

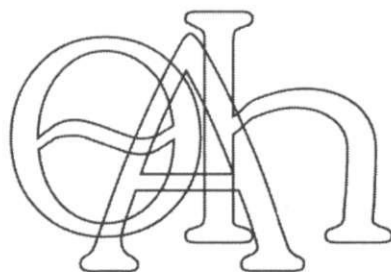
РИФКАТЬ
ӘХМӘТЬЯНОВ

ТАТАР
ТЕЛЕНЕН
КЫСКАЧА ТАРИХИ-
ЭТИМОЛОГИК
СҮЗЛЕГЕ

РИФКАТЬ
ӘХМӘТЬЯНОВ

ТАТАР
ТЕЛЕНЕН
КЫСКАЧА ТАРИХИ-
ЭТИМОЛОГИК
СҮЗЛЕГЕ

КАЗАН
ТАТАРСТАН КИТАП НӘШРИЯТЫ
2001

Китап «Россиянең китап басу Федераль программасы»
ярдәмендә нәшер ителә.

Фәнни редакторлары:

Татарстан фәннәр Академиясенең член-корреспонденты, профессор
Ф.Ә.Ганиев
филология фәннәре докторы, профессор *В.Х.Хаков*

Рецензентлары:

филология фәннәре докторы *Ф.Х.Хәкимжанов*
филология фәннәре докторы *Ф.С.Сафиуллина*
филология фәннәре докторы *Д.Б.Рамазанова*
филология фәннәре докторы *Г.Ф.Саттаров*

Әхмәтъянов Р.Г.

Ә 86 Татар теленең кыскача тарихи-этимологик сүзлеге. —
Казан: Тат.кит.нәшр., 2001. 272 б.

Китап татар тел гыйлемендә беренче тапкыр татар лексикасының
төп фондын этимологик жәһәттән яктырту тәҗрибәсен эченә ала.

Справочное издание

Ахметьянов Рифкатъ Газизьянович

**КРАТКИЙ ИСТОРИКО-ЭТИМОЛОГИЧЕСКИЙ СЛОВАРЬ
ТАТАРСКОГО ЯЗЫКА**

(на татарском языке)

Мөхәррире *Хәбибуллина М.Р.* Бизләш мөхәррире *Шәмсетдинов Р.Г.* Рәсәмәы *Фомин В.В.* Тех-
ник мөхәррире һәм компьютерда биткә салучы *Мусина Н.Н.* Корректорлары *Хамитова Ә.Г.,*
Сундукова Г.Х., Сабиржанов Р.В. Нәшрияткә 04184 нче номерлы лицензия 2001 елның 6 мартында
бирелгән. Оригинал макеттан басарга кул куелды 3.12.2001. Форматы 60×90^{1/16}. ВХИ көгәзе.
«Таймс» гарнитурасы. Офсет басма. Шартлы басма табагы 17,0. Шартлы буяу-оттиск 18,5+ф.0,25.
Нәшер-хисап табагы 18,4+ф.0,39. Тиражы 3500. Заказ А-488. Татарстан китап нәшрияты.
420111. Казан, Бауман ур., 19. Татарское книжное издательство. 420111. Казань, ул. Баумана, 19.
<http://www.tatarstan.ru/books/> E-mail: tki@books.kazan.ru. «Идель-Пресс» нәшрият-полиграфия
комплексы дәүләт унитар предприятиесе. 420066. Казан, Декабристлар ур., 2.

КЕРЕШ

Бу хезмәт татар теленең төп сүзлек фондын этимологик яктан
яктыртуның беренче тәҗрибәсе булып тора. Материалның бирелеш
тәртібе ягыннан ул татар әдәби теленең сүз нигезләре сүзлеге.
Һәрбер нигезгә кыскача этимологистик характеристика бирелә. Ул
характеристика нигез турында иң ышандырырлык дип хисаплан-
ган этимологик аңлатмалардан (сирәк очракта бердәй ышандырыр-
лык ике аңлатмалардан) яки ышандырырлык аңлатманың юклыгын
констатацияләүдән гыйбарәт. Тулы этимологик сүзлекләрдән бу
хезмәт тагын түбәндәге үзенчәлекләре белән дә аерылып тора:

а) рус теленнән кәргән һәм башлыча «интернациональ» сүзләрдән
торган фәнни-техник һәм ижтимагый-политик терминнар (мәсәлән,
акт, база, кооператив, совет, союз һ.б.) сүзлеккә алынмады; го-
мумән, рус сүзләренең тик татар телендә көчле фонетик үзгәреш
кичергәннәренә генә (**бүрәнә, сала, ызба** һ.б.) этимологик харак-
теристика биреп үтелде. Гарәп сүзләре дә шул нигездә бирелде;

б) аерым авазларны, торыш һәм хәрәкәтләргә белдерә торган
тәкълити (подражательный) сүзләр, үзләренә аерым бер төркем
тәшкит иткәнлектән һәм аларның этимологиясе дә үзенчәлекле
булганлыктан, шулай ук бу сүзлеккә алынмадылар; тик бүгенге
көндә үзләренәң тасвирий янгырашларын югалтып, башка сүз
төркемнәренә күчкән нигезләр генә сүзлеккә кертелделәр;

в) диалекталь һәм периферияль лексика шулай ук алынмады,
тик әдәби сүзләренәң чыгышын аңларга ярдәм итә торган яисә
яңа термин булырлык диалекталь сүзләр һәм архаизмнар гына
аерым аңлатылды;

г) сүзлекнең «фәнни аппараты» — аерым аңлатылган сүзләренәң
һәм аерым аңлатмаларның чыганакларын (авторларын һәм алар-
ның хезмәтләренәң исемнә) күрсәтү, теге яки бу сүзнәң этимоло-
логиясе турында карашлар төрлеләгән аңлату һ.б. минимумга
житкерелде; бөхәс тудырырдай булган аңлатмаларның авторла-
ры һәм моңарчы сүзлекләрдә күренмәгән сүзләренәң чыганакла-
ры гына аерым күрсәтеп кителде; фәндә күптән кабул ителгән
һәм болай да жинел аңлашыла торган этимологияләренәң авторла-
ры (күп очракларда аларның кайсы приоритетка ия икәнлеген
билгеләү дә кыен булганлыктан) аерым күрсәтелмәде;

д) аңлатмалар мөмкин кадәр кыска бирелде.

Этимонны ачыкларга ярдәм итә торган сүзләр һәм сүз форма-
ларының бирелгән аңлатманы исбат итәргә яраклы булганнары
гына китерелде, ягъни теге яки бу сүзнәң татар диалектларында
һәм башка төрки телләрдә билгеле булган (гадәттә шактый күпсанлы
була торган) вариантларыннан тик сүзнәң борынгы нигезен яки

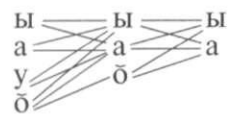
тамырын билгеләргә ярдәм итә торганнары гына мисал сыйфатында алынды. Сүзнен таралу ареалын күрсәтү гомуми характеристика төсендә генә башкарылды. Мәсәлән, төрки телләрнең зур күпчелегендә мәгълүм булган сүз *гом. тк.* — *гомумтөрки* дигән шартлы кыскартма белән билгеләнә. Аның төп фонетик йөзә исә көнбатыш төрки телләр өчен нигез вариантка — IX—XIV гасырдан калган язма истәлекләргә хас булган яңгырашка тинләштерелде. Мәсәлән, *баш* сүзә уйгур, азәрбайжан, төрек, төрекмән, кыргыз, тува, башкорт телләрендә *баш* (теге яки бу үзгәрешләр белән), үзбәкчә *бош* (ачык *о*), казакъ, каракалпак, нугай телләрендә *бас*, алтайча *паш*, хакасча *нас*, чувашча *нұс* булып яңгырый; аңлатмада исә гом. тк. *баш* дип кенә әйтелә, бу сүзнен барлык фонетик вариантлары китерелми, чөнки аерым төрки телләргә хас булган регуляр закончалыклы фонетик үзгәрешләрне генә чагылдыралар.

Белүбезчә, татар язма-әдәби телендә дә, диалекталь лексикада да күпсанлы алынмалар — рус, гарәп, фарсы һәм иске төркийчигәй, уйгур вә төрек теле сүзләре бөтенләй үк үзләштерелмәгән, татар теле калыпларына салынмаган килеш кулланылып йөриләр. Аларның фонетик билгеләре бар һәм шулар буенча гына да алынма сүзләрнең кимендә уннан тугыз өлешен танып була. Алар татар теленә морфологик һәм фонетик законнарына буйсынмыйлар.

Төп татар-төркий сүзләре түбәндәге фонетик законнар илә төгърифләнә:

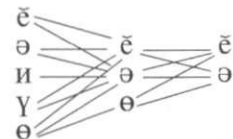
- 1) сүз (ижек) башында ике тартык аваз бергә килми;
- 2) сүз башында *л* һәм *р* авазлары кулланылмый;
- 3) яңгырау тартыклардан *г*, *ч*, *д*, һәм *з* чагыштырмача сирәк кулланыча; ижек азагында *б*, *ғ*, *г* һәм *д* авазлары очрамый;
- 4) ижек азагында ике тартык бергә килми, бу кагыйдәдән чигенте буларак *-лт*, *-нт*, *-рт*, *-жт*, *-шт*, *-ст* чатлашулары гына очрый (*арт*, *выжт*, *келт*, *ант*, *кышт*, *аст* һ.б.ш.);
- 5) төп татар сүзләрендә тугыз сузык аваз гына (*а, о, у, ы, ә, е, и, ө, ү*) кулланыла;
- 6) ул авазлар аерым сүздә (сүз нигезендә) арткы (калын) яисә алгы (нечкә) рәт сингармоник чылбырлар буенча гына урын алалар (түбәндә ул чылбырлар компакт шәкелдә бирелгән).

1 ижек 2 ижек 3 ижек
арткы рәт

Барлыгы ике ижеккә 9 һәм өч ижеккә 18 чылбыр (4 нче һәм ары табангы ижекләрдә *ы* һәм *а* гына кулланыла), мәсәлән, *ы-ы: кызыл*; *ы-ы-а: кызылча* һ.б.ш.

1 ижек 2 ижек 3 ижек
алгы рәт

Барлыгы ике ижеккә 11 һәм өч ижеккә 22 чылбыр (4 нче һәм ары табангы ижекләрдә *е*, *ә* генә кулланыла), мәсәлән, *ә-е: әкрен*; *и-ә-е: кирәкле* һ.б.ш.

7) Калын сузыклар белән каты тартыклар, ө нечкә сузыклар белән йомшак тартыклар гына чатлаша.

8) төп татар сүзләрендә *о* (русча басымланган *о* кебек), русча *э*, *ый* сузыклары һәм *н* авазлары кулланылмый.

9) *ф*, *х* һәм [ʔ] (*һәмзә*) авазлары күбесенчә алынма сүзләрдә очрый (бу авазлар диалекталь сөйләмдә генә актив кулланылырга мөмкин).

Инде аерым алынма группаларының фонетик билгеләрен карап үтик:

Рус теленнән һәм *рус теле аша* Европа телләреннән кергән сүзләрдә

а) сүз (ижек) башында ике һәм күбрәк тартык бергә килә ала, мәсәлән, *кран*, *стиль*, *трактор*, *фронт*, *штрек*.

б) сингармонизм законнары ригая ителми (икенче, өченче һ.б. ижекләрдә дә *и*, *у*, *ү* авазлары була ала; бер үк сүздә йомшак һәм каты тартыклар, калын һәм нечкә сузыклар була һ.б.).

в) *о*, *э* сузыклары, *в*, урта *г* (мәсәлән, *гармонь-гармун*, *про-грамма*) һәм урта *к* (мәсәлән, *класс*, *контора-кантур*) тартыклары киң кулланыла.

г) Ижек азагында *б*, *г*, *д* авазлары кулланыла һәм язылышта да чагылдырыла (гарәп-фарсы сүзләрендә алар сангыраулаштырыла).

Гарәп вә фарсы алынмаларының уртак фонетик билгеләре һәм аерым билгеләре бар. Уртак билгеләргә түбәндәгеләр керә:

а) сингармоник чылбырлар ригая ителми (мәсәлән, *бичара*, *китан*, *мөмкин*, *тәжрибә*, *гомуми* һ.б.).

б) каты тартыклар белән нечкә сузыклар вә йомшак тартыклар белән калын сузыклар чатлаша ала (бигрәк тө *ғ* һәм *қ* авазларының нечкә сузыклар белән еш килүе күзгә ташлана: *гамаль*, *мәлгунь*, *мәкаль*, *мөстәкыйль*, *тәкъдим*).

в) составларында *н* авазы була ала (ярдәмлек билгеләр) һәм *ф*, *х*, сүз башында *г*, *ғ*, *л*, *р*, авазлары еш очрый (ярдәмлек билгеләр), мәсәлән, *галим*, *зиһен*, *лаек*, *рәхим*, *кәсәфәт* — гарәп сүзләре, *һәм*, *һәр*, *һич*, *миһербан*, *гөл*, *рас*, *рәвеш* — *фарсы сүзләре*).

Аерым билгеләр:

Гарәп сүзләрендә йомшак *г*, һәртөрле *п*, *ч* һәм *ж* авазлары булмый.

Фарсы сүзләрендә *г*, *п*, *ч*, һәм *ж* авазлары булала. Әгәр нинди дә булса сүз составында *н* авазы да, *г*, *п* яисә *ч* авазы да булса — бу тәгаен фарсы сүзә, мәсәлән, *гөнаһ*, *гөрүһ* (*сруһ*), *гуаһ* шундыйлар.

Бик еш кына бер үк сүздә алынмаларның берничә билгесе берьюлы очрый, мәсәлән, *революция* сүзендә рус алынмаларының барча диярлек билгеләре — сүз башында *р*, ачык *э*, *в*, *о*, *ц* авазлары, сингармонизм законнарына буйсынмау бар; бары тик ижек башындагы ике тартык килү мисалы гына юк.

Рус һәм гарәп алынмаларының бик ачык морфологик билгеләре бар. Алар махсус хезмәтләрдә (дәреслекләрдә һ.б.) бәян ителәләр.

Югарыда күрсәтелгән билгеләрдән тыш алынмаларның бүтән фонетик билгеләре дә очрый, тик аларны белгечләр генә күрә ала.

Татар телендә, әйткәнбездә, күп кенә сүзләр кардәш төрки телләрдән һәм монголчадан кәргән. Тик аларның күпчелеге бик тиз үзләштерелгән һәм аерымлык билгеләрен сакламыйлар да.

Фин-угор алынмалары турында да шуны әйтергә мөмкин. Төрки алынмаларның аерым аергыч билгеләре тик язма телдән кәргән сүзләрдә генә очрый.

Кушма сүзләрдә (нигездә) сингармонизм билгеләре саклан-маска да мөмкин, мәсәлән, *ничкайда, һәрвакыт, бөтенхалык, шлтөзар, сукояр* һ.б.ш.

Төрки язма телләреннән (чыгтайчадан, уйгурчадан һәм төрекчәдән) алынган сүзләрдә икенче вә өченче ижекләрдә дә *и* һәм *у*, *ү* авазлары очрарга, өстәвенә ижек азагында *Ғ*, *г*, авазлары булырга мөмкин, мәсәлән, *олуг, баглау, матур, тугра, тугры* һ.б; уйгур алынмаларында нечкә сузык белән калын тартык бергә килә ала, мәсәлән, *багырь* (татарча *бавыр* сүзә белән тамырдаш).

Әлбәттә, мондый алынмаларның да кайбер морфологик билгеләре бар. Гарәп һәм фарсы телләреннән алынган кайбер сүзләр төп татар сүзләреннән фонетик жәһәттән берничек тә аерыл-маска да мөмкин, мәсәлән, *азар, байтар, бәрәкәт, исем, кинә, мәсәл, сәмән, тән* сүзләре шундый. Ләкин андый сүзләр күп түгел, хәтта чагыштырмача (гарәп-фарсы сүзләренен төп мас-сасы белән чагыштырганда) сирәк дип әйтергә дә мөмкин.

Ә менә үзләштерелмәгән рус сүзләренен «татарча» әйтелеш очраklarын табу кыен. Рус фонетик системасы татар фонетик системасыннан кискен рәвештә һәм һәр жәһәттән аерылып тора.

Транскрипция билгеләре — махсус аерым билгеләр — шу-лай ук аз санда алынды. Алар түбәндәгеләрдән гыйбарәт:

тамак *к* авазы — *к*;

тамак *г* авазы — *Ғ*;

ижек ясамый торган *у* — *ү*;

татар-башкорт осы — *ö*;

татар-башкорт өсе — *ө*;

гомумтөрки *о* — *ö*;

гомумтөрки палаталь *ö* — *ö*;

озынлык билгесе (озын сузыкларда) —;

билгенен очлы ягы яңарак вариантны күрсәтә — > (<).

ШАРТЛЫ КЫСКАРТЫЛМАЛАР

ап. — алай теле
башк. — башкорт теле
бөр. — борыны
гар. — гарәп теле
гом. — гомум, гомуми
госм. — госманлы (төрөк) теле
диал. — диалекталь
ир. — иран теле (телләре)
иск. — иске әдәби тел
к. — кара!
кар. — караим
кб. — карачай-балкар теле
кк. — казакъ теле
ккк. — каракалпак теле
калм. — калмык теле
кум. — кумык теле
кырг. — кыргыз теле
кырым. — кырым татарлары теле
көнб.тк. — көнбатыш төрки телләр
(Якын Шәрәк культурасы йогын-тысындагы халыкларда)
көнч.тк. — көнчыгыш төрки телләр
(алтай, тува, хакас, якут һ.б. телләр)

лат. — латин теле
лит. — литва теле
мар. — мари теле
монг. — монгол теле
морд. — мордва телләре
н. — нугай теле
себ.тат. — себер татарлары диалекты
скр. — санскрит
тат. — татар теле
таж. — тажик теле
тк. — төрки
ткм. — төрекмән теле
тув. — тува теле
удм. — удмурт теле
уйг. — уйгур теле
хәз. — хәзер
үзб. — үзбәк теле
чаг. — чагыштыр!
чув. — чуваш теле
чыгт. — чыгтай теле

ш. ук — шулай ук
язм. — язмаларда
әд. — әдәби тел

алтайский язык
башкирский язык
древний (яя)
арабский язык
обще-
турецкий язык
диалектальное
иранские языки
старолитературный язык
смотри!
караимский
карачаево-балкарский язык
казахский язык
каракалпакский язык
калмыцкий язык
кумыцкий язык
киргизский язык
крымско-татарский язык
западные тюркские языки
(народов, находящихся под влия-нием арабо-персидской культуры)
восточные тюркские языки
(алтайский, тувинский, хакасский, якутский и т.д.)
латинский язык
литовский язык
марийский язык
монгольский язык
мордовский язык
ногайский язык
диалект сибирских татар
санскрит
татарский язык
таджикский язык
тюркский
туркменский язык
тувинский язык
удмуртский язык
уйгурский язык
сейчас
узбекский язык
сравни!
чувашский язык
чагатайский (средневековый средне-азиатский) язык
также
в письменных памятниках
литературный язык

Сүзлекнең **исем нигезләр** дип бирелүенен хикмәте шунда: биредә төп игътибар исем һәм сыйфатларга бирелә. Фигиль нигезләрнен этимологи-ясе бик катлаулы һәм еш кына гади укучыга аңлашылып бетмәскә дә мөмкин. Шунун өчен фигильләрнен этимологиясе кыскача гына бирелде.

АЛФАВИТ ТӘРТИБЕ

А, Ә, Б, В, Г, Д, Е, Ж, З, И, Й, К, Л, М, Н, Ң, О, Ө, П, Р, С, Т, У, Ү, Ф, Х, Һ, Ц, Ч, Ш, Щ, Ъ, Ы, Ь, Э, Ю, Я.

-А-

АБАГА «папоротник, орляк» — мар., удм. *абага*, *абалгы* «абага» — искечә *абага көпшәсе* ~ чув. *упа* (*упаха*, *опака*) *көпчи* «аю көпшәсе» дигән сүздән: Себер төрки телләрендә *абага* > чув. *упака*, *упа* «аю»: төптә бу сүз гом. тк., гом. монг. *абага*, *абахай*, *абагы* «апа, абый, бабай (гомумән, өлкән кардәш)» нигезеннән килә: күп кенә халыклар үзләренә чыгышларын аюдан дип исәпләгәннәр, аюны «бабай» дип йөрткәннәр һ.б. Башкорт диалектларында хәзер дә *бабай* «аю». К.Әхмәтиянов, 1981:11—12.

АБАЙ «внимательный» (*абайла* «быть осторожным») — гом. кыпчак сүзе: н., кк. ккк. һ.б. *абай* id.

АБЗЫЙ «дядя; старший брат» — диал. *абзый*, *абызагай* < *абыз агай* — мар., удм. *абзый* id. Тат., н. *Абыз* «ученый мулла, интеллигент, писарь, дьяк (во времена Казанского государства)» — гом. кыпчак сүзе, гар. *хафиз* «(Коръәнне) яттан белүче» сүзеннән үзгәргән: элек гаиләдә иң олы баланы укырга жибәргәннәр, шуннан *абыз-ый*, *абыз агай* «өлкән ир туган» мәгънәсен алган; тат.диал. *әбзи*, *әбзә*, *абза* — *абзый*дан килеп чыкканнар. К.Абыстай.

АБЗАР, диал. **АЗБАР** «хлев, скотный двор» — мар., удм. *азбар*, *асбар* «азбар, утар» — н., кб., кар., кырым, чыгт. *азбар*, *абзар*, *арбаз* «йорт, утырыш, ихата, урам очы» < гар. *арбад* «юлаучылар яши торган урын, торлак» яисә бор. фарсы. *абичариш* «мал-туар утары» сүзеннән булса кирәк. К.Әхмәтиянов, 1989:127—128.

АБРАУ «беречь, спасать от опасностей» — чув. *опра-*, *уппәра-*, гом. кыпчак. *абра-*, төрек. *abra-* (*abramak*) ~ бор. монг. *abura-* «коткару» сүзенән дип карала. Ихтимал, бор. тк., аб (к. *Аптырау*) «яклаучы сихер, яклаучы рух» сүзеннәндер. *Абрау* сүзеннән метатезаланып *арба-у* «сихерләү» ясалган.

Борынгы заманнарда вакытлыча тиелми, үзәндә ау ауланмый торган территорияләр *абрау жир* (*абрау су*) дип аталган.

Чув. *упраҗси* < кыпчак. абрачы «яклаучы фәрештә».

АБЫЙ «старший брат» — татар теленә үзәндә ясалган сүз, ул инде югалган *абай* вариантыннан килә; к. кырг. аба «ага», хакас., алт. *аба* «ага» *абай* «абый». К. Апа.

АБЫН-У «споткнуться» — кыпчак телләрендә килеп чыккан; башк., к., кб. *абын-*, кырг. *абун-* «абыну»

Формасы буенча *абын-* ниндидер *абы-* фигыленен кайтым юнәлеше.

АБЫСТАЙ «старшая сестра; жена муллы, занимающаяся обучением девочек и мальчиков» — диал. *абыз тутай* сүзеннән татар теленә үзәндә ясалган. К.Абзый.

АБЫШКА «мужчина, потерявший первую жену; старый муж» — мар. *обышка*, чув. *опйшка*, *упйшка* «муж; жених не первой молодости», тат. диал. *абыш* «ага», *амышка* «карт», алт. *абышка* «тол ир». Бу сүз бор. тк. телләрдә еш очрый: *абучка*, *авунча*, *авынчка* «ир, карт ир; карчык». Һәм аның бор. тк. *абынч* «юаныч» (*абын-* «юану») сүзеннән ясалыуы ихтимал.

Урта Идел регионнда *абышка* «хатынсыз калган ир» булса, *кортка* «ирсез калган хатын» була.

АВАН «простой, простодушный, открытый» — тат. диал., башк. *ауан*, себ. тат. *әүән* «надан, укымаган», чув. *аван* «яхшы, әйбәт», Ставрополь төрекмәннәрендә *аван* «саран», гагауз. *аван* «явыз», кар. *аван* «гөнаһлы», кабарда телендә *аван* «мыскыл, явызлык». Бу сүз К.М.Мусаев буенча яһүди телендәгә *гавон* «гөнаһ, жинаять» сүзенә барып тоташа һәм Хәзәр дәүләте чорында төрки телләргә таралган.

АВЫЗ «рот» — гом. тк. *аўыз* ~ *ағыз* << бор. гом. тк.* *йағыргь* > чув. *җәвәр* «авыз», гом. алт. аң «тишек; авыз; ачыклык» сүзеннән дип хисапланыла (*аңыз* — *йаңыз* «тишеклек»).

АВЫК «момент времени» — тат. диал. *әвек*, *әүек*, мар. *аук*, чув. *авәк*, кб. *ауык* «авык, берара» борынгы гарәп алынмасы (*вакыт* сүзе белән тамырдаш). Бу сүзнен күплек формасы әүкәт «хәл; байлык» мәгънәсендә йөри.

АВЫЛ «деревня» — рус теле аша күп телләргә таралган татар-кыпчак сүзе, бор. тк. *ағыл* «киртәләп алынган урын, кура, табыр» сүзеннән — **ағ*, **аң* «ачык һавада мал-туарны туллап тоту өчен ясалган кура» тамырыннан. К.Севортян, 1: 65—66.

АВЫР «тяжелый» — гом.тк. *ағыр* «авыр, салмак; кыен; олы» сүзеннән; к. куман. *аур*, үзб. *оғир*, уйг. *ағыр*, чув. *йәвәр*, якут. *ыар*, тув. *аар* «авыр, кыен; әкрән; салмак». Тамыры бор. тк. *агы* «көрван йөгә; товар; затлы ефәк». Мәгънә үсеше борынгы сирь төркиләрнен ефәк сәүдәсе юлында күпләп хезмәт итүеннән калган (озын-озак, авыр юл йөрүчеләрнен үй вә күзәтүләрнен чагылдыра): «йөк < авыр, салмак > кыен ~ әкрән» (йөклә әкрән хәрәкәтләнә бит).

АГА «старший брат, дядя» — гом.тк. *аға*, *ақа* «олы туган, олы кеше, хөрмәтле кеше» тамырыннан (шуннан ук диал. *әкә* «ага», үзб. *ака* «агай»), көнб. тк. *аға* «хөрмәтле олы кеше», чув. *ака*, *аки* «олы апа», якут. *аға* «олы яшьтөгә кеше, ата», хакас. *аға* «баба». Монгол һәм маньчжур телләрендә дә киң таралган (бурят. *аха* «абый, ага», эвен. *акан* «ага, абый»). Чаг. ш. ук санскрит. *акка* «ана, әни», чув., фин. *акка* «апа, әби». К. Севортян, 1974: 70—71.

АГАЙ *ага* сүзеннән (чаг. **Абый**). Күп телләрдә очрый / кырым. *ақай*, *ағай* «таныш булмаган ир кеше; туган», чув. *акай* «олы апай», монг. *ахай* «абыстай; хөрмәтле, олы хатын»); ага сүзенен эндәшү формасы. Удм., мар. *агай* — татарчадан.

АГАЧ «дерево» — иске тат. *йыҗач, жыҗач*, чув. *йывӑс* — болг. **йуач-*, гом. тк. *аҗач, йаҗач, айҗач*, «аҗач; урман». Тамыры — бор. *аңгы* «урман» (ан-*гач* кечерейтү кушымчасы). К. Әхмәтъянов, 1989:27.

АГУ «яд» — мар., удм. *агу-*, гом. тк. *ағу*, госм. *ағу* «ачы», бурят. *ағ* «ачы, агу».

Тат. диал., гом. кыпчак. *у, уы* «агу», *уа* «яман шеш» сүзләре дә *ағу* сүзеннән булса кирәк. К.Севортян, 1:67.

АДАШ «тезка» — гом.тк. *адаш* сүзеннән (шул ук мәгънәдә). Ясалышы һәм тамыры мәсьәләсенә килгәндә, эш катлаулы. *Адаш* < *ат-даш* дип кенә аңлатуның житәрлек булмавын хакас. *ада-лыс* «адаш» сүзе үк күрсәтеп тора.

АДАШ-У «блуждать, заблудиться» — мар., удм. *адаш-* чув. *аташ-*, гом. тк. *адаш-, азаш-* *аз-у* сүзе белән баглы. К.Севортян, 1:94—95.

АДӨМ «человек» — ислам әдәбияты аркылы гарәп-фарсы телләреннән кәргән сүз. Коръәндә *Адам* — «дөньяда иң беренче кеше». *Адам баласы, адам заты, адами зат* сүзләренең ясалышы да шул легендага бәйләнешле. Сүзнең тамыры — семит телләренеке (чаг. яһүди *адамаһ* «адәм, кеше»).

АДЫМ «шаг» — кыпчак телләренең тарихи үсешендә ясалган сүз булса кирәк. Бор. тк. *ат-, алт-* «атлау, йөрү» сүзеннән *-ым* аффиксы ярдәмендә ясалган. К.чув. *ут-* «атлау», *утӓм* (*удым*) «адым, йөреш»; калм. *адм* «зур адым, үлчәү адымы», азәрб., төрек. *аддым*, үзб. *одим* «адым» — кыпчак телләреннән. Удм. *адыманы* «юырту» — бор. татарчадан. К. **Атлау**.

АЕК «трезвый» — гом. тк. *айык, айыг* «ачык; аек; сәламәт» сүзеннән. Тамыры — бор. гом. тк. *ай* «сәламәт; ачык» (к. **Айны-у**), госм. *аик-* «ачыклану; аязу; сәламәтләнү», госм., азәрб., алт. *айык* «аек, дикъкатыле, абайлы», госм. *ай-* «айну», чыгт., алт. *ай* «акыл; хис»; чаг. эвенк. *ай* «сәламәт; ачык, сәламәтләндерү, ачыклау». Чаг. **Аеш**.

АЕЛ «пряжка, подпруга (у седла)» — борынгы кыпчак сүзе булса кирәк: чыгт. *аил* «аел, аел бавы», чув. *уйӑл* < **ойыл* ~ башк. диал. *әүел* «аел» һ.б. К. **Аеш**.

АЕР-У «отделить, разделить» — мар. *айыр-, ойыр-*, чув. *ойар-, уйар-*, гом.кыпчак. *айыр-*, тув. *адыр-* «аеру», бор. тк. *айы* «аерылган, аерым» нигезеннән, бу нигезнең фигураль мәгънәсә дә булган (к. **Аеш**) һәм аннан бик күп сүзләр ясалган. Мәс., тат.диал. *аер* «жәп», *айран* > *әйрән*. К. **Аел**.

АЕШ «суть, толк» — бор. *ай-, айы-* «аерымлану» фигураленнән. **АЖДАҖА** «дракон» — чув. *аҗтаха*, тат. диал., мар., удм. *азь-дага* фарсы теленнән күп төрки телләргә таралган сүз; фарсы. *аждар, аждарһа, аждаһа*, бор. фарсы. *ажси даһака* «кыйраткыч елан» (*ажси* «елан», *даһак* «кыйраткыч»). *Аждаһа* образы Фирдәүсинен атаклы «Шаһнамә»сендә бирелә.

АЗ «мало» — гом.тк. *аз* «аз, күп түгел» сүзеннән. Тамыры — бор. гом. тк. **аргъ* «аз, кечкенә» булса кирәк. К. чув. *ар* «аз», монг. *арай*, эвенк. *аран* «аз гына». Чаг. тат. диал. *аран* «көчкә, көч-хәл белән».

АЗА диал. «демон» — к. алт., тув., хакас. *аза, ада* «жир рухы», *ада* «явыз рух, өзмөвер» (Рамстедт). Башка кыпчак телләрендә дә бар; монгол, тунгус телләрендә киң таралган сүз. Борынгы һинд телләреннән кәргән дигән фикер бар.

Тат. диал. *азат* «бәбиләр чире рухы» < монг. *аза-д* «азалар». *Аза кубу* беренчел мәгънәдә «жир тетрәү» дигән сүз булган. К. Әхмәтъянов, 1981:12.

АЗАК «последний» — борынгы кыпчак жирлегенә кайтып кала торган сүз: башк. *азак*, кк. *адак* «азак, азаккы, сонгы», телеут. *адак* «сонгы, начар». Куман. *азақ, азағ* > *азау* «елга тамагы» > *Азов*. К. **Аяк**.

АЗАМАТ «слуга народа» — гар. *'азамат* (иск.тат. *газамәт*) «көч, ярсу» сүзеннән үзгәргән. Алтын Урда чорында *азамат* «гаскәри хезмәт; гаскәри уеннар», шуннан мар. *азамат* «университет» (!). «Батыр сугышчы» мәгънәсендә *азамат* кырг., кк., ккк., н., кум. һ.б. телләрдә очрый. К. Әхмәтъянов, 1977:49.

АЗАП «мучения, тяготы» — гар. *газаб* сүзеннән (к. **Газап**) үзгәргән.

АЗАР диал. «оскорбление; мучение» — фарсы. *азар* «сүгү».

АЗАР-БИЗӨР «всяческие неприятности в отношениях между родными» — ~ кырг., кк., ккк., азәрб. *азар-безер* (*бәзәр*), чув. *асар-писер* «явыз рух, дию», алт. *казар-писер, казар-пазар, эзер-пазар*, монг. *асар-усар* «легендар Гәсәр (Хазар) ханның ике эте». *Азар* һәм *бизәр* сүзләре, асылда, борынгы Иран мифологиясендәге *Асура* һәм *Мизра* (*Митра*) — жир йөзәндә тәртип саклаучы ике фәрештә исемнәренә кайтып кала.

Татар-башкорт жырларындагы *Айзар, гизаем, байзар, гизаем* кушымтасы да борынгы мәжүсилектән килә. К.Әхмәтъянов 1981:13.

АЗАУ (азау теш) «коренной зуб» — гом.тк. *азау, азу, азыг* «азау теш» сүзеннән. Тамыры **ар-*; к. монг. *араа* < *арига* «азау теш», тат. диал. *аз теш* «азау».

АЗМАН «трутень» — «соры корт; шөпшә» — күбесенчә ата хайванны белдерә торган гом.тк. сүз (к. кк., кырг. *азбан, азман* «печтерелмәгән яки соң печтерелгән айгыр, үгез», кырым., госм. *азман* «ярым печтерелгән төкә; соры корт»). Тат. һәм гом. тк. *аз-* «блудить, совращаться» (*аз-у*) тамырыннан булса кирәк.

АЗЫЙ-КӨРӘМ «название свадебной песни» — к. гом.тк. «Куруглы» дастаны геройлары *Аужикәрәм* һәм *Аслы*.

АЗЫК «пища» — гом.тк. *азык, азык* «азык; ашамлык запасы» сүзеннән; алт., кк. *азык*, уйг. *озук*, якут. *йысык*, бор. язм. *азук* «азык, азык-төлек». Тамыры ачык түгел (чаг. фарсы. *азука* «азык»). Чаг. **Асра-у**.

АЙ «луна, месяц» — гом.тк. *ай, ой* «ай; ай нуры».

АЙГЫР «жеребец» — бор. тк. *адгырага* «ата мал, айгыр» сүзеннән килә (бор. язм. *адгыр, азгыр* «айгыр», *адгырак* «ата киек»). Төрки телләрдән тыш та киң таралган (монг. *ажирга, ажирга, азрага*, бурят. *азарга* ~ эвенк. *адирга* «айгыр», бор. монг. *ажиргы*, маньчжур. *ажырган* «айгыр») һәм хәтта монгол телләреннән алынма булуы да ихтимал. Алтай телендә *айгыр* «бер

айгыр карамагындагы көтү». Чув. *айяр* борынгыдан килә (татарчадан түгел).

АЙДАР «чуб» — башк., н., ккк., кырг. *айдар* «какул, көкел, ир-егет толымы» — монгол теллөрөннән. К. калм. *алдр, арзар* «шан-шөрәф; ир-егетлек билгесе», рус. диал. *ардар* «какул» (Даль).

АЙКА-У «махать (саблей, кнудом); искать с криком» — бор. *хайка-у* id. *хай* дип кычкырудан. Бор *хайык* «оран (боевой клич)».

АЙМАК «аймак, округа» — бор. тк. *айы-маг* «жыен, төркөм, ил» сүзеннән (к. башк., себ. тат. *айма-у* «жыю, кочакка жыю, учлау»), бор. гом. тк. яки бор. гом. монг. *ай-* «жыю» тамырыннан (к. монг. *айм-маг* «аймак», *аймаг* «жыен», *ай-* «жыю»).

АККОШ «лебедь» — күп кенә төрки телләрдә бар; *ак* һәм *кош* сүзләре кушылып ясалган; борынгы төрки телләрдә *аккош* — *ку, акку*.

АКЛАН диал. «маленькая поляна» — к. эвен. эвенк. *аклан, аглан*, удэгэй. *аудан* «болын, алан». Монг. *аглак, агыл* «ерак дала, аулак жир» сүзе белән тамырдаш. К. **Аулак, Алан**.

АКМАН-ТОКМАН «название начала весны; февраль и март» — тат. диал. *алықман-толықман, алыкман-толыкман* «тоташ, бөтенләй беткәнчә»; бор. тк. *алык-* («запаслар») бетү сүзеннән; *толыкман, толык, ток* «төп, зур кисәк; бозау, башмакның тоташ килеш салдырып алынган тиресе».

АКСА-У «хромать» — гом.тк. *акса* — «ару; атта озак йөрөп аяк ою» < *акт-са-* id., бор. *акт* «ат» сүзеннән булса кирәк.

АКТЫК «последний» — көнч.тк. телләрдән килә: кк. *актык* — «дөвәм итгерүче, мөрид, варис», тув. *актык* «актык, ахыргы, сонгы», *аак* «ахыргы, сонгы, нәтижә». Мисаллардан күренгәнчә, *аак* «азак» сүзенә кайтып кала; *тык-* кайбер төрки телләрдә *-лыкның* (исем һәм сыйфат ясаучы аффикс фонетик варианты (чаг. *култык, жентек, ертык, бөртек*). Борынгырак мөгънәдә *актык* «төпчәк угыл, кинжә». Чув. диал. *актйк*, мар., удм. *актык* «актыккы, бөтенләй» — татарчадан.

АКУЛЧА, диал. **ӘКУЛЧӘ, ҮКӘЛЧӘ** — мар. *угылза* — чув. *укълча, укалча* < рус. *околица*.

АКЧА «деньги» — көнб. тк. *акча* «акча, тиен, монета» сүзеннән, беренчел мөгънәсе «көмеш (ак!) төңкә» булса кирәк: гомс., кырым, *акша* «ак, аксыл; акча». Бу сүз бик борынгыдан килә. «Ак → акча» мөгънә күчеше күп телләргә хас (бу турыда к.: Барбаро и Контарими о России. — М., 1971. — с. 154). Ясалышы буенча чаг. *карача* «кара өйбер; тап; артык гади», *кызылча* «кызамык», *яшелчә*. К. ш.ук **Тиен**.

АКЧАРЛАК «чайка» — *ак* һәм *чарлак* сүзлөрөннән; к. себ. тат. *царлак*, кум *чарлак* «балык тотучы ерткыч кош» (*кара чарлак* та була). Тамыры *-чар* «чарлау, чарылдау авазы».

АКШАР «белая глина; мел» — *ак* һәм иск. тат. *шар* «буяу» сүзлөрөннән тора (к. бор. рус. *шарь* «буяу, төс», *шарьчи* «буяучы, маляр; художник»); чаг. тат., бор. тк. *сар, сыр* «буяу; известь».

АКЫЛ «ум» — мар., удм. *акыл*, тат. *факыл* ~ чув. *хакъл* һ.б. гар. *гакл* «акыл» (гакыйль «акылдар») сүзеннән гом. тк. алынма.

АКЫН «акын» — казах теленнән. Казах. *акын* «халык жырчысы; укымышлы, остаз» фарсы теленнән алынма (к. фарсы. *ахонд* «укымышлы», К. **Ахун**).

АКЫРЫН «медленный, тихий» — көнч. тк. телләр жирлендә *агыр* // *акыр* «авыр, салмак» сүзенә инструменталь килеш аффиксы *-ын* ялганып ясалган сүз. К. **Авыр**.

АЛ «алый» — гом. тк. *ал* төрки телләрдән тунгус, монгол, славян һ.б. телләргә керткән: сүзенә төп чыганагы фарсы. *лал* «лэгыль (кызыл рубин)» булса кирәк; шуннан ук иске тат., н., кум., калм. *ал* «асыл, сыйфатлы, фазыллы» (*ал кеш тун, ал патша* һ.б., «Заятүлөк» дастанында *ал балдак* «тылсымлы балдак»), *ал көзгә* «сихри көзгә»). *Лэгыль* ~ *лал* > *ал* күчеше бор. төрки сүз башында [л-] килмәвә белән аңлатыла.

АЛА «пегий» — гом. тк. *ала* «ала, чуар» сүзеннән. Монгол телләрендә дә очрый (бурят. *алаг* «чуар, ала»). Бор. монг. *агула* «карлы тау» сүзеннән дигән фараз бар.

АЛАБУГА «окунь» — көнч.тк. һәм кк., куман. *алабуга* «алабуга» сүзеннән, *ала* һәм *буга* сүзлөрөннән тора (*буга* биредә «жәнлек, жанвар» мөгънәсендә); чаг. тув. *көгә буга* («күк буга») күгөрчән. Алабуганы аның алалыгына игътибар итеп атау монгол телләрендә дә очрый: бурят. *алгана, алагана (алаг-ана)* «алабуга».

АЛАБУТА «лебедь» — рус. диал. *лобода*, бор. рус. *лабуда* «алабуга» сүзеннән (к. диал. *алабата, ылабуга, лабуга* «алабуга», фонетик үсеш *лобода* > *лабуга* > *ылабуга* > *алабуга*); *ыла* — өлешенен *ала-* га өверелүе «халык этимологиясе» буенча, үсемлекнең (житкән хәлендә) «алалыгына» нисбәтән килеп чыккан күренеш; күптөнгә алынма, К. кк. *алабата*, куман. *ала бота* «алабуга», үзб. *олабота* «бөдрә алабуга (марь)».

АЛАЙ «так» — бор. тат. *ан-лай* сүзеннән, *ан (ул)* алмашлыгына *-лай* аффиксы ялганып ясалган сүз (чаг. *болай, тегелэй, бөтенләй*); к. кб. *алай* «алай».

АЛАМА «плохой, худой; неприятный» — гом. диал. *аламак* «чүпрәк-чапрак, ертык нәрсәләр» сүзеннән. Бор.тк. *алай-мак* дигәннән, ягъни «алалану, телгәлөнү, начарлану, тузу» фигыленнән булса кирәк (гом. тк. *ала* «ала, ямьсез, иске; ямаулы» сүзеннән (Рясянен); к. якут. *әләмә* «чүпрәк-чапрак, алама», *әләй* «начарлану, тузу» (Пекарский, 1:240 — 241); чаг. тат. диал. *әләмә* «иске-москы», *алам-салам, алама-салама* «иске, начар, чүп-чар», кк. *аламай* «ала тышлы, ямаулы», чыгт. *алама* «чүпрәк-чапрак»; чув., мар., удм. *алама* «начар, эшәк» — татарчадан.

АЛАН «поляна» — гом. кыпчак. *алан* «алан, мөйданчык, уйсулык» сүзеннән, гом. тк. һәм гом. фин-угор *ал-* «түбән урын» (к. **Алд**) тамырыннан булса кирәк; к. мар., удм. *алан* «тугай, әрәмәле болын» (<тат.). Чаг. тат. диал. *алан* «йорт алды, лапас, япма», кк. *алан* «мөйдан, алан». К. **Аклан**. К. **Әхмәтьянов**, 1989:28—30.

АЛАН-ЙОЛАН «с оглядкой, оглядываясь» — к. калм. *алн-жылң* «алан-йолан»; *алң, алаң*, кк. *алаң* «шиклөнөп», *ал-* «шиклөнү».

АЛАС, АЛАЧ «слово-пароль; боевой клич» — татар, казакъ,

кыргыз н.б. халыктарның уртак ораны. Сөрөн вакытында карга боткасы уенында кырда-яланда учак аркылы сикергөндө дө «Алач!» дип кычкыралар. Шуннан Себердө алас, Казан арты сөйлөшөндө *аләсә, аләш, аләшә* — учак аша сикереп уйнау, жыен килеп чыккан. Гарәпчө халас «азат, йөксөз, гөнаһсыз» сүзөннөн булса кирәк. К.Әхмәтъянов, 1981:67; чаг.ш.ук бор.тк. *ал* «ут; ялкын».

АЛАЧЫК «лачуга» — гом.тк. *алачык* < *аланчык* «кечкенә мөйданчык, йорт алды, ишегалды», *алан, алаң* «ябулы мөйданчык» сүзөннөн; к. тат. диал. *алан* «япма, лапас»: «Казарма дигәннөрә төбөнөк түшәмле, кечкенә төрөзәле, озын, карангы алан иде» (К.Тинчурин); *-чык* аффиксы ялганып ясалган; к. алт. *аланжук, аланчык* «кабыктан ясалган өйчек, лапас, алачык, ихата, ихата киртәсе».

Ләкин чув. *лаҗа*, башк. диал. *ылаш*, тув. *алажы* ~ уйг., бор. тк. *алачу*, ткм. *алаҗа*, якут. *аласа* «алачык, тирмә; ышык жир, куыш» *алачык* сүзеннән икенче тамыры да булганлыгын күрсөтө.

АЛАША «мерин» — тат. диал. *лаша* «ат», бор. тк. *лоша, луша* «атланып йөрелә торган ат; качыр» сүзөннөн (тамыры буенча алынма сүз булса кирәк; протетик [-а-] ның килеп чыгуы йә *ат* сүзөннөн, (к. чыгт. *ат-лоша* «ат, алаша, менге ат», йә төрки телләрнең фонетик законнарына яраштырудан; чаг. *алабута* < рус. *лобода*). Рус. *лошадь* «ат», *лошак* «ана ишәк айгырдан тапкан кушылгак», украин. *лоша* «колын», поляк. *losza* «бия» сүзләре борынгы төрки телләрдән. К.чув. *лаша* «алаша, ат». К.Әхмәтъянов, 1989:75.

АЛБАСТЫ «злой дух, вызывающий кошмары и бред» — гом. тк. *албасты* «бастырылдыра торган өй иясе» сүзөннөн; беренчел формасы *албарс-лыг* «албарс-лы, албарсы» булган, фонетик үсеше: *албарслыг* ~ *албарс-тыг* > *албастыг* > *албасты*; чаг.кырг. *албарсты* «албасты». Себ.тат. *албарты* «авыр сөякле», якут. *албастах* «сихерләнгән», *иблис* «сугыш алласы», *албас* «жен, сихер». *Албас* < *албарс* < *ала барс* исә кин таралган сүз; к.тув. *алты көсту ала парс* «алты күзле ала барыс» — явыз рух. К. бор. гом.тк. *ала* «начар, явыз», *парс, пар* «барыс»; к. ш.ук алт. *албыс, алмыс* «авыру рухы, явыз рух, жен, кар кешесе — легендар йонлач тау кешесе», шор. *ылбыс* «өрәк; убыр уты» телеут. (алт. диал.) *алмын* «маймыл; явыз рух», монг. *алмас, аламас, албин* «шүрәле, албасты». Төрки телләрдән бу сүз күп кенә күрше телләргә (фарсы, славян, Кавказ) күчкән; к. мар., удм. *албаста* id.

Албасты сүзен шумер-аккад. *ламасту* «бер явыз рух» сүзөннөн дип тә уйлыйлар.

АЛ(Д) «перед» — гом. тк., алт., *ал-ын* «алгы як; мангай; аскы як» сүзөннөн үзгөргән (фонетик үсеше: алын, тартым кушымчасы [-ы] ялганганда *алын-ы* > *алны* > *алды*); к. диал. *алын* «урак урганда алда урылмаган кишөрлек», *алны* «ал як», тув., гомс. *алын* «алд; мангай», бор. язм. *алын* «мангай, кашлак», алт., як ут. *алын* «түбән, бер як, бер чит (төгә)». Сүзенң тамыры бор. гом. тк. *ал* «аскы як, уйсулык мөйдан» булса кирәк; к. көнч. тк. *ал* «аст, түбән».

АЛДАК «ложь» — бор. тк. *алдаг* «алдак, ялган; хәйлә» сүзөннөн. Гом.тк. *алда-у* фигыленнән. Бор. *ал* «хәйлә; ялган» тамырыннан.

АЛДА-У «лгать» — гом.тк. *ал-да-* «алдау, ялганлау, хәйләләү» сүзөннөн, бор. тк. *ал* «начарлык, явызлык, хәйлә-мөкер, хәйлә алымы» (к. бор. мөкаль: «Аучы ничә ал белсә, аю шунча юл белер») тамырыннан, фонетик үсеше: *ал-ла* > *ал-да* (ягъни бу сүз башта *ал* тамырына фигыль ясаучы *-ла* аффиксы ялганып ясалган). К. госм. *аллак* «хәйләкәр, сүзендө тормаучы», чыгт. *алдагчы* «алдакчы, ялганчы».

АЛЖЫ-У «обессилить» — гом. тк. *ал-чы-* «ялгышу, юлдан язу, рәтсезлөнү, чуалу» сүзөннөн; *ал//алыҗ* «начарлык, ялгышлык, ялган, хәйлә» тамырына фигыль ясаучы аффикс *-чы* кушымчасы ялганып ясалган сүз. К. диал. алжау «аптыраган, хәлдән тайган», себ.тат. *алчы-у* «картаеп тилерү», башк. *алы-у* «исәрлөнү, хәлдән таяу, арыганлыктан зиһен чуалу», үзб. *алжимо* «юкны сөйлә башлау, юлдан язу», уйг. алжы- «адашу, акылдан язу».

АЛКА «сережки» — гар. *халқа* «алка; өйләнә; божра, түгәрәк; тамак» сүзөннөн гом. көнб. тк. алынма.

АЛКЫН «полководный; стремительный; стрежень» — бор. тат. *алкыгын* id. *алык-* «ашкыну» фигыленнән сыйфат исем (алык-нигезенә *-ын* аффиксы ялганып ясалган). К. чув. *улӑх-* «күтөрелү, шәбәю, алгасу», кырг. *алкын-* «кызулану, ярсу, ярсыну», *алкылда-* «ярсып алга омтылу», бор. тк. *алык-* «ярсыну, кискенләшү», шуннан ук тат. *алгысау, алгасу, алыксу* «ярсынып тору».

АЛКЫШ «аплодисменты, овация» — уйг. яки госм. телләреннән кәргән сүз. К. госм., бор. уйг. *алқыш, алқаш* «дога кылу, бит сыпыру», кар. *алғыш*, кк., ккк. *алгыс* «алкыш, дога». Бор. тк. уйг., үзб. *алқа* — (*алқамок*) «тәрбияләү, мактау» сүзөннөн (*алқаш*); бу сүз исә монгол теленнән булса кирәк. К. монг. *алга* (бор. монг. *алақан*, ккк. *алақан*) «уч», *алага-да-х* «уч белән сугу; тәрбияләү», бурят. *альган* «уч; янаклау, суккалау».

АЛЛА «бог» — гар. *аллаһу* «алла, төнре» сүзөннөн.

АЛМА «яблоко» — гом. тк. *алма* «алма» сүзөннөн. Тамыры ачык түгел; к. бор. язм. *алма, алмыла* «алма», монг. *альмын* «алма». Чаг. инд-евр. телләрендә: немец. *apfell*, лат. *abella*, литва. *aboll, abelis, abell* «алма», фин. *otena* «алма». Ихтимал, алма агачы Европадан таралгандыр.

АЛПАВЫТ «помещик» — бор. тк. *алпагут* «герой, алпавыт, князь» сүзөннөн, бор. язм. *алпагу* «рыцарь, башлык» сүзеннән күплек формасыннан (*алпагу-т*) гыйбарәт. К. чыгт. *албагут* «алпавыт, герой», монг. *албагут* «герой». Тамыры — *алып*. Хәрби башлыкның алпавытка өверелүе типологик күренеш. К. Әхмәтъянов, 1977:46.

АЛПАМЫШ «великан, богатырь» — гом. көнч. тк. «Алпамыш» эпосының төп герое исемнән, *Алып Маңаш* «Маңаш батыр» дигәннән кыскарган; к. алт. *Алып Маңаш* — эпос баһадиры (алыбы): *Маңаш*, кырг. *Манас* — шул исемдәге эпос циклының баш каһарманы, монголларның дошманы (шуңа күрә монголча *Маңгас* «чудовише»).

АЛПАР «рыцарь» — бор. *алып эр* «алып ир» сүзеннән; чаг. бор. тк. *алпагу, алтак* «рыцарь; рыцарь киеме, шлем».

АЛТМЫШ «шестьдесят» — бор. тат. *алты-мыш* «алтмыш» сүзеннән. Чаг. **Житмеш**. *-мыш // меш* кушымчасы бор. *-ым-ыш, -ым, -ыл* кушымчасыннан.

АЛТЫ «шесть» — гом. тк. *алты* «алты» сүзеннән, тамыры ачык түгел; *жиде* саны белән чагыштырып, борынгы бер *-ты // -те / -ды* кушымчасын аерырга мөмкин (ягъни *ал-ты*).

АЛТЫН «золото» — мар. *алтын*, удм. *алтын, ултын*, чув. *ылтан* — гом. тк. *алтын*, «алтын акча» сүзеннән, бор. *алт* «алтын» нигезеннән (*алт-ын*). К. монг. *алт* «алтын». Сүзнең тамыры ачык түгел, бор. тк. *ал* «ал, кызгылт» сүзе белән бәйләнгән булуы ихтимал (*ал* + кытай. *тон* «бакыр»?) дип карала.

АЛУ «сушеная алыча» — к. **Алча**.

АЛУ «взять, брать» — гом. тк. *ал-*, бор. гом. тк. *āl-* «алу, алыну» сүзеннән. Чаг. монг. *абал-* «алу». Чув. *ил-* < *ыл-* < **айл-* id. К. Севортян, I:127—128.

АЛЧА «алыча» — иск. тат. *алуча* «вак чия» сүзеннән, тамыры *алу, алу* «чия төре» — фарсы теленнән алынма. Чаг. госм., ткм. *алча, үзб. олча, олуча* «алча». К. фарсы. *алу* «чия».

АЛЧАК «чистосердечный» — гом. тк. *алчак* «шаян, күңелчәк, илгәзәк, сүзчән, хәйләкәр» сүзеннән (кайбер телләрдә бөтенләй башкачарак мәгънәләр алган очраклары да бар). Тамыры *ал* (к. бурят. *аалишаг* «алчак, тыныч, юаш», *аалин* «тын, өкрән»), ләкин *алчак* сүзе төрле телләрдә һәм төрле мәгънәләрендә төрле тамырдан килеп чыккан булуы да ихтимал.

Э.В.Севортян *алчак* сүзен *ал* «түбән» сүзеннән чыгара. Без моны берсүзсез кабул итмәс идек.

АЛЫП «богатырь» — гом. тк. *алып, алп* «батыр, баһадир» сүзеннән (монгол, тунгус, корей телләрендә дә бар). Шуннан ук *алпавыт, алтамыш, алпар*. К.Әхмәтъянов, 1981:17—18.

АЛЫС *диал.* «далекий; невидимый отсюда; за горизонтом» — тув., алт. *алыс* «яшерен урын, ышык; тау арты; эчке мәгънә, тамыр, нигез», монгол *алсын* «ерак», тат. *диал. алсын* «иске үлән, каудан; нурлы», себ. тат. *асый*, хакас, *азый* < *алсый* «үткән елгы». Кк. кум., тк., н., кырг. һ.б. *алыс*, үзб. *алис* id.

АМБАР «амбар» — бор. фарсы. *анбар* «амбар, келәт» сүзеннән гом. тк. алынма. Төрки телләрдән башка да күп ирани булмаган телләргә таралган (гар. *анбар*, монг. *анбар*, рус. *анбар, амбар*).

АНА I «мать» — гом. тк. *ана* «ана, ана хайван» сүзеннән. Дөньядагы барлык телләрдә охшаш яңгырашлы булган типологик ымлык тамырдан; к. чув. *ама* «ана», һинд-евр. *amī* «ана, әни», элам. *амма* «ана», гар. *амма* «ана; нигез, чыгыш».

АНА II «Вот, вон» — башк., кк., ккк., үзб. *ана* «ана, энә» бор. *ан* «ул» (к. *андый, анда, аңа* < *анга*) тамырыннан ясалган сүз. Диал. *анау* «теге, ул» < *ана ул*.

АНДЫЗ «девясил; аир» — чув. *антӓс*, мар. *андызь*, удм. *андӓс* — бор. тк. *андыз* «андыз үләне» сүзеннән. Кыпчак һәм угыз төрки телләрендә *андыз* «анду, посып каравыллап тору» (урыны).

Андыз үләне биек һәм яфракчан була.

АНСАТ «легко» — иск. фарсы *асанд* «тыныч, ансат» сүзеннән (*асанд* ~ *асант* ~ *ансат*). Диал. *асат* — ансаттан үзгәргән булырга тиеш; иск. *асан* «ансат, жинел» шул ук *асанд* сүзеннән татар жирлегендә туган яки фарсыдан алынган (к. хәзерге фарсы *асан* «ансат»). К. Ж.Вәлиди, I:72.

АНТ «клятва» — гом. тк. *ант*. Тунгус-маньчжурча *аң-ыт* «ике туган» сүзеннән — борынгыча ике ят кабиләнен ике кеше үзара кардәш булып хисапланырга вәгъдәләшү гадәтеннән; шуннан ук бор. *ант* «славян һәм төрки кабиләләр союзы» сүзе дә килә (А.И.Попов); чаг. монг. *ант, анда* «кандаш дус, ахирәт», *андагар* «ант (дус булырга)»; чув. *антӓк*, алт. *антык-* «ант итү». *Ант* эчү сүз тезмәсе ант сүзенен килеп чыгышына түгел, борынгы йолага — ант иткәндә (бармакка һ.б.) яра ясап кан эчү гадәтенә ишарә; чаг. осетин. *ard* хачип «ант ашау», таж. *қасам хурдан*, фарсы, *соуганд хурдан* «ант ашау».

АНЫК «точный, известный» — гом. тк. *анык* «анык, билгеле; хәзерләнгән, билгеләнәп куелган» сүзеннән, бор. тк. *аны-* «казану, табу, хәзерләп кую, алдан билгеләп кую»; тк. *ан-* «искә алу». К. кырг., уйг. һ.б. *анык, аныг* «анык; әзер», уйг. *анун-* «хәзерләну», *анут-* «хәзерләү», хакас. *аны-* «казану, табу», бор. тк. *анунды* «хәзерләнде» һ.б. Чаг. мар. *анык* «запас» (иске татарчадан). Мисал: «Анык ипинең кадерең бел».

АҢ «сознание» — гом. тк. *аң* «аң, сизгерлек; сизгер, зирәк» сүзеннән. Борынгы мәжусилектә *аң* «шаман (камчы) илһамы; илһам, күрәзәлек». Бор. гом. тк. тамыр сүз.

АҢГЫРА «тупой, глупый» — бор. тк. *аңгыр-ағ* «ачыгавыз» сүзеннән; сүзнең нигезе бор. *аң-ғар-* // *аң-ар-* «авыз ачылу, ачылып тору» — гом. тк. *аң* «авыз; ачыклык; тишек» тамырыннан (к. үзб. *аңроу* «аңгыра», кырг., себ.тат. *аңыр-* уйг. *аңкар-* «шаккатып калу, авыз ачып калу», бурят. *ангагар* «ачыгавыз», бор. монг. *анга* «ачык булып тору»). К. **Аңкау, Ахмак**.

Икенче яктан, бор. **анғы-р-у* фиғыленнән дә **аңгыр-ағ* килеп чыгырга мөмкин; к. тат. *аңкы, аңгы* (*аңгы-миңге, аңкы-тиңке*) ~ монг. *аңгуй* «ансыз». Чаг. **Миңгерәү**.

АҢКАУ 1) «зев»; 2) «разиня» — бор. кыпчак. *аң-кағ* «ачыгавыз, авыз ачыклыгы» сүзеннән, *аң* «авыз, ачыклык» тамырыннан (к. кк. *аңка* «авыз ачыклыгы», *аңкау* «тиле, ахмак, аңкау», кырг. *аңкоо* «аңнау, тилемсә»). Анкау сүзенен ике мәгънә алуы (1) «авыз куышлыгының югарыгы өлеше»; 2) «тиле, ахмак, ачыгавыз») кыпчак жирлегенә кайтып калса кирәк.

АПА «старшая сестра» — гом. тк. *ана* «олы хатын-кыз туган» сүзеннән, барлык алтай телләрендә охшашрак яңгырашлы булган бер ымлык тамырдан; төрки телләрдә *ана* // *аба, әнә* // *әбә* тамырының алган мәгънәләре һәм вариантлары гаять күп, монгол һәм маньчжур телләрендә дә кин таралган (к. монг. *абакай* «принцесса, хатын», *ава* «абзый; ата», эвен. *абака* «олы ата»). Алтай телләреннән башка телләрдә дә кардәшлек терминнарын *ана* аваз комплексы белән бирү очрый (к. санскрит. *ара* «апа; ана»). К. **Абага, Абий, Әби**.

АПАРА — рус *опара* «апара» сүзеннән (русчада ул *парить* «парлау, булау» фигыленнән).

АПАТА диал. *әбедә, әтәпә, әпәтә* — чув. *опата, упәте*, мар. *обда, овда, абда*, удм. *обида* «ангыраак урман иясе»; бор. тк. *абита, амита* «табигать рухы» санскрит. *amithaba* «Будданың табигатьгә гәүдәләнешә» сүзеннән килә.

Бу сүз татар телендә Тау ягы сөйләшәндә һәм Себердә генә очрый һәм, ихтимал, борынгы болгар теленнән килсә кирәк.

АПТЫРА «недоумевать» — көнч. тк. *аптыр-ға* «ашыгу, кабану, нәрсә эшләргә белмәү», н., кк., ккк., кум. *абдыра-*, кб. *абызыра-* «югалып калу», алт., кырг., хакас., бурят., эвен. *апта-*, *антар-* «сихерләү, сихерләнү», эвен., бурят. *аб* (як., алт. *ап*) «сихер», *антирга-* «сихерләү». Чув. *антара-*, удм. *абдра-*, мар. *аптырга-*, эрзя. *анторга-* «аптырау» — татар теленнән.

АРА «расстояние, промежуток» — гом. тк. *ара* «ара, аралык; чик» сүзеннән, килеп чыгышы ачык түгел; чаг. осетин. *а́ча* «ызан, чик», хетт. *ачһа* «чик», бор. *һинд. ачана* «ят, чит».

АРАКЫ «водка» — Азия илләрендәге бик күп телләргә таралган сүз (тк. *аракы, арак*, монг. *арагы*, эвен. *арги*, фарсы. *арак*, гар. *арак*). Башта гарәп телендә килеп чыккан булса кирәк (гар. *арак* «тир, тирләү; парда утыру»).

АРАН «стойло» — бор. кыпчак, куман. *айран* «аран; маллар аерым-аерым ябыла торган абзар» сүзеннән. *Аер-у* фигыленнән булса кирәк. К. уйг. диал. *айран* «арата, ике ат арасына куела торган агач». Чаг. себ. тат., кырым., кк., чыгт. *аран* «кура, өйалды; чатлы казык».

АРБА «телега» — Көнбатыш Азия илләрендә киң таралган сүз; *арба* варианты башлыча угыз телләрендә һәм монгол телендә; күпчелек очракта киң кулланылган вариант: чув. *урапа, орапа*, мар. *арава, орава, орва*, удм. *уробо*, тат. диал., уйг. *араба* «арба; төгәрмәч» ~ иске тат. *гарәбә* ~ гар. *гарабат* id. табышмаклы сүз; монгол яисә борынгы төрки телдән таралган дигән фикер бар (Рясянен).

АРГАМАК «аргамак, скаковая лошадь» — гом. тк. *арғамак, арғымак* «озын торыклы ат», чыгт. *узун арғамак* «озын муенлы ат, гарәп аты». Борынгы бер бик үк ачык булмаган *арға-* нигезенә *-мак* кушымчасы ялганып ясалган; к. уйг. *арғун*, кырг. *арғын*, бурят. *арқан* «аргамак; кушылгак». Борынгы Болгар чорында *арғамак* дип корбанга билгеләнгән атны һәм «ат рухын» атаганнар.

АРГЫШ «свадебная процессия» — бор. тк. *арқыш* «кәрван, кәрвандаш иптәш; дус; почтальон». Бу сүз рус, коми һ.б. телләргә дә кергән. Сүзнен тамыры — тат., тк. *аркы-* «күченү (бер ара күчү)»; к. тув. *арғы-* «бер араны туктаусыз үтәп йөрү, киләп сару». К. Әхмәтьянов, 1981:75—76.

АРДАК «нега, нежность; каприз» — алт., кк., кырг. *ардак*, башк. *арзак*, якут. *атаак, атаах* «кадер; иркәләү; узындыру (мөс., баланы)», монг. *ардаг* «өйрәтелмәгән (*ат турында*); иркә (*бала турында*)», бурят. *ардаг* «тәжрибәсез; кыргый; шук; әбәләк, нәзберек; кире», калм. *ардаг* «йомшак, тиз аручан; кыргый, холык-

сыз (*ат турында*)», бор. тк. *ардак, артак* «бозылган»; *арта-*, хакас. *арда-* «бозылу, азу» — мар., морд. *орда-*, *орта-* «бозылу; көйсезләнү». Чув. *иртәх-* «артык иркә булу», *иртен* — «очыну, төкәбберләнү» ~ бор. тат. **артән-*, **иртән-*. Рус. *артачить* «бозылу, артык тупас мөгамәлә итү нәтижәсендә чөмәләнү (*ат турында*)» — бор. татарчадан булса кирәк (Пекарский).

АРЗАН «дешевый» — фарсы-таж. *арзан* «арзан, очсыз» сүзеннән алынма. Күп кенә төрки телләрдә билгеле. Тамыры иск. фарсы. *арз* «хак, бәя» — бор. фарсы. *ачз, ачд* «хак, түләү» (Абаев). Татар телендә шул ук тамырдан *арзы-у* «бәясенә торы, тиешле (югары) сыйфатта булу» сүзе булган.

АРКА «спина» — гом. тк. *арка* «арка, арт як» сүзеннән, тамыры **ар* (к. *Арт*).

АРКАН «крепкая веревка, канат» — гом. тк. *аркан* «юан бау, кылдан үрелгән бау» сүзеннән, борынгы бер *ар-* «бау үрү» сүзенә *-кан* // *-ган* кушымчасы ялганып ясалган сүз. Чаг. абазин. *арган* «чыпта», монг. *аргамчы, армакчы* «аркан». К. **Аркау**.

АРКАУ «уток» — кыпчак жирлегенә кайтып кала торган сүз. К. башк., кк., ккк. *аркау* «аркау, аркаулык» — бор. язм. *аркағ, арқа-ғу*. Нигезе бор. *арка* — «үрү, туку». К. **Аркан**.

АРКЫЛЫ послелог «через» — килеп чыгыш юллары бик үк ачык булмаган сүз. К. башк. *аркыры*, бор. язм. *аркуру* «аркылы»; икенче яктан, к. иск. тат. *арткылы* «аркылы». чаг. хакас. *архы*, якут. *арғы* «аркылы агач, тияк, дар».

АРМАЙ «староста» — к. башк., удм. *армай* «полицейский, палач»; бор. монг. *албань* «налог жыючы» сүзеннән. *Армай* сүзе татар телендә XVIII гасырга кадәр актив кулланылган. К.Әхмәтьянов, 1981:76.

АРПА «ячмень» — гом. тк. *арпа, арба* «арпа» — бор. ирани. *arəhi* «арпа» сүзеңнән (шуннан ук монг. *арбай*). Гом. һинд-евр. сүзе. К. грек. *alpi* ~ албан. *elpi* «арпа».

АРТ «задняя сторона» — гом. тк. *арт* < *арын* — (*арн-ы*) «арт як, арка» сүзеннән, тамыры *ар-* «арка»; к. бурят. *ара* «арт як, төньяк, арткы», монг. *ару* «арт». К. **Арка, Арт-у, Артык**.

АРТ-У «увеличиваться; в древности также «нагружать» — гом. тк. *арт-* «асып кую, артып торы, ашу, күбәю» сүзеннән, төпкә *арт-* «йөкләү, аркага төяү» сүзеннән булса кирәк (мөгънә күчешләре: «аркага төяү > төяү, йөкләү > асу, элү, очы артып торы > ашып, башкалардан аерылып торы, күбәю»).

Арт- фигыленнән *артмак* «ияр капчыгы, куржын» сүзе дә ясалган.

АРТЫК «лишний» — бор. тк. *артук, артыг* «йөк, балласт, кирәкмәгән йөк» сүзеннән (*арт-* «төяү» фигыль нигезенә *-ыг* кушымчасы ялганып ясалган).

АРТЫШ «можжевельник» — бор. тк., бор. монг. *артича* «таптаза; саф, сафландыргыч» («ару иткеч, арыткыч, аруландыргыч») **ар-* «чиста» тамырыннан. К. көнч. *артыш* «артыш», бор. язм. *артуч* «артыш, арча» (М.К). Борынгы йола буенча артыш ботагы белән торакны «шайтаннардан арындырганнар».

АРУ «чистый; здоровый» — мар., удм., чув. *ару* гом. кыпчак *ару*, *ариу* бор. тк. *арыг* «чистартылган» — бор. тк., монг. *ары-*, *ар-* «чистарту» фигыленнән (чаг. тат. *арын-у*, *арчы-у*).

Бу сүзнен тат. диал. *ару*, *иру*, *ире* ~ мар. *ире* >> чув. *ыра* «чиста, саф, матур» варианты болгар теленнән килә.

Ар тамыры бор. заманнарда «изге» дигән мәгънәдә дә булган.

АРЧИ «свадебный поезд» — монг. *арчи*, *арти*, *арчил*, *артил* ярдәмче гаскәр; хан гаиләсен саклаучы төркем» (хэз. монг. *ар-дыл*), тат. диал. (Нократ) *артчы* «сакчы». Рус *артель* бор. татарча *артил* «арьергард, сакчы гаскәр» сүзеннән. К. Әхмәтъянов, 1981: 76—77.

АРЧЫ-У «очищать» — гом. тк. *арча-*, *арчы-* «чистарту, арчу» *ар-* (к. **Ару**) фигыленә *-чы* аффиксы ялганып ясалган (чаг. *бор-чы*, *кыр-чы-*, *чән-че-*).

АРШЫН «аршин» — фарсы-таж. *аршин* «аршын» сүзеннән төрки алынма, бор. ирани. *arashnis*, *aradna* «беләк, терсәк; аршын» сүзеннән килә (чаг.: *фут* — беренчел мәгънәсе «аяк табаны», *карыш* — беренчел мәгънәсе «кул»).

АРЫ «дальше» — бор. тк. *ан-гары* яки *ан-ру*, (Рамстедт) ягъни «ана, аңа таба» дигәннән кыскарган сүз. Кыпчак төрки телләрдә таралган. Чаг. **Бире**.

АРЫК I «арык, канава» — гом. тк. *арык* «арык, канау, елгандан тармакланып киткән ерынты», себ. тат. *айыр*, *айырык* «аерылган елга» сүзеннән үзгәргән булса кирәк (Радлов); чаг. тув., кырг. *айры*, *айрык*, «инеш». Икенче яктан, к. төрек. *hark* (*hark*) < гар. *фарк* «ерынты».

АРЫК II «худой» — гом. тк. *арыг*, *арык* «ябыккан, арык» сүзеннән, *ар-* тамырыннан (*ар-ыг*; к. тат. *ары-у* «уоставать»).

АРЫСЛАН «лев» — гом. тк. *арыслан* «арыслан» сүзеннән, ясалышы буенча ике төрле аңлатма бирергә мөмкин: 1) *арсылан*, ягъни «саргылт хайван» (гом. тк. *аң* «ау, киек» һәм бор. тк. уйг. *ар-сыл* «саргылт»; чаг. алт. *арсыл айу*, *арсыл аба* «арыслан»; 2) *арыс-лан*, ягъни «ярсу жанвар» (к. уйг. *арыс* «комсыз, ярсу, ерткыч» һәм бор. гом. тк. *лаң* «жанвар, жәнлек»). Төрки телләрдән башка күп кенә телләргә таралган; к. монг. *арсалаң* «арыслан», венг. *oroszlán* «арыслан» һ.б.

АРЫШ «рожь» — бор. рус теленнән XVI гасырга чаклы ук кәргән сүз; к. рус. *рожь*, бор. рус. *ръжь* < һинд-евр. *roughi* «арыш». К. Әхмәтъянов, 1989:48.

АРЫШ АНАСЫ «дух-охранитель полей» — Борынгы болгар мәжүсилегеннән килә; к. чув. *ыраш амаише*, мар. *уражава*, морд. *розява*, удм. *зёганай*, *мумызег* «арыш анасы (фөрештә — алиһә һәм гөмбәчек)». К. Әхмәтъянов, 1981:9.

АС «горнастай», **сары ас** «колонок» — бор. *арс*, *арыс* «усал, ерткыч» сүзеннән К. **Арыслан**.

АСАБА «вотчинник, основной владелец (земли); основной наследник» — иске тат. *ғасабә* «төп варис; үзәк; нерв» гарәп телендәге *ғсб* «нerv; үзәк» тамырыннан (шуннан ук *ғасаби* «нервлы, тынгысыз»).

АСАУ: **асау айгыр** «племенной жеребец» — бор. *арсау* «кыргый, өйрәтелмәгән (*ат турында*)» сүзеннән.

«Менгегә өйрәтелмәгән» мәгънәсендә *асау* күп төрки телләрдә очрый.

АСЛАМ «выгода, барыш» — *асула-м* яки *ас-ыт-ла-ма* (Радлов) сүзеннән кыскарган. К. **Асу**.

Мар. *әшләм*, *ашлам*, *ослам*, чув. *ослам*, *услам*, удм. *услом*, манси. *ослым* «файда; бурыч проценты» бу сүзнен Идел-Урал даирәсендә кин таралган булуын күрсәтә. Ул рус телендә дә очрый һәм Алтын Урда заманында уйгур теленнән таралган булса кирәк.

АСМАН «небо» — төрки телләргә фарсы теленнән кәргән һинд-евр. сүзә (к. фарсы-таж. *асман*, *осман* «күк ~ согг. *smi* «күк»). һинд-евр. тикшеренүчеләре фикеренчә, бор. славян *акмень* «таш» белән тамырдаш (Пекарский).

АС(Т) «низ» — гом. тк. *аст*, бор. тк. *ас-ун* «ас як» сүзеннән (Исхаков), бор. *ас-* тамырыннан (беренчел мәгънәсе бик үк ачык түгел).

АСТАР «подкладка» — төрки телләргә фарсы теленнән кәргән санскрит сүзә (скр. *astara* «астар, жәймә, пластырь», һинд-евр. **star-*, **stal-* «жәю», шуннан рус. *стелить* «жәю»).

АСТЫРТЫН «исподтишка» — кыпчак жирлегендә барлыкка килгән сүз (к. кк., ккк. *астыртын* «яшерен, астыртын»), *аст* сүзәнә килеп чыгышы бик үк ачык булмаган = *ыртын* элементы ялганып ясалган (чаг. *шыпыртын*, *югартын*, *әкертен*).

АСУ «польза, выгода» — бор. тк. *асығ* «файда, асу» сүзеннән; кб., кум. *асу*, чув. *осә*, *усә* «файда, асу»; тамыры *аси*, ихтимал, кытайча *ай-си* «йок, кунган тузан» — күчерелмә мәгънәдә «процент, безраз фәйда» сүзеннәндер. К. Әхмәтъянов, 1989:103.

Ау-У «подвешивать; вешать» — гом. тк. *ас-* id.

АСЫЛ «благородный; исконный, основной» — гар. *асил* «борынгыдан килгән, нәселле» сүзеннән төрки алынма.

АТ I «лошадь» — гом. тк. *ат* «ат, алаша» — бор. тк. *ахта* «печелгән хайван, алаша» сүзеннән (фонетик үсешә *ахта* // *ағта* > *ағт* *ағт* > *ат*, Ф.Исхаков). Чыгышы буенча ирани сүз (Радлов, Мелиоранский). К. монг. *ағыт*, бурят. *ағта* «ат, алаша, яхшы ат, менге ат», тув. *ағт* «ат», үзб. *ахтхона* «атлыкса, конюшня». К. **Атан**.

АТ II «имя» — гом. тк. *āt* «исем, ат» — бор. тк. *айт* < *ай-ыт* «исем, дан, билгелелек» сүзеннән (Радлов), тамыры *ай-* «күрсәтү, жаваплау». К. **Әйт-ү**.

АТА «отец» — гом. тк. *ата* «ата, баба» сүзеннән, күп телләрдә охшаш булган ымык тамырдан (К. бор. элам. *ata*, бор. хетт. *atta*, *ette* «ата, әттә», гот. *atta* «әти», рус. *от-ец* «ата»).

Ата тамырыннан: *аталан-у*, *аталык* (кеше улын төрбияләүче), *атач* > *әтәч* һ.б.

АТАК «известность; имя, авторитет» (*атак-лы*, *атак-лау*, диал. *атагы чыгу*) — бор. тк. *āt-ағ* (*ай-ыт-ағ*) «дан; исем» сүзеннән; к. тк. *атак* «дан». К. **Ат II**.

АТАЛГЫ «скобель» — кк., ккк., н. *аталгы* «китмән», мар. *аталык* «аталгы», калм., монг. *аталга*, *атылга*, якут. *адалга* «бөлжә (аркылы балта)» Бор. *ата-* «болгау, туглау; бораулау» сүзеннән, шуннан ук *атала-*, *атыла-* «май язу».

АТАМАН «атаман» — кыпчак жирлегендә яки соңрак ясалган сүз, иске тат. (диал.) *утаман*, *урта-ман* (Ж.Вәлиди) сүзен, халык этимологиясенчә, *ата* сүзенә нисбәт итеп әйтүдән килеп чыккан; к.н. *удаман* «өлкән көтүчә, көтүчеләр группасының башлыгы», башк. (тат. диал.) *узаман*, *узаман* «уен башлыгы», иске тат. *удаман* «атаман».

Сүзнен беренчел мәгънәсе «урда башчысы, урда башлыгы» булса кирәк; унда урта «уен түгәрәге, уен мәйданы» (к. кырг. *ордоо ал-* «урда алу уены», *ордомон* «урда алган уенчы»). — *Ман* сүз ясаучы кушымча, башта ул хәрби терминнар ясауда кулланылган: *узаман* «разведчик, алгы күзәтче», *күзәмән* «күзәтче»; бу терминнар соңрак уенга күчкән, аннан аерым характерлы кешеләр атамасын ясаган: *кабарман* «кабаручан кеше», беләмән «минбеләмлекле кеше».

АТАН «самец верблюда» — бор. тк. *атан*, *актан* «атан, печелгән дөя» сүзеннән. Тамыры бор. *ахта* «печелгән хайван» (к. Ат I).

Атан сүзенен «беренче приз», «иң зур ярыш», «шедевр» мәгънәләре булган.

АТАУ «остров, полуостров» — кыпчак жирлегендә (кк. *атау* «утрау») бор. тк. *адаг* «аяк, азак, ахыр, елга азагы — елга тамагы» сүзеннән трансформацияләнәп килеп чыккан (фонетик үсеш: *азаг* ~ *адаг* > *адау* > *атау*, мәгънә үсеш: *аяк* → *азак* → *ахыр* елга агымының ахыры, елга тамагы, *дельта* → *дельта утраулары*, һәрбер утрау). К. госм. *ада*, чыгт. *адак* «утрау, атау», монг. *адаг* «елга тамагы, елга ахыры; түбән жир, тугай». Бор. кыпчак. *атау* «дельта» сүзеннән үк тат. диал., кк. *атау* «куе үләнле тугай, яшел болын» (шуннан рус. *отава* «куе үләнле көтүлек») һәм иске тат. *атау* «тирән урын, чоңгыл» сүзләре дә килеп чыккан. К. **Аяк, Азак.**

АТА-У «называть» — гом. тк. ат «исем» сүзеннән.

АТЛАС «атлас» — гар. *атлас-ун* «шома киндер, атлас» сүзеннән төрки алынма. Тамыры гар. *таласа* «юу, жуу, тигезләү, шомарту».

АТЛА-У «шагать» — гом. кыпчак. *атла-*, чув. *от-* > *ут-*, госм., азәрб. диал. *ад-*, бор. тк. *āt-*, *ат-* «атлау; адымлау» сүзенен тагын да борынгырак яңгырашы татар сөйләшләрәндә сакланган булса кирәк; Әстерхан якларында *аыт* «адым», *аытла* «атлау-у» (Л.Ш.Арсланов). Чаг.ш. ук монг. *алд* «адым озынлыгы».

АТЛАН-У «сесть на коня» — һичшиксез, *ат* сүзеннән.

АТЛЫГ-У «устремитесь; рвануться» — *ат-ыл-* нигезеннән ясалган (< *атыл-ык-у*).

АТНА «неделя» — бор. фарсы. *адина* «атнаның бишенчә көне, биш көнлек атна» сүзеннән, гом. тк. алынма. Чув. *ерне* «атна; атна көн, ял көне» (шуннан мар., удм. *арня* «атна, якшәмбе»)

йә чуваш теленә үзәндә [d>p] күчешә нәтижәсендә, яки [d>p] күчешә булган ирани диалектлардан (мәс., курд. *арна* «атна; жомга көн») килгән.

АТ-У «стрелять; кидать» — гом. тк. *ат-*, *аат-* < бор. *ағыт-* «югары ыргыту» сүзеннән булса кирәк. *Таң ат-у*, *чәчәк ат-у* дигәндә мифологик күзаллаулар чагыла. (чаг. монг., тунгус. *гарба-*, *гарпа-* «ату; таң ату»).

АУ «охота» — гом. тк. *ав* // *аг* // *аң* «ау, киек, ау коралы» (беренчел яңгырашын һәм формасын билгеләү кыен) сүзеннән, бик борынгы тамыр сүз. Чаг. кк. *аба*, монг. *аба* «ау, киртәләп, урталап тоту».

АУЛАК «укромный, безлюдный» — гом. тк. *ағлак* «аулак урын, сәхрә» сүзеннән. Килеп чыгышы төрлечә аңлатыла. Чаг. тат. диал. *аулак* «яшерен», кк. *аулак* «ерак урын, ерак», үзб. *авлак* «аулак урын, ау ауларга мөмкин булган урын», хакас. *ағлах* «аз санлы, аулак», монг. *аглак* «аулак, саф һавалы урын, буш жир», эвенк. *аглан* «дала». Чаг. **Аклан, Алан.**

АУНА-У «валяться» — гом. кыпчак. *ауна-* < бор. тк. *агна-* «аунау, авып, төгәрәп китү» бор. тк. *ағ-* «аву» сүзеннән. Ихтимал, бор. *агын* «аву хәле» дигән нигездәндер (*ағын-а-гу* > *ауна-у*).

АФӘТ «беда» — гар. *афәт-үн* «бәлә, авыру, зыян, яра» сүзеннән.

АХАК «сердолик» — гар. *факыйк-ун* «ахык» сүзеннән төрки алынма.

АХИРӘТ «подруга» — гар. *ахирәт-үн* «ахирәт, дөньяның ахыры» сүзеннән (*ахыр* сүзә белән тамырдаш). «Ахирәт» — «якын дус» мәгънәсендә искечә *ахирәт дусты* (дөньяның ахырына кадәр дус) сүзеннән кыскарып килеп чыккан сүз.

АХМАК «глупый, бестолковый» — гом. көнб. тк. сүз. Гарәп теленнән алынма дип карау (кин таралган фикер) бөтенләй дәрәс түгел: гар. *ахмак* «ахмак, тиле» үзә төрки телләрдән кергән булса кирәк (*хамуқа* «ахмак булу» фигыле бу очракта икенчел күренеш). Бу сүз бор. тк. *аңга-мак* «ачыгавыз» дигәннән кыскарган, ягъни бор. тк., монг. *аң-а-* // *аң-га-* «авыз ачылу, ачык булып тору» фигыленнән (*аң-* «авыз, тишек, ачыклык» тамырыннан) килеп чыккан; к. хакас. *аңмах* «ачыгавыз, ахмак», *аңмай-* «авыз ачу, ачыгавыз булу» (себ. тат. *әңмәй* «ачыгавыз, аңгыра», алт. *аамай* «ачыгавыз»), бурят. *аңгай-ха* «авыз ачу, ачыгавыз булу»; чаг. бор. тк. (МК) *уңғамуқ* «ахмак, аңкау», госм. *ахумак* «аңкау», мар. *акмук* «удивление», чув. *камйк* «ачыгавыз, тиле» К. **Аңгыра, Аңкау.**

АХУН «ахун» (*духовное лицо у мусульман*) — иск. тат. *ахунд* фарсы. *ахунд*, *ахонд* «укымшылы кеше, укытучы, остаз» сүзеннән (фарсы. *хондан* «уку» фигыленнән).

АХШАМ «определенное время вечернего моления после заката» — госм. теленнән; к. госм. *ахшам*, *ақшам* «кояш баткан вакыт, кичке намаз вакыты». Гом. тк. *ақ* «ак, якты» һәм фарсы. *шам* «кич, энгер» сүзләре кушылып ясалган (ягъни беренчел мәгънәсе «якты энгер» булган).

АЧ «голодный» — гом. *ач, ач* «ач, ачыккан, комсыз; ачыгу, өрнү» сүзеннән (фигыль мөгънәсе татар телендә *тамак ач-ты* төгъбирендә генә сакланган). Бор. тк. бер фигыль формасыннан килсә кирәк. **К. Ачы.**

АЧУ «гнев» — бор. тк. *ач-ыг* «ачу, ачы, ачылык» сүзеннән; к. үзб. *оччиг* «ачу», *оччиҗланмоқ* «ачулану».

АЧ-У «открывать» — чув. *уҗ-, оҗ-*, гом. тк. *ач-*. Шуннан гом. кыпчак *ачкыч* һәм тат. диал. *ача, ачамай, ачатай* «ике аяклы корылма, жайланма» сүзе ясалган.

АЧЫ «горький» — гом. тк. *ачыг* «ач; өрнүле, ачы» сүзеннән (*ач* сүзе белән тамырдаш), иск. тат. *ачу* «ачы» шул ук *ачыг* сүзенен икенче төрле фонетик үзгәреш нәтижәсе.

АЧЫ-У «киснуть; горкнуть» — чув. *йүҗ-, йүҗе-* < айчы-, бор. **аҗ-чы-*, гом. тк. *ачы-*, бор. тк., монг. *аҗ* «ачы нәрсе; тоз; агу» (к. **Агу**) тамырына *-чы* аффиксы ялганып ясалган (чаг. *ар-чы-, кәр-че-, кун-че-*). Тат. диал. *әче-* < бор. **эҗчи-* > тк. *eksi-* «ачу».

АШ I «пища; суп» — гом. тк. *аш* «аш, ашамлык; иген, икмәк, арпа» сүзеннән. Төптә ирани сүз дигән фикерләр бар.

АШ II «перевалить; переходить границы дозволенного; претворяться в жизнь» — гом. тк. *аш-* id., бор. гом. тк. *әл-* «ашу». Бу фигыльдән ясалган сүзләрдән тат. *ашыр-у, ашыҗ-у* < *ашык-у* (шуннан *ашкын-у*) сүзләре актив кулланылышта. **К. Аша.**

АША «через» к. **Аш-**.

АШЫК «бабка альчик» — гом.тк. *ашык, ашук* id. Безнеңчө, бу сүзнен тамыры мар. телендә сакланган *ош-, уш-* «ялгау, төйнәү», шуннан тат. диал. *ашкак* «тез», мар., чув. *ошык, ушык* (*ушәк*) «ялгау урыны», *ошкын, ушкын* (*ушкән*) «берләшмә». Чаг. төрек. *ашы* «ялганма», тат. һәм гом. кыпчак *ашлау* «ялганып ясалган улак».

АЮ «медведь» — гом. тк. *айыҗ, адыҗ* «аю» сүзеннән. Күптөрле фонетик вариантларда очрый (алт., кк., ккк., куман. *айу, адыҗ, адык, азыҗ, тув. адыҗ, бор. тк. адыҗ* «аю»). Чаг. бор. чыгт. *азыҗ-лык* «азаулы, ерткыч тешле» (Боровков).

АЯГҮРӘ «стоя на ногах» — иск. тат. өд. *аяк үзрә* «аяк өстендә» дигәнне *урә тору* дигән сүз белән контаминацияләүдән килеп чыккан булса кирәк. **К. Үрә.**

АЯЗ «ведренный» — гом. тк. *айаз* «аяз, салкын, суык» сүзеннән, бор. тк. **айаргь* «аяз, ачык, якты» нигезеннән. Шуннан болгар. **айар* > мар. *айар, ояр* ~ чув. *ойар* > *уйар* «аяз». тамыры-*ай* сүзеннән булса кирәк. **К. Әхмәтьянов, 1989:4.**

АЯК I «нога» — гом. тк. *айак*, бор. тк. *азак* (МК), *адак* (Боровков) «аяк» сүзеннән. Бор. гом. тк. **адак* нигезеннән; к. чув. *ура* «аяк» id. Бор. тк. *адак* «аяк, түбән як, түбәнлек, ахыр, оч, елга тамагы» сүзенен күчмә мөгънәләре аерым төрки телләрдә аерым фонетик яңгырашлар алып дифференциацияләнгәннәр һәм башка төрки телләргә таралганнар, шул нигездә тат. *азақ* һәм *атау* сүзләре килеп чыккан (к. уйг., тув. *азақ* «аяк, ахыр», тув., монг. *адак* «түбәнлек, сай жир», госм. *азак* «түбән жир, астыр», якут. *атак* «аяк, түбән,

түбәнге як, ахыргы, азаккы», бор. язм. *атак* «аяк» һәм башкалар). **К. Азак, Атау.**

АЯК II «сосуд» — гом. тк. *айақ* «савыт, чиләк, чүлмәк», бор. гом. тк. *аңақ* «авыз, тишек, куышлык, чүлмәк» сүзеннән килә (бор. гом. тк. *аң* «авыз, тишек» тамырыннан; Рсянен); к. якут. *айақ* «тишек, авыз, ишек, бәке, баз, авыз, зур савыт» (Пекарский), хант. *аң // ан, анәх // анәк* «савыт, жамаяк», манси. *ане* «төлинкә», монг. *айага* «савыт», мар. *аң, әң* «тишек, савыт бугазы». **К. Ангыра, Анкау, Ахмак.**

АЯКЧУ «обувь» — *аяк* һәм *чу* < бор. тк. чоҗ «төенчек» сүзеннән. Бу сүз башта аякны төреп бөйләгән тире кисәген белдергән.

АЯУ «языческий праздник цветов» — мәжүси бәйрәм: жәйге чөллә башында үткөрелә торган булган. Бу чорда печән чабу, урман кисү һ.б. рәвештә «табигатьне рәнжетү» тыелган; аның каравы кырлар-болыннардан «житмеш жиде төрле чөчөк жыеп, суга салганнар. *Аяу атнасы* «бала тапканнан соңгы ял атнасы». *Аяу* үзе *ая* — «поберечь» фигыленнән; чув. *ояв. уяв*, мар. *оя, уя* бәйрәм; аяу бәйрәме» татар теленнән. **К. Әхмәтьянов, 1981:63.**

Гом. тк. *айа* — фигыле тунгус. *ай-* «дәва, дөвалау» сүзе белән чагыштырыла (Севортян). **К. Нардуган.**

-Ә-

Ә I *межд.* «а» — барлык телләрдә охшашы булган ымлык тамыр (чаг. рус. *а*, грек., гот. *а* «авырту, сорау, гажәпләнү ымлыгы») (Покорный).

Ә II *союз* «а» — рус. *а* теркәгеченнән булса кирәк. Чаг. кк., ккк. *а* «ә».

ӘБӘЛӘК «обидчивый; мягкотелый» — н., «кырг. *эбелек*, кк., ккк. *ебелек* «кангак (үлән); жилбәзәк» уйг. *әп-, әлп-* — «тиз генә качып, чабып китү» сүзеннән.

ӘБӘТ «обед» — рус. *обед* «әбәт, төшке аш» сүзеннән борынгы алынма (чаг. чув. *анат // enet*, венг. *evet* «әбәт»). Тамыры *ед-«аш»*.

ӘБӘУ *межд.* «ой» — гом. тк. характердагы ымлык, к. башк. (тат. диал.) *абау, аба*, тат. диал. *аппа*, үзб. *абба, обба* — нәфрәтләнү ымлыгы, чув. *апав, апан*, бурят. *аппа*, «Әбәу, тьфү», уйг. *аба* — жирәнү яки гажәпләнү ымлыгы. *Әбәу* < *абау* < *абаб-* бор. тат. *абаба, аба-аба* формасыннан (ягъни *аба* ымлыгының кабатлануыннан) килә.

ӘБИ «бабушка» — иск. тат. *әбәй* формасыннан, гом. тк. *әбә* «карчык, әби, хөрмәтле карт хатын» нигезеннән килә (кин таралган уртак тамырдан; к. **Апа**); к. госм., башк., мар., удм. *әби, әбә* «кендек әбисе», якут. *эбә* «әби». Тат. *әби* сүзенен борынгы скиф. *апи* «жир алиһәсе» сүзе белән мөгънәдәш булуы кызыклы (чаг. диал. *әпи* «әби; курчак»). **К. Әхмәтьянов, 1981:10—11.**

ӘБРӘКӘЙ «сточная канава» — мар. диал. *әбрәкәй id.*, фарсы. *абраһа* < *аби раһа* «юнтык сулар» сүзеннән.

ӘВӘРӘ «занятый, увлеченный (*чем-нибудь нестоящим*)» — фарсы. *ауара, авара* «эшсез, сукбай, тик йөрүче» сүзеннән.

ӘВӘЛӘ-Ү «валить, скатывать» — рус. *обвалить* сүзеннән булса кирәк.

ӘВӘС «увлекающийся» — гар. *һәввәс* сүзеннән.

ӘВЕН «овин» — һинд-евр. тамырдан; бор. рус. *евин* «эвен», литва. *iaviena* «ашлыклы» дип хисапланылса да, Идел буе телләрендә мисаллар бу версияне шик астына куя: чув. *әван* (< *ävin* < *awin*), мар. *авен, әвүн, әгүн* «эвен, ау базы (западня)» < бор. кыпчак *әвүн* «ау базы», тат. диал. *әу*, бор. тк. *эв, әв, әву* «өй, көпкә (землянка)» сүзеннән булырга мөмкин. К.Әхмәтъянов, 1991:49.

ӘВЕРНӘ «мотовило» — иск. тат. *әвер-* «өйләндерү» фигыленнән (шуннан ук *әверел-ү*) -нә аффиксы ялганып ясалган сүз (чаг. **Бирнә**).

ӘГӘР «если» — фарсы теленнән борынгы заманнарда ук кәргән алынма сүз (к. кк., ккк. *әгәр, йәгәр* «әгәр», үзб., чыгт. *әгәр* «әгәр», венг. *акар* «әгәр»). К. **Гәрчә**.

ӘГЕРЖЕ «квашеное тесто; остатки теста; закваска» — монг. *эгэрчин id.* *агарча* сүзенәң палаталь варианты; тамыры *әг* < *аг* «өчөгән, эчелек»; шул ук тамырдан тат. *әжәкәй* << монг. *эгэжэ-гэй* «кызыл эремчек». К. **Игәрчә**.

ӘДӘП «воспитанность» — гар. *әдәб-үн* «әдәп, йола» сүзеннән, *әдүба* «әдәпле булу» тамырыннан, шуннан ук әдип, әдәби, әдәбият.

ӘДЕП «оторочка, кайма по вырезу рубахи; подкладка» — уйг. *әдип* «әдәп».

ӘДЕРНӘ «огромный лук, тетиву которой натягивает несколько человек» — н. *адирина*, себ. тат. *әтәрнә*, калм. *адарона id.* < борынгы һинд. *айдорона, айндра Дрона* «Дрона дигән батырның утлы ук-жәясе (ана бу коралны Индра — сугыш алласы биргән)».

ӘДРӘС «адрас (*полушелковая ткань*)» — к. уйг. *әдрәс*, таж. *адрас* < һинд. *adharsa* «ярым ефәк».

ӘЖӘЛ «смертный час» — гар. *әжәл-үн* «срок, аралык, гомер срогы» сүзеннән. Чув. диал. *ичел*. мар. *әзал*, удм. *эзель* «әжәл» татарчадан.

ӘЖӘТ «долг» — гар. *хәжәт-үн* «хажәт» сүзеннән.

ӘЖЕР «вознаграждение» — гар. *ажр-ун id.* Шуна тамырдаш *ижарә* «аренда».

ӘЗЕР «готовый» — *хәзер* сүзеннән үзгәргән.

ӘЗМӘВЕР «великан» — бор. тат. *әзнәвер*, н., кб., бор. кыпчак. *азнаур* «ханны саклаучы зур гәүдәле угланнар» сүзеннән (чаг. тат. диал. *гвардин* «өзмөвер — гвардияче»). Сүзенәң чыганагы — фарсы. *азнавар* «сарай өһелләреннән» термины, шуннан ул өрмән, грузин н.б. Кавказ телләренә дә кәргән (бу сүзнә өрмәнчә *азнив* «асылзат» сүзеннән дип аңлату да бар (Будагов, I:37—38)).

ӘЙБӘТ «хороший» — *һәйбәт* сүзеннән үзгәргән.

ӘЙБЕР «предмет, вещь» — татар теле жирлегендәге фонетик һәм семантик үзгәрешләр нәтижәсе буларак, *әр-бир* тезмәсеннән килеп чыккан борынгы болгар сүзе: *әр* ~ бор. тк. *әд, әз* «күн өшыялар», тат. диал. *бир* (чув. *пир*) ~ гом. тк. *бәз* «тукыма»; к. диал. *эрбер, эрбир* «әйбер, мар. *арвер* «өй әйберләре, киём-салым», удм. *арбери* «әйберләр».

ӘЙЕ. диал. *ийе, ие, әйге* «да» — кар., *эйги, эйи*, «яхшы», бор. тк. *эй, ай* «яхшы, яхшылык» сүзеннән. К. **Игелек**.

ӘЙЛӘН-Ү «крутиться, оборачиваться» — гом. тк. *айлан-* id. бор. тк. *айы* «ярымтүгәрәк, алка» сүзеннән; бу сүзнәң үзатар («самострел») мәгънәсе булган.

ӘЙРӘН «айран» — гом. тк. *айран* «май язу калдыгы» сүзеннән, тамыры **аг* «өчө, өчеткә»: *агра-* «кымыз өчетү»; к. госм. *айран*, чув. *уйран* «май язу калдыгы», монг. *арған* «өйрән, май язу калдыгы», *айраг* «кымыз». Удм. *арыйан*, мар. *йыран* «май язу калдыгы» татар диалектларыннан. Иске тат. *әйрәтке* «кымыз өчеткесе» (Будагов). К. **Өгержә**.

ӘКИЯТ «сказка» — *хикәят* сүзеннән. К. Әхмәтъянов, 1981:203.

ӘКӘЛӘ: **имән әкәләсе** «желудь» — иск. тк. өд. *һәкәләк* «чикләвек, йомырка» сүзеннән үзгәргән. Асылда — фарсы теленнән.

ӘКӘМ-ТӨКӘМ «улитка» — Идел-Урал өлкәсендә борынгы заманнарда бирле таралган бер модель буенча ясалган сүз; к. диал. *акы-тоқы* «әкәм-төкәм», башк. *үкән-түкән*, удм. *окасы-тукасы* «әкәм-төкәм», мар. *әкән-түкән* «әкәм-төкәм» (*түкән* «мөгезле» дигән сүз); чаг. венг. *csida-vida* «әкәм-төкәм».

ӘКӘМӘТ «чудеса; напасти» — гар. *хәкәмәт (әкәмәт)* «чокыр-чакыр, тау-чагыл, чытыр-чатыр; төрле хикмәтләр» сүзеннән булса кирәк; Идел-Урал лингвистик өлкәсендә генә таралган сүз (башк., чув., мар.). К.Әхмәтъянов, 1981: 20.

ӘКРЕН «медленно» — *акрын* сүзеннән палатальләшеп килеп чыккан. К. **Авыр**.

ӘЛӘК «клевета; жалоба» — көнч. тк. һәм монг., маньчжур телләрендә киң таралган бер сүздән (тамыры ачык түгел); к. алт. *алэг*, якут. *алэк* «мыскыллау, көлү, әләк», монг. *алэг* «мыскыллау, яла», эвен. *олэк, улэк* «ялган, хәйлә, әләк, яла». Чыгт. *алук, алик* «мыскыл, көлү» көнчыгыш төрки телләрдән кәргән булса кирәк. Чув. *элек* «әләк, бәла, яла, гайбәт» — татар теленнән.

Борынгы Болгар мәжүсилегендә *алэк* «тәңрегә кешенәң ни кылганын әйтпә торучы фәрештә»; к. мар., удм. *алик id.* (И.П.Смирнов, А.Емельянов). К.Әхмәтъянов, 1981:20. Бу сүзнә *һалэк* сүзеннән үзгәргән дип аңлату да бар.

ӘЛӘМ «знамя» — гар. *ғаләм* «билгә; әләм; галәм (ягыни «Алла кодрәтенәң билгесе» сүзеннән. Шуннан ук *ғаләмәт* «билгә; гаять зур».

ӘЛӘФӘ «льгота» — иске тат. *аләфә, ғаләфә* «компенсация; пенсия» < гар. *әгъләфә* «сугышчыларга бирелә торган азык-төлек запасы; фураж, печән»; төбәндә «печәннәр» (*ғаләф* «үлән, печән» сүзеннән). Бу сүзнәң мәгънә үзгәрешләрендә юмор сизелә (пенсия — «печән»).

Әләфә сүзеннән иске тат., кк. кум. *алафа*; *алана* «сугышчы гаиләсенә бирелгән имтиаз, льгота» сүзе, шуннан русча *лафа* «мач килү» сүзе килә.

ӘЛБӘТТӘ «конечно, обязательно» — гар. *албәт* id сүзенә -тә кисәкчәсе ялганып ясалган.

ӘЛВИДАГЪ «прощание; прощальный, последний день ежегодного поста; песня — прощание девушки с домом, с родителем» (не плачь!) — гар. *әлвидагъ* «аерылышу» сүзеннән. Чаг.-*әлфирак* «бөтенләй аерылу; кызның туган авылы белән хушлашу жыры» < *әл фирак* гар. *фарк* «аерма» > иске тат. *фәрәкь* id.

ӘЛҖ частица «теперь; еще; же; пока» — гар. *һалән, халән* «бу хәлдә, хәзер үк» сүзеннән үзгәрәп, барча мөселман төркиләренә, татар теленнән күрше фин-угор телләренә дә таралган сүз. Шунсы кызык, чуваш телендә бу сүз гарәпчөгә якынарак янгырашта: *халь* > *ха* id.

ӘЛЛӘ «не то..., не то...» — гар. *әллә* «әллә тагы, әллә, югыйсә» сүзеннән. Чув. *әлле*. мар. *әлә*, удм. *ало* «әллә» татарчадан.

ӘЛЛӘ-ЛӘ *межд.* ой-ой — гарәп-фарсы телләре йогынтысында активлашкан ымлык булса кирәк; к. фарсы., һинд. *allalana* авыртканнан кычкыру ымлыгы, гар. *ällälä* авыртканнан кычкыру, бөләләү ымлыгы; чаг. шулай ук *әлли*.

ӘЛЛИ-БӘЛЛИ «баю-баюшки-баю» — типологик ымлык тамырдан; к. немец. *lall, lallen* «әлли-бәли иттерү». Мар. *али-валий*, удм. *алли-балли* id.

ӘЛСЕРӘУ *хәлсерәу* формасыннан: -сыра // -серә кушымчасы нәрсәнен булса да житешмәвен белдергән фигураль ярый, мөс., *кансыра* — «кан качу». Кырг. *алсыра*, н. *әлсире* — «әлсерәу».

ӘМАНӘТ «залога; заложник; страхование» — гар. *амәнәт-үн* «ышаныч, ышанып тапшырылган нәрсә» сүзеннән. *Имин* сүзенә тамырдаш.

ӘМӘЛ «средство; выход из положения — чув. *әмәл*, мар., *әмәл*, *амал* id.— төрки телләрдә киң таралган сүз; к. кум., хакас., үзб. һ.б. *амал* «юл, ысул, хәйлә». Гар. *гамәл* «эш» сүзеннән.

ӘМЕР «приказ, повеление» — гар. *әмр* id. Шуна тамырдаш — *әмир*.

ӘНӘ «вот; тот» — (к.) *Ана II* сүзеннән палатальләшкән.

ӘНӘЧӘ «фигурка из теста» — к. *Әлә-танак*.

ӘНИ «мама» — иск. тат. *анай* (*ана-й*; к. *Ана I*) сүзеннән үзгәрәп палатальләшкән. К. диал. *анай*, удм. *анай* «әни». Чаг. алт. *әнә* «ана», *әнкәй* «ана, карчык».

ӘНИС «анисовый, анис» — киң таралган сүз (к. рус. *анис*, немец. *anis*, грек. *avicov*, лат. *anisim*). Татар теленә русчадан яки төрекчәдән кергән.

ӘНЧЕК «шавка» — бор. тат. *аң-чык* // *әң-чек* «кечкенә жанвар» сүзеннән, *аң* «ау, жәнлек, киек» тамырыннан (к. *Ау*); чаг. чув. *анчык* «эт-әнчек», алт. *аңчык* «эт, өнчек», *аңымак* «кечкенә жәнлек, кечкенә эт-әнчек», *әң, аң* «жәнлек», госм. *әнүк, әнижик*, якут. *өнүгэс*, тув. *өнөгэс* «көчек, өнчек».

ӘНГӘМӘ «разговор, беседа» — < чыгт. *әңгәмә, һәңгәмә* «жы-

ельш, әңгәмә, шау-шу», кырг., уйг. *әңгимә* id.— фарсы-таж. алынмасы, *һәң, һәңгә* «тавыш» тамырыннан ясалган сүз.

ӘР «упрек, укор» — чув. *әр*, мар., удм. *әр, ар*; татар телендә гарәп алынмасы *гарь* нигезендә килеп чыккан. Мар., удм. *әрсыр, арсыр* бу сүзнен болгар телендә дә булганлыгын күрсәтә. Әрнен дериватлары бик күп: *әрлә-ү* (диал. *гарьлә-ү*), *әрле* < *гарьле, әрсез, әрләнчек* һәм алар күрше телләргә дә үтәп кергәннәр.

ӘРӘ «трутень» — алт., хакас., тув., кк., ккк. *ара, уйг, әрә, әре, әррә*, үзб. *арра*, себ. тат. *ары, аргуан* «әрә; шөпшә». Бор. төрки сүз булса кирәк.

ӘРӘМ «попусту, зря» — чув. *әрем*, мар., удм. *арам* — гарәп алынмасы *харам* нигезендә татар телендә килеп чыккан сүз: гомумән ул сүздән татар телендә өч сүз килеп чыккан: *харам* «грех», *хәрәм* «жувальничество в игре» һәм *әрәм*.

ӘРӘМӘ «кустарник на лугу» — мар., удм. *әрәмә, арама*, морд. *урама*, рус. *урема, урема* «әрәмә; тугай урманы», бор. тат. *әрәмән, үрәмән* < бор. тк. **ораман* «таң урманы» сүзеннән (шуннан ук *әрем* һәм *имән* < *ирмән* < **әрәмән* сүзләре дә килеп чыккан).

ӘРДӘНӘ «поленица» — мар., удм. *ардана, артама*— алт. *әрдине*, монг., уйг. *әрдини, эртини*, бор. тк. *әрдинә, әрдәни* «запас, хәзинә», ткм. ардана «бозауламаган килеш саудыра торган сыер», куман. *әрдәни* «кызык, кызыклы кыз» һ.б. санскрит телендәгә *rathna* «кыйммәтле таш; кыйммәтлек» сүзенә кайтып кала.

ӘРЕКМӘН «репейник, репей» — тат. диал. *әрекмән, әтрәкмән, әпертмән, әрәтмән, әрәсмән, әберәкмән, рахман* (бик күп вариант), мар., удм. *әрйкмән, арыкман* «әрекмән», кырг. диал. *аббрасман* «төтөсләү ырымы өчен кулланыла торган үлән», ахыр чиктә санскрит. *барәсман* «изге эчемлек эчкәндә кулланылган үлән» сүзенә кайтып калса кирәк. К. Әхмәтьянов, 1989:102.

ӘРЕМ «полюнь» — чув. *әрем, арәм*, мар., удм. *арым, арым*, венг. *йрөт* бүтән телләрдә *ән* бетемә белән килә; к. себ. тат. *ирмән, әрмән*, кырг. *әрмен, үзб. әрман, уйг. әрмән*, алт. *әрбән*, бурят. *әрмн.*, кк. *әрменә* «өрәм, тау өрәмә»: *әрәмә* сүзе белән бердәй диярлек, К. *Әрәмә, урман*.

ӘРЕПЛӘШҮ «спорить; ссориться» — гар. *хәрәп* (*хәрб*) «сугыш» сүзеннән үзгәрәп татар телендә килеп чыккан. Чаг. тат. өд. *хәрби, хәрәба, харап* һ.б. бер тамырдаш.

ӘРЕШ, ИРЕШ I «охвостье» — чув. *иреш, аврәш*, мар. *әвра, әрва*, тат. *әрбә*, тат. диал. *әүрә, әүре, ире*, башк. диал. *әүрә, әүрәү*— Идел-Урал регионына хас агрокультура термины. К.Әхмәтьянов, 1989: 50—51.

ӘРЕШ, ИРЕШ II «оглобля; тормозная палка ткацкого станка; основа ткани» — иске тат., гом. кыпчак. *арыш* «тәртә» сүзеннән: төрки-монгол телләрендә киң таралган сүз, монг. *арал* «арба, тәртә» сүзе белән багланыла.

ӘРЖӘ «короб, ящик» — мар. *аржа, арзя, өрза*, морд. *арьдзя*, чув. *арча, ырса* «ящик, короб», удм. *аржа* «квадрат в ткани» — Идел-Урал регионына хас термин (кк. *әржә* «орнаментлы тартма» татар теленнән булса кирәк); гадәттә бу сүз хакас. *харачах*,

тув. *хааржак* «әржә, котый» сүзе белән чагыштырыла, ләкин бу чагыштыру фонетик законнар буенча бик үк акланмый. Чаг. ш. ук бор. тк. *әржән*, *аржан* Манихей динендөгеләрнең китап тартмасы (футляры).

ӘРЛӘН «хомяк» — мар., удм., чув. *әрлан*, *арлан*, алт. *эрлэн*, кк., бор. тат. *арлан*, тат. диал., башк. *ирлән* «әрлән, ялман (сукуыр тычкан); йомран — тамыры ачык түгел; чаг. көнч. тк. *үрге*, *өргә* ~ венг. *ürge* «әрлән».

ӘРЛҮС «перекладина» — бу диалекталь сүз болгар телендәгә **арлы ивач* «аркылы агач» сүзеннән булуы белән кызыклы. К.чув. *урлащси* «перекладина, ригель».

ӘРМӘК «армяк; неплотный (о ткани)» — чув. *әрмек*, тат. диал. *үрмәк*, бор. тк. монг. *өрмеге* «әрмәк, чикмән», чыгт., кк. *үрмек*, *өрмек* «тукуыма, пәрәвез, чыпта» — *өр-* «үрү» сүзеннән. Тат. вариантның килеп чыгышы: *өрмек* > *үрмәк* > *әрмәк* [ö > үө].

ӘРНЕ-Ү «ныть; горькое чувство» — мар. диал. *әрны-* id. «ругаться, ссориться»; к. алт. *әренеш* «сагыш, кайгы», алт. хакас., кк., ккк., кырг. *арын-* «ару, хәлдән таю; зарлану, сыкрану» — бор. *ары-*, *агры* — «ачы булу» сүзеннән булса кирәк. К. *Агу*.

ӘРЧЕ-Ү — *арчы-у* сүзеннән палатальләшкән. К. *Арчы-у*.

ӘСӘР «произведение; впечатление» — һәр ике мәгънәсендә (әдәби өсәр; калдык, билге) гар. *әсәр* «калдык билге, эшләр калдырылган эш, өсәр» сүзеннән, гар. *әсәрә* «калдыру, тапшыру, сөйләп бирү» нигезеннән, шул ук нигездән *тәәсир*. Мар. *әсәр* — татарчадан.

ӘСИР «пленный» — гар. *әсир-ун* «әсир» сүзеннән (*әсәрә* «плен төшү» нигезеннән).

ӘТӘМБИ диал. *әтәмбәй*, *әтәмбай* «хилый, болезненный; отродье, выродок» — мар. удм. *атамбей*, чув. диал. *эттемпи* «падалица; незаконорожденный», башк. *әтәлбәй*, *әтәрбәй* «типтәр (припушеник)» бор. тк. *артан* «бозылган, нәселсез», *арта* — «бозылу, таркалу» сүзеннән (*артан бай* «бозык нәсел» > *әртәнбәй* > *әтәмби*). Чаг. ш. ук *әтәм-сәтәм* < *әртәң-сәртәң* «телсә нинди (кеше)». *Бай* өлеше к. **Байтирәк**.

ӘТӘЧ «петух» — бор. тат. *атач* «ата хайван (кош)» сүзеннән; чаг. миш. *әтәч*, *әтәс* «әтәч чебеш», *әнәч* «тавык-чебеш»; к. тат. диал. *атач*, *атакач* «атакай; атасына охшаган», бор. тк. (МК) *атач* «атасына охшаган кеше (мал)». *Әтәч* сүзен бор. тк. *әт-*, алт. *әт-*, чув. *авйт-* «жырлау, кычкырып жырлау» сүзе белән бөйләү дәрәжә түгел. К. Әхмәтъянов, 1989:66.

ӘТИ «папа» — сөйл. *әтәй* id. *ата-й* «әти, әткәй» сүзеннән палатальләшеп үзгәргән (к. **Ата**); *әтәй* формасы *ата-кай* яки *әти-кәй* дигәннән, шулай ук бор. тк., чыгт. *әтәкә* «олы ата, абзый» сүзеннән дә килеп чыгарга мөмкин.

ӘТРӘК: *әтрәк-әләм* «всякий (о людях); сброд» — иске тат. (<гар.) *әтрәк* «төркилә» һәм *әләм*, *голәм* «яллы гаскәрләр» сүзләрәннән булырга тиеш.

ӘФӘНДЕ «господин» — гомс. *әфәнди* «әфәнде, галим, дини укымышлы» сүзеннән. Урта Азиядә бу сүз бөтенләй икенче

мәгънәдә (үзб. *афәнди* «тилемсә»), шуның өчен тат. *әфәнде* гомсманлы теленнән дип әйтеп була. Тамыры буенча бу сүз грекчадан (Кононов); грек. *avœvntç* «мөстәкыйль кеше» яисә *Adnviad* «Афинада укыган кеше» сүзеннән.

ӘФЛИСУН «апельсин» — рус. *апельсин* сүзеннән, чыгышы буенча голланд теленнән (голланд. *appelsien* «кытай алмасы», *appel* «алма», *sien* «Кытай, Чин»).

ӘФСЕН «наговор» — фарсы. *афсун* «сихер» сүзеннән, чыгышы буенча бор. ирани сүз.

ӘХЛАКЪ «нравственность» — гар. *ахлақ* «әхлакъ, холыклылык» сүзеннән.

ӘҺЕЛ «представитель» — гар. *әһл-ун* «туган, тугандаш халык, әһел» сүзеннән. К. ш. ук тат. *әһәл* «әһәлләр, илат».

ӘЧЕ «кислый, горький» — к. **Ачы**.

ӘШӘКЕ «плохой» — мар. *ашака*, удм. *ашаки* id. иск. тат. өд. *хәшәки* «әшәке, былчырак, түбән сортлы» сүзеннән, чыгышы — фарсы-таж. *хәшәки*, *хашаки* «әшәке, нәжес, түбәнлекле», хашак «чүп, былчырак». К. Әхмәтъянов, 1981:117.

ӘШНӘ «друг; собутельник; приятель» — фарсы. *ашна* «дус, яр, өшнә; ханым; сөяркә» сүзеннән берәз палатальләшеп килеп кәргән.

-Б-

БАБА «дед» — гом. тк. *баба* «баба, ата» сүзеннән, типологик ымлык тамырдан; к. бор. скиф-сармат. *Панай* «Зевс», бор. инд-евр. *баба* «ата, баба», картвел. *баба* «баба», гар. *баба* «ата» h.б.

БАБАСЫР «глисты» — төрки телләрдә гар. *буасир*, *бауасир* «бүсерләр, һөртөрләр бүсер» сүзеннән үзгәреп килеп чыккан; к. үзб. *бобосир*, ткм. *бабасыл* «бабасыр». К. **Бүсер**. Удм. *бабасыр* «явыз рух, чир рухы» татар теленнән кәргән сүз.

БАБУЛ «малоземельный крестьянин; бобыль» — фарсы, гарәп. *бабуль* «азгын; сукбай; гаиләсез өлкән ир кеше» — асылда «Бабил (Вавилон) кешесе» дигәннән: мөселманнарда Бабил азгынлык символы булган. Рус. **бобыль** — татарчадан.

БАВЫР «печень — гом. тк. *бағыр* «үзәк; йөрәк; бавыр» сүзеннән (к. **Бәгырь**); *бауыр* яңгырашы кыпчак жирлегеннән үк килә (к. кк., ккк. *бауыр* «бавыр, эч, йөрәк; якын кардәш»). Бор. тк. *бағыр* «бавыр, бәгырь» сүзен *бакырдан* (бавыр бакыр төсендә була) дип аңлату да очрый. К. **Бакра**.

БАВЫРГАЛЫК «подбрюшник» — һичшиксез, *бавыр* сүзеннән, ләкин нинди семантик нигездә ясалганлыгы ачык түгел (к. ккк. *бауыр* «бавыр; хайван корсагы», *бауырай* < *бауырағ* «тау сырты, сырт»).

БАВЫРСАК «баурсак (сдобные шарики из теста)» — гом. тк. *бауырсак*, *боғурсак* «бавырсак, вак кына туралган ит» сүзеннән: *бауыр* (*бағыр* сүзенә -*сак* кушымчасы ялганган; к. чув. *пырша* < *пырса* «эчәк; эчәк-бавыр» < **бавырсак*; к. кар. *бауурсак* «суелган малның эчәк-бавыры»; икенче яктан, монг. *буурцаг* «бавырсак, борчак (!)».

БАГА: илче бага «дипломат» — бор. тк. *баган* «баш рухани; милли традицияләр белгече һәм саклаучы» (шуннан — авар теленнән) венгр, серб телләрендә *бан*, чех, поляк телләрендә *пан* «кенәз; әфәнде».

БАГАНА «столб» — гом. тк. *бағана, бағанак, баған*, якут. *багах* «ат бәйләү өчен бағана; табыну бағанасы» (чаг. **Баға**). Бу сүздән (бор. фарсы теле аркылы) латин. *паган* «мәжүсиләрнең табыну урыны; мәжүси, кяфер» сүзе килә. Шуна рус. *поганый* «кяфер, әшәке» сүзе тоташа.

БАГЛА-У «связывать (напр., факты)» — уйгур теле нигезендәге әдәби-язма төрки телдән. Бор. *бағ* «бау, бәй» тамырыннан ясалган (шуннан ук тат. һәм гом. кыпчак, *бау*).

БАГУ «ворожба» — гом. тк. *бақ-*, чув. *пых-* «багу, карау, эзләп табу» бор. *баға* «күрәзә, баш рухани» сүзе белән бәйлә булса кирәк.

БАҒЫШЛА-У «посвятить, уст. дарить» — фарсы. *бахш, бах-иши* «бүләк, корбанлык; ришвәт» нигезеннән.

БАЖА «свояк» — гом. тк. *бажа* «бажа, кардәш», калм. *база, баджа* «каената, каенага, биага», алт., якут. *пажса, пажса* апа, түти, олы кайнигәч, госм. *бажы* «олы түти» < чыгт. *абажы, абажса* «өлкөн апа», бурят. *абажы, абазы* «апа, түти» безнеңчә бор. тк. *аба-ача* «апа-түти, апа-сеңел» (ягъни апалы-сеңелләрнең ир-ләре) сүзеннән (*ача, ажа* «кыз карендәш» сүзе күп төрки телләрдә бар, мәс., үзб. *ача* «түти», башк. *әсә* < уйг. диал. *әчә* «ана»).

Иске тат. *бажанак* > мар. *пасана, посана*, чув. *посана, пусана*, удм. *бусенә* «бажа, көндөш» бор. тк. *бачанағ, бәчәнәг* «бер бажа, бажаларның берсе» сүзеннән (шуннан ук рус. *печенег* «борынгы төрки кабиләләрнең берсе»).

БАЗ «яма, погреб, углубление» — рус. диал. *баз* «көпкә, зимләнкә» бор. болгар теленнән, к. чув. *пуй, пуй* (*пузы, позы* дип әйтелә) «баз, казылган жир» — болгар **базы* < *базыг* id., тат. диал. *бас-*, чув. *пос-*, *пос-* «казу» сүзеннән, ягъни *басу* сүзе белән бердәй. **К. Басу.**

Болгар телендә ике сузык арасындагы [-с-] авазы [-з-]га күчкән.

БАЗАР «базар, рынок» — фарсы. *базар*, бор. фарсы. *бахзар* «яшелчә базары, яшелчәлек» сүзеннән (*бах* «яшелчә», *зар* > тат. диал. *сар* «нәрсә дә булса жыелган урын»). Күп телләргә таралган. Рус теленә татарчадан кергән дигән фикер бар.

БАЗЫК «кондовый, крепкий» — чув. *пуйк* «базык», *пуйк* «зур, юан» < гом. кыпчак. *базык* ~ бурят. *базаг* «базык, юан, кабарынкы, симез», бор. тк. *баз-*, *бад-* (*вад-*) «үсү, зурау, кабару, күперү, симерү», бор. тат., кб. *баз* «батырларның көрәш алдыннан бәхәсләшүе». Чаг. тат. диал., кб., кар. *баз-* «кыючылык итү».

БАЙ «бай, богач, богатый» — гом. тк. *бай* «бай, маллы; ир, герой» сүзеннән. Монгол һәм маньчжур телләрендә дә киң таралган сүз; к. якут. *буйаң* «байлык», чув. *пуйан* «бай», мар. *пайан, пойан* «бай; байлык», бурят. *байа-н* «бай, байлык», бор. уйг. *буйан* «бәхет, байлык». Санскрит теленнән кергән дип уйларга нигез бар (Малов); к. скр. *пуйа* «бәхет; байлык».

БАЙГЫШ «филин» — кыпчак жирлегендә *бай куш* (*кош*) тезмәсеннән гыйбарәт; к. иск. тат. *байкуш, байғуш* «байгыш, өкә», ккк. *байкус* «төн күгөрчене»; чаг. керәшен. *байгызы, бай кызы* «байгыш, өкә», үзб. *бойкуш, бойуғли* «байгыш (бай улы)», чыгт. *бай куш* «байгыш».

БАЙРАК «знамя» — гом. көнб. тк. *байрак* // *байдак* (> тат. диал. *байдак*) «байрак, гаскәр, приз, бәйгә» сүзеннән. Бу сүзгә Н.К.Дмитриев фарсы. *пийадак* «жәяүле сугышчы» сүзеннән чыгара, ләкин бу ышандырмый; к. уйг. *бодрук* «байрак», тат. диал. *байрак* «биек жир, калкулык», чув. *пуйрак* «тау-чагыл, сыза» (шуннан рус. *буерак-*), төрек. *байыр* «тау-чагыл». *Байрак* сүзенен башта гаскәр тукталган урынны (чаг. үзб. *байрок* «мәхәллә, квартал, полк») белдергән булуы ихтимал. к. **Бай-у.**

БАЙТАЛ «молодая нежеребившаяся кобыла» — төрки телләргә (алт., кк., ккк., үзб. *байтал* «колынсыз бия», чыгт. *пайтоқ* «байтал») монгол теленнән кергән сүз; к. монг. *байтал* «бия, байтал», *байта-саг* «ту бия яки сыер, колынлаудан, бозлаудан туктап торган бия яки сыер — *байлда-*, *бай-* «туктау, туктап тору» фигыленнән ясалган сүз. Чаг. якут. *байтасын, байтасыр* «жәй бие симертелгән бия яки сыер».

БАЙТИРӘК «родовое священное дерево; дерево, посаженное предками, тополь, осокорь» — кырг., кк. *байтерек*, алт. *пай терек, пай қазық* (бай каен), *темир терек* (тимер тирәк) ыруның изге агачы; төрки-монгол халыкларында ыруның гербы дүрт элементтан — *байтирәктән*, ыру кошынан — *бай чагалдан* һәм *тамга* белән *ораңнан* торган. Халык аңында, *байтирәк* — башы Тимер Казык Йолдызы турысында күккә житә, тамыры Эрлик (Эрклик) хан жир асты патшалыгында булган агач. *Бай* сүзе биредә «өлеш, бәхет» мәгънәсендә; чаг. башк. диал. *байһөйәк* «табында өлешенә тигән сөяк», кырг. *байчечек* «бәхет чәчөгә» — язны күргән беренче чәчәк: ул сары булса — жәң қайгылы була, кызыл булса — жәң тук үтә.

БАЙТАК «довольно много» — кыпчак телләренә хас сүз. Борынгы кыпчак телләрендә *байтак* «империя, зур ил; масса» фарсы. *пайтахт* «пайтәхет, бөтен ил халкы» тезмәсеннән үзгәртелеп килеп чыккан.

БАЙ-У «закат; закаться» — татар һәм башкорт телләрендә генә актив кулланыла. Төптә *байа-* булса кирәк (к. себ. тат. *пайа-* «өкрәнәю, тукталу; кырг. *байоо* «тукталыш урыны», иске тат. *баяу* «утрак тормыш»). Тамыры бор. тк. монг. (< кытай) *бай* «күчеп килеп утыру урыны; тукталыш».

БАКА «лягушка» — гом. тк. *бака* «бака» сүзеннән. Бик катлаулы мәгънә үзгәрешләре кичергән бер төрки сүздән; чаг. диал. *бака* «бака, шеш, такталы чулпы», башк. *бака* «бака, оры, шеш», тув. *бага* «күпкөн корсак, бака авазына охшату сүзе («бак-бак»)», рус. диал. *бака* «ку, мәшкә, энә карагы, чикерткә» ~ коми., удм. *бака* «мәшкә, гөмбә», бор. тк. *бакка* «кырмыска», бурят. *бака* «бака; тояк арасы».

БАКАЛТАЙ «гавань, пристань» — к. рус. *бокалда*, эрзя. *ба-*

калда, чув. *пакалта*, мар. *паталца*, башк. *бакай*, рус. диал. *бакай* «елга култыгы, күлөвек, тоба, камышлы күл» (монг. *бакалтай* «бака күле, култык»).

БАКРА «куколь» — к. чув. *пукра*, *похра*, мар., удм. *покро*, *пукро*, мукшы. *пакор* «бакра, укра» тат. бакыр (*багрый*) чэчэк «бакыр төсөндөгө чэчөклө үсемлек» сүзөннөн (чаг. ш.ук рус. *багровый*, *багрыйный*). К. Әхмәтъянов, 1989:52.

БАКРАЧ «уполовник» — кыпчак жирлегендө *бакыр* сүзөннөн ясалган сүз («*бакыр-ча* яки *бакыр-ғач*» дигәннөн); к. тат. диал. *багырча* «бакыр тас», *бақраж* «(чуен) чүлмөк», башк. *бақырса* «кечкенө чүлмөк, бакыр чөйнек», алт. диал. *пақрас* «чүлмөк», ккк. *бақыраш* «металл таба, бакрач», кк. *пакыр*, *бакыр*, үзб. *пақир* «металл (бакыр) чүлмөк яки чиләк»; к. шулай ук якут. *бағарак* «сөт кайнату өчен чүлмөк». Чаг. **Чуен** («металл > чүлмөк»). К. **Бакыр**.

БАКЧА «сад, садик; огород; бахча» — гом. кыпч. сүзе. Фарсы. *бағ* (иск. тат. эд. *бағ*) «агач бакчасы» сүзөнө кечерәйткөч кушымча -*ча* ялганып ясалган сүз (*бақча* < *бағ* + *ча*).

БАКЫР «медь» — гом. тк. *бақыр* «бакыр, бакыр акча» сүзөннөн. Бор. фарсы теленнөн кәргән дип хисапланыла (Йоки); чаг. монг. *бакар* «бакыр», кетт. *багыр* «бакыр». К. **Бакра**, **Бакрач**.

БАЛ I «медь» — төрки һәм монгол телләренә борынғы ирани (скиф) телләрдән яки санскрит теленнөн кәргән дип хисапланыла (Рясянен); к. кк. *бал*, монг. *бал* «бал, эчемлек бал», кар. *бат* «бал», бор. тк. *бад*; чаг. скр. *тадхи* ~ рус *медь* бал; эчемлек.

БАЛА «дитя» — гом. тк. *бала* «бала, сабий, кыз» сүзөннөн, асылда, борынғы һинд-евр. телләреннөн алынма булса кирәк. Чаг. скр. *vāla*, *vālah* «яшь, кечкенә бала, малай, кызчык».

ВАЛАБАН «молодой орел или сокол, сокол обученный» — кк., ккк., н., кум., башк. *балабан*, *балапан* «яшь бөркет, яшь лачын» борынғы *палуан* «ауга өйрәтелгән лачын» сүзөннөн. Борынғы кыпчакларда ауга өйрәтелгән кыргый хайваннарны *палуан*, *пәһлеван* дип атаганнар. Бу сүз башта өйрәтелгән аюга карата кулланылган. К. **Барабан**.

БАЛАВЫЗ «воск» — *бал* һәм бор. тат. *уыз* «балавыз» сүзләреннөн торган кушма сүз. Бор. болгар. *уыз* /чув. *йвѣс* /< гом. тк. *оғуз* «угыз (аксымлы сөт)» сүзөннөн.

БАЛАК «штанина» — гом. көнб. тк. *балак* «балак, балакның түбәнге ягы», бор. тк. *бакал-ак* «балтыр, сыйрак» сүзөннөн; к. кырг. *бағалак* «балак, балтыр». Чаг. **Балдак**. Тамыры турында к. **Бөкөл**.

БАЛАН «калина» — бор. кыпч. *балан* «балан» сүзөннөн (к. алт. *балан* «балан», кум., н. *балам* «аю баланы»). Чыгышы ачык түгел. Чаг. **Миләш**.

БАЛГА «кувалда» — н., кк., ккк., кырг., уйг., башк. н.б. *балга*, *балқа* «зур чүкөч, гөрзи, хәрби балта». Борынғы шумер-аккад. *relakki* «гөрзи» сүзөннөн.

БАЛДАК «кольцо» — бор. тат., чыгт. *балдак* «аяк белөзеге, богауның кулга, аякка кидерелә торган божрасы» сүзөннөн; к.

диал. (казан арты, хвалын) *балдак* «куныч, балак, кунычның иң тар урыны». Сүзнен борынгырак мәгънәсе «сыйрак», шуннан кк., ккк., себ. тат., рус. диал. *балдак*, *палдак* «култык таягы, таяк, тоткыч», чыгышы бор. *бақал-так* «сыйрак, бөкөл сөяге» сүзөннөн; к. бор. язм. уйг. *пакалчақ* «сыйрак», кырг. *багалчақ* «бөкөл буыны», бор. чыгт. *багалдақ* «балдак, бөкөл, таяк»; чаг. *балак*, *балтыр*. Тамыры турында к. **Бөкөл**; -*дак* // -*так* — билгеле аффикс.

БАЛДЫЗ «свояченица» — бор. тат. *балдыз* «үсмер бала» (к. диал. *кыз балдыз* «балдыз», *ир балдыз* «каениш») — бор. тк. *балтар* «житлекмәгән, бала хәлендөгә нәрсә» сүзөннөн; к. кк., госм., үзб. *балдыз* «балдыз», чув. *пултәр*, *полтәр* «балдыз, хатының энесе яки сөңлесе», *пултәр кин* «кече килен», удм. (бор. чув.) *бултыр* «беренчесе үлгөч алынган икенче хатын», бор. тк. (МК) *балдыр оғул* «үгәй ул (угыл)», *балдыр тарығ* «иртө чөчөлгән иген, яшь иген», монг. *балчир* «яшь, тәжрибәсез», бурят. *балтар* «бала», якут. *балжыр*, *былчыр* «яшь бала, сабий, күкрәк баласы». Тамыры **бал(а)*, (к. **Балтырган**); -*тыр* кушымча. Чаг. тат. диал. *балд-*, *балды* «ана ягыннан кардәш» (*балдыкай*, *балд әби*, *балд бабай*).

БАЛИТӘК «оборка» — *бала итәк* кечкенә итәк сүзөннөн; чаг. *бала елга* «кушылдык елга», *бала каз* «бөбкөлөктән чыккан, ләкин үсеп житмәгән каз», *бала кычыткан* «кычытканның кечкенә яфраклы төре».

БАЛКЫ-У «сиять; выглядеть полным» — кыпчак жирлегендөгә *балқы-* «эрәп жәелү, мөлдөрү, балку, ялтырау» сүзөннөн; к. кк., кырг., кум., куман. *балкы-* «эрәп жәелү, балку, былкылдау», кк. *балкы-у* «эрү (*металл турында*)», ккк. *балкы-* «эрү, балку, мунчада кызыну». Татар телендөгә мәгънә контаминацион характерда; чаг. диал. *балк иту* «яктырып китү, яшен яктырту», чув. *пал*, *палл* ут кабынуга тәкълид сүзе.

БАЛТА «топор» — бор. тк. *балту* «балта» сүзөннөн, киң таралган тамырдан, к. гом. тк. *балта*, көнч. тк. *балту* (МК), *балду* (Зөмәхшәри); к. ш. ук чув. *порта*, *пурта* «балта», венг. *valta*, *valtu* «балта», монг. *бата* «чүкөч», эвенк. *парта* «кылыч, пычак», коми., удм. *пурт*, бор. иран. *parathu* «пычак, балта».

БАЛТЫР «голень» — бор. тк. *бақал-тыр* «сыйрак, бөкөл сөяге» сүзөннөн (*бақал* тамыр сүзөннөн; к. **Бөкөл**); к. башк., кырг., н., кк. *балтыр*, госм., азәрб., тув., ткм. *балдыр* «балтыр, сабак, курай», чыгт. *балдур* «белөзек» (чаг. **Балдак**), госм. *балтырак* «балак» (чаг. *балак*; тат. диал. *балтырат-у* балакны итектән чыгару), -*тыр* элементы -*ты* һәм -*р* аффиксыннан; чаг. *балдыз*, *балтырган*.

БАЛТЫРГАН «боршевик» — бор. *бал-тар* «житлекмәгән тереклек; яшь үлән, бәбәк» (к. **Балдыз** < **балдыргь*) сүзөнә бор. -*ғана* /-*қана* кушымчасы ялганып ясалган; к. алт., тув. *палдырган* «үсемлек төбе, бер төптән үскән сабаклар төркеме, балтырган», кк. *балдырган* «яшь үлән, курпы; буыны ныгымаган бала», *балдыр* «су төбәндө үсә торган йомшак үлән, яшь кеше, йом-

шак», бурят. *балтыргана* «балтырган, аксыргак». Төрки теллөрдөн бу сүз күрше фин-угор, славян, фарсы-таж., шулай ук кавказ телләренә дә кергән. Сүзнең тамыры эвенк., эвен. телләрендә сакланган — *балды* «үсү; тармаклану; курпылау». К. **Балдыз**.

БАЛЧЫК «глина» — гом. тк. *бал-чык* «сазлы, юеш урын, балчык» сүзеннән, тамыры бор. тк. *бал(a)* «сусыллык, юешлек, сулык»; к. бор. тк. *балчык* «янгыр» (МК), монг. *балчиг* «саз», чув. *пычак* «былчырак, баткак», кк. *былшык* «ашка төшкән чүп», тув. *былчак* «пычрак, тап, пычранган, буялган». Чаг. кк. *балкыш* «баткак урын, баткаклык», тув. *балгаш* «баткак, саз», алт. *балкаш* «саз, баткаклык», кк. *балкат* «сазлык», тат. диал. *балката*, *булата* «былчырак, су катыш», кк. *балғын* «сусыл, сутлы», бор. тк. *балык* «балык, янгыр» (МК), хакас, *палыг* «читләнәп торган яра, былчырак», алт. *палуу* «яра, чи» (шуннан бор. тк. *баш* «яра»), якут. *былык* «су китергән ләм», бурят. *балшаг* «балчык, күлләвек», эвен. *булэ* «сазлык урын»; чаг. hind-евр. *vala*, *vāla* «саз, сазлык». К. **Балык**, **Былчырак**.

БАЛЫК «рыба» — гом. тк. *балык* (көнч. тк. *палык*) «балык сүзеннән, тамыры **бал(a)* «сусыллык, юешлек, сулык» булса кирәк (к. **Балчык**); к. якут. *баллыгы* «яшь шамбы», *балык* «балык, дингез хайваны» (Пекарский). Бор. тк. *балык* «шәһәр, кала» нигездә, «балчык дивар» дигәнне белдергән.

БАР «есть, в наличии» — бор. тк. *ба-//бу-* «булу» фигыленен бер формасы булса кирәк (*ба-р*); к. якут. *бар* «бар»; чаг. бул-у. Чаг. hind-евр. **vine-*, *vine-*, *vini-* «үсү, таралу, булу».

БАРАБАН «барабан» — бор. тат. *балабан* «аючылар уйнатып йөргән аю (пәһлеван), шул аюны биеткәндә уйналган быргы яки зур барабан» сүзеннән (Ж.Вәлиди); к. азәрб. *балабан* «быргы»; *Балабан* > *барабан* күчеше [л > р] татар диалектларында булуы мөмкин (чаг. *гәрәнке* < *голландка*). Сүзнең тамыры — фарсыча *пәһлеван* сүзе. К. **Балабан**.

БАРЛАС «крылатый барс; название древнего рода» — бор. монг. *varulas* «хәрби дәрәжә; герой; бөркет», чыгт. *барлас*, *бәрлэс* «герой; бөркет», якут. диал. *барылас* «канатлы барс *бар* «барс» сүзеннән.

БАРМАК «палец» — гом. тк. *бармак*, *пармак*. бор. тк. *барынак* < *барын-гак* «бармак» сүзеннән; к. тат. диал. *барнак* «бармак» >> мар. *парня*, чув. *пурна*, порна «бармак» > *пүрне*. Тамыры *барын-*, *бар-ын-* «тотыну»; чаг. монг. *барих* «тоту, тотып алу, тотып тору». Чаг. ш. ук тат. диал. *барнаска* > мар. *парняш*, чув. *пүрнеске* уймак» **барнақа* сүзеннән (бор. болгар теленнән).

БАР-У «идти, ехать (направленно)» — гом. тк. *бар-* > чув. *пыр-* id.

БАРЧА «весь, всё» — бор. яз. *барча* «барча, бөтенесе сүзеннән. *Бар* сүзеннән булса кирәк, ясалышы ачык түгел (ихтимал, *барыча*, *барынча* формаларыннан кыскарып килеп чыккандыр). К. **Бар**.

БАРЫС «барс» — көнч. тк. *барс*, *марс*, *бар* «барыс, каплан, юлбарыс». Фарсы теленнән бик борынгы заманнарда ук кергән, себ. тат. *илбис*, көнч. тк. *ирбис* «барыс» та шуннан.

БАСА «посконь» — тат., чув. уртак сүз (чув. *пуй* «баса, пөже, кысыр чөчөк»). К. **Пөже**.

БАСА — к. **Ләбаса**.

БАСТЫРЫК «слега» — кк., ккк., н., тув. *бастырык*, хакас. *пастырых*, кырг., ткм., үзб. *басырык* «бастырык, бастырылу».

БАСУ-У «ступать, наступить» — гом. тк. *бас-* id.

БАСУ «поле» — бор. тк. *бас-ыг* «казылган жир» сүзеннән, *бас-у* «казу, жир эшкәртү» фигыленнән; к. диал. *бас-у* «казу», чув. *пус-* «казу, яру, казып төшү», *пуй* (пузы) «баз, кабер, кое, басуның аерым өлешләрә»; чаг. якут. *баз-* «учлап яки көрәп алу». К. **Баз**.

Мар. *пасу*, *пасо* «басу» татар теленнән, удм. *бусы* «басу» ихтимал, чувашчадан. К. Әхмәтъянов, 1981:52.

БАТА «благослование» — чув. *пата*, кырг. кк. *бата* «фатиха, изге теләк». Гарәпчә *фатыйха* сүзеннән (борынгы алынма).

БАТМАН «кадка; батман» — гом. көнб. тк. *батман* — авырлык яки күләм үлчәү берәмлеге (ун кадак, дүрт пот h.б.), ләкин сүзнен беренчел мәгънәсе тат. һәм башк. «бал чиләге, тар һәм биек чиләк»кә якын булса кирәк. К. бор. тк. *бат*, *бад*, *баз* «бал» һәм ирани, тк. *ман* «авырлык үлчәве, савыт»; чаг. башк. диал. (Азнагулов) *корман* «ук савыты» (*кор* «ук»); к. чув. *пасман*, *пасмана* «дүрт потлык авырлык үлчәве, бизмән» << себ. тат. *бәсмән* «батман»; кум. *батман*, бор. монг. *батман* «күләм үлчәме». кб. *батман* «умарта; көрзин». К. **Бизмән**. К. Әхмәтъянов, 1989:155—157.

БАТРАК «батрак» — бор. тат. *батырак* «көчле, егөрле эшче» сүзеннән рус теле аша кергән (рус. *батрак* «ялчы» — татар теленнән); чаг. ккк. *бадырак* «батрак», *бадырай-* «зурлык, көчлелек ягынан аерылып тору». Калм. *бадараг* «кин жылкәле кеше», *бада-* «юан булу»; чаг. тат. диал. *бәтрәк* «сугышчан кеше», мар. *падра* «тәбәнәк буйлы баһадир».

БАТЫР «герой; богатырь» — гом. тк. «*батыр*, пәһлеван» сүзеннән. К. **Баһадир**.

БАУ «веревка» — бор. тк. *бағ* «бау, бәй сүзеннән, тамыры бор. тк. *ба-* «бөйләү, урау, бил буу» (Зайончковский).

БАХБАЙ «лошадь» — ат чакыру ымлыгына (*бах*) — *бай* элементы ялганып ясалган сүз (чаг. *Сукбай*, *Алабай*); к. чув. *пах*, *паххи* «ат чакыру ымлыгы, ат» (Ашмарин). Чаг. бор. рус. *бахмат* «ат, айгыр», Кавказ телләренә *бах* «ат, алаша». К. Әхмәтъянов, 1989:196.

БАХЫР «бедняга» — гар. *фәкир-үн* «фәкыйрь» сүзеннән үзгәргән; к. диал. *факыр*, *пакыр* «мескен, бахыр», себ. тат. *бағыр* «мескен, бичара».

БАҖАДИР «богатырь» — иск. тат. әд. *баһадир*, *баһадур* сүзе фарсы-чыгт. *баһадур*, *баһадир* «батыр, пәһлеван» сүзеннән килә (шуннан ук рус. *богатырь* «баһадир»), фарсы һәм чыгтай телләренә бу сүз монгол телләреннән кергән, монг. *баатур*, *багатур* «бик йөрәкле кеше, юлбашчы, ир-егет» (шуннан ук гом. тк. *батыр* «батыр, йөрәкле кеше»). Монгол телендә бу сүз тибет алынмасы *баһа* «герой» нигезендә ясалган. К. **Матур**.

БАШ «голова» — гом. тк. *баш* (*бас, паи*) «баш» сүзеннән. Тамыр бәйлөнешләре ачык түгел (Севортян: **valc* > *ваз* тамырын билгели. **К. Башкар-У.**

БАШАК «колос» — бор. тк. *баш-ак* «үсемлек башы, башагы, ук башагы» сүзеннән, *баш* сүзенә -*ак* кушымчасы ялганып ясалган.

БАШБАШТАК «самовольный» — тат., башк. сүзе, һичшиксез, *баш* сүзеннән ясалган, ләкин ясалыш нигезе һәм ясалыш юлы ачык түгел; чаг. диал. *баштак* «тәртипсез, шаян, шук», чув. *пуштах* «жәнжалчы, башкисәр», хакас. *пастах* «шаян, шук».

БАШКА «другой» — гом. көнб.тк., удм. *башқа* «башка, бүтән» сүзеннән, *баш* тамырыннан, ясалышы ачык түгел (бор. фонетик варианты **баш-ың-а* сүзе булса кирәк; к. мар. *пасна, посна*, чув. *пүсне* «башка»). Чаг. **Үзгә. К. Баш.**

БАШКАР-У «выполнять» — кыпчак жирлегендә ясалган *башкар* «идарә итү, башкару» сүзеннән; к. кк., ккк. *баскар* «идарә итү, юлбашчылык итү», чыгт. *башқар* «хакимлек итү, идарә итү», чув. *пушхар* «башкару, башлау» *баш* < **балч* > *бәж* «баш, башлангыч» тамырыннан: чаг. тат. диал., төрек. *бәжәр-ү* «башкару».

БАШЛАМ «начинание» — гом. көнб. тк., бор. язм. *башла* «башлау, юлбашчылык итү» сүзеннән, *баш* тамырына -*ла* (фигуль ясаучы кушымча) ялганып ясалган. **К. Баш.**

БАШЛЫЧА «главным образом» — төрек теленнән булса кирәк; к. госм. *башлы* «ин өһәмиятле, төп», к., ккк. *баслы* «төп, ин өһәмиятле, беренче дәрәжәдәге», госм. *башлыча, башлыжа* «башлыча, ин беренче планда».

БАШМАК I «башмаки» — көнб. тк. *башмак* «башмак (аяк киеме)» сүзеннән. «Башмак тиресеннән тегелгән аякчу» дигән мәгънәдә; чаг. диал. *башантай* «кыска оек», бор. тк. *башак* «башмак (аяк киеме)», мар. *пошмак*, коми *пошмаки* «оек» (к. **Башмак II**). К. Әхмәтъянов, 1989:66—67.

БАШМАК II «телка» — бор. кыпч. *башмақ* «баш мал итеп каралган ике яшьлек бозау» сүзеннән. Башк. *башмақ* «башмак, башмак тиресеннән тегелгән аяк киеме», ккк. *басмақ*, «бер яшьлек бозау; күн капчык». Борынгы заманда *башмақ* «башлангыч терлек» — кияүгә китпәсе кызга бүлөк итеп билгеләнгән. **К. Башмак I.**

БАЯР «помещиқ» — к. **Бояр.**

БӘБИ, БӘБӘИ «младенец» — барлык телләрдә охшашы булган ымлык тамырдан, типологик яктан *бабай* (к.) сүзе белән тамырдан, тк. диал. *бабай* «бәбәй, ир бала», *бәббә* «қолын», бор. тк. *баббач, бабагай* «ир бала, бала, бәбәк», уйг. *бабак* «бабай, бәбәй», госм. *баба* «бәбкә, күркә, бәбәк», эвенк. *бәбә* «бәби; бишек», болгар. *бебей* «бәби» ~ чув. *напа* «бәби», *папак, папакка* «бәби, бәбәк, күз бәбәге» (тат. диал. *бәбәгә* «күз бәбәге»), башк. *бәпес* «бәби», якут. *биббэй, биббәкә* «бәбкәй; чаг. венг. *вава, веве* «курчак, бәби», санскрит. *вава, вавва* «әти, бабай, бала», *вавв* «пәп» («үбү»), албан. *веве, вевве* «бәби, яна туган бала», англиз. *ваву* (бэйби) «бәби» һ.б. **К. Бәбәк.**

БӘБӘК «анат. зрачок» — бор. тк. *бәбә-к, бә-бә-кә* «бәби, бала» сүзеннән (мәгънә күчешләре: *бала, бәби* > *бәре, бәбәк, бала, бәби* > *күз кешесе, күз «бәбие»*); к. чув. *папак* «бәре, бала, «Чиерглек» уенында фигура (таякчык)», тат. диал. *бәбәгә, бәбәнәк* «күз бәбәге, колак йомшагы», *бәбәк* «күз», чыгт., кырым. *бәбәк* «күз бәбәге, керфек», кум. *бебей* «күз бәбәге; бәби». **К. Бәби.**

БӘБЕШ «тапочки» — диал. *бәбеш, папыш*; төрки телләргә (кырг., кк., тк., ткм.) фарсыча *папуш* «аяк киеме» сүзеннән (*па, пай* «аяк», *пуш* «кием, каплавыч»). Чаг. **Кәләпүш.**

БӘБКӘ I «стропило; вид раскладки снопов» — < рус. *бабка* «әби». К. Әхмәтъянов, 1989:53.

БӘБКӘ II **каз бәбкәсе** «гусенок» — *баба* // *бәби* (к. **Бәби**) тамырыннан һәртөрле юллар белән килеп чыгарга мөмкин булган сүз (мәс. *бәбкә* < *бәбә-кә; бәбкә* < *бәби-кәй*).

БӘГЫРЬ «сердце, душа» — уйгур теленнән — гом. тк. *бағыр* «бавыр, йөрәк, эч, үзәк, күнел» сүзеннән. Киң таралган һәм төрки телләрдән башка телләргә дә күчкән сүз. **К. Бавыр, Бавырсақ.** *Бағыр* «бакыр» сүзеннән (бакыр төсендәге орган) дип аңлату бар.

БӘД «худо» — фарсы теленнән кәргән кушма сүзләреннән беренче компоненты, «начар, әшәке, кире» дигәннә белдерә: *бәдбахет* «кире бәхетле, әшәке кеше», *бәддога* «кире дога, начарлык теләп кылынган дога», *бәдрәф* «нәжес урыны». **К. Битәр.**

БӘЕТ фольк. «байт» — гар. *байт* «өй, оя, куплет, бәет мисрагы» сүзеннән, фонетик яктан берәз үзгәрәп килеп чыккан. Татар әдәбият гыйлемендә *бәйт* «куплет, кушык».

Бәетнең жанр атамасы булып китүе нәүруз бәйрәмендә шөкертләреннән соңгы ел тәүлегендә авылда, мәхәлләдә булып үткән истәлекле, гыйбрәтле вакыйгаларга багышланган «Нәүруз бәетләре» язып, халыкка укып йөрү гадәтеннән килә: шуна күрә дә бәетләр «фәлән авылда, фәлән сәнәдә, фәлән вакыйгалар заһир булды» дип башлана.

БӘЗ «бязь» — Көнчыгыш Европа һәм Көнбатыш Азиядә киң таралган сүз (Урта Азиядә *бәз*, рус. *бязь* һ.б.); чыгышы гарәпчәдән дип хисапланыла, ләкин бор. кытайчадан да булырга мөмкин.

БӘЙ I *межд.* «ба» — төрки телләрдә киң таралган *бай* // *бәй* гажәпләнү ымлыгынан; к. чув. *пай*, башк. *бәй*, кк. *бай, буй* «бәй».

БӘЙ II «привязь» — гом. тк. *бағ* «бау, бәй» сүзеннән (к. **Бау**); татар теле жирлегендә үзгәрәп килеп чыккан (фонетик үсеш: *бағ* > *бай* > *бәй*; к. кк. *бай* «бәй», *байла-* «бәйләү»).

БӘЙГЕ «бега» — гом. тк. *бәйге, бәйгә, байға* «бәйрәм итү, приз, бүләк, бәйге, ярыш» сүзеннән, бор. тк. *бай*, көнч. тк., башк. *пай* «мишень, приз, ярыш» тамыр сүзеннән; к. монг., бурят. *бай* «мишень, приз, бүләк, максат».

БӘЙНӘ-БӘЙНӘ «подробно» — к. фарсы. *бәйн-бәйн* «бәйнә-бәйнә», гар. *бәйн* «ара, бәйләнеш» (чаг. **бәйнәлмилал** «интернационал»).

БӘЙРӘМ «праздник» — гом. тк. *байрам* «бәйрәм, тантана» сүзеннән татар телендә палатальләшәп киләп чыккан, ясалышы буенча борынгы *багар* ~ *базар* ~ *бахар* «бәйрәм, шатлык» сүзенә һәм -ам кушымчасына кайтып кала; к. бор. тк. *базрам*, *бәзрәм* «бәйрәм» (МК), **баграм* «бәйрәм» (бор. рус. *баграмы*, *багримь* «бәйрәм» — бор. кыпчак теленнән; *улубагрь* «зур бәйрәм, олы бәйрәм» — Афанасий Никитин стилендә — билгесез чыганактан). Чаг. көнч. тк. *байыр*, монг. *байар* «бәйрәм, шатлык, тантана». Каюм Насыйри *бәйрәм* сүзен фарсыча *бахрам* «жиңү бәйрәме» сүзеннән дип бара. Чаг. шуң фарсы. *бәһар* «яз, яз бәйрәме» (Заратуштра динендә). Харәзми телендә *бәйрәм айы* «бәһрам ае, язгы ай». К. Әхмәтьянов, 1989:105—106.

БӘК «бек» — бор. тк. *бәг*, *бэг* «ия, хужа, мирза, князь» сүзеннән, төрле фонетик филиацияләрдә төрки телләрдә һәм төрки телләрдән башка телләргә киң таралган сүз; к. чыгт., кыпч. *бәг*, госм. *бәй*, үзб. *бек* «бәк»; рус. *бек*, *бей* «бәк, би», гар. *бәк*, *бәй* «бәк, би» һ.б. төрки телләрдән. К. **Би**, **Бик**, **Бикә**, **Биләү**, **Бичә**.

БӘКӘЛ «шиколотка, лодыжка» — гом. тк. *бакал*, *бакай*, *бакан* «сыйрак сөяге, бәкәл сөяге, бәкәл» сүзеннән; к. башк., кк., кырг., чыгт. *бакай* «сарык сыйрагы, бәкәл, тояк»; кк. *бақы* «бәкәл сөяге», үзб. *бақалақ* «бәкәл», бор. тк., уйг. *пақалчақ* «сыйрак», кк. *бакалшақ*, чув. *пакалчак*, *пакәлчак*, кум., н. *бақыншақ*, кар. *бағынчақ* «ашык бәкәл; сыйрак, тояк» госм. *бақанақ* «аеры тояк» — сүзенң тамыр бәйләнешләре ачык түгел. К. **Балак**, **Балдак**, **Балтыр**.

БӘКЕ «прорубь» — болгар-чуваш сүзе, чыгышы буенча бор. тк. *оку* «бәке, кое» сүзеннән (*оку* > *үке* > *вәке*); к. чув. *вак*, *вака* «бәке», тат. диал. (пенза, сергач, касыйм) *вәке*, *өке*, *үке*, «бәке»; башк., тат. диал. *мәке* һ.б., венг. *vek* id.

БӘЛА «беда» — удм., мар. *бәлә*, *бала*, *пяля*, мар. диал., чув. *пеле-*, гар. *бәла* «бәла» сүзеннән.

БӘЛӘК «валёк» — удм. *балыак*, мар. *валяк*, *бәләк*, чув. *валек*. Идел-Урал дәирәсендә татар теленнән таралган.

БӘЛӘКӘЙ «маленький» — мар. *бәләкәй*, чув. диал. *пелеккәй* — татар телендә *балакай* сүзеннән палатальләшәп киләп чыккан; к. тат. диал., башк. диал. *бала* «кечкенә, бәләкәй; ике нәрсәнән кечерәге».

БӘЛЖӘ «мотыга, тесло» — фарсы-таж. *бәлчә*, *белчә* «кечкенә көрәк, бәлжә» сүзеннән (фарсы. *бәл*, *бел* «көрәк») — гом. һинд-евр. тамырыннан; татар теленә күптән кергән булырга кирәк; к. рус. диал. *белеза* «бәлжә, кечкенә көрәк» — татарчадан(?).

БӘЛЕШ «балеш» — удм. *балыш*, мар. *палыш*, *бәлыш*, *бәлеш*, чув. *палёш*, *пелёш*, рус. *беляш* < себ. тат. *бәлеш* татар телендә *бәһалә* аш тезмәсеннән киләп чыккан дип аңлатыла. Эмма шуңа охшаш сүзләр — ашамлык атамалары фарсы телендә дә бар.

БӘЛЗӘМ «бальзам» — рус теле аша грек теленнән, ә грек теленә бор. яһүди теленнән; к. яһүди *valsan*, *valsam* > гар. *баласан* «бәлзәм».

БӘЛКИ «может быть» — фарсы. *бәлки* «бәлки» сүзеннән (бу сүз гар. *бәл* һәм фарсы *ки* элементларыннан тора).

БӘЛШӘЙ-Ү «расплюшиваться» — диал. *бәлчәй-ү бәлч* ~ *балч* «жебегән, эрегән, балчыксыман» тамырыннан булса кирәк, *мәлжәрә-ү* сүзе белән тамырдаш.

БӘНДӘ «человек; раб, слуга» — фарсы. *бәндә*, *банда*, бор. фарсы. *банда* «кол, хезмәтче, алла колы, бәндә» сүзеннән; к. өйтем: *бәндәгә бәндә булу* «колга кол булу».

БӘРАБӘР «равный» — фарсы. *бәрабәр* «тигез, бериш» сүзеннән, беренчел мәгънәсе «ингә-инң (тигез)»: фарсы. *бәр* «инң; кинлек».

БӘРӘН «ягненок, барашек» — күп телләрдә таралган нигездән; к. диал. *бәрәк* «бәрән, сарык, сарык бәрәнә», фарсы. *бәраһ* «сарык бәрәнә», рус. *баран*, литва. *boranas*, *boran*, «сарык төкәсе», морд. *боран*, коми. *балә* «бәрән», үзб. *барра*, таж. *барра* «сарык бәрәнә», айсор. *баррана* «сарык төкәсе», грекча *баррион*, албанча *берр*, итальянча *бера* «сарык».

БӘРӘҢГЕ «картофель» — күп кенә тикшеренүчеләр бу сүзне рус теленнән алынма сүз дип карарга тырышалар, ләкин ул тулысынча монгол-төрки лексик чаралар нигезендә ясалган; к. тат. диал. *бәрәңке*, мар. диал. *буренкы*, венг. *burgonya* ~ бор. болгар. **бүрәңке* < *vörganki* >> чув. *пуранхә*, *паранхә*, «бәрәңге алмасы, бәрәңге», бурят. *боөрэнхы* «йомры, шарсыман» (*боөр* «бөер, төөн», *бөөн* «бәйләм, төргәк»), монг. *бөгүрәңкэй* «йомры; йомры бер нәрсә». К. **Бөер**, **Бөре**, **Пәрәмәч**.

Бәрәңге сүзен К. Насыйри фарсыча *фәрәңги* «Европаныкы (франкларныкы)» сүзеннән дип күрсәтсә, кайберәүләр русча *пареная* репа «пешкән шалкан» сүзеннән дип язалар; бәрәңге культурасы Мари Элдагы татар авылы Бөрәңгедән татарларга таралган дигән караш та бар.

БӘРДЕ, **БӘРТӘС** «язь (рыба)» — диал. *пәрде*, чув. *партас*, мар. *пәрдәш*, *пардаш*, фин. *partti* id., күрәсен, фин-угор телләреннән.

БӘР-Ү «ударить» — к. **Бир-Ү**.

БӘРХЕТ «бархат» — рус теленнән. Русчага немецчадан, немец теленә исә гарәпчәдән: гар.-фарсы. *бәрәгән* >> тат. диал. *бирән* «бәрхет».

БӘРЧӘ «мателка (у растений)» — чув. *перче* «бөре, үсенте», мар. *парча*, *парча* «бәрчә, тәлгәш» < фарсы. *барчә*, *барча* «сакалчык, бәрчә» (фарсы. *бар* «сакал» ~ немец. *варт*, рус. *борода* id.).

БӘРЧЕН «шелковая кисточка; покрывало невесты» — гом. кыпч. *барчын*, мар. *парсын*, *порсын* > чув. *пурсчән*, удм. *буртчин* «ефәк», рус. *брачина*, *абрешим* — ефәк тукыма төрләре — күп телләргә борынгы заманнарда таралган сүз: *Айбәрчен*, *Бәрчен сылу* — дастаннарда кергән легендар гүзәл. Сүзенң чыганагы фарсы теле дип исәпләнә, ләкин сүз составы төркичә (-чын кушымчасы).

БӘС I «иней; плесень» — гом. тк. сүз: госм., чыгт. *нас* «бәс, тут, кунык, юшкын», чув. *нас* «бәс, иртәнге сыкы», кк., ккк. *бәз* «күгөрәк, мүк». Тамыр бәйләнешләре ачык түгел.

Татар-башкорт сөйләшләрәндәге *бәс* «коңгырт, мүк төсендәге» сүзә дә бу *бәскә* бәйле булса кирәк.

БӘС II книжн. «значит, следовательно» — фарсы. *bās, бас, баст* «житәр; туктат; (дәлилләр) житәрлек» сүзеннән (аның борынгы һинд-ирани тамырлары бар).

Бу сүзгә русча *баста!* «житте, житәр!» (шуннан *забастовка*) ~ немеш. *h.б. баста id.* сүзә дә тоташа. **К. Бәсләү-ү**

БӘСЛӘУ-Ү диал. «обслуживать; удовлетворять; накормить; решать спор жребием» — XIX гасыр татар телендә һәм бүтөн кыпчак төрки телләрендә киң таралган сүз булган, к. башк. *бәслә-ү* «хөрмәтләү, тиешенчә хөрмәтле мөгамәләдә булу; киём-салымны *h.б.* кадерләп тоту», бәсле «тәрбияле, юньле, рәтле». **К. Бәс II.**

БӘТИ «ягненок, барашек» — татар теленә үзәндә ясалган сүз булса кирәк: беренчел яңгырашы *бәкәй* (*бәг-кәй*, ягъни «бә-ә» итүче), фонетик үсешә *бәкәй* > *бәки* > *бәти*; к. диал. *бәки, бәкәй, бәкәч* «бәти». Чаг. рус. диал. *бяка* «сарык бәти».

БӘТРӘК «драчливый; несдержанный» — сөйләшләрдә киңчә таралган бу сүзнен фарсыча өч этимоны бар: 1) *бәдраһ* «яман юлда йөрүче; тәүфиксыз», 2) *бәдрәфт* «тәрбиясез, әдәпсез», 3) *бәдрәйг* «затсыз, түбән нәселдән; явыз».

Ихтимал, рус. *батрак* > тат. *батрак* сүзә дә шуна тоташадыр.

БӘТЧӘ «чадо, сын» — фарсы. *бачча* (шартлаулы [ч]) «бала, үсмер егет» сүзеннән.

БӘХӘС «спор» — гар. *бәхс-үн* «бәхәс, тикшерешү» сүзеннән.

БӘХЕТ «счастье» — фарсы. *бәхт* «өлеш, бәхет» сүзеннән (Авеста: *vhaga, vhagada* «өлеш, бәхет»; шуннан ук рус. *бог* «алла, бәхет өлешүче алла»).

БӘЯ «цена» — фарсы. *бәһа* «бәя, кыйммәт, буй, үлчәм, хак» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан. Чаг. иск. әд. *бәһа* «бәя».

БӘЯН «изложение, объяснение» — гар. *бәйан* «ачыкланган нәрсә, аңлатма» сүзеннән.

БЕЗ «шило» — бор. тк. **бәгир*, **бәгирг* «үткен оч, кисә, телә торган нәрсә» сүзеннән; к. диал. *без, биз* «пычак, пәкә», себ. тат. *бес* «чалгы, пычак йөзә», алт., уйг. *бис*, госм., ткм., азәрб., кк. *биз*, үзб. *бегиз* «без, энә», чув. *парй* «без», монг. *бирим* «без» *h.б.*; чаг. **Беләү.**

БЕЛӘЗЕК «браслет» — к. тув., хакас. *билзек*, якут. *билсәх*, монг. *билечег*, бор. рус. *белчугъ*, бор. тк. (МК) *билезук*, калм. *билеруг*, кырг. *билерезик* «беләзек». Нигезе *билер* «беләзек, билләнен торган урын» (к. монг. *биле* «беләзек»): *беләзек* < *биләрзек* < *биләр-чәк*. Гар. *билезук* «беләзек» төрки телләрдән.

БЕЛӘК «рука (от кисти до плеча)» — гом. тк. *биләк* «кул очы, кулның түбәнгә ягы» сүзеннән (кулның югарыгы өлешә мөгънәсендә татар-башкорт даирәсендә генә кулланыла), ясалышы буенча гом. тк. *бәл, бел* «гәүдәнен тарайган жире, бил» (к. **Бил**) сүзәнә -*әк* кушымчасы ялганып килеп чыккан; чаг. чув. *пилек* «бил, биллек», эвенк., эвен. *билан, билән* «терсәк, беләк». **К. Биш.**

БЕЛӘН *послелог* «с, вместе» — тат. диал., башк. *ман, мән, менән, бән*, чув. *-на // -не*, иск. тат. *берлә, берлән* *h.б.* бор. тк. *бирлән* «бергә, берләшәп» сүзеннән. Бу сүзнен *илә* варианты икенчәрәк мөгънәдә һәм төптә *икелән* «икәүләп» сүзеннән булса кирәк. К.Әхмәтъянов, 1983:122.

БЕЛӘҮ «оселок» — бор. тк. *билә-гү* «үткерләгеч, беләү, кайрак» сүзеннән килә; к. диал. *белә-ү* «үткерләү, очлау» (мөкаль: *Үтмәснә белмә, булмасны сөйләмә*), госм., чыгт., кк. *h.б. билә-*, якут. *бүлә-*, алт. *пилә-* «үткерләү, кайрау»; бу фигыль, үз чиратында, бор. гом. тк. *би* «үткен оч, кискеч кырый» сүзәнә -*лә* (фигыль ясагыч кушымча) ялганып ясалган (Рясянен); к. якут. *бы//би*, уйг. *би* «пычак, пычак йөзә». Чаг. **Пыч-ү.**

БЕЛ-Ү «знать» — гом. тк. *бил* «белү, аңлау, биләү, берәр нәрсәгә ихтыярлы булу» (чаг. тат. *нишләтергә белү*) тизмәсеннән. **К. Билге, Бүләк.**

БЕР «один» — гом. тк. *бир* «бер» сүзеннән. к. **Берәм, Белән.**

БЕРАВЫК «некоторое время» — *бер* (к.) һәм диал. *авык* «момент, аз гына вакыт» (гарәпчәдән булса кирәк) сүзләреннән торган кушма сүз.

БЕРӘМ-БЕРӘМ «по одному» — татар-башкорт сүзә, чыгышы бик үк ачык түгел, *бер-лә-м* дигән сүздән (иск. *бер-лә-фигыленнән*) булса кирәк. Икенчә яктан, к. диал. *икәм* «икенчә», *өчәм* «өченчә».

БЕРДӘМ «дружно, все вместе, единогласно» — төрки. *бер* < *бир* һәм фарсы. *дәм* «сулыш; момент» сүзләреннән. Бу сүз борынгыдан килә.

БЕРЕК-Ү «соединяться» — бор. тк. *берк-* «ныгу, кату» (*берк, бәрк* «нык, ныклы» сүзеннән; к. **Бик**) фигылен *бер* тамырына нисбәт итүдән килеп чыккан, К.иск. *берек* «берләшмә».

БЕТ «вошь» — гом. тк. *бит* «бет» сүзеннән. Тамыр бәйләнешләре ачык түгел.

БЕТӘШ-Ү «заразатъ (*о ране*)» — иск. *бет-ү, бет-ә-ү* «үсү» фигыленә уртаклык дәрәжәсә; к. тат. диал. *бетә-ү* «төзәлү, бетәү «яра», төзәлүчән яра. К. гом. тк. *бит-*, *бүт-* «үсү, бөтәю; төмамлану».

БЕТ-Ү «кончатся» — гом. тк. *бит-*, *бүт-* «бетү, төмамлану».

БИ «князь; вельможа» — бор. гом. тк. *бег, бәг* «ия, хужа» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан (фонетик үсешә: *бәг* > *бәй* > *би*) һәм күп кенә башка сүзләргә нигез булып хезмәт иткән: *бикә, бичә, бикәч* (к. бор. тк. *векас* «принц»). Диал. *бием* «биана» (каенана), *би* сүзәнә хатын-кыз затын белдергән -*ем* кушымчасы ялганып ясалган (чаг. *ханым*, бор. *тарым* «тархан хатыны»; татарларда туй йоласында егет ягы — *би*, кыз ягы — *хан* булып саналган).

БИБЕК «чибис» — шушы кошка характерлы булган авазга иярүдән килеп чыккан булса кирәк («пи-пи итүче кош»); к. монг. *бубук*, бор. чыгт. *бубиш* «һөд-һөд» (Зәмәхшәри); чаг. рус. *чибис*, венг. *бубис* «бибек».

БИГӘНӘЙ «чужой, чужак» переселенец из другого места — фарсы. *беганә, беганәи* ят, чит, «затсыз-нәселсез» сүзеннән.

БИГЭН-Ү диал. «ышанып өметлөнү; исәп тоту; теләккө ирешү» — гом. кыпчак. *бэгән-, бэгин-* id. < уйг. *баркин-* id. *барки* — «ныгу» сүзенен кайтым юнөлөшө. Тамыры *барк*. К. **Бик**.

БИДӘР «вырезной орнамент, рисунок на украшениях» — кк., кырг., монг. *бэдэр, бэдир* ~ маньчжур. *бедери* «бизәк, кавыр-сын, чук, чуклы бүрек» — бор. тк. *бэдиз* id. К. **Бизәк**.

БИДӘУ «бесплодная (женщина); арабская скаковая лошадь (которые в средних широтах оставались бесплодными)» — гом. кыпчак. *бэдәу* id. < гар. *бэдәви* «дала кешесе, күчмән», *дәдү* «дала».

БИЗӘК «украшение» — гом. кыпчак. *бзәк* < бор. тк. *бэдизәк* id. К. **Бидәр**.

БИЕК «высокий» — бор. *бэд-, вед-* «үсү» фигыленнән килеп чыккан (фонетик үсөшө: *бэд-ук* > *бәйек* > *бийек*); к. кк., ккк. *бийик* «биек», уйг. *бәдүк* «биек», *бәдү-* «үсү», тув. *бедик* «биек, югарылык», *беди-* «биек булып тору, үсү», бор. язм. *бәдүк, бедүк* «биек».

БИЕ-Ү «плясать» — бор. тк. *буди-* id. *бүд* «бию» (*исем*) сүзеннән.

БИЗ «железа» — бор. гом. тк. *берч* «тимрәү, оры, шеш» сүзеннән (фонетик үсөшө: *берч* > *бәр* > *бәз* > *биз*); к. госм., чыгт. бор. язм. *бәз* «биз, шеш, сеңер».

БИЗГӘК «лихорадка» — бор. тк. *без-* «тетрәү, калтырау» фигыленнән ясалган сүз; к. бор. язм. (МК) *без-ди* «тетрәде, калтырады», *бизгәк* «тетрәвек, бизгәк»; к. үзб. *безгәк* — «калтырап кую», тат. *безгәлдәк* «дүдәкнен бер төрө» (кош).

БИЗМӘН «безмен» — тат. диал. *бәзмән*, себ. тат. *пәсмән* таумари диалектында *пәсмән* > улык мари., чув. *пасман* «бизмән»: ун кадак авырлык үлчәме (К. Әхмәтьянов, 1989:155—157). *Бизмән*: *бәзмән* чиратлашуы ин беренче нәүбәттә татар теленә хас булганлыктан, күрше телләрдәге *безмень, писмен* (чув.) вариантлары да татар теленнән дип уйларга нигез бар. Төньяк Кавказ телләрендә *базман, батман* «бизмән, батман, умарта» сүзе булганлыктан, *бизмән* һәм батман сүзлөрөнөн тарихи бердәйлегә шиксез дип өйтөп була. Бу сүзләрнен урта тамыры **вад* «бал» һинд-европа телләреннән булса кирәк.

Бизмән сүзе борынгы сәүдә юллары буйлап X—XII гасырларда ук Скандинавия иллөрөнә һәм Германиягә кадәр таралган.

БИЗ-Ү «отвыкать; отучиться, отчуждаться» — гот. тк. *бзз-* id. Чаг. эвен. *бэр-* «үзгөрү, таркалу»...

БИК «запор, замок» — бор. тк. *бек, бәк* «ныклы» сүзеннән; к. уйг., госм., алт. *пәк, бәк, бәрк* «ныгытылган нәрсә, бик, көчле, ныклы, үтә». Шуннан ук *бик* «очень» (мәгънә күчешө: чаг. рус. *крепко* «ныклы, үтә, бик», немец. *kraftig, zu kraft* «ныклы, үтә»); к. алт., калм., монг. *бек* «ныклы; бик, йозак», н., балкар., кум., кк., ккк. *бек, берк, берик* «ныклы», үзб. *берк* «йозаклы, бикле», бор. тк., госм. *барк, берк* «ныклы, бикле, йозаклы», якут. *барәкә, бәккә* «ныклы, каты, бик (үтә)», чыгт. *барк-и-* «ныгу, ныгытылу».

БИЛ «поясница, талия» — гом.тк. *бел, бәл* «тәннен тарайган урыны» сүзеннән; к. алт. *бел* «арка, бил, умыртка», тув. *бел*, хакас. *пил* «бил, арка, тау үткеле», диал. *билдәк* «билле урын», *билдәу* «күлмәк биле», *билдәмә* «билле кабартама» һ.б. К. **Билтер**.

БИЛГЕ «метка; знак» — чув. *палә*, мар. *пәлы, палы*, бор. тк. *бал-, бәйл-* «белү» фигыленнән; к. бор. *бәлгүк, билгүк* «стела, кабиләнөн гербы, тамгасы төшерелгән багана».

БИЛӘ-Ү «владеть» — гом. кыпчак. *бийлә-* «биләү, идарә итү» *би* сүзеннән. *Биләм* «хождение» дә *билә* фигыленнән булса кирәк.

БИЛЕҢ диал. «болезненная пугливость» — *билеңлә-ү*, башк. *билеңдә-ү* «куркып сискәнү, өсәрләнөп үз-үзенне югалту», (шуннан рус. *взбелениться* «ярсудан акылын жую» сүзе дә килә) госм. *бәлин*, н. *белең*, алт. *пәлин* «төтәшлөнү, ихтыярсыз чытлык-лану авыруы». Тат., башк. *билтәк билентәк* < бор. тк. *бәлиңдәк* «куркып тотлыгу авыруы»; тат. диал. *биләнке* «радикулит» сүзе дә *билең* һәм *бил* сүзләрәннән.

БИЛТЕР «средняя часть стопы» — гом. тк. *бәлтир* id.; к. себ. тат. *пилтер* «ике күлне тоташтырган елга», тат. диал. *билтер* «аяк табанының асты куышланып торган өлешө, бишек сиртмәсө». К. **Бил**.

БИЛЧӘН «осот» — чыгышы ачык түгел; чаг. якут. *бәлчирән* «көтүлек», *бәлчи* — «көтүдә йөрү», монг. *бәлчи-*, бурят. *бәлши* «утлау». Мар. *писан, пелчән* «билчән» татар теленнән.

БИҢЗӘ-Ү *книжн.* «походить, быть похожим» — к. **Миң**.

БИРӘН I «обжора» — болгар **бийран* > чув. *пыйран* «бик күп ашаучы» сүзеннән; ясалышы буенча борынгы болгар *бийр* (тат. диал. **боғар*) «бугаз» сүзенә -*ан* кушымчасы ялганып ясалган. К. **Буғаз**.

БИРӘН II диал. «милый, хороший» — н. *берен, бэрэн* «матур ат», бор. тк. *бэрэн* «бәрхет, ин яхшы ефәк», фарсы. *бәрәнд* «яхшы ефәк».

БИРГЕ, БИРКӘ диал. «знак отличия, любви» — к. монг. *бирга*, калм. *бирге* «эмблема» — Г.Рамстедт фикеренчә, санскрит теленнән. Рус. *бирка* — төрки телләрдән.

БИРЕ «сюда» — гом. тк. *бәри, бири, бәру* «бире, бу якка» сүзеннән; ясалышы *бән-гәру* // *бән-гәри* (Дени) яки *бән-рү*, (Рамстедт) ягъни «мина таба» дигәннән.

БИРНӘ «приданое» — чув. *парне*, мар. диал. *бирнә* ~ кар., кб. *бәркә, бирнә, берне* «бүлөк, бирнә» — *бир-ү* фигыленнән ясалган булса кирәк (-*нә* — борынгы аффикс); к. *әвернә, энә* < *игнә*.

БИРТ — «делать зарубку; щербина» — к. **Бирчәй-ү**.

БИРЧӘЙ-Ү «выступать наружу» — *бирчә-й*, ягъни «бирчә булу» сүзеннән; к. тат. *бирт*, кырг. *берт*, себ. тат. *бирец*, кум. *берч*, башк. *бирсә* «биз, яра эзе», алт. *мерт-* «бизләнү, биртелү, биртү» — бор. тк. **бэр* «биз». К. **Биз**.

БИР-Ү «даты» — гом. тк. *бер, бәр*, бор. гом. тк. *бәр-* (к. якут. *биэр-* «бирү») «Бирү, бүлөк итү, корбан чалу».

БИСТӘ I *тел бистәсә* «бойкий, речистый» — к. С.Е.Малов материалларында тат. диал. *бистә* «купец, продавец». *Тел бистәсә* «продавец слов». Чаг. **Бистә II**.

БИСТӘ II «пригород, слобода» — чаг. ш. ук мар. *пэстә* «киртләнөп алынган урын» << чыгт. *бәст*, фарсы. *бәст* «йорт»,

киртөлөнгөн урын; чит сөздөгөрлөр яши торган урын (Рясянен). К. Әхмәтъянов, 1989:129.

БИТ I «лицо» — бор. тк. *бет, бәт* «бит, йөз» сүзеннән. Чыгышы ачык түгел; к. госм., чыгт. *бәт*, телеут. *пәт* «бит, тышкы як, йөзлек», тк. бет «йөз», чув. *пат* ~ тат. диал. *бит* «ян».

БИТ II «ведь» — рус. *ведь* «бит, ич» сүзеннән.

БИТӘР «хуже» — фарсы. *бәдтәр, бәттәр* «начаррак, битәр» сүзеннән үзгөртөлөп килеп чыккан (фарсы *бәд* «начар» -тар сыйфатларның артыклык дәрәжә кушымчасы). К. ш. ук тат. диал. *битлә-ү* «яманлау». К. Бәд.

БИЧӨ «жена, супруга» — к. *бийче*, н., кк., ккк. *бийше*, башк. *бисә, бичә*. Би (к.) сүзеннән (чаг. *хан — ханча*).

БИЧУРА *миф.* — «домовой» диал. *мичура, пичура, мичин, мачин, мәчкәй* шул ук мәгънәдә. Бор. тк., монг. *бэч, бэчин* «маймыл» сүзеннән: *бичура* < *биччура* «маймыл баласы». Бор. *мачин* «Көнъяк Кытай сүзеннән (маймыллар шуннан китерелгән). К. Әхмәтъянов, 1981:22.

БИШ «пять» — гом. тк. *бэш, бәш* «биш» — бор. гом. тк. **бэл* «биш» сүзеннән (к. чув. *пилек, пиллек* «биш»). Ихтимал, бор. *бэл* «беләк, кул очы» («биш бармак») сүзенен мәгънә тармаклануы нәтижәсе буларак янәчә яңгыраш алгандыр (Жәләй, Баскаков). К. Беләк, Бил.

БИШЕК «колыбель» — гом. кәнб. тк. *бәшик, бешик* «бишек» < бор. **бэлчик* > венг. *völcső* id. Чаг. тат., башк. *бәлу* «бишек».

БИШМӨТ «бешмет» — фарсы. *пешибәнд* «билле бишмөт, аль-япкыч, камзул» (*пеш* «ал як», *бәнд, банд* «бәйләнгән, буылган») сүзеннән; к. кк. *пешимент* «камзул», ккк. *беимент* «бишмөт», кырг. *бешмант* «билле бишмөт», ткм. *бешнет, бешпәнт* «бишмөт, альяпкыч».

БИШТӘР «заплечный мешок» — фарсы. *бистәр* «дөрвишләрнең һәм солдатларның аркада йөртә торган урын-ятагы» сүзеннән. Татар диалектларында күптөрлө мәгънәләр алган («аркага асу жайланмасы; сөлге; тасма; төенчек; арка сумкасы»).

Рус. *пестер* (шуннан тат. диал. *пичтәр*) «биштәр» — бор. болгар теленнән.

БИЯ «кобыла» — гом. тк. *бийә, биз* «бия» сүзеннән. *Бикә* сүзеннән булса кирәк. Чаг. якут. *эбигә* «балалы хатын, колынлы бия» һәм тат. диал. *бикәч* «бәрәнле сарык, колынлы бия».

БИЯЛӘЙ «рукавицы» — фарсы. *бәһләй, биһләй* «лачынчының күн бияләе һәм күн күкрәкчәсе, күн янчык» сүзеннән, борынгы заманнарда ук төрки телләргә таралган; к. н., монг. *биэлэй*, алт. *пәләй, мэлэй* «бияләй, перчатка», якут. *бәләнжик* «аучыларның күн күкрәкчәсе яки күн бияләе» (Пекарский), чыгт. *бәһләй* «лачынчы бияләе». К. ш. ук башк., кк., кырг. *биэлэй*. К. Әхмәтъянов, 1981:77—78.

БОГАУ «кандалы» — бор. тк. *бокағу* «тышау, богау» сүзеннән, *боғ-, буғ-* «буу, муеннан бәйләү» тамырыннан булса кирәк, К. бор.тк. *боқарсық* «богау, камыт» (Малов).

БОГЫЛ «стог» — символик яңгырашлы *боғ-, буғ-* «түгөрөк,

йомарлак» тамырына *-ыл* детерминанты ялганып ясалган булса кирәк; к. көнч. тк. *буғул*, монг. *боғол* «богыл, өем», удм. *быгыл-и* «түгөрөк, йомры, шардай», *быгыл* «богыл», коми. *бугыль* «күз алмасы», венг. *voglyo, vogol* «богыл, чүмәлә». Чаг. чув. *пух-* «жыю, өю». К. Бүкчә.

БОДАЙ «пшеница» — гом. тк. *буғдай*, монг. *буғудай* «бодай» сүзеннән. Чыгышы ачык түгел (кытайчадан диючеләр бар). Чаг. **Борай**.

БОЕРЧЫ «приказной в ханской администрации» — к. чув. **пуруч* «боергы», *пүр-* «язмышынны билгеләү, басклау», мар. *пуйыришо*, остяк, вогул. (хант-манси) *пойрыхш* «язмыш алласы». *Боеру* сүзеннән.

БОЕРЫК «приказ» — гом. тк. *буйурук* сүзе *буйур-* «боеру» фигыленнән; *буйур-* < **буйур-* исә бор. һәм уйг. диал. *буй-* «йөкләү, йөкләнү» фигыленнән килә. Шул ук фигыльдән башкортча *бой-ом* «өмер»; йомыш кушу», Башкортстандагы татар сөйләшләрәндә *бойыт* «йөкләмә».

БОЖРА «кольцо» — килеп чыгышы бик үк ачык булмаган чуваш-татар сүзе (к. чув. *пәчәра, вәлчәра* «божра, чылбыр»). Чаг. калм. *булжырха* «муенса; муен бизе», монг. *уулзуур* «төен, чылбыр».

БОЖЫР «рябчик» — бор. тк., кыпч. *бужур* «шадра, чуар» сүзеннән булса кирәк (чаг. рус. *рябой* «шадра», *рябчик* «божыр»). К.кк., ккк. *бужыр, божыр* «бик чуар, шадра», башк. *бөзөр* «су шадрасы», *быжыр* «су өстендә дерелдек дулкыннар, шадра», кырг. *бүчүр* «шадра», тув. *бозур* «шадра», бурят. *будэяр* «тап, мин, сипкел», чаг. чув. *пәч-пәч* «тап-тап, таплы чуар» (Егоров).

БОЗ-У «портить» — гом. тк. *буз-* ~ монг. *буруу* «гаеп, хата»?

БОЗ «лед» — гом. тк. *буз* (*пуз, муз*) — бор. гом. тк. **пурзь* «боз» сүзеннән; к. чув. *пәр* «боз».

БОЗАУ «теленок» — гом. тк. *бузау, бузағу*, бор. гом. тк. **бу-рғау* «бозау» сүзеннән; к. чув. *пәру*, монг. *буруу*, бор. монг. *бурағу, бирағу* «бозау», венг. *вирү, ворју* «бозау» — борынгы төрки телләрдән. Ясалышы һәм тамыр бәйләнешләре ачык түгел (төрләчә аңлатыла).

БОЛАЙ «этак» — *бу-лай* (к. Бу) дигәннән.

БОЛАМЫК «густая мучная болтушка» — гом. тк. *буламақ* < *булға-мақ* «болгатылган нәрсә, боламык» сүзеннән; к. кум. *буламук* ~ чыгт. *буламақ, буламач* (чаг. тат. *буламач* - К.Насыйри) «боламык», кк. диал. *булғамық* «боламык», монг. *буламак* «бутка, өйрә». Чаг. госм., чыгт., уйг. *була-* «болгату» < *булға-* (к. **Болға-у**).

БОЛАН «олень» — гом. тк. *булаң, булан* «болан, поши» сүзеннән, ясалышы һәм чыгышы ачык түгел, кытайчадан дигән фикер бар. Чаг. буға (*булан* < *буғу-лаң*?).

БОЛГА-У «махать» — гом. тк. *бул-ға-* «болгау, бугау, кома-чаулау» сүзеннән, символик яңгырашлы *бул-* «болгану, кайнау, дулкынлану» тамырыннан. Гом.тк., монг. *булға-* сүзеннән үк тат. диал. *бәла* «фетнә, кузгалыш» (чаг. башк. *бәла*, чыгт. *булғағ*, бор. тк. *булғақ* «фетнә, шау-шу», рус. диал. *булга* «тревога, паника,

шау-шу», бор. чыгт. *булға* «зур сугыш»), *боламык* (к), диал. *болгауыр* «шау-шу, тавыш», *болангыр* «томан» сүзләр килеп чыккан (J. Рорре).

БОЛДЫР «крыльцо» — мар. *булдыр*, *пулдыр*, *пйльдыр* id., фарсы. *пули-дар* «ишегалды күпере» сүзеннән. Чув. *пйлтәр*, рус. диал. *булдырь* «болдыр, ишегалды» татар теленнән. К. Әхмәтъянов, 1989: 129—130.

БОЛЫН «луг» — бор. тк. *булуң* «елга бөгелеше, дугай» сүзеннән татар телендә аерым мәгънә алып дәвам итә булса кирәк; к. алт., хакас. *пулуң*, *булуң* «почмак, борын (мыс), елга култыгы»; чаг. бурят. *булың* «почмак, бөгелеш, култык», монг. *булуң* почмак».

БОЛЫТ «туча, облако» — гом.тк. *булут*, *булыт* «болыт, томан», беренчел мәгънәсе «болганган, айкалган нәрсә» сүзеннән, бор. *бул-* «айкалып болгану, болгатылу» фигыленә (*бул-* тамырыннан; к. **Болга-У**) бор. тк. *-(ы)т* фигыльләрден исем ясагыч) аффиксы ялганып ясалган (Рамстедт); к. монг. *була-* «томанлану, болгану», *булаңыт* «томанлы, караңгы көн», якут. *былыт* «томан», бор. уйг. *булыт* «болганчылык, караңгылык, томан», *булун-* «болгану». Чув. *пйлёт*, мар. *пйльйт* «күк, һава» — икенчел мәгънә.

БОРАЙ «полба» — бор. болгар сүзе (к. чув. *пыри* «борай»); чыгышы ачык түгел (чаг. бер яктан *бодай*, икенче яктан бор. рус. *пыро* «бодай», латыш. *пури*, литва. *пурай* «көзгә бодай», грек. *пуроç* «бодай, бөртек», гар. *буррун* «бодай»).

БОРАУ «бурав» — гом. кыпч. *бурау* < *бур-гаг* «борып кертә торган нәрсә» сүзеннән (*бур-* тамырыннан; к. **Бор-у**); к. ккк. *бурау*, ткм., н. *бурау*, *бура*, кырг. *буроо* «бурау» (рус. *бурав* «бурау» татар теленнән булса кирәк). Чаг. уйг. *бурға*, үзб. *бурғи*, госм., кырг. *бурғу*, кк. *бурғы* «борау», көнч. тк. *бурға-* «борып кертү, бору, бетерү». К. **Бурау**.

БОРТАК диал. «нехороший, грязный» — кк., кырг., кум., н. *буртақ*, хакас. *пуртақ*, бор. тк., монг., бурят., калм. *буртаг* «пычрак, әшәке», себ. тат. *пурт-* «искерү, начарлану, бурсу», монг., калм. *буру* «начар, әшәке». Чаг. **Борчы-**.

БОР-У «повернуть» — гом. тк. *бур-* «бору, бораулау, бөтерү» сүзеннән, символик янгырашлы *бур* «бөтерелү, зырылдап әйләнү» тамырыннан булса кирәк. Чаг. **Бурау**.

БОРЧАК «горох» — гом. тк. *бурчак* «борчак, борчак боз» < бор. тк. *буғур-чак* «шарчык, кечкенә шар» сүзеннән булса кирәк; к. монг. буурцаг «борчак, бавырсақ». Чаг. **Букча**.

БОРЧЫ-У «беспокоить» — төрки телләрдән татар һәм башкорт телләрендә сакланган бор. тк. сүз (< *бурчы-*), бурят телендә дә очрый: *буриша-ха* «баш тарту, киреләнү, борчылдыру, борчу»; к. шулай ук диал. *борсалан-у*, *борлык-у* «борчылу, күңелсезләнү», кк. *бйрсан-*, *бурсан-* «ачулану, жәнләнү», монг. *бори-*, *бури-* «бозу, борчу». К. **Боз-у**.

БОРЫН I «нос» — гом. тк. *бур-ун*, *мур-ун* «борын, танау, томшык» сүзеннән, ниндидер *бур* нигезеннән; к. башк. *борғақ* ~

хакас. *пурғах* «борындык». Килеп чыгышы ачык түгел; чаг. көнч. тк., уйг. *пура-*, кырг. *бура-*, бор. тк. (МК) *бур-* «искәнү, исләнү», монг. бур «ис, исләнү». Чаг. шулай ук **Борын II**.

БОРЫН II «до, прежде» — гом. тк. *бурун* «элекке, элек булган» сүзеннән, килеп чыгышы ачык түгел; чаг. хакас *пурна-* «узуп китү», тув. *мурнай* «иң алдын», *мурну* «алгы як», *мурнуу* «көнъяк». Чаг. **Борын I**.

БОРЫНЧЫК «намордник» — бор.тк. *бурунлык* «борынлык» сүзеннән булса кирәк (сонор тартыклардан соң [л > д] гадәти күренеш).

БОРЫЧ «перец» — төрки телләрдә киң таралган сүз; алт. *пурч*, *пуруч*, кк. *буруш*, чыгт. *бурч*, госм. *буруж* «борыч». Чыгышы буенча һинд-иран телләре сүзе булса кирәк (Абаев). Һәрхәлдә, рус. *перец* «борыч» сүзеннән түгел.

БОТ «бедро», лаякка» — гом. тк. *бут* «бот, аяк; бот арасы» сүзеннән, тамыр бәйләнешләре ачык түгел.

БОТАК «ветвь» — гом. тк. *бут-ақ* «агач кисентесе, ботак» сүзеннән, бута- «кискәләү, ботау» тамырыннан. Чаг. **Бота**, ш. ук тат. диал. *бун* «пүлән; буханка», *буна-у* «агачны кискәләү», *ботарла-у* «разорвать на части» (тат. диал., гом. тк. *бута-*, *бутар-* «кисү, кискәләү» фигыленнән интенсивлык төсмере бирә торган *-арла* кушма аффиксы ялганып ясалган сүз. Чаг. *бөг-ү* → *бөгәрлә-ү*, *йом-у* → *йомарла-у*).

БОЯР «боярин; барин» — мар. *баяр*, *паяр* «бояр», морд. *баяр* «әфәнде», азәрб. *баяр* «бояр эше» — рус. *бояр* «үз гаскәре булган эре феодал (андыйлар Петр I заманында бетерелгән)» мәгънәсеннән. Бор. рус. *бояр* < *боляр* исә Дунай болгарлары теленнән килә: бор. тк. (Дунай буенда да, ерак Орхон буйларында да булган) *бойла эр* «аерым кабиләләрнен (бор. тк. *бай* «кабилә», *эр* «ир, батыр») үзәк хакимият каршындагы вәкиле, министр».

БӨГӘЛЖӘ диал. «кольцо (деревянное)» — диал. *бөгәлжә*, *бөгәржә*, *бөдәжә*, чув. *пекече*, монг. *богэжи*, *богж* «түгөрәк, бөжра», кырг. *бөгөжү* «богау, тышау». Башта *боғ-*, *бөг-* «буу, бәйләү» сүзеннән ясалган.

БӨГ-Ү «гнуть» — гом. тк. *бүк-* id. Чаг. **Бөк**.

БӨДРӘ «кудрявый; кудри» — бор. тк. *будурағ* «бөдрә сүзеннән, тамыр бәйләнешләре һәм ясалыш нигезе ачык түгел (ниндидер *буд-* тамырыннан; чаг. *бөтер-ү*); к. кк., ккк. *буйра* «бөдрә, йон алкалары», монг. *божур*, *бужиур*, *будугур* «бөдрә», эвен. *будурука* «бөдрә», венг. *budra*, *budura* «бөдрә» бор. төрки телләрдән булса кирәк. Чаг. рус. *кудри*.

БӨЕК «великий» — госм. *буйук* «зур, олуг, бөек» сүзеннән.

БӨЕР «почка (человека)» — бор. тк. *бүгүр*, *богүр* «йомры нәрсә, йомгак» сүзеннән; к. диал. *бүүер*, *беуер-*, чув. *пөвөр* «бөер», госм. *бөгүр* «хатын-кыз күкрәге», *бөйүр* «бөер», монг. *бөйөр* «бөер, бот», *бөгүр* «түгөрәк калкулык». К. **Бөерәк**.

БӨЕРӘК, БӨЙРӘК «почка (животных); пирог» — к. госм. *бөйүрәк* «бөер», төрек. диал. *бөврәк*, *бүбрәк*, ткм. *бөрәк*, балкар.

бүйрәк «бөөр, бөре», алт. (шор.) *пүгрек, пүгрүк*, хакас. *пүгүрүк* «бөөр» н.б. Рус *пирог* сүзө бор. төрки *пöйрэг* «бөйрөк (формасындагы) ашамлык» сүзөннөн; к. н. *бөрөк* «бөөр, пирожок», калм. *бөөрг* «вак пәрәмөч». Сүзөннөн тамыры — *бөг-*. К. **Бөк, Бүрөк, Бөр-, Бөре, Бөрлөгөн, Бөрөнгө.**

БӨЖӨК «насекомое» — бор.тк. *бүжгәк* «бөжөк» (МК) сүзөннөн, н. *бөжөк* «конгыз», ткм. *мөжөк* «бөжөк», кырг. *бөжөк* «куян баласы», *бөжөй-* «бөкчөю»; *бүж-* < **бөгүч-* тамырына (фигыль?) -*гәк* кушымчасы ялганып ясалган; чаг. тат. диал. *бүжән, бөжән* «бөжөк, коңгыз, шөпшө, кигөвен», *бөгәлчән* «ана кигөвен», үзб. *бугалак* «кигөвен», якут. *бүгүйәк* «бөкөр, кигөвен», *бүгүлэк* «шөпшө, бөжөк» — кк. *бүгөлүк* «шөпшө». Чаг. удм. *бөчы* «конгыз».

БӨК «выпуклая сторона альчика» — башк. *бөгә*, кк. *бүгө*, ккк. *пүккө*, калм. *бөкө*, рус. *бук*, коми. *пук* «бөк». Киң таралган *бог // пог* «йомры, түгөрөк, бүлтөймө» тамырыннан. «Ашык» уены терминны буларак, башта төрки халыктарда кулланылган. Рус һәм коми телләреннән төрки телләрдән керегән; *бөк-* фигыль белән тамырдаш.

БӨКЕ «пробка» — бор. тат. *бөк-ке* «каплавыч, бөкө» сүзөннөн, *бөк-* «каплау» фигыль нигезенә -*ке* (исем ясагыч кушымча) ялганып ясалган; к. алт. *бөк, пөк* «бөкө, каплавыч, төрмө» (Радлов), чув. *пака* «бөкө», госм. *бүкү, бүккү* «бөкө, воронка, конус, очлы бүрөк», якут. *бүө* «бөкө», чыгт. *бүк-* «каплау, бөркөндөрү» (Әхмәт Ясәвидә) < **бүрк-*. К. **Бүрөк, Бөркү.**

БӨКРЕ «горбатый» — чув. *пекер*, мар. *пугыр, пукыр*, чыгт. *букри, бөгри*, үзб. *пукра* «бөкрә» — бор. **бүкуруг / бүкүрэг* «бөгөрлөнгөн» сүзөннөн, тамыры *бөк-* < *бүк-*. Чаг. **Бөклө-ү, Бөктөр.**

БӨЛДЕРМӘ, БӨЛДЕРКӘ «петля на кнотовише» — башк. *бөлдөрмә*, кк., н. *бүлдиргә*, чагат. *билдүргә*, чув. *пелтерме* «бөлдөрмә», монг. *бөгүлдүрүгә* «шнур, билбау, беләзек». Сүзөннөн нигезе *бөгүл* «билләнөп торган урын».

БӨРКЕТ «орел» — гом. тк. *бүркүт, мүркүт* «бөркет» сүзөннөн; чаг. монг. *бөргүтү* «бөкрә» (?)

БӨРЕ «почка» — бор.тк. *бүрү* < *бөгүр-үг* «бөре, бөөр» сүзөннөн (к. **Бөөр**; *бөре* ~ *бөөр* күчешенә килгәндә, чаг. рус. *почки* «бөре, бөөр»); к. хакас. *пур*, алт. *бүр* «бөре, чыбык, үсенте, яфрак» (~ тат. диал. *бере, бөре* «чи чыбык-чабык»), тув. *бүрү* «яфрак», алт. *бөрөк* «бөре, бөөр», бор. монг. *бөгүрү* «бөре, бөөр». Чаг. кырым. *бүрүм* «бөре».

БӨРЕЖ «одно из созвездий зодиака» — гар. *бурж* «бөрөж, зодиак йолдызлыктарының берсе; почмак; кальга башнясы» борынгы герман телләреннән (*бург* «башня, кальга», төбөндә «бик яр» — рус. *берег* белән бердәй); бу сүз гарәп теленә хәчтерүшләр (тәре йөртүчеләр) теленнән кергән булса кирәк: алар Ливанда күппочмаклы кальгалар салган булганнар.

БӨРКҮ «затхлый; опрыскивать» — бор. тк. *бүрк-э-г(у)* «кап-ланган, томаланган» сүзөннөн үзгәрәп килеп чыккан; к. алт.(телеут. шор.), *пүркү, пүркәү* «болытлы, карангы һавалы, бөркү; одеял, бөркөнчөк» (Радлов). *Бөркө-ү* фигыль икенче төрле ясалган.

БӨРЛЕГӘН «ежевика, костяника» — бор. тк. *бүр-лү-гән* «бөр-легән, кечкенә шар, жиләк тамыры» сүзөннөн, борынгы *бөр-, бүр-* «кечкенә шар» (< *бөгүр*; чаг. **Бөрөнгө, Бөөр, Бөре**) тамырына төрле аффикслар (-*лү* + *-гән*) ялганып ясалган; к. бор. чыгт. *бүрлүгәч*, бор. монг. *бүрлүгән* «балаң»; чаг. кк. *бүртик* «бөре, жиләк», мар. *мөр* «жиләк». К. **Бөртек.**

БӨРТЕК «зерно, крупинка» — бор.тк. *бүрт-үг* «кечкенә шар, бөртек» сүзөннөн, *бүр-* тамырыннан (*бүр-үт-үг*; чаг. **Бөрлөгөн**), бор. телдә ниндидер *бүр-үт-* «бөртеклөү, бөртеккә эверелдерү» фигыль булса кирәк. К. **Бөрчөк.**

БӨРЧӘ «блоха» — ниндидер *бүр-* тамырыннан (*борча* варианты сонрак килеп чыккан); к.кк. *биргә*, үзб. *бурга* «бөрчә, кандала», ихтимал, *бүрө* (к.) сүзә белән тамырдаштыр; чаг. *корт* (к.) «бөжөк; бүрө». К. **Бүрө.**

БӨРЧЕК «капля, крупинка» — *бөртек* (к.) сүзөннөн фонетик дифференциация нигезендә аерым мәгънә алып килеп чыккан; к. кк. *бөртек* «бөрчөк, бөртек», чув. *пөрчөх* «бөртек», тат. диал. *бөрчө-ү* «бөртеклөү» фигыль бор. *бөрт-е-* фигыльнән булса кирәк.

БӨТЕН I «цельный» — к. **Бөтен II.**

БӨТЕН II «все» — гом. тк. *бүтүн, бүдүн* «барлык, бөтен, тәмамланган; халык, ил» сүзөннөн килә; сүзөннән *бөтен* һәм *бөтен* мәгънәләре икесе ике сүздән булуы да ихтимал, ләкин төрки телләрдә аларның мәгънә һәм форма бөйләнешләре чулган. Чаг. диал. *бөтәй-ү* «бөтенләнү, жыелу, тезелеп бетү».

БӨТЕР-Ү «крутить, вертеть» — татар-башкорт һәм шулардан алынып чув. һәм мар. телләрендә генә. Ихтимал, **бөтер-ү.*

БӨТИ «амулет, талисман» — тат. диал. *бетү, бетек* — чыгыш. уйг. *бутиг. битиг* «язулы кәгазь, язу, хат, документ» бор. тк. *бути, -бити-, бити-, пүти-* «язу язмак». Шуннан ук *бетекче* < бор. уйг. *битикчи* «писер, чиновник». К. **Пичәт.**

БӨТНЕК «мятник» — «бөтнек» сүзөннөн; чаг. диал. *мәте* < рус. *мята* «бөтнек үләнә», чыгышы буенча латин сүзә (бөтнекнең латинча атамасы *menta, menta*), удм. *бутник* «бөтнек» — татарчадан.

БӨЯТ «подкомутник» — бор. тат. *бөг-әт, бүг-әт* «бөят, буып торган нәрсә, тоткарлык, комачау» бор. *бүг-* «буу, комачаулау» фигыльнән, төрки телләрдә *бүг-* һәм *буғ-* (к. **Буу**) фигыльләрнен мәгънәдәш һәм дериватларының да күп очракта параллель булуы, аларнын бер үк сүздән дифференциацияләнөп килеп чыкканлыгы турында фикергә китерә; чаг. тат. диал. *бөйә* «буа», чыгт. *бөкәт, бөкән* «буа», чув. *пүен*, «буа, бөят», кырг., кк. бөгөт, бөгөт «буа, тоткарлык», *бөгә-, бөгә-* «тоткарлау, буу».

БУ I «пар, испарения» — гом. тк. *бу* < *буғу* «бу, пар, томан, төтен» сүзөннөн; шул ук тамырдан татар диалектларында *буак, бугак* «бөс, сыкы» сүзә дә бар; к. чыгт., кк., ккк., үзб. *буғ* «бу, пар», алт. *буу* «пар»; чаг. фарсы *буғ, буғар* «төтен, бу, томан».

БУ II мест. «это; данный» — гом. тк. *бу, бун*. К. Севортян, 1978: 225—228. Башк. *был, бәл* < *бу ол (ул)*.

БУА «пруд» — гом. тк. *буа* < *буғ-ағ* «буа, буып торган нәрсә» сүзеннән. Чаг. **Борау**.

БУАЗ «стельная, жеребая» — гом. тк. *буаз, бугаз* «буаз, йөкле» — бор. тк. *буғ-ар, боғ-ар* «кабарып, төен булып торган урын» сүзеннән. **К.Бугаз**.

БУАТ «шестидесятилетний цикл; век» — монг. *богут* «буын-нар» сүзеннән — *богун* «буын» сүзенен күплек формасы.

БУГА «бугай» — гом. тк. *буға, буқа*, монг. *бука*, эвенк. *бука* «үгез, буга, ата болан яки ата поши» сүзеннән. Рус. *бугай* «буга» төрки телләрдән.

БУГАЗ «горло; пролив» — гом. тк. *буғаз, боғаз* «бугаз, тамак» — бор. тк. **буғ-арг, *боғарг* «кабарып, төерләнеп, йомгакланып торган нәрсә» мәгънәсендә символик яңгырашлы *буғ, боғ* «шар кебек кабарып торган нәрсә» тамырыннан; к. себ. тат. *буак, буғак* «ияк асты, бугаз», *буғыр-так, пуғыр-так* «бугаз төере, итек кунычының түбәнге өлеше», башк. *боғак* «бугаз төере», *богар-дак* «бугаз, сулыш юлы», тат. диал. *боғарлан-у* «бик нык ашау, тамакка тыгу», алт. *боғак* «бугаз төере», үзб., уйг., госм. *боғаз, боғуз* «бугаз, буаз, корсаклы» ~ монг. *боғар* «буаз», чув. *пыр* < **быгар* «бугаз».

Бу сүз гом. тк. *боғ-* «буу, буылдыру» сүзеннән дә ясала ала: бор. *богур-* «будыру, будырту», *богурь* «буылып бүлтәйгән урын».

БУГАЙ «кажется, кажись» — иске тат. *бугай* «булырга кирәк» сүзеннән.

БУЕНЧА «по, согласно кому-чему» — гом.тк. *бойунча* > *бойынча* id. *бой* «буй, озынлык» < *бод* «буй; үзе» сүзеннән.

БУЗА «буза, хмельной напиток; скандал» — себ. тат. *буса, нуса* «закваска» < гом. тк. *бѣза*, тув. *бѣжа*, хакас. *пѣжа* «буза; сыра; тире иләү өчен өчетелгән боламык» > тат. диал. *буча* «тире иләү өчен селте һ.б.ш.» (шуннан рус. *буча* «болганыш», *бучить* «тирене өчеткәдә тоту»). Бор. монг. *бѣжу*, хәзерге монг. *бѣз*, алт. *бѣдьо* «буза; барда» бу сүзен бор. төркилек заманнарыннан калганлыгын күрсәтә.

Буза сүзе бор. татар теленнән (*о* > *у* татар теле үзенчәлеге) гарәп һәм рус телләренә дә кергән һәм бөтен дөньяга таралган.

Буза сүзен бор. тк. *бѣр* «шәраб» сүзе белән чагыштыру акланып бетми.

БУЗАР-У «посереть, побледнеть» < гом. тк. *бозар-* id. *Бѣз* (> башк. *буз*) «аксыл-соры» ~ гом. тк. *бѣр* (тат. *бур*) «бурташ» тамырыннан дип карала (Севортян).

БУЙ «рост: длина; основа»; — гом. тк. *бой*, бор. тк. *бод* «буй, озынлык, гүдә озынлыгы, торык» сүзеннән, шуннан ук *бот, муен*; чаг. көнч. тк. *пой, нос*, уйг., тув. *пот* «буй, корпус, бөдән, яшь житкәнлек, жимеш төше», монг. *бода, бодо* «буй, эре, зур мал, буй, үзе» эвенк. *бэй*, эвенк. *бэйэ* «кеше, ир, иркәк, тән, бөдән, үзе».

БУЙДАК «холостой» — бор. *буй-лак* «буйлаган, үскән, житлеккән» сүзеннән; к. тув., уйг. *бот* «буй, үзе, берүзе, буйдак, яшь; житлеккәнлек», кк. *бойдак* «яшь бәрән; буйдак», чыгт.

бойлуқ «буйдак»; чаг. башк. *буй аш-у*, тат. диал. *буйла-у* «тоттырмый качу» (*ат турында*).

БУЙСЫН-У «подчиняться» — гом. тк. *буйун сун-* «муенны (киссәң, кис дип) сонун (сузу)» дигәннән; к. Әхмәт Ясәвидә: *Жилкәң ачып, дога әйләп, буйуң сунгыл*. Чаг. ш. ук тат., башк. *бойондырық* < гом. тк. *буйундуруқ* «үгез камыты (игә), буйсыну хәле». **К. Муен**.

БУКЧА «сумка, ранец» — бор. гом. тк. *буғ, боғ* «шарсыман кабарып торган нәрсә; төер, төен» (бу тамыр типологик характерга ия булса кирәк) сүзенә *-ча* (исем ясагыч, кечерәйтү) кушымчасы ялганып ясалган сүз; к. үзб. *бучча*, чыгт., госм. *боғча* «төен, пакет, букча», бор. язм. *боғ* «букча, бөктәр» (МК); чаг. хакас. *пого* «муен шеше, бүтгә», үзб., таж. *буғра* «муен шеше, шешенкелек», эвен. *боқат* «чикләвек», удм. *поғ* «йомарлак», коми. *буга* «тумпаеп торган нәрсә»; чаг. *богыл, бөк, бөкчәй-ү, буғаз, бүкән, бүксә, бүктәр, борчак, бөер* — барысы да бер тамырдан.

БУЛА *служ. сл.* «из-за» — бор. тк. *бола-* «маташу, тырышу» сүзенен фигыль формасы. Чув. *пула*, мар. диал. *пула, була* «була, өчен» тат. теленнән. **К. Булаш-у**.

БУЛАК «болотный родник» — бор. тк. *булғақ* «кайнап, тынычсызланып торган нәрсә» сүзеннән, *бул-ға-* «кайнау, кайнашу» фигыленнән; к. **Болгау**; к. ккк. *булақа*, кум. *боллақ* «чишмә, булак», монг. *булаг* «булак, чишмә», *булан-* «аралашу, болгану, караңгылану, тынычсызлану».

БУЛАТ «сталь, булат» — фарсы. *пулад* < бор. фарсы. *polād* «корыч, булат» сүзеннән, төрки телләргә бик борынгы заманнарда ук кергән (к. якут. *болат* «кылыч»), башка күп телләргә дә таралган.

БУЛАШ-У «связываться с кем-л., заниматься чем-л.» — иске тат. *була-у* «маташу, ыгы-зыгы килү» фигыленнән, бор. тк., монг. *булга-, болға-* «шау-шу кубару» сүзеннән.

БУЛДЫКЛЫ «толковый» — сүзе борында *булдык* сүзе булганлыгын күрсәтә, мәгънәсе буенча ул сүз бор. *булдыр-ык* дигән (*бул-у* фигыленен йөкләтү юнәлеше формасына исем ясагыч *-ык* кушымчасы ялганып ясалган) сүздән килә дип уйларга мөмкин, ләкин андый сүз мәгълүм түгел, аның каравы госм. *булдук* «тиз табыла торган, эзер» сүзе бар, бу сүзен тамыры *бул-у* «табу» угыз теленнән. Чаг. **Булыш-у**.

БУЛ-У «быть; стать» — гом. тк. *бол-*, угыз. *ол-* (иске тат. *ул-*) — бор. гом. тк. **бо-* (чаг. санскрит. *bhu-*) «булу, эшләү» тамырыннан. Моннан башка гом. тк. *бул-* «табу» фигыле дә бар.

БУЛЫШ-У «помогать» — *бул-у* «табу» фигыленен «эзерләү, өлгертү, табышу» мәгънәсеннән. Чув. *пулши-* һәм *пулыш* id., мар. *польши* «ярдәм» татар теленнән.

БУРА «сруб» — башлыча татар теленә хас сүз, бор. тк. *боғра-* «тин кисәкләргә турау» сүзеннән булса кирәк. К.Әхмәтиянов, 1989:130. Чув., мар. *пура*, удм. *бугра, бугро* «бура», рус. диал. *бугра* «көпкә» (бура өйчек, землянка) бор. тат. теленнән; ш.ук кк. *бура*, кырг. *боро* «кечерәк келәт, бура».

БУРА «кружиться в воздухе» — гом.тк. *бора-*, *бор-* «эйлөнү».

БУРАЗНА «борозда» рус. диал. *борозна*.

БУРАН «метель буран» — бор. тк. *бураган* «бурап яуган явым» сүзеннөн (К.Насыйри); чаг. алт. *бураган*, *борогон* «буран», тув. *боран* «жилле көн», эвен. *буркун*, монг. *бороон* «буран». Тамыры — *бур*, *бор* «өөрмө».

БУРЗАЙ «борзая собака» — «йөгөрек», «чапкыр» (эт) сүзеннөн.

БУРЛАК «бурлак» — к. кыпч. *бурлак* «парень, холостой, молодой», мар. *пурдак* «артель, товарищество», тат. диал., башк. диал. *борлак*, безнең фикеребезчә (к. Әхмәтьянов, 1989:163), иске тат. *буралгы*, себ. тат., кк., ккк. *буралкы* «сукбай» сүзеннөн. Сүзенң тамыры — *бур-* «эйлөнү, эйлөнөп йөрү».

Тат. *брамат*, *борамат* сүзе дә шул тамырдан (*боралмат?*).

БУРСЫ-У «преть, гнить» — мар. *порса-*, гом. кыпчак. *борсы-* «ислөнү», бор. тк., монг. *бор-* «ислөнү». К. **Борын**.

БУРСЫК «барсуқ» — гом. тк. *бор-сы-ғ* «ислөнө торган, сасық» сүзеннөн. К. **Бурсы-**.

БУРЫЛ «чалый» — бор.тк., көнч. тк. *бур-ыл* «аксыл-кызыл, көрөн» сүзеннөн, бор. тк. *бур* (< *бугур?*) «көрөн, соры» сүзеннөн; к. тув. *буурул* «чал, көрөн-соры», монг. *буғурул* «аксыл-соры». Чаг. гом. тк. *бура* (тат. диал. *бура*), *боро* «кызгылт, көрөн, аксыл-соры, көрөн-соры» ~ монг. *бора*, *боро* «көрөн-соры»; чаг. фарсы. *бур*, *бор* «кызгылт, чаптар», осетин. *вич*, *виц* «сары, соры».

БУРЫЧ «долг» — гом. тк. *борч*, *боруч* «бурыч, бурычлы» сүзеннөн; согди теленнөн дип уйланыла (Севортян, 1978: 196—197); чаг. көнч. тк. *буро*, монг. *буру* «гаеп; бурыч; жэза».

БУСАГА «порог (двери)» — гом. тк. *босага*, монг. *босого*, бор. монг. *басурга*; бусага, арата» сүзеннөн; сүз составында монгол-төрки морфологик элементлары бар шикелле тоелса да, сүзенң ясальшы һәм тамыры ачык түгел. Чаг. якут. *можого*, *модого* «бусага, тау киртлөчө, мич алды киртлөчө, кучкар».

БУТАЛУ-У «путаться, запутаться» — **бут* < **бот* тамырыннан (ул начар сакланган); к. хакас. *путкал*, *пудал* «буталу»; чаг. рус. диал. *ботать* «бутау», ← *бот* «таяк».

БУТКА «каша» — гом. тк. *ботка*, *бутка* «бутка, ярма», монг. *будаа(н)*, бор. монг. *будаган* «ярма, бутка, кыздырылган ярма, талкан» сүзеннөн. Чыгышы бик үк ачык түгел, *бута-у* белән аңлату акланып бетми.

Татар язма телендә еш кына *ботка* дип язу тел культурасы кагыйдәләренә ярашып бетми (*бот-ка* сүзе белән омоним килеп чыга).

БУШ «пустой» — гом. тк. *бош*, *бос* «буш; бушак» сүзеннөн, тамыр бөйлөнөшләрә ачык түгел. К. **Бушак**.

БУШАК «слабо натянутый» — *буш* (к.) сүзеннөн (*буш-ак*).

БУЫН «колени, сустав» — гом.тк. *буғ-ун* «буылган урын, буын» сүзеннөн; к. бор. язм., кум., үзб. диал. *боғум* «буын», госм. *боғу*, кк. *бууг*<*буғ-уғ* «буын». К. **Буа**.

БУЫНТЫК «сустав, член» — бор. *буын-лык* сүзеннөн үзгөргөн булса кирәк. Чаг. *култык*, *юантык* һ.б.ш.

БУЯУ «краска» — бор. тк. *бойа-ғ*, көнч. тк. *будуғ*, *будук*, монг. *будуг*, *будаг* «буяу» сүзеннөн, *буя-у* фиғыленнөн. Сүзенң тамыры бор. *бой* «буяу». К.Севортян, 1978:179.

БҮГЕН «сегодня» — *бу көн* дигәннөн; төрки телләрнен күбесендә очрый.

БҮДӘНӘ «перепел» — гом. тк. *бодәнә*, *бүдинә* < *булданаг(?)* «бүдәнә, бытбылдык» сүзеннөн, ясальшы ачык түгел; чаг. кк. *булда* «божыр», *бүдәнә*, госм. *былдырчын*, *белдерчин* «бүдәнә», мар. (< бор. тат.) *пудырчо* «бүдәнә, бытбылдык, тартай».

БҮЗ I «хлопчатобумажная ткань» — гом. тк. *бөз* «бүз, тупас мамык тукыма» сүзеннөн. Тамыр бөйлөнөшләрә ачык түгел; чаг. **Бүз II**. *Бәз* сүзе белән баглау фонетик яктан акланмый.

БҮЗ II «пепельный, беловато-серый» — гом. тк. *бүз*, *бөз* «ак-сыл-соры, соры, саргылт-яшел» («сары» ~ «яшел» мөгънә күчеше киң таралган) сүзеннөн; к. себ. тат. *бүз* «ак, көл сыман», кк., үзб., чыгт., госм., бор. тк. *буз*, *боз* «соры, көл төсендөгә, ак-сыл», бор. тк. *бор*, *бур* «көрән, соры» (к. **Бурыл**); чаг. бор. монг. *чаган бора* ~ чыгт. *ак боз* «акбүз» (*ат турында*), бор. тат. *бүз* (*бүз бала* «яшь бала») «яшь» түбәндөгә мөгънә күчешләрә нәтижәсе буларак килеп чыккан: *аксыл-соры* > *саргылт* > *ак кылганлы дала* > *дала* > *чирәм* > *болын* > *яшь үлән* > *яшь*; к. кк. *боз* «кылган, кылганлы дала», ккк. *боз*, *бөз* «чирәм; яшь; яшел».

БҮЗДӘК «полевой жаворонок» — **Бүз II** сүзеннөн. Чаг. *каш-калдак*, *үрдәк*, *бизгалдәк* — кош исемнәрә.

БҮКӘЙ, БҮКИ «бука» (*в детском языке*) — төрки һәм башка күрше телләрлә киң таралган сүз; к. тат. диал. *мөкәй*, *мукай* «шайтан», алт. *мокай*, якут. *мохуй* «аю, бүки» («страшилище»); чаг. бор. тк. *бүкә* «аждаһа» (МК), удм. *моко* «аю, куркыныч нәрсә, бүки», рус. диал. *бука* «бүки».

БҮКӘН «чурбан, пенек» — *бүг* // *бүк* «кабарып, бүлтәеп торган нәрсә, түмгәк» тамырыннан килә (к. **Букча**); к. чув. *пукан*, *покан* «бүкән, йомгак, гер», *пукане* «курчак, йомгак», удм. *пукыны* «утыру», *пукон* «урындык, бүкән», монг. *богоно*, *богони* «төбәнәк кеше», *бөкөн* «бөкрә, бурят. *бүхэн* «бөкер». Татар теленә урындык мөгънәсендә фин-угор телләрненнән кергән дигән фараз бар.

БҮКСӘ «живот» — гом. тк. *бөк-сә* «бүксә, корсакның аскы өлеше яки арт санның кабарынкы өлешләрә» сүзеннөн, *бөг* // *бөк* тамырыннан (к. **Букча**); к. кырг. *боқса* «тау итөгә, касык, бүксә», бурят. *бүхэ* «арткы як», *бүгсэ* «арт сан», монг. *бөксэ* «арт сан». К. **Бүктәр**, **Бүсел-ү**.

БҮКТӘР «узелок» — чыгт. *бүктәр*, *бөктәр*, үзб., кырг. *букчар*, *бокчар*, кк., ккк. *бөктәр* «ияр артына бөйләнгән йөк, төснәк» сүзеннөн, *бөк* тамырыннан (к. **Бүксә**), монг., бурят. *бүхэтэр* «бөкрә», *бүхэ* «түмгәк, йомгак», кырг. *бөктөр* «калкулык, курган»; чаг. *бөк* һәм бурят. *-тэр* // *-тар* — сүз ясагыч кушымча.

БҮЛӘК I «подарок» — бор. тк. *бэл-гүг* «бүләк, истәлек, дуслык

билгесе» сүзеннөн, *бейл- «белү, истә тоту» тамырыннан (к. Бел-ү); к. тув., бурят. *бэлэг, бэлэк* «бүлөк, күчтөнөч», алт. *палэк*, якут. *балах* «бүлөк, күчтөнөч, билге, корбанлык», бор. тк. (МК) *бэлэк* «бүлөк, күчтөнөч», *бэлгу* «билге». Фонетик яктан чаг. **Бүтөн.**

БҮЛӨК II «земельные или охотничьи угодья; административная единица в Золотой Орде и Казанском государстве» — мар., удм. *бөляк, пөляк* «күршелер союзы», морд. *белек* «өяз» ~ бор. тат. *булак* «хәрби бүлек, шуңа бирелгән жир» сүзеннөн; к. төрөк., кб. *бөлак* «өлеш, группа», бор. тк., монг., бурят. *бүлэг, бөлүк* «отряд, рота». Тамыры — гом. тк. *бөл* «бүлү».

БҮЛТӨ «округленно выпяченный» — шуннан *бүлтэй-ү*. *Бүлт* (*мүлт, мелт*) төкьлиди тамырыннан.

БҮЛТЕРЕК «летне-осенний ягненок» — кк., кырг. *болтурук* «яшь бүре, бүре баласы», чув. *путек* (< *бүлтэк*) «бәти, бәрән» — гом. тк., монг. *бөлэ* (тат. диал. *бүлә*) «эбидеш (двоюродные)» сүзеннөн; к. башк. *бүләсәр*; к. кк. *бөлешер*, бор. тат. *бүләчәр* «эбидешләрнен балалары». *Онык, чулык, юлык* сүзләрә ата ягыннан, *бүлә, бүләчәр* сүзләрә ана ягыннан килгән буыннарны белдерәләр.

БҮРӨК «пирожок» — к. диал. *бәйрэк, бәрэк, пәрэк* «бүрөк» (кушма сүз составында *шешбүрэк, шешбәрэк, шешпәрэк* «шештө пешерелгән бүрөк, бүрөк шешлек»). Борынгы болгар. *бүрәк, пүрәк* < *бөрэг* «терелек бөере» сүзеннөн. **К.Бөйрөк.**

БҮРӘНӘ «бревно» — рус. *бревно* «бүрәнә» сүзеннөн дип уйланыла, әмма бор. **буранак* (к. **Бура**) «бура өчен кисенте» сүзеннөн булуы ихтимал.

БҮРЕ «волк» — гом. тк. *бөрө, бөрү*, бор. тк. *бөрүг* «бүре» сүзеннөн, бор. ирани телләрдән алынма булса кирәк; к. осет. *вәрг* ~ сак. *virgg* «бүре» (Абаев); шуннан ук к. мар. *пире* «бүре», *пириге, пирәгү* «бүре баласы», мокша. *виргас* «бүре». Рус. диал. *бирюк* «бүре» төрки телләрдән.

БҮРЕК «шапка» — гом. тк. *бөрк, бөрүк* «каплавыч, бүрек» сүзеннөн (тамыры ачык түгел); к. алт. *бөрүк* «бүрек, бөкс», бор. тк. *бөрк, нөрүк* «бүрек, ябулык, яулык», алт. *бәргәсә* «бүрек, капкач, ябулык, такыя», *бүрүө* «тышлык, капкач, кыек», монг. *бүрх* «эшлөпә», *бүрхээр* «калпак, мичкә, конус».

БҮРТӨ «мухортый (о масти лошади)» — бор. *бугурта* «бүртө, саргылт-ак» сүзеннөн; к. себ. тат. *нөртү, мөртү*, чыгт. *бөртә* «бүртө ат, йөк аты».

БҮСЕЛ-Ү «выпячиваться» — бор. *бөс*- «кабарту» фигыленнөн.

БҮСЕР «геморрой; грыжа» — гар. *бавасур* «бүсер, шеш, геморрой» сүзеннөн, шуннан ук *бавасыр* (к.).

БҮТӨКӨ «желудок жевательный (у птиц)» — гом. тк. *бөтөгә*, бор. *бөлтә-кә* «кабарынкылык, шешенкелек» сүзеннөн, *болт* тамырыннан (к. **Бүлтө**); к. диал. *бүтәгә, бүтәкә* «бүкән, төбәнәк кеше, түмгәк, куак, бәбәк, яралгы, көмөн, бәрән (төрлө жирдө төрлөчә)», чув. *пүтек* «бәрән, бәти», *пөте* «буаз», *пөсехе, пүтөхе* «бүтөгә, бөер», якут. *бөтөгө* «кендек, бүтөкө», бурят. *бүтээ* «бармак бите, колак йомшагы», *бүлдэгэн* «күкәй, хайван күкәе», бор. монг. *бөлдэгэн* «йомырка», *бөтэкэй* «бүтөкө».

БҮТӨН «другой, иной» — фарсы-таж. *бедун* ~ гар. *бидун* «башка, бүтөн, аеруча» сүзеннөн.

БЫЛАГАЙ «беспокойный; шумный» — монг. *булга-гай* «болганчыклы, ыгы-зыгылы» сүзеннөн (к. **Болга-у**); к. чув. *пәлахай*, башк. *былагай* «чытлык; лыгырдык», якут. *булағай* комачау, на-чарлык.

БЫЛБЫЛ «соловей» — гар. *бүлбүл* «былбыл, сандугач».

БЫЛТЫР «в прошлом году» — гом. тк. *былтыр* «былтыр» — бор. *бир йыл турур* «бер ел булыр» сүзеннөн дип уйланыла (Дени).

БЫЛЧЫРАК «грязь» — бор. *балчыр-аг* «балчыраган, чапылдап торган» сүзеннөн; к. диал. *балчырак* «балчырак, балчыклы, пычрак», ккк. *булшыра* — «ябышу». Сүзнен нигезе *былчы-* / *балчы-* «сыек балчык» (*балчы-р-а-к*) кайбер төрки диалектларда очрый. Сүзнен тамыры -*был-* // *бал-* «сыеклык». **К. Балдыз.**

БЫРГЫ «горн, охотничий рожок» — гом. тк. *бургы*, бор. чыгт. *бургуй* «быргы, труба». Киң таралган сүз: тамил. (Һинд-стан) *puriya*, Малайялм. *puri*, гар. *бурийу* «быргы», бор. монг. *büriyel* сыбызгы, *быргы* (шуннан рус. *бирюлька* «сыбызгы; төрепкә»). К. Әхмәтьянов, 1991: 111—112.

-В-

ВАЗ: ваз кичү «отречение» — фарсы. *ваз гузаитан* «янадан кайту» төгъбиреннөн калькалаштырып алынган сүз (фарсы. *ваз* «янадан, тагы, ачык, шыр», *гузаитан, гаитан* «үтү», кичү).

ВАЕМ «забота, беспокойство» — киң таралган (к. чув. *вай*, үзб. һ.б. *вой*), *уай* «ах, кызганыч» ымлыгыннан булса кирәк; к. диал. *вайга алмау* «гамьсез, ваемсыз булу», ккк. *увайым* «ваем, хәстәр», кырг. *убайым* «курку, хәтер», *убай* «гамь, хәстәр».

ВАК «мелкий» — бор. *уак* «уалган» сүзеннөн; к.ш.ук *ват-у* < *уату* һ.б.; к. бор. тк. *уфак*, шор. *уфак*, алт. *оок*, бор. чыгт. *ушак, уфак* «вак», *ууак-түфәк* «вак-төяк». *У-у* фигыленнөн. *Валчык* < *уалчык* — *уал-у* ~ *уыл-у* фигыленнөн.

-Г-

ГАТЫРША «духи» — гар. *'атр-ун* «ислемай» сүзе нигезенә -*ша* элементы кушылып барлыкка килгән сүз; к. чыгт., үзб. *'отир* «ислемай, гатырша».

ГАУГА «шум, переполох» — к. тат. диал. *гау, кауга*, кырым., кб., кум., н. *кау, кауга* «гауга, тавыш, сугыш, тревога», ткм. *говга*, чув. *хавха* «шатлык, дулкынлану, каударлану» (тат. диал., башк. һ.б. *қауға* «кое чилөгә, барабан» бүтөн сүз), фарсы. *тау*, гар. *ғауға* «гауга, шау-шу» сүзеннөн. Әмма гарәп-фарсы сүзләрә үзләрә төрки телләрдән булырга мөмкин; к. кум., н. *қавла-* «рухландыру, шау-шу күтөрү», *қавлы* «шат», чув. *халхав, хавхал*

«пожар». Сүзнен тамыры — гом.тк. *қау* «кипкән үлән» (к. **Кау-дан**, **Курай**): *қау*, *қауға* дип элегрәк даладагы кипкән үләнне яндыру эшен атаганнар. Шуннан, бер яктан, «сугыш», икенче яктан «шатлыклы шуу-шу» мәгънәләре килеп чыккан. Кипкән үләнне яндыру хәзер дә Африка саванналарында кин кулланыла. Аны төрле максатларда: далага таралган терлекләренә жыю, дошман як терлегенә азык калдырмау яки жирне ашлау һ.б. өчен эшлөгәннәр. К.тат. *каулау*, *каугалау* «ашыктыру, куалау».

ГӘП «разговор» — фарсы. *гәп*, «гәп, сүз, әңгәмә» сүзеннән, *гүф-тан* «өйтү, сөйләү» фигыленнән.

ГӘРӘБӘ «янтарь» — фарсы. *каһ-руба* «гәрәбә; салам тартучы» (гәрәбөнәң ышкылганда электрланып, вак предметларны үзенә тартуыннан чыгып өйтелгән, фарсы. *каһ* «салам», *руба* «тартучан») дип исәпләнелә. Ләкин гәрәбә Урта Азия һәм Иранга Болгарстаннан китерелгән, Болгарстанга исә аны «рус»лар (викинглар) китергәннәр, алар телендә *грива* (төбөндә «Двина тамагы») «гәрәбә» (бу сүз көнчыгыш славяннарда «муенса, аннары «акча берәмлеге» мәгънәләрен алган, русча *грива*, *гривна* сүзләре дә шуннан). *Грива* сүзе *гәрәбәгә* безнең Болгарстанда өверелгән, фарсы-тажиклар аны халык этимологиясе буенча гына *кәһрубә* дип өверелдергәннәр. Чаг. тат. диал. *гәрәбәнкә*, *гәрәнкә* «бер кадак (400 грамм)», фарсы. *гирванкә* < бор. рус. *гривенка* id.

ГӘРӘНКӘ «брюква» — рус. диал. *голландка* «гәрәнк, Голландия шалканы» сүзеннән (Рясянен).

ГӘРЧӘ «хотя» — фарсы. *агарчи*, *агарчанд* «әгәр, хисаплаганда, гәрчә» сүзеннән. К. иске әд. *әгәрчә* «гәрчә».

ГӘҮДӘ «тело, туловище» — фарсы. *гәүдә* «тән, гәүдә».

ГӘҮҮҺӘР «жемчуг» — фарсы. *гәүһәр* «эссенция, асыл табиғат, кыйммәтле состав өлеш» сүзеннән, шуннан ук к. **Жәүһәр**.

ГЕЛ «все, всегда» — гар. *күл* «тулы, бөтен» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан; к. диал. *гәлле*, *кәлле* «барлык, бөтенесе», *гелән*, *гүллән* «гел, барысы да» (гар. *күл-ән* формасыннан); к.ш. ук кк., ккк., үзб., уйг., ткм. *күлли* «бөтенесе». Шулай итеп, *гел* сүзе татар телендә ясалган. Чув. *кәл*, мар., удм. *гыль* «гел» — татарчадан.

ГЕР «гиря» — рус. *гиря* «гер» сүзеннән; рус. *гиря* исә фарсы теленнән дип санала. Ләкин себ. тат. *кыйрә* «авырлык, гер» турыдан-туры фарсычадан.

ГЕРДӘ «ритуальная маленькая булочка» — фарсыча гирда «түгәрәк» сүзеннән. *Гердә* кырык «күзгә күренмәс изгеләр» өчен кырык данә пешерелгән.

ГИДАЙ «бедняк, немущий» — фарсы. *гидаи* «ярлы кеше», *гида* «ярлы».

ГИЗ-Ү «изъездить, обходить, побывать (в определенных местах)» — төрек теленнән алынган (госм. *гәз*, *гиз*- id); к. бор. тк. *кәз*- (чув. *кас*-) «гизү; капкыннарны карап чыгу» — якут. *кэрии* id.

ГОМЕР «жизнь, жизненный путь», — диал. «век» < гар. *гумр* «яшәү» ~ «Яшәеш, яшәү» тамырыннан; шуннан ук *гыймарәт* «зур торақ бина; яшәү рәвешә; яшәү кирәге; табиғый гомер

(ул 120 ел дип исәпләнгән)» — бу сүз төрки телләрдә «гасыр» мәгънәсен алган. Чаг. мар. диал. *ымырет*, *аымырет* «озын гомер», «бөркет (йөзьяшәр кош)».

ГӨБӘДИЯ «губадия» — диал. *гәлбәдия*, фарсы. гүли-бәдиһә — роза гөленәң бер төре. *Гөбәдия* шуна охшатып пешерелгән ашамлык. Чаг. диал. *гәлбәнәк* — розага охшашлы ашамлык, фарсы. *гүлибәнәк* «букет».

ГӨБЕ «маслобойка» — гом. көнб. тк. *көп-үг* «гөбе, цилиндр, көпшә» сүзеннән, *кәб/көб* «эче куыш агач» тамырыннан (к. **Күбәк**); к.диал. *гәбе*, *гүбе* «гөбе, биек һәм тар агач чиләк», үзб. *гүппи*, *күппи* «киле, гөбе», венг. *көрй* «гөбе» (бор.тк. телләрдән).

ГӨБЕРЛЕ: **гөберле бака** «жаба» — к. башк. *гөбәргәйел*, н. һ.б. *күбүрткөйә*, кырг. *күбүргөлүү бака* «ташбака». Сүзнен нигезе *гөбер* (*гөбөр*), *гөберкә* «формасыз кабарынкылык»; чаг. диалекталь *гөберле шәл* «кабарынкы бизәкле шәл».

ГӨЛ «цветок, цветы» — фарсы. *гүл* «гөл, чәчәк» сүзеннән, шул ук тамырдан һәм шулай ук фарсы теленнән *гөләндәм* «гөл гәүдәле», *гәләп* «су гөле», «ак чәчәк», *гәлбадран* «ай гөл» һ.б. сүзләр алынган. К. **Гөбәдия**.

ГӨМБӘ «гриб» — Көнчыгыш Европада кин таралган символ икәнчә тамыр сүз: рус. *губа*, *гунба* «гөмбә, буа болыты», коми. *гоб* «гөмбә», венг. *готв* «шар», талыш. *гобалай* «гөмбә»; чаг. монг. *бумба* «шарсыман нәрсә, шар, бомба», санскрит. *витвил* «шарсыман нәрсә».

ГӨМБӘЗ «купол» — фарсы. *гунбаз* «гөмбәз, каланча» сүзеннән.

ГӨНАҺ «грех» — фарсы. *гүнаһ* «бурыч, гаеп, жинаять» сүзеннән. Тамыры бор. иран *nāh* «гаеп, явызлык; хата, ялгыш».

ГӨРЗИ «боевая палица» — фарсы. *гурз*, *гурзи* «гөрзи, чукмар» сүзеннән.

ГРИФТАР «обреченный» — фарсы. *гирифтар* «тарыган, очраган, эләктерелгән» сүзеннән, *гриф-тан* «тоту, эләктерү» тамырыннан.

ГУАҺ «свидетель» — фар. *гуаһ* «белүче, шаһит» сүзеннән.

ГҮЗӘЛ «прекрасный» — госм. *гүзәл*, *күзәл* «гүзәл, матур, күркәм» сүзеннән, *күз*-// *күр*- тамырыннан (к. **Күр-ү**) дип санала.

ГҮР «могила» — фарсы. *гур* «гүр, кабер».

-Д-

ДА к. Та.

ДАВЫЛ «буря» — гом. тк. *тавыл*, *таб-ул* «давыл, буран, жил, шуу-шу, тавыш» сүзеннән, бор. *таб* «жил-буран, ыгызыгы; барабан кагу» тамырыннан; к. алт. *дуул*, куман., кб. *тавул*, якут. *тыал*, чув. *тывәл* «давыл, буран, жил», тув. *дывыла* «дулау, шулау», монг. *дуула-х* «жырлау», бурят. *дуун* «тавыш, жыр»; чаг. **Дула-у**. К. **Тавыш**.

Сүзнен икенче төрле этимологиясе гарәп-фарсы телләрендәге *табл*, *табул*, *давул* «дошман явы килгәндә зур сугыш ал-

дыннан кагыла торган гаять зур барабан» сүзе белән бөйлөнө. Бу сүз исә борынгы шумер-аккад. телендәге *таббалу* «зур сугыш барабаны» сүзенә кайтып кала.

Тат. диал. *тин*, үзб. диал., ткм. *дән, дан* һ.б. (бик күп телләрдә бар) «барабан» сүзе дә гарәпчә *табл* сүзеннән кыскарган булса кирәк. К.Әхмәтьянов, 1989:5.

ДАГА «подкова» — гом. тк. *тага, така* < **так-каг* // *таңкаг* «дага, олтан, табан, аякча» *так-* «тагу» һәм *таган* (к.) сүзләре белән тамырдаш булса кирәк; к. алт., шор. *такка* «олтанга тегелгән күн», чыгт. *такау, такагу* «дага», хак, *таха* «олтан», якут. *тага* «чүлмәкнең аякчалары, дага» < *та-ка* «дага», чув., мар. *таган, такан* «үкчә, олтан, дага», монг. *тах*, бурят. *таха* «дага, чана табанының алгы өлеше».

ДАИМ «всегда, постоянно» — гар. *даим* «даим, озак бер вакыт» сүзеннән, шуннан ук *даими*.

ДАИРӘ «круг; круги, общество» — гар. *даирә-т-ун* «даирә, өйлөнө-тирә» сүзеннән. Шуннан ук иске тат. *диар* «өлкә».

ДАЛА «степь» — гом. тк. *тала, дала* «дала, бер як, бер кырый, яссылык» сүзеннән; чаг. госм., чыгт. *дал* «арка, иң, ялангач, шома, урта», бурят. *дала* «калак сөяге». Чаг. скр. *tala* «яссылык, уч табаны».

ДАН «слава» — көнб. тк. *дан, даң* «дан» сүзеннән, чыгышы ачык түгел (төрлечә аңлатыла). Безнеңчә, ул *таң алласы* белән баглы. К. **Таң калу, Тансык**.

ДАНӘ «штука» — фарсы. *данә* «бөртек, төш, данә» сүзеннән.

ДАР «виселица» — фарсы. *дар* «дар агачы, дар баганасы» сүзеннән (беренчел мәгънәсе «агач, багана», рус. *дерево* «агач» сүзе белән тамырдаш).

ДАРУ «лекарство» — фарсы. *дару* «дару, им» сүзеннән.

ДАРЫ «порох» — фарсы. *дару* «дару» сүзеннән (Санжеев); к. монг. *дар* «дары»; чаг. ягноб., таж *даруи-мылтык* «дары (мылтык даруы)». Чаг. рус. *ружейное зелье* «мылтык даруы» — дары.

ДАУ «скандал» — гар. *дәгъва* «дәгъва, дау» сүзеннән дип хисапланыла (Радлов, Абасев); к. госм. *дау*, кк. *дава*.

Дауның дәгъвадан килеп чыкканлыгына мар. тавала «дәгъвалау, даулау» сүзе дә дәлил.

ДАЯ «кормилица» — фарсы. *дайа, дайә* «дая, бала караучы, аристократ хатыннарынның баласын имезүче хатын» сүзеннән, тат. диал. *дайә* «бишек сиртмәсе» — күчерелмә мәгънәдә.

ДӘВЕР «век, эпоха» — гар. *даур-ун* «дәвер, период» — *даура* «өйлөнү» тамырыннан.

ДӘГЪВА «претензия» — гар. *дәгъва-т-ун* «дәгъва» сүзеннән, чаг. иск. өд. *дәгъват, дәгъватнамә* «требование (эш көгәзе)», *дәгъвачы* «истец».

ДӘРЕС «урок» — гар. *дарс-ун* «дәрес, өйрөнү; бер жәем көлтә» сүзеннән — *дараса* «өйрөнү, агару; чүп-чардан, саламнан котылу» тамырыннан, шуннан ул *мәдрәсә* (к.), *мәдәррис* «преподаватель».

ДӘРИЯ, ДӨРРИЯ «парча, тафта» — к. башк. *дәриә*, чув.

тарай, тат. диал. *дарай*, кк., н. *дәри*, кб., кум. *дарий* «затлы ефәк». Фарсы теленнән (фарсы *дуруйа* «ике яклы ефәк яки хөтфә, Шәмөхә шөһөрәндә эшләнә», *ду-* «ике», *руйә* «яклы, өслә»).

ДӘРМАН «лекарство; способ» — фарсы. *дарман* «дәрман, дөва» (*дару* сүзе белән тамырдаш) сүзеннән, *дар* «агач (кайрысы)» тамырыннан.

ДӘРРӘУ «сразу, с ходу» — фарсы. *даррау* «дәррәу, йөрештә; шундук» сүзеннән.

ДӘРТ «страсть» — фарсы. *дард* «газаплану, йөрәкләнү, газап, авыру, дәрт» сүзеннән; к. иск. өд. *дард* «күнел авыруы, авыру».

ДӘРЬЯ «большая река, большое озеро» — фарсы. *дарйа* «дәрья, зур елга» сүзеннән.

ДӘУ «огромный, большой» — фарсы. *дәу* «дию пәрие, мәһабәт гөүдәле» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан; чаг. госм., кк. *дәу* «дию; зур гөүдәле кеше», ккк. *тәу* «дию, өзмәвер». К. **Дивана, Дию**.

ДӘХЕЛ «отношение; касательство» — гар. *гәхл* id. төбәндә — «эчке як, үз ягы».

ДӘФТӘР «тетрадь» — фарсы. *дәфтәр* «дәфтәр» сүзеннән (барлык төрки һәм монгол телләренә таралган), бу сүзнең борынгы төп чыганагы — грек. *difteros* «тире, пергамент» (чаг. **дифтерит** «кызамык, тире авыруы»). К. **Типтәр**.

ДЕБЕТ, ТЕБЕТ «козий пух» — бор. тк. *Тубут* «Тибет» сүзеннән. *Тебет* башта як мамыгын белдергән һәм ул Тибеттан китерелгән. Чаг. тат. диал. *төбет* «зур гөүдәле көтүче эт» — төптә «Тибет эте».

ТҮБҮТ «Тибет» кытайча *тубод* «бод (тибетларның үзатамасы) халкының башлыгы» дигәннән.

ДИВАНА «полоумный, юродивый» — фарсы. *дәвана* «дивана, женле, дию ияләшкән» — *дәу* «дию» сүзенә *-ана* аффиксы ялганып ясалган (чаг. иск. өд. *галибанә* «жинүчеләрчә», *дустанә* «дусларча», *шагыйранә* «шигъриятле» һ.б.). Шул ук *дәу* «дию, жен» сүзеннән тагы *ирдәвәй, ирдәвкә* «ирләр сыман хатын-кыз», *дәукәди* «зур һәм ямьсез гөүдәле», *дуамал* < *дәваман* «жен кебек кыланучан» сүзләре ясалган. К.Әхмәтьянов, 1981:22—23.

ДИЛБЕГӘ «вожжи» — гом. тк. сүз, чыгышы ачык түгел, көнч. тк. дәл «ат ялы» сүзе нигезендә ясалган булуы ихтимал; чаг. якут. *дәлбәргә*, бурят. *дәлбәргә, дәрбәлгә* «ат ялыннан ишелгән бау, тасма, чачак, чук»; чаг. кк. *дилбә* «дилбегә», алт. *дилбәк* «тасма» һ.б. Монг. *дәл-бә-хә* «атны бору». Чув. *тилхәне*, удм. *дәль-буго* «дилбегә» — татарчадан.

ДИМ «уговаривание» — татар-башкорт сүзе; Троянский *дийем* «өйтәм, өйтү» (к. **Ди-ү**) дип аңлата, ләкин к. чув. *тим* «теләк», *тимле-* «тырышу, димләү», хакас. *тим* «өзерлек, өзер тору», *тимнә-* «өзерләү, кешеләрне өмөгә жыю» алт. *тэм* «үрнәк, гадәт, осталык, димләү осталыгы», тув. *дэм* «бергәләшеп эшләү», бурят. *дэм* «кеше белән якынлашу осталыгы»; иң башта атның

авышып борьлуын аңлаткан булса кирәк — шул мәгънәдә монгол телендә *дэм* киң кулланыла.

ДИНГЕЗ «море» — гом. тк. *дэнгиз, тэнгиз* «дингез», бор. гом. тк. **тэнгир* «зур су» сүзеннән (к. венг. *tenger* [ч~z] «дингез» — бор. тк. телләрден); к. эвен. *төнгэр* «күл»; төп чыгышы ачык түгел (төрлөчә аңлатыла).

ДИРБИЯ «необходимые части предмета; сбруя; сервиз» — гар. *тәрбия* сүзеннән булса кирәк. Чаг. тат. диал., чув. *тирке* «дирбия, тәрбия, комплект». Татар теленә ниндидер башка төрки телдән кергән. К. Әхмәтьянов, 1989:82.

ДИСБЕ «четки» — *тәсбих* (к.) сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан; к. диал. *тисбе* «тәсбих, дисбе».

ДИСТӘ «десяток» — рус. диал. *десть* «дистә, берничә, ике дюжина» сүзеннән дип карала; чаг. шулай ук фарсы. *дәстә* «то-там, учлам, бөйләм, төргәк».

ДИСТЕР диал. «сверстник: близкий друг» — фарсы. *дәстгир* «ярдәмче» — төбендә «кул бирүче».

ДИ-Ү «сказать» — бор. тк. *тэ-* (> тат. диал., башк. *ти-*) ин борынгы төрки сүзләрнең берсе. *Ди* «говорит» формасы мишәрчә *дир-* дән кыскарған (хәзерге заман формасы *диә* сирәк кулланыла). *Диген* формасы бор. *дигел-* дән (боерык фигыль формасы *-ғыл // -гел, -қыл // -кел* булган). Татарча *ди* (*дей* дибрәк әйтелә) сүзеннән русча *де, деи* «янәсе, ди, диик» сүзе килә. *Дигән, димәк* лексикалашкан формалар.

ДИХАЙ, ДИХИ «однообразный, спонтанный; беспричинный; темный, дикий» — фарсы. *дихһаи, дихи* «авылныкы, авылча; натураль (хужалык) сүзеннән (*дих* «авыл, утар», *дихһа* «авыллар»). Бу сүз шәкертләр — муллалар теленнән таралган.

ДИЮ «див, демон» — фарсы. *Дэв* «дию; гигант». К. Дәү Дивана.

ДОРФА «грубый» — иск. әд. *турфаи*, фарсы. *турфаги* «сирәк, сөер; сирәк һәм гажәп нәрсә» сүзеннән; к. диал. *торпа, төрпә, торбайы* «дорфа, тупас», кк., ккк. *турпайы* «дорфа». Семит сүзе.

ДОШМАН «враг» — фарсы. *душман* «дошман» — бор. ирани *duša-man, dowša man* «начар уйлы, начар ниятле» сүзеннән (Абаев).

ДӨГЕ «рис» — бор. тат. *түге* «төелгән ярма» сүзеннән булса кирәк; к. диал. *ту* «тары ярмасы», куман., ткм. *ту, түи* «тары», бор. тк. (МК) *төги* «тары ярмасы», *төг-* «төю». Бу сүзнен кытайча тамырлары да бар.

ДӨЕМ диал. «общий» — башк. *дөйм* id., кырг., кк. *дүйүм* «һөртөрлө», *түркүн-дүйүм* «һөрнинди; теләсә нинди», ккк. *дүйүм* «гомуми, тулай; барча» - госм. *дүгүн* «туй сые, туйда халыкны сыйлау» (< *той-күн* «туй-жыен») сүзе белән чагыштырыла. Башкортстандагы Дим < *дөем* (мишәрчә *дейем*) сүзеннән булса кирәк (бор. рус документларында *Дуйма*, хәзерге русча *Дема* «Дим»; бу елга тамагында барлык башкорт кабиләләренең жыены уздырылган). Чаг. рус. *Юматово* < **Дуйма тавы*.

ДӨРЕС «правильно, верно» — фарсы. *дүрүст* «сәләмәт, дөрес,

чын, көчле, каты» сүзеннән, һинд-евр. **derw* «агач» тамырыннан (Покорный).

ДӨЯ «верблюд» (*дөйә*, диал. *дәүә, төйә*) — гом. тк. *түйә, тәвә* «дөя» сүзеннән; чаг. монг. *тэмэ*, фин. *teme, temen* «дөя» һ.б. бик борынгы сүз.

ДУ «подражение шуму» — гом. тк. *ду* «ду»; к. башк. *дыу* «шау-шулы» (сыйфат); чаг. эвен. *дэву* «жил-буран, өөрмө».

ДУАДАК «одинокая (гусыня)» — бор. *тугадак* «ялгыз, сынар» сүзеннән (гом. тк. *тоу, тог* «ялгыз» тамырыннан); к. диал. *дывадак* «өйсез-йортсыз, хужасыз мал, дуадак кош», әкиятләрдә *Тугзак батыр* «ялгыз батыр», *игезәк* белән *тузак* («берүнен өч баласы була, икесе игезәк, өченчесе тузак»). К. Дүдәк; **Тугыз**.

ДУАМАЛ «безумец; необдуманно» — диал. *дәуамал, даумал* «дуамал», башк. *дәүмал* «зур, көчле», тат. диал. *дәүмәлек* «зурлык», н. *дәү амал* «дию шикелле», тат. диал. *әмән, амал* «кебек, шикелле: гүяки» < фарсы. *һәман* «шул ук».

ДУГА «дуга» — рус. *дуга* «дуга» сүзеннән хисапланыла; чаг. шулай ук *дугай*.

ДУГАЙ «старлица» — гом. тк. *тогай* «тугай, елга бие, дугай» сүзеннән; к. тув. *дугай* «бөгелеш, елга алкасы», монг. *токой* «терсәк, бөгелеш; жәя». Шушы сүздән үк Тукай («жәя» мәгънәсендә) исеме дә килә.

ДУЛКЫН «волна» — диал. *тулкын; тулкы-* «дулкынлану», гом. тк. *тол-кун, тол-ук-ун* «дулкынлы» бор. *тол-ук* «дулкын» нигезеннән, ниндидер *төл-, тог-ул-* «дулкынлану» фигыленнән (*тоғ-* тамырыннан); чаг. *тулган-у;* к. башк. *тулкын-у* «дулкынлану», алт. *толку* «дулкын», якут. *долгуо-* «дулкынлану, селкенү, болгану», бурят. *долги-хо* «чайкалу, ярга сугылу, дулкынлану», *долгиин* «дулкын»; чаг. тув. *дойл-ур-, догул-ур-* «дулкынлану, болгану», шор. *токыл* «дулкын».

ДУМБРА «домра» — фарсы. *тунбра, тумбра, тамбура* «думбра, барабан» ~ гар. *тамбур, тумбур* «думбра, даирә (тамбурин)» сүзеннән, беренчел формасы фарсы *думи барра* «куй койрыгы, шуна охшашлы музыкаль инструмент» сүзеннән хисапланыла. Татарларда *думбра* XVI гасырда ук шул исемдә йөргән (документларда *думбрачылар* искә алына), шунлыктан бу сүз рус алынмасы түгел.

ДУҢГЫЗ «свинья» — гом. тк. *тоңгуз* «дунгыз» сүзеннән, чыгышы ачык түгел; чаг. бор. кытай., корей. *тоңг, топ* «дунгыз». К. Әхмәтьянов, 1989:68.

ДУС «друг» — фарсы. *дуст* «дус» — бор. ир. *dauštar* «күнелгә ошаган (кеше)» сүзеннән.

ДҮДӘК «дрофа» — гом. тк. *тогдук, тогдак* «дүдәк» — бор. *тогадак* «ялгыз, сынар (кош)» сүзеннән (к. **Дуадак**); к. монг. *тоодаг* «дүдәк». Сүзнен тамыры бор. тк. *тоғ, тоң* «ялгыз; так»; шуннан ук тат. диал. *тон бала* «беренче ир бала» һәм *тугыз, туғыз-ак* сүзләре килә.

ДҮЛӘНӘ «боярышник» — гом. тк. *төләнә, толана*, борынгы-рак формасы *толукунә* «дүләнә», к. диал. *дулана*, алт. (телеут.)

толоно, якут. долукуна, долукуна «дүлөнө». Тамыры хак. тоо «вак жилөк» (тоолу «вак жилөккө», кана, куна «куак, курпы»).

ДУЛМӨН «широкая папаха» — к. госм. дүлбэнд, түлбэнд «чалма», өрмөн-кыпчак язм. дулбант «зур чалма» — фарсы дулбанд «чалма» (дул «түгөрөк, банд «бөй, бөйлөвөч, урама») сүзөннөн. Шуннан ук — төрки теллөр аша — рус. тюльпан һәм тюрбан.

ДҮН-Ү «отвернуться; отрезаться» — гом.тк. дөн-, төн- «өйлөнү, кайту, кирегә юнөлү» сүзөннөн; к. диал. тун «кире як».

ДҮНГӘЛӘК «перекати-поле; кольцо». бор. язм. түңгаләк «божра, алка» — бор. түң-әл «түгөрөк нәрсә» сүзөннөн, түн, төн «түгөрөк, йомры» тамырыннан булса кирәк (чаг. Түмгәк); к. диал. дуңганәк «төгөрәй үләнә, комгак»; чаг. эвен. тонгал, тонгалра «божра, балдак».

ДҮРТ «четыре» — гом. тк. дөрт, төрт «дүрт» сүзөннөн, тамыры ачык түгөл (төрлөчә аңлатыла); чаг. якут., монг. дөрбэн «дүрт», чув. тават «дүрт».

ДЫМ «сырость» — чыгышы ачык түгөл; чаг. н., кк., башк. дым, үзб. дим «тынчу, бөркү»; икенче яктан, чув. лям, лым, кырг. ным, үзб. ням «дым, юешлек».

-Е-

ЕГӨР — к. Жегөр.

ЕГЕРМЕ «двадцать» — бор. йәккермә «егерме, ике ун» — бор. тк. йәки «ике» сүзөннөн; гом. тк. йекерме, йәкирми > якут. сүрбә «егерме»; йәки-р-ми яки йәкир-им сүзенең сонгы өлөшө суффиксаль ясалма (-им — «-нче») яки монг. арба(н), арма(н) «ун» сүзенең төрки варианты булса кирәк. К. Игез, Ике.

ЕГЕТ «юноша, паренъ» — гом. тк. йәзит, бор. тк. тәзит «егет, егетләр, гвардия» тәгин «принц, шаһзадә» сүзенең бор. күплек формасы. Тәгин сүзе тур. өдәбият бик күпсанлы. Берәүләр бу сүзгә бор. ирани digvina, diga «шаһзадә» сүзгә белән, икенчеләр кидань телендәге телигуни «император» гаиләсә эгъзаларының тәнсақчысы» сүзгә белән чагыштыралар (татар туендагы «кияү егетләрен» хәтерләсәк, бу фараз дәрәскә дә охшый). Рус. джигит Кавказ төрки телләреннән. Егет сүзгә татар теленнән күрше фин-угор телләренә кәргән.

ЕГ-У «валить» — гом. тк. йык- «егу, жинү, бетерү» сүзөннөн; к. алт., куман. йык- «егу, бетерү, төшерү», бор. тк. йык- «төшерү, кулдан жибөрү», уйг. йыгың «һөләкәт», азәрб. йык- «төшерү, жимерү», чув. сәх- «егылу». Чаг. бор. чыгт. йың- «егу, аудару», йыңыл- «аву» (Боровков). Чаг. Жиң-ү.

ЕЛ «год» — гом. тк. йыл, жыл, якут. жыл, д'ыл, сыл «ел, жәй» — бор. тк. *йал «яшеллек» (к. Яшь) сүзөннөн, чаг. чув. сул < жәл «ел».

ЕЛА «плакать» — к. Ыгы-зыгы.

ЕЛАН «змея» — гом. тк. йылан, жылан, йулан йыл-, жыл- «бөгөлгөлөү, шуу, шуышу, үрмөлөү» тамырыннан.

ЕЛГА «река» — бор. йал-га-г // йул-га-г «елга, үзән, уйсу-

лык» — йол- // йул-, жәл- // жул- «инеш, чишмә, елга, саз, юеш жир» тамырыннан; к. тат. диал. йылга «коры үзән», бурят. жәлга «үзән, ерынты, тарлавык, уйсулык», кк. диал. жылауа(н), жулга, жәлга, кк. өд., кырг. жылга «үзән, коры елга» (Аманжолов), чув. йәлка «юеш үзән». К. Жылу.

ЕЛГЫР «шустрый, юркий» — бор. йыл-ыгыр «случан, житез, шома» гом. тк. йыл-, йәл- «шуу, шөп бару, очу» тамырыннан.

ЕЛДАМ «быстрый; проворный» — бор. йыл-лам, йыл-да-м «хәрәкәтчән» — йыл-ла- «шөп хәрәкәт иткәлөү» сүзөннөн, йыл-, йәл- «шөп хәрәкәт итү» тамырыннан. К. Елгыр.

ЕЛКЫ «лошадь» — бор. йәл-кы // йәл-лык «яллы (ялын кисмәгән) ат» яки «ял итүче ат» сүзөннөн; к. алт. дыкы «өйрәтелмәгән ат, бия, госм. жылкы «иректә йөрүче атлар», ккк. жәллык «ат», чулым. йәлты, йәл-тыг ~ йәл-лыг «елкы». К. Ял 1.

ЕЛМАЙ-У «улыбаться» — татар. диал. йылма «көлөч; якты; ялтырап торган» сыйфатыннан ясалган фигыль (чаг. кара-, карай-, туры-, турай- һ.б.ш.), бу сүз исә, үз чиратында йыл — «шомарып ялтырау» фигыленнән һәм йәл- // йыл- «ялтырау» дигән гаять продуктив тамырга (чаг. ялт, елт, елык-елык, екыл-дау һ.б.) тоташа.

ЕРАК «далекий» — гом. тк. йыра- «ераклашу» (алт. ыра-, уйг. йыра- «ераклашу, урманга китү») сүзөннөн; төптә йы-ра-, ягъни *йы- «урман» тамырыннан, к. Агач.

ЕР-У «прорвать, рвать» — гом. тк. йыр- id. Шуннан ук ермак, ерганак, ерт-у, ерткыч һ.б.

ЕФӘК «шелк» — бор. йип-әк «ефәк жеп» — йеп, жип «жеп» сүзөннөн (Рясянен); к. кк. жибек, алт. дибәк, чибәк һ.б. «ефәк шнур». К. Жеп.

ЕШ «частый, густой» — бор. йыг-ыш, бор. тк. йы-г- «куеру, ешаю» сүзөннөн; к. чув. йу, йывә, йыв, йәвә, (йывы) «еш, кую», н., тат. диал. (себ.тат.) йыы «еш, тыгыз», бор. тк. йыш «ботаклы агач, еш, кую». Алт. дыш, бор. тк. йыш > тат. диал. йеш «урман, урманлы тау» башка тамырдан булса кирәк.

-Ж-

ЖАЛУ «жалоба» — рус теленнән.

ЖӘЛ «жаль» — рус. жаль «жәл, кызганыч» сүзөннөн.

ЖИРӘБӘ «жребий» — рус теленнән.

-Ж-

ЖАДУ «колдовство; колдун» — чаг. диал. жәт «заговор, порча» — Азиянең күп телләрендә очрый торган сүз. Бор. тк. — йат, тув. чат, себ.тат. чату «сихер; күрәзәлек; сихерче, күрәзәче».

Жаду таш ярдәмендә һава хәлен үзгәртеп була дип ышанганнар; *жадуғар* — һава хәлен үзгәртерлек көчә булган сихерчә.

Жаду сүзен бор. һинд. *жатак* «догалык» (китап) сүзеннән дип уйдыйлар.

ЖАЙ «место, лад; удобный момент» — Санжеев буенча бор. монг., тт. *жабу*, *жагу* «буш ара, буш вакыт» сүзеннән (татар телендә һәр ике мәгънәсә саклана булса кирәк); к. бурят. *жай*, монг. *жай* «буш урын, ара», *жаб*, *дзаб* «буш вакыт, жай (уңайлы вакыт)», тув. *чай* «иркен, буш вакыт», үзб. *жой*, кк., ккк. *жай* «урын, буш урын», куман. *йай* «уңайлы урын» (к. тат. *жай-ла-у* «уңайлы итеп урнаштыру, уңайлау»).
К. Жайдак.

ЖАЙДАК «всадник» — көнч. тт. *йабыдак*, алт. *д'абыдак*, тув. *чабыдак* «иярсез атка атланган, иярсез, ялангач» сүзеннән, тамыры *д'авыз*, *д'абыр*, «ялангач, буш, түбән, тәбәнәк» (к. **Жай**); к. башк. *йайзак* «жайдак», алт., уйг. *йайдак* «жайдак; кин, сөзәк, түбәнгә таба авыш», алт. *д'абызак* «тәбәнәк, түбән», бурят. *зай-дан* «жайдак; ачык, ялангач, кола ялан (*зай* «ара, жай, ачык урын»), «буш ~ түбән, тәбәнәк», мәгънә күчешә аңлашылып бетми, ихтимал, бу көньяк Себер тауларының табигый шартлары белән бәйләнгәндер. Чаг. шулай ук **Сыбай**.

ЖАМАЯК «полоскательница» — асылда, кушма сүз: *жам* «тәлинкә, савыт, су савыты» һәм *аяк* (к. **Аяк II**) сүзләрәннән тора.

ЖАН «душа» — фарсы. *жан* «жан, энергия, тын, сулыш» бор. ирани. *dah*, *dayah* «тын, сулыш, һава» сүзеннән (гар. *жан* «жан» фарсы теленнән).

ЖАНВАР «зверь, существо» — фарсы. *жановар* «жан иясе, жан йөртүчә». Чаг. **Жәнлек**.

ЖАН-ФЭРМАН «во всю ночь» — бор. *жәң фәрманы* «сугыш хәбәрә, сугышка мобилизация приказы» сүзеннән (*жәң* «сугыш, бәрелеш» — фарсы теленнән).

ЖАР «клич; песня — обращение к силам природы» — бор. *йар* «кычкырып өйтәлгән игълан», шуннан ук *йаргы* «суд», *йарлык* һ.б. **К. Ярлык**.

ЖАУ «жир» — гом.тк. *йау*, *жағ*, *йағ* «май, майлы нәрсә», тат. диал. *жәу* «гомумән май», үзб. *йоғ*, чув. *сәв*, су «май, эчмай».

ЖӨВЕР «потомство, семья, дети» — к. тат. диал. *жур*, *журә* «жәнлек-жанвар баласы», себ. тат. *чүри*, *цүри* «чеби, каз бөбкөсә», чув. *сәвәр*, *сурә* «бала-чага; күч», төрек., гагауз. *йавру*, бор.тк. *йауры* «кош баласы» һ.б. Бу сүз, ихтимал, *йара* < *йагра* — «барлыкка китерү, тудыру» сүзә белән бәйләнгәндер (к. тат. *ярату*, *яралту* «бар итү»).

ЖӘЕН «сом» — бор. **чаг-ын* сүзеннән; к. кырг. *чайын* «жәен», чув. *сөвән*, *суйн* «жәен», н., ттм. *йайын*, кк., ккк. *жайын*, үзб. *жаин* «жәен», бор. тт. *йаған*, *йағын* «аждаһа; фил».

ЖӘЗБӘ «циркуль» — татар теленә үзгәрәп килеп чыккан. К. иске татар *жәзбәр* «озынлык нисбәтә».

ЖӘЙ «лето» — гом. тт. *йай*, *жай* «жәй» бор. тт. **jay* id. сүзеннән; чаг. эвен. *д'огни*, *д'үгәни* «жәй», монг. *жүн*, *жәг-үн* id.

ЖӘЙРӘН «джейран» — бор. тт. *жәгәрән*, *дәгәр-ән* «жирән киек» сүзеннән булса кирәк; чаг. монг. *жәгәрдә* «жирән ат; төлкә», бурят. *зәәрдә* «жирән», монг. *жәгәрән*, бурят. *зәэрән* «жәйрән», рус. *джейран*, *зерен* — төрки телләрдән. **К. Жирән**.

ЖӘЙ-Ү «стелить, расстилать» — гом. тт. *йай*- id. К. ш. ук *жәйрә-у* «расстилаться» < *йайра* — id.

ЖӘНЛЕК «зверь» — бор.тк. *жанлығ* «жанлы нәрсә (кемсә), жан иясе» сүзеннән. Мар. *йәнлык* «жәнлек» — татарчадан.

ЖӘНЖАЛ «скандал» — фарсы. *жән-жәдал* «сугыш-талаш» сүзеннән; к. иск. тат. *жәң* «зур сугыш», тат. диал. *жәдәл* «ызгыш, талаш». **К. Жан-фәрман**.

ЖӘРГӘ *книжн.* «боевой строй» — гом.тк. *йәргә* > чув. *йерке* id. **К. Ниргә**.

ЖӘРЕН «на следующий год» (ср. *былтыр*) — бор. *йарын* < *йар-кын* < *йар-ык-ын* «яктырту, яктылык» сүзеннән (мәгънә күчешләре «яктылык > яктырту > таң > иртә > иртәгә > киләсе елга»); к. иск. *йарин*, уйг., госм., тт. һ.б. *йарын* «иртәгә», үзб. диал. *йаркын*, *жаркын* «якты, таң», чув. *сурән* «таң», алт. *йаргын* «таң», *жаркын*, *д'аркын* «нур, балку», д'арык «яктылык», себ. тат. *йарык*, бор. тт. *йаруғ* «якты», бор. чыгт. *йарын* «иртәгә, иртән» — куман. *йарындасы* «иртәгәсә». Сүзенә тамыры *йар* — «яктыру, балку», бор. тт. *йағ-ыр* «ягылган, яктыртылган» сүзеннән ягъни *якты* сүзә белән тамырдаш булса кирәк (к. **Якты**, **Ягу**); к. алт., уйг., госм. *йары*-, хакас. *чары*-, якут. *сары*- «яктыру, таң ату».

ЖӘҮҮӨР «бриллиант» — фарсы. *гәүһәр* (к.) сүзенә гарәп теленә фонетик законнары буенча [з > ж] үзгәргән формасы.

ЖӘҮННӘМ «геенна» — гар. *жәһәннәм* «жәһәннәм, эссә төмүг» беренчел мәгънәсә буенча Палестинада үзенә корылыгы һәм эссәлегә белән атаклы булган бер үзән. Ул *гә-й-һәннәм* «һәннәм балалары жирә» дип аталган; анда «Молох» дигән пот торган һәм шунда балаларны корбанга чалганнар. Чаг. рус. *геенна*.

ЖӘҮӨТ I «быстро, живо» — гар. *жәһәд-үн* «тырышлык, ашыгу» сүзеннән — *жәһәдә* «тырышу, көч салу» тамырыннан, шуннан ук *ижтиһат*. К. ш. ук диал. *йәтрәк* // *жәтрәк*, *жәһәтрәк* «тизрәк».

ЖӘҮӨТ II «сторона; отношение» — гар. *жәһәт-үн* «як, тараф» сүзеннән (тамыры *жәһ*- «ике якка аерылу; ике якның берсә»).

ЖӘЯ «лук (оружие)» — гом. тт. *йа*, *йай*, *йайа* «жәя» сүзеннән; чаг. ш. ук кк. *жай*, тув. *ча* «жәя»; чаг. фарсы. *зәһ*, *зәһ*, бор. ирани. *дуа* «жәя, кереш».

ЖӘЯҮ «пешком» — бор.тк. *йайағ* < *йадағ* ~ *йадан* ~ *жәдан* > чув. *сәран*, *сүран* (чаг. гагауз. *йайан*) «жәяүләп», монг. *йадагу* «жәяү»; фарсы. *ниадағ* «жәяүлә» сүзә белән чагыштырыла.

ЖЕБЕ «промокнуть» — гом. тт. *йиби*- «жебү», монг. *д'ебте* «жебетү». Татар телендә *жебе*- бик продуктив нигез: шуннан *жебек*, *жебен*, *жебен-у* һәм *юеш* (к.) сүзләре ясалган.

ЖЕГЭР «мощь, сила» — тат. диал., башк. *йөгәр*, чув. *йекер*, мар. *йегар*, *йыгар*, *жыгяр*, удм. *жигар-*, фарсы. *жикар* «бавыр, йөрәк» сүзеннән гом. тк. алынма; к. ткм., кырг. *жигер*, гагауз. *жсеер* «бавыр», якут. *сэгэр* id.; к. тат. *жөкәр-бәгәрәм* «жаным, сөеклем»; кыпчак телләрөндө *йигер*, *жигер*, *жигерли* «гайрәт, гайрәтле».

Бу сүзнөң һинд-европа телләрөндө параллельләрә бик күп.

ЖЕН I *миф.* «бес, черт» — гар. *жинн* сүзеннән.

ЖЕН II «сухожилие, пишевод» — чув. *чен*, мар. *сүн*, *шөн*, удм. *сөн* «сенер». Төптән фин-угор сүзе.

ЖЕНЕС «пол» — гар. *жинс*. Асылда һинд-европа *ghen*, *gen* «тудыру» тамырыннан (шуннан ук рус. *жена* «хатын», ягни «тудыручы»).

ЖЕНТЕКЛӨ-Ү «дотошно исследовать» — татар теленең үзендө тат. диал. *жентек* «үлчәнгән өлеш, үлчәү берәмлеге» сүзеннән; тамыры бор. тат. *жен*, *йең* «төгәл үлчәм, субординация» ~ алт. диал. *йин*, бор. чыгт. *жиң*, *жин* «өлеш, үлчәү, порция» >> тув. *чин*, хакас, *син* «үлчәү, чак, яшь, кимәл, дәрәжә» (*синниг* «үлчәнгән», *һиндиг* «тентү»). Бу бор. төрки сүздән русча *чин* «дәрәжә» сүзе килә.

ЖЕП «нить» — гом.тк. *йеп*, *д'ип* «жеп, йон» сүзеннән. **К.Ефөк.**

ЖЕПСӘ «шпонка; перекладина» — уйг. *жипсә* ~ чув. *йеп*, *йепсе*, мар. (> удм.) *йыпша*, *йыпса* «иглица, шпона; копье; стержень петли». Борынгы татар теленнән (й-!), тамыры бор. тк. *йэбэ* «тимер оч, сөңге; ук»; к. мар. *йып* «сөңге», чув. *йеп* «ук», алт. д'ебе «ук; тимер оч».

ЖЕПШЕК «слякоть; мокрый (о снеге)» — иск. *жебе-ш-ек* «жебешкән, жебегән» сүзеннән (к. **Жебү, Юеш**); к. диал. *жепше-ү*, башк. *йеп-ше-ү* «бераз эри башлау (*кар турында*)», чув. *йәпсәк* «вак яңгыр, яңгырлы кар».

ЖЕТЕ «ярко (о цветах)» — гом. тк. *йит-иг* «үткер, үтә» («үткен → үтә» мәгънә күчеше) сүзеннән, бор. *йит* < **диг-ит-үтү*, үткер булу» фигыленнән; к. себ. тат. *йетек*, бор. тат. *йете* «үткер, ачык, жете», бор. чыгт. *йете* «бөтенләй», уйг. *йиди*, куман. *йити*, чыгт. *йитик* «үткер», хакас. *четег*, якут. *сыты* «үткер, кискен», чув. *сивет*, *сивечә* «үткер, жете; пәке йөзе».

ЖЕФЕТ «супруг; супруга» — фарсы. *жәфт* «пар, иш» сүзеннән, шуннан ук *жәп* (к.).

ЖИБӘР-Ү «посылать» — бор. тк. *ыда бәр-* «этәрәп бирү» (кушма фигыль: *ыд-* «этәрү, жибәрү», *бәр-* «бөрү, бирү») сүзеннән (Рамстедт); к. бор. тк. *ыты-*, чыгт. *ыд-*, тат. диал. (себ., мишәр) *ий-*, н., кб., кум. *ий-* «жибәрү, юнәлдерү»; к. тат. диал. *жиббәр-ү*, *йепбәр-ү* «жибәрү; шәп чабу» < *ийеп бәр-ү* (*бирү*).

ЖИДЕ «семь» — гом.тк. *йете*, *йәтти* «жиде» сүзеннән, тамыры ачык түгел.

ЖИДЕГӘН «Большая Медведица (*созвездие*)» — бор. төрки *жедикан* «жиде хан» сүзеннән (аның риваяте турында к. Вайнштейн С.И. Тувинцы-тоджинцы, 1961:148 һ.б.) Чаг. фарсы. *Һәфт үрәң* жиде төхөт, жидегән».

ЖИГҮ «запрячь» — к. **ЖИКУ**.

ЖИЗ «латунь» — чув. *йәс*, *йәс* «жиз, бакыр», *сәвәс* «жиз калай», мар. *йөз* «жиз», *йеж* «чем»; удм. *жез* «бакыр», *ез* «чем (провода)», рус. *жесть* «калай» — гом. тк. *йәз* «жиз, бакыр» сүзеннән (күп телләрәгә кергән). Төрки-монг. *jez* < бор.тк. **jerg* 'яңгырашыннан дип уйларга мөмкин; к. тунгус. *чирик* «точ (бронза)». Чаг. ш. ук һинд. *jast* «калай, кула».

ЖИЗНИ, ЖИЗНӘЙ, ЖИЗНӨ «муж старшей сестры» — чув. *йәсна* < миш. *йезнә* (> морд. *эзна*) < гом. тк. *йәзнә*, тк. диал., гагауз. *йәништә* < бор. **йәнизнә* «чит ырудан килгән абый» сүзеннән; чаг. *жиңги*. Төрки [-з] бор. тк. [-р] дан килгәнлектән, бор. вариант **йәңирә* булган булса кирәк.

ЖИК, ЖЫК «неприятность» — бор.тк. *йәк*, алт. *д'әк*, хакас. *чек* «шайтан; нәфрәт; нәжес; яман чир» сүзеннән, шул ук тамырдан *жирән-ү* < *жәгрән-ү* һәм *жиксен-ү* сүзләре ясалган.

Төрки телләрдә *йәк*, *йиг* «яхшы, шәп» сүзе дә булган, әмма ул «шайтан» мәгънәсенә «шәп, елгыр» дигән трансформациясеннән килеп чыкмадымы икән? Котби телендә *йәк* «баһадир; батыр сугышчы» мәгънәсендә.

ЖИКЕР-Ү «кричать на кого-л.» — тат.-башк. телләрөндө моны *-кыр* // *-кер* аффиксы ярдәмендә «һи!» ымлыгыннан ясалган — башта *икер-ү*, *йе-кер-ү* булган дип була; *шулай ук* «жир!» дип кычкыру да була ала; к. алт. *д'иркирә-* «жикерү».

ЖИКУ *диал.* «сбруя; хомут» — кырым. *йәкү*, себ. тат. *йәк*, *йәке* id.; шуннан *йәклә-* ~ алт. *йәктә-* «жигү»; гом.тк. *жик-*, *йәк-* «жигү» сүзен чув. *сак-*, мар. *с'әк-* > *с'ак-* «асып кую, элү» белән чагыштырып була. Чаг. ш. ук немец. *joch*, *jok* «боендырык (үгез камыты)» ~ рус. *уго* id.

ЖИЛ «ветер» — гом. тк. *йәл* id., төптә тәкълиди тамырдан; шуннан ук *жилте-ү*, *жилт-жилт иту*, *жилке-ү* (шуннан *жилкен-ү*), бүтән тамырлар кушылып *жилбәгәй*, *жилбәзәк*, *жилкән* һ.б. күп сүзләр ясалган. Мифологиядә *жилнең* «күренмәс рух» мәгънәсе дә бар.

Жил // *йәл* тамыры *йәл* // *сал* // *тал* // *чал* тамырлары рәтенә керә; чаг. *салкын*, *селкен-*, *талтын-*, *тилпен-*, *тилкен-*, *чал-*, *чәл-*.

ЖИЛӘК «ягодка, ягода» — гом. кыпчак. *йәләк*, *жәләк*, н. диал. *чигләк*, алт. диал. *йигләк*, бор. *йигдләк*, ткм. *чигләк*, кк. диал. *жәгеләк* «жиләк, кавын»; тамыры ачык түгел, ләкин борынгы формасы *йигер-ләк* булган дип була; ткм. *чигләк* «жиләк», кк. *жидәк* «жиләк», үзб., ккк. һ.б. *жидә* «бер төрле жиләк бирә торган агач, жидә», монг. *жигдә* «жир жиләге», чув. *сирле*, *сырла* «жир жиләге». Чаг. **Жи-ү**.

ЖИЛӘН «халат, плащ» — бор. тат. *жәлән* «жилән, бер төрле материя» (К.Насыри) сүзеннән; к. монг. *дәгәлэй*, *дәгәлэн* «камзул», чыгт. *дәглә*, алт. *телен*, *дъелен* «жилән». Бик күп телләрдә очрый.

ЖИЛӘС «прохладный, свежий» — «жил» сүзеннән *-әс*, *-әз* кушымчасы (диал. *жиләз* «жиләс, жилле») ялганып ясалган.

ЖИЛБӘГӘЙ «нараспашку» — монгол теленнән; к. кк. *жәл-*

бэзэй «постау башлык», бурят. *далбагар*, *жалбагар* «кин, кин кырлы (мәс. эшләнә, яка); сөзөк», *далбага* «жилкән», *далбага-наха* «жилфердәү, язылу», якут. *далбэгэй* «жилбөгэй»; чув. *елегей* «жилбөгэй» ~ монг. *зэлбэгүй*, *зэлэгүй* «жилбөгэй, жилесез» — *зэлбэ*, *зэли* «жиле (изү бавы)» сүзеннән. *Жилбэгэй*, шулай итеп, «изү баусыз» дигән сүз.

ЖИЛБЭЗЭК «ветренный, легкомысленный» — бор. тат. *жилбэз* «жилләнөп торган: уенчак, мавыгучан, жинел акыллы» («жил» тилелек» мөгънә күчешә) сүзенә -*эк* кушымчасы ялганып ясалган; к. алт. *д'элбис* «жинел холыклы, тыйнаксыз, жилбөзөк», *д'элби* «мавыгу, дөрт» ~ монг. *жилбэрхэх* «кызыгу, кыжрау, теләү». Икенче яктан к.төрөк., фарсы һ.б. *жэвлэз* «женсән кызыктыру», фарсы, *жэлвезяр*, *жэлвезан* «жилбөзөк».

ЖИЛГӘР-Ү «веять (зерно)» — «жилгә бөрү» сүзеннән кыскарган булса кирәк; чаг. диал. *йилгә бөрү* «жилгөрү» (элекке заманнарда ашлыкны жилгә каршы көрөк белән чөеп жилгәргәннәр).

ЖИЛЕ «петелька из шнура, прошнуровка» — к. кк., кырг. желе, чыгт. жәли «тайлар, бозаулар бөйләү өчен элмәкле аркан; әсирләрне богаулау өчен тимер божра», монг. *жэл*, *зэл*, *зэли* «жиле, изү бавы, ялау» — бор. йалагу «элмәк, жиле» сүзеннән, бор. йал — «төйнәү, элмәкләү» тамырыннан; к. чув. *йәлә* «элмәк, төен», *йәлмак* «элмәк», *йәлла* — «элмәккә алу, төймә төймәләү». К. Ялау.

ЖИЛЕК «костный мозг» — гом. тк. *йәлик*, *йүлүк*, *д'әглүк* (*сүңүк*) «эчмайлы (сөяк)» сүзеннән булса кирәк; к. алт. *д'илик*, *д'үлүк* «жилек, арка жилеге», *д'ү*, *д'үг* «май, эчмай»; чаг. тув. *чилиг*, чыгт. *йилиг* «жилек», монг. *жилүгә* «ми, жилек», уйг. *йулум*, алт. *йүлүн*, шор. *чилиң*, кк. себ.тат. *йүлүн* «жилек».

ЖИЛЕМ «клей» — бор. тк., гом. тк. *йәлим* «жилем» сүзеннән, чыгышы ачык түгел; чаг. фарсы. *шиллим* «жилем», монг. *жилий* «жилем», якут. *силиңнэ* — «жилемләү», *силим* «жилем, койка, балык лайласы».

ЖИЛЕН «вымя» — гом. тк. *йәлин* «жилен», бор. **дэл* «жилен, түл, буазлык» сүзеннән; к. алт. *дәлдэ*-, *тәлдэ* — «жиленләү, тулу, юаная», *тәлбэк* «юан», *тәлди* «жилен, жиленле», якут. *силиң*, *сирин* «жилен», бурят. *дәлэң* «жилен».

ЖИЛКӘ «затылок» — бор.тк. **дэл* «жилкә йоны, ял» сүзенә -*кә* (-*кәк*) кушымчасы ялганып ясалган сүз; к. кк. *жәлкә* «жилкә», уйг. *йәлкә* «жилкә», гом.тк. *йәл* «ял (ат ялы)»; к. чув. *шилке* «ат ялы»; чаг. бурят. *д'әлһэн*, монг. *д'әл* «ял», якут. *сиэл* «ял». К. Ял I.

ЖИЛКӘН «парус» — госм. *йәлкән* сүзеннән дип санылар, асылда, *жил* сүзе белән тамырдаш.

ЖИЛПӘЗӘ «веер» — госм. *йәлпәзә* «жилпәзә» сүзеннән, *жил* (к.) белән тамырдаш.

ЖИЛПУЧ «лоток для муки» — диал. *жилтәүеч*, *жилтәгеч* сүзеннән, *жилте*-ү фигуреннән, тасвирий яңгырашлы *жилт-жилт* иту тамырыннан.

ЖИМ «корм, пища, еда» — гом. тк. *йәм*, тат. диал. *жый*-, гом. тк. *йэ*-, *йэй*- «ашау» сүзеннән. Шуннан ук тат. *жимеш* (чув. *шимес*,

мар. *емыш* һ.б.) сүзе дә ясалган, ө бусыннан татар телендә *жимешән*, *жимешәү* нигезләре (диал. *жимешә*-ү «жимеш бирү, жимешләнү» фигуреннән) килеп чыккан.

ЖИҢ «рукав» — гом. тк. *йәң* «жиң, йөгән». Чаг. иран. *чәң* «кул, канат». Ихтимал, *жиң*, *йәң* сүзеннән тат. *жиң*-ү < гом. тк. *йәң*- «жиңү» сүзе дә киләдер (элек жинелгәннөрнең жиннөрөн артка каерып бөйләгәннәр). *Жиң*-ү «победить» тур. фаразлар бик төрлечә.

ЖИҢГИ, ЖИҢГӘ «сноха, невестка (жена старшего брата или родственника)» — тат. диал. *йәңгә* > чув. *инке*, мар. *енга*, *енгай*-, гом. тк. *йәңгә* (төрки телләрдә *жиңгәчи* < *йәңгәчәг* варианты кин таралган) «жинги, өлкән апа (үз кардәшен түгел)», хакас. *ниге* «жиңгә», *нигәжи* «жингәчи», якут. *санас* «жингәчи».

Жиңги < *жиңгә*-й һәм *жизни* < *жизнә*-й сүзләре бер модельдә һәм бер борыңгы *йәң* «чит ыру кешесе» сүзе нигезендә ясалганнар: **йәң әкә* (к. чув. *ака* < болгар. *әкә* «апа») «жинги, жингә, чит ырудан килгән апа», **йәң эрңә* «жизнә», чит ырудан килгән абый».

ЖИҢЕЛ «легкий» — чув. *сәймәл*, мар. *сымыл*-, гом.тк. *йәңкил* бор. *йәң* «жиңел» тамырыннан; к. бор. тк., уйг. *йәни*- «жиңеләйтү» (*йәң-и*), *йәник* «жинел» ~ тув. *чиик*, алт. *дыиик*, хакас. *ниик* «жиңел» ~ тат. *нәни* < *neniq* < *jeniq* (j- > n-).

ЖИР «земля» — чув. *сәр*-, гом. тк. *йәр* «жир, урын» (мөгънәләре бик күп). Бу сүзне тат. диал. (мишәр.) *йәртец*, куман. *йәртинчи*, уйг., монг. *йиртинчу* ← тибет. *jegrtēn* «дөнья, туган ил» сүзе белән чагыштыралар.

ЖИРӘН «рыжий» — хакас. *чигрән*, алт. *дъээрән* «жирән, жәйрән» (болар төптә икесе бер сүз: жәйрәннәр һәрвакыт жирән булалар), бор. тк. *йәгир* > сагай. *чәгәр*, якут. *сиэр*, чув. *савяр*, *савр* «жирән» (шуннан рус. *саврасый* «аксыл жирән»). Рус. *игрений* һәм *чегравый* дигән ат төсмерләре дә шуннан, төрки шивөләрдән. К.Әхмәтъянов, 1989:78—79.

ЖИРӘН-Ү «брезговать, гнушаться» — тат. диал. *игрән*-, чув. *йерән*-, мар. *ййәрән*-, *йырын*- < гом. тк. *йирән*-, кум. *жиргән*-, якут. *сиргән*- тат. диал. *жирек*- «ялку» сүзе белән тамырдаш булса кирәк; к. бор. тк., бор. монг. *йәгүр*- «жирәнү» — бор. тк. *йәк* «яман, шайтан» сүзеннән.

ЖИРЛЕ «то-то, вот почему» — тулы варианты *әйтәм жирле*: *жирле* монда н., кб., кар. *йәрли* «урынлы» дигәннән һәм тулы дәрәс вариант *әйтсәм (дә) жирле (урынлы)* булып чыга.

ЖИТӘК «повод, узда, руководство» — гом. тк. *йәтәк*, *йәдәк* «житәк, бау, запас, өстәмә, кушымта, савыт булып хезмәт итүче тире» сүзеннән, бор. тк. (МК) *йәт*- «житәкләү, тарту, күтәрәп яки сөйрәп алып китү» фигуреннән. Чаг. **Итәк**.

Электә *житәк* < бор. тк. *йәтәк* сүзе башлыча «запас ат» мөгънәсендә кулланылган.

ЖИТЕЗ «ловкий, расторопный» — бор. тат. *жит-кер*-// *йәт-кир*- «житүчән, тиз житә торган» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан булса кирәк ([p>з]); к. **Жит-ү**). Башк. *йетез*, чув. *йетес* «житез» татарчадан. Чаг. бор. тк. *йитик*, *йитиг* «тиз, житез».

ЖИТЕН «лен» — бор. тат. *йәтән* «житен, житен материя» бор. тк. *кәтән* «киткән, житен тукума» сүзеннән (Егоров). К. **Китән**.

ЖИТМЕШ «семьдесят» — гом.тк. *житти, йәтти* «жиде» сүзенә — *меш*, — *мөл* кушымчасы ялганып ясалган; к. кар. *йәтимес* «житмеш», *алтымыс* «алтмыш», чув. *ситмөл* «житмеш», *утмәл* «алтмыш».

ЖИТ-Ү «достигнуть» — гом. тк. *йәт-* «житү, өлгерү, житәр-лек булу».

ЖИ-Ү диал. «есть». — к. **Жый-у**.

ЖИЯН «племянник» — төрки теллөрдә кин таралган сүз: мәс. башк. *ейән*, үзб. *жиян*, якут. *сиэн*, бор. тк. *йәгән, чыкан* (— *кан* // — *кән, -ган* // — *гән* — нәсел-нәсәп терминнарында очрый торган кушымча) *id.*

ЖИЯК «оторочка» — фарсы. *зиһәк* «жияк» сүзеннән.

ЖОМГА «пятница» — гар. *жумга-т-үн* «жыен көне (жыелып намаз уку көне)» сүзеннән, *жәмгәгә* тамырыннан (→ *жәмгыят*). Мөселманчылыкта жомга — атна ахыры, ял көне. Шуңа күрә татар сөйләшлөрөндә *йома, жома*, кум, н. теллөрөндә *жума* «атна».

ЖОР «остряк, шутник» — чув. *йәр* ~ тат. диал. *жәр, йәр* < гом. тк. *йур* «антилопа, дала жәйрәне» сүзеннән («шунуң кебек елгыр» дигәннән). Чаг. диал. *жәрнай* «этлэй (вьюн)».

ЖОФАР «выхухоль» — гом. тк. *йынар, йубар, йафар* «мөшек, мөшкелә жәнлек», безнеңчә гом. тк. *йы, йығ, йыд* «хуш ис» һәм *бар, пар* «барс, циветта (хуш исле бүленте чыгара торган мөчөсыман жәнлек)» сүзеннән. К.Әхмәтьянов, 1980.

ЖӨЙ «шов» — тат., миш. *йу* (шуннан *йүлә-ү* «кушып тегү»), чув. *сөвө, сү* < бор.тк. *йиги*, тк. *йив*, кк., ккк. *жик*, хакас. *чик*, алт. *дьик, йик* һ.б.; шуннан ук тат. *жөк* «ике такта, ике бүрәнә арасындагы ярык» сүзә дә килә. Монг. *зүй, жүй* «жөй» төрки теллөрдән булса кирәк. К.Әнә.

ЖӨМЛӘ «все вместе; предложение» — гар. *жүмлә* *id.*; тат. өд. *жөмләтән* < гар. *жүмләтән* «бергәләшеп».

ЖӨП «четный, парный» — фарсы. *жүфт* «жөп, пар» сүзеннән; шуннан ук *жөфет* «супруг»; бу фарсы сүзенә тагы бер чагылышы — *чүпләу, чүп-тар* «парлы буйлык, парлы аркаулык белән киндер сугу». Чаг. **Жөплә-ү**.

ЖӨПЛӘ-Ү, ЖҮПЛӘ-Ү «поддакивать, одобрять чьи-л. слова» — тат. диал. *жүп күр-ү*, чув. *йүп күр-*, ай., чыгт., көнч. тк. *йөб*, монг. *цоб, цуб*, тув. *чөп (чөб)* «дөрес, ярашлы, ярый, әйбәт» сүзеннән. Ихтимал, бу тамыр фарсы теленнән борынгы алынмадыр. К.Жөп.

ЖӨЯ «система, место в системе» — кк., ккк. *жүйе*, кырг. *жүйө*, үзб. *жүя* *id.* Бу сүзгә килеп чыгышы безгә мөгълүм түгел.

ЖҮР, ЖҮРӘ «детеныш животных» — к. **Жөвер**.

ЖҮРМӘ, ЮРМӘ диал. «потроха; ливер» — к. кырг., кк. *жүрмө, жөргөм*, чув. *сүреме, сүрме* «ливер», кум. *яверме* «казылык,

жүрмә», бор. тк. *йөргомеч* «ливер колбасасы» (МК). Сүзгә тамыры — бор. тк. *йөр-* «урау, чорнау».

ЖЫЕН «сход, сходка» — бор. *йығын* «жыелган нәрсә» (*йығын*) сүзеннән. Бу сүз күп мөгълә. К.Әхмәтьянов, 1989: 147.

ЖЫЙ-У «собирать, собрать» — гом.тк. *йыг-* «жыю; туплау; жирлөү, яшерү». Бу сүзгә мөгълә структурасы борынгы ижтимагый шартлар белән аңлатыла: ул төдә, күрәсен, «запас туплап, чокырга яшерү»не, аннары «кардәш-ыруны туплап, аш-сый бирү»не белдергән; кешене дөфенләгәндә дә ыру-кабилә жыелган. *Жый* < *йыг* тамырының исем мөгъләсә дә бар: тат. диал., башк. *йык* — чув. *йәх* «токим, зат, ыру, жөвер» — кк. *жык* «туплам; күп, масса».

Жый-у сүзенә «туплау-жирлөү» мөгъләрөнә рус. *хранить* — *хоронить* сүзләрә аналогия.

Жый-у сүзенә тат. диал. *жи-ү* < гом. тк. *йә-* «ашау» сүзә белән мөнәсәбәтә ачык түгел; безнеңчә, аларның тамырдашлыгы шикләнә.

Жый- < *йыг-* тамырыннан төрки теллөрдә бик күп сүзләр ясалган, мөсәлән, тат. *жыену, жыйнау, жыештыру, жыеру, жыерчык*. К. **Жыен**.

ЖЫЛУ «полюнья» — бор. *йылы, йал* «сулы, юеш жир, күлдөвек» сүзеннән (чаг. **Елга**); к. диал. *жәлу, йалу*, башк. *йылыу*, кк. *жылыш*, *жылым* «жылу, туш», чув. *йәлу* «жылу», *йәлка* «елгада туңмый торган урын, юеш», *йәлка* «бик сыек баткак», *йәлма* «юеш, баткак», *йәлларан-* «чиләнү, жөбү» (Ашмарин); чаг. кк. *жул*, сагай. *чул*, бор. тк. *йул*, чув. *сол*, монг. *жулай* «чишмә, кизләү».

ЖЫЛЫ «теплый» — гом. тк. *йылы, йолу*, кар. *йылы*, тат. диал. *жылы* *id.* бор. *йул, жул* «жылылык; жылы чишмә» (к. **Жылу**) тамырыннан, шуннан ук тат. диал. һ.б. *йылы-, жылы-* «жылыну»; чаг. тунгус. *йулку* «жылу».

ЖЫЛЫМ «невод» — бор. тк. *ил-* // *йыл-* // *йал-* «бәйләү, үрү, элү, чалу». Эл-ү фигураленнән ясалган исем булса кирәк (Вамбери); к. кум., н. *йылым*, ккк. *жылым*, чув. *силәм* «жылым», якут. *илим* «жылым, пәрәвез»; чаг. рус. диал. *илим* «жылым» (Даль).

ЖЫР «песня» — бор. тк. *йырағ, йураға* «жырлау» сүзеннән. К. тат. гом. диал. *жыру* «жыр», иск. *жыры-у* «жырлау», үзб. *жиримок* «жырлау», кум., н., иске тат., себ. тат. *йырау* «жырчы»; якут. *ырыа*, ~ чув. *йорә, йурә* < **йар* «жыр», монг., кырг. *жиргал, жаргал* «шатлыклы мөжлес, концерт». Чаг. бор. ир. *jar, jar* «жарлау, жырлау».

-3-

ЗАМАН, ЗАМАНА «время, эпоха, век; пора; период» — к.ш.ук тат. диал. *заман, замат*, чув. *саман, самант*, мар., удм. *замат, самат*, тат. диал. *замәт, сәмәт*, чув. *семен* «тиз генә, ашыгыч төстә, тәжелләп», тат. диал. *замат, заматта* «вакытында», гом. кыпчак, үзб., уйг. *замат* «момент» барсы да фарсы *заман, замана, замат* сүзлөрөннән.

ЗАР «плач; жалоба» — фарсы. *зар* «зар, инәлү, мөшкел, нечкә, зәгыйфь» сүзеннән; шуннан ук *зарыҗ-у* (*зар-ык-*). Иск. өд. *зарый* фарсы. *зари* «инәлү, ялыну» сүзеннән, *зар-зар елау* фарсы. *зар-зар гирья кардан* сүзеннән калька.

ЗАТ «род, потомство» — фарсы. *зад* «зат» сүзеннән, зан «туу, тумыш, нәсел, ул» тамырыннан (хинд-евр. **ghen* «туу, нәсел»), иск. өд. *задә* «улы яки кызы»: *маликзадә* «малик улы (кызы)», *шаһзадә* «шаһ улы (кызы)» шулай ук фарсы теленнән һәм *зат* сүзе белән тамырдаш.

ЗАЯ «напрасно» — гар. *зай-а*, *зайҗ* «һәлак булган» сүзеннән.

ЗӘВЫК «вкус» — гар. *зәүк-ун* «зәвык, төм» сүзеннән. К. ш.ук. себ тат. *саук* «һөвөскәр», удм. *зәук* «мелодия» — татарчадан.

ЗӘҖҖФРАН «шафран» — гар. *зәҗҗфран* «зәҗҗфран» сүзеннән, шуннан ук рус. *шафран* (төрки телләр аркылы кергән булса кирәк).

ЗӘЙТҮН «олива» — гар. *зәйтун-ун* «зәйтүн, майлы агач», *зата* «майлау» тамырына нисбәт ителә, ләкин төптә Кытай порты *Цзяодунь* сүзеннән (зәйтүн элек шуннан китерелгән). *Сатин* сүзе дә шуннан. Чаг. «Бүзегет» дастанында *Зәйтүн* — чит ил егете.

ЗӘМӘТ диал. «сплошной забор» — гарәпчә *сәмәд* «койма, киртә, чик» сүзеннән үзгәргән.

ЗӘНГӘР «синий, голубой» — гадәттә фарсы. *зәнгари* «зәнгәр буяу» сүзеннән (*зәң* «тутык, карасулык» тамырыннан) дип аңлатыла, ләкин бу сүзгә төрки-монгол сүзе *сәңхәр* «аксыл-зәнгәр, күк», бор. тк. *чәңкәр* «зәнгәр, аксыл» сүзенә дә кайтарып була (Санжеев); к. бурят. *сәнхир* «зәнгәр дингез», *сәнхигәр* «зәнгәр», якут. *чәңкир* «зәнгәрсү, зәңгәр», телеут. *чәңкыр* «зәнгәр». К. **Чаҗыр**.

ЗӘНГЕЛӘ «цинга, скорбут» — к. тат., диал. башк. өд. *зәңге*, чув. *сенкер-сехмет*, синкер «үлөт, эпидемия», башк. диал. *сәң*, *сәнгәле*, *сәнге* «зәңгелә» (рус. *цинга* — төрки телләрдән, мишәр сөйләшләрәннән булса кирәк). Сүзгә тамыры — фарсы *зәңги*, *зәңгари* «эрен, шеш». *Зәңгелә* янгырашы *зәңгәрәдән* үзгәргән. К. **Зәңгәр**. К.Әхмәтъянов, 1989:96—97.

ЗӘҺӘР «яд, отрава» — фарсы. *зәһр* «зәһәр, агу; үт» сүзеннән, шуннан ук к. **Зерә I**.

ЗЕЛПЕ «жимолость» — фарсы. *зүлф* «толым, бөдрә» сүзеннән (асылда, гарәп сүзе булса кирәк) үзгәреп килеп чыккан; к. диал. *зелеф*, *зелеп* «зелпе», диал. *жәлпе* «зелпе» халык этимологиясе нигезендә килеп чыккан сүз (чаг. **Жәлпе-ү**).

ЗЕРӘ I «очень, в высшей степени» — фарсы. *зәһрә* «үтлек, үт куыгы, ачу, явызлык, кыюлык, үтә» (*зәһр* «агу, үт») сүзеннән борынгы заманнан ук кереп калган; к. чув. *сехер* «үт, курку, көлке», *сехре* «үт, курку, үтә, зерә». К. **Зәһәр**.

ЗЕРӘ II «зря» — рус. *зря* «бушка, юкка» сүзеннән.

ЗИЛЗИЛӘ «землетрясение» — гарәпчәдән. Гарәп телендә шундый сүз ясалыш модели бар: *гаргарә* «өзлексез гырылдау», *каһкаһә* «мыскыллап көлү», *силсилә* «чылбыр, династия», *тан-*

тана «(өзлексез) тантана», сүзләре татар әдәби теленә дә кергән.

ЗИНДАН «тюрьма» — борынгы Харәзем телендәге *зәминдан* «жирне казып ясалган төрмә» сүзеннән киң таралган. Ирани телләрдәге *зәмин* «жир, жирлек» (татар әдәби телендә дә очрый) рус. *земля* сүзе белән тамырдаш.

ЗИНҺАР «пожалуйста; ради бога» — фарсы. *зинһар* «(каргышымнан) саклан!» сүзеннән.

ЗИРАТ «кладбище» — тат. өд. *зырәт* < гар. *зиарәт* «барып күрү, барып тору; барасы жир» сүзеннән, *зарә* «барып күрү, теге дөньяга бару» тамырыннан. Шуннан ук к. **Мазар**.

ЗИРӘК «сообразительный» — гом. тк. *сир-гәк* «зирәк, тиз сизүчән» сүзеннән, бор. гом. тк. *сәр-*, *сәгә-эр-* «сизү» тамырыннан; к. тат. диал. *сиргәк* «зирәк», *сиркәк* «сизгер» ~ хакас. *сирәк* «зирәк, үткер күзле, сизгер», монг. *сәргэг* «зирәк, сизгер», *сәр-эх* «сизү, уяну, сискәнү», бурят. *зээрэг* «куркак»; чаг. бор. чыгт., кк. диал. *серең* «сак, сизгер», гом. *зәйрәк* «зирәк». Фарсы. *зирәк* «зирәк» — төрки телләрдән. К. **Сәр-мәү**, **Сискән-ү**.

ЗИРЕК «ольха» — фарсы. *зирк*, *зирик* «барбарис талы» сүзеннән.

ЗИТ «против; противно» — уйг., гом. кыпчак. *зит* < фарсы. *зид* id.

ЗИФА «стройный, статный» — фарсы. *зиф*, *зиба* «матурлык, сылулык; орнамент, бизәк» сүзеннән; к. диал. *зиба буй* «зифа буй», бор. тат. өд. *зиба* «матур, чибәр» (б > п > ф уйгур теленә хас).

ЗУР «большой, крупный» — бор. ирани. *suura* «зур, көчле» сүзеннән борынгы заманда ук киң таралган сүз. К. эстон. *суур* «зур», хәзерге фарсы телендә *зур*, *зор* «көчле».

ЗУРАТ «скирда» — рус. диал. *зарод* «озынча эскерт, киртәләп алынган кибәннәр төркеме» сүзеннән. К. Әхмәтъянов, 1989:55.

ЗЫБЫН «зипун» — гар. *жүббүн* «өске киём, плаш» сүзеннән тармакланып килеп чыккан һәм Көнчыгыш Европада киң таралган сүзләр рәтенә кергән: тат. өд. *жәббә*, диал. *чоба*, рус. *шуба*, *юба* (*юбка*), *зипун*, *жупан* барысы бер чыганактан.

ЗЫЯН «вред» — фарсы. *зиан* «зыян», бор. ирани. *ziana* (*зиана*) «кыенлык, зыян» сүзеннән.

ЗЫЯНДАШ «эпилепсия» — фарсы. *зиан дашт* «зыян иткеч» сүзеннән.

-И-

И- (*и-де*, *и-сә*, *и-кән*, *и-меш*) — бор. тк. *ир-*, *әр-* «булу, бар булу» фиғыленнән; к. иск. өд. *ирде*, *ирсә*, *иркән*, *ирмеш* < бор. тк. *эрди*, *эрсә*, *эркән*, *эрмиш* «иде, исә, икән, имеш». К. **Ит-ү**.

ИБЛИС «сатана» — гар. *иблисс-ун* «иблисс» < бор. грек. *диаблос* «иблисс» сүзеннән килә. Чаг. рус. *дьявол* ~ тат. (Х.Туфан) *явыл* «жен».

ИГӘР «охотничья собака» — гом. тк. *әкәр*, *экар* «игәр, ау эте» сүзеннән, тамыры ачык түгел; к. диал. *әкар* «ата жөнлек, ата эт яки ата пәси», кум., кб. *эгер*, *акар* «бурзай», уйг. *әңәр* «игәр», тув.

экер «шәп, егетләрчә» Көнчыгыш Европада күптән билгеле сүз; осетин. *эгар*, венг. *акар* «игәр».

ИГӘРЧЕ «остатки кислого теста» — к. чув. *икерчә* ~ мар. *егерче*, *игерче*, *эгәрчә* «игәрчә», *аварт'ыла* «әчөгән камырдан пещерелгән ипи», хакас. алт., тув. *аарчы*, *ааржы*, монг. *аарц* «жогырт, кымыз, ачы камыр», якут. *аар* «кымыз» — бор. монг. *агарча* «ачыган камыр», бор. тк. **агартаг* «ачытылган» сүзеннән, *аг* «ачы» тамырыннан. К. ш. ук себ. тат. *арца*, калм. *арза* «молочная водка».

ИГӘТ «надел земли в составе приданого» — бор. тк. (МК) *эгәт* «көләшне хезмәтлөндөрүчә кол хатын-кыз», ләкин хәзерге төрки телләрдә *игәт* «бирнә; бирнә составындагы жир». Чаг. үзб. *эгәт* «буразна»: утрак төркиләрдә көләш кызның агасы анын исеменә берничә буразна жир сөрөп чөчкән (бу гадәт мишәрләрдә бүгенгәчә саклана).

ИГӘҮ «подпилок, напильник» — бор. тк. *ик-әгү* «игәү» сүзеннән (*ик-*, *эк-* «кырый, чик»), чыгт. *эгәк*, кум. *эгак*, кум., н. *эгев* «игәү». Тат. *Игә-ү* «подпиливать» гом. тк. *эгә-*, *әкә-* «игәчлөү, пычу» сүзеннән; чаг. кб. *йэйэ* «игәү», мар. *йака* «кыска пычкы» (бор.тк. телләрдән).

ИГЕЗ «двойня, близнецы» — бор.тк. *иккиз* < **йэки-рги* «икелек, икеләр» сүзеннән (к. **Ике**, **Егерме**); к. гом.тк. *иккиз*, *әкиз* «игез», чув. *йекер* ~ мар. *йыгыр*, монг. *игир*, эвен. *игирэ* «игез».

ИГЕЛЕК «добро, благодеяние» — диал. *иге*, бор. тат. *эйге*, бор. тк. *эгү* «изге, яхшы» сүзеннән килә (к. **Изге**); чаг. диал. *ий* «яхшылык, күндәмлек» (шуннан *игә килү* «күнү»).

ИГЕН «хлеб, хлеба» — бор. тк. *экин* «иген», *экинчилик* «игенчелек» тат. *ик-* (~ чув. *ак-* < *әк-*) < гом. тк., бор. тк. *ек-*, *эк-* «иген игү» тамырыннан. Чаг. шумер. *ака* «иген игү». Мар. *игын* «иген», *игынче* «игенче» — татар теленнән.

ИДӘН «пол» — бор.тат. *ырдан* «тигезлөнгән жир, жир идән» сүзеннән (шуннан ук *ындыр*); к. чув. *йетем*, *итем* «ындыр табагы, ындыр», тат. диал. *идәм* «ындыр», *идин*, *идиң* «идән». К. **Ындыр**.

ИДЕЛ «Волга» — бор. тк. *Этил*, **Эртил* «Идел» сүзеннән (беренчел мәгънәсә һәм тамыры ачык түгел); Марко Поло Иделне *Herdil* дип атый. Ихтимал, *Иртеши* гидронимы белән бердәйдер (л ~ ш күчеше бар). Идел елгасы мари телендә *Юлга* һәм *Биче*, мордва телендә *Рав* дип тә атала.

Төркиләрдә Иделнең төп тармагы Агыйдел дип белгәннәр: ана Чулман — Кама һәм Күк Идел — Волга кушылдыклар дип каралган.

ИЖЕК «слог» — бор. тк. *үжик* «хәрәф, ижек» сүзеннән, *үй*, *үз* «буын, кисәк, өләш» нигезеннән; к. бор. язм. (МК) *үжүк* «хәрәф, ижек», монг. *үзэ* «хәрәф»; чаг. алт. *үйэ*, якут. *үйэ*, бурят. *үйэ* «буын, ижек, өләш, кисәк; период».

ИЗГЕ «святой» — бор. тк. *эд-гү* «изге» сүзеннән, *ed/er* «яхшылык, байлык» тамырыннан; чаг. уйг. *әткү*, чыгт. *эгү* «изге, яхшы», бор. язм. (Урхун) *эд'* «байлык, яхшылык». К. **Әйбер**.

ИЗ-Ү «размять, смять; месить» — гом.тк. *эз-* < **эйргь-* id.

ИЗҮ «нагрудник, вырез рубашки» — бор. *изег* «изү бавы, ялау» сүзеннән килә; к. башк. *изеү*, кум. *эзив* «изү», тат. диал. *изү* «жөй; чабу», *ису* «авызның ике як чите», кк. *из-* «тоташтырып тегү». К. **Ызма**.

ИКЕ «два» — гом.тк. *икки*, *йәки* «ике» сүзеннән, шул ук нигездән *егерме* (к.) һәм *игез* (к.)

ИКЕНДЕ «молитва, совершаемая мусульманами; время перед заходом солнца» — бор. тк. *икинди* «икенче; икенде» сүзеннән, *ике* нигезеннән.

ИЛ «страна; общество» — гом. тк. *ал*, *эл* «ил, халык; тынычлык, солык» (соңгы мәгънәсә буенча бор. тк. *элчи* ~ тат. *илче* килеп чыккан) сүзеннән. Чаг. шумер. *el* (эл) «якты, чиста жир».

ИЛӘК «сито» — гом. тк. *эл-гәк* «иләк» сүзеннән, *илә-ү* < гом. тк. *элэ-* «иләү, куллау» сүзеннән (*ил*, *эл*, *ал* «кул»).

ИЛӘМ «красота, благолепие» — чыгышы ачык түгел; чаг. чув. *илем* «иләм». К. **Ямь**.

ИЛӘС: **иләс-миләс** «легкомысленный» — бор. тк., кк., ккк., алт. *элес* «эфәк; силуэт», *але-*, *элэ-* «булмаганны күрү, аягүрә саташу» сүзеннән. К. н. *элес алган*, *элесли* «жен алган, женле, иләс, тиле», якут. *элес* «тиз генә үтөп китүчә рух», *элес-батыр* «йорт саклаучы рух», *иләс-баләс* «таркатылган, бозылган, иләс-миләс», чув. *элес-милес* «жил таркаткан» (мәс. чөч яки чүмөлә, салам өеме турында). К. ш. ук тат., башк., чув. *илер-*, кк., ккк. *елир-* «саташу, жен күрү, кинәт кычкырып жиберү». Сүзен тамыры — гом. алт. *эле* «очып йөрүчә рух» (Поппе).

ИЛГӘЗӘК «радушный, приветливый» — диал. *алғазы* «шаян, алгасый торган» сүзеннән булса кирәк; к. диал. *илгәсәк* «илгәзәк, коллективист», *алгасак* «тынычсыз, илгәзәк, тере, чая» (фонетик үсеш *алгасак* > *элгәзәк* > *илгәзәк*). К. ш. ук ккк. *элгесе* «туганнарны сагыну», *элгесек* «туганын яратучан» (< *эл* «ил»).

ИЛЕР-Ү «беситься». — К. **Иләс**.

ИЛЛЕ I «пятьдесят» — гом. тк. *эллиг* «илле» — гом. тк. *ал*, *эл* «кул» сүзеннән; чаг. **Илле II**.

ИЛЛЕ II «ширина пальца, дюйм» — гом. тк. *элик* «илле, бармак кинлесе» — *эл*, *ал* «кул» сүзеннән; к. бор. язм. *элик*, *илик* «кул, бармак», үзб. *илек* «чирек аршин, карыш» бармакның билгеле бер озынлык үлчәве мәгънәсендә йөрүе төрки телләрдә еш очрый; чаг. башк. *иргәйел* «бармак буйлыгы, кечкенә буйлы кеше», бор. тк. *эрңәгел* «бармак буйлы», *эрңәк* «бармак».

ИЛТЕР «мерлушка» — бор. *илек тире* «болан баласының тиресе» сүзеннән; к. диал. *илек* «кыр көжәсе», алт., якут. *элик* «кыр көжәсе», монг. *ил* «болан баласы»; к. чыгт. *илтир* «кызгылт йонлы тун», бор. язм. (МК) *элдири* «углак (ылак) тиресе», куман. *алтири* «көжә бөрәнә тиресе»; чаг. башк. *куйтир*, *куйтыр* «куй (сарык) тиресеннән тегелгән тун».

ИЛТИБӘР (**илтабар** түгел!) «премьер-министр у болгар и пр. тюрок» — к. **Тип**.

ИМ «лекарство, целительное средство» — гом. тк. *эм* «им,

дару» сүзеннән; к. монг. *эм* «дару», *эмгэг* «авыру; имгәк»; бор. тк., монг. *эмгэ* «имгә мохтаж булу», шуннан *имгән-ү*, *имгәт-ү*.

ИМАНА «надушный надел» — рус. *имена* «(списоктагы) исеменәр» яки *имение* «утар» сүзеннән (бу турыда күп авторлар яза).

ИМӘН «дуб» — гом.тк. *имән*, *эмән* «имән», чув. *йуман* «имән», кар. *амән* «имән», себ.тат. *имән*, *ирмән* «тополь». **Әрем** (к.) сүзе белән тамырдаш. К.ш. ук. **Әрәмә**, **Урман**.

ИНЖЕ «приданое, состоящее из недвижимого имущества» — гом.тк., монг. *энчи*, *өнчу* «балага атадан калган жир өлеше; *инче* һ.б. кытай. *инь цзы* «киленнең шәхси малы» сүзе белән чагыштырыла.

ИНЕШ «речка; ручей» — хакас. *инис*, кырым., куман., кум. *эниш* «авышлык, түбөлөк, төшү» — тат. *иң-ү*, гом.тк. *эң-*, *эн-* «төшү, түбәнәю» фигыленнән. Чаг. чув. *аняс* «көнбатыш», *аниши* «түбәнлек». Шулу ук *иң-* тамырыннан татар-башкорт телләрендә *иңку*, *иңкел*, *иңкәю*.

ИНЛЕК «румяна» — бор. тк. *элик* «биткә, йөзгә ягыла торган нәрсә» — бор. тк. *эң*, *эн* «бит, янак» сүзеннән; чаг. монг. *энгискэ* «инлек».

ИННЕК «забор (разборный ряд жердей вместо ворот)» — мар. *аньык-*, тат., башк. диал. *ин*, болг. **эн*, *эң* «керү урыны», тк. *ин* «өн», тат., башк. *ин-* < тк. *эн-*, *эң-* «төшү; керү» сүзеннән.

ИҢ I «ширина ткани» — гом. тк., монг. *эң*, бор. тк. *эгин* «иң, киңлек» сүзеннән, шуннан ук *иңлә-ү*, *иңсә*.

Тат. диал. (мишәр) *иң*, *ин* ~ мар. *аң*, *аң*, чув., удм. *ан* «тукыма, киндер» Идел-Урал дистинктив сүзе булса кирәк. Мар. диал. *аңа*, *аңа*, чув., удм. *ана* «дисәтинә жир» — болгар. **әнә* < **эңәг* id. сүзеннән.

ИҢ II «самый» — гом. тк. *эң*, *эңиң* «иң, бик, үтә» сүзеннән; к. якут. *үгән*, уйг. *эгин* «иң»; чаг. уйг. *эгис* «камил, бөек».

ИҢКҮ «низменный» — бор. *иң-кег*, *иң-ег* «иңкү, иңгән» сүзеннән; тат. *иң-ү* < гом. тк. *эң-* «түбәнәю, басылып керү».

ИП: **ипкә килү** «становиться податливым» — бор.тк. *ип*, тат. диал., уйг. *ип*, алт., кум., кк., кырг. *ип* «өдәп, юнь, булдыклылык» сүзеннән, шуннан ук *иплә-ү*, *иптәш*; ш. ук диал. *яптәш*, *ятеш* «булдыклы, сәләтле, унай» — бор. *йәп* «ип» сүзеннән.

ИПИ «хлеб» — татар-башкорт сүзе; чаг. тат. диал. *иппә* «мәми», бор. тк. *эбәк* (*балалар телендә*) «ипи», чыгт. *иби-* «ашау». Чаг. ш. ук аккад-шумер. *ери* «ипи пешерү», сармат. *апи* «Жир-ана».

ИР «муж; мужчина» — гом.тк., монг. *эр* «ир, герой» (тат. *ирән* < гом.тк. *эрән* «чын ир-егет, яугир»). Чаг. шумер. *егеп* «яугир (воин)».

Ир < *эр* тамыры нигезендә *иркәк*, *иркәч*, *ирәмсе-* ясалган.

ИРӘВЭЛ «авангард; разведчик» — бор. тк., монг. *эрагул* «бергә-бер сугышырга сайланган сугышчы» — *эрә-* «бергә-бер (иргә-ир) сугышу» сүзеннән.

ИРӘК «ставка, стоянка войск» — н. *ийрәк* «ат араны», бор. тк. *эриг* «тукталу урыны, ирәк». Чаг. **Ирү**.

ИРЕК «воля, свобода» — гом.тк. *эрик*, *эриг* «көч, куәт, ирек, ихтыяр», бор. тк. *арк* «көч, куәт» сүзеннән; шуннан ук *иркен* < *ирек-ен*; ниндидер бер *ир* ~ *эр* тамырыннан.

ИРЕН «губа» — гом. тк. *эрин* id., *эр* «кырый, ирен» тамырыннан; к. тув. *эрик* «яр, кырый». К. **Ирнәү**.

ИРЕН-Ү «лениться» — к. **Ирү**.

ИРКӘ «ласковый; неженка» — көнч. тк., уйг., кк. *эркә*, *эркә* (исем һәм фигыль) «иркәлек, артык иркәләү», бор. *эр* тамырыннан (к. **Ирек**); к. чув. *иртех* «иркә булып киткән», *иртен-* «шаяру, иркәләнү».

ИРКЕН «просторный» — к. **Ирек**.

ИРНӘҮ «край посуды; рубец раны» — бор. тк. *арнә*, *эрин-э* «кырый, яр, чит» сүзеннән, *эр* «кырый, чит, яр» тамырыннан.

ИРТӘ «утро; рано» — бор. тк. *ир-тә*, *эр-тә* «иртәдә» дигәннән, *эр* «эртә (утро, рано)» сүзеннән; к. чув. *ир*, госм., чыгт. *эр* «иртә», эвен. *эрдә* «рано, утро», монг. *эртэ* «рано, в старину» бор. тк. телләрдән. Мар. *эр*, *ир* «иртә», *эрак*, *ирак* «иртә үк, иртүк», *эрденысе* «иртәгесе» һ.б. — бор. татарчадан. Тат. диал. *иртәк*, кк. *ертәк* «әкият», н. *эрте*, *эртеги* «әкият, борынгы хәлләр» сүзе дә *иртә* сүзеннән, к. кб., н. *эртде-эртде* «борын-борын заманда». К. **Иске**.

ИРҮ «привал; диал. медленно, не торопясь» — бор. тк. *эриг* «тукталыш» *эр-* «тукталу, ял итү» сүзеннән (шуннан ук *ирен-ү*, тат. диал. *ирек-ү* «ялыгу», *ирмәк* «ял итеп күнел ачу»).

ИС I «запах; угар» — бор. көнч. тк. *ийес* «ис» сүзеннән; к. ккк., кар. *ийис* «ис», кк. *иес* «ис», чув. *йыс* «ис килү, көю»; ненец. *йас*, коми. *ис* «начар ис; ис сизү» — төрки телләрдән.

ИС II «память, сознание» — гом.тк. *эс*, *эс* «ис, хәтер; сау аң» сүзеннән; чув. *ас*, мар. *айш*, *аш* «хәтер, ис». *Исэнгерә-ү*, *исер-ү* фигыльләре дә шуннан. К. **Исэн**. Чаг. шумер. *esig* «сау, көчле; исән».

ИСЭН «здоровый; живой» — гом. тк. *эсэн* «исән, сау; бөхет», тат. диал. *изән-* «яхшы аңлау», *ис*, *эс* «аң, сау акыл» сүзеннән булырга мөмкин; к. Әхмәтъянов, 1989:97; к. **Ис II**.

ИСӘП «расчет, намерение» — чаг. **Хисап**.

ИСӘР «глупый» — *иссә-* «иссез, ахмак булу» сүзеннән, *эс* «ис» (к. **Ис II**) тамырыннан булса кирәк, кк., ккк., кырг. *эсәр* «исәр» һ.б. Чув., мар. *исер* (*исэр*) — татарчадан.

ИСКЕ «старый» — гом. тк. *эски* «иске, борынгы» < бор. *эз-ки* < *эр-ки* «борынгы, беренчел» сүзеннән; *эр* «иртә, алдын, элек» тамырыннан булуы ихтимал; к. сагай., тув. *эрги*, хакас. *ирге* «иске, элекке», якут. *эргә* «элекке, карт»; чаг. шор. *эзә* «элекке».

ИС-Ү «веять, дуть» — гом. тк. *эс-*, *эс-*, ткм. *өвүс-* id. Чаг. **Ис I**.

ИТ «мясо» — гом. тк. *эт*, *эт*, «ит, тән» сүзеннән; чаг. тув. *эт* «ит», бор. ирани. *yt*, *yatta* ~ чув. *йт* «ит; тән».

ИТ-Ү «сделать, содеять» — гом. тк. *эт-* id. Барлык тикшерүчеләр бу сүзне бор. *эрт-* (*эр-* фигыленең йөкл. юн. формасы) диләр.

ИТӘК «подол» — гом. тк. *атәк, әдәк* «итәк», бор. *ат-ә* «сөйрәү, гартып бару» сүзеннән булса кирәк (Рамстедт); чаг. чув. *арәк, аркә* «итәк», шулай итеп *әдәк // арәк* «итәк» ниндидер бер *әд // әр* тамырыннан. Чаг. **Житәк**.

ИТЕК «сапог» — гом. тк. *этик, ат-ыг* «итек, аяк киеме» сүзеннән, *әт-* «бару, йөрү, басу» (Радлов) яки «киенү» (Рамстедт) мәгънәсендәге тамырдан; к. себ. тат. *ату* «итек», чув. *атә* «итек»; чаг. алт., уйг. *әтүк* «итек», якут. *этәрбәс* «итек».

ИЧ частица «ведь, же» — *ич* (к.) сүзеннән дип карала. Ләкин мар. ач «ведь, же», чув. *арче* «иде» < болгар. *эрче* «иде» сүзеннән.

ИЧМАСА «хотя бы» — *ич булмаса* тәгъбиреннән кыскартып килеп чыккан. К. Ш. Мөхәммәдөвтө: «Харбинда, ич булмаса, чиснук күп иде, чиснук ашап, перцовка эчә торган идек».

ИШ «ровня, пара» — гом. тк. *эш, иш* «юлдаш, иптәш» сүзеннән; чаг. алт. *эш-* «иярү» (к. **Ышану**). Чаг. шумер. *еш* (эш) «масса». Чув. *йышиши*, мар. *эшеже*, удм. *эшез* «ише, кебек» — татарчадан калык.

ИШАН «ишан» — фарсы. *ишан* «алар» (хөрмәтлөү йөзеннән кеше турында күплек сандагы өченче зат алмашлыгы белән сөйлөшүдән) сүзеннән.

ИШАРӘ «знак» — гар. *ишарәт-үн* «ишарә» сүзеннән; к. диал. *ишарәт* «ишарә».

ИШӘК «ишак, осел» — бор. тк. *әшйәк, эшгәк* «ишак» (МК) сүзеннән, *әш-* тамырыннан; чаг. алт. *эштәк* ~ тув. *әлжиг-эн* «ишәк».

ИШЕК «дверь» — гом. тк. *эшик, әшик* «ишек, капкач, ябу, чыпта, жәймә» — бор. тк. *әл-ик* «ябу (шит)» сүзеннән (*әл-* тамырыннан); к. чув. *аләк* «ишек, капка», *ашәк* «торыпша, кап».

ИШ-Ү «плести; грести» — гом. тк. *эш-* *ид*.

ИЯ «хозяин» — бор. тк. *эга // эда* «ия, хужа» сүзеннән; к. уйг. *әгә, үзб. эга* «ия, хужа», бор. язм. *эди*, алт. *әзи* «ия».

Борынгы болгар мәжүсилегендә *ия* сүзе «явыз рух, кеше анына кереп урнаша торган шайтан» мәгънәсендә йөргән, шуннан тат. диал. *ияле* «женле», чув. *ийе*, мар., н., удм. *ие, ия* «шайтан».

ИЯК «подбородок» — гом. тк. *әгәк, әнәк* «ияк, авыз тирәсе» бор. тк. *әң* «ияк, яңак, авыз» сүзеннән (чаг. **Яңак**); к. азәрб. *әң* «ияк».

ИЯР-Ү «следовать за кем-л.» — ~ мар. *ияр-*, чув., удм. *ер-* ~ гом. тк. *эйәр-, эдәр-, эгәр-* (тат. диал. *игәр-*). *Эз* < *из* сүзеннәнме?

ИЯР «седло» — бор. тк. *әгәр // эдәр* «ияр», бор. гом. тк. *әңәр* «ияр, яңгырчак» сүзеннән булса кирәк. Чаг. **Ыңгырчак**.

-Й-

ЙОДРЫК «кулак» — бор. тк. *йумдурук* «йодрык» сүзеннән, ниндидер *дум-* // *нум-* тамырыннан; к. госм. *йумрук*, алт. *д'удрук*, моңг. *нудурук, нудурка* «йодрык»; чаг. *йом-у* < гом. тк. *йум-* «йому». К. **Йомры**.

ЙОЗАК «замок» — бор. тк. **Д'ургаф* «йозак» сүзеннән ниндидер **д'ур-* тамырыннан; к. кар. *йузак*, шор. *чодак* «йозак», моңг. *цурга*, мар. *с'ура*, чув. *с'ара* «йозак», куман. *juxhak id*.

ЙОКЫ «сон» — бор. тат. *ойо-кы* < *уйу-ку* «йокы» сүзеннән, бор. *уйу-* «йоклау, ою» фигыленнән ясалган исем; к. иск. өд. тат. *уйку*, бор. уйг. *удуку* «йокы», чув. *ййәх, ййәхә* «йокы».

ЙОЛА «обычай» гом. тк. *йула, йола* «йола» сүзеннән, көнч. тк. *йула* «жан, рух, әрвах, үлгәннән жанын чакыру (шайтан йола-сы)», себ. тат., чув. *ййәла* «төс, кот, чырай», морд. *ила*, мар. *ййәла*, удм. *йула* «йола» — татарчадан.

ЙОЛДЫЗ «звезда» — гом. тк. *йулдуз* «йолдыз» — бор. гом. тк. **йул-тургь* «йолдыз, яктырткыч» сүзеннән, *йула* «яктылык» **д'ул* «якты» сүзенә -*нур, -тур* // -*туз* кушымчасы (чаг. **Бал-дыз, Андыз**) ялганып ясалган сүз; к. чув. *сәлтәр* «йолдыз».

ЙОМРАН «суслик» — чув. *йәмран*, мар., удм. *юмыран-* гом. кыпчак. *йумран, йомран, жумран*, алт. н.б. *йубуран, йувуран* (рус. *еврашка*) ~ бурят. *зумбаран*, маньчжур. *жумарган* «йомран» < бор. моңг. *жумбарган* «соргылт жәнлек» (*жум* «соры», *жумбар* «соргылт»).

ЙОМРЫ «круглый» — *йом-у* < гом. тк. *йум-* фигыленнән.

ЙОМША-У «размягчиться, мякнуть» шуннан *йомшак, йомышак* «мягкий» — гом. тк. *йумуш-а* «йомшау» гом. тк. *йуң-* «йо» сүзеннән.

ЙОМЫРКА «яйцо» — бор. *йумур-ут-ка* «йомырка», *йумур* // *йум-ур* «йомры» сүзеннән, алт. *д'ымыртқа*, башк. *йомортқа*, чув. *сәмартта* «йомырка». Чаг. **Шомырт**.

ЙОМЫЧКА «щепка» — **Юн-у** (к.) сүзеннән; к. диал. *йунгы, жунгы, йуңгычка* «йомычка». Н. *йумурчка* «йомычка» сүзендә [-*p*] протетик юл белән килеп чыккан; чаг. чув. *турткәш* «тутый коң», тат. диал. *кортлау* «котлау».

ЙОМЫШ «дело, поручение» — гом. тк. *йумуш* ~ чув. *йәмәл* «йомыш» ~ мар. *сомыл, сомылка* «йомыш, йомышчы» гом. тк. *йум-, д'ум-* «жәмәгать эшенә жыелу» тамырыннан, чаг. тат. *йөмыл-*, үзб. диал. *йумул-* «бар көчкә чабу, бар көчкә тырышу».

ЙОМЫШ — **йомыл* бик борынгы (*л-ш* шуны күрсәтә) ижти-магыый термин. Чаг. башк. диал. *йоман* — *юл* «йомыш — юл», *йомша-* «мөһим эш кушу»; *йомыш*, димәк, «дөлөт хезмәте» мәгъ. булган, к.иске тат. *йомышлы* «служилый». Төптә бор. тк. *йум* «күп кабилә-ыруларның бергә жыелып гыйбадәт кылуы» сүзеннән булса кирәк, чаг. удм. (бор. төрки телләрдән) *юмша-* «жыелып күнел ачу», *юмшан* «мәжүси гыйбадәт һәм сабантуй», бор. кыпчак. *юмшан* «әремнән бер төре» (анын илә ритуаль төтәсләү уздырганнар).

ЙОН «шерсть» — диал. *жән, жән, йөн*, гом. тк. *йун, йуң* > чув. *сам id*.

ЙОНЧЫ-У «утомляться, изумчиться» — диал. *йөнчы, жәнчы-, жәнче-, йөнче-* < гом. тк. *йунчы-, йунчу-* «йончу, арыкланып йоны чуалу» — *йуң* «йон» сүзеннән (башта бу сүз бары тик терлек-туарга гына караган).

ЙОРТ «дом; двор» — диал. *жорт*, чув. *сурт*, мар. *с'урт*, удм. *зурт* < гом. тк. *йурт* «йорт, төп биләмә, кышлау» бор. *йурит* id. *йуры*— «кайтып йөрү» сүзеннән дип уйланыла. К.Әхмәтьянов, 1981:132.

ЙОТ I «голод, голодное время» — диал. *жот*, гом. тк. *йут* «ачлык» бор. **йу* «ачлык» сүзеннән: күчмәчелектә, терлекләр утлап күчкәндә, бозлавык булуы терлекләрнең ачыктан кырылуына китергән.

ЙОТ- II «проглотить» — диал. *жот*-, гом. тк. *йут*-, *йуйт*-, *йувут*-id. бор. *йу*- «эчү, йоту» сүзеннән; к. монг. *у*- «эчү».

ЙӨГӘН «повод, узда» — диал. *жөгән*, гом.тк. *йүгән*, тув. *нүгән* id. бор. *йүг*, *дыг* «йөгән, йөгәнлөү» синкретик тамырыннан; к. эвң. *нөг* «йөгән».

ЙӨГЕН-У «уоставать; кланяться» — н., кум. *йүгүн*-, кырг. *жүгүн*-, чув. *сәкән*- «йөгенү» бор. **йүк*- «иелә төшү» >> чув. *сәк*- «егылу, аву» сүзеннән; *йөк* сүзә белән тамырдаш булса кирәк.

ЙӨГЕР-У «бегать, бежать» — диал. *йуыр-у* «бежать рысью» һәм *йөр-у* «ходить, курсировать, ездить» — барысы да бер нигездән булса кирәк, чөнки төрки телләрдә аларның мөгънәләре керешә. К.Юырт-у.

ЙӨЗ I «лицо, физиономия» — гом. тк. *йүз*, *йүзә*, бор. гом. тк. *йүрг*, *йүргә* < *йүргүгә* «йөз, маска» сүзеннән; к.монг. *нүгүр*, *нигүр* «йөз».

ЙӨЗ II «сто» — гом. тк. *йүз*, *йүүз* < бор. **йүгүргь* «йөз» > чув. *сәр* id. сүзенә беренчел мөгънәсе «көтү, өер» булса кирәк; к. якут. *сүөс* «өер, көтү»; чаг. ш. ук кк. *жүз*, *жүз* «кабиләләр береге» К.Йөзек.

ЙӨЗЕК «кольцо» — гом.тк. *йүзүк* < бор. **йүргүг* >> чув. *сәрә* бор. **йүз* ~ **йүр* «буын» тамырыннан ясалган; к. алт. *йүстүк*, *дустүк*, тув. *чүстүк* «йөзек» < **йүзлүг* «буынлык», тув. *чүс* «буын, бармак буыны», якут. *сүсүк* «буынтык, буынлык». Элек бармаклар һәм буыннар ярдәмдә санаганнар, һәм, шуннан чыгып, *йөз* ~ *йүз* «көтү, йөз данә» сүзен дә *йүз* ~ *йүр* тамырыннан килә дип уйларга мөмкин.

Чаг. ш.ук бор. рус. *узгь* «буын». К. Өзәңге.

ЙӨЗЕМ «изюм» — гом. тк. *йүзүм*, *үзүм* «йөзем, виноград» сүзеннән, чыгышы ачык түгел.

ЙӨЗ-У «плавать» — гом. тк. *йүз*- < **йүргь*- id.

ЙӨК «воз» — гом. тк. *йүк*, *дү-к* «йөк», бор.гом. тк. *йү*- // *дү*- «төялөү, ташу» фигыленнән (Рамстедт); к. калм., бурят *зө*-, монг. *жүгү*-, эвенк. *дүгү* — «күчөрү, ташу»; рус. *тюк* бор. тк. *дүк* «йөк» сүзеннән.

ЙӨРӘК «сердце» — диал. *жөрәк* ~ чув. *сәре*, гом. тк. *йүрәк*, монг. *жүрүк* «йөрәк» сүзеннән, тамыр бәйләнешләре ачык түгел. Күп этимологлар *йөр-ү* гом. тк. *йүр*- «йөрү, хәрәкәтләнү» сүзеннән «хатыннар телендә» ясалган дип карыйлар; к. бор. монг. *жүрүкән* «йөрәк, йөрөгч».

КАБА «пряслице» — гомуми мөгънәсе «табанчага утыртылган багана» булган Урта Идел дистинктив сүзе; к. мар. *кава*, удм. *кубо*, рус. диал. *коба* «казык»: беренчел мөгънәсе «уч, кул аясы» булган булса кирәк. К. тат. диал. *каба* «сука төрәнә», мар. *коба*, *копка* «уч», *кова* «бөлжә». Шул ук нигездән чув. *йона*, *юна* «багана; кабер өстендә кеше кыяфәтле багана» (чуваш телендә күп кенә сүзләр башында [к>й], мәс. *кар* > *йур* «снег» h.б.).

КАБАК I «веко» — чув. *хупах*, *хонах*- гом. *қабақ*, тат. диал. (мишәр.) *капкак*, хакас. *хахпаг*, *хапхах*, бор.тк. *капкаг* «күз кабагы, капкач» — бор. *кап*- «ябу, каплау» тамырыннан. Чаг. **Кабак III.**

КАБАК II «тыква» — удм. *кабак*, мар. *кавак*, чув. диал. *капак*-, гом. тк. *кабгак* «кабак, киң яфраклы үсемлек» (МК) — бор. кытай. *ху пах* «варварлар кабагы» сүзеннән дип уйланыла. Ләкин *ташакбак*ның Урта һәм Үзәк Азиядә савыт буларак киң кулланылуын искә алсак, бу сүз гап-гади *кап-ак*, ягъни *кап* сүзеннән булып чыга; к. абазин. *каб* «кабак».

Рус. диал. *кабак*, *кабака*, *кебека* (шуннан *кабачки* «кабакчык, вак кабакның бер төре») төрки телләрдән.

КАБАК III «магазин, харчевня; кабак» — чув. *хупах*, *хонах*, мар. *кавак*, *кабак* «кабак, сыраханә», тат. диал. *кабак* «йорт, ихата» — татарның үз сүзе; к. бор. тат. *кабак* «шәһәр (кальга) капкасы». Алтын Урда чорында кабакчы «шәһәр капкасын саклаучы» булган. Н., кб. *кабак* «авыл, торлак; зур капка; киртә» бор.тк. *капуг*, *капаг* «махсус капка» сүзеннән (*кап*- «ябу, каплау» тамырыннан). Бу сүзнен китерелгән мөгънәдә формалашуына күз *кабагы* сүзә дә тәэсир иткән булса кирәк: элекке шәһәр капкалары астан өскә ачылган. К. ар. *қабақ* «шәһәр».

Кабак сүзенә хәзерге «мәйханә» мөгънәсе борынгы телебездә булмаган, ул рус теленнән килә.

КАБАЛӘ «договор» — гар. *кабаләт* «кабул ителгән (шартлар)» дигән сүздән. Алтын Урда чорында бу сүз татар теленнән бүтән телләргә таралган; к. рус. *кабала* «гаделсез шартларда яллану», коми. *кабала*, морд. *габала* «көгазь», удм. *куболо* «расписка». Казан дәүләте заманындагы *хаблә* «жир өчен салым» да шуннан.

КАБАЛАН-У «суетиться, торопиться» — диал. *кабала-у* «тегендә-монда сугылу»; татар телендә ясалган булса кирәк, *кабу* фигыленә интензивлык дәрәжәсеннән кайтым юнәлеш формасы; к. чув. *кып*- «кабу, тоту», *хытала*- «кабалау, төрле нәрсәгә тотыну», *хыталан*- «төрле нәрсәгә тотынгалау, кабалану»; хакас. *хабын*- «тотынгалау, ябышу, ашыгу, кабалану», *хаб*- «кабу» сүзеннән.

КАБАН «кабан» — гом. тк. *кабан* яки *кабан дуңгызы* (*доңгуз-у*) «кабан», беренчел мөгънәсе «күл, саз» булган булса кирәк; чаг. тат. *Кабан күле*; мар. *кубан* «сазлы»; Төньяк Кавказда *Кубань* елгасы h.б.

КАБАРЧЫК «опухоль, мозоль, пузырь» — бор. *кабар-ыҕ-чык* «кечкенэ кабарык» сүзеннән; к. тув. *хабарык* «кабарык, кабар-чык»; *кабар-у* < *кап-ар-у* «кап булу, каптай булу». К. **Кап**.

КАБАТ «повторно; слой» — гом. тк. *кабат* «кат, пласт, ян» сүзеннән, ниндидер *кап-*, *кана-* фигуреннән булса кирәк (*кабат-т*). К. **Кат** (I, II). Икенче яктан, *кабат* көнч.тк. *катап* «кабат, янадан» сүзеннән метатеза булырга мөмкин.

КАБ-У «есть; брать в рот» — гом. тк. *кап-* ~ инд-евр. **кар-*, **кер-* төкъледи тамыр булса кирәк, бу сүзен «каплау, ябу» мәгънәсе дә киң кулланышы һәм бу тамырдан бик күп сүзләр ясалган. К. **Кабак**, **Капка**, **Капла-у**.

КАБЫЗ-У «зажечь, зажигать» — көнч. тк., кум. *кабыз-* «кабызу» — бор. *кап-қыз*, *кап-қыр* «кабындыру, (ут) каптыру» сүзеннән. К. **Каб-у**.

КАБЫК «кора» — к. **Кавык**.

КАБЫРГА «ребро» — гом. тк. *кабырҗа* «кабырга» монг. телендә -*ка* аффиксы ярдәмдә ясалган; чаг. үзб. *кабыз* «кабырга».

КАБЫРЧАК «раковина» — гом. тк. *кабур-чак* «кабырчак; табут, көймә, тат. диал. *кубыр*, бор. *кабур* «тартмачык; сөкә; куыш һәм ябык савыт; кап» (к. **Кап**) сүзеннән булса кирәк; к. ккк. *кабыршақ* «юка тышлык, балык тәнкәсе», чыгт. *қауурчақ* «ташбака кабырчагы»; чаг. көнч.тк. *хаарҗақ*, *харачах* «табут, әржә», монг. *хуурцаг*, *хайрцаг* «тартма, табут»; к. госм. *кабур*, *кабура* «кечкенә сумка, тартма» (шуннан рус. *кобура* «револьвер савыты»).

Төрки *кабырчак* «кимә» сүзенә рус. *ковчег* «көймә» сүзе дә тоташа. Төрки әдәбиятта кыпчак этнонимы да *кабырчакка* нисбәт ителә.

КАВЫЗ «мельничная канава, коробка мельничного колеса» — чув. *кавус*, *кавйс* «кавыз», гом. көнб. тк. *хавуз*, *навуз* «су саклау өчен баз» — гарәп теленнән (*хаууз* «сулык») булса кирәк.

КАВЫК «перхоть; кора, чешуя» — гом.тк. *кабык*, *кабук* «кабык» сүзе белән тамырдаш һәм шуның тәэсирендә булса кирәк, ләкин *кабык* < *каб-уг* бор. *кап*, *каб* (к. **Кап**) тамырыннан, *қауық* < *қағ-уғ* бор. **кағ* сүзеннән дип уйларга нигез бар; к. башк. *қау* «слан кабыгы»; к. чув. *хубы* (*хупа*) «кабык, кайры, кибәк, кавык».

КАВЫЛ «ковыль» — чаг. себ.тат., урал. *қау*, башк. *қау*, *қаулан* «чабылмыйча калган үлән, кылган». *Кау* тамырыннан. К. **Каудан**, **Каудар**. Рус. *ковыль* — бор. кыпчак теленнән. Борынғы яңгырашы *кауғал* булса кирәк; к. чув. *халхав* «дулкынлану; кауга», мордва телләрендә *кавал* «коры үлән, кавыл» (борынғы төркиләрдә былтырғы коры үләнне яндыру — *кауга* яки *каугал* дип аталган). К.Әхмәтиянов, 1989:30—32. К. **Гауга**.

КАВЫН «дыня» — бор. тк. *кағ-ун* «кавын, кыяр» сүзе төптә бор. кытай теленнән дип уйланыла.

КАВЫРСЫН «маховое перо птицы» — бор. тат. (диал.) *кағырсун* «кавырсын, каурый» сүзеннән, *қағыр* «каурый» нигездә жыйма күплек кушымчасы -*сун* (чаг. монг. -*сун*) ялганып ясалган сүз; чаг. диал. *қағырчын*, якут. *қуорсун*, бурят. *гурагхан*, монг. *гуурагсан* «кавырсын, каурый». К. **Каурый**.

КАВЫШ-У «соединяться» — көнч. тк. *кабыш-* «кавышу, ялгану» сүзенә караганда, *кабу* (< *кап-у*) фигуренен уртаклык дәрәжә формасыннан килеп чыккан, төрки *кауш-*, ккк., н. *кауус* «кавышу, берегү», *кауысар-у* «кул кушыру». К. **Куш-у**, **Кушыр-у**.

КАДАК I «гвоздь» — бор. тк. *када-ғ* «кадатыла торган нәрсә» сүзеннән (к. **Када-у**); к. н., кк., ккк. *қадақ*, чув. *хутах*, тув. *кадағ* «кадак, казык», алт. *қадығ*, тат. диал., кум. *қадау* «кадак».

КАДАК II «фунт» — башк., кк., кырг. *қадақ* «фунт» борынғы бизмән таягына кагылган вак кадакларны күз алдында тотып әйтелгән.

КАДА-У «колоть, уколоть» — гом. тк. *када-* «кадау» фигуреннән; чаг. бурят. *хада-ха* «кадау, тегеп кую».

КАДӘР «столько» — гар. *қадәр-үн* «чама, үлчәм» сүзеннән, *қадәрә* «үлчәү, чамалау» фигуреннән, шул ук тамырдан *микдәр* һәм *тәкдир* сүзләре килә. Бәйлек буларак *кадәр* — *кадәр-ледән* кыскарған.

КАЕЗ «обработанная кора» — бор. тк. *қадыз* < *қадыргы* «кайры, кабык» сүзеннән (к. **Кайры**); к. иск. тат. *қайыз* «кабык», бор. тк. *кадыз* «агач кабыгы» (МК); чаг. тат. диал., ккк. *қауыз* «балык тәнкәсе, кавык», кк., чыгт. *қауз*, *қабуз* «кибәк». К. **Каен**.

КАЕК «лодка» — гом. тк. *кайык* «каек, көймә» сүзеннән, бу сүз күп телләргә таралган; к. эскимос. *кай-ак* «каек, көймә» (чаг. *каен*) **кай* тамырыннан; к. бор. тк. *кай-ғык* «каек» (МК), бурят. *хайба* «кыек».

КАЕН «береза» — гом. тк. *кайын* < *кадың* < *кар-г-аң* «каен» сүзеннән, бор. гом. тк. **қарғ* тамырыннан булса кирәк; к. көнч. тк. *казың*, уйг., тув. *кадың* «каен, каен тузы», бор.тк. *хазын* «каен» (Әхмәт Ясәви), чув. *хурән* «каен» < **каргын*. Семантик типологиядән чыгып фикер йөрткәндә, *қайыз*, *қайык* һәм *қайын* нигезләре «туз, төрле өйбәрләр ясау өчен кулланыла торган кабык» мәгънәсендәге борынғы тамырдан ясалганнар.

КАЕНСАР «березняк» — бор. тат. *каензар* «каенлык» сүзеннән: -*сар* ~ -*зар* билгеле бер урынны белдерүче кушымча, ул фарсы-таж. теленнән кергән; чаг. диал. *усаксар* «усаклык», иск. өд. *гөлзар* «гөл үскән жир», *чәмәнзар* «чүп үләннәр үскән жир» һ.б., үзб. *пичанзор* «печәнлек».

КАЕНЕ «младший брат жены» — к. *каениш* < *каен энекаш* «шурын», диал. *кайнә* < *каен инә* «каенана» (мать мужа); мишәр. *кань* өлеше бор.тк. *кадың* «өйләнешү буенча кардөшлек» сүзеннән, ниндидер **кад* тамырыннан; к. хакас. *хазын* «хатын буенча кардөшлек», бор.монг. *кадум* ~ *кад-уң* «хатын ягыннан кардөшләр».

КАЕР-У «выдирать; загибать» — бор. гом. тк. *қад* → *қай-* «борып жибөрү, кирегә жибөрү, кайтару» фигуреннән ясалган (*кай-ыр* < *кай-ғар* яки башка шундыйрак нигездән); к. көнч. тк. уйг. *кайыр-* «каеру, кирегә бөгү, кайту, өйләндерү, кайтару». К. бор. тк. *кай-ды* «каерды» (МК). к. **Кайт-у**.

КАЕШ «ремень» — бор. тк. *кабыш* «каеш» сүзеннән (тамыр

бәйлөнөшләрә ачык түгел); к. якут. *хатыс* «каеш», хакас. *хаас*, тув. *каас* «каелган билбау» — *кай*-у сүзеннәнме?

КАЗ «гусь» — гом. тк. *каз* (*қас*, *ғаз*) «каз, аккош» сүзеннән, бор. гом. тк. **каргь* «каз» тамырыннан; к. чув. *хур* «каз».

КАЗА «напасть, гибель, беда» — гар. *қаза* «каза, бурыч, үлемле яра» сүзеннән.

КАЗАК «бобыль; казак, казах» — гом. тк. *қазақ* «казак халкы», н., кум. *қазақ* «батрак» > мар. *ажак*, *оажак* id. бор. тк. **қаз-ғақ* «кар казып үлән табучы ат» сүзеннән (башта көтүдөн аерылган атны белдергән булса кирәк; к. бор. тк., чыгт. *қаз*- «кыргызлашу, ялгыз тибендә йөрү (*ат турында*)» < бор. **каргь*- к. **Казан-у**.

Рус. *казак*, коми. *козак* «өйләнмөгән кеше, ирекле, бәйсез кеше» — бор. төрки телләрдән. Рус казакларын алпавытлардан качып киткән крестьяннар төшкил иткән, шуңа күрә аларны төрки халыклар *казак* дип атаганнар; төрки казак элек-электән үзәкләшкән дәүләтләргә буйсынмыйча далада качып йөргән. Борынгы Казан дәүләтендә *казак* дип ялланган гаскәрине атаганнар (Шпилевский), шуннан *казаки*, *казакин* — татар солдатларының хәрби формасы. (Н.К.Дмитриев). К. Әхмәтъянов, 1989:164—166.

КАЗАН «котел» — гом. тк. *казан* < **каз-ған* < **қар-ған* «казан, түгәрәк чокыр» сүзеннән, **каргь* тамырыннан (тамыр мөгънәсе ачык түгел); к. бор. тк. *қазған* «казан» (Ибне Муханна), чув. *хуран*, гагауз. *харан* «казан». Чаг. һинд-евр. **сара* «казан». Чаг. **Казан-у**.

КАЗАН-У «приобретать доверие кого-л.» — гом. тк. *казан*-< *казған*- «эшлөп табу, запас жыю» сүзеннән, бор. *казға*-у «казып алу» фигыленнән булса кирәк; к. якут. *хасаан*- > эвен. *кахан*- (*каһан*-) «азык табу, азык жыю, кар астыннан казып үлән табу». К. **Казак**.

Тат. һәм гом. тк. *каз*-, *казы*- «копать» чув. ~ *хур*-, *хир*-, иске монг. *кару*-, *халха*- монг. *хар*- бор. **карг* тамырыннан *казык* сүзе ясалган булса, димәк, борынгы төркиләр жирне казык кебек корал казып эшкөрткәннәр.

КАЗНА «казна, клад основание чего-л.» — гар. *хазинә* һәм бор. тк. *казнак* «казып яшерелгән мөлкәт» сүзләренәң контаминациясе; к. диал. *кызана* «мич казнасы». Рус. *казна* — татар теленнән. *Казнаның* «лар, келәт, баз, ләхет (кыргыз телендә)» мөгънәсе борынгы заманнарда мал-мөлкәтне махсус чокырларга яшереп саклау гадәтеннән килә. К. Әхмәтъянов, 1989:111. Чаг. **Көзәнке**.

КАЗЫ «жир, сало» — гом. тк. *казы* «казы, эчмай, казылык» сүзеннән, бор. **кар* тамырыннан; к. чув. *йур* «казы», бурят. *харма* «казылык, колбаса», монг. *карбиц* «корсак мае».

КАЗЫК «колышек, кол» — гом. тк. *каз-ык* «казык», бор. гом. тк. *казынуқ*- id; к. монг. диал. *харху* «казык», венг. *каро* «казык» (бор. тк. телләрдән); чаг. монг. *хадху*, *кадамбу* «казык», алт. *кас-тык* «казык» *казан*-у сүзе белән тамырдаш булса кирәк.

КАЗ-У «копать» — гом. тк. *казы*- < бор. гом. тк. **каргь*- чув. *хор*- > *хур*- ~ монг. *хар*-, *хару*-, ихтимал, *кар* сүзе белән тамырдаштыр, ягъни башта сүз карны казып үлән табу (*атлар турында*) мөгънәсендә булгандыр.

КАЙ I «какой, который» — гом. тк. *кай* «кайсы, кай» сүзеннән; бор. *кайу* «ничек, нинди» тат. һ.б. *кайа* < *кайга*, *кайда*, *кайчан*, *кайсы*, тат. диал., гом. кыпчак. *калай* < *кайлай* «ничек» сүзләре ясалган. Чаг. фин., бор. ирани. *ки* «кайда?», рус. *когда*, *какой*. Шул ук тамырдан *кем*.

КАЙ II «горловой голос, горловое пение, которым исполняли эпос» — бу сүз татар һәм башкортларда XIX гасырда иске алына һәм күрше телләргә дә кергән: чув. *хай*, *хайлав*, мар. *ой*, *хай*, *ойло*, *хойло* «хикәя, әкият». *Кай* мөгъсүсе жәнәза догасы мөгънәсендә йөргәнлектән, муллалар аны оныттырырга тырышканнар. *Кайгы* сүзе, бәлки, *кай* белән тамырдаштыр.

КАЙГЫ «горе, печаль» — бор. тк. **кад* «гажәплөнү, аптырау» фигыль нигезенә исем фигыль ясаучы -*ғу* // -*ғы* аффиксы ялганып ясалган сүз (*кай-ғы*); к. уйг. *кайғу* «кайгы», *катку* «хәстәр», бор. уйг. *кадғу* «кайгы» (МК), госм. диал. *кат калмак* «хәйран калу» (Радлов). К. **Кай II**.

КАЙГЫР-У «горевать» — гом. кыпчак. *кайгыр*- id. *кайгы* сүзенен сыйфат мөгънәсеннән булса кирәк, ягъни *кайгы* сүзе бер даирәдә «кайгылы» мөгънәсендә булган һәм *кайгы-р*- «кайгылы булу» сүзе килеп чыккан.

КАЙМАК «сметана; сливки» — гом. тк. *каймак* «каймак, өре» сүзеннән, бор. *кай*- «кайнау» фигыленнән (*каймак* сүзенен беренчел төп мөгънәсе — кайнап суынган сөт яки шулпаның өстенә жыелган, яки савыт стеналарына утырган төмле өресе); к. бор. болгар. *қайақ* «май, каймак» (МК), көнч. тк. *эт каймагы* «ит шулпасы», якут. *хоймох* «сөт төбө (кайнаганда төпкә утырган сөт)», монг. *кайы-мак*, *хайлмах* «каймак».

КАЙНА-У «кипеть» — гом. тк. *кайын-а-у* «кайнап тору» бор. тк. *кай*- «кайнау» тамырыннан.

КАЙРАК «точило, брусок» — бор. *кайыр-ағ* «кайрак» сүзеннән, *кайра-у* фигыленнән; тамыры *кайыр* «кырчынташ».

КАЙРЫ «кора» — гом. тк. *кайыр*, *кайры* «кайры» — бор. тк. *кадыр-ығ* «кайры, кабык» сүзеннән; к. якут. *хотырык*, көнч.тк. *казырык* «кайры» (Пекарский); чаг. фин. *киורי*, *каарна* «кабык».

Кайры тун тэгъбирендә *кайры* «агач (тал, зирәк, имән) кайрысы қайнатмасы илә дупланган» дигән мөгънәдә.

КАЙТ-У «вернуться, возвратиться» — гом. тк. *кайт*- < *кайыт*- id.

КАЙЧЫ «ножницы, верхние концы стропил, скрепленные крестом» — гом. тк. *кайчы*, *каучы* «кайчы», бор. тк. *какчыр* «кайчы», **кабыктыр* «аркылы-торкылы нәрсә» сүзеннән, бор. гом. тк. *кап*- «уртага кысу, тешлөп алу» (чаг. **Кымыт-у**, **Кап**-); к. тат. диал. *канчы*, *қанчы* «кайчы», монг. *кайычы*, *кайынчы*, фарсы (төрки телләрдән) *кайынчы* «кайчы», көнч. тк. (алт. *капту*, кар. *кыпты* «кайчы», хакас. *хыла-*, *хыбыт-ла-* «кыстырып кисү», *хыпты* «кайчы», бор. монг. *кабчур*, *кабтур*, *кабтагур* «кайчы», монг. *хавчаар* «келәшчө, кыскыч».

КАК «сухой, сушеный; пастила» — гом.тк. *как* «коры, кипкән, каты кипкән жир, киптерелгән жимеш яки жимеш измәсе»

сүзеннән, бу бер бор. тамыр сүз булып, бик күп дериватлар биргән булса кирәк. **К. Какча, Какша-у, Каты, Коры.** Диал. *кағыт* «жимеш кагы» бор. *қақ-ы* «кору, кибү» фиғыленнән ясалган исем (*қақы-т*).

КАКУЛ «хохол, чуб» — тат. диал. *кәкәл, кәкел*, кк., ккк., н., кырг., кб., кум. *кекил, кекел*, үзб. *кокил*, монг. *көкүл*, эвенк. *кекел*, якут. *көҕүл* «мангай чөчө»; беренчел мәгънәсе — малайларның баш түбөсөндө калдырыла торган толым: бу гадәт Тибетта, Кытайда, Кореяда һ.б. да бар. Туй вақытында егетнең какулын кызның толымына бөйлөгәннәр, кайбер халықларда (тув.) егет белән кызның толымнарын аралаштырып кисеп алып, гаилә символы итеп саклый торган булганнар («чөчөн чөчкө бөйләү» тат. телендә шуннан килә). Рус., украин. *хохол* «баш түбәсе толымы, шундый толым йөртө торган халык (украиннар)» — кыпчак-куман теленнән. К.Әхмәтъянов, 1981:84.

КАКЧА «суховатый, жилистый (о человеке)» — как тамырынан **К. Как**.

КАЛА «город» — чув. *хола* > *хула* — гар. *қалғә* «крепость, крепость башнясы» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан дип исәпләнә. **К. Каланча.**

КАЛАЙ «листовое железо; жесь» — Азия һәм Көнчыгыш Европа телләрендә киң таралган сүз, кк., ккк. *калайы* «бронза, аккурғаш», чув., мар., удм. *калай* «металл», гар. *қалғи* «аккурғаш», Кавказ телләрендә *калай, қалай* «аккурғаш», грек. *калай*, серб. *калай* «аккурғаш». Сүзнең чыганагы борынғы заманнардан бирле аккурғаш чыгарыла торган *Qualah* (Малакка ярымутравында) өлкәсе (Абаев). Чаг. **Кула.**

КАЛАК «большая ложка; лопатка» — көнч. тк. *калак* «калак, кашык» сүзеннән, бор. гом. тк. **кал* тамырынан; чаг. монг. *калбага* — алт., тув. *қалбақ, маньчж. халба* «калак, кашык, калак сөяге».

КАЛАНЧА «каланча, башня» — бор. чыгт. *қалга-ча* «кечкенә крепость, бастион» сүзеннән; к. госм. *қаланча, қәләңчә* «кечкенә крепость». Чаг. **Кала.**

КАЛАЧ «калач» — бор. тк. *кәләч*, бор. рус. *колач* «калач, түгәрәк ипи», чув. *холач, хулаç*, мар., удм., үзб. *калач, кәләч*, гом. тк. *калач, калас, калаш*, бор. кыпчак. *қалач* уртасы тишекле (бауга тезмәле) ипи». Төптө төрки сүз булса кирәк; к. алт. *каләч* «төңгөр, бер яклы түгәрәк барабан».

КАЛДЫРЧА «сучило» — чув. *калтәрмас*, мар. *олдырчо, алдырчы* «блок; скалка». Тәкьлиди нигездән («калдыр-колдыр килү, калдырдау — төгәрмәч турында).

КАЛЖА «творог из молозива; кусок мяса» — гом. тк. *калжа, калйя* гарәп теленнән дип исәпләнә.

КАЛКАН «щит» — бор. тк. *калкан* «калкан» (МК), монг. *қағал-ға-ң* «каплавыч» сүзеннән, бор. монг. *қаға-* «ябу, бикләү, каплау» фиғыленнән; к. көнч.тк. *калка* «ишек, капкач», монг. *кагалга* «капка», *халха* «ярдәм, яклау; ышык».

КАЛПАК «шапка, колпак» — фарсы. *кәллә-нак* «баш капла-

вычы, баш киеме» сүзеннән, борынғы заманнарда ук төрки телләргә кергән; шуннан ук тат., чыгт. *калфак*, диал. *кәлтәк* «түбәтәй», *кәпәч* < *кәлтәч* < *кәләпәч*, себ.тат. *кәләбәц* «очлы бүрек», *тәлтәк* < *кәлтәк* «түбәтәй, колаклы бүрек», үзб., кк., ткм. һ.б. *тәлтәк, тилтәк* «бүрек» ~ бор. рус. *клобукъ, рус. колтак* «калпак, биек бүрек».

КАЛЫК-У «подниматься, подняться» — гом.тк. *қалқ-* id. бор. *қәл-* «үсү» сүзеннән. к. **Калын.**

КАЛЫМ «калым» — гом.тк. *калын, калаң* «калым» сүзеннән, чыгышы ачык түгел; чаг. эвен. *хулу* «калым». *Калымны* «кыз өчен кала торган байлык» (*кал-у* сүзеннән) дип аңлату — халык этимологиясе.

КАЛЫН «толстый (о плоских предметах)» — гом.тк. *калын* «калын, юан, кув, күп, бик, үтә» сүзеннән, бор. гом.тк. **қал* «үсү; ныклы, базык, зур» тамырынан; к. тув. *қал* «ныклы», монг. *халхгар* «артык-зур». **К. Калык-у.** Чаг. шумер. *кал, гал* «зур, биек».

КАЛЫП «колодка» — гар. *калап-ун* «калып», грек. *халлор* «калып» сүзеннән, рус. диал. *калыпъ, белорус. калынь, серб. калуп* «калып» төрки телләрдән булса кирәк.

КАМА «выдра, мех выдры или бобра» — бор. кимәкләр теленнән килеп чыккан сүз: удм. *кама*, мар. *ома, кома*, чув. *хәма* «кама»; сүзнен нигезе — гом.тк. *кам* «шаман, төрки рухани»; к. себ. тат. *камнауыц (камлавыч)* > хак. *хамнос*, шор. *камнағыс* «кама». Борынғы болгарда *кама* тиресе ярдәмендә *камлаганнар* (бу турыда Ибне-Фазлан язмаларында өйтелә).

КАМГАК «перекати-поле» — бор.тк. *каң-мак* «төгәрмәч, төгәрәгеч» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан, тамыры *каң-* «төгәрмәч, арба» булса кирәк; к. кк. *каңбак* «камгак, төгәрәгеч», *каңы* «арба», кырг. *каңа, уйг. каңга, каң* «көпчөклә арба», чыгт. *каңлы* «ике төгәрмәчлә арба» (кабилә исеме буларак та билгеле).

КАМЗУЛ «камзол» — рус. *камзол* сүзеннән, беренчел чыганагы — итальян. *cammicciuolo* «кечкенә күлмәк» (Преображенский). Чув. *камсул*, мар. *камчол* «камзул» татарчадан.

КАМКА «камка; золоченая ткань» — кк., ккк., кырг. *қамқа*, рус. *камка*, таж. *қимхон* «камка», чув. *қанихвэ* «камка» һ.б. *Хәтфә* (к.) сүзе белән бөйләнгән. **К. ш. ук Камка.**

КАМЧАТ «узорчатый (о ткани); камчатский бобер» — бор. рус. *камчат, камчатка* «бизәклә туқыма» сүзеннән, бу сүзнен нигезе исә (*камка, камкят* > *камчат*) рус. теленә татар теленнән кергән. **К. Камка.**

КАМЧЫ «плеть» — гом. тк. *камчи, камучу, камчин*, монг. *камчун* «камчы», көнч. тк. *камды*, якут. *кымны* «камчы, кашау» — бор. тк. *кам-* «сугу, сыдыру» (МК) фиғыленнән булса кирәк; тув. *камчы* «шаман чыбыркысы» — бу сүзнең гом. тк. *камчы* «шаман» сүзе белән бөйлөнәшенә ишарәли.

КАМЫЛ «стерня» — *камыш* (к.) сүзе белән тамырдаш булса кирәк, кб., н. *камыш* «камыш, камыл».

КАМЫР «тесто» — гар. *хәмир-үн* «ачытылган нәрсә, ачы

камыр» сүзеннөн үзгөрөп килеп чыккан; к. иск. тат. *хамыр* «камыр» — фарсы-таж. *хамир* «ачы камыр». К. Хәмер, **Камыр-батыр**. К. Әхмәтьянов, 1981:30—31.

КАМЫТ «хомут» — рус. *хомут* сүзеннөн дип саналса да, рус сүзе үзе төрки теллөрдөн булса кирәк; чаг. башк. *кум*, бор. тк. *ком*, монг. *хом* «ияр астына салына торган киез, дөя камыты».

КАМЫШ «камыш» — гом. тк. *камыш*, бор. тк. *камуш* «камыш» бор. гом. тк. *камул*, *камыл* «көпшө-сабак» сүзеннөн булса кирәк.

КАН «кровь» — гом. тк. *қан*, бор. гом. тк. *қан* «кан» сүзеннөн; к. якут. *хаан* «кан», чув. *йун* < **йан* < **киан* < **каан* «кан».

КАНАТ «крыло» — гом. тк. *канат*, бор. гом. тк. *кан-ат* «канат, канатлар» — ниндидер бик борынгы һәм киң таралган сүздән булса кирәк; чаг. чув. *сунат* < *жанат* < **йанат* < **кианат* < **каанат* «канат», фарсы. *каң*, гар. *жанак-ун* «канат, ян як; кул».

КАНАУ «канава» — бор. рус. *коновь* «канау, улак» сүзеннөн, асылда, грек сүзе.

КАНӘФЕР «гвоздика» — барлык төрки һәм башка теллөрдә киң таралып, төрле яңгырашлар алган сүз; бор.тк. *карамбул*, үзб. *калампул*, фарсы. *кәрәнфол*, бор. рус. *кануфер*, *калафур*, чув. *ка-лэмпер* «канәфер». Асылда, гарәп теленнән.

КАНӘТ «милый друг» — чаг. бор. монг. *кани* «хәрби дус».

КАНДАЛА «клоп» — гом.тк. *кандала*, *кандалай*, *кандагай* ~ чув. *хәнкәла*, *хәмәтла* ~ мар. *умдыла* «кандала», үзб. диал. *қаньг* «кандала, борча»; чыгышы билгесез сүз (*кан* сүзе белән баглыдыр дип уйланыла). Чаг. ш. ук фарсы *гандә* «кандала», *гандәйә* «кандалалар», *гандәги* «сассы» (чаг. тат. диал. *сассык* «кандала»).

КАНТАР I диал. *кәнтәр*, *кәлүтәр*, *кәлтәу*, *кәнтыр* «глыба, ком» — кум. *қантар*, чув. *катнар*, *катмар* «кантар, каткан балчык». Чаг. иске тат. *каңылтыр* — гом.тк. *каналтыр* «рудадан эретеп алынган металл; металл каткагы». К. **Кургаш**.

КАНТАР II «декабрь, январь» — гом. кыпчак. *күз қантар* «көз уртасы — октябрь», *қыш қантар* «кыш уртасы — январь», *йаз қантар* «яз уртасы — апрель». Чаг. **Кантар III**.

КАНТАР III диал. «безмен» н., кум., төрек. *қантар*, рус., болгар. *кантар*, азәрб. *ғантар*, гар. *қантар* «бизмән; авырлык берәмлеге (45 кг)» бор. грек *кентарь* «авырлык үлчөме» сүзеннөн килә.

КАҢГЫР-У «скитаться, блуждать; шататься» — алт., шор. һ.б. *қаңгы* «ачыгавыз» сүзеннөн (*кангы-р*); к. ш.ук тат. диал., гом. кыпчак. *қаңы-* «читгәрәк йөрөнү, тирәләү» — *қаң* «төгәрмәч» сүзеннөн булса кирәк. К. **Камгак**.

КАП «футляр; крышка» — гом. тк. *кап* «капчык, кап, футляр, сумка» белдерә, шул сүздән: *кабак* (күз кабагы), *кабык*, *кабырчык*, *капка*, *капкач* һ.б. ясалган; чаг. фарсы. *каб* «савыт, кыны». К. **Кабак**.

КАПКА «ворота» — бор. тк. *кап-* // *кап-а* «ябу, каплау» фи-гыленнөн төрлечә ясалырга мөмкин: 1) *капқағ* < *капа-қағ* (чаг. тат. диал. *капкак* «капкач, капка»); 2) *кап-уға* (чаг. иск. тат. *қапу*, *қапуғ* «капка, кабак, күк капусы»). К. **Кап**, **Капкач**.

КАПКАЧ «крышка (ведра)» — *капка-ча* «кече капка» яисә *кап-кач* (-*кач* аффиксы да бар!) сүзеннөн. К. **Кап**.

КАПКЫН «ловушка, капкан» — гом. тк. *капкан*, *капкун* «капкын» сүзеннөн, *кап-* «элөгү, элөктерү, кабу» тамырыннан.

КАПЛАН «леопард» — бор. тк. *каплаң* «барс, леопард» *кап-* тамырыннан (*кап-лан*) булса кирәк.

КАПША-У «щупать» — монг. *хабша-* «учлау, тотып алу, аңлау» бу фигыльнең *кап-* «кабу» тамырыннан икәнлегенә дәлил.

Иске тат. *капса-у* «уратып тоту; камау» сүзе дә шуннан ук.

КАПЫЛТ «вдруг, неожиданно» — чув. *хапәлт* «тиз генә», кк. *капылыстан*, ккк. *капылдан* — гар. *гафил* (*гафилдән*) «көтмәгәндә» сүзеннөн үзгөрөп һәм тәкьлиди сүзләр калыбына кереп килеп чыккан.

КАР «снег» — гом.тк. *қар*, бор.тк. *қағар* > болгар. **huar* > чув. *йор* > *йур* «кар». К. **Карг**.

КАРА «черный» — чув. *хора* > *хура* ~ гом.тк. *қара* бик күп сүзлөргә нигез булган борынгы тамыр; монг. һәм тунгус теллө-рендә дә киң таралган. К. **Караңгы**.

КАРАВЫЛ «караул, стража» — чув. *хорал*, *хурал*, мар. *орал*, гом.тк. *қарауул*, *қаравул* < монг. *қарағул* «каравыл» — гом.тк., гом. монг. *кара-* (к. **Кара-у**) фигыленә монг. -*ғул* // -*кул* ку-шымчасы ялганып ясалган.

Монгол һәм кыпчак төрки хәрби-административ системасын-да кулланылган бик күп терминнар шул модельдә -*вул* // -*ғул* аффиксы ярдәмендә ясала торган була, шуннан татар телендә *багавыл*, *бөгәвел*, *иравыл*, *яртәвел*, *ясавыл* кебек сүзләр калган. К. Әх-мәтьянов, 1989:148.

КАРАГАЙ «лиственница; диал. сосна» — күп кен төрки теллөрдә очрый, ләкин сирәк; -*гай* аффиксына караганда бу сүз монгол теллөрендә бар: тамыры *кара* «черный», ягъни *кара-гай-* «кара көүсәле агач» дигән сүз.

Татар телендә кайбер агач исемнәре (*нарат*, *өрәңге*, *чаган*) һәм үлән атамалары монгол теленнән килә.

КАРАГАТ «черная смородина» — *кара* (к.) һәм *ғат* // *қат* «жиләк» сүзлөреннән ясалган кушма сүз; к. алт. *кат* «жиләк», *қарақат* «карагат», *кызылғат* «кызыл карлыган», бор. тк. *қат* «жиләк, жимеш» (МК).

КАРАГАЧ «карагач, ильм» — *кара агач* сүзеннөн кыскарған.

КАРАК «вор» — гом. тк. *каракчы* «карак, угры, күзәтче» — бор.тк. *кара-ғ-чы* «күзәтүче, караучы» сүзеннөн -*чы* аффиксы төшөп калып килеп чыккан, башка төрки теллөрдә һәм кайбер татар сөйләшлөрендә *қарақ* «күз карасы, күз алмасы». К. **Кара-у**.

КАРАКУРА «бурьян» — к. башк. *каракура*, *карагура*, бор. кып-чак. **каракура*, шуннан (кабарда, абазин теллөрендә *кэрэ-курэ*, *каракура* «каракура» — бор. кыпчак-куманчадан).

КАРАКУЛ «каракуль» — Урта Азиядә Кара Күл дигән күл исемнән: каракүл мехын бирүче сарыклар (куйлар) башта шул күл тирәсендә яшәгәннәр дигән фараз бар.

КАРАЛТЫ «надворные постройки» — чув. *хуралтә*, мар. диал.

оралты, каралты, удм. диал. *каралты* — татар тел гыйлемендә кура алды сүзеннән дигән фикер бар, әмма безнеңчә бу сүз себ. тат., н., кум., госм. *каралты* «ерактан каралып күренгән нәрсә, силуэт, карачкы» сүзеннән; *карал-* (чув. *хурал-*) «каралу, кара булып күренү» фигыленнән. К. Әхмәтъянов, 1989:133.

КАРАМА «вяз; вязки (*саней*)» — чув. *хурама-* тат. диал. *кары-* «ишәп бөйләү» фигыленнән *-ма* аффиксы ярдәмендә ясалган исем, ягъни «бөйләмә, бөйләмәлек» кебегрәк; яшь карама элек-электән төрле жайланмаларда беркеткеч бәй ясау өчен кулланылган: рус телендә дә *вяз* «карама», *вязать* «бөйләү» фигыленнән; мар. *соло* «читән һ.б. бәе, карамасы; карама агачы».

КАРАҢГЫ «темный» — гом.тк. *караңгы, караңгу* id. *кара* сүзеннән яисә монг. *карангуй* «карагысыз, күргесез» дигәннән чыккан.

КАРА-У «смотреть, глядеть; пытаться» — гом. кыпч. *кара-* id. Кайбер төрки телләрдә юк. Бу сүзне борынгы монгол алынмасы дип уйлыйлар. Татар телендә *кара-* бик продуктив нигез — шуннан *каралу* (комиссия үтү), *караш, карата* һ.б. сүзләр ясалган. К. Каравыл.

КАРАЧЫ «один из четырех выборщиков хана, высший сановник» — *кара халык* вәкиле дигәннән булса кирәк, К.Әхмәтъянов, 1977:48—49.

КАРАЧКЫ «пугало, чучело» — бор. тат. *карач- кара-ч* нигезенә *-кы (-ку)* аффиксы ялганып ясалган сүз. *Карач* — нигезе диал. *карачман* «карасу (*кеше йөзе турында*)» сүзендә дә күренә; к. хакас. *харасгы* «караңгылык, караңгы».

КАРБЫЗ «арбуз» — фарсы. *харбуза* «карбыз», беренчел мәгънәсе — «ишәк кыяры» (к. бор. фарсы. *хара* «ишәк» ~ хәз. фарсы-таж. *хар* «ишәк» һәм бор. фарсы. *виџина* «кыяры»).

КАРГА «ворона» — гом. тк. *қарға* «карга» — карга сыман кошлар чыгара торган авазны белдерә торган тасвирий яңгырашлы сүзләр нигезендә (*кар, карр*) ясалган; к. чув. *корак* «кар-кар», *курак* «чөкүк, карга»; чаг. эвен. *гурак*, гар. *фураб*, рус. *грач*, латин. *corvus*, немец. *Krähе, Räve* «карга».

КАРГА-У «проклинать» — удм. *карга-*, чув. *харка-*, гом.тк. *қарға-*, гом. монг. *хара-* «каргау», бор. монг. *хрига-*, *харига-* «сүгү; ант итү» *кара* «черный» сүзе белән тамырдаш булса кирәк. К. бурят. *хара* «кара; явызлык», *харааха* «каралау; каргау».

Татар сөйләшләрәндә *қарған-у* «ант итү», ягъни «әгәр фәлән эшне эшләсәм, миңа фәлән явызлык булсын» дип, үз-үзенне каргау. *Карга-* нигезен бор.тк. **қарығ* «жавап, карау» сүзенә дә баглап була. Гомумән, борынгыларның *каргау* йолаларын без белеп бетермиз, шуңа күрә *қарға-у* сүзенен этимологиясен дә билгеләү читен.

Төрки әдәби традициядә *карга-у* һәм *алка-у* — антонимнар.

КАРГЫШ «проклятие» — *карга-ш* сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан яки башка төрки телләрдән алынган (к. уйг. *карги-*, госм. *каргы-* «каргау» һәм шул ук телләрдән *каргиш, каргыш* «каргыш»); чаг. якут. *каргыс* «каршылык, явыз рух», тув. *харгыс* «тиран».

КАРДӘШ «родственник» — *карындаш* (бер карыннан туган) сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан; к. иск. диал. *қарендәш*, кк., н. *қарындас* «кардәш; кыз туган».

КАРЛАУ «лопатка (для очистки лемеха от глины)» — бор. *карла-г* «казыгыч, тырнагыч» сүзеннән, бор. *кары-ла* «казыну, тырнау» нигезеннән, *кары-* «казу» фигыленнән (к. **Казы-у**). к. диал. *қарлақ, қарлач* «сабан калагы, шабала», чув. *карлав* «кечкәнә көрәк, бөрәңге казыгыч».

КАРЛЫГАЧ «ласточка» — *қара* (к.) нигезеннән ясалган бер борынгы сүзгә бор. тк. *чиғай* «кош» сүзе кушылудан килеп чыккан дип әйтергә мөмкин булса да, сүзнен ясалышы ачык түгел, чөнки төрки һәм башка телләрдә бу сүзнен фонетик вариантлары бик күп: кк. *карлыгаши*, үзб. *калдиргоч*, төрек. *карлаңгыч*, чыгт. *карачыгай*, тув. *хара ачыгай* (чыгт. *чыгай* «лачын») «карлыгач», якут. *хараңачык*, бурят. *хараасгай*, монг. *хариачай*, эвенк. *карачугай* «карлыгач, чөкүк». Чаг. **Карчыга**.

КАРЛЫК-У «охрипнуть» — тамак төбә авазларын белдергән *кар* // *карк* сүзеннән (чаг. **Какыр-у**; к. алт. *каргыра-* «карлыгу», хакас. *харла-* «какыру, карлыгу», *харлык-* «томанлану, буылу», *харык* «карлыгу» ~ тат. диал. *карык-у* «карлыгу»), якут. *хар-* «томанлану, буылу, чөчөү» һ.б. Мисаллардан күренгәнчә, *қарлық-* сүзе *қарыл-* яки *қарла-* «карлыгу, чөчөү» фигыльлөрөнән интенсивлык дәрәжәсе формасы.

КАРМАК «крючок, удочка» — бор. *карма-гы* «тотып алу, кармый торган нәрсә» сүзеннән; к. гом. кыпчак. *кармак, карбак* «учлам, кармак» — гом. тк. характерындагы *карма-*, *карба-* «кармау, тоту, эләктереп алу» фигыленнән, бор. *кары* «кул, кулның бармаклы өлеше» тамырыннан. К. **Карыш**.

КАРНАША «плетеное лукошко» — *карна-ча* «кечкәнә карна» сүзеннән булса кирәк; к. рус. диал. *карна* «тобра» (ат азыгы салынган капчык). Бу сүз үзә чуваш теленнән булырга мөмкин. Чаг. **Көрөндәс**.

КАРСАК I «низкорослый» — башк. *қарһақ-* тик татар һәм башкорт телләрендә генә: чыгт. (к. Радлов, 11:206) *карс-* «түбән төшерү» фигыленнән булса кирәк.

КАРСАК II «корсак (*стенная лисица*)» — башк. *қарһақ*, кк., чыгт., госм. *қарсак* id., кырг. *қарсақ* «чапкыр жәнлек» (>> мар. *карсак* «үр куяны»), хакас. диал. *харсах* «кеш тәпие».

Бу сүзнен этимологик дублеты — бор. тат. *қырса* ~ рус. *харза* << монг. *хярза, хярс* «Себер көзөнә». Бу сүзләрнен борынгылыгы аларны тат., башк. *карсак* «төбәнәк» сүзе белән тәңгәлләштерүгә шик тудыра.

КАРТ «старый; старик» — чув., мар., удм. *карт-* гом. кыпчак., тк. диал. *қарт* «қарт кеше, хөрмәтле олы кеше» бор.тк. *карыт* id., *кары-* «олыгаю, картаю» фигыленнән *-т* кушымчасы ярдәмендә ясалган (чаг. тат. *қарый* <**кары-ғ* «бик карт кеше»).

Бор. *кары-* фигыле *кар* сүзеннән ясалган һәм башта «еллау, күп кар кичерү» мәгънәсендә булган (монның аналогиясен мар. *ий* «боз → ел → яшь» мисалында күрергә мөмкин).

КАРТА «толстая кишка» — гом. тк. *қарта* «карта, туры эчэк, карын» — бор. *қарнақ* < *қарын-ақ* «карынлык, карынчык» сүзеннән (чаг. *сәрдәк* ~ *сәрәнә*); к. якут. *харына, ханна, карынак* «карта». Чаг. **Карын**.

КАРУ «возражение; возмездие» — бор. тк. *кары-ғу* (яки *кары-ғ*) «кире кайтару, үч, жавап» сүзеннән, *кар-* // *кары-* тамырыннан; к. тат. диал., кырг., кб. н.б. *қару* «көч, хэл», бор. тк. **қары* «үч, жавап, каршылык», хакас. *харығ* «каршылык», бурят. *хари* «чит, ят», *хариха* «кире кайту; үч», бор. монг. *қарығу* «кару» н.б. **К.Каршы, Карыш-у.** К.Әхмәтъянов, 1989: 111—112.

Аның қаруы тәғбйре еш қына *аның қаравы* дип әйтелә.

КАРУН «скряга» — Муса пәйгамбәрнен бабадаш әнесе Карун исеменнән (Корьәндә әйтелгәнчә, ул гаять саран кеше булган).

КАРЧЫГА «ястреб» — бор. тат. *қарчығай*, бор. тк. *қартал чигай* «бөркет, лачын» (*қартал* «бөркет», *чигай* «кош, ертқыч кош, лачын») сүзеннән; к. тув., кк. *картыға*, көнч. тк. *картажағ* «карчыға», госм., чыгт. *карталжық* «бөркет баласы», *картал* «бөркет, карақош», якут. *хардатчы* «карчыға». Чаг. **Карлығач.**

КАРШЫ «против» — бор. *қар-ыш-ық* «карышучан» сүзеннән, **қары* тамырыннан (к. **Кару**); чаг. алт. *қариу* «дошман, кортқыч», шор. *қарча* «кире, тискәре», телеут. *қариу* «карыш, дошманлык-лы», чув. *хирәс* «карыш». Тат. *қарыш-у* — бор. **қары-* фигыленнән.

КАРЫШ «вершок; пядь» — гом. тк. *кары* «кулның очыннан терсәккә кадәр өлеше» сүзе нигезендә ясалган сүз; к. тат. диал. (мишәр., питрәч) *кара, қәре* — *киләп* (озынлык берәмлеге) — 1 м, 1,5 м; себ. тат. *қарғын, қары*, алт. *қары* «терсәктән кулбашка кадәр», *қарыш* «карыш, учлам», үзб. *қарич* «карыш», бор. тк. *кары* «карыш, аршын», чыгт. *қары* «кул, терсәк, ике аршына тигез үлчәм», куман. *кары* «беләк, аршын», якут. *хара*, чув. *хур* «ике беләк озынлығы», бор. тк. *қарағ* «кул, беләк». Чаг. монг. *гар* «кул».

КАСМАК «поскребки (напр., каши)» — бор. тк. *касмак кас-ың-гак* (?) «касмак, кайнау калдығы» (чаг. **Каймак**) сүзеннән, ниндидер *кас-* // *кад-* («кайнау») тамырыннан; к. чув. *хысма*, кк., ккк. *касмак*, кум. *касмак* «касмак».

КАСЫК «пах» — бор. тк. *кас-*, *қасы-* жыерчыкландыру, бору, киткөләү, тигезселәү» фигыленнән булса кирәк; чаг. госм., кырым. *қасык* «жыерчыклы урын (*тәндә*)», *қас-* «кыскарту, бөрү, жыеру», *қасы-* «жыерчык ясау» (Радлов), төрек. *кас* «мускул».

КАТ I «слой, пласт, этаж» — гом. тк. *кат, кәт, кабат* (к. **Кабат**) «кат, катлам, кырый, ян (ишек каты)» сүзеннән; к. тув. *каят* «кат, рәт, тышлык, кабат», шул ук нигездән тат. диал., гом. тк. *катар* «рәт, рәттән», *катмар* «кат-кат торган». К. **Кат-у II.**

КАТ II «раз» — гом. тк. *кат* id. ~ бор. *ката* «рәттән, өзлексез». **КАТА** «валяные галоши» — чыгышы ачык түгел; чаг. монг. *кутасун* «итек»; рус. *коты*, башк. *ката* «тояк» икенчел булса кирәк.

КАТАУ «укрепление, крепость» — бор. *ката-у* «көтү, көтү саклау» ~ тув. *ката-* id, сүзеннән; к. бор. уйг. *катағла-* «корал илә саклау», чув. *хүте* «койма, дивар» << болгар. **катау* id.

КАТ-У I «затвердеть; загрязниться» — чув. *хыт-*, гом. тк., гом. алт. *қат-* < *қазт-* id. бор. *қағ* «кипкән, каткан» тамырыннан, шуннан ук *каты* (бор. тк. *каттығ*) «твердый», себ. тат. *катрац* «жесткий» н.б. **К. Кау.**

КАТ-У II «сучить; заправлять» — чув. *хут-* id. бор. синкретик *қат-* тамырыннан; шуннан төрки телләрдә бик күп сүзләр ясалган: тат. *катлау, катна-у, катыш-у, катык*.

КАТЫК «катык (национальный сорт кефира)» — гом. тк. *катық* < *катығ* «ашка катыла, кушыла торган нәрсә» — гом. тк. *кат-* «кушу» фигыленнән ясалган; аның төрле мөгнәләре дә шуны күрсәтә: бор. уйг. *қатық* «аш серкәсе», гагауз. *қатық* «өстәмә ризык», бор. тк. *қатық* «аш тәмләткеч», тув. *кадығ* «бутка», азәрб. диал. *җатых* «соус».

КАУ «прошлогодня сухая трава» — бор. тк. *қағ* < *қаға* ~ монг. *хаға* «коры, кипкән» — бор. тамыр сүз. К.Әхмәтъянов, 1989:30—32.

КАУГА «кожаное колодезное ведро; ист. барабан» — монг. *кобуға, ковға, кōға* ~ кырым. *қопқа*, госм. *қова, қован* «тире чиләк, цилиндр». *Гауга* сүзе белән багланышы халык этимологиясе тәңгәлендә генә.

КАУДАН «прошлогодня трава; стерня» — *-қау* сүзеннән, монг. *-дан* кушымчасы кушылып ясалган. Чаг. тат. диал., бор. чыгт. *қаулан (кавыл-ан)* «каудан». К. **Каудар.**

КАУДАР «торопливый, нетерпеливый» — к. диал. *қаудар, қаудыр* «каудан, кипкән каракура» ~ кк., ккк. *қаудыр* «коры, кипкән». Бурят., якут. *хагдар-*, *хагдарығ* «кору, кибү» — *қағ* «коры, кипкән» тамырыннан (к. **Кау, Каудан**). Сүзен *-дар* өлеше монгол телләреннән дип исәпләргә мөмкинлек бирә. К. ш. ук **Кавы.**

КАУРЫЙ «перо (птицы)» — бор. *каур-ығ* «каурий» — *кауыр, қағыр* «каурий сабағы» сүзеннән, ниндидер *кағ* тамырыннан; к. тат. диал. *қауырғый* «каурий», *қауыр* «каурий, кавырсын» — хакас. *каар* «каурий», ихтимал, *каурый-* курай (к.) сүзе белән бер нигездәндер; к. себ. тат. *каурай* «курай», *кауырсын* «камыл, курай» (Тумашева). К. **Кавырсын.**

КАУША-У «смущаться, растеряться» — гом. тк. *қағша-*, *қақса-* «кибеп какшау, каушау, хәлсезләнү» — бор. *қағша-* (МК) «хәлсезләнү» сүзеннән (шуннан ук *қақша-у*); к. кк., ккк. *кауса-* «кибеп какшау, бөлү», чув. *хакша-* «корып кибү, зәгыйфьләнү», *хавшак* (тат. диал. *каушак, какшак*) «муртайган, мөлжерәгән» сүз тамыры *как* (к.).

КАЧКЫН «беглец» — *кач-у* (к.) фигыленнән; кайбер төрки телләрдә *качкын* «качып киткән кеше» түгел, ө «качып бару, паника».

КАЧ-У «убегать, избегать» — гом. тк. *кач-* id.

КАЧЫР «мул» — гом. тк. *качыр*, монг. *качыр, катыр*, гом. тк. *қат-* «кушу, өстәү» сүзеннән (Рамстедт). К. **Кату II.**

КАШ «бровь, возвышенность, крутой склон, бровка» — гом. тк. *қаш, қас* «биегәеп торган кырый, ян, кырый, каршыдагы калкулык, текәлек»; шуннан ук *кашак, кашага, кашка, кашлак*.

КАШАГА «бордюр, занавеска» — бор. монг. *касига* «ихата, кура, тиресе киртөлөнгөн урын, киртө, стена» сүзенен *каш* (к.) сүзе белөн контаминациялөнүөнөн килеп чыккан; к. көнч.тк. (алт., кырг., уйг.) *кажа* // *каша* // *каса* «кура, лапас, абзар», тув. *қастыг* < *қаш-лыг* «кашага». Чув. *кашака*, *хавшака* «төрөзө (ишек) янагы, кашага» татар теленнөн булса кирөк.

КАШАУ «скребница» — чув. *кашав-*, ткм. *ғашав*, азэрб. *ғашов*, гомс. *қашагы*, бор. тк. *қашағу*, якут. *кысыах* бор. тк. *каша-* «ат төнөн кыргызчлау» сүзеннөн. *Кашау* сүзе күп кенө төрки булмаган теллөргө дө үтөп кертгөн (*мәс.* Кавказ теллөрөндө *хашав* «кашау»). Чаг. бурят. *хосо-* «кыргызчлау».

Себ. тат. *качау*, *кацау*, мар. *кашаргы* «чөй, очлы таяк, өтерге» сүзе дө, ихтимал, *кашау* сүзе белөн бердөйдөр.

КАШБАУ «кашбау (*женский головной убор*)» — мар. *кашпау*, *капу*, *ошпу* ~ чув. *хошпу*, *хушпу*, удм. *кашпу*, рус. диал. *кошпа*, башк. *кашмау* id. Бу сүзнен аңлатмасы бик гади кебек (*каш* + *бау*) күренсө дө, монда катлаулы моментлар юк түгел: *каш* биредө тән өгъзасы түгел. (чаг. *йөзөк кашы*); к. **Кар.** → *кашбагъ* «бизөкле билбау» — азэрб. *ғашбанд*, фарсы. *қашбанд* id.; *бау* сүзе дө биредө кытай. *мау* «көпөч» сүзеннөн дилөр.

КАШКА «белая отметина на лбу» — гом.тк. *қашқа* — гадөттө, «кашы ак» сүзеннөн дип аңлатыла, лөкин сүзнен этимоны тирөнрөк булса кирөк; к. диал. *қашқар* «кашка» («Алланың кашка төкөсө» — корбан чалуга билгелөнгөн кашка төкө, төрки халықларда кашка малны Алла үзе тамгалаган дип уйлап, корбанлык сыйфатында симерткөннөр); чаг. шулай ук алт., тув. *калка* «манлай», *кайяк* «пелөш», монг. *калчыгай* «пелөш», *калчак* «кашка». К. **Кашкалак.**

КАШКАЛАК «лысуха» — *қашқа* (к.) сүзеннөн (кашкалакның манлае ак була); чаг. диал. *кашкалдак*, гомс., азэрб. *кашғалдак* «кашкалак».

КАШКАРЫЙ «астра» — к. диал. *кашгарый* «кашкарый, астра, кашгар гөле» (*Кашгар* — Синьцзяндө бер зур өлкө).

КАШКЫР «степной волк» — тат. диал., кырг. *качкыр*, *карышкыр*, үзб. диал. *қаршқул*, гадөттө, *карыш курт* тезмөсеннөн дип аңлатыла: *қарыш* «усал» (к. чув. *хәруий* «хөтөр, явыз») + иск. тат. *корт* < бор. тк. *курт* «бүре». Чув. *кашкяр* «бүре» — татар теленнөн.

КАШЛАК «косогор, скат горы» — *каш* (к.) сүзеннөн; к. диал. *қаш* «калку жир, үр, текө тау», *кашлык* «кашлак», алт., кк. *кас* «каш, елганың текө яры, калку яр».

КАШЫ-К «ложка» — бор. тк., монг. *кал-* тамырыннан, *қалақ* (к.) сүзе белөн бердөй нигездөн дифференциациялөнөп килеп чыккан булса кирөк (Дмитриев). Чаг. *ишек* ~ чув. *алък* < **alik*.

КАШЫ-У «чесать» — гом. тк. *кашы-* // *касы-* «тырнау, тырнак, кыру» сүзеннөн; к. ш. ук кк. диал. *каша-у* «казу, сөрү», себ. тат. *качау* «өтерге белөн тишү», бурят. *хосо-хо* «кыру». К. **Кашау.**

КӨБЕН «брак; бракосочетание» — фарсы-таж. *кабин* «калым, хатын малы, никах» сүзеннөн.

КӨБЕСТӨ «капуста» — рус теленнөн, рус теленө исө Көнбатыштан кертгөн (итальян, *капуцца* «баш, көбөстө башы»).

КӨВЭРӘ, КӨБЭРӘ «скатка теста; заготовка детали» — үзб. диал. *кәбәрә*, алт. *кебер* (кэбэр) «сын, сурөт» — бор. тк. *кәп* (> чув. *кап*, себ. тат. *куп*) «сын, сурөт, форма» сүзеннөн. Бор яңгырашы *кәбирән*. К. **Кипрән.**

КӨВЕШ «кавуши (*национальные мягкие кожаные калоши*)» — диал. *кәбич-*, үзб. *кавуш*, фарсы. *кафи*, сугди. квб «көвеш», беренчел мөгънөсө — «патша кигөн алтын ката».

КӨГАЗЬ «бумага (*письменная*)» — мар., удм. *кагаз*, морд. *кагод*, чув. *киакас* — киң таралган сүз, татар теленө гарөп-фарсы даирөсеннөн кертгөн: к. фарсы. *кагад*, гар. *кагад-ун*, уйг. *кәгат*, *кағат* «көгазь», тат. диал. *киагаз*, *кыягаз*, *йагаз*, *жәгаз*: [й-, ж-] ~ [ч-] күп теллөрдө күзөтелө; алт. *чагазын*, монг. *чагасун* күп теллөрдө уртада [-р-] килеп чыга: бор. монг. *чагалсун*, *чагарсун*, бурят. *sarahoон*, грузин. *кагарди* «көгазь»; хөзөргө *кәгәз* яңгырашы гарөпчөдөн булса да, сонгы тикшеренүлөр буенча бу сүз төрки *кағыт* (тат. *қак*, *қағыт*) «юка гына жөелгөн жимеш измөсө» сүзеннөн (гарөплөр бу сүзне халык этимологиясе буенча *кғз* «сөзү» тамырына нисбөт иткөннөр); борынгы кытайлар көгазьне нөкь кагыт койган шикелле ясаганнар.

КӨЕФ «настроение» — гар. *кәйф-ун* «яхшы көеф», күңеллек» сүзеннөн.

КӨЖӨ «коза» — бор. тк. *кәчә*, *кәчи* «көжө» (МК) сүзеннөн, киң таралган сүз; к. рус. *коза*, латыш. *каза* (*кага*), ихтимал, скиф теллөрөннөн таралгандыр, тат. диал. *кәзә* рус. *коза* тәэсирендө килеп чыккан, көжөне куу ымлыгы *көжжә* — *кәжә* сүзенен борынгы бер фонетик вариантыннан булса кирөк; тат. диал., үзб. һ.б. *ички*, *кички* «көжө», бор. тк. *кәч-кә* «көжө»; к. венг. *keszeke* ~ *keszke* (*кәчкә*) ~ чув. *качака* «көжө».

КӨЖҮЛ: *көжүл күн разг.* «козловая кожа» — рус. *козел* «көжө төкөсө; көжө тиресеннөн эшлөнгөн күн» (Даль) сүзеннөн.

КӨЙ «плохой; дрянной» — бор. тк. *кәй* (> чув., мар. *кай*) «сонгы, кәй» < гом.тк. *кәй*, *кәд*, *кәт*, *кәз* «сон, арт як» сүзеннөн; *кәй*, *кей* нигезендө тат. диал. *кәйен*, үзб. *кейин* «сонынтын; сон» сүзе һәм *кинжә* (к.) сүзе дө ясалган; к. Әхмөтьянов, 1989:58—59.

КӨЙЛӨ «кайло» — к. кк. *кайла*, фарсы - гарөп. *хәйл* «көйлө, китмөң».

КӨЙТӨН «басон (*о шнуре*)» — гомс. *кайтан* id. сүзеннөн; чыгышы борынгы *Каййета* дигөн шөһөр исеменнөн (Преображенский), рус. *гайтан* «көйтөн» гомсманлы теленнөн; к. грек. *гайтани*, латин. *саятани* «көйтөн».

КӨКРЕ «кривой, согнутый; крюк» — мар. *кагыр*, чув. *какяр* — бор. тк. *кәкрү*, *кәйре*, халыкара *кәк*, *как* «көкрө» тамырыннан; к. чув. *кукяр*, *куклек*, мар. *какләкэ* «көкере», чув. *куклен* - «бөгөлү», *куклет* - «бөгү». Чаг. ш. ук монг. *кажци* «көкрө», фин. *käärä*, эстон. *käär* «көкрө».

КӨККҮК, КҮКЕ «кукушка» — бу кошның тавышын бел-

дергөн төкүлиди (ияртем) сүздөн, барлык теллөрдө дә диярлек охшаш янгыраш алган; к. рус. *кукушка*, таж. *кәккүк*, *какук*, фарсы. *куку*, әрмән. *кәку*, немец. *kuckuck*, грек. *кокку*, латин. *сиси*, венг. *каккик* (*каккук*), бурят. *хухы*, грузин. *гуул* «кәккүк».

КӘЛӘВӘ «калеве» — гар. *хәлуә* сүзеннән булса кирәк (Абаев; к. *Хәлвә*), үзб. *калава* «калач, күмәч».

КӘЛӘПҮШ «тюбетейка» — фарсы-таж. *каллапуш* «кәләпүш» сүзеннән, фарсы. *калла* «баш» һәм *пуш* «каплавыч» (*пушидан* «каплау, ябу») сүзләрәннән; к. диал. *кәллә* «түбөтөй».

КӘЛӘШ «невеста, стоворенная девушка» — иске тат. *кәләш-ү* «сөйлөшү, кыз ярәшү» (кырым, кар., кб., кум. телләр-рәндә дә очрый) сүзеннән; к. чув. *калаш* < **käläc-*, тат. диал. *кәлә-ү* «сөйләү» (шуннан рус. *калякаты*); бор. *кәл* «тел».

КӘЛЖЕМӘ «лепешка из картофельного пюре» — *кәрчемә* сүзеннән.

КӘЛИНКӘ «калитка» — бу диалекталь сүз рус теленнән түгел; бор. язма төрки ядрарыкләрдә *калика*, *калинка*, монг. *кагалинка* «капка» (*калкан* сүзе белән тамырдаш); к. чув. *калинкка*, *каленкка* «кәлинка» < тат.? К. **Калкан**.

КӘЛТӘ «ящерица» — себ. тат. диал. *кәлтә елан*, *кәлтә кисәк* (диал. *кәлтә* «кыска», бор. тк. *кәсәк* «елан») сүзенен икенче өлеше төшөп калудан килеп чыккан дип аңлатыла (Егоров); к. ш.ук бор. тк., монг. *кәлэс* «кәлтә» (Зәмәхшәри), *кәлэр* «елан, чайан» (МК). К. **Кәлтә**.

КӘЛШӘ «молодые всходы хлебов» — чув. *келче*, *калча* «кыска, курпы, шытым, ужим» сүзеннән, бу сүз исә тат. диал. *кәлтә* (к.) «кыска» сүзеннән; к. кк. *келте*, үзб. *калта*, фарсы. *халтә* «кыска, кисек, киселгән». К. Әхмәтъянов, 1989:60—61.

КӘМӘР «рыцарский пояс» — фарсы. *кәмәр*, *камара* ~санскрит. *ктам* «билбау, каеш; бил; жәя» сүзеннән.

КӘМӘШ «форма, подобие» — к. чув. *капаш* «форма, охшашы» < *кап* < бор. тк. *кәр* «форма, тышкы күренеш» сүзеннән.

КӘМИТ «балаган; цирк» — рус. диал. *комедь* «спектакль, тамаша» сүзеннән (*комедия* сүзенен бозылган варианты).

КӘНДИ «чашка, миска» — тат. диал. *кәнди*, фарсы. *қанди* «кәнди, шикәр савыты» (фарсы. *қанд* «шикәр»).

КӘНДИЛ «канделябр, люстра» — госм. *кәндил* «кәндил» сүзеннән булса кирәк, киң таралган сүз, төп чыганагы — грек теле хисаплана; к. рус. диал. *кандило*, *кандель* «кәндил, шәм», гар. *кандил* «кәндил, лампа», грек. *хандила*, латин. *candilla* «шәм». К. рус. *канделябр* «шәмдөл».

КӘНИЗӘК «служанка; одалиска» — фарсы. *кәнизәк* «кәнизәк, хезмәткәр кыз, кол кыз» сүзеннән, к. Авеста. *Кәнијак* «кызчык», санскрит. *капуа* «кыз бала».

КӘНТ диал. «точно, точь-в-точь» — к. төрек., ткм., бор. тк. *кәндү*, *кәндүси* «үзе», кб. *кеси* < *кәндиси* «үзе», якут. *кени* «ул, шул» — бор. **кән* «үзәк» сүзеннән. К. **Кендек**.

КӘНТӘЙ «сука» — төп татар сүзе, бор. *кан*, *кән* «эт, көчек» сүзенә -*тәй* аффиксы ялганып ясалган (ләкин бу

аффиксның биредә нинди мөгънәдә икәнлегә ачык түгел); к. үзб. *канчык* «кәнтәй», себ. тат. *канцак* «кәнтәй»; *кан* «эт, кәнтәй, көчек» бик борынгы заманнарда ук киң таралган сүз булса кирәк. К. корей. *кани*, нивх. *кан* «эт», һинд-евр. **кеион*, **кепион* «эт», латин. *canis* «эт, кәнтәй», самодий. *канак* «эт». Чаг. **Көчек**.

КӘПӘЧ, КӘЛӘБӘЧ «тюбетейка, феска» — к. **Калфак**.

КӘР, КЯР «действие; инициатива» — фарсы. *кяр* «эш, шөгъль». К. ш. ук тат. *бикәр* < фарсы, *бикяр* «эшсез».

КӘРАП «корабль» — бор. кыпчак сүзлекләрәндә *кәраб* id.; грекча *карабос* «кәрап» сүзеннән. Шуннан ук рус. *корабль*. Татар язма-әдәби телдәгә *кораб* язылышының тарихи акланмасы юк.

КӘРӘЗ «соты» — угро-фин. телләрәннән алынма дип хисапланыла (Егоров); к. удм. *карас* «чирәм, кәрәз», мар. *кәрәш*, мокша. *караст* «кәрәз». Төптә һинд-европа телләрәннән килә дигән фикер бар. К.Әхмәтъянов, 1989:47.

КӘРӘКӘ «карась» — чыгышы ачык түгел; чаг. үзб. *карака* «кәрәкә», тат. диал. *кыраша* «кәрәкә», себ.тат. *кәреш* «стерлядь».

КӘРӘС, КӘРЕШ диал. «цветочный орнамент» — к. мар. *карыз* «бизәк, чиккән чөчөк», фарсы. *гарз* «чөчөк касәсе». Чаг. тат., башк. *кәрешкә* «ромашка, тычкан борчагы».

КӘРЗИН «корзина» — бор. рус. *корзатъ* «үрү, ишү».

КӘРВАН «караван» — фарсы. *карауан*, *кайрауан* «караван» сүзеннән.

КӘРЛӘ «карлик, карликовый» — бор. рус. *карло* «кәрлә» сүзеннән (төптә немецчә *kerl*, *kerle* «кешекәй»).

КӘРЧӘ «харчи» — күп телләргә таралган сүз, төптә гарәпчә *харж* «хәрәжәт, расход» сүзеннән.

КӘРЧЕМӘ «самогон; медовый шербет» — к. диал. (гәйнә) *кәрсе* «артык әчу, нык әчу», себ. тат. *каруца* «бик ачы бал», монг., калм. *харза* «бик куәтле исерткәч, өч кат куылган ара-кы», тамыры — бор. алт. *кәр* «ачы, өчөгән».

КӘС «дерн; круглый кирпич» — диал. *кәз* «зур саман кирпич яки дүрткел киселгән чирәм», кк. диал. *кәз*, *кәз*, *кез* «көз, кантар»; шуннан тат. диал. *тизәк*, *кәзәк* «ягулык өчен тизәктән сугылган кирпич», гом.тк. *тизәк* (к.) шуннан ук килеп чыккан (к. рус. *кизяк* «кипкән тизәк»), мар. *кәш*, *каш* «сөрелгән жир кишәргә, буразна; рәт, төркем». К.Әхмәтъянов, 1989:60.

КӘСА «чаша, бокал» — фарсы. *касә* «зур купы, зур тәлинка» сүзеннән.

КӘТТӘ «лучший, большой» — фарсы-таж. *кәттә* «зур, шәп» сүзеннән булса кирәк; к. үзб. *катта* «зур», тат. диал. *кәттә* «яхшы, шәп», башк. *кәттә* «матур», чув. *качча*, мар. *кача* «сөйгән яр, йөргән егет».

КӘТҮК «катушка; шпулька» — рус. диал. *каток* «кәтүк, ролик» сүзеннән; чаг. шулай ук фарсы. *галтәк* «кәтүк».

КӘҮСӘ «ствол (дерево)» — бор. тат. *кәб-сә*, *күб-сә* «куыш агач» сүзеннән (к. **Күбәк**, **Көпшә**). К. чув. *кәүсә* «кәүсә, куыш агач, көпшә», төрек диал. *кәүсә* «кәүсә, сабак».

КӘШ «состоит из» — фарсы. *kāshit* «төзелгән, оешкан, эченә алган» сүзеннән. Бу сүзне тергезергә кирәк.

КӘШӘНӘ «мавзолей; ограждение могилы» — фарсы. *kāshānā* «кечкенә өй, кечкенә корылма» сүзеннән, күп теллөргә таралган; к. кырг., кк. *касәнә*, куман. *кэсэнә*, кб. *кэшэнә* «төрбә». Асылда, фарсы. «Кәшан шәһәре керамикасы» дигән сүз.

КЕБЕК «как, вроде» — гом. тк. *кэп* «форма, сурәт, чагылыш, чалым, образ» сүзеннән; к. чув. *кап*, *капá* «форма, фигура, корпус, килбәт» (Егоров), кк., кырг., алт., кум. *кэп*, *хэб*, бор.тк. *кэп* «калып, охшашлык, килбәт» (МК). Иск. тат. өд. *кеби* «кебек» < **кэбиг* > уйг. *кэби*, үзб. *каби* id.

КЕЛӘ «задвижка, запор» — бор. тат. *кел-эк* «телчек» сүзеннән; к. мар. диал. *келэ*, *кыйá* «тел, кечкенә тел, келә», *кел* // *кыйл* «тоткыч», чув. *кёле* «бик». К. **Тел.**

КЕЛӘМ «ковер» — гом. тк. *киләң* «бәрхет, келәм» сүзеннән ниндидер *кил-* // *кэл-* тамырыннан; к. чыгт. *калин* «келәм», бор. чыгт. *калим* «одеяло, покрывало» (Боровков), хакас. *килин*, *келең*, тув. *хилиң*, бурят. *хилэң* «бархат; плис», фарсы. *гиләм* «келәм». *Гилән* өлкәсе исемнән дигән фикер бар.

КЕЛӘТ «амбар» — рус. *клеть* «читлек, кечкенә бүлмә» сүзеннән. Ләкин бу төрки сүз дигән фараз бар. К. **Келәү.**

КЕЛӘҮ «языческое моление» — тат. диал., чув. *келә-* «теләү, ялвару» сүзеннән, сүзнең тамыры гом.тк., монг. *кил* // *тил* «тел» дип хисапланыла (к. **Тел**). *Ни бэйрәм*, *ни келәү* өйтеме мөселманлык белән мәжүсилек арасында яшәлгән чордан калган. Керәшеннәрдә келәүнең төрлесе булган: *олы келәү*, *кече келәү*, *өй урыны келәү*; *келәүлек* «пот».

Мишәр диалектындагы *келәү* «теләү» вариантының параллельләре караим, алтай, хакас телләрендә һәм борынгы хазар теле ядрарыкларендә табыла. *Келә-ү* сүзенәң дериватларына русча *кляуза* < *келәвеч* (*келәвец*), *клевета* (*келә-* сүзенәң «әләкләү» мәгънәсе булган), *клянчить* (*келәнче* «теләнче») сүзләре тоташа; борынгы мишәр-хазар *кал*, *кел* «тел; мәжүси дога» сүзеннән чувашча *кел* «дога», русча *калякать* һәм, ихтимал, *клеть* < *келәт* «гыйбадәт бүлмәсе» (югары үсешкән мәжүсилектә һәр гаиләнең үз гыйбадәтханәсе булган), *хлястик* (тат. диал. *келәч* «телсыман деталь») сүзләре килә.

КЕМ «кто» — гом. тк. *ким*, *кэм* (>чув. *кам*) id. Шуннан *кемсә* < *кем ирсә*. К. **Нәрсә.**

КЕНДЕК «пуп, сердечник; стержень» — чув., мар., удм. *кендек* «кендек»; тамыры — хакас, якут. *киин* ~ монг. *күйн* «кендек»; рус. диал. *киндяк* (үзб. *киндак*) «кендек» — татар диалектларыннан булса кирәк; угро-фин телләрендә бу сүзнең этимологиясен тирәнәйтәргә мөмкинлек бирә торган вариантлары да бар; к. венг. *келе* ~ мар. *кедемде* «кендек» (төрки телләрдән). Чаг. ш. ук госм., бор. тк. *кэнд-и* «үзе» > тат. *кәнт* «нәкъ».

КЕР «грязь (на теле и белье); белье, подлежащее стирке» — гом. тк. *кир*, монг. *хир(э)* «кер» сүзеннән; чаг. чув. *кирәк* «кер, тузан». Бор. монг. *кир* «кер, балчык».

КЕРӘН «хрен» — рус теленнән. Ләкин русчага бу сүз болгар теленнән кергән дип уйлыйлар; к. чув. *хёрен*, мар. *Ырән* «керән».

КЕРӘЧ «известь» — кум., н., төрек. *киреч*, кар. *керәч* «известь». К. **Кирпеч.**

КЕРӘШӘ «каساتка» — борынгы телебездә *керәшә*, *көрәшә*, *көрәчә* махсус ау коралы, ул формасы белән яр карлыгачына охшаш; хәзерге диал. *керәч*, *көрәч* «тире тарттыру өчен чөй яки киерге» шул ук сүздән. К. мар. *күрезе*, чув. *кереҗе*, монг. *хурээ* «сәнәк, көрәк».

КЕРӘШЕН «крещеный татарин» — ~ чув., мар. *кряшын*, *кйряшын* id., һәм ш.ук «үз керәшеннәре» (татар теле тәэсирендә) — һичшиксез рус. *крещён* (сыйфат) сүзеннән.

Христиан татарлар (төркилә) VII гасырдан бирле билгеле, ләкин алар *керәшен* дип аталмаган.

Рус. *крещен* «чукындырылган» сүзә *крест* «хач» сүзеннән, ахыр чиктә *Христос* (грекча «коткаручы») исемнә тоташа. Шулу *крест* сүзенә *крестьян* (төбәндә «христиан») сүзә дә тамырдаш. Шунлыктан татар әдәби-язма телендә *крестьян* сүзен йә гади сөйләмдә *керәстиән*, йә *жирбагар* сүзә белән алмаштыру төкъдим ителә.

КЕРДЕШ «примак» — тат. диал. *килдеш* > чув. *килеш* «өйдәш» сүзеннән (*кер-ү* фигыле тәэсирендә генә *керде-ш* булып киткән): тамыры тат. диал. (мишәрчә), чув. *кил* «өй, йорт» (шуннан *киләк* «умарта саклау бурасы; урманга-кырга чыгарылган умарталык»). К. бор. тк. *кирдеш* «өйдәш», госм. *гил* «гаилә; өйалды; почмак» (чаг. тат. *өч-кел*, *дүрт-кел*). К.Рясянен, 1969:270.

КЕРЕШ «тетива; смычок» — гом. тк. *кириш* «кереш», *кир-*, *кәйр-*, *киер-* «киерү, тарттыру» фигыленнән булса кирәк; к. хакас. *киреш* «тарттырылган нәрсә, кереш», тув. *кириш*, якут. *кырыс*, алт. *кырыш* «кереш», чув. *хирлү* «кереш».

КЕРЕШ-Ү «приниматься, браться» — гом. тк. *кириш-*; *кир-* «керү» сүзеннән.

КЕРПЕ «еж» — гом. тк. *кирпи*, *кирби* «керпе», бор. тк. *кэрпиг* «энәле, энәлек» сүзеннән, бор. гом. тк. *кэрп-*, *кырп-* «энә, кадагыч» тамырыннан. Чаг. **Керфек.**

КЕР-Ү «входить, войти» — гом. тк. *кир-* id.; шуннан ук *кереш-ү* < гом. кыпчак. *кириш-* id.

КЕРФЕК «ресница» — чув. *хәрпәк*, гом. тк. *кирник* id.; *керпе* сүзә белән тамырдаш булса кирәк.

КЕРШӘН «белила, крем; пудра» — бор. тк. *киршән* (МК), әрмән-кыпчак. *кыришан*, тк. (госм.) *киришан*, себ. тат. (Будагов, 1:123) *курушән* «кершән». Шәрәкь телләреннән.

КЕСӘ «карман» — чув. *кессе*, *кесье*, *кәсийа*, мар. *киса*, *кышан*, *күсен*, удм. *кисъ* күп теллөргә (фарсы, кавказ, славян) гарәп теленнән таралган сүз; к. гар. *кис* «кесә, янчык», *кисәт* «букчай» (шуннан ук төрек, *кисәт* >> рус. *кисет*). Төп чыгышы — бор. грек. *kistis* «букча, пакет» сүзеннән.

КЕСӘЛ «кисель» — чув. *кесел*, мар. *кысал* — рус. *кисель* сүзеннән (тамыры *кис-* «ачы, әче»: *киснуть* «өчү», *кислый* «өче»).

КЕТӘК «клетка для кур» — фарсы-таж. *кәтәк, кәдәк* «кечкенә өй, өйчек» (*кәд, кәда* «өй») < бор. иран. *кәтә, ката* «өйчек» сүзеннән, халыкара таралган вариантлары бик күп; к. рус., белорус. *котук, куток, закут*, чех. *кот, коток* «кетәк, токын».

КЕЧЕ «малый; младший» — гом. тк. *кичиг, кичик* (иске тат. *кечек* «кече»), тк. *күчүк* «кече, кечкенә». Мар. *изи* < болгар. **кижи* < *кичиг* (?) *id.*; чув. *кесән* < **кечкен* (к. тат. **Кечкентәй**).

Этимологлар бу сүзнен тамырын бик күп телләрдән билгеле булган *кич* «кечкенә» сүзендә күрәләр; к. фарсы. *кыч*, әрмән. *кич* *h.б.* «бөләкәй». К. **Кечкенә**.

Кече атна ~ чув. *кешнерни* (*кун*), мар. *изарня* «атнакич» сүзе элек *атна* «жомга көн» мәгънәсендә булуыннан (к. **Атна**).

КЕЧКЕНӘ «маленький» — бор. тат. *кечек кенә* тезмәсеннән кыскарып килеп чыккан; чаг. кк. *кишкинә* «кечкенә, кече» гомумән төрки һәм башка телләрдә «кечкенә» сүзен (яки шул мәгънәдәге сүзләренә) һәртөрле көчәйткеч кушымчалар белән өйтү типологик күренеш; к. тат. диал. *кечери, кечкәй, кечкентәй, кечкенәй* *h.б.*, хакас. *кечичек*, монг. диал. *күчүкән, күчүгүкән* «кечкенә» (чаг. рус. *малый, маленький, малюсенький*).

КЕШ «соболь» — гом. тк. *киш* // *кис* «кеш» сүзеннән, чаг. ханты. *кет* «кеш» (Рясянен); шумер. *kiši* (*киши*) «бер жәнлек».

КЕШӘН «путы» — гом. тк. *кишлән* // *кишән* // *кизән* «кешән, богау» сүзеннән, бор. тк. *киш-ә*- (МК), уйг. *киз-ә*-, хакас. *күз-ә* «тышаулау, бөйләп кую», сүзеннән; сүзнен беренчел мәгънәсе «малны казыкка бөйләп кия торган озын бау» булган булса кирәк; чаг. монг. *күш-*, *көш-* «бөйләү».

КЕШЕ «человек, личность» — гом. тк. *киши* «кеше; кунак» сүзеннән. Бор. тк. *киши* «хатын» мәгънәсендә булган. К. **Теше**.

КЕШЛЕК «праздничное платье» — диал. *кеше-лек* «кешеләр, ятлар; халык алдына чыкканда кия торган киём» сүзеннән; к. үзб. *кишилик кийим* «кешелек киём».

КЕШНӘ-Ү «ржать (о лошади)» — гом.тк. *кишнә-*, *кишнә-* тат. диал. *кешеннә-*, *кешенлә-* «кешнәү», ниндидер *кешен* // *кишин* сүзеннән (чаг. **Кешән?**); к. чув. *кешән-*, бор. чыгт. *кишән-* «кешнәү».

КЕШТӘК «ластовица» — фарсы. *хиштәк* «кештәк, дүрткел материя кисәге»нән (фарсы. *хишт* «кирпеч, квадрат»).

КИ союз «что; как» — фарсы. *ки* «ни, кайсы, кайчан, кем» сүзеннән, чыгышы — бор. ирани телләрдәге *ка, ак(а)* «кайсы, ни» сүзеннән. Чаг. **Кем**.

КИБӘК «отруби, мякина» — гом. тк. *кәбәк* (тат. диал. *кәбәк*), *кәпәк* «кибәк, әрбә» тат. диал. (себ.тат.) *кип, кәп* «тышча, сүрү, кабык» < гом. тк. *кәп* *id.* сүзеннән. Чув. *кипек, кипенкә*, мар. диал. *кәбәк, кибек* «кибәк» — татар теленнән.

КИБӘН «стог» — бор. тк. **кәбәң* (тат. диал. *кәбән* // *кәпән*, кб. *кебен* «кибән, чүмөлә, зур өем» сүзеннән; «өем» сүзен белдергән һәм күп телләргә уртақ символик яңгыраш *кәп* // *күп* тамырыннан булса кирәк; к. якут. *кәбис* «кибәнлү, кибән кую», бор. чыгт. *кәбәң* «күпкөн корсак», тув. *хөпзән* «кибән» (чаг. **Күбә**),

ханты. *кебан*, венг. *кере*, удм., мар. *кәбан, каван*, рус. диал. *кабан* «кибән» — төрки телләрдән (Егоров); чаг. шулай ук осетин. *губин* «корсак» (Абаев), һинд. *кавандһ* «корсак, болыт, болыт-сыман өем, үркәч». К. Әхмәтъянов, 1989:59.

КИБЕТ «лавка; магазин» — бор. тат. *кәбит, кәбәт* «йөрөп сатучының көймәле арбасы» (шуннан рус. *кибитка* «көймәле чана; төрәзәсез өй») — гар. *күббәт-үн* «чатыр, палатка» сүзеннән; чув. *кипет, типет* «кибет», удм. *кебит* «тимерче алачыгы, лавка, кибет» татар теленнән.

КИБ-Ү «высохнуть» — гом. тк. *кәп-* *id.* Бу сүз бүтән тк. телләрдә сирәк очрый. Чув. *тип-* «кибү» татарчадан.

КИГӘВЕН «овод» — тат. диал. *күгәвен*, бор. тк. *көкәгүн* «кигәвен, күк (яшел башлы) чебен» (МК) сүзеннән, гом. тк. *көк* «күк» (к. **Күк**) тамырына исем ясагыч кушымчалар өстәлеп (*көк-әг-үн*) ясалган; чаг. себ. тат. *кигәвен* «яшел башлы кыр үрдөгә, күгөл».

КИГИ «спицы колеса» — тат. диал. *кигәй*, бор. тк. *кәкәг* «киги» сүзеннән, ниндидер *кәк* // *как*(?) тамырыннан; к. урум. *кәгәй, тәгәу* «киги», кум. *көгай*, н. *кәгәй* «киги», монг. *кәгә* *id.* бор. кытай теленнән.

КИЕЗ «войлок» — гом. тк. *кийиз* // *кәбиз* // *кәдис* «киез», бор. гом. тк. **кәдир* «киез, кашма» — ниндидер *кәд* // *кәб* тамырыннан; к. алт. *кәбис* «келәм», *кийис* «киез», монг. *кевис, кебис*, «киез», бор. монг. *кибез* «мамык» (Зәмәхшәри), тув. *кидис* «киез, келәм», бор. тк. *кидиз* «киез, кижә», *күдүз* «киез, мамык» (МК); рус. *ковер* «келәм» сүзе киез белән нигездәш хисапланыла (Рясянен, Абаев); чаг. тув., *хөбән*, бор. монг. *кәбән* «киез».

КИЕК «дичь» — гом. тк. *кийик, кәйек*, бор. гом. тк. *кәй-иг, кәд-иг* «кыргый» (МК) сүзеннән. Мар. *кайык, кайык*, чув. *кайәк* «кош», удм. *койык* «поши» ~ тат. диал. (Урал) *кәйек, кейек* «мөгәзсез пошли» ау объекты кайсы якта нинди хайван булганлыгын күрсәтәләр.

КИЖЕ «хлопчатобумажная пряжа» — фарсы. *кәжи* «тупас (эшкөртәлеп житкерелмәгән) ефәктән эшләнгән» (*кәж* «тупас ефәк») сүзеннән; к. башк. *кижә*, кум. *кежи* «тупас ефәк, ефәк кортының курчагы».

КИЗӘК «кизяк» — бор. тк. *кәз-әк* «дүрткелләп ишелгән тизәк басымы» сүзеннән, *кәз* тамырыннан (к. **Кәс**). К. **Касәк, Кизү, Тизәк**.

КИЗӘН-Ү «замахиваться на кого-л». — *кизә-ү* (к.) фигуралык төшем юнәлеше формасыннан; к. көнч. тк. (алт., тув., хакас) *кәзән-* «кизәнү, мылтык төбәү, янау, каргау». Чаг. **Кисәт-ү**.

КИЗӘҮ *устар.* «надрез на луке для стрелы» — бор.тк., бор. уйг. *кез, кәз* «ук койрыгы, ук таягы, өзәрләп куйган таякчык», шуннан иске тат. *кәз* «аршын (ук озынлыгы, аралык)», тат. диал., башк. *кизә* «ук төбендәге кирт; ике нокта арасын тоташтырган туры сызык, арата», *кизә-ү* «укны керешкә кую, атарга өзәрләнү», шуннан күчәрелмә мәгънәдә *кизә-ү, кизәнү* «сугарга жилкенү».

КИЗЛӘУ «родник, ключ, источник» — иске тат. *кизләу* «яшерү» фигыленнән булса кирәк; к. тат. диал. *кизләу мәчет* «яшерен мәчет» (Бәетләр, 1963:200), гом. тк. *кизлә-*, *гизлә-* «яшерү», *гизлә* «яшертен», *киз*, *гиз* «яшерен урын» (к. Севортян, 1980:43), тат. диал., ккк. *кез*, *кэз* «ике тау арасы».

КИЗҮ «дежурство; дежурный; эпидемия» — гом. тк. *кэзик*, *кэз-иг* «чират, өлеш, тигез бүленгән бурыч, йөкләмә» сүзеннән, бор. гом. тк. *кэз* «бүлемтек, бүлек, өлеш» тамырыннан, *кэзик* һәм *кэз* төрки һәм башка телләрдә бик киң таралган һәм күп мәгънә алган сүзләр; к. бор. уйг. *кэзик* «чират, каравыл, төртип», кк., кырг. *кээк*, *кезек* «чират, нәүбәт», кырг. *кезүү* «көтү чираты; көтү», монг. *кээк*, *кесик* «хәрби каравыл составы», алт. *кезу*, *кезим* «эпидемия», чув. *касй* «урам, квартал, группа, өлеш», *касу*, *касйк* «чират, нәүбәт, ат көтүенен аерым-аерым бүленеше, отряд». Бор. гом. тк. *кэз* ~ **кэрг* тамырына тоташкан сүзләр татар, чуваш, мари телләрендә шактый гына. Мөс. тат. диал. *кизәр-ү* «аерым тигез өлешләргә бүленү», *кизге* «квадрат».

Ихтимал, бор. тамырга чув. *кар* < **кэр* «күп өлештән торган берлек» сүзе якындыр. К. ш.ук **Кәс**, **Кизәк** // **Тизәк**.

КИКЕРИК «гребень» — тат. диал. *кикәләк*, *кикеләк* «кечкенә кикел, көкәл» сүзеннән үзгәргән (к. **Какул**).

КИКЕР-Ү «рыгнуть» — фигыль ясый торган *-кыр* // *-кер* кушымчасы ярдәмендә *кик* төкьлиди сүзеннән ясалган (чаг. *а-кыр-у*, *ба-кыр-у*, *тө-кер-ү*).

КИЛ-Ү «приходить, прийти» — гом. тк. *кэл*- бор. **кэ* «өйгә багланышлы хәрәкәт итү» сүзеннән; шуннан ук *кил-ү* < гом. тк. *кэт*- фигыле дә ясалган. Чаг. шумер. *ge-* «урау, йөрү».

**Кэ* тамырының чыгышына килгәндә, аны Евразия телләрендә киң таралган *кэд* «өй» сүзе белән чагыштырып була.

Бор. болгар (?) **кэй*- > чув. *кай*- «бару» фигыле дә *кил*- һәм *кит*- сүзләренең уртақ тамыры булырга мөмкин.

КИЛӘК «омшаник» — чув. *кил*, *килэ* «өй, йорт» ~ бор. хазар. *кел* «башня» сүзе белән тамырдаш. Чыгышы ачык түгел (Егоров).

КИЛӘП «моток» — фарсы-таж. *калоба* «орчыкка уралган тупас жеп, әвернә, көтүк, киләп, йомгак» сүзеннән; к. башк. *каләп* «киләп», бор. тк. *кәләбә* «әвернә» (Зәмәхшәри).

КИЛБӘТ «облик, внешность» к. кум., кырг., кк., ккк. *келбет*, *келнет*, н. *келбак* «фигура, сын, кыяфәт». Фарсы теленнән; к. фарсы *кәлбад* «форма, калып», бор. тк. *кәлбуд*, *калбод* «сүрү».

КИЛЕ «ступа» — гом. тк. *кили* // *килә* «киле, төйгеч» сүзеннән, («төйгеч → киле» мәгънә күчеше); к. якут. *кали*, *кэли* «киле»; чаг. саян. *хелүкә*, *хәлука* «киле», венг. *көлю*, *көйлү* «төйгеч, киле, күсәк», себ. тат. *кейле* «зур агач төйгеч», кк. *киле*, *кәлә* «төйгеч, киле».

КИЛЕН «невестка, сноха» — гом.тк. *калин*, *килин* «килен» киң таралган *кэл* // *кәл* «сүз; тел; хатын ярәшү» тамырыннан; к. тат., башк. *кәл-әш* «ярәшелгән кыз», удм. *кәли*, *кали* «килен», алт. *кәлди*, *кәлди* «әнсенен хатыны». *Кил-ү* сүзе белән бәйләнешле түгел. К. Әхмәтъянов, 1989:112—114.

КИЛЕШ-Ү «ладить с кем-л.; соглашаться» — чув. *килеш-*, мар. *кельш-* (*келшаиш*), удм. *кельши-* ~ гом.тк. *кэлиш-* id. *кил-ү* < *кэл*- «(якын) килү» сүзеннән. Чаг. төрекчә *барышмак* «ярату».

КИЛТӘ «концы неотканной ткани» — чув. *келт*, *килте* «килтә»; гом. тк. *кэлтэ* (к. **Кәлтә**) «кисек, кыскартылган» сүзеннән. Шуннан ук *китәрү* < *килтәрү* «чөч кыскарту», алт. *кәлтәй*, *келтей*, монг. *кэлтэй*, бурят. *халтагай* «кискәннән калган өлеш; ярты, ярым».

КИМ «неполный; меньший» — тат. диал., башк., алт., гом., чыгт. *кәм* > чув., мар. *кәм*, *кам* «ким, кимчелек», фарсы. *кәм*, *кам* < бор. фарсы. *кәтә* «кимчелек, житешсезлек, кечкенә, бөләкәй» сүзеннән. *Киме-* «уменьшаться» << бор. тк. *кэми-* id.

КИМӘЛ, КӘМӘЛ «ватерлиния плотины; фундамент; уровень» — башк. *кимәл*, *кәмәл* «тәңгәл», чув. *камал* «тин, кордаш» — бор. тк. (якут., уйг., кар., алт.) > удм. *кэм* ~ хак. *ким* «чама, вакыт, чак» сүзеннән (*кимәл* < *кэм-әл*); к. ш. ук бурят. *хэм* «уровень, мера» К. Әхмәтъянов, 1989:158.

КИМЕК «мозговая кость; кора березы» — бор. тк. *кэмук*, *кэмик*, *кэбиг* «кимерелә торган нәрсә» сүзеннән, бор. *кэб-* «кимерү, чөйүнөү». Шуннан ук *кимер-ү* «грызть» < *кэмир-* id. Чаг. төрек. *гэм* «авызлык».

КИНӘ «злопамятность» — фарсы. *кина* «үч, үчегү» сүзеннән, сүзенә тамыры бор. ирани. *каена*, *каупа*, һинд-евр. *коупа* «үч, жәза, хакын кайтару» (шуннан ук рус. *цена* «хак»).

КИНӘН-Ү «наслаждаться, получать удовольствие» — бор. тат. *киңәл-*, *кинәл-* «тынычлану, гамьсезләнү» фигыленнән; бу фигыль исә **кәң-(ә)* «тынычлану, кинәндерү» сүзенен төшем юнәлтеш формасы булса кирәк; к. диал. *киңән-ү* (мишәр.), *килән-ү* // *киңәл-ү* (тау ягы) «кинәнү, рәхәтләнү», чув. *кан-* // *кән-* (< *каң* // **кәң-*) «тынычлану, рәхәтләнү», бор. тк., монг. *кән-* id. (к. **Кинәт**). Чаг. ш. ук төрек. *көнән-* «кинәнү».

КИНӘТ «вдруг, неожиданно» — иске тат. *кинәтәйен* бор. тк. *кинә-*, *кәнә-* «гамьсезлек, гамьсез рәхәтлек» (бор. гом. тк. *кәң-* «тынычлану» тамырыннан булса кирәк; чаг. *кинән-ү*) сүзенә монг. *тэй* -*лы* // -*ле* кушымчасы ялганып ясалган сүз; к. көнч. тк. (алт., хакас.) *кәнэтэйин*, *кинэтен* «кинәт», бор. чыгт. *кенетэ*, бор. монг. *генетэ(й)* «кинәт», бор. чыгт. *кенэн*, бор. монг. *генэн* «гамьсез», бурят. *гэнэ* «көтелмөгән хәл», *гэнэхэн* «беркатлы, ышанучан», *гэнэтэй* «дуамал, хаталы».

КИНДЕР «конопля; полотно» — гом. тк. *киндир*, *кәндир* «киндер (үсемлек), киндер тукума, сүс» сүзеннән, төптә кушма сүз булса кирәк: *киң* — киң таралган сүз; к. фарсы. *кана*, *кәнаб* «киндер үсемлеге», бор. ирани. *кнв*, *кипва*, *китва*, грек. *коннаби*, латин. *саппавис*, немец. *hanf* ~ бор. немец. *hapa*, эрмән. *канан*, грузин. *канани-*, бор. славян. *конопла*, фин. *hampri* (*hampnu*), эстон. *капир* (*канип*), мордва-эрзя. *кант*, зырян. *кэнтус*, мар. *кине*, *кане*, удм. *кенэм* «киндер» һ.б. бор. шумер. *кипиви* «киндер» сүзеннән булса кирәк; бор. тк. *кәндир* «киндер» сүзенен икенче компоненты бор. *тэри* «тире» (*кән тэри* «тукума тире»). К. **Киндерә**.

КИНДЕРӘ «бечева, шнур» — мар. *känderä*, чув. *кантра* id. *киндер* сүзеннән ясалган яисә шуның бер варианты; к. тат. диал. *киндерә* «киндер орлыгы», ткм., төрек., азәрб. *кәндир*, *кәндир* «киндерә, бау». К. **Киндер**.

КИНЖӘ «самый младший сын в семье» — кк. *кейинжә* «иң сонгы, кече, кинжә» — *кейин* «соңынтын» сүзеннән (к. **Кәй**). Чаг. тат. диал. *кинзә* «калдык», *кинчәлек* «такыр (ялга калдырылган) басу», тув. *хәнчэ* ~ монг. *хәнзэ* «көзен туган (бәти)», азәрб., төрек. *гәнжэ*, *кәнжэ* «яшь кеше».

КИҢ «широкий» — гом. тк. *кәң*, *кәиң* id. к. **Кинөш**.

КИҢӘШ «совет» — гом. тк. *кәңәш* > тат. диал., башк. *кәңәш* (> мар. *kāñāsh* > чув. *канаш*, удм. *кеней*) — болгар-татар дәүләтләрендә ижтимагый орган булган. Бу сүз бор. тк. *кәңә* -, *кәиңә* — «киңәш бирү, кинәшләшү, кинәш сорау» фигыленнән; ул фигыль исә бор. *киң*, *кәйең* «ханның кинәшчесе» сүзеннән.

Бу сүз Ибне-Фазлан теркәгән угыз титулы *күзәркиң* < *күзәр киң*, Идегәй дастанында *Киң Жанбай* (Туктамыш ханның кинәшчесе) төгъбирләрендә чагыла; аннары Ә.Мөхәммәди раславынча, Идел-Урал регионнда борынгы Харәзем алфавиты белән язылган язуды тәңкә вә касәләрдә укыла; Ә.Мөхәммәди бу сүзне инглизчә *киң* < *кәйиң* «король», немецча *көниг* (> рус. *князь*) сүзләре белән бердәй, борынгы герман халыклары бу сүзне һуннардан алган дип бара (к. анын «Һуннар һәм Туран язмалары», Казан, 2000:86—87). *Киңнең* «корольеге» себ.тат. *кәңгел* «киң күнелле», *кәңлек* «киң күнеллек, юмартлык», *киңә*-, *кәйиңә* — «кисәтү; куркытып әмер бирү» сүзләрендә дә чагыла.

Борынгы руник язмаларда *кәңгү* — бер титул (булса кирәк); әгәр шулай икән, борынгы табышмаклы *шаньюй* «император» титулы да аңлашыла: кытайлар язудыңча һун телендә *шаньюй* «кин» дигән сүз: *кәңгү* > *тәңгү* > *чәңгү* > *шәңгү* «шаньюй». *Кәйиң* «кин» һәм «патша» сүзләре бердәй түгелме икән? «Киң» мәгъ. сүзнен «патша, император» мәгънәсен дә бирүе *чыңгыз* (төбәндә *чәңгиз* < бор. уйг. *тәңгиз* «дингез»), *далай лама* «буддистларның башлыгы» (*далай* «дингез, чиксез кинлек; дала») сүзләрендә дә күзәтелә.

КИПКЕР «дуршлаг; пробирка» — себ. тат. *кәпкер*, уйг. *кәпкүр* id. фарсы. *кафкгир* «күбек алгыч» сүзеннән (*кафк* «күбек», *гир* «ал!»).

КИПРӘН «оболочка» — тат. диал., башк. *кәпрән* ~ н., кк., ккк. *кепирән* id., тат. диал. *кип*, *кәп* (>чув., мар. *кәп*, *кап*) «тышлык, кабык, сурәт, кибәк; күренеш»; тамырыннан. К. **Кәбәрә**, **Кибәк**.

КИР «гнедой» — гом.тк. *кэр*, *кәр* ~ бор. монг., фарсы. *кәһэр* id. Беренче мәгънәсе «мамонт; мамонт төсендәге»; к. себ.тат. *киртеш* «мамонт теше (сөяге)», *кир* «мамонт» ~ алт., тув. *кэр*, *кәр* «әкияти рух» << һинд. *керк* «мөгезборын»; шуннан ук тат. *кәркадан* (фарсы теле аша) «мөгезборын».

КИРӘК «надо; понадобится» — бор. тк. *кэргак* һәм *кэргак*- id.

бор. *кэргә*- «кирәк булу, ярау» тамыр сүзеннән. Этимологик тамыры *кэр* булса кирәк, ләкин аның мәгънәсе һәм чыгышы бик үк ачык түгел — бер яктан тув. *кер* ~ *кэр* «эш, бурыч», икенче яктан фарсы. *кяр* «эш, кирәклек». Чаг. ш. ук монг. *гэр* < *кэр* «өй, йорт».

КИРӘМ «веревочная лестница» — башк. *кәрәм*, *кирам*, мар. *керем*, иске рус. *кирень*, *керень*, *кирюн* «чолыкчы арканы; жир үлчәү өчен махсус бау; борынгы жир үлчәү берәмлеге». Чыгышы ачык түгел.

КИРӘМӘТ *миф.* «место языческих молений у чувашей, марийцев, удмуртов, а также у крещеных татар-двоеверцев — обычно священная роща», в тат. также — «вяз мелколистный», «Фетиш, идол» (в разных источниках, у разных этнографических групп) — < гар. «*карамәт*» > тат. *кәрәмәт* «мөгъжиза; тылсым» (төбәндә «Аллаһу бүләге, Аллаһу юмартлыгы») сүзеннән. *Кәрәмәт* — *кирәмәт* вариантлары булу бу сүзнен Идел-Урал ргионына бик иртә — X—XI гасырларда ук кергәнлеге турында сөйли.

Мариларда *кирәмәт* шөхес — явыз рух буларак та күзәтелә һәм анын тур. күптөрле сөйләкләр, легендалар бар.

КИРЕ «обратно» — бор. тк. *кәй-ре* // *кай-ры* «артка, кире, кире якка» сүзеннән, ниндидер *кәй* ~ *кәд* (чаг. *кинжә*) яки *кай* ~ *кад* (чаг. *кайт-у*) тамырыннан; к. тат. диал. *кәйре* «кире», алт. *кайры*, бор. чыгт. *кайра*, *кадра* «артка, янадан».

КИРМӘН «крепость, укрепление» — чув., мар. *кәрман*, *карман*, гом. кыпчак. *көрмән*- бор. тк. *кер-*, *кэр-* «ныгытма белән урату» сүзеннән булса кирәк. К. **Киртә**.

Кирмән сүзеннән рус. *кремль* (болгар. **кәрмал*) сүзе килә.

КИРПЕЧ «кирпич» — гом. тк. *кәрпич*; чыгышы ачык түгел; рус. *кирпич* — татар теленнән булса кирәк [э>и].

КИРТӘ «ограда; жердь» — Идел-Урал регионна хас сүз: башк. *кәртә*, чув., мар., удм. *кәртә*, *карта* ~ *керте* «киртә, көртә», бор. болгар. **кәрт*, **кәрт* «киртәләп алынган жир» сүзеннән.

КИРТ-Ү «сделать зарубку» — чув. *карт-*, гом. тк. *кәрт-* id.

КИСАП «пест» — диал. *килсап* «кисап» — *киле* һәм *сап* сүзләреннән кушылып ясалган; к. кк. *келсап*, *килсап*, ккк. *келисап* «кисап».

КИСӘРТКЕ «вид яшерницы» — к. башк. *кәсәртке*, тат. диал. *кисеркә*, *кәлискән*, төрек. *кәлэс*, *кәлэр*, калм. *дәлгэр*, монг. *дәлбүргэ* «кәлтә». Сүзнен нигезе монг. *кәлбэгүр* «сычкан, кәлтә», бор.тк. (Ибн-Муханна) *кәләнү*, *кәләнүр* формасы аркылы *кәлэр* // *кәлэз* // *кәрэс* рәте килеп чыккан. Шуннан *кәрэс-кә* > *кәсәркә* > *кәсәрткә* (чаг. *себер-т-ке*, *чыбыр-т-кы*).

КИСӘТ-Ү «предупреждать, предупредить» — себ.тат. *кәсәт-* «(жәзаларга) әмер бирү» бор. тк. (якут телендә сакланган) *кәсә-* «каты сабак алу; үкенү», *кәс* «кагылгысыз, изге; көмөнле» сүзләреннән (бу сүз төнлө хатын-кыз илә якынлык итү кагыйдәләре белән бәйләнгән булса кирәк).

КИСӘҮ «кочерга» — бор. тк. *күсәү*, *көсәү* «кисәү, учакны бутый торган агач» сүзеннән (шуннан ук к. **Күсәк**); к. ккк. *кесеу*, бор. куман. *көсәу* «кисәү, күсәк», үзб. *көсә* «кисәү», *көсак* «кисәү»,

күсәк», алт. *kösök* «кисәү, кәкре башлы таяк», тув. *кезек, кээк* «кисәүбаш», саян. *көзэгү* «тимер кисәү» гом.тк. *көз // көс* «янып торган күмер» сүзеннән булса кирәк (Йоки); к. алт. *көс*, саян. *көс, көз*, гомс. *көз* «янып торган күмер», саян. *көзэ-нәк* «учак болгату (күзә-мөк)».

КИС-Ү «резать» — чув. *кас-*, гом. тк. *кэс- id*.

КИСМӘК «кадка, кадушка; бочка» — *кас-ү* (к.) сүзеннән булса кирәк.

КИТАП «книга» — гар. *китаб-үн* «китап» сүзеннән, гар. *кәтәбә* «язу» тамырыннан, шуннан ук *мәктәп*, иск. *мәктүб* «хат», *кятиб* «секретарь».

КИТӘН «холстина, полотно; шнур» — тат. диал. *кәтән* > чув. *катан, катан*, мар. *кетен, кйтән* гом.тк. *кәтән* чыгышы бор. шумер теленнән хисапланган киң таралган сүз; фарсы. *кәтәйн*, гар. *кәттәйн* «китән: кижә-мамык, житен», ассирия. *китинни*, санскрит. *кейәнә* һ.б. «китән, житен, киндер», бор. шумер. *гад // гәд* «тукыма, киндер тукума». К. Абаев, 1:595.

КИТМӘН «мотыга, кетмень» — бор. тк. *кетмен, кәтмән* «китмән» сүзеннән, *кит-ү* II фигыленнән булса кирәк; к. чув. *катак, касман, катмак* «китмән» (Ашмарин), мар. *кәтмән, катман* «китмән», *катмак* «ачкыч балтасы» (төрки телләрдән), үзб., кк., ккк. *кәтмән, кетмен* «китмән».

КИТ-Ү I «уходить» — гом. тк. *кәт-*, угуз. *гит-*, һичшиксез, *кил-* < гом. тк. *кәл-* «килү» сүзе белән тамырдаш, ләкин ничек — моны өйтүе кыен. Чув. *кай-* < болгар. **кәй-* «китү» сүзеннән чыгып, *кит-* < *кәт-* < **кәйт-*, **кәйет-* дип уйларга була.

КИТ-Ү II «огломить, отколоть» — чув., мар. *кат-* < болгар. **кәт* ~ гом. тк. *кәт-* < бор. тк. *кәлт-* «китеп алу» сүзеннән; к. монг., эвенк. *кәлтэ-* «китеп алу». *Кирт-* сүзе белән тамырдаш булса кирәк.

Тат., башк. *китәр-ү* < гом. тк. *кәлтәр-* «удалять, устранять» сүзе дә шул тамырдан (*кәлтәр-ә*). К. **Кәлтә**.

Идел-Урал телләрендә тат., башк. *китек*, удм. *кетык* ~ чув. *катәк* ~ мар. *катык, кәтык* < гом. тк. *кәтик* сүзе киң таралган.

Татар сөйләшләрәндә *кәлтәү* > мар. *кәлтәү* «китеп алынган торф кирпече» сүзе билгеле.

КИ-Ү «одеваться, надевать (на себя)» — гом. тк. *кәй-*, *кий-*, хакас. *киз-* << бор. тк. *кәд-* > уйг. *кәд-* > тув. *кет-*, *кәт-* «кию». Фонетик закончалыклар буенча бу сүзнен чувашча чагылышы *кар-* < болгар. *кәр-* (*кәр-*) «тарттыру» булырга тиеш.

КИЧ «вечер» — чув. *каç* < болгар. **кәч* ~ гом. тк. *кәч* «кич». Бу сүздән күп кенә бүтән сүзләр ясалган: *кичегү* (*кичек-ү*), *кичә* (*генәк*).

Бу сүзнен *кич-ү* сүзе белән багланышы булуы ихтимал, ләкин ничек — өйтүе кыен.

КИЧӘ «вечер; вчера» — гом. тк. *кечә, кәчә* «кичен, соң, төнлә» сүзеннән, «үткән көн» мәгънәсе татар (башкорт) телләндә генә. К. **Кичек-ү**.

КИЧЕК-Ү «опоздать, запаздать» — бор. тк., тат. диал. *кәч*,

кич «соң» (к. үзб. *кеч* «соң, соңга, кич») сүзеннән ясалган, ясалыш нигезләре бик үк ачык түгел; чаг. *үчек-ү*, *ачык-ү*. К. **Кич, Кичә**.

КИЧЕР-Ү «пережить; переживать; прощать» — *кич-ү* (к.) фигыленен йөкләтү юнәлеше формасыннан; чаг. үзб. *кеч-* «кичү, кичерү, гафу итү».

КИЧ-Ү «переходить, перейти» — < гом. тк. *кеч-* «кичү, үткәру» фигыленнән, К. **Кичер-ү**.

КИЧКЫРЫН «вечером; к вечеру» — кар. *кечкырын*, чыгт. *кечкурун* «кичкырын» — *кич* һәм тат. диал. *корын*, чыгт. *кур, курун* «вакыт, чак» сүзеннән. Бу *кур, курун* сүзе ыручылык заманындагы яшьтәш һәм женестәш кешеләрнен бергә жылып ашавы — *кур* белән бердәй. К. **Кордаш, Көрәгә, Корын**.

КИШӘНКЕ «плюсна; соплодие (орехов)» — диал. *кәшәнкә, кәсәнкә, кишмек, кәшмәк* «кишәнке», чув. *касмак* «кишәнке». Сүзнен тамыры *кәз* «төркем, кантар» (К. **Киштә, Кишәрлек, Кизү, Кәс**). Тат. диал. *кушанкы* «кишәнке» — халык этимологиясе нигезендә ясалган сүз (*куш-ү* фигыле тәэсире).

КИШӘРЛӘК «полоса жатвы; участок» — бор. тат. *кишәр* ~ *кәшәр, кәчәр*, бор. *кәз-иг-ир* «өлеш, рәт, шеренга, бүлек» сүзеннән, бор. гом. тк. *кәз* «өлеш» нигезеннән (к. **Кизү**); к. мар. *кәжәр, кәшәр* «тоташ бер басу, урман кварталы» (бор. болгар теленнән), чув. *касалак* «кишәрлек», *касә, касу* «чират, өлеш», якут. *кәчәңәр, кәчигир* «шеренга, рәт», бор. монг. *кәшик* «өлеш, чират, кизү, смена». К. **Киштә, Кизү**.

КИШЕР «морковь» — бор. фарсы. *gezer, gäzur* «кишер» сүзеннән; к. үзб., таң *кашир*, бор. тк. *кешур* «кишер» > бор. рус. *кезер, кичири* «кишер», гар. *жәзәр* «кишер».

КИШТӘ «полка; перекладина» — тат. диал., башк. *кәштә* > мар., чув. *кәштә, кашта* «киштә, матча», *кишәрлек* (к.) сүзенә тамырдаш; *кәштә* ~ *киштә* вариантлары булу бу сүзне татар телендә барлыкка килгән дип уйларга урын калдыра. Чаг. ш.ук мар. *кәштәләйн-*, *кашталан-* «йомгаклану: рәт-рәт тезелү». Нәкъ шуна охшаш һинд., урду. *кашта* «озынча мәйданчык, юл, киштә, тезмә, рәт» сүзе бар.

КИЯ «дух обиды и мести» — гом. кыпчак. *кия, кие, кейе* бор. тк. *кие* «ярдәмче рух» сүзеннән булса кирәк. К. кк. *киели* «изге, тию тыелган», тат. *киялеге килер* дигөндә, «саклаучы рухы килер» мәгънәсе аңлашыла кирәк. Чаг. ш. ук. бор. тк. *кег, кеге* «дошманлык», бор. фарсы. *киа* «чик сакчысы».

КИЯҮ «зять; жених» — бор. тк. *куйәгү* «кияү», бор. монг. *күрдэ-гүн* «хатын-кыз ягыннан эне» (*күр* «хатын-кыз», *дэгү(н)* «эне яки сеңел») сүзеннән (Рясянен); к. орхун. язм. *күдәгү*, хакас. *күзә* «кияү», бор. монг. *күрәжэн* «кияү», чув. *көрү, керев* «кияү» һ.б.

КОБА «бледно-бурый» — гом. тк. *куба* «аксыл-соры, аксыл-сары» сүзеннән; к. диал. *куа*, алт. *куу, куба* «аксыл», кырг. *куа*, тув. *куба*, кк. *куу* «коба»; шул ук нигездән *кола* (к.) һәм, ихтимал, *кау, ку* (к.) сүзе дә килеп чыккан.

КОБАГА «карниз; ступенька карниза» — кум. *кобага*, кк. *кубага* «улак», монг., чыгт. *кобуға* «тирмә уртасына кагылган багана», кырг. *кобул* (шуннан — *кобулга*) «улак, ырмау; тирмә колгасының аскы ягына төшерелгән бизәк». Беренчел мәгънәсе — «тирмәнең кыгын кору өчен кулланыла торган каркас».

КОДА «сват» — гом. тк. *куда* «кода», монг. *худа* «туй; кода» сүзеннән, монгол теленнән булса кирәк; тунгус-маньчжур телләрендә *куда* «хак, бөя; калым». к. **Кодагый**.

КОДАГЫЙ «кума, сватья» — монг. *ходогой, худугуй* «кодагый, кодача» сүзеннән. К. **Кода**.

КОЕ «колодец» — гом. тк. *кудук, кудуғ*, тат. диал. *кыйу, козык, котың* «бөке, кое», бор. тк. *куд, код* «кое» сүзеннән; к. венг. *кут, кид* «кое» (төрки телләрдән), чыгышы ачык түгел, чаг. тув. *куйу* «кырый, яр кырые», бор. тк. *кудуғ* «кое, чишмә» (МК).

КОЗАУ «кузов из бересты, лукошко» — башк. диал. *кузы* «козау», үзб. *кузы* «кузак; тартмачык». Рус. *кузов* < тат. *козау*.

КОЗГЫН «ворон» — гом. тк. *кузгун* «козгын» ниндидер *куз-, кудуз-* < *кудур* (фигыль?) нигезенә *-гун // -гын* аффиксы ялганып ясалган; к. бор. тк. *кудургун* «козгын» (МК).

КОЙГЫРЫШ «птица (жеребенок, ягенок) счастья» — чув. *кыйкәйиш* «койгырыш», башк. *койгырыш, койгороч* «икейөзле», морд. *койгорож* «елан кош» (*куй* «елан», *корож* «кош, өке»). Бу материалдан күрәнгәнчә, сүзнен чыгышы мордва телләреннән булырга тиеш. Әмма мордваларда бу халык этимологиясе булса кирәк; к. бор. тк. *коғу куш, коғу қоруз* «койгырыш» (*қоруз* < фарсы. *хораз* «этәч; таң кошы»).

КОЙМА «забор» — мар., удм. *куйма, кульма*, чув. *хүме* «койма», кк., уйг. һ.б. *куйма* «ике кыса арасына сыек балчык коеп ясалган койма»; к. тат. *қойма қою*, чув. *хүме хүй* — id. К. **Кой-у**.

КОЙМАК «маленькие блинчики, оладьи» — удм., мар. *куймак, кульмак*, чув. диал. *кыймак, куймак* — тат. *көй-у* < гом. тк. *куй-«кою»* фигыленнән; күп телләрдә очрый; к. монг. *хуймаг* «коймак».

КОЙРЫК «хвост» — гом. тк. *куйрук* < *кудурук*, чув. *хүрә* һ.б., бор. тк. **куди-* ~ монг. *годи-* «койрык болгау» сүзеннән (*кудурук* «болгагыч»); к. уйг. *куйук* < *кудук* «койрык»; бу варианттан бор. **куйу* «койрык» сүзе килеп чыккан булса кирәк; к. тат. *коешкан* < гом. тк. *куйушқан* «жигемлекнен койрык асты бавы». К. бурят. *годируу*, «боргаланып, болганып торган (койрык)».

КОЙТЫ «плохой, дурной» — башк. *който*, кырг., кк., ккк., *куйту*, төрек. *койту, коту, көту*, бурят. *хойто*, монг. *хойту* «карангы, арткы, төньяктагы, күлөгәдәге, түбәндәге, киләчәк» — көнч. тк. *куй*, бор. тк. *койы, коды*, үзб. *күйы* «түбән жир, түбәнлек, үзән» сүзеннән. *Койты* «калдык» мәгънәсе үзе монг. сүзе (*-ты* кушылмасы).

КОЙ-У «лить» — гом. тк. *куй-* бор. гом. тк. *куд-* «кою, сибү» сүзеннән; к. якут. *кут-* «кою».

КОЛ «раб» — гом. тк. *кул* «кол» сүзеннән; чаг. бор. чыгт. *ғул* < фарсы. *ғул* «богау» (Боровков).

КОЛА «буланный, саврасый» — гом. тк. *кула* < *куба-луғ* «коба

төскә тартым» сүзеннән; к. тув. *кувала* id. Шуннан ук *қолан* < гом. тк. *қулан* «кыргый ишәк» сүзе дә килә.

КОЛАК «ухо, уши» — гом. тк. *қулақ*, бор. тк. *қулғақ*, якут. *қулғах*, чув. *хәйха* «колак», бор. гом. тк. **кул-* «ишетү» фигыленнән булса кирәк; чаг. фин. *kullo-* «ишетү», мар. *кол-*, манси. *кол-*, хант. *хул-* «ишетү».

КОЛАКЧЫН «ушанка, малахай» — *колакчан* «колаклы» формасыннан.

КОЛАЧ «размах; обхват» — гом. тк. *қулач* «колач» — *кул* (к.) сүзеннән; к. тк. диал. *көл ачысы* «кул арасы».

КОЛАША «лоток; желоб» — мар. *кулаша*, тат. диал. *кулача* «колаша» — Троянский сүзлегендә *колаша* «колаклы улак, жилпуч» *колакча* сүзеннән. Чув. *хәлаш* «корыто» — татарчадан булса кирәк.

КОЛГА «шест» — чыгышы бик үк ачык түгел: диал. (себ. тат.) *қолга*, хакас. *хулха* < бор. тк. *колуца* «кыяк, камыл» сүзеннән колга белән мәгънә бәйләнеше сизелми, тат. әд. *колға* — бор. тк. *қобулға* «тирмә таягы» сүзеннән булса кирәк. К. **Кобага**.

КОЛМАК «хмель» — киң таралган сүздән; к. тат. диал. *қолмак, қомалақ, қумалақ* «колмак», рус. *хмель*, чув. *хумла*, мар. *ымыла, ймылә*, венг. *komlo* һ.б., эвен. *коланак* «колмак, сыра». Ахыр чиктә шумер. *huml* «сыра, колмак» сүзеннән.

КОЛЫН «жеребенок» — гом. тк. *қулуи* — бор. тк., гом. тк. **кулу* тамырыннан, к. тат. диал. *колык, колкай, көлкәй* «колын, колынчак», *көл-көл* — колыннар чакыру ымлыгы, себ. тат. *көлан*, бор. тк. *кулан* «кыргый ат, кыргый ишәк (кулан)», көнч.тк. *кулука* «колын», кк. *кудук тай* «колын», монг. *кула*, калм. *хулу* «кыргый ат». Чаг. эвен. *кулуна* «бәби», аккад. *кудуну* «качыр, мул».

КОМ «песок» — гом. тк. *кум* «ком» сүзеннән, чаг. алт. *кумак*, тат. диал. (себ.тат.) *көмык*, монг. *кумаки* «ком, комлык».

КОМАГАЙ «жадный, ненасытный» — кк., ккк. *комагай* «комагай» монг. *хумгуй, хамхой* «үлгән эт өрөгә» сүзеннән. К. **Комсыз**.

КОМАК «крыса» — к. башк. *қолмақ*, алт., хакас. *қулуцақ, қулуйақ*, монг. *кулгуна*, эвенк. *холоңго* «күсе, комак, сычкан». Рус. *колонок* — төрки телләрдән. Сүзнен тамыры **қол // қул*.

КОМАЧ «кумач, красная ткань» — киң таралган сүз: чув. *хәмач* < болгар. **хомач* ~ бор. тк. **кумат* << гар., фарсы. *кумач, комач*, бор. рус. *кумак*, фин. *китакка* «комач» ахыргы чиктә бор. Мисыр телендәге *кмйт* (сузыклары билгеле түгел) «тукыма» сүзенә барып тоташа. Татар әдәби телендә «тукыма» мәгънәсендә *кумач* сүзе йөргән; шуны белмәү аркасындамы, бүтән сәбәпләр беләндәрме, сонрак *тукума* сүзе активлашкан.

КОМАЧАУ «помеха, препятствие» — чув., мар. *кумача, кумачав*, башк. *камасау* «комачау; экзема; бауга тезелгән кармаклар» — Идел-Урал регионнда таралган сүз: морд. *комача* «каплау, өртү» сүзенен *комачау*-га бәйләнеше бәхәсле.

Ихтимал, *комачау* < *камау-чау* парлы сүзеннәндәр: *камау* «ябу, бикләү, уратып алу» һәм **чау* (~ чув. *чав-*) «окоп казу».

КОМГАН «кумган» — гом. тк. *кумқан* «комган» кин таралган сүздөн к. бор. чыгт. *кумка* «кувшин», якут. *хомуос* «чүмеч», фарсы-таж. *хуж*, *хумб*, бор. ирани *хи ва* (*хумба*) «комган», рус. диал. *кумка* «стакан», грек. *хубба*, рус. *куб* (*кубок*) «комган».

КОМСЫЗ «жадный» — ниндидер **ком* // *кум* тамырыннан; чаг. бурят. *хомкой*, *хом-гуй* «комсыз», алт. *қом* «иганә, үзең теләп биргән ярдәм». Димәк, *комсыз-* (дөрөсрәге, *кумсыз*) «жәмгыятькә берни бирмәүчән».

КОН «родовая месть; партия» — гом. тк. *кун* «хак, түләү, үч» сүзеннән; шуннан ук *қонсыз* «намуссыз, намус хакы алынмаган» (чаг. ккк. *кунсыз* «очсыз, хаксыз, кыйбат, үче алынмаган» (Чаг. ирани, *хун*, бор. ирани. *хип*, *воһипі*, *vos* «кан үче, канга-кан принцибы»). К. Әхмәтиянов, 1981:115—116.

КОМЫЧ диал. «крестец; альчик, сделанный из крестца» — к. чув. *кәмәч*, кум. *куймыч*, кк., ккк. *куймыш* «комыч».

КОНГЫЗ «жук» — бор. тк. *коңкуз*, *куңкуз*, *коңкур* «конгыз» сүзеннән, ясалышы ачык түгел (чаг. *коңгырт*); к. бор. монг. *коңкузук*, якут. *хомурдуос*, эвенк. *комордох* «конгыз», чув. *кәмәр* «бал корты, умарта корты»; гар. *хунгус-ун* «конгыз» — төрки телләрдән.

КОНГЫР(Т) «темно-коричневый, карий; русский» — гом. тк. *коңгур(т)*, *куңгур(т)* «конгырт» (бор. монг. *конкур* «карасу, коңгырт») сүзеннән, ясалышы ачык түгел; к. чув. *хамар* «көрөнсу, күксел», монг. *коңгур* «саргылт, соры кыргый каз», эвен. *хаңра*, *хакарин* «кара, карасу», рус. *каурый* «карасу, коңгырт төстөгө (*ат*)» — төрки телләрдән.

КОНДЫЗ «бобер» — чув. *хәнтәйр*, мар., удм. *кундыр*, мар. *умдыр*, *ындыр*, манси. *хонтел* < болгар. *көндөр* (шуннан ук Татарстандагы *Кондырча* елгасының исеме килә: *Кондыр+ча* «кондыз елгасы» дигән сүз (~ гом. тк. *кундуз* < бор. тк. **кунгург* id., тат. *көны*, гом. тк. *куну* «куница, росомаха» сүзе белән тамырдаш булса кирәк. Гар., фарсы. *кундус* «кондыз, кеш» — төрки телләрдән.

КОРАЛ «оружие; инструмент» — чув. *кәрал*, мар. *кырал* ~ гом. кыпчак., үзб., уйг. *қурал* «корал», н., кум. *курал* «музыка әсбабы» төрек. *кивал* «кагыйдә» < бор. тк. *курғал* «яклану (оборона)» сүзеннән, *курға-у*, *корға-у* «тирәләп алу, һәр яктан яклау» фигыле нигезендә ясалган. К. **Курган**, **Курку**.

КОРАМА «составленный, сшитый из лоскутков» — башк., тат. диал. *қора-*, гом. тк. *кура-* «аерым кисәкләрдән жыю» фигыленнән; к. кк., ккк. *кура-* «аерым кисәкләрдән жыю; запаслану» (чаг. ккк. *кур* «запас»), алт. *кура-* «аерым кисәкләрдән тезү, өсте-өстенә өю, өстәп кору».

КОРБАН «жертва» — гар. *қурбан-ун* «корбан» сүзеннән.

КОРДАШ «ровесник, сверстник» — гом. тк. *қор*, *қур* «яшьтәшләр төркеме, вакыт, замана (Боровков); мохит, түгәрәк, табын» сүзеннән, ягъни төрки гадәт буенча, бер чордагы (уни-кеееллык циклдагы) ир-егетләрнең аерым табында бергә ашау күренешеннән (шуннан ук *кор-у* «бергә жыю, бергә жыелу»;

тат. *корын*, гом. тк. *курун*, тат. һ.б. *корылтай* < монг. *курултай* «ижтимагый жыельш». К. тат. диал., башк. *қөр* «түгәрәк табын, ирләр табыны», *көргә керү*, *көргә инеү* «балигь ир-ат рәтенә керү», үзб. *кур* «табор, лагерь». Чаг. шумер. *gur* «әйләндереп алу»; тамырның палаталь варианты *көр*, *кур* дә кин кулланышлы. К. **Көрөгө**, **Кичкырын**, **Кушак**, **Кыршау**.

КОРСАК «живот, брюхо» — бор. тк. *қуғур-сақ* «корсак, ашамлык» сүзеннән, бор. *қуруғ* нигезеннән; к. бор. тк. *қуруғсақ* «карын, корсак» (МК), тат. диал. (себ. тат.) *қурық-лык*, *қуруқ-лык* «үнөч, ашказаны». Сүзнең тамыры — *қур-* «ашау». К. **Корт**.

КОРТ I «червь, насекомое» — гом. тк. *курт* «корт» бор. тк. *куру-т* «корт» сүзеннән, ягъни *қур-*, *қөр-* «ашау» фигыленнән ясалган исем булса кирәк (к. **Кортка**, **Корсак**); көнч. тк. (якут., тув. *хорохой*, *хорагай* «корт, кигәвен; ефәк корты» ~ бурят. *хорхой*, монг. *хорагай*, *корагай* «эч корты». Иске тат. *корт* < чыгт. *курт* «бүре» сүзе дә шул нигездән («ашаучы») булса кирәк.

КОРТ II — **Корыт**

КОРТКА «старуха, старушка» — тат. диал. *қөрт*, *қарт*, *куман.*, чыгт., уйг. *қуртқа*, алт., тув., хакас. *қуртуях* id. бор. *қурт* «ашаучы», ягъни «файдасыз тамак» сүзеннән булса кирәк.

КОР-У «сооружать, строить» — гом. тк. *қур-* «кору, төзү» id., тат., башк. *қөр* < гом. тк. *қур* «алка; билбау; түгәрәк табын; период» сүзе белән тамырдаш; чаг. тат., башк. *қора-у* < гом. тк. *кура-* < *кур-а* «аерым кисәкләрдән жыю». К. **Корама**, **Коршау**, **Корылтай**.

КОРЧАҢГЫ «чесотка» — чув. *кәрчанкә*, мар. *курчанге*, *кырчангый*, удм. *кырчангы*, *курчангы*, *куручангы*, гом. кыпчак. *курчангы* id., тат. диал. *корчы-*, башк. *корсо-*~, бор. монг. *gorciji* «кычыну, тик торалмау» — бор. тк. *қорт-чы-* «кортлану, кортлау» сүзеннән булса кирәк.

КОРША-У «обруч; окружать, охватывать» — бор. тк. *қурша-*, алт., кырг. *қурча-* «коршау, алкалау» бор. тк. *қур* «алка, түгәрәк, божра» сүзеннән.

КОРЫ «сухой, высохший» — гом. тк. *қуруғ* id. К. **Коры-у**.

КОРЫ-У «засыхать» — гом. тк. *қуру-*, *қур-*, *қура-* id, бор. *қуғру-*, *қуғра-* id. «ку булу, кибеп кору» фигыленнән, *қу*, *қуғ*, *қағу* «кипкән, корыган үлән» тамырыннан.

КОРЫК «крюк, лассо; шест» — тат. диал. *оқырык*, *уқруқ*, якут. *оғуруқ*, тув. *уруғ* һ.б. id., якут., эвен. *оғур* ~ чув. *укәр*, *ухәр* «корык, элмәкле бау, аркан» сүзеннән. *Арқан* сүзе дә шул нигездән булса кирәк.

Күчмә терлекчелек дәверендә корык һәм аркан иң кирәкле эш коралы булганнар.

КОРЫЛТАЙ «съезд, курултай» — гом. тк. *курултай* < монг. *хурултай*, *хурилтай* «корылтай, жыен» Чыңгыз-хан империясе заманарында таралган сүз (монг. *хурал*, *хурил* «жыен, утырыш, кор», *-тай* — кушымча). Бу сүзнең төрки эквиваленты карын < *курун*, *курум*. *Корылтайда*, *корында* төрки-монгол. *қур* «түгәрәк табын» тамырыннан; чаг. шумер. *kur* «түгәрәк, әйләнә». К. **Кор-у**.

КОРЫМ «сажа» — гом. тк. *курум*, бор. тк. *куруң*, якут. *коруо* «корым». Чаг. кк. *курум* «каралган, көйгөн киез», кырг. *курум кан* «куерык, кан». Чаг. маньчж. *куварча*, *курча* «корым». К. **Корыч**.

КОРЫТ «курут, сушеный сыр» — гом. тк. *курут* id., *куру-* «кору, кибү» сүзеннен дип карала. К. ш.ук. бор. монг. *хурууд* «сыр; азык».

КОРЫЧ «сталь» — чув. *хурӑс*, *хурçӑ*, мар. *хурыс*, *урсо*, удм. *курч*, *кырч* id. (бу вариантлар корыч коюнын Идел-Чулман регионында күптөн билгеле булуын күрсөтөлөр) — бор. тк. *курч тэмур* «үткен тимер, корыч», алт., гомс. *курч*, монг., калм. *хури* «үткен».

Курч «үткен» сүзе күп теллөрдө бар, әмма аның тамыр бәйлөнөшлөрө ачык түгел. Шуңа күрә бу сүзне маньчж. *курчала* — «тимерне корымда чыныктыру» сүзе белән баглы дип уйларга мөмкин. К. **Корым**.

КОРЫЧАГАЧ «ясень» — тат. диал. *көреч агачы*, кб. *күрүч*, чув. *кӓвӓрӓч*, венг. *körisfa* «көреч» (*fa* «агач»), осетин. *кӕрз*. Сүзнен чыганагы — фарсы. *гүрүнч* > тат. диал., үзб. *гүрүч* «дөге» булса кирәк: корычагач яфрагы дөгенекенә охшый.

Әйтелгәннен анлашылганча, сүзнен дәрәс варианты *көреч*. *Корыч агач* дию халык этимологиясе нигезендә килеп чыккан.

КОС-У «блевать» — гом. тк. *косу* — «косу, агару, төссезләнү» (шуннан *башак косу* «башак агара башлау»).

КОТ «душа, уют; счастье» — гом. тк. *кут* — үзенә бик күп тикшеренүләр багышланган сүз. К. Әхмәтиянов, 1981:34. Борынгырак варианты тат. диал., башк. *кӧрт* < *кагурт* «кот сурәте; жан, бәхет рухы; орлык»; чаг. тат. *котлык кою*, *котлау*, *кот очу*. Монг., эвен. *хуту*, *куту*, ханты. *куут* «кот» төрки телләрдән алынган булса кирәк. К. **Коткару**, **Коткы**, **Котый**.

КОТКАР-У «спасать» — чув. *хӓтар* — һәм *хӓтӓл* —, мар. *ытар* — һәм *ытыл* —, *утар* — һәм *утыл* — << гомс. *куртар* — һәм *куртул* — «коткару» һәм «котылу» аз билгеле *кут* — < *курт* — «котылу, йолыну, кот бирелү (?)» нигезеннән.

Тат. диал. *котқаз* — ~ үзб. *кутқаз* — варианты бу фигыльнен шактый борынгы булуын күрсөтә.

КОТКЫ «подстрекательство; смута» — тат. диал. (мишәр.) *кот* — < *корт* — < *курт* —, *куурт* — «агитацияләү, куркыткыч хәбәр тарату» сүзеннән. Чаг. ш. ук. бор. монг. *qutqu* — «коткы салу». *Кот* сүзе белән баглы булса кирәк. К. **Котыру**.

КОТЛА-У «поздравлять» — чув. *хӓтла* —, үзб., уйг., гомс. һ.б. *кутла* — «котлау», *котлы* «бәхетле» сүзе кебек үк, кәнбатыш (ислам тәсирендә калган) төрки телләрдә барлыкка килгән сүзләр.

Бу төрдәге сүзләрдән борынгы *кутад* — «бәхет бирү» атаклы әдәби ядкарьлек «*Кутадгу билик*» атамасыннан билгеле. Шуннан чыгып *кӧтла-у* һ.б.ш. сүзләр IX—X гасырларда формалашкан дип чамалап була. К. **Кот**.

КОТЫЙ «ящичек, шкатулка (из дерева)» — тат. диал. *котырчык*, *котолчык* «котыйчык» кк., ккк. *коты*, кырым., кырг. *куту*,

кум. *кутук*, гомс. *куту*, *кутуқ*, азәрб., ткм. *гуты*, *гуту* «котый, агач банка», үзб. *кутти* «котый», алт. *қотты* «дары савыты», эвенк. *хутанан* «вак-төяк өчен кечкенә янчык», якут. *кытыйа* «агач чиләк». Сүзнен беренчел мәгънәсе «кот (төрө, фетиш) салып куя торган савыт», ә борынгы формасы *кутур* (шуннан тат. *которчык*) булса кирәк; к. алт. диал. *кутру* «төрө». Котның татарларда билгеле бер фигура (кеше яки кош, үрмәкүч шикелләрәк) булып күзаллануы *кот кою* йоласында сакланган. Кыргызларда, калмыкларда аучылар, сугышчылар һ.б. үзләре белән йөртә торган фетиш-фигураны *кут* «кот» дип атаганнар. Мәсәлән, кыргыз эпосында «*котын салып куйнына, мылтыгын асып муйнына аучы китә тауларга*» диелә.

Ибне-Фазлан әйтүенчә, X гасырда Идел бие төркиләрендә, Болгарда һәрбер ир кеше шундый төрө-котчыкны асып йөргән. К. **Кот**.

КОТЫЛ-У «спасаться» — к. **Коткар-у**.

КОТЫР-У «подстрекать; соблазнять» — чув. *кӓтӓрт* —, удм. *кутӓрт-ӓнь*, мар. *ытырт* — (болгар теленнән) һәм *кутырт* — (татар теленнән) Идел-Урал регионнда гом. кыпчак. *кутырт* — «үчекләү, котырырга мәжбүр итү» сүзе нигезендә килеп чыккан.

КОТЫР-У «взбеситься» — гом. тк. *кутур* — «котыру» сүзеннән, ихтимал, *кут-тур* (йөкләтү юнәлеше кушымчасы *-тур*) сүзеннәндер; чаг. алт., чыгт. *кут* — «йөгөрү, хәлдән таю, туктау»; бурят. *годоор* «котыру (маллар турында)», *года-ха* «койрык чәнчү, койрык көкрәйтү», *годой-хо* «үрә тору». *Котыр-у* сүзен *кот ору* дип аңлату гом. тк. фактлар белән расланмый. К. **Коткы**.

КОЧ-У «обнимать» — гом. тк. *куч* — «кочу» сүзеннән, бор. тк. *куч* — «кочу, каплау», бор. тк. *кауч* < *кабуч* < *каб-ут* — «каплау алу» (*кап-ыч* —) сүзеннән булса кирәк; к. якут. *куус*, монг. *кучи* «каплау, камау, чолгау». К. **Кап**.

КОШ «птица» — гом. тк. *куш*, тат. диал. *когыш*, бор. тк. *кугуш* «кош» сүзеннән; чаг. тат. диал. *кугу* «аккош», *кош-корт* жыйма сүзендәге *корт* — бор. тк. *курт* «селәүчен, бүре, жәнлек» (МК) сүзеннән. К. **Корт**.

КОЯШ «солнце» — гом. тк. *куйаш* «кояш», — бор. гом. тк. *куң-ал* «кояшлы урын», *кун* (*куң*), *кун* (*күн*), «кояш, көн» сүзеннән; к. гом. тк. *күн* «кояш, көн», тат. диал. *кенәш*, уйг. *күнәш* «кояш», ханты. *кунэл*, венг. *hajnal* «таң, яктылык, көн», чув. *хевел* «кояш». *Көн* һәм *куйаш* сүзләре тамырда икесе ике сүздән дигән фикерләр дә бар (Рясянен, Егоров).

КӨБӘ «кольчуга, панцирь» — бор. кыпч. *күбә* // *күпә* «көбә, броня» сүзеннән; к. кырг. *күбө*, кб. *күбэ*, кум. *гүбэ*, чув. *кене* «көбә, күлмәк», эвенк. *кумо*, *куму* «шаман костюмы»; чаг. тат. диал., башк. *көпә*, кк. *кене*, *кене* «сырган фуфайка», бор. тк. *күник* «ике кат бәз арасына мамык түшәп тегелгән киём» (МК) ~ кырг. *күпү* «дөя йоны белән эчләп сырылган калын сырма көбә». Сүзнен этимологик тамыры — тат. диал. *күп* — «сыру» булса кирәк.

КӨБӘК — к. **Күбәк**.

КӨЗ «осень» — гом. тк. *куз*, бор. гом. тк. **куръ* «көз» сүзеннән; к. чув. *кёр* «көз», венг. *köd, köz* «көз, томан» (бор. тк. теллөрдән).

КӨЗЭН I «хорек» — гом. тк. *көзән, күзән*, көнч. тк. (себ. тат., алт.) *курән* «көзән (хорек, хорь)», венг. *qöpeny (zörz)* «көзән» (бор. тк. теллөрдән) *көрән* (к.) сүзе белән бер чыгыштан булса кирәк (Рамстедт). Чаг. *Жирән ~ Жэйрән*.

КӨЗЭН II «паралич; судорога» — чыгышы ачык түгел; к. чув. *кёсен* «кутыр(!)», удм. *кузен* «көзән»; чаг. бурят. *хэрхэ* «ревматизм». К. Әхмәтьянов, 1989:98.

КӨЗГЕ «зеркало» — бор. тк. *кузе-гу // күзә-гу* «карыя торган нәрсә» сүзеннән, бор. *күзә-* «карау, күрү» фигыленнән (чаг. *күзәт-ү*); к. бор. тк. *көзү, көзүңү*, бор. уйг. *күзгү* «көзгә» (МК), алт. *көрүңгүш*, хакас. *көрөндес* «көзгә», кк., кырг. *күзгү* «көзгә», тув. *көскү* «күрөң торган; үткер күзлө», чув. *күс-кески* «күз көзгөсө, көзгә», сүзнен тамыры — *көз // көр*. К. **Күз**.

КӨЙ «мелодия» — гом. тк. *күй*, бор. тк. *көг* «көй, мелодия» сүзеннән; к. чув. *көвө*, хакас. *көг*, тув. *хөг* «шатлык, яхшы көсф; көй, мелодия», бор. тк. *көг* «шигырь үлчөмө, мелодия, мөзәк» (МК) Чаг. тат. диал. *көйөлте, көгелте* «кулик», хакас. *көгелде* «кулик», *көглэ-* «көйлөү, сайрау». *Көг* тамыры бор. кытай. *күөд, куог* (хәзергә кытайча *цюй*) «кимвал» сүзеннән.

КӨЙМӘ «свод, шатер» — чыгышы ачык түгел, *көймә* «каек» һәм *көймә* «свод, шатер» икесе ике тамырдан (Егоров); кк., ккк., н. *күйме*, чув. *хүймэ*, калм. *күмэ* «арба кыеге, көймә»; чув. *көрме* «каплау, ябу» < тат. *көрмә* id.

КӨЛ «зола» — гом. тк. *кул* «көл» сүзеннән; чаг. эвен. *хөлтэн*, эвенк. *хүлэптэн* «көл».

КӨЛӘЧ «улыбающийся, веселый» — бор. тк. *кулүгәч* «көләч» сүзеннән; к. якут. *кулүгәс* «көләч», хакас. *кулэчи* «мыскыллап көлөргө яратучан», *көл-* гом. тк. *кул-* «көлү» сүзеннән.

КӨЛТӘ «сноп» — көнч. *кул-тэ* (к. н., кб., кум. *култэ* «көлтә», кк. *култэ* «учлам, толым») «көлтә, бөйләм» сүзеннән, бор. тк. *кул-* «бөйлөү» фигыленнән (Егоров); к. бор. монг. *кули-* «бөйлөү», мар. *келда-ш* «бөйлөү», *келтә*, «көлтә», удм., коми. *культо* «көлтә» — төрки теллөрдән. К. **Күлек**. К. Әхмәтьянов, 1989:61.

КӨЛЧӨ «булочка, лепешки» — кк., ккк. *күлше* «көлчө», уйг. *кулчә*, үзб. ткм. *кулче*, кырг. *кулчө*, тат. диал. *көлчә* «көлчө», калм. *кулчү* «көлчө, юл азыгы», кырг. *кул, кул азык* «озак юлга йөргөндө ала торган азык» — рус. *кулич* «көлчө» — төрки теллөрдән (Рамстедт); *кул-* «ияргә бөйлөү» сүзеннән, шуннан ук *көлчә* < *кулчә* «ияргә тагып юлга алынган азык». К. калм. *кулчихә, күлтүхэ-* «янга бөйлөү, тагу». К. **Күлек**.

КӨМӘЙ «распорядительница девичьих вечеров» — бор. тк. *күңдәй, күңдәч, күң* «яндаш хатын» сүзеннән; *күң* (*күң хатын*), асылда, кытай сүзе.

КӨМӘН «беременность» — фарсы. *гөман* «шик, фараз; авырлы (корсаклы) булу» сүзеннән.

КӨМЕРЕ «горбатый» — к. ш. ук *көмерәй* «көрәшкәндә бөгелү». Башк. *көмөрә*, кырг., кк. *көмөрө, күмүрү* «бөкрә; күпер». Чаг. **Күпер**.

КӨМЕШ «серебро» — гом. тк. *кумуш*, чув. *көмөл* «көмеш» сүзеннән, тамыр бөйлөнөшлөрә ачык түгел. Корей. *kim*~ кытай. *kin* «көмеш» сүзе белән бөйлөнөшлөрә (Рамстедт) шикле.

КӨН «день, уст. солнце» — гом. тк. *күн* «көяш, көн» сүзеннән. К. **Көяш**. *Көн күрү* (*итү*) фарсы. *руз дидан* «өйтөмөннән калька (*руз* «көн; бөхөт»).

КӨНБАГЫШ «подсолнечник, подсолнух» — *көн* һәм *багыш* «караш» сүзлөрөннән.

КӨНДӘШ «соперница» — бор. тк. *күңдәш* «көндәш» — бор. *күң* «өстәмә хатын» сүзеннән; к. диал. *күң* «хатын». К. **Көмөй**.

КӨНДЕЗ «днем; разг. обед» — гом. тк. *күңдүз* «көндез, көн, көяш», чув. *кәнтәр* «көндез, төш, көньяк» сүзеннән, *көн* (к.) нигезеннән; чаг. *балдыз, андыз, йолдыз, кондыз*, диал. *кандыз* (аб-зар-кура) һ.б.; борынгы фонетик составы **күнүңүр*; к. хакас. *күңдүз*, кырг. *күңдүң*, кб. — *кюннюм* «көяш төшкән урын».

КӨНЖӘЛӘ «моток шерсти, изготовленный для пряжи» — чув. *көнчелә*, бор. рус. *кондель* «көнжәлә» сүзеннән исәплөнелә (Егоров); к. рус. диал. *кундель*, украин. *кундель* «көнжәлә».

КӨНЧЕ «ревнивец» — бор. тк. *күниче* «көнчә» *күни* «көнчәлек, көнлөшү» сүзеннән; к. бор. чыгт. *күни*, уйг. *күни* «көнчәлек, көнлөшүчәнлек», алт., якут. *күну* «көнчәлек» (*күнүлэс-* «көнлөшү»); сүзнен тамыры ачык түгел. Чаг. чыгт. һ.б. *күндүк* < *күн-лүк* «хөрмәт, игътибар, дәрәжә».

КӨПЧӘК «колесо; маховик» — диал. *күбчәк* «көпчәк» сүзеннән, *күб-* тамырыннан (к. **Күбәк**). Чаг. **Көпшә**.

КӨПШӘ «стебель, труба, ствол ружья» — бор. тат. *күп-чәк* (к. **Көпчәк**) «көпшә, көпчәк» сүзеннән, *күб* тамырыннан. К. **Күбәк**.

КӨПШӘК «вялый; рыхлый» — бор. тат. (диал.?) *күбешәк* «күбешкән, күбешкәк» сүзеннән, *күп-ү* фигыленнән; к. себ. тат. *күбешкәк*, урал. *күпшәк* «көпшәк, кабарынкы», хакас. *көпсәк* «кабарынкы, йомшак, көпшәк», чув. *кәпәш, кәпәшка* «көпшәк». К. **Күб-ү**.

КӨР «здоровый; жирный; бодрый» — гом. тк. *күр* «көчлө, көр, кыю, усал» сүзеннән; себ. тат. (бараба) *күр* «үзсүзлө, усал», хакас. *күр* «кыю, батыр, усал, шау-шулы», алт. *күр* «симез, көр, житез», чув. *көр, көрө* «көр, ныклы, каршы; ботаклы (*агач турьнда*)».

КӨРӘГӘ «маленькая кадка, кадушка (для кумыса)» — башк. *көрәгә* «агач чиләк», н. *күреге* «кымыз көрәгәсе». В.Г.Егоров фикеренчә, чув. *көреке* бор. тк. *күрәгә* «түгәрәк табын, мәжлес табыны» сүзеннән; к. алт., хакас. *көрээ* «өйлөнә; түгәрәк, кырпу, түгәрәк табын, туй урыны», чыгт. *көргә* «кымыз кую өчен урындык», тат. диал. (керәшен) *көргә* «көрәгә».

КӨРӘК «лопата» — бор. тк. *күр-гәг* «көри торган нәрсә» сүзеннән (к. **Көрә-ү**); чаг. якут. *күричәх*, монг. *күржәк* «көрәк», чув. *көрөсө* «көрәк».

КӨРӘН «бурый; буровато-коричневый» — гом. тк. *күрән, күрән* «көрән, кара-көрән» сүзеннән, *күр* тамырыннан (шуннан ук к. *көзән*); к. тув. *күрән* «көрән», *күргүл* «конгырт», якут. *күрән, күрүң*,

бурят. *хуруң* «көрөн», монг. *күрэнэ* «көзөн (жөнлек)», *күрэн* «көрөн», башк. *көртә* «конгырт, көрөнсу», чув. *кере*, *кере* «кара-су, көрөнсу», *кёрен* «алсу, чия төстөгө, жирән», фарсы. *курунд* «көрән» төрки теллөрдөн үзгөрөп кәргән булса кирәк.

КӨРӘ-Ү «сгребать, выгребать» — гом. тк. *күрә-*. **К. Көрт.**

КӨРӘШ «борьба» — гом. тк. *күрәш*, *күрәш* — id. бор. тк. (госм.) *күрә-* «жинү» сүзеннән: *күрәш-* «жиңеш-». Чаг. **Көр.**

КӨРЕ «нитченка» — бор. гом. тк. *күр-үг* «көре» сүзеннән, татар теленә бор. болгар яки чуваш теленнән кәргән булса кирәк (шул ук чыганактан кк. *күру*, башк. *көрәс* «көре»), чөнки гом. тк. янгыраштан булса *көзе* булырга тиеш иде (алт. *күзүг*, кырг. *күзүк*, *күзүү* «көре»); к. чув. *кере* (*көре*); чаг. **Көрмә-ү.**

КӨРМӘ-Ү «завязывать узлом» — шуннан *көрмәк* «тыгыз төен», *көрмәл-ү* «чуалып бәйләнү» — бор. *көр*, *күр* «элмәк, төен, төенләнү».

КӨРПӘ I «отруби; высевки» — киң таралган һәм ясалышы бик үк ачык булмаган төрки сүз; к. чув. *көрпе* «көрпә, ярма», венг. *копра* «көрпә» ~ монг. *хүрпээ*, бурят. *күрпэк* «ярма, көрпә» (тат. диал., башк. *көрпәк* «көрпә, вак кар»).

КӨРПӘ II «подстилка; покрывало» — үзб., кк., чыгт. *күрпә* «көрпә, юрган, жәймә» — чыгт. һ.б. *күрпә* «яшь бәрән (тиресе)» сүзеннән.

КӨРТ «сугроб» — удм. *кырт*, *күрт*, мар. *кырт*, чув. *керт-*, гом. тк. *курт* «көрт, кар өеме» ~ якут. *күрт-* «кар көрөү», тув. *хөр*, бурят. *хүр* «көрт». *Көрт*, *күрт* < *күрут* «көрәп алына торган нәрсә».

КӨРТЛЕК «тетерев; куропатка» — *көрт* (көрттә, кар астында кышлаучы кош) сүзеннән. Кайбер контаминацион йогынтылар да булган; к. алт. *күрт*, хакас. *күркү*, тув. *күртү*, якут. *курткауах* «көртлек», тат., башк. *көртлә-ү* «кудахтаты, квохтаты».

КӨРЧЕК «граница, финиш; тупик» — башк. *көрсөк*, кум., кб. *кюрчю* «фундамент» бор. *күрт* «нигез ташы» сүзеннән; чаг. чув. *хөрт* «нигез», кум. *көрүк* «мич төбө». Бу сүз исә монг. *күрчүк* «чик билгесе», *күрчү-* «терәлү», *күр-* «житү» сүзләрәннән булса кирәк.

КӨСМӘН «рулевое весло» — чув., мар. *күсмән*, *кесмен-*, себ. тат. *көрөсмән*, *күрүсмән* «ишкәк», алт. һ.б. *күрә-* «ишкәк ишү, көрөү» сүзеннән.

КӨТЕК «куций, кургузый» — чув. *көтөк* «көтек, кисек колаклы», гом. тк. *күтүк*, *көтек* «көтек, тупа, үтмәс» сүзеннән, ниндидер *күт-* тамырыннан.

КӨТ-Ү I «ждать; пасти» — чув. *көт-*, мар. *кыт-*, *күт-*, удм. диал. *кыт-*, гом. тк. *күт-* «көтү, карап тору», бор. тк. *кү-*, *күй-* «көтөп карап тору» фигыленнән (шуннан бор. тк. *күр-*, *күз-* «көтү» вариантлары да ясалган).

КӨТҮ II «стадо» — чув. *көтү*, мар. *күтү*, *кыту*, *кыто*, удм. диал. *кыту*, удм. *күтү* «көтү (стадо, табун)» фигыленнән килеп чыккан. «Көтөп тору» > мал көтү» мәгънә күчеше типологик характеристика ия; к. шор., тув. *кадар-* «ждать; караулить; пасти».

Көт- татар телендә бик продуктив сүз ясагыч нигез: *көттөрү*, *көтүчә*, *көтүлек* һ.б. сүзләр бүтән телләргә дә кәргән.

КӨЧ «сила; мощь; усилие» — гом. тк. *күч* «көч, көчлө, кыен» сүзеннән; чаг. монг. *күчин*, *күчүн*, маньчж. *күсу(н)*, тув. *күчү* «көч, көчлөү; сугыш, гаскәр, утыз кешедән торган команда».

КӨЧЕК «щенок» — гаять киң таралган сүз: алт., кк., үзб. *күчүк* «көчек, бүре баласы, эт», коми. *кычи* «көчек», болгар. *коче*, серб. *куче* «эт», рус. *кутенок* «көчек», бор. ирани., бор. һинд. *куитā*, *куттū* «эт, көчек», венг. *кутја*, *кутті* «эт», коми. *кути*, удм. *кутья* «эт, көчек»; чаг. шулай ук тат. диал. (мишәр.) *кочык* «эт, көчек» > чув. *кәчәк* «эт», *кәчкә* «тал көчөгө, яна туган жөнлек», тат. диал. *кунчык* «эт, көнтәй», монг. *качикан* «көчек». Бор. монг. *канчикан*, ягыни «көчек» сүзенән бор. **кан* «эт, көнтәй» (к. **Көнтәй**) сүзе белән бәйләнеше бар.

КӨШЕЛ I «куча намолоченного зерна на току» — рус. *кошель* «капчык, торыпша (ашлык жәяр өчен)» сүзеннән булса кирәк; к. иск. *кушил* «торыпша, торыпша өстенә жәлгән яки өелгән ашлык, көшел» (К. Насыйри), сүзнен тамыры *көш*, *күш*-төрки сүз булса кирәк; чаг. рус. диал. *кош* «кәрзин, үрелгән шалаш, кура», *кошель* «камыш жәймә, камыш кәрзин, саллар бәйләмә».

Бу сүз төптә чирмеш-мари теленнән булырга да мөмкин; к. мар. *күшүл*, *кышыл* «кабык кыса, көшел» — удм. *кусыл* id. К. Әхмәтьянов, 1989:61.

КӨШЕЛ II «водяной крот, выхухоль» — *күсе* (к.) сүзе белән тамырдаш; к. кырым. *күшел*, алт., кырг. *күжүл*, калм. *күшле* «күсе», тат. диал. *күшмәр*, *көсмәр* «күсе; көшел».

КӨЯ «моль» — гом. тк. *күйә* «көя» сүзеннән, тамыр бәйләнешләрә ачык түгел (төрлөчө чагыштырырга мөмкин); чаг. госм. *гүвә*, азәрб. *күвә*, чув. *көвө*, кырг. *күбө*, бурят. *хибэ* «көя»; монг. *гүүр*, *хүйр* «көя»; себ. тат. *көйә* «корым», чыгт. *күйә*, бор. монг. *көйз* «корым» һәм мар. *көгэр* «пешкән, көйгән урын», *көгэрше* «көя (ягыни *көйү* сүзеннән)», удм. *кей* ~ фин. *көй* «көя» төрки теллөрдән булса кирәк (Рясянен).

КӨЯЗ «щегольской, фасонистый» — гом. тк. *күйзз*, бор. гом. тк. **көгэрг* «горур, мактанчык» сүзеннән, шуннан ук тат. диал. *көйөрөк* «жилкенүчән, масаеп китүчән» (Рясянен), чув. *кавара* «жилкенүчән», венг. *көтө* ~ мар. *кәрә*, *кагура*, монг. *кээрэг* «көяз, жилкенүчән», уйг. *кәвәз*, *кәбәз* < **kebgerg* > монг. *көгэр* «мактанчык, көяз», бор. уйг. *күфәз* «көяз» (МК).

КӨЯНТӘ «коромысло» — бор. *киб-әнтә* // *киб-әлтә* «кер чайкау өчен махсус таяк» сүзеннән, *киб-* // *көб-* «кер болгату, кер чайкау» фигыленнән булса кирәк (Рясянен), фонетик үсеше: *кибәнтә*, *кивәнтә* ~ *көйәнтә*, мәгънә үсеше — «кер чайкау таягы, ике башына юылган керләр асып, су кырыена барганда жилкәгә алына торган таяк яки көянтә»; к. н. *күйән*, кк. *күйәнтә*, тат. диал. *көвәнтә*, чув. *көвенте* «көянтә», *кив-*, *көв-* «махсус таяк белән кер юу, бөлөклөү», монг. *дөби-*, *дөбө-х*, эвен. *гив-дэй* «таяк белән тузан кагу».

КУ «сухие стебли (*травы*); трут» — гом. тк. *қау*, бор. тк. *қауагу*, *қабагу* «ку, көл астындағы тере күмер» сүзеннен, ниндидер *қағу* // *қабу* тамырыннан, киң таралған сүз; к. тат. диал., кк. *қау*, *қыу* «кипкән, коры, саргайған, аксыл-сары; хәйләкәр (көл астында ятқан күмер шикелле)», *қу* «мәшкә», башк. *қыу* «коры, жиңел холыклы», *қыуа*, *қыуау* «тора корыған агач»; сүзен тамыры хакас. *хох*, тув. *қоқ*, бурят. *хуг* «ку, тере күмер» сүзләренә яқын булган булса кирәк. К. Әхмәтъянов, 1989:30—32.

КУАК «куст, кустарник» — чув. *хәва*, мар. *хуа*, *уа*, удм. *куак*, башк., н., кк. *қууак*, *қыуак* ~ тув. *хаак* «тал, таллык», госм., ткм. *қавақ*, *қауақ* «тупыл», себ. тат. *куғу*, *куғы* «вак наратлык» — ихтимал, *ку* (к.) сүзе белән бағлыдыр. Ягъни «утын өчен яраклы агач» дигәннәндәр.

КУАН-У «радоваться, обрадоваться» — мар. *куан*, *хуан*, *уан* «шатлык, куаныч», *куан* — «шатлану, өметләнү, ышану», чув. *хәвал*, *хәван* «күтөрәнкелек, шатлык», удм. *куан* — «соклану, куану» — гом. кыпчак. *куан*-, кырг., уйг. *кубан* — себ. тат. (Гиганов) *кув*, уйг. *кыв* «шатлык» сүзеннен. Чаг. ш. ук бор. кытай. *куа* «шатлык».

КУБ-У «сняться с места; отдираться» — гом. тк. *қоп* — id. К. **Кузгал-у.**

КУБЫЗ «комуз; диал. скрипка» — чув. *купās*, удм. *кубыз*, *кобыз*, мар. *ковыж*, *комыж* скрипка, кайбер төбәкләрдә «сыбызгы» — гом. тк. *кобыз* «кубыз», монг. *хуур*, *хугур*, *конур* скрипка бор. кытай. *хубули* скрипка сүзеннен дип карала. Ләкин алт. *комурғай* «курай» үзе кытай сүзенен чыганагы була ала.

Рус., украин. *кобз*, *кобза* скрипканың бер төре» бор. төрки телләрдән: *кобзарь* «музыкант» сүзе дә төрки *кобузчы* сүзеннен калыка. Чаг. «Зая түлөк» дастанында *купсау* «скрипкада уйнау».

КУБЫЛГЫ диал. «переливающийся» — гом. кыпчак. *кубыл*-, монг. *хубул* — «ялтырап үзгәрәп тору» фигыленнән (*куп* — фигыле белән бәйләнгән); к. себ. тат. *куплыма* «ике төсле (бәрхет)», башк. *кбыйлы-у*, кырг. *кубылжы* — «төсө үзгәрәп тору». К. **Купшангы**, **Купшы.**

КУВШИН, КУКШИН «кувшин» — рус. диал. *кукишин* сүзеннен, ләкин рус сүзе үзе төрки-куман теленнен булырга тиеш: ул «күкесыман савыт» дигән сүз.; к. төрек. диал. *гүгүм* «күке: күке рөвешендәге чүлмәк», бор. **кукучын* — эвенк. *кукучэн* «күке». Русча *кувшин* ~ *кукишин* вариантлары кыпчак телләрендәге аваз тәңгәлләкләрен хәтерләтә (*к-г-ш*).

КУЕ «густой; частый» — гом. тк. *койу*, *койуғ* id. Тат. телдендә бу нигездән күп кенә яңа сүзләр ясалган: *куер-у*, *куерт-у*, *куерык* «болганчык».

КУЕН «пазуха; объятие» — гом. тк. *кой-ун* (-ун — тән өгъзасын белдерүче кушымча) «куен, күкрәк, култык» — бор. тк. *койун* «куй, сарык» сүзеннен; к. госм. *қой*, бор. тк. *қой* «куен, елга төбе (МК); көнч. тк. *хой* «куен, күкрәк, куй, сарык тиресе». Борынгы киёмнең күкрәк турысы куй тиресеннен тегелгән.

КУЗ «горящий уголь» — гом. тк. *қуз*, *қоз* «қуз» — бор. гом. тк.

қур «куз, утлы күмер» сүзеннен; шуннан ук *ут-қуз* сүзенен икенче компоненты (чаг. азәрб., төрек. *көз* «куз, утлы күмер»). К. **Кур.**

КУЗАК «стручок» — гом. тк. сүз; чув. *кусак* «мәк башы», төрек. *қозалақ* «чикләвек, курак (мамык кузагы)», алт. *қузуқ* «чикләвек». Ясалышы ачык түгел. К. **Кузы I.**

КУЗГАЛАК «щавель» — бор. *қузы қолақ* «сарык бәрәненен қолагы» сүзеннен (Алпаров); чаг. үзб. *отқулоқ* (*атқолақ*) «кузгалак», кум. *қозуқулақ*, азәрб. *ғузуғулағы* «кузгалак».

КУЗГАЛ-У диал. «шевелить, двигать» — шуннан ук *кузгал* < *козгал*; *кузгат* < *козгат*-, иск. тат. *кузгалан* «фетнә, восстание» гом. тк. *козга*-, бор. тк. *корга* — «хәрәкәткә китерү, тынычлыктан чыгару» фигыленнән, *қоз*-, *қор*- тамырыннан; к. ккк. *қоз* — «жанландыру, көчөйтү, шөбөйтү», монг. *корга* — «кузгату»; чаг. тат. диал., башк. *қузғы-у*, *қужғ-у* (*күңел қузғы-у*) «тынычсыздандыру, борчылу, тәшвишләнү». Борынгы *коз*-, *кор*- < *коб*-, *ур*-, *коп*- «кубу, утрак тормыштан китү, жөйлөгүгә чыгу» фигыленнән булса кирәк; к. монг. *хубисга*-, *хубис*- «алмаштыру, үзгәреш, кузгалу», бурят. *хувисхал* «революция».

КУЗНА «альчик, бабка (для игры)» — рус. *козон*, *козонки* сүзеннен. Бу сүз исә бор. тк. *қозун*, *қозунуқ* «кузы сөяге» сүзеннен.

КУЗЫ I «кокон; орех» — гом. тк. сүз, алт., хакас., себ. тат. *қузу*, *қузуқ* «эрбет чикләвек, кедр», үзб. *қузи*, госм. *коза* «ефәк корыт курчагы» (тат. өд. *қузы* «ефәк корты курчагы»). К. **Кузак.**

КУЗЫ II «ягненок, барашек» — гом. тк. *қозу* «кузы, сарык бәтиә» бор. гом. тк. **коро* «көжәсыман киәк» сүзеннен; к. тув. *қозаға*, монг. *курага* «кузы», башк. *коралай*, *куралай* «кыр көжәсе», якут. *хоро* «яшь болан», бурят. *курай* «кыр көжәсе». К. **Кузгалак**, **Кузна.**

КУЙ «курдючная овца» — гом. тк. *кой*, *кой-ун* «куй, сарык» сүзеннен; чаг. монг. *конин*, *кон* «куй».

КУЙ-У «ставить» — гом. тк. *қой* — id. *Кум-у* белән тамырдаш.

КУКЫР «горделивый» — шуннан *кукыр-ай-у*. Бу сүз башк., тат. диал. *кук* «мактанчык» сүзеннен (*кук-ыр*); к. әйтәм: *кук булганчы ашау*; мәкаль: *әни дә кук, мин дә кук; тук әтәч кук була*.

КУЛ I «рука» — гом. тк. *қул*, *қол* «кул, алгы аяк» сүзеннен; *кул* үзенен төп мәгънәсендә төрки телләрдә янарақ сүз, бор. төрки телләрдә *ал* // *эл* сүзе актив булган.

КУЛ II «долина между горами; ущелье» — чыгышы бик үк ачык түгел: бор. тк. *қол* «елга, үзән», монг., тк. *қол*, *кул* «колонна; дивизия» > иске тат. *кул* — гаскәрнең өчтән бер бүлеге: *уң кул урар, сул кул турар, урта кул ук атар* (мәкаль). *Урта кулга* картрак сугышчылар күелгән, шуннан *урта кул* (рус. *средней руки татарчадан калыка*) «бик шөптән түгел».

КУЛА «бронза; сплав меди» — гом. тк. *кола* (киң таралган сүз) id. тибет. *гулиц* «жиз» сүзеннен.

КУЛАВЫЗ «проводник; пророк, учитель» — бор. тк. *кулавуз*, *кулғуғуз* «пөйгамбәр; юл күрсәтүче». Кайбер телләрдә бу сүз

«шпион» мәгънәсендә. К. бор. дунай болгар. *колоур* «гаскәргә юл күрсәтүче», «командир», аварларда *бо колабур* «баш рухани», якут. *холобур* «үрнәк»; *кулавыз* (-з) яңгырашы тәүләп Ибне-Фазланда очрый; А.Нәвоидә *колауз* «башняда утырган каравылчы». Чаг. монг. *хола*, *қола* «ераклык; ерактан күрүче; алдан күрүчән» (тат. диал. *қола ялан* «ялангач тигезлек»).

КУЛАЙ «удобный, выгодный» — башк. *қулай*, кк., ккк., н., кб. *қолай*, *қолағай* «кулай». Бор. формасы *қолағай* булса кирәк. *Кул I* сүзеннән ясалган (*кол-ағай*: -ағай сыйфат һәм рәвеш ясагыч кушымча). *Кулай* < *кулай* < *кулагай* булуы да ихтимал.

КУЛТЫК «подмышка; залив» — *кул.* (к.) сүзеннән, ләкин ясалыш юлы ачык түгел (*култык* < *куллык*?), ихтимал, *куентык* ~ *куенлык* сүзе тәэсирендә барлыкка килгәндер.

КУМЫШКА «самогон» — чув. *кумйшка*, удм. *кумышка*, *кумыска*, мар. *кумышка*, *кумыш* һ.б. «кумышка» («көмешкә» дә диелә) *кымыз* (к.) сүзеннән булса кирәк.

КУНА I «щит; доска, на которой месят тесто» — бор. болгар. **куна*, бор. кыпчак., куман. *канга* «такта», башк. *куна*, кб. *кана*, *қаңа*, чув. *хәма* «такта, терәк, каба, куна» (мар. *оңа*, *хана* «такта» — болгар теленнән). Фонетик үсеше *қаңга* > *қагна* > *қауна* > *куна*.

КУНА II диал. «молодая поросль» — бор. гом. тк. **қон-а* «үрчү; балалау» сүзеннән. К. себ. тат., урта диал. *куна* «курпы, агач төбеннән чыкан яшь үсентеләр», чув. *кунав* «курпы», *куна*, *хона* «үрчү, курпылау», мар. *кана* «бер яшылек ботак», бор. тк. *қан-көчәп үсү*, кк. *куна-* «куәтләнү».

КУНАК «гость» — гом. тк. *кунак*, *қоңак* «кунак», гом. тк. *қон-кун-у* «фигыленнән».

КУНАКЛА-У «сестъ на насест» — бор. тат. *кунақ* «куна торган урын (утыргыч яки кунача)» сүзеннән.

КУНАЧА «насест» — диал. *кунықча* (-ча кечерәйтү кушымчасы) «кунача» сүзеннән, бор. *кунық* «куна торган урын» нигезеннән.

КУН-У «сестъ с лёта (о птицах); осестъ (о пыли)» — гом. тк. *қон-* «куну» сүзеннән; *кунунын* «өйдән читтә төн уздыру» мәгънәсе борынғы аучыларның урманга киек ауларга барып, агачка менеп төн үткөрүеннән. К. *Куй-у*.

КУНЫЧ «голенище; краги» — гом. тк. *қоныч*, *қончу* «куныч, балак», азәрб. *гунчу* «куныч», чув. *кунча* «савыт аягы» (к.ш. ук. удм. *кунчи*, мар. *кемзы* «куныч») — бор. тк. *қоң* «хайванның аяк тиресе» сүзеннән: *қоң чу* «тире чолгау». К. себ. тат. *қың* «куныч, сыйрак», бор. монг. *қаңчун* «жиң».

КУПШАНГЫ «мокрица; навозный жук» — чув. *купшанкй* «купшангы: купшы кеше» сүзеннән. К. тат. диал. *капшангы*, рус. диал. *ковшак*, *капшак* (Даль), мар. *кавшангы* «селәүчән, коңгыз» чуваш теленнән; чаг. рус. *кивсяк* «кыргаяк, менаяк» < төрки **кәбсәк*, **кабсак*; к. шулай ук чув. *хупшанкй* «капланган, ябылган».

КУПШЫ «франт; элегантый» — бор. тк. **кубызыг*, **кубаз-ыг* < бор. гом. тк. **кубар-ыг* «купшы, горур» сүзеннән (чаг. **Көяз**); к.

иск. әд. *купыз* «купшы» (Троянский), диал. *купай* (урал), *купык*, *қубры* (Идел бие) «купшы, көяз», алт. *қубаз* «купшы», чув. *кавар* «купшы, көяз».

КУПЫ «деревянная чаша» — киң таралган сүз: удм. *копар*, венг. *кира*, *кирак* (*купа*, *купак*) «кубок, бокал, тәлиникә», латин. *cupra* (*купна*) «тәлиникә», фин. *kipr* «купы, тәлиникә», осетин. *копп* (копп) «купы, кап» (Абаев), эстон *копп* (копп) «купы», санскрит. *kubua*, *kubba* «табак». Чаг. **Комган**.

КУР «уголья для сохранения огня» — гом. тк. *кур*, *қор* «утлы күмер». В.Г.Егоров буенча бор. ирани. *хвар* «кояш, ут» сүзеннән. Диал. *курлык* «ачыткы», *курмал* «үрчемгә калдырылган терлек» сүзләрендә *кур* тамыры күчерелмә мәгънәдә. К. **Куз**.

КУРА «огражденный скотный двор; стебель высохшего растения» — гом. тк. *қора* «кура; койма, читән» сүзеннән; чаг. якут. *күрүө*, *күрә*, бурят. *хүрэ* «кура, мал ябу өчен читән белән уратылган урын».

КУРАЙ «сухие стебли растений; дудка, курай» — бор. тк. *кағурай* «корыган сабак» сүзеннән, *қақ* «коры, кыпкән» тамырыннан булса кирәк (к. **Как**); алт., чулым. *каурдй* «коры камыш», монг. *хуурай*, бор. монг. *кағурай* «курай, коры сабак». Чаг. себ. тат. *кура-у* «корып кибү (үсемлек сабаклары турында)», мар. *кағура*, *каура* «корыган, тиз сына торган» (татар теленнән), венг. *коро* «корыган сабак» бор. тк. телләрдән. К. **Кура**.

КУРАЧ «короткий; тесноватый (об одежде)» — бор. тк. *қур-*, кырг. *коро-* «кечерәю, азаю» фигыленнән. Бор. формасы *қур-ғач*; к. төрек. *курғаз* «ябык, кечкенә» > рус. *кургузый* (?), башк. *кураңыс* «курач»; калм. *хор* «бик кечкенә әйбер; вак-төяк», *хора-* «курачлану».

КУРГАН «курган; крепость» — гом. тк. *курган* «курган, крепость», гом. тк. *қурға-*, *қору-ға-* «яклау, саклау, саклап тору» фигыленнән (Ж.Киекбаев), бор. гом. тк. *қору* «сак, барьер, киртә» сүзеннән; к. алт. *қору* «саклану чарасы, киртә», чыгт., кк., ккк. *қору-* «саклау, хәвәфсезләү», *қорға-* «яклау», тат. диал., башк. *қурға-у* «әйләндереп алып саклау», *қурғаучы* «гали затлары яки туйда көләшне саклаучы», якут. *хорға*, монг. *корға* «хәвәфсез урын, сак», рус. *курган* — төрки телләрдән.

КУРГАШ, КУРГАШЫН «свинец (каракурғаш), олово (ак-курғаш)» — гом. тк. *корғашын*, *корғашун*, *коргалжын*, *қорғаршун* һ.б. id. монгол телендә ясалган сүз. Нигезе — тат. диал. *қурға-*, бор. тк. *корға-* < *каурға-*, *канурға-* «металл эретеп ямау», алт., хакас., кырг., кытай. *қаң* «металл беркетеп ямау материалы, курғаш» тамырыннан (Йоки).

КУРГЫ «кузнечный горн» — бор. *қурға-*, *қорға-* «металл эретү» сүзе белән бағлы булса кирәк; чаг. эвен., монг. *хорхо*, *хорху* «курғы».

КУРЫК- «бояться, пугаться» — гом. тк. *корк-* id. бор. **қор-*, *қору-* «саклану, үзеңне саклау» фигыленең интенсивлык формасыннан; к. төрек. *қору-* «саклау, саклану», чув. *хәра-* «курку». К. **Корал**, **Курган**.

КУРПЫ «отава; отавный» — гом. тк. сүз; алт. *қорба*, хакас. *қурбы* «курпы чыбык». Ясалышы ачык түгел. К. Әхмәтъянов, 1989:33.

КУРЧАК «кукла» — көнб. тк. сүз, үзб. *қўғирчақ*, бор. чыгт. *қаурчақ*, *қорчақ* «курчак; сын, рәсем», чыгт. *қағур*, *кавур*, *кағурт* «күлөгә; сын, кот» сүзенә *-чак* кушымчасы кушылып ясалган.

КУРЫС «лыко» — угро-фин телләреннән; чув. *курӓс* «курыс», мар. *корш*, коми. *кырсь* «курыс», удм. *кур* «кабык, курыс», *кырӓс* «кабыклар, курыс». К. Әхмәтъянов, 1989:33.

КУСАР «косарь, большой нож» — русчадан булса кирәк.

КУТАЗ «колокольчик на шее скота» — к. урс. *кутас* «шнур с кистями, подвески на шнуре, бохромчатое украшение, аксельбанты; подвесной колокольчик, ошейник на рогатом скоте» (Даль), тк. *кутас*, *кутаз*, *кутаис* «муенча, чук, ялау» — гом. тк. *кағут*, *кут* «кот» сүзеннән; к. ш. ук чув. *хутас* «кот, өрәк салып йөртү өчен бизәклә янчык яки котыйчык»: туй вакытында *хутас* (*кутаз*)ны туй атының дугасына, кынгырау янына асып куя торган булганнар. Шуннан ул «кыңгырау» мәгънәсен алган.

Чаг. бор. *қотаз*, *қотуз* «як» (якның койрыгы батырларга бүләк итеп бирелгән).

КУТАН «загородка, хлев» — гом. тк. *котан*, чув. *хӓте*, монг., бурят. *хото(н)*, эвен., эвенк. *котон*, *котан* «кутан, абзар, ныгытма, шәһәр». К. *Катау*.

КУТЫР «короста, струп; болячка» — гом. тк. *қотур* «кутыр, кытыршылык» сүзеннән; чаг. чыгт. *қот-ур-* «кутырлау». Чаг. **Кытыршы**.

КУЧКАР I «самец мелко рогатого скота» — гом. тк. *кучқар*, *қочқар* «кучкар, сарык яки кәжәләрнең нәсел төкәсе», бор. тк. *қочуңар* «кучкар» (МК) формасыннан, төрек. чыгт., бор. тк. *қоч*, *қоча*, бор. гом. тк. *қоча* «төкә» сүзеннән (*-қар*, *-ңар* биредә кечерәйтү һәм кимсетү кушымчасы булса кирәк); к. үзб. *қоччақ*, кк. *қошшақ*, тат. диал. *қуччақ* «төкә», кырг., көнч. тк. *қут'а*, *қуча* «сарык, сарык төкәсе», госм., чыгт. *қоч* «сугыш төкәсе»; чаг. бурят. *хуса* «сарык яки кәжә төкәсе». *Кучқар*, *қуччақ* сүзләре кайбер төрки телләрдә (кырг., үзб.) «батыр егет, башлык» мәгънәсендә дә йөри, әмма монысы — күчерелмә мәгънә. Тат. диал. *кучкар-* «әкәм-төкәм», «чөнки аның төкә мөгезе кебек уралган кечкенә кабырчыклары бар» (Г.Алпаров).

КУЧКАР II «карниз, ниша (печи)» — тат. диал., башк. *қус-қар* «өвернә, кыса, кирәгә, козырек, такыя»; элегрәк *кыса*, *әвернә*, *чыра кыстыргыч* һ.б.лар кучкар яки кәжә мөгезеннән ясалган булган. Чыракчыларның (төнлә ут яндырып көймәдән балык аулаучыларның) чыра кыстыргычлары да «кәжә» яки «кучкар» дип атала. Чыра куя торган урынны «кучкар» дип атау мич кашагасына да күчерелгән.

КУЧКЫЛ «темный, черноватый» — кырг. *қочқул*, кк., ккк. *қошқул* «кучкыл». Сүзнен тамыры *қуч*, *қоч* — төс исеме, *-қыл(т)* — кушымча.

КУШ «двойной, парный» — гом. тк. *қош* «бергә, куш,

жәмәгать, бергәлек, гаскәр» сүзеннән, ниндидер **қо-* фигуралы нигезеннән (*қо-ш*). Чал. **Куш-у**.

КУШАК «кушак, пояс» — гом. тк. *куша-* «әйләндереп алу, бил буу» фигуралы нигезеннән (к. **Кырша-у**) ясалган *қуша-қ* «билбау, кыршау» сүзеннән үзгәргән; к. бор. тк. *қур*, *қушағ* «билбау, кәмәр» (МК), алт. *қурчақ* «кушак, билбау, кыршау», чаг. иск. тат. әд. (диал.) *қуша-у* «билбуу» < *қуша-у*.

КУШТАН «кокетка; льстец, подхалим» — Идел-Урал даирәсендә таралган сүз; чув. *куштан* «мироед; шеголь» (Ашмарин), мар. *коштан* «своенравный; злой», *костан* «эре (строгий)», удм. *куштан* «эре (гордый; шеголь)», рус. диал. *коштан*, *коштанник* «мироед, ходатай по мирским делам» (Даль). Чаг. тат. диал. *куштанчык* «куштан, мактанчык, ярамсақ», бор. уйг., чыгт. *коштан* «купшы», *кошнан*, *кошнанчы* «күрәзә, күрәзә хатын, ханның күрәзәсе». Бу сүз башта яучы, димче дигәнне белдергән (*куштан итәк* — яучылар кия торган киём итәге), сонрак «гаскәр жыючы агитатор» мәгънәсендә йөргән. Төптә фарсыча *хош даһан* «татлы авыз (тел)» сүзеннән булса кирәк.

КУЫК «пузырь; легкомысленный человек» — гом. тк. *қовоқ*, *қовук* «эче куыш нәрсә» бор. тк. *куб-уг* // *коп-уг* «куышлык» сүзеннән, *коб* // *коғ* «куыш, буш» тамырыннан; к. уйг. *кағук*, якут. *хабах*, бор. уйг. *кавук* «сидек куыгы, куык», үзб. *қовоқ*, госм. *қоғук* «куыш, куышлык, агач куышы», куман. *ку*, *коғ* «буш, куыш», якут. *хобо*, уйг. *кобы* «куыш, куыш шар». К. **Куыш**.

КУЫР-У «жарить, поджарить» — гом. кыпчак. *куыр-*, *қыуыр-*, *қуур-*, гом. тк. *қавур-*, *кағур-* «куыру», *қау*, *қағу* «нык кипкән, коры» сүзе белән тамырдаш булса кирәк.

Бу фигуралы гом. тк. *қурмач*, *қырмач*, *қуурмач*, *куғырмач* һәм *куырдақ*, *қуурдақ* (> рус. кавардак) дигән ашамлык исемнәре ясалган.

КУЫШ «дупло; полость; шалаш» — гом. тк. *қовуш*, *қоғуш* «куыш» — бор. гом. тк. *қоғол* (к. **Куык-**, *-л* — исем ясагыч кушымча) «куыш нәрсә, куышлык» сүзеннән; к. себ. тат. *куғыз (с)* «эче буш» ([*-з-*]ның килеп чыгышы ачык түгел), бор. чыгт. *қоғус*, азәрб. *қоғуш* «буш», н. диал. *кувыс*, куман. *қовуш*, кум. *кувуш* «куыш, бушлык», чув. *хӓвӓл* «агач куышы», хакас. *хоол*, тув. *қоңул*, монг. *хонгил* «агач куышы, куыш, буш».

КУЯН «заяц» — гом. тк. *қуйан*, *қойан*, бор. гом. тк. *қорған* // *қор-ғун* «куян» сүзеннән, ихтимал, бор. *қор-* «қурку» (к. **Курык-**у) сүзеннәндәр; к. хакас. *қозан*, тув., саян. *қодан*, бор. чув. *хуран* «куян»; тув. *қойғун* «куян», *кой-* «қурку».

КҮБӘ «копна, ворох сена; дуло (*ружья*) киң» — таралган *куб* тамырыннан: чув. *купа* < *копа* «күбә», рус. *копа*, *купа* «өем», *копна* «күбә», осет. *купи* «қабарынкылык», фарсы. диал. *куп* «тау, түбә», литва. *каира-п* «өем». Татар телендәге *күбә* турыдан-туры бурят. *губӓ* «түбә, тау, өем», тув. *хӓпӓэн* «күбә, өем, кибән» сүзләре белән бәйләнгән булса кирәк.

КҮБӘК «ствол оружия, рукоять» — бор. тк., фин. *кӓб* // *куб* «үзәге куыш агач, куыш сабак» сүзеннән (*куб-әк*); к. тат.

диал. *көбе, кэбе* «биек агач чиләк, гөбе», алт. *күп* «биек агач чиләк», үзб. *гуппи* «гөбе, киле», удм. *гумы* «куыш цилиндр, куыш сабак», коми. *гум*, фин. *кääти* «цилиндр, көтүк, соса», чув. *күпчек* «көпчөк, ияр артлыгы», *көнчек* «агач йозак», *көнсә* «көпшә, куыш сабак, кәүсә, төгөрмөч көпчөгә». **К. Кәүсә, Көпчәк, Көпшә, Гөбе** (эче куыш агач яки сабактан бик күптөрле өйберләр: торба, көтүк, шүре, төрле савытлар, төгөрмөчләр, киле һ.б. ясала торган булган); чаг. ш. ук төрек. *гөбәк* «кендек, шланг».

КҮБӘЛӘК «бабочка» — гом. тк. *көбэлэк, кәбаләк* «күбөләк» сүзенен фонетик вариантлары бик күп һәм бу сүз төрки булмаган телләргә дә үтеп кергән; к. венг. *көбөлүек* «күбөләк», осетин. *галәбу, гәбәлу*, күм. *гөбәлу* «күбөләк»; чаг. чув. *күйе* «күбөләк», удм. *бубыли* «күбөләк» [б ~ к] аваз күчешләре күп телләрдә очрый.

КҮБЕК «пена, пенка» — гом. тк. *көпук, көбук* «күбек», гом. тк. *көп-күбү* (к. **Күп-ү**) фиғыленнән (*күб-ек* < *күп-ек*).

КҮГӘН I «дверная петля, шарнир» — к. башк. *күгән* «күгән», чув. *кәкан* «чиләк колагы», мар. *көгән* «күгән», *көгөн* «йозак, ишек биге», госм. *көкән*, кырг., кк., ккк. *күгән, көгән* — «бозау һ.б. бәйләп кую өчен бер очында казык, икенче очында элмөгә булган озын бау, тышау». Сүзнен тамыры борынгы шом. тк. *көк* «тамыр, төп, казык».

КҮГӘН II «терн, плод терновника» — бор. тк. *көгу* «чөнечке, кармак» сүзеннән; к. чув. *кәкан* «ыргак» ~ якут. *көгө*, монг. *хөхө* «ыргак, кармак, чөнечке» бурят. *дөхө* «тимер очлы колга, сөнгә»; чаг. якут. *күдгу* «кыргызч».

КҮГӘРЧЕН «голубь» — гом. тк. *көкөрчүн, көгүрчкэн* «күгәрчен» сүзеннән, фонетик вариантлары бик күп, ясалышы ачык түгел, гом. тк. *көк* «күк, зәнгәр» сүзеннән дип санала (чаг. рус. *голубь, голубой*, фарсы. *кабуд* «зәнгәрсү» — *кабутар* «күгәрчен», осетин. *ахсин* «зәнгәр» — *ахсинәг* «кыр күгәрчене, алабута»). Ясалышы буенча чаг. диал. *дөрчән* «урман күгәрчене», *селәүчән*.

КҮГӘЛ «кряква, селезень» — к. чув. *кәвакал* «үрдәк, күгәл» кырг. *көгәл* «күгәл», кк. *көгәл* «ачык-яшел», якут. *көгөн* «кыр үрдөгә» — барысы да *көк-* «күк, зәнгәрсү, яшел» сүзеннән. Рус., украин. *гоголь* id. төрки телләрдән.

КҮЗ «глаз» — гом. тк. *көз*, чув. *күс* < *күрс* < **көрчү* бор. тк. *көр-* «күрү» тамырыннан.

КҮЗӘНӘК «клетка; глазок (картофеля)» — куз. (к.) сүзеннән; чаг. диал. *куз* «элмәк тишеге (*бәйләмдә*), божра яки төен уртасы, тув. (кызыл.) *көзөнөк* «тәрәзә».

КҮЗӘТ-Ү «следить, наблюдать» — гом. тк. *күзәт-, көзәт-* «күзәтү, саклау, максат итү», бор. тк. *көзә* — «карау, күзәтү» (чаг. тат. *күзлә-ү*) фиғыленен йөкләтү юнәлеше формасы; к. башк. *күзә-ү* «прицелга алу, максат итү», уйг. *көзә-* «максат итү, теләү». **К. Күз.**

КҮЖӘ «кашица» — тат. диал. *күзә*, башк., кк., ккк. *көже*, кырг. *көжө* «күжә, бутка». Бу сүзнен параллельләре тува, мон-

гол һ.б. телләрдә дә бар. Чаг. кытай. *ку цзу* «тары сорты». Күчмә терлекчелек чорында *күжә* ит-сөттән кала төп ашамлык булган. Шуна күрә утрак халыкларда ул ритуаль ризыкка өверелгән: аны Нөүрүз бәйрәмендә пешерәләр.

КҮК «небо; голубой; синий» — гом. тк. *көк*, бор. гом. тк. *көку* «күк (небо)» сүзеннән, төрки телләрдә күптөрле мәгънәләр алган һәм продуктив нигез булган; к. тат. диал. *күк* «яшькелт, (аксыл) зәнгәр; чирәм, чирәмлек», *күкләм* «язгы беренче яшеллек», *күмгәк* «төндө күгәргән урын», *күкән* «күк төстөгә балык» һ.б. (к. **Кигәүен, Күгәрчен**). Чаг. бурят. *хүхэ*, монг. *көкэ* «күк; күк, зәнгәрсү, яшел, яшькелт, саргылт, күгелжем».

КҮКӘЙ «яйшо» — символик янгырашлы тамырдан; чаг. хакас. *кока*, рус. диал. *кока*, лезгин. *кака*, поляк. *кока*, француз. *коко* «күкәй», грузин. *какали*, әрмән. *какай*, грек. *коккос* «чикләвек, чикләвек төше».

КҮКЕРТ «сера; спички; сернистая мазь» — чув. *күкерт*, гом. тк. *күкүрт*, үзб. *гүгүрд*, фарсы. *гүгүрд*. куман., тк., гар. *кибрит* «күкерт, шырпы» гарәп-фарсы даирәсеннән дип санала, ләкин тат. диал. *күкерт, күгерт*, хакас. *күгүрт* һ.б. «күкрәү» сүзеннән түгелмәк икән (шырпы кечкенә күкрәүгә охшатыла ала. К. Әхмәтъянов, 1989:70)? Чаг. **Күкрә-ү.**

КҮКЛӘ-Ү «обметывать, наметывать» — алт., кк., кырг. *көк-тө-* < *көклә-* «күкләү» — алт., тк., чыгт. *көк*, тат. диал. *күк* «тишек, жөй, кадак» сүзеннән. **К. Күгән.**

КҮКРӘК «грудь» — гом. тк. *көкүр-әк* «күкрәк», гом. тк. *көкүр* // *көкүз* «күкрәк, йөрәк» сүзеннән, бор. гом. тк. *кө-* «күр» формасыннан булса кирәк; к. чув. *кәкәр* (<**көгәр*) «күкрәк», алт. *көгүс*, бор. *көкүс*, госм. *көгүз, көңүз* «күкрәк»; чаг. калм. *көкүр* «имчөк, ана күкрәге», бор. монг. *көкэн* «имчөк, ими», *көкэ-* «имү». Сүзнен тамыры **көк*, **көң*. **К. Күнел.**

КҮКРӘ-Ү «гремять (о громе)» — бор. тк. *күркүр-ә-* «күкрәү, гөр-гөр итү» сүзеннән, *күр* (*күр-күр*) «гөр-гөр» тәкълиди сүзеннән; к. алт. *күркүрә-*, уйг. *күр-күрә-*, бор. монг. *күркирә-* «күк күкрәү, гөрелдәү».

КҮКШӘ «сойка» — чув. *кукиа, кокшиа* «таз, пеләш» сүзеннән булса кирәк, бу сүз исә *кашка* сүзеннән үзгәргән. Рус. *кукиа* «күкшә», мар. *кокиа* «таз, күкшә» — чувашчадан. Чаг. ш. ук эвен. *кокичан* «күкшә».

КҮЛ «озеро» — гом. тк. *көл*, күл «күл» сүзеннән.

КҮЛӘ «мешок для рыбы» — бор. *күлә* «олау» сүзеннән. **К. Күлек.**

КҮЛӘГӘ «тень; тенистое место» — гом. тк. *көлөгә*, *кө-лөнкә*, *көлөткә* «күлөгә», көнч. тк. *көлө-* «күлөгәләү, каплау» фиғыленнән; к. тат. диал. *күләнкә* «күлөгәле урын, куак асты», *күләткә* «күлөгә, силуэт, скелет» (*күләткәсе генә калган, ябыккан*), чув. *көлетке* «тән, тышкы кыяфәт, өрәк, портрет», алт. *көлөткү, көлөткө*, уйг. *көләнкә*, бор. уйг. *көлигэ* (МК) «күлөгә».

КҮЛӘМ «объем» — ачык түгел; к. чув. *күләм, күлеме* «тышкы форма, күләм», тув. *көл* «үлчәм», уйг. *күләм* «күләм» үзе татар теленнән булуы да ихтимал; чаг. бор. тк. *көл-* «йөкләү».

КҮЛЕК «рабочий скот на пашне» — (к. М.Гафури: «Иртен таң саргаюга, күлек жигәр вакытка килеп жит!»). К. кк., ккк. *күлүк* «игенче аты», бор. тк. *көлүк*, *күлүк*, ткм. *гөлүк*, н. *көлик*; кк., ккк. *көлек*, *көлик* «жигү аты, олау аты», монг. *хөдөг*, бурят. *хүлэг* «олауга жигелгөн ат, олау, көрван», хакас. *хөлег* «жигү, жигелгөн атлар», тув. *хүлүг* «бөйлөм», якут. *көлө* «жигем, олау, ат», тув. *хөл* «жигелэ торган терлек» — барысы да бор. тк., монг. *көл-*, *күл-* «бөйлөү, тездү, жигү, олау төзү» сүзөннөн; к. иске кк., ккк. *күлүк* «озын юл, сөфөр, олау» (Л.Будагов), кырг. *күл* «озын юл», бор. чыгт. *көлэ* «ат» (Зөмөхшөри), төрөк. *көлэ* «коллар төркөмө», казакъ, башк., тат. диал. *көлэ*, *күлө*, *көлөк* «озын аркан, терлек бөйлөү өчөн бау, капчык» шул ук борынгы сүздөн. К. **Күлөм**. К.Эхмәтъянов, 1989:83—84.

КҮЛЕМ «отдых на поле во время сельскохозяйственных работ» — чув. *күлөм* «күлөм, төшке ял», *күл-* «жигү» сүзөннөн (ягъни атларны ялга туарып янадан жигү белән бөйлөнгөн; к. **Күлек**); к. тат. диал. *күлөм* «сукачыларның ял вакыты», *күлөнү* «эштө тамак туйдырып алу»; к. көнч. тк. *көл-*, бор. тк. *көл-*, монг. *хөллэ-х* «жигү».

Күтөр-ү < себ. тат. *күлтөр-ү* дө шуннан (төүгө мөгънөсө «йөклөү»).

КҮЛМӘК «рубашка» — гом. тк. *көлмәк*, *көңлөк*, башк., тат. диал. *күлдөк*, «күлмәк, өскө күлмәк, күкрәкчә» — бор. *көңүлмәк*, *көңүлдөк* — бор. *көң*, *көк* «күкрәк» тамырыннан килә.

КҮМӘК «коллективный, общий» — гом. тк. *көмәк* «ярдәм, ярдәмче гаскәр, тыл» сүзөннөн мөгънөсө үзгөрөп килеп чыккан, сүзнен тамыры (*көм-*) ачык түгел; к. үзб. *күмак* «ярдәм, күплөп», чыгт., гомс. *көмәк* «ярдәм», бор. гомс. *көмәг* «арка(!), тыл, ярдәмче гаскәр», якут. *көмө* «ярдәм».

КҮМӘЧ «булка; белый хлеб» — Г.Алпаров буенча «күммө аш» сүзөннөн; к. чыгт. *көмәч* «көлчө, көлөчө»; *күммәч* < *коммәч* id. *күм-* < *көм-* «күмү» фигыленә -*мәч* // -*мәч* аффиксы ялганып ясалган (чаг. *умач*, *токмач*, *болгамач*) дисәк, дөресрәк булыр.

КҮМЕР «уголь» — гом. тк. *көмүр* «күмер» *көм-* «күмү» сүзөннөн; к. чув. *кәмрәк*, *кәммәркә* «күмер» (<**көмүр-үг*) бер. *комүр-* «күмү» фигыленнән; күмерне ут саклау өчөн күмеп калдыралар.

КҮМ-Ү «зарывать» — гом. тк. *күм-*, *көм-* «күмү».

КҮН «кожа (выделанная)» — гом. тк. *көн*, *көң* «күн, тире» сүзөннөн, н. *көн*, тув. *хөм* ~ бурят. *хүм* «күн», монг. *көм* «йоны коелган тире» h.б. К. **Күңөл**. Бор. гом. тк. *көң*, *көң* башта тиренен йонсыз өлөшлөрөн, мөсөлөн, боланның аягын, дөянен муеның белдергән. Шуна күрә бу тамыр сүз ике мөгънөдө йөри: «муфтасыман тире» (шуннан *күнич*, *күнчек*) һәм «йонсыз тире». Чаг. тат. *күндәк* «күн чиләк».

КҮНТӘ, **КҮНТӘЙ** уст. «судья низшего ранга, понятой, свидетель (на свадьбе)» — ~ чув. *көнтелен*, иске чув. *күнтелен*, *кюндеlegen*, удм. *канделем* id., чув. *көнтеле-* «гуаһ булу», *көнтө*, *хунтә* «судта яклаучы» — төрки-монголларда киң таралган *күндү*, *күнтәй* «хөрмәт, сый; хөрмәтле кеше» бор. кытай. киң *тај* «сарай агасы (гофмейстер)» сүзөннөн.

КҮН-Ү «согласиться» — гом. тк. *көн-* id., асылда, «тураю, төзөю»; чаг. ш. ук чув., тат. диал. *күне* < гом. тк. *көнү* «туры, төз»; чаг. тат. *күндәм* «покладистый». *Күнег-ү* «привыкать» *күн-ү*-нен интенсив формасы.

КҮНЧЕК «обшивка прореза рубахи; кусок выделанной кожи» — к. чув. *күнчек*, ткм. *гөнжүк*, кырг. *көнчөк* «бизәк, кайма, маң, чулпы», бор. тк. *көнчүк* «киемнен күкрәк өлөшө, изү, куен, култык», кб. *көнчәк*, куман. *көпсек* «ыштан, чалбар» (к. тат. **Күлмәк-Күнчек**). Элек тире киёмнөрнөң изүе күннөн эшлөнгөн. К. **Күн**.

КҮҢЕЛ «душа, душевное состояние; настроение» — гом. тк. *көңүл*, *көңүл* «күңөл, көөф; күкрәк» — бор. гом. тк. *көң* «жан; күкрәк» тамырыннан (*көң-үл*: -*үл* // -*үл* — сүз ясагыч кушымча); к. алт. *көңүл-* «яратып өсөрлөнү», хакас. *көнни* «теләк, ихтыяр, көөф» < **көң-лиг* h.б.; *күңөл* сүзөнөң «күкрәк» мөгънөсө татар фразеологиясендө *күңөлсезгә күлмәк киертмиләр*; *күңөл ачу*; *күңөл биреп сөю* төгъбирләрөндө чагыла; к. ш. ук бор. тат. *күңөлдәш* «сөттөш».

Бор. *көңүл* «бер күкрәк» булса, *көкүз* (иске тат. *күкөз*) < **көкүрг* (шуннан **көкүрг-әк* >> *күкрәк*) ике имине белдергән; чаг. бор. *көкүзмәк* «күлмәк»; к. тунгус. *күңкү* ~ якут. *күңкүлэми* «күн киём, жилет» > рус. *кухлянка*.

КҮП «много» — гом. тк. *көп*, *көп* «күп, барысы да» сүзөннөн (Радлов алынма сүз дип карый); чаг. ирани. *күп*, рус. *күп*, *көп* «өем, күп».

КҮПЕР «мост» — гом. тк. *көп-үр*, *көп-үрүк* «күпер» — бор. *көгүр* «тире капчык» сүзөннөн; к. хакас. *көбөрткө* «басма, киштә» — бор. монг. *күвүргө* «күпер», тув. *көбүрүг*, кырг. *көпүрөдө* «күпер, басма», куман., төрөк., азәрб. *көрпү*, *көрпүг* «күпер, каба», якут. *күрү*, *күргэ* «күпер», кырг. *көмүрүг*, *көмүркөй* «күпер, дөя тире-сеннөн эшлөнгөн сандык. Борынгы төркилөрдө тире капчык (*көвүр*, *көгүр*) киң кулланыш тапкан: аны капчык, сандык итеп файдаланганнар (к. кб. *күбюр*, *көмүр* «сандык»), анын эченә һава тутурып һәм күп капчыкларны бер-берсенә бөйлөп йөзмө күпер ясаганнар (алт. *көгэр* «тире капчык, күпер»), ниһаять, аны күрөк итеп файдаланганнар (к. **Күрөк**) һәм тун итеп тө кигөннөр (к. чув. *көрөк* «тун, толып»). Чаг. **Күпер-ү**.

КҮПЕР-Ү «всходить; взбиваться» — гом. тк. *көпүр-* id. бор. тк. *көп* яисә *көпү* «күпкөн» сүзөннөн (*көп-үр-* яисә *көпү-р-*). К. **Күп-ү**.

КҮП-Ү (**Күбү**) «вспучиваться» — гом. тк. *көн-* id. тасвирий яңгырашлы *көн* «кабарыңкы, кабарык, кабару, өрелү» (шуннан ук *көн* «много» сүзе дә килсә кирәк) тамырыннан. Чаг. **Күпер**.

КҮРӨ I «смотреть; по» — гом. тк. *көрэ* id. — *күр-ү* < *көр-* фигыленнән.

КҮРӨ II: **күрө карау** «близорукость» — фарсы-таж. *күри*, *күрө* «суқыр» сүзөннөн. Керәшеннөрдөгә *тачик*, *тажик* «күрө караучан» сүзе дә шуңа бөйлөнгөн булса кирәк.

КҮРӨЗӘ «гадальщик» — ясалышы ачык булмаган сүз, *күр-ү*

фигыленнән булса кирәк; чаг. диал. *куремче* «күрәзә», иск. *күрәм* «күрәзәләү, ырым» (Троянский).

КҮРӘН «осока» — себ. тат. *күрәң* «күрәң, камыш» — гом. тк. характердагы сүз; якут. *хөрөн* «күрән, кура», *хөрөй-* «тупаслану, кату»; шуннан ук себ. тат., иск. тат. *күрәң, көрәң* «камыш читән» >> рус. *курень* «хәрби лагерь».

КҮРЕК I «мех (напр., кузнечный)» — гом. тк. *көрүк*, бор. гом. тк. *көр-үг* «күрек» сүзеннән, *көр* < *көбур* «өрдерү» сүзеннән булса кирәк; к. кырг. *көбүк* «күрек», якут. *күөрт* «күрек», эвен. *күргэ* «тимерче күреге» н.б.; чаг. хакас. *көбир, көбер* «күрек»; В.Г.Егоров буенча чув. *көрөк* «күрек», бор. тк., чыгт., азәрб. *күрк* «тун, толып», кб. *көрүк*, калм. *көрк* «мех» сүзләрә дә күрек белән бәйләнгән (чаг. рус. *меха* «кыйммәтле тиреләр», мехи «күрек», күректә элгәрәк тиредән эшлэгәннәр). Бор. тк. *көбүк*, монг. *көгүгүг, көгүгүг, көүгүгүг* «күрек, күпер» сүзе *күрек*нән этимологик тамыры *ковур* икәнән күрсәтә. К. **Күпер**. К. Әхмәтьянов, 1989:134—135. Чаг. **Күпер-ү**.

КҮРЕК II «красота, краса» — гом. тк. *көрүк, көркү* «матурлык, күрек» — гом. тк. *көр-* «күрү» сүзеннән.

КҮРКӘ «индейка» — рус. диал. *курка* «тавык, күркә» сүзеннән булса кирәк (Рясянен); к. чув. *кырка* «күркә»; чаг. шулай ук себ. тат. *күрык тавык* «чеби чыгарырга йөрүче тавык», үзб. *курка товук*, таж. *күрк* «чебиле тавык», удм. *күрег* «тавык». Ләкин бу сүзләр күркәнә түгел, тавыкны белдерәләр.

КҮРКӘМ «видный, представительный» — чыгт. *көркәм* «күркәм, матур» сүзеннән, гом. тк. *көр* «күрү» фигыленнән.

КҮРСӘТ-Ү «показывать» — бор. тк., чыгт. *көстәр-* «күрсәтү» сүзеннән (метатеза: *кустәр-* > *күрсәт*).

КҮР-Ү I «видеть» — гом. тк. *көр* «күрү» сүзеннән; шуннан ук к. **Күрә, Күрек II, Күркәм, Күрше, Күрәзә**; тамырдашлар: **Күз, Көзгә, Гүзәл**.

КҮР-Ү II «только в отдельных выражениях и в функции вспомогательного глагола (*чара күрү* «принимать меры», *килә күр* «пожалуйста, приходи», *укый күр* «пожалуйста, будь добр, почитай»)» — ~ чув. *күр-* < бор. тк. *кигүр-, киргүр-* «башкару, алып бару» бор. **кир-* «төзү, ясау» фигыленнән «башкару, эшләп чыгу» мәгънәсендә булган борынгы сүздән. Шулай итеп, бу сүзнен дәрәс язлышы татарчада *күвер* (*күэр*) булырга тиеш кебек.

Татар әдәби теленә бу сүзне *күвер-* вариантында «вести (со- брание, дело)» мәгънәсендә куллану мәслихәт.

КҮРШЕ «сосед; соседний» — *күр-ү* (к.) фигыленнән, ясалыш юлы бик үк ачык түгел; к. чув. *күреш, күрше* «күрше», кк. *көрши* «күрше», бурят. *күрш-э* «күрше», алт. *көрүш* «таныш, күрәнәп йөри торган кеше». К. Әхмәтьянов, 1989:115.

КҮСӘ «безбородый; человек с редкой бородой» — көнб. тк. *көсә, күсә* «күсә» фарсы теленнән (фарсы-таж. *куса, күсә* «сакал-мыгеы начар үсә торган»).

КҮСӘК «дубина; рычаг; болван» — бор. тк. *көсәгү* «кисәү,

күсәк, ут болгата торган агач» сүзеннән (к. **Кисәү**); чаг. диал. *күсәбә* «зур кисәк, күсәк», *күсәү* «кисәү».

КҮСЕ «крыса» — бор. тк. *күскү* «күсе, сычкан -күс тамырын- нан; к. себ. тат. *күскү*, тув. *күскә*, бор. уйг. *күскү* «тычкан», алт. *күскә*, сагай. *күскә* «күсе», якут. *күтуйах, күтүйәх* «күсе», күтәр, күтәр «су күсесе, көшөл». Чаг. **Көшөл**.

КҮТӘР-Ү «поднимать, поднять» — себ. тат. *күлтәр-ү*, кб. *көлтүр-* id. бу сүзнен тамыры *күл-*, *көл-* «ат (хайван) аркасына йөкләү» икәнлегенә дәлил (чаг. **Ау-дар-, Куп-тар-**) Гом. *көтүр* — «күтәрү; күчерү, үлчәү» икенчерәк мәгънәви юнәлештә. чув. *кәлар-* «чыгару» < ***көләр-** («күтәр» сүзенен борынгы фонетик варианты).

КҮТӘМӘ «пескарь» (?) — к. чув. *котан, котамә*, мар. *када- ма*, чув. диал. *күтеме* «пескарь». Фин-угор теленнән.

КҮТЕР, КҮТЕРГӘК «топь; илистое место в водоеме» — к. көнч. тк. *көтүр, күтүр*, монг. *кужир, кудыр, куду-гур* «тозлак, тозлы саз», эвенк. *куду, кудук*, бурят. *хэдүк* «тозлак», коми. *гудыр* «мут, осадок» — төрки телләрдән. К. Әхмәтьянов, 1989:34.

КҮЧ «рой; табор» — гом. тк. *көч* «күчеп йөрү, күчмәлек, күч» сүзеннән; к. үзб. *күч* «гаилә»; тат. *күч-*, чув. *күс-*, мар., гом. тк. *көч-* «күчү, күченү» дә шуннан; бу фигыльдән тагын күп кенә сүзләр ясалган. К. **Күчер-ү, Күчмән**.

КҮЧӘН «кочан» — бор. тк. *көчән* «күчән, үсенте, казык» сүзеннән булса кирәк, бор. тк. *коч, көч* тамырыннан, шуннан ук рус кочан, *кочень, кочерыжка* «күчән», *кочет* «күгән», *кочерга* «кисәү, күчән»; к. бор. монг. *көси, көсир* «агач, таяк». К. **Күчәр**.

КҮЧӘР «ось» — бор. *көчәр* «күчәр» сүзеннән; к. кырым. *ко- чар*, н., кк., ккк. *көшәр*, калм. *көшүр* «күчәр, үзәк», н. *көшерге*, морд. *коцкарга* «кисәү», башк. диал. *күсәр* «күчән». Рамстедт буенча бор. монг. *көсигүр* «агач үзәк» сүзеннән, бор. монг. *көси, көсир* «агач», «агач кисәге». К. **Күчән**.

КҮЧӘТ «рассада» — уйгур теленнән; к. уйг. *көчәт* «күчәт, үсенте». Тамыры — *күч-* (күчереп утыртылуы?).

КҮЧТӘНӘЧ «гостинец» — рус. теленнән; к. диал. (мишөр.) *гуснич, гочнич*, чув. *күчченеч* «күчтәнәч».

КҮШ «сиденье со спинкой (у саней)» — бор. тат. *көш* «чана арты»; к. рус. *кошевые сани* «артлы чана». К. **Күшек**.

КҮШЕК «бойница; павильон; ниша» — бор. тат., куман. *көшк, көшүк* «күшек, чыбылдыклы почмак»; к. фарсы. *көш, күшк* «күшек».

КҮШӘГӘ «покрывало; покров» — ~ башк. диал. *күшәгә*, көнч. тк. *көшөгә, көшигә* «чыбылдык, пәрдә» < бор. гом. тк. **көшү- гә; көш-*, *көл-* «ябу».

КҮШЕК «косой; скат крыши; крыша» — гом. тк. *күй-* «аркы- лыга кыеклап кисү» сүзеннән; к. диал. *күйыкча* «косынка», себ. тат. *күйык, күйынты* «кисенте, корама кисәге, кештәк», чув. *кәйә* «күлмәктә өчпочмаклы кештәк». Чаг. ш. ук **Күй-пык, Күй-пыл-ү**.

КЫЕН «трудно; трудность» — гом. тк. кыйын «жэза, жэфа, кыен» сүзеннән, ясалышы ачык түгел; к. хакас. *хыйал* «жэфа, газап», *хыйалла* «газаплау». Чаг. **Кыерсыг-у, Кыйна-у.**

КЫЕРЧЫК «краюшка (хлеба)» — тат. диал. *кыйыр*, көнч. тк. *кыйыр* «кыек, кыеш, көкре» сүзеннән, гом. тк. *кый-у* фиғыленнән.

КЫЕШ «кривой, косо́й» — *кый-у* фиғыленнән. Чаг. диал. *кыйшык* «кыеш, кыен», *кыйшаңла-у* «эзлеклелектөн чыгу, көйсезлөнү».

КЫЖРА- «стремиться к чему-л. (заранее подготавливая себя внутренне)» — к. кк., ккк., кырг. *кыжыр* «ачу, ярсу», *кыжы* «шау-шу, тавыш, ызгыш», *кыжырай-*, *кыжылда-*, кыжында- «ачуланып тору, теш кайрау». Тэкьлиди сүз. Тат. диал. *кыдрач*, *кыжрач* «ачучан».

КЫЗ «девушка; девушка; дочь» — гом. тк. *кыз* «кыз» < бор. гом. тк. **кыргъ* «кыз» сүзеннән; к. чув. *хер* «кыз»; бор. тк. *кырнак* «кол кыз» (МК), тат., башк., бор. уйг. *кыз-кыркын* «хатын-кыз», себ. тат. *кыркын*, бор. болгар. *гирхум* «хатын-кыз», чыгт. *кыркын* «кол кыз» н.б.

Бор. тк. теллөрдә *кыз* «кыйммәтле, бөяле» дигән сүз бар һәм ул *кыз* «девушка» белән бердәй булса кирәк. Семантик параллельләрә бар: бор. тк., куман. н.б. *эрдэң* «кыйммәтле таш, кызлыклы кыз» (к. *Эрдәнә*). Бор. текстларда еш кына *кыз уҗлан* «кыз бала» тәгъбире очрый һәм ул, күрәсен, төп мәгънәсендә «кыйммәтле, кадерле бала» булган (*кызым* «кадерлем» дигән сүз). *Кыз* һәм *кызым* мәгънәсендә бор. төп төрки сүз булдымы икән — өйтүе кыен. К. **Кызган-у, Кызыг-у, Кызыл.**

КЫЗА, КЫЗАН «ястреб-мышелов» — диал. *кѳзан* ~ чув. *хәрән* (*херен*) id.; чув. варианты булу бу сүзнен борынгылыгын сөйли. Чаг. **Козгын.**

КЫЗАМЫК «корь» — чув. *кѳсамак*, удм. *кызамык*, мар. *кызамык*, *кыжсамык* «кызамык» бор. *кызыҗ амуқ* «кызыл чир» сүзеннән булса кирәк; к. чув. *амуқ* «чир, хаста», бор. уйг. *кызламуқ* < *кызыл амуқ* «кызамык». *Амуқ* ~ *амык* элементы тат. *карамык* «кара кызамык», *сарымык* «сары хастасы» сүзлөрендә дә күренә.

Бу сүзнен икенче варианты чув. *хәрлехен* ~ мар. *бірлыган*, *ырлыган* < болгар. **хырлыган*, *хырлаган* сүзеннән. К. **Кызыл.**

КЫЗАР-У «покраснеть» — гом. кыпчак. *кызар-*, бор. *кызгар-*, бор. *кызыҗ* «кызган, кызыл» нигезеннән; чаг. ш. ук *кызгылт*, тат. диал. *кызанкы* «тәндәге кызыл тап», *кызалак* «кызыл чөчөк, тюльпан».

КЫЗГАН-У «жалеть, пожалеть кого-л.; щадить» — гом. тк. *кызган-* < бор. гом. тк. **кырган-* > чув. *хәрхен-* id., бор. *кызга-* < **кырга-* > чув. *хәрхе-* (*хәрхев* «жалость») «кызгану, кыйммәтле дип исәпләү» фиғыленен кайтым юнәлеше формасыннан; чаг. бор. *кызҗақ* «саран». К. **Кыз.**

«Кызгану, саранлану → жәлләү, миһербанлык күрсәтү» мәгънә күчешә якут. *харысый-*, *харыһый-* ~ монг. *харас-* фиғылендә дә күзәтелә.

КЫЗ-У «накаливаться; преть (напр., о зерне); жаркий» — гом. тк. *кыз-*, *кыыз-* < бор. гом. тк. **кыырг-* > чув. *хер-* ~ мар. *хѳйр-*, *ѳйр-* id. ин борынгы төрки тамырларның берсе булса кирәк: аннан бик күп тамырлар, нигезләр ясалган. К. **Кызамык, Кызар-у, Кызыл.** Чаг. бор. тк. *кыргу* ~ *кызгу* «алсу, алсулык».

Идел-Урал регионына аеруча хас сүзлөренч берсе — тат. *кызу* «горячий; быстрый» > удм. *кѳжу*, мар. *кызу* ~ чув. *херѳ*.

КЫЗЫГ-У «интересоваться, увлекаться» — себ. тат., алт., уйг. н.б. *кызык-* «кызып китү» (*кыз-у* фиғыленен интенсивлык формасы) сүзеннән. К. **Кызык.**

КЫЗЫК «интересный, забавный» — чув. *кѳсѳк*, мар., удм. *кызык*, *кыжык* id., алт., кк. *кызык* «кызу күренеше, кызганлык, эсселек» сүзеннән (*кыз-у* фиғыленнән).

КЫЗЫЛ «красный» — гом. тк. *кызыл* < *кызҗыл*, бор. гом. тк. **кыргылыҗ* «кызган, кызарган» сүзеннән, гом. тк. *кыз-у* фиғыленнән; к. чув. *херлѳ* < **кыр-лыг* «кызыл», *хер-* «кызу».

Бор. *кыз* < *кырг* «кыйммәтле, кадерле» һәм *кыз-* < *кырг-* «кызу» тамырларының багланышы ачык түгел. Ихтимал, *кыз* < *кыргъ* «кыйммәтле» сүзе «алтын, кызыл металл» сүзеннәндәр; к. якут. *кыһыл кѳмүс* «алтын, кызыл көмөш» (димөк, *кыз* «алтын» дигән сүз булган).

КЫЙБАТ «дорого» — *кыйммәт* (гар.) сүзеннән үзгәргән.

КЫЙБЛА *рел.* «кибла; направление» — гар. *кибла-т-ун* «кыйбла» сүзеннән, *кабала* «очрау, кабул итү, килешүгә бару» тамырыннан; шуннан ук *кабул*, иск. тат. *мәкѳбул* «кабул ителерлек», иск. тат. *кабил* «сәләтле», *кабәлә* «килешү, договор» (шуннан рус. *кабала* «гадел булмаган договор»).

КЫЙГАЧ «косо́й; наклонный» — *кыек* (к.) сүзеннән (*кыйық-гач*).

КЫЙГЫР «сокол» — тат., башк., чув., кырг. *кыйгыр* id. гом. тк. *кыйгыр-* «кычкырып жибөрү» сүзенә ялгыш нисбәт ителә, дәресе — тат. диал. *кыргуй*, *кыргай*.

КЫЙССА «рассказ; поэма» — гар. *кисса* id. (*касса* «ни булганны судта сөйләү») асылда латин. *casus* «казус; суд; очрак» сүзеннән килә.

КЫЛ «волос (лошадиный); щетина» — гом. тк. *кыл* «кыл». К. **Кылга, Кылган, Кылчык.**

КЫЛАУ «дужка ведра» — к. диал. *кыл*, *кылы*, алт., кк., башк. *кылы*, *кылыы*, мар. *кыл* «кылау». Сүзнен нигезе *кыл* булса кирәк. Чаг. ш. ук диал. *кың* «ирнәү».

КЫЛГА, Кылка «ость; усики (колосьев)» — *кыл* (к.) сүзеннән (*кыл-ка*); к. алт. *кылға* «кылга». К. **Кылган.**

КЫЛГАН «ковыль» — *кыл* (к.) сүзеннән (*кыл-ган*). Параллельләрә башк., кк., чуваш теллөрендә. Алт., кырг. *кылақан* «кылчык (ость)».

КЫЛЧЫК «ость (у злаков); косточки (рыбы)» — *кыл*(к.) сүзеннән (*кыл-чык*); к. госм. *кылчык*, кк. *кылышык*, үзб. *кылтиқ* «кылчык».

КЫЛЫЙ «кривой; косо́й» — *кый-у*(к.) фиғыль нигезеннән

булса кирәк (*кылый* < *кыйыл-ый* < *кый-ыл-ыг?*); чаг. *кыек күз белән карау*, алт. *кылыр* «кылый (күзле)».

КЫЛЫЧ I «сабля; меч» — гом. тк. *кылыч* «кылыч, пычак», якут. *кылыс* «кылыч, пычак, нечкә кереш»; азәрб. *фылынч* < бор. тк. *кылынч* «корал» — гом. тк. *кыл-* «кылу, эш итү» сүзеннән. **К. Кылыч II.**

КЫЛЫЧ II «бердо (*часть ткацкого оборудования*)» — **Кылыч I** сүзеннән: элек, күчмә тормышта, аркалыкны кысу өчен сугыш кылычы сыман калак кулланылган. Соңыннан «кылыч» сүзе сугыш кылычына бөтенләй охшамаган туку коралы буларак кулланыла башлаган.

КЫМЫЗ «кумыс» — гом. көнб. тк. *кумыз*, *кымыз* гар. *хамизун* «кымыз, сөт кислотасы» сүзеннән дип уйланыла. М.Рясянен бу сүзгә иске тат., кк., госм. *кымран* «сөт квасы» сүзе белән бәйли һәм гом. тк. *кым-*, *кымыр-* «кымыржу» сүзеннән чыгара. **К. Кымыска.**

КЫНА «бот. хна; хинна» — фарсы-таж. *хина*, *хинна* «кына» сүзеннән, асылда, гарәп сүзе.

КЫНЫ «ножны, футляр» — гом. тк. *кын*, *кыны* «кыны» — бор. гом. тк. **кыны* «кыны» сүзеннән; к. чув. *йәнй*, *йөнө* «кыны», якут., ткм. *кыын* «кыны», бор. монг. *куи*, *куни* «кыны».

КЫҢГЫР «кривой; неправый» — бор. *кыйын-кыр* «кыек, көкрә» сүзеннән (*-кыр* элементы бик үк ачык түгел); к. алт. диал. *кыйын*, *кыйың*, «кыек, кыңгыр», кб. *кыңгыр* «кыңгыр», якут. *хиңҗар* «көкрә кылыч».

КЫҢГЫРАУ «колокольчик» — бор. тк. *коңкырау* ~ *кыңгырау* «кыңгырау» сүзеннән, ясалыш нигезе — гом. тк., монг. *каңгыр* «каңгырау авазы турында» тасвирий яңгырашлы сүз (*каң-* тамырыннан); к. диал. *коңгырау*, көнч. тк. *коңгураа*, бор. чыгт., монг. *коңгару* «кыңгырау», алт. *каңыра*, *коңыр* «шылтырау», тув., алт. *коңга* «шылтырау, звонок», бурят. *хонхо* «звонок», *ханхар* «яңгыравыклы», *хон* «яңгыравык», якут. *хоң* «кыңгырау тавышы», маньчж. *қаңғир-қиңгыр* «кыңгырау авазлары турында».

КЫР I «поле, нива» — гом. тк. *кыр* «кырый, чик» һәм гом. тк. *кыра* «таучык, калкулык, түтөл» сүзлөрөнән контаминациясеннән булса кирәк (бу ике сүз узара кардәш булырга мөмкин); к. гом. тк. *кыр* «тау сырты, тау, биек яр, дала», алт., хакас. *кыра*, тат. диал. *кырач* «басу жир, түтөл», тат. диал., башк. *кыраз* «саз эчендөгә калку, коры жир».

КЫР II «край, граница» — гом. тк. *кыр*, *кыры* «кыр, чик» сүзеннән; чаг. ккк. *кыйыр*, якут. *кыйыа*, *кыжар*, бор. монг. *кыжар* «кыр, кырый, яр». **К. Кырый.**

КЫРАУ «заморозки» — бор. тк. *кырау* «кырау» сүзеннән, тамыры ачык түгел; к. якут. *кырыа*, монг. *кируу*, *хируу* «кырау»; чаг. тат. диал. *кырлач* «иң суык айлар (агам кырлач «январь», *энем кырлач* «февраль»), *кырпақ* «көзгә беренче кар, көзгә туң, якут. *кырас*, *кырамах* «вак кар, кырау», *кырпақ* «вак кар»; чаг. фин. *куига* (куура) «кырау», рус. диал. *куржак* «вак кар» (төрки телләрдән?).

КЫРГЫЙ «дикий; полевой» — гом. тк. *кыр*, *кырау* «кыр, вак таулык, дала, кеше яшәми торган жир» сүзеннән (*кыргый* < *кырыг-ый* < *кырау-ай* < *кырау-ау* «кырдагы, даладагы»); чаг. башк. *кырагай* «кыргый». **К. Кырый.**

КЫРКУ «острый; кислый» — бор. *кырк-ыр* «киселгән, кисә торган» (гом. кыпчак. *кырк-* «кисү») ~ чув. *хәрхү*, мар. *кырку* «артык өчөгән, өчө; кискен; тупас».

КЫРМЫСКА «муравей» — диал. бор. алт. *кырмыска*, *қомурсқа* «кырмыска» *кымырда-у* (гом. тк. *кыбыр* «вак хәрәкәт») фиғыленнән, ягъни «кымырдап, кымыржып йөри торган нәрсә» сүзеннән; к. якут. *кымы*, *кымырдагас*, шор. (алт. диал.) *кымырташ* «кырмыска» («кымырдагыч»).

КЫРПУ «опушка, оторочка» — бор. тк. *кур* «түгөрөк, билбау» сүзеннән булуы ихтимал (к. **Кыршау**); к. диал. *кырпуқ*, башк. *кырбу*, чув. *хәрпу*, *кәрпу* «кырпу, кайма», якут. *курбу* «билбау, аркылы бау», алт. диал. (телеут.) *курбу* «түтөл, покос, тау чыгынтысы, тәндөгә яра эзе. Чаг. **Керфек**, **Курпы**.

КЫРТЫШ «горбыль; целина» — гом. тк. *кыр* «кыр, дала, тау» сүзеннән булса кирәк (к. **Кыр**), ләкин ясалышы бик үк ачык түгел (*-тыш* элементы аңлашылмый); к. себ. тат. *кыртыш* «кыртыш, тире эчендөгә май катламы; кул тимәгән чирәм жир», уйг., башк. *кыртыш* «югарыгы катлам, кабык», якут. *кырыс*, *кырысыш* «өскә як, өслек, чирәм»; чаг. себ. тат. *кырчын*, башк. *кырсын* «сөзәк битләү, куаклык, чирәм жир».

КЫРЫЙ «край; берег, побережье» — гом. тк. *кырыг*, *кырау* «кырый, яр» сүзеннән, *кыр(к.)* нигезеннән; к. чув. *херә*, якут. *кыры*, чыгт. *кырық*, хакас. *хырых*, тув. *кыдыг*, *кызыг* (< *кырыг*) «яр, кырый», бор. тат. *кыра*, чыгт. *кырақ*, госм. *ғыра*, азәрб. *ғырау* «кырый, яр кырые», тат. диал. *кырҗак*, үзб. *қирғоқ* «яр буе».

КЫРЫК «сорок» — гом. тк. *кырк*, *кырық* «кырык» сүзеннән, чыгышы ачык түгел, шунысы игътибарга лаек: кайбер төрки телләрдә гом. тк. *кырық* урынына *дөртун* «дүрт ун» кулланыла.

КЫРЫС «суровый; горячий (*о лошади*)» — чув. *кәрәс*, н. *кырыс*, кырг. *кырс*, кк. *курус*, үзб. *курс* id.; чаг. башк. диал. *кырыз* «кыргый», тат. диал. *кырс* «карак; урлау» ~ төрек. *һырыс* «карак».

КЫСА «оправа; обечайка; рама» — диал. һәм иске әд. *кыбса* «кыны, кыса» сүзеннән, диал. (себ. тат.) *кып* «тышлык, тышча» нигезеннән (*кып-са* // *кып-ча*). Чаг. **Кап**.

КЫСЛА «рак» — мар. *кысла*, чув. диал. *кәсла* ~ башк. *кысала*, *кысалаң* id. Төрки телләрдә (тат. диал. һ.б.) *кысқыч*, *кысқач* варианты ешрак очрый. Ясалу нигезе *кыс-*.

КЫС-У «сжимать; нажимать» — чув. *хәс-*, гом. тк. *кыс-* бик күп сүзләргә нигез булган фиғыль, шуннан гом. тк. *кыска* (*кыс-как*), *кысык*, *кысла*, *кысмыр*, *кыста-у*, *кысқыч* сүзләре, тат. *кысты-бий* һ.б. ясалган.

КЫСРЫК «тесный; тугой» — иске тат. *кысыр* < *кысғыр* < *кысығыр* «кысу, басым ясау» сүзеннән (*кысыр-ық*); чаг. госм. *кысырық* «паника; куркак».

КЫСТЫБЫЙ «разновидность пирога» — диал. *кыстым-бий*, башк. *кыстымбий*, чув. *кәстәйми* «кыстыбий» — гом. тк. *қыс-* «кыс-у» сүзеннән булса кирәк, ләкин ясалышы ачык түгел: диал. *кәтемби* (ашамлык) сүзе белән чагыштырып, ниндидер *-мбий* // *-мби* аффиксы ярдәмдә ясалган дип уйларга мөмкин.

КЫСЫР «яловая, нестельная» — чув. *хәсәр* < болгар. **хисер* > мар., удм. *исыр* ~ гом. тк. *кысыр* id.; шуннан ук тат. диал., гом. тк. *қысрак* «кысыр бия»; *кысыр* сүзенәң ясалышы төрлечә аңлатыла, монг. *кэгү-сер* «баласыз» (монг. *кэгү* «ул, бала»), бор. тк. **кыр-сыр* «кызсыз» яки бор. тк. *йык-сыр* «нәселсез» һ.б. Ләкин һәр очракта да ахыргы *-сыр* гом. тк. *-сыз* // *-сез*, бор. гом. тк. (чув., монг.) *-сыр* // *-сер* аффиксы белән бердәй дип карала.

КЫТАТ «парча; китайский шелк» — бор. тк. *кыта-т* «кытайлар, китандар» (*китаң* — төньяк Кытайны яулап алган маньчжур-монгол кабиләсе) сүзеннән; к. алт. *кыдат* «кытай (Кытай кешесе)»; чаг. чув. *кәтат* «кытат, клеенка», *кәтай*, *катай* «ак материя, тасма» (электә күптөрле тукумалар Кытайдан китерелгән).

КЫТЛЫК «нужда; нехватка чего-л.; голод» — бор. өд. *қаһт-лык* «кытлык, ачлык» сүзеннән, *қаһт* «ачлык» < гар. *қаһт-ун* «корылык, ачлык» нигезеннән; к. чыгт. *қаһтлык* «ачлыкка дучар булган», *қаһт* «ачлык» > чув. *кахәтләх* «ачлык; кризис», *кахәт* «ачлык» (Ашмарин, VI: 177), *хытләх* «иген унмый торган жир», *хытлан-* ~ тат. *хыйтлан-у* «интегү», *кыйхытлык* «кытлык, ачлык».

КЫТЫК «щекотка» — бор. *кыт-ығ* «кытык» — ниндидер *қыт-* тамырыннан; к. диал. *қытқылык* «кытык», кк. *қытык*, чув. *кәтәк*, госм. *қыдық* «кытык». Чаг. **Кычы-у.**

КЫТЫРШЫ «шероховатый, шершавый» — бор. тк. *кат* // *кут* тамырыннан булса кирәк; к. чув. *катраш*, *катрашка* «кытыршы», якут. *хаты* «чәнечкеле, шырпылы, тигәнәкле»; *хатыр-* «кытыршылану» ~ тат. диал. (мишөр) *кытыр* «кытыршы, тигезсез (шуннан *кытыр-а-ш-* «кытыршылану», **кытыр-аш-ығ* «кытыршы»). Чаг. **Кутыр.**

КЫЧЫТКАН «крапива» — диал. (мишөр.) *кецер-*, *кычыр-*, *кычыр-* «кычыттыру, чагу» фигыленнән (*кычыткан* < *кычырткан*); к. тат. диал. *кече-у* «кычу», *кечерткан*, *кечергән* «кычыткан»); сүзен нигезе *қычы-* «кычу, кычытып авырту» («кычы булу»; «кычыткан кычырту»).

КЫШ «зима» — гом. тк. *кыш* «кыш» < бор. гом. тк. **кыл* «кыш, суык» (> чув. *хел* «кыш») сүзеннән; чаг. эрзя. *кельме*, мар. *кылме*, *келме*, фин. *кыма* «суык; туңган»; чаг. монг. *колдуу* «туңган».

КЫЮ «смелый; отсекаль с краю» — бор. *кыйығ* «кыя торган, кыю» сүзеннән, *кый-у* фигыле дә шуннан.

КЫЯ «скала» — гом. тк. *кыйа*, *кайа* «кыя», бор. монг. *хада*, маньчж. *хада*, эвен., эвенк. *кадар* «кыя».

КЫЯК «осока; лист злака» — гом. тк. *кыйак* «күрән, кыяк» *кый-у* (к.) фигыленнән (*кый-ғақ* «кыя, кисә торган»); к. алт.

кыйғақ «кыяк, күрән», тув. *кыйақ сигән* «күрән» (*кыйар* «кыя торган», *сигән* «үлән, жикән, камыш»).

КЫЯР «огурец» — башк. *кыйар*, чув., н. диал., кум., госм. *хыйар*, *хийар* «кыяр» фарсы. *хийар* «кыяр» сүзеннән (шуннан ук гар. *хиар-ун* «кыяр»).

-Л-

ЛАЕК «достойно» — гар. *лаик* «лаек, ярашлы» сүзеннән (шуннан ук чув. *лайәх* «яхшы, житәрлек, уңышлы, мөмкин»).

ЛАЙ «раствор глины; грязь; тина» — гом. тк. *лай* // *ылай* «лай, ләм», фарсы. *лай* «лай» сүзеннән хисаплана (шуннан ук монг., бурят. *лай* «лай, ләм»). К. **Лайла.**

ЛАЙЛА «слизь» — *лай* (к.) сүзеннән, ләкин ясалыш юлы ачык түгел; к. чув. *лайма*, *луйма* «лайла»; чаг. уйг. *лайла-* «лайга бату», үзб. *лойқа* «лайлы, лайла».

ЛАК «лак» — рус. *лак* яки фарсы. *лак* «лак» сүзеннән, асылда, ирани тамырдан.

ЛАЛӘ «лилия». — к. **Ләлә.**

ЛАПАС «лабаз, сарай наподобие хлева» — чув. *лапас* (*лак*) «кыексыз абзар, тәбәнәк сайгау» сүзеннән (чув. *лап*, тат. диал. *ләпәш*, *ләпәк*, *лапак* «тәбәнәк, жәенке», чув. *ас*, *асләк* «япма, сайгау»); к. тат. диал. *лат асты* «лапас», рус. *лабаз* татар яки чуваш теленнән. Асылда, мари-удмурт сүзе. К. Әхмәтъянов, 1989: 136—137.

ЛАФ: **лаф ору** «хвастаться, бахвалиться» — фарсы. *лаф* «мактану» сүзеннән, тат. өд. *лаф ор-у*, чыгт. *лаф ур-* «мактану» — фарсы. *лаф задан* (*задан* «ору, сугу») тәгъбиреннән калька; чаг. монг. өд. *лаф дэлэт* «лаф сугу (ору); мактану, лыгырлау».

ЛАЧЫН «сокол» — гом. тк. *лачын*, *ылачын* «лачын, козгын (сирәк очрый)» сүзеннән, көнч. тк. *ыл-* «югарыдан киеккә ташлану (*ерткыч кошлар турында*)» сүзеннән булса кирәк (к. **Эл-ү**); к. тув. *ылғасын* «киеккә югарыдан ташланучан (*ау кошлары турында*)», кырг. *ылаачын* «лачын». Бу сүзне борынгы бер телдән алынма диючеләр дә бар.

ЛАЯКЫЛ «совершенно пьяный» — гар. *лә йағқул* «акылы юк дәрәжәдә» дигән сүздән.

ЛӘБАСА «же, ведь; небось; увы» — чув. диал. *лапасса*, мар., удм. *ләваса*, *лаваса*, тат. диал. *ләсә*, *ласа* — татар теленнән таралган дистинктив Идел-Урал сүзе: *-ла* // *-лә* һәм *баса* (гом. тк.) кисәкчеләрәннән дип хисапланыла; М.Рясянен гарәп теленнән дип аңлата; Х.Максуди *-ла* // *-лә баксаң* тәгъбиреннән, ди.

ЛӘГӘН «лохань; таз» — киң таралган сүз: рус. *лохань*, *лагун* «лөгән, таз», тат. диал. *лақан*, *лагун* «зур тимер чиләк», *ләгән* «зур таз», чув. *лагәм* «лөгән», *лагам* «юлдагы батынкылар, коми. *лагун* «мичкә», бор. тк. *лагун* «уелган савыт» (МК), фарсы-таж. *ләганд* «бакыр таз», грек. *лаххос* «чоқыр; бассейн», лакане «чөшке, чынаяк», латин. *ласи* «күл, баз» (шуннан ук рус. *лагуна* «дингез буе күле»).

ЛӘГЪНӘТ «проклятие» — к. Нәләт.

ЛӘЗЗӘТ «наслаждение» — гар. *ләззәт-үн* «ләззәт» сүзеннән.

ЛӘКИН союз «но» — фарсы-таж. теле аркылы гар. *ләкин* (на) «ләкин, юкса» сүзеннән; к. фарсы-таж. *лек, лекин* «ләкин» > тат. диал. *ликин* id.

ЛӘКЛӘК «аист» — фарсы-таж. *лаклак, ләгләг* «ләкләк» сүзеннән, тасвирий янгырашлы тәкълиди тамырдан; к. гар. *лак-лака* «кайгылы кычыру», грек. *лелехи* «ләкләк», гар. *ләкләк-үн* «ләкләк», үзб. *лайлак* «ләк-ләк» — *ләгләк // лаглак* формасыннан.

ЛӘКШӘ диал. «лапша, вермишель» — к.н. *ылакса*, уйгур., бор. тк. *лаки, лакша* «токмач, бодай оны». Асылда, тибет-кытай сүзе. Рус. *лапша* — төрки телләрдән. К. Әхмәтъянов, 1981:87.

ЛӘЛӘ «тюльпан» — фарсы. *лала* «ләлә, якты, нурлы» -*лал, ләгыль* «ал, кызыл» сүзеннән (шуннан иске әд. *жәдүһәри-ләгыль* «рубин»).

ЛӘМ «ил; глина» — киң таралган символик янгырашлы тамырдан булса кирәк; к. диал. *ләпек, ләпәк* «ләм», ккк. *ләм* «дым, ләм», удм. *лем* «жилем», мар. *лем* «шурпа», якут. *ләби* «ләм, кар катыш су»; чаг. фин. *liim, liime* «ләм», немец. *leim* «ләм, жилем», чув. *лым* «дым, чык: ләм», кырг. *ным, үзб. нам, уйг. нәм* «дым, юешлек» (В.Г.Егоров буенча тат. *дым* сүзе дә шуннан), фин., мар. *лум, коми. лым, удм. лымы* «кар, жепшек кар».

ЛӘМ-МИМ: ләм-мим белми «круглый невежда» — гар. *лам* юклык кисәкчәсе (рус. *не*) өстәвенә «авыз» мәгънәсендәге *мим* сүзен кушып әйтүдән, мәдрәсә жаргоныннан: *лам* бер үк вакытта гарәпчә (л) хәрәфен дә белдерә, *мим* исә дан соң килә торган (м) хәрәфенең исеме.

ЛӘПӘК «мошкара» — фин-угор телләреннән кәргән сүз булса кирәк; к. мар. *лемә* «ләпәк», *лепе, лепене* «күбөләк»; чаг. чув. *лепеш* «күбөләк», манси. *лаопх*, якут. *лыях* «ләпәк; күбөләк».

ЛӘТЧӘ зоол. «ласка» — рус. диал. *ласица* «ләтчә» сүзеннән. Диал. *йәтчә* варианты мари теленнән булса кирәк.

ЛӘҮ «дракон; дух мертвеца» — бор. тк. *луй*, якут. *луо* «аждаһа, гөһәһлы кеше жаны», шуннан кум. *элив* «мәет, аждаһа, дию». Бор. кытайчадан (к. Юха). Борынгы мөһүсүләр дине буенча мәет рухына аш уздырып, аңа корбан биргәннәр. Бу ашка пешерелгән махсус күмөч *ләу ашы* дип аталган, шуннан тат. диал., кум., кб. *ләвеш* (*элив ашы*) «лаваш» дигән күмөч исеме килә. Күп телләргә таралган.

ЛӘҮКӘ «полок в бане» — рус. *лавка* «ләүкә, кибет өстәле» сүзеннән; чаг. тат. диал. *лафкы* «кибет», чув. *лавка* «кибет, ләүкә, сәндәрә».

ЛӘПКӘ «темя (у детей)» — фин-угор теленнән хисапланыла (Рясянен); к. мар. *лепкә* «маңлай», *леплу* «лепкә» (*лу* «сөяк»); к. иске тат. *әлфкә* «лепкә, таж», чув. *лепке* «лепкә, баш түбәсе».

ЛЫГРЫМ «совершенно; полный» — фин-угор телләреннән кәргән *лак, лан, лык, лып* тәкълиди сүзе нигезендә ясалган; к.

диал. *лық тулы, лықма тулы, лыгыр булу, лыгырдау, лыбыр булу, лыбырдау, лабырдау, лепердәу* «төмам юешләнү». Параллельләре чуваш, мари, удмурт телләрендә. Тат. башк. *лыгырдау* «юкны сөйләү, кирәкмәгәнне сөйләү» шушы ук нигездән (күчмә образлы мәгънә).

-М-

МАВЫК-У «увлечься, увлекаться кем-чем-л.» — *мау-* тамырыннан (*мауык-*); к. кк., ккк. *мауык-* «бик нык теләү, омтылу, язгы көннөрдә жанланып китү» (*башлыча хайваннар турында*), үзб. *мов булмақ, кк. мау бол-, мауқ-* язга чыккач, шатланып йөгереп йөрү, чыгт. *моу* «мыяу», кк. *мауык* «омтылыш, сагыш», тат. диал. *мавык* «юаныч, кызык»; чаг. себ. тат., алт., хакас., кк., уйг. *маң-* «чабыш, омтылыш, буш вакыт; чабу, буш вакыт үткөрү» (шуннан *маң-ык, мағык-* // *мауык-* «мавыгу» сүзе килеп чыгуы ихтимал).

МАЖАРА «приключение» — гар. *мәжара* «мажара, дөнья күрү» -*жәра* «сөйрәлү, ышкылу» тамырыннан.

МАЗА «покой, спокойствие» — гом. көнб. тк. *маза*, чув. *маса* «маза, тынычлык, тәм, ләззәт» — фарсы. *маза*, бор. ирани. *mazza* «тәм, рәхәтләнү» сүзеннән; чаг. ш. ук гар. *мазат-ун* «тәм, тәмләү», *мазза* «суыру, имү».

МАЗАР «обозначает приблизительность, неопределенность, напр., *кеше-мазар* «какой-то человек» — фарсы. *мазар* «каберлек, кабер» < гар. *мәзар-ун* «кабер, зыярәт итә торган урын (к. Зират) сүзеннән (к. тат. диал. *мазар* «каберлек»); бу сүзнең кирәксез нәрсәләргә белдерүче табылмага әверелүе татар-чуваш даирәсендә килеп чыккан; к. чув. *ташта-масарда сүр-* «теләсә нинди кирәкмәгән урыннарда (тышта һәм каберлектә) йөрү», *чул-масар* «ташлык һәм каберлек, жимереклекләр, файдасыз (кешесез) урын (Г.Әхмәров). *Мазарда*, ягъни мөһүсү каберлегендә элек корбанга китерелгән киндерләп, күлмәкләр, тиреяры һ.б. агачларда эленеп торган, шуна ул чүплек башына охшап қалган.

МАЙ «масло, жир» — гом. кыпчак., алт. һ.б. (күп кенә төрки телләрдә юк) *май* id.; тат. диал. *май-* «майлау», *маем* «жаным»; *бәби мае* «бәби туге», *килен мае* «килен күрү (май каптыру) мәжлесә» — мөһүсү алиһә *Умай* (алт. *Май*) — «бәбиләр һәм аналар химәячәсе» сүзеннән. Яна туган бәби өстендә *Умай* белән *Аза* көрөшә: Умай — бәбине саклап калырга, Аза үтерергә тырыша. Умайга куәт бирер өчен ритуаль майлы ашамлык пешергәннәр.

МАЙМЫЛ «обезьяна» — көнб. кыпчак. *маймыл*, госм., куман., уйг. *маймун* (тат. диал. *мәймун*) id. гар. *мәймун* «бөхәтле» яисә «Иәмәннән килгән, йәмәнле» сүзеннән. Чаг. тат. хатын-кыз исеме *Мәймунә* «бөхәтле кыз» яисә «Иәмән кызы»; *Иәмән* «бөхәтле ил» диңгәз исәпләнгән.

МАЙМЫЧ «малёк; малявка» — гом. тк., монг. *май* // *бай, бал*

// бар «йомшак, кабарынкы» мөгнәле тамырдан; к. якут. *майба* // *байба*, тунгус. *майма*, *малма* «корсаклы балык, маймыч», бурят. *байбагар* «корсаклы, кабарынкы, йомшак». Тат. диал. *мармыч* «маймыч» сүзеннән рус. *мормыш* «балык жиме, жимбалык» сүзе килә.

МАЙТАР-У «исполнять, исполнить, наломать дров» — гом. тк. (хәзер сирәк очрый торган) *май-* «кирегә бөгү, бөгелү, каерылу» фигыленнән; татар сөйләшләрәндә шуннан чыккан сүзләр бар: *майтояк* «атның тоягы каерылу авыруы, тояк шешү», *майык*, *майырык* «кыйшык, каерылган», *майыш* «кыеш», *маймак* «чалшайган», *майткы*, *мәйтке* «жаваплашу уены; кискен яки жор жавап».

МАКСЫМА «домашнее пиво; свадебный квас» — чув. *макс-сәма*, кк., кырг. *максым*, абазин. *бахсыма* «квас, куәтсез сыра», гар. *мәгъсум*, *мәгъсума* «гөнаһсыз (ягъни эчсәң ярый, искерткечкә саналмый)» дигән сүздән булса кирәк. Чаг. мар. *максым-трай* «камка (гөнаһсыз сыер)»; иске тат. *мәгъсум* (*мәгъсума*) «мулла малае (кызы)».

МАКТА-У «хвалить» — чув. *мухта-*, *мохта-*, мар. *мокта-*, удм. *макта-* ~ гом. кыпчак. *макта-*, бор. монг. *макта-* «мактау, данлау» бор. тк. *мак*, *маг*, *магу* < сугди. *т'у'* дан, мактау» сүзеннән. К. иске тат. *макчы* (Утыз Имәни) «мактанчык».

МАЛ «скот; имущество; богатство; товар» — чув. *мол*, *мул*, хантый. *мол*, гом. тк., гом. монг., фарсы., гар. *мәл* «мал; терлек; байлык» — киң таралган сүз. Чаг. бор. кытай., монг. диал. *мар* «ат, мал».

МАЛАЙ «мальчик» — рус. диал. *малой* «егет, хезмәтче малай» сүзеннән; чаг. үзб. *малай* «лакей» (рус сөүдәгәрләре теленнән).

МАМЫК «вата, хлопок» — киң таралган сүз: гом. *памук*, *памбук*, куман., чыгт. *мамук* «мамык», осетин. *бамбаг*, *бәмбэг* грек. *памбах*, рус. *бумага* «кәгазь, мамык, материя», *бумазея* «мамык тукума», итальян. *bambag* «мамык» фарсы. *памба*, *пумбах* «мамык» сүзеннән дип исәпләнә, ләкин фарсы теленен үзенә төрки телләрдән кергән булуы мөмкин; к. тат. диал., башк. *бакмык* «чалмабаш; ябага; кәжә мамыгы», үзб. *пахмак* «мамыклы ялбыр, бумази». Һәрхәлдә, бу сүз символик яңгырашлы — *бам* // *бум* «йомшак һәм кабарынкы нәрсә» тамырыннан; чаг. бурят. *бамбагар* «ялбыр, йонлач, мамыклы», *пумпэгэр* «йомшак, йонлач».

МАНАРА «башня, минарет» — гар. *мәнара-т-ун* «маяк, манара» сүзеннән, *нара* «яктырту» тамырыннан. *Нур* сүзе дә шуннан.

МАН-У «обмакнуть; окрасить» — бор. тк. (чыгт., куман.) *ман-*. Шуннан ук тат. *манчы-*, кар. *манч-*, гом., гагауз. *банч* > чув. *нос-*, *пуç-* «ману, манчу». Төптә бор. кытай. *мак* (*мак*) «тушь, буяу» сүзеннән.

МАҢ «шитье вокруг переднего выреза платья» — көнч. тк. *маң* «чигүле, ефәк, ука, парча» сүзеннән, асылда, кытай теленнән; к. хакас., тув. *маңыс* «ефәк», алт., тув. *мандык*, *маңык*,

маңлык «кытай ефәге, чигүле ефәк». Л.Лигети фикеренчә, алт., монг. *маңныг*, *маңлук* «халык этимологиясе»: кытайча *tang lung* «чигеп төшерелгән аждаһа (изображение дракона на шелковой материи)». Монголиядә һәм Себер төркиләрендә традицион бизәк шундый.

МАҢКА «сопля» — гом. тк. *маңка* «маңка, эрен» сүзеннән, ясалышы ачык түгел; чаг. эвен. *муңгие* «эрен, маңка», *мун-дэй* «черү, эренләү».

МАҢЛАЙ «лоб» — гом. тк. *маңлай*, *маңгай* «маңлай, йөз, алгы як» сүзеннән, ясалышы ачык түгел, бор. тк., монг. *маң* // *ман* «алгы як, чик, максат» сүзеннән (*таг-агау*) булса кирәк; к. якут. *маңнай* «башлангыч; алгы як; начальник» < монг., бурят. *маңлай* «авангард». Чаг. **Маң**.

МАР «курган» — к. чув., морд., рус. *мар* «курган». Бор. санскрит. *мару* «кабер, кабер өстендәге сын-таш» сүзеннән (Т.Н.Кондратьева).

МАРЖА «русская» — от имени Мария, рус. *Мария* — хатынкыз исемнән гомумиләштереп әйтелгән сүз.

МАСАЙ-У «возгордиться» — мар. диал., удм. диал. *масай-*, тат., башк. диал. *мастану*, *масыгу*, тат. диал. *мас*, үзб. *маст* < фарсы. *маст* «шат күнелле, исерек, куанган хәлдәге кеше» сүзеннән; шуннан ук тат. диал. *мәз бету* «эйфория» сүзе килә.

МАТАШ-У «возиться; пытаться» — мар. *маташ-*, *моташ-*, чув. *муташ-*, удм. *маташ-* «маташу: көрәштә аяк чалу» ~ тат. диал. (мишәр., себ. тат.) *мата-у*, кк. *мата-* «атның алгы аякларын арткы аягына бөйләп тышаулау; бик каты комачаулау, авыр хәлгә дучар итү» мөгнәсеннән; к. ш. ук тат., башк. *матавыч* «комачаулы», *матавык* «тоткар», *маталан-у* «бер урында азаплану», *маталау* «комачаулау». К. **Мәтәл-ү**.

Мата-у фигыле гом. тк. (тат. диал.), фарсы., гар. *мәт* «паралич; камалып тотылу; үлем; шахматта мат» сүзеннән. Еш кына бу сүзгә гарәп сүзе дип аңлаталар, ләкин алт. *маат* «тышау, хайванның аякларына (аны егу өчен) ыргытыла торган герле бау» сүзе *мәт-* тамыры киң таралган мәдәни термин икәннән күрсәтә. К. ш. ук эвен. *маут* «аркан; лассо».

МАТУР «красивый, хороший; диал. молодецкий» — чув. *матур*, *маттур*, мар., удм., хант. *матор*, *мотор*, *матур* id. Идел-Чулман регионына хас сүз — тув. *маадыр*, *маатыр*, алт. *маттыр*, хакас. диал. *матур* «батыр, герой, баһадир, яугир» сүзеннән. К. **Баһадир**.

Бу сүз Идел регионына татар теленнән таралган. Татар теленә исә ул Себердән XV—XVI гасырларда гына килгән. К. Әхмәтьянов, 1981.

МАТЫ диал. «грубая ткань; циновка» — рус. *мат*, *маты* «чыпта, спортив ястык» сүзеннән түгел, ә фарсы. *мата* «гади тукума» сүзеннән.

МАТЧА «балка, матица» — диал. *матича-* рус теленнән (русчада бу сүз *мать* «ана» сүзеннән ясалган).

МАХМЫР «пьяный; хмельной» — мар., удм. *макмыр*, *мок-*

мыр, чув. *мохмър*, *мухмър*, морд. *махмара*, рус. диал. *бахмур* id. гар. *махмур* «исергән, хәмер эчкән» сүзеннән. Күп теллөрдә очрый.

МАЧ «везение, удача» (*мач килү* «везти») — чув., мар. *мач*, н., кум., кк., уйг. *мас*, үзб. *мос* < фарсы. *мас* «уңайлы шартлар» сүзеннән. Сүзенң мәгънәсенә рус. *мать* «әйбәт көрт» сүзе тәэсир иткән.

МАШ «наклонная вышка; башня» — чув. *маш*. Безнеңчә рус. *мачта* сүзеннән түгел, ө үзб., кырг. *маш*, *машк* h.б. «хәрби-физик күнегүләр» < гар. *мәшк* «махсус жәяүлөү, гимнастика» сүзеннән (*маш* «гимнастика жайланмасы»). К. Мөш.

МАЭМАЙ «собака» — этне чакыру ымлыгы *маһ-маһтан*. Чаг. *Бахбай*.

МАЯ «запас; капитал; подкладыш» — гом. тк., монг., эвен. *майа* бор. заманнарда ук ирани теллөрдән таралган сүз; үзб. *майак*, фарсы. *майә*, бор. ирани. *мадак* «мая, капитал» сүзеннән.

МАЯК «маяк» — чыгышы ачык түгел; рус. *маяк* сүзе татар теленнән булырга мөмкин (өгәр тат. *майак* русчадан булса, *майак* яки *мәйәк* булырга тиеш иде); чаг. бурят. *майаг* «үрнәк; күреш». К. Әхмәтъянов, 1989:36.

МӘГӘЛДӘК диал. *мәгәдәк*, *мөгәдәк*, *мүгүрдәк*, *мөгәртәк*, *мөдәк* «свадебный экипаж для невесты, ритуальная колесница» — татар теленнән тыш үзбәк теленен Хива сөйләшләрәндә генә очрый — бор. монг. *мөгөр тэрг* «ике төгәрмәчле арба» (*мөгөр* «төгәрмәч», *тэрг* «арба») сүзеннән. Алтын Урда чорында мондый арбада хан, хәрби чиннар, түрәләр йөргәннәр. Чаг. морд. мар. *он орва*, *онова* < *хан арбасы* — «мәгәлдәк» (кәләш исә «хан кызы»). *Мәгәлдәк* — махсус бизәклә туй арбасы — татар халкының югары матди вә рухи мәдәниятен күрсәткән элемент. *Килен төшерү* тәгъбире киленне мәгәлдәктән төшерү (һәм «Хан кызы» жырын жырлау) гадәтәннән калган.

Хәзерге көндә *мәгәлдәк* дип жинел машинаны да атыйлар.

МӘЕЛ «настроение; желание; склонность» — фарсы теленнән кергән гарәп сүзе: Урта Иделдә бу сүз күптәннән килә: тат. диал. *бәел*, *пәел*, морд. *мяль*, удм. *мыл*, мар. *пийл*, *пиал*, чув. *пил* «мәел», тат. *мәйлең* «теләгәнчә булсын, ярый, хуш».

МӘЖУСИ «язычник; языческий» — гар. *мәжүси* < грек. *магос* «маг» бор. фарсы. *магу* «Заратуштра динендәге рухани» сүзеннән.

МӘЗӘК «потеха, анекдот» — гар. *мәзәх* id. сүзеннән таралган.

МӘЗИН «муэдзин» — гар. *мәэзин* «азанчы» сүзеннән, *азан* сүзенә тамырдаш.

МӘЙДАН «площадь, майдан» — фарсы теленнән киң таралган сүз; рус теленә татар теленнән кергән булса кирәк.

МӘЙХАНӘ «питейное заведение» — фарсы. *мәйханә* «кабак» сүзеннән; к. тат. өд. *мәй* «шәраб».

МӘК «мак» — рус теленә грек теленнән (грек. *мах-ас* «мәк») кергән булса кирәк.

МӘЛ I «способность» — чув. *мел* «мәл, мән, хәйлә» сүзеннән,

Егоров буенча *әмәл* (к.) сүзеннән; чаг. тат. диал. *мәләкә* «булдык-лылык».

МӘЛ II «время, пора» — бор. әдәби *мәһәл* «вакыт, чак, ситуация» сүзеннән (асылда, гарәп теленнән, *хәл* сүзе белән тамырдаш); к. чув. *мәхәл* (*мәһәл*) «мәл, чак», чыгыт. *мәһәл*, үзб. *мәхәл*, кк. *маал* «хәл, очрак, чак, момент» бор. чыгтай яки госманлы әдәби теленнән таралган. К. Әхмәтъянов, 1989:20.

МӘН «толк; понятливость» — диал. *мәне* id. гар. *мәгънә* сүзеннән.

МӘНГЕ «вечный, вечно» — гом. тк. *мәңгү*, *мөңгү*, бор. тк. *бәңгү* «мәңге, мәңгелек». Г.Рамстедт буенча бор. кытай. *mapkō* (хәз. кытай. *вань цуй* ~ япон. *банзай*) «ун мең еллык» сүзеннән. Икенче яктан к. монг. *мәнгүй* «чиксез» (*мән*, *мөн* «чик, ахыр, максат», -*гүй* юклык кушымчасы, төрки -*сыз* // (*сиз*) сүзеннән дә була ала; чаг. хәз. монг. *мөнкэ*, бурят. *мүнхэ* «мәңге».

МӘРӘЙ «игровой круг при играх; мишень» — диал. *мәрә*, *мәрәү* ~ чув. *мере*, кк., ккк., кырг. *мерей*, *мэрэй*, алт. *мөрөй* «мәрәй, уну, уныш; бәхет» бор. *мәр*, *мэр* «ук ату мәрәе» тамырыннан; к. тув., хакас. *мэргэ* «төз ату; атуда ярышу мәйданы», кб. *мара* «төзәү, атып алу». К. Мизгел.

МӘРӘКӘ «потеха» — чув., мар., удм. *мерекке*, *марака*, *мереке* << гар. *мәэрәкә*, *мәғрәкә* «түгәрәк, халык жыены, сабантуй» сүзеннән таралган сүз.

Гар. *сахир-мәрәкә* «сихерчә һәм мәрәкә» сүзеннән русча *скоморох* «мәрәкәчә-мәзәкчә» сүзе дә килә дигән фикер бар.

МӘРТ «летаргия» — фарсы. *мәрд* «үлем» сүзеннән.

МӘСХӘРӘ «издевательство; посмешище» — гар. *масхара* id. (*сихер* сүзе белән тамырдаш) > угыз-кыпчак. *маскара* > тат. диал. (мишәр.), себ. тат., чув., мар., удм. *маскар*, *мыскар* id. К. Мыскыл.

МӘТӘЛ-Ү «кувыркаться, кувыркнуться» — диал. *матал-у* «аягы бауга эләгеп егылу» *мата-у* «лассо атып мөтәлдерү» сүзеннән. К. Маташу.

МӘТЕ «сырая глина; глинозем» — фин-угор сүзе; к. морд. *мода* id.

МӘТРУШКӘ «душица» — рус. *матрешка* id. *Матрешка* төптә «күп балалы ана». Бер ана шул үсемлеккә өверелгән дигән риваять бар.

МӘЧЕ «кот, кошка» — диал. *мачы*, мар., удм. *маче*, кар. *мацы*, фарсы. *мачы* «ана эт яки мөчә; ишәк колыны» < бор. грек. *matsa* id.

МӘЧЕТ «мечеть» — гар. *мәсҗид* «сәждә урыны» сүзеннән.

МӘЧКӘЙ «старуха ведьма (в сказках)» — иске *мичен*, *мәчин* «маймыл» сүзеннән. К. Бичура.

МӘШ: *мәш килү* «копошиться» — диал. *мәшлән-ү*, *мәшеклән-ү* «мәшгуль булу» — фарсы. (< гар.) *мәш*, *мәшк* «тренировка» сүзеннән.

МӘШКӘ «гриб трутовик» — тат. диал., башк. *мәшкәк* «гөмбә, бөкә», алт. *мәшкә* «гөмбә, каен орысы», саян. *бәшкә* «гөмбә, күгәрәк», калм. *бәшкә* «мөшкә, кү»; чаг. мар. *мәки(э)* «черек ағач».

МЕНДӨР «подушка» — чув. *минтер*, мар. *мындер*, удм. *миндэр* < кыпчак. *миндэр* «мендэр» *мен-*, *мин-* «(атка) мену» сүзеннән хисаплана (төүге кулланышта ияр функциясендә булган дип уйланлыла), лөкин фарсы. *бәндәр* «мат, камыш ястык» сүзеннән дә булырга мөмкин.

МЕН-Ү «подниматься; взобраться» — гом. тк. *мин-*, *бин-* id.

МЕСКЕН «несчастный; забитый» — чув. *мескен*, мар., удм. *мыскынь* гар. *мискин* «мескен, юаш, өнсез; тавышсыз» *өнсез булу* тамырыннан (шуннан ук *Сәкинә* «тыныч холыклы кыз» исеме килә).

МЕН «тысяча» — өч вариант бар: гом. кыпчак., үзб. *миң*, кк., ккк. *мың*; тув., хакас., якут., ткм. *муң*, *муң*; чув. *пин* ~ төрек. *бин*, бор. тк., уйг. *бың*, *пың*; монгол һәм тунгус телләрендә *минга(н)* «күп яфраклы бер үсемлек төре», бор. тк. язмасында *минң* < **миниң*. Гадәттә «мен», «миллион» мәгънәсендәгә сүзләр күпләп пәйда булган хайван яки үсемлек исемнән чыга.

МИ «мозг» — бор. тк. *бәңи* // *мәңи* «ми» сүзеннән; к. тат. диал. *мие*, *мийә*-, үзб. *мийә*, бор. чыгт. *мийе*, алт. *мее*, кырг., тув. *мээ*, кк., н. *мый*, ккк., кб. *мийе*, якут. *мэйи*, госм., азәрб., ткм. *бэйин*, *бэйни*, чув. *миме*, уйг. *мәйә*, бор. уйг. *мәңи*, *миңи*, чыгт. *миңгә* «ми, баш, акыл»; чаг. санскрит. *таууа'* бор. ирани. *тазга* >> үзб. һәм иске тат. *мәгызь* «жилек, төш». К. **Миңке**.

МИЗГЕЛ «время; сезон» — башк. *мизгел*, уйг. *мәзгил*, кырг., кк., ккк., кум. *мезгил* «мизгел» — ике төрле аңлатыла ала: 1) кырым. мезги << алт. диал. *мерги* «мөрәй, максат, барып житөсе пункт» сүзеннән; 2) гар. *мәскил* «үлчәм» сүзеннән. К. Әхмәтьянов, 1989: 149—151. К. **Мөрәй**.

МИЛӘҮШӘ «фиалка» — фарсы-таж. *бинафша*, *бәнафше* «миләүшә» сүзеннән.

МИЛӘШ «рябина» — тат. диал. *мәләш*, *мулиш*, чув. *милеш*, *пилеш*, *пулеш*, удм. *пәлэз*, коми. *пелыс-*, мар. *пизел*, *пезел* ~ тат. диал. (мишәр.) *пизел* < морд. *пизел*, *пизол* ~ фин. *pihlaya* «миләш», күрәсен, фин-угор телләреннән (*миләш*, *мәләш* < *пәлэз* < *пәзл*).

МИНӘЗ «образ» — к. **Миң**.

МИҢ «родинка, родимое пятно» — чув. *миң*, мар., удм., гом. тк. *мәң*, угыз. *бәң*, *бәң* «миң, йөз төсө, янак» — киң таралган сүз.

Тк. *мәң*, монг., тунгус. *мәңгә* «миң, бөхет, тәңре тамгасы» буенча катлаулы юраулар юраганнар (к. Жуковская Н.Л. Категории и символика традиционной культуры монголов. — М., 1988: 94—95). Тат. исемнәрендәгә *Миңле*- компоненты «тәңре тамгалаган, бөхетле» дигән мәгънәдә килә.

Бор. тат. *биңзә* < чыгт., госм. *бәңзә* «охшаш булу, охшау» сүзе угыз. *бәңиз* «йөз, бит, ике янак» сүзеннән ясалган (*бәң* - *изә*). Шуннан тат. диал. *минәз*, *менәз* «образ» сүзе килә.

МИНКЕ, **МИНКЕ-Ү** «без памяти; терять память» — (шуннан *миңгерә*-ү > чув. *минкере*-, *минере*- «һуштан язырга якынлашу») монг. *мэңигүй*, *мэңкүй* «мисез» сүзеннән булса кирәк.

МӨРГӘН «меткий стрелок, снайпер» — гом. тк. *мэргэн*, *мерген* > мар. *мәрган*, *марган*, *мардан*, чув. *меркен*, *мерккен*, *миркен* «мөргән», монг., тунгус. *мэргэн* «мөргән, акыллы, батыр, уйчан, уйчанлык, наму», тат., башк. *мөрәй* «мишень», алт., тув. *мерге* «сага-мөрәйгә бәрә торган таяк», кк. диал., үзб. диал. *мәр* «максат, мөрәй, финиш; шарт» тамырыннан булса кирәк. К. Әхмәтьянов, 1989: 149—151.

Мэргән сүзе белән борынгы Себер тарихында зур роль уйнаган *мәркит* (монголча «мөркиләр») кабиләсе исеме баглы: бу кабиләнең калдыклары башкортлар составына да кергән.

МИС «миска» — фарсы. *мис*, *месс* «бакыр, жиз» сүзеннән (рус. *миска* — татарчадан). Металл атамасы савыт исемнә өверелуенә мисаллар: чуен, бакрач.

МИСЛЕ «вроде, словно, подобно» — төрки телләрдә гар. *мәсел* «охшашлык» сүзенә III зат тартым кушымчасы *-и* (тат. =*e*) ялганып ясалган сүз (язм. тк. *мәсл-и* > тат. *мисле*); тамырдаш сүзләр: *мисал*, *мәсәл*, *мәсәләң*, *тәмсил* (сөйләм сәнгәтендә мисал китерү, охшату).

МИХНӘТ «страдание; нужда» — кайбер төрки телләрдә «хезмәт, эш» гар. *михнәт* «сынау, сыналу, чыныгу» сүзеннән.

Шуннан ук **Имтихан**.

МИЧ «печь» — башк. *мейес*, тат. диал. *пийәч*, *пийәш*- рус теле диалектларыннан. К. Әхмәтьянов, 1989: 137.

Мичнең борынгы атамалары *чувал*, *суна*, *уша* диалекталь лексикада саклана.

МИЧӘҮ «постромки; пристяжка» — *мичә*-ү «мичәүләп жигү» фигыленең исемләшкән формасы: бу сүзнен «ярдәм итү, булышу» мәгънәсе дә бар (*өйдә кеше мичәү* — *бер-беренә мичәү* дигән мөкаль бар). Диал. *мичәп* «янга жигелгән ат» *мичә-п* *жигу* тәгъбиреннән (*мичә*-ү фигыле үзе онытыла төшкән).

Бүтән төрки телләрдә дә бу сүз сирәк очрый: ткм. *мечев* «ярдәм», кум. *минчав* ~ абазин. (куман теленнән) *бачу* «буксирга алу», бор. тк. *бэчэку*, *бэ-чэ-гу* «аркан, бау» — шуннан рус. *бечев*, *бечва*, *бечева* «бурлактар куллана торган озын аркан»; тат. диал. *бичәвәй* < рус. *бечевой* «бау буйлап тезеләп» сүзләре дә шуннан. Гомумән, *мичә*- фигыле татар һәм башкорт телләрендә генә сакланган булса кирәк. Сүз ясалу моделеннән чыгып, бу сүзнен тамыры *мәч* // *мэч*, *бәч* // *бэч* «элмәкле бау» дип әйтеп була. Шулу ук тамырдан тат. диал. *мәчкәй*, *мәчкәү*, башк. *мәскәү* «элмәкле тозак» сүзе дә ясалган.

МИЧКӘ «бочка» — рус. *бочка*, бор. рус. *бьчка* «мичкә» сүзеннән; чув. *пичке* һ.б. татарчадан булырга мөмкин.

МОГОЛ «шишка, нарост, желвак» — чув. *мәкәль*, мар. *мыгыл*, *мыгыль*, удм. диал. *мугыл* «могыл, тупа» күп алтай-урал телләренә хас тасвирий янгырашлы сүз; к. якут. *моғол* «кабарынкы, юан», маньчж. *моголо* «мүкләк», монг. *моколчок* «түгәрәк, юантык». К. **Мокыт**, **Мүкләк**.

МОКЫТ «тупой; тупица» — чув. диал. *мәкәт*, удм. *могыт*, мар. *могыт*, *мокыт*, *мокай* «мокыт», якут. *моготох*, монг. *моготак*

«мокыт, сүлпән» күп урал-алтай теллөрөндөгө *моко* «тупа, үтмәс» сүзеннән (*мок-ыт*); к. себ. тат. *мõқ*, алт. *мõкõ* «үтмәс (пычак), мокыт, ангыра», *моко-* «үтмәсләнү», уйг. (таранчи), кк. *моқа-* «үтмәсләнү, хәлсезләнү». Пекарский бу сүзне якут. *муң-а* «ахырга житү, бетү» (*муң* «ахыр» тамырыннан; к. **Матур, Мөңге**) сүзе белән тәңгәлләштерә. К. **Мүклөк**.

МОҢ «уныние; печаль» — гом. тк. *муң* «михнәт, кайгы, уй, хәсрәт, акыл» сүзеннән.

МОНДЫЙ «такой, подобный этому» — бор. тк. *бун-дай, бу-ндаг* «бу (моның) кебек» сүзеннән; чаг. якут. *манныг* «мондый» (*ман* ~ тат. *моң*).

МОРАТ «желание, цель» — гар. *мурад-ун* «морат» сүзеннән, *рада* «эзләү, өйрәнү» тамырыннан, шуннан ук *морит* «өйрәнүчә, өйрәнчек, шәкерт».

МОРЖА «труба» — гом. көнб. тк. *муржа, мури* «моржа; мич-төгә төтен юлы», фарсы. *мурича* «моржа, төтен юлы, төрлө торбалар» (*мури* «водопровод торбасы») сүзеннән, бу сүз исә гар. *мәррә* «үтү, агып үтү» тамырыннан булса кирәк; к. тат. диал., башк. *мәрилә, мәридә* «моржалы мич (ак өй миче)», *мәмер, мәмерийә* «тау тишеге», *мира, мийәрә* «моржа», рус. диал. *мурья* «моржа», чув. *мәрийе* «төтен юлы», *мәриле* «моржа», бор. тк., чыгт. *мури* «улак, су торбасы, мич торбасы». Чаг. монг. *бүричә* «моржа» — турыдан-туры фарсы теленнән. К. Әхмәтьянов, 1989:137—138.

МОРЗА «мурза; дворянин» — гом. көнб. тк. *мирза* «морза», фарсы. *мирзад* < *әмир-задә* «әмир затыннан» дигән сүз.

Татар телендә *мирза*, гади сөйләмдә *мырза* һәм (ирен-ирен тартыгы м — тәэсирендә) *мõрза* булып әверелгән; һәм русча язмаларда XV гасырдан бирле *мырза* һәм *мурза* дип языла. Ләкин императрица Екатерина II 1773 һәм 1783 елгы карарлары буенча Казан ханлыгындагы мирзалар токымына дворянлык хокукы бирелә башлагач, татарча документларда *мирза* дип язылган. Берара *мирза* «укумышлы кеше; писер», ө *морза* «асылзат, дворян» булып китә, ягъни бу сүзләр мәгънә жәһәттеннән аерылган. Кайбер башкорт сөйләшләрәндә *мырзам* «каениш; иреңнен энесе; кечеләргә эндәшү сүзе».

К.Р.Хайрутдинов. Татарская феодальная знать и Российское дворянство (Ислам в татарском мире. К. 1997: 83—101. Ф.Ислаев. Чабаталы морзаллар). «Идел», №20—23.

МӨГАЕН «наверно; вероятно» — < гар. *мугайян* «билгелеки; күренеп тора».

МӨГЕЗ «рог» — гом. тк. *мугуз, мõнүз* «мөгез» — бор. гом. тк. **мүңүр // *бõнүргь* «мөгез, кимерчәк» тамырыннан (Рясянен); к. госм. *бойнуз*, чыгт. *бунүз* «мөгез» һ.б. ~ чув. *мыйрга, мйрака* «мөгез», монг. *мõрге* «мөгез», *мõрэң* «кимерчәк», самодий телләрәндә *мõкõр* «мөгез».

МӨЕШ «внутренний угол» — тат. диал. *мөгөш*, себ. тат. *мүәшә*, бор. тк. *мунүш* id. — гомумән шактый кин таралган сүз — бор. тк., монг. *bulun* (к. **Болын**) «бөгелеш, почмак» белән чагыштырыла. Чаг. ш. ук якут. *муңнук* «почмак, мөеш». Ләкин себ. тат.

мөйәш, *мүгәшә* формалары фарсы. (псевдогар.) *мүгүшә* (*гушә* «почмак») «һәртөрлө чыгынты һәм почмаклар» сүзенә ишарә итә.

МӨЖӘЛ «двенадцатилетний цикл» — к. кырг., кк. *мүчол*, *мүшәл*, тат. *бүлжәл* «срок», кырг., гом. тк. *бõлжәл*, *болжар* «срок», монг. *болжар*, *болжагар* «срок, билгеләнгән урын, гаскәрнен жыелу урыны», кырг. *мүчө-*, монг. *болжә-* «аныклау, төгәлләү, мөжәлгә житү» гом. тк., монг. *бол-* «булу» тамырыннан (Рамстедт). Бу сүз төрки телләрдә бик актив кулланылган; к. ш. ук кк., кырг. *мөшшер*, *молчар* «чама, үлчәм, срок», бор. тат. *мурчил* «гаскәри төртип».

МӨФ: мөф бөя «бросовая цена, демпинг» — фарсы. *муфт* «бушлай. тиген».

МӨЧӘ «часть тела» — гом. тк. *мүчә, мүшә, мõчү* «өгза, мөчә». Борынгы йола буенча аучының үз табышының бер өлешен беренче очраган кешегә бирү. К. **Оча**.

МӨШКЕЛ «трудность; затруднительный» — гар. *мушкил* «мөшкел» сүзеннән, *шәкалә* «шикле, буталчык булу» тамырыннан.

МУЕЛ «черемуха» — бор. тк. сүз, ясалышы ачык түгел; к. башк. *муйыл*, кк. *мойыл* «муел», якут. *мойнийозон*, *мойногон* «безкойрык (*үрдәкнең бер төре*); карлыган», бурят. *мойһон* «шо-мырт; карлыган». Чаг. ш. ук чув., тат. диал. *мыйыр*, кб. *маяр* «чикләвек».

МУЕН «шея» — гом. тк. *бойун // мойун* «муен; буй озынлыгы» сүзеннән, гом. тк. *бой* «буй, гәүдә» нигезеннән (*бой-ун*) дип хисапланыла; к. чув. *май*, *муй*, госм. *бой*, якут. *мой* «муен», үзб. *буйин*, *бойын* «муен; сөрелә торган жир озынлыгы (бүе)»; чаг. ш. ук эвенк. *мойе*, *моңон*, маньчж. *монгон*, удәгей. *моңоли*, орок. *муйрә* «муен, иңсә». К. **Буйсын-у**.

МУЛ «обильный» — чыгышы ачык түгел; к. азәрб., госм. *бол* «зур, кин, мул», чыгт., тк. *бол* «батыр».

МУЛЛА «мулла» — Урта Азия (үзб., таж.) телләрәндөгә *мулла* сүзеннән, гар. *мәүлә* «күп укыган, күкрәге гыйлем белән тулы» сүзеннән килә дип санала.

МУНЧА «баня» — бор. рус. *мовьница* «юына торган урын, мунча» (*мовь* «юыну») сүзеннән; к. тат. диал. *муйыңца*, *мунича*, чув. *мулча*, *молча*, мар., удм. *момоца* «мунча». Башка төрки телләрдә татарчадан. К. Әхмәтьянов, 1989: 138—139.

МУНЧАЛА «мочало» — рус теленнән. Русча шартлаулы *-ч(тч)* — татар телендә *-нч-* булып әверелгән; башк. *мунсала*, *мõнсала*, чув., мар. *мончала* татар теленнән булса кирәк. Тамыры — русча *мок* (*мокнути*, *мочить* һ.б.).

МУРДА «морда (*рыболовная снасть*)» — рус теленнән, рус теленә исә фин-угор теленнән кергән; к. чув. *мурда*, *морда*, *мурада*, рус. *морда*, *мереда*, *нерета* (тат. диал. *нәрәтә*), удм. *мерда*, мор. *мерата*, *нерота*, мар. *мурда*, *мурза* «мурда».

МУРТ «прогнивший; трухлявый (*о дереве*)» — гом. тк. *морт* id. сүзеннән; к. тат. диал. *муртык*, чув. *мәртәк*, *мәртәх*, алт. (телеут.) *портың* «мурт, тиз тузучан», хакас. *порт*, алт. *борт(ың)* «мурт»;

к. шор. *порд*- «зэггийфлөнү; картаю»; тат. диал. *муры*- < бор. тк. **мору*- «черү» (димек, *мурт* < *мор-ыт* һәм *порд* < *бор-ы-т*). Чаг. **Борчы-у.**

МУТ «шельма; плутоватый» — тат., башк., чув. *мут* «мут, хэйлөкөр», рус. *мот* «акча тuzдыручы байбөтчө» сүзеннән.

МҮК «мох» — рус теленнән.

МҮКЛӘК «комолый; безрогий» — гом. тк., гом. монг. *мок* // *мөк* «очлы булмаган чыгынты, тупыйк оч, үтмәс без» сүзеннән (шул ук тамырдан к. **Мокрыт**); к. чув. *мока*, *мука* «үтмәс, тупа», *мокка*, *макла* «мүкләк», *маклак* «тупак очлы», *макәл* «оры, чыгынты (*мәсәлән*, мөгез чыгасы төштә)», якут. *мугуруса* «мүкләк», *мугур*, *мукур* «тупыйк оч», бурят. *мухар* «мүкләк», *муха-муха* «мүкләк баш белән айкау турында», *мохоо* «үтмәс, мокрыт», *могсо* «китеп алу, очны үтмәсләү», эвен. *мукты*, *моңты* «мүкләк». Рус. диал. *моклок* «чыгып торган сөяк», коми. *моклок*, удм. *моклок*, *мучло* «мүкләк, чыгынты, оры» (төрки телләрдән?). Чаг. ш. ук чув. *муллака*, *муллашка* «оры, чыгынты, түгөрөк кисәк, киселгән төп», тат. диал. *муллашка* «йодрык».

МҮКӘЙ-, МҮКӘЙЛӘ-Ү «стоят или ходить на четвереньках» — диал. *бүкәй-, бүкәйлә-* id. ~ алт. *бөкөй-, бүкөй-,* якут. *бөкөй-, бугүй-,* бор. монг. *бөкөй-* «иелү, туңкаю, чүгөлөү» гомумалт. *бөк*, *бүк* «бөк, бөкрә, бөкрелә» тамырыннан (*бөк-эй-*). Чаг. тат. диал. *бөкчә* «иенке, бөкрәйгән», *бөкчәй-ү* «бөкрәп төшү». К. **Букча**, **Бүксә.**

МУН диал. (себ. тат.) «большой, великий» — чув. *мән*, *мун* < **мөн*, *мун* ~ мар. *мын*, *мүн* «зур, олы, олат» — бор. тк. *мун*, *мүн* «зур акча, капитал» сүзе белән тамырдаш булса кирәк.

МЫЕК «усы, усики (у насекомых)» — гом. кыпчак. *мыйык*, *быйык*, бор. тк. *бытык*, *бутук* «мыек, сакал» — бор. тк. *бут* ~ фарсы. *муй*, *муд* «төк» сүзеннән.

МЫЛТЫК «ружье» — гом. тк. *мултук*, *мылтык* «филтә белән кабызлыа торган борынгы мылтык» көнч. тк. *милтә*, *мылта* «филтә, мылтык филтәсе» сүзеннән (бу сүз исә гарәп теленнән; к. **Филтә**); к. телеут. *мулта*, *мылта* «мылтык филтәсе» ~ тат. диал. (себ. тат.) кк. *милтә* «филтә», монг. *билта* «мылтык» (Йоки). К. Әмәтьянов, 1989: 151.

МЫСКАЛ «золотник» (4,68 грамма) — гар. *мискал-үн* «мыскал» сүзеннән, *сакалә* «үлчөү, авыр булу» тамырыннан.

МЫСҚЫЛ «издевательство» — гар. *мәсхар-үн* «мысқыллау, мәсхәрә, авыр тәэсир итү, жанга тию» сүзеннән булса кирәк, көнб. төрки телләрдән киң таралган сүз: чув. *мәшкәл*, кырг., кк., ккк. *мысқыл*, башк. *мысқыл* «мысқыл». К. **Мәсхәрә.**

МЫШТЫМ «тихий; тихоня» — башк. *мәштәм*, чув. *пәштәм* «мыштым кеше, пассив; кая кусалар, шунда баручы». Әдәби язма телебездәге *муштум* «күсәк» сүзеннән: «күсәк > ангыра, надан» мәгънә күчеше типологик характерга ия; к. фарсыча *муштум* «йодрык, күсәк». Чаг. **Хартум.**

МЫШЬЯК «мышьяк» — рус теленнән дип санала, киресенчә дә булырга мөмкин, һәрхәлдә, йә рус. *мышь*, йә фарсы. *муш* «тычкан» сүзеннән. Татар сөйләшләрәндә *мышьяк* диелә.

-Н-

НАБАТ «набат» — рус. *набат* сүзеннән, бу сүз исә госманлы төрек теле аркылы гарәп теленнән кергән. К. **Нәүбәт.**

НАДАН «неграмотный; бездарный» — фарсы. *надан* «надан, ахмак» сүзеннән (*на-* юклык префиксы — рус. *не*, *дан* исә *данистан* «бедлү, акыллы булу» фигаыленең нигезе).

НАЖАГАЙ «зарница» — тат. диал., каз. *найзагай* — кк., чыгт. һ.б. *найза* > тат. *нәйзә* «кыска сөнге; сөгәт угы» сүзеннән; к. каз. диал. *нәйзагай* «яшен, яшен чаткысы».

Бу сүзнең *ажаган*, *жайнагай*, *жалалай* һ.б. вариантлары да бар.

НАЗ «нега, ласка» — фарсы. *наз* «наз, нечкөлөк» сүзеннән. К. **Нәзек.**

НАКЫС диал. «недостаточный; недостаточно, скупо» — гар. *накыс* «ким, кыска» сүзеннән; шул ук тамырдан *ноксан* «кимлек, житешсезлек».

НАМАЗ «намаз, молитва» — фарсы. *намаз* «намаз» сүзеннән; к. бор. фарсы. *namazh* < авеста. *namah* (*неманһ*) «намаз; баш иеп сәламләү». Намаз гамәле ислам диненә ирани халыклардан кергән.

НАМӘ «письмо; письменный документ» — фарсы. *намә* «хат; язү» сүзеннән. К. **Намус.**

НАМУС «честь, совесть» — чув., мар., удм. *намус*, *намыс-*, фарсы. *намус*— грек. *номос* «закон, йола» (беренчел борынгы мәгънәсендә «гадел бүлеп бирелгән көтүлек жире») сүзеннән, гарәп теле аркылы татар әдәби телендә (һәм барлык көнб. тк. телләрдә) урнашкан. Бор. рус. *номось* «закон», бор. тк., көнч. тк. монг., согд. *ном* «законнар китабы» грек теленә үзеннән Искәндәр Зөлкарнәйн чорында таралган сүзләр.

НАРАСЫЙ «младенец» — гом. көнб. тк. *нараси*, *нарасида* > чув. *нараста*, мар. *нәрәштә* «сабий, нарасый», фарсы-таж. *нарасида* «житлекмәгән, өлгермәгән» (*на-* юклык префиксы — рус. *не*, *расида* «житкән, өлгергән») сүзеннән.

НАРАТ «сосна» — монг. теленнән булса кирәк; тат. чув., башк., кб., кум., н. *нарат*, якут. *нурат* «нарат, чыршы» күпчелек төрки телләргә билгеле түгел, анын каравы монгол телләрендә киң таралган. К. бурят. *нархум*, *нарасун*, *нарахунь*, монг. *нарас-сун*, *нара-т-сун* «нарат, чыршы». Чаг. монг. *нара-н* «кояш; алсу, кызыл».

НАРДУГАН «святки, святочные игры» — тат. диал. *нардуан*, чув., мар., морд. *нардыван*, *нартуган*, *нардава* «нардуган». Бор. *нар*, *нард* «шакмак, кубик атып уйнау һәм күрәзәлөү» (асылда, фарсы сүзе, төрки-монгол халыкларына да таратылган) һәм *фал* сүзләрәннән; к. төрек сөйләшләрәндә *мартуфал*, *мартавал*, *мантувар* «нардуган; бер чөчәк исеме; әкият» очрый. Нардуган бәйрәме (челлә башы) фарсыларнын «елнын сонгы чәршәмбесе» бәйрәменнән күчәргән. (К. җау А. М. Nevruz. Istanbul, 1993.) К. Әмәтьянов, 1981: 61—66.

Нардуган төүдө жөйге челлө башында (25 июнь — 5 июль) уздырылган һәм аяу көннәре, аяу атнасы дип тө аталган. Жөйге нардуган руслардагы *русалия*, *троицын* бөйрөмнөрөнө охшаш булган. Лөкин жөйге нардуган ~ аяу бөйрөмө тормыш шартлары начарланган гасырларда онытылган. Кышкы нардуган Казан дөүлөтөндө ярминкө вакытында бөйрөм ителгөн һәм ярминкөгө килгөн бүтөн халык өһеллөре аша күршелөргө таралган.

НАХАК «напрасно; несправедливо» — ~ чув. *нехек*- фарсы. *нахакк* «хак түгел» сүзеннөн.

НАЧАР «плохо, неважно; плохой; неважный» — чув., мар., удм. *начар*, башк. *насар*, башк. диал. *насар*, мар. диал. *назар* (палаталь вариантлар болгар теленнөн булса кирөк) — фарсы. *начар* «чарасыз» сүзеннөн.

НАШМАК «покрывало невесты» — чув., мар. *нашмак*, *на-смак*, *масмак*, хакас. *наспах*, бор. тк. (> кар., ткм.) *йашмак* «вуаль, пөрдө, зур яулык» сүзеннөн ([й > н] күчешө бер төркөм сүзлөрдө күзөтелө; к. **Наян**, **Ни**, **Ниргө**). Тамыры — гом. тк. *йаш*-«яшеренү, качу» К. **Яшерү**.

НАЯН «лукавый, хитрый» — чув., мар., морд., рус., коми. *наян* id., якут. *найан* «бөйлөнчөк», тат. диал. *наянла-у* «кыланчыклану», алт. диал. *найан*, алт. *й'айан*, *д'айан*, монг. *ж'айан*, *д'айан*, бурят. *зайан* «үз үлеме белән үлмөгәннөрөнө тынычсыз рухы, өрөгө» сүзеннөн (бу рухлар турында Көнъяк Себер һәм Монголия халыкларында бик күп риваятьләр бар).

Төп төрки вариант *ж'айаган* < *й'айаган* булган; бу сүз -аган // -эгән кушымчасы ялганып (чаг. тат. *качаган* «кача торган», *тибэгән* «тибө торган») борынгы *й'ай*- «корбан булу; корбан итү; шөһит булу, шөһит итү» фигыленнөн ясалган. Шунысы кызык, шул ук фигыль борынгы һиндстан теллөрөндө дә булган: бу факт төркилөрнөн төп ватаны шунда булмадымы икән дигән фаразга китерө.

НӘБИРӘ «внучка» — бу сүз күп кенә татар сөйләшлөрөндө очрый: Әстерәханда *нәвәрә*, *нәүбәрә*, *нәбирә*, Себердә *нәбәрә*, *нәүәрә*, башк. диал. *нимәрә* гарәп теленнөн (*Нәбирә* исеме дә шуннан).

НӘГӘР «дружки жениха; ист. дружинник» — тат. диал. *нөгәр*, *нүгәр*, чув. *некер*, кар. *нәгәр*, кб., кум. *негер* «нөгәр, хөрби дус, кучты» монг. *ногур* id. сүзеннөн күп теллөргө таралган.

НӘЗЕК «тонкий» — гом. кыпчак. *нэзук* «төкөллөфле, ыспай, сылу» фарсы-таж. *назук* «назлы, нечкә» сүзеннөн.

Тат. *назберек* «төрләнчөк, назланучан» сүзе дә фарсы. *назува-рак* «назланучан, сырланучан» сүзеннөн.

Нэзек һәм *нечкә* сүзлөрөндө абстрактлыктан конкрет мөгьнөгө күчү күзөтелө.

НӘЙЗӘ «небольшое копье; стрелка часов» — гом. кыпчак. *найза*, *нэйзэ* id. фарсы теленнөн булса кирөк.

НӘКӘС «неблагородный; неповоротливый» — чув. *накас*, *на-хас*, *неккес*, мар., удм. *накас* («ленивый, развратный» дип тө бирелө). Фарсы. *накас* «кеше түгел» сүзеннөн.

НӘК «точно; именно» — чыгышы ачык түгел; к. кк., кырг.

нак, *накай* «нөкь, нөкь үзе»; ихтимал, фарсы-таж. *наһ*, *наһак* «шул үзе, нөкь» сүзеннөндөр (ләкин бу сүз фарсы телендө дә, тажик телендө дә актив түгел).

НӘЛӨТ «проклятие» — өд. *ләгьнәт*, гар. *ләғн-әт-үн* «ләгьнәт, нөлөт, каргыш» сүзеннөн (гар. *ләғәнә* «каргау» тамырыннан); шуннан ук бор. өд. *ләгьийн* «ләгьнәтләнгән», *мәлгунь* «ләгьнәтләнәт-лек»; к. диал. *нәғләт*, *нәғәләт* «нөлөт, ләгьнәт», *нәғләт* ~ *ләгьнәт* күчешө бер татар теленә генә хас түгел; к. фарсы-таж. *наләт*, *нә'аләт*, *лә'анәт* «нөлөт».

НӘНӘЙ «бабушка, мать отца моей матери» — балалар телендө барлык халыкларга уртак булган сүз (*ба*, *па*, *ма*, *на* ижек-лөрөнө кабатлануы яки сүз башындагы *а-* // *ә-* авазыннан соң килүе буенча ясалган сүз; к. госм., кырым. *нәнә* «нәнәй, әни», үзб., таж. *нанай* «әби, нәнәй». Төрки булмаган теллөрдө: удм. *нәнә*, грузин. *нана* «әни». Чаг. **Нәни**.

НӘНИ «маленький, крохотный; малыш» — диал. *нанай*, *нанный* id. балалар телендө типологик модель буенча (к. **Нәнәй**) ясалган; чаг. чув. *нани*, *нене* «нәни бала, сөйкемлө, нәни», удм. *нене* «нәни, чирләшкә». Чаг. ш. ук бор. тк. *jeniq* «нәни», **jen* «кечкенә». К. **Жинел**.

НӘРЕН «ряска; диал. суп с зеленью» — себ. тат., кырг., кк., үзб., азәрб. һ.б. *нарын*, *нарин* «яшелчөлө итлө аш» фарсы. *нарин* «яшь жимеш» сүзеннөн булса кирөк (суда куерып үскән нәрән яшелчөлө ашка охшатылган). К. **Нарын**.

НӘРКИС «нарцисс» — фарсы. *нарғиз*, *наркәс*, гар. *наркас-үн* «нарцисс» сүзеннөн (беренчел чыганагы — грек теле).

НӘРСӘ *мест. вопр.* «что» — бор. тк., чыгт. *нә ирсә*, *нә әрсә*, *нәң әрсә* «ни булса (шул)» сүзеннөн (к. **Ни** һәм **И-**); к. тат. диал. *ниәрсә* > *ниәссә*, *ни әстә* > *нәстә* «нәрсә, ни», *намәрсә* «нәрсәдер (игътибарсызлык яки кимсетү аһәне белән)» <<**нәңәрсә*; чаг. ш. ук бор. өд. *кемсә* «кемдер берөү» < бор. өд. *кем ирсә*, *кем әрсә* «кем булса (шул)»; госм., иск. тат. өд. *нәснә* «нәрсә».

НӘСӘЛ «потомок; род» — гар. *нәсл-үн* «нәсел» сүзеннөн.

НӘҮБӘТ «очередь; отпуск» — гар. *нәүбәт-үн* «чират, кизү, дежурлык, вакыт-вакыт килә торган бөлә, авыру (чаг. тат. диал. *кизү* «чират; эпидемия)», дежурга чакырып яки каравыл торуны белдереп музыка коралларында уйнау яки барабан кагу (шуннан ук *набат*) сүзеннөн *набә* «өлеш туры килү, язмышка (чиратка) очрау, урынбасар булу» тамырыннан (шуннан ук өд. *наиб* «урынбасар, наместник»).

НЕЧКӘ «тонкий, деликатный» — гом. тк. *иңчиккә*, *йиничкә*, ккк. *жиңичкә* >> болгар. **жиңижә* > чув. *сиңсе*, мар. *синзя* «нечкә»; мар. *нечки*, *нйжга* «иркә, чирләшкә» татар теленнөн; *ничкә* варианты кыпчак теллөрөндө, *нескә* хакас телендө дә бар.

Барлык төрки теллөрдө булган бу сүзнең этимологиясе авыр, ихтимал, ул уйг. *йинчкә* (кытайчадан булса кирөк) «Конфуций тәғлиматы» сүзеннөндөр.

НИ, **НӨ** *мест. вопр.* «что» — гом. тк. *нәң*, *нән* < бор. тк. **йәң* > тув. *чэ*, *чү* «ни, нәрсә» (*чүге*, *чиге* «нигә», *чеже* «ничә») якут. *си*

«ни»; бу сүзләр [й > н] күчешенен борынгылыгына мисал була ала (К. Ахметьянов Р. Г. Об особенностях этимологии служебных слов // Проблемы этимологии тюркских языков. — Алма-Ата, 1990:76—81).

НИГЕЗ «фундамент; основа, базис» — бор. кыпч., чув. **нигер*, **нэгир* «нигез, төп, рэт, тэртип» сүзеннән, **йэгиргэ* вариантынан булса кирәк (к. **Ниргә**, **Эргә**); к. чув. *никес*, уйг., үзб., кырг., кк., ккк., н. һ.б. *негиз* «нигез».

НИРГӘ «венец сруба» — чув. *нирке*, башк. *нергә* «ниргә, бура, нигез» бор. тк. *нэгир-рә* «рэт; тэртип; рэтләп салынган нәрсә» сүзеннән; к. тат. диал. *нергә*, *ниргә* «ниргә, нигез, рэт, йола, йола буенча бирелә торган бүләк», *сүз ниргәсе* «сүз тэртибе», *эргә*, *өргә* «нигез, фундамент (мишәр.); рэт, кырый, ян, күрше» ~ чув., мар., удм. *нерге*, *ниркэ*, *ниргэ* «ниргә, рэт, рэтле бизәк», *йөркэ*, *йәркэ* «рэт, кагыйдә; гадәт, йола, ниргә, юл, сәбәп» (бу нигезнең ерак фин һәм эстон телләрендә охшаш параллельләре бар); к. кар. *йәркә* «рэт; нур». Бу сүзне Радлов, гом. тк. *йәр* «жир, урын; бик тө; мәртәбә» сүзеннән, ди.

К. ш. ук бор. тат. *жәргә* < уйг. *жәргә*, *йәргә* «хәрби тезем, строй, рэт» > чув. *серке* «арата, рэт»; һәрхәлдә, *нигез* белән *нәргә* ~ *йәргән*нән бәйләнеше бәхәссез; *нигез* формасы исә бор. *нэгиргә*, *нәгерә*, *нәргә* формаларынан килеп чыга ала. К. Әхмәтъянов, 1981:89.

НОГЫТ «бобы» — уйг. диал. *нокут*, гом. *нохүд*, бор. чыгт. *нохүд* «ногыт» фарсы. *нохүд*, *нохут* «борчак, ногыт» сүзеннән хисаплана; чаг. бор. рус. *нохоть* «борчак»; элгрәк ногыт борчагы белән күрәзәләү кин таралган булган, шуннан чув. *нухәйт* «күрәзәләү», коми., мар. *ногыт* «күрәзәләү өчен вак шакмаклар».

НОКРАТ «серебряная монета; река Вятка» — чув. *нохрат*, *нәхрат* ~ үзб. *нукра* «көмеш акча» — гар. *накар* «көмеш» сүзеннән. Нократ буйларында кайчандыр «көмеш болгарлар» кавеме яшәгән, диләр.

НОКТА «точка» — фарсы. *нукта*, *нүктә* «нокта, тап» сүзеннән, асылда, гарәп теленнән (гар. *нукта-т-ун* «нокта; пост; очко», *наката* «нокта кую; чөчрәтү, таплау»). К. **Нөктә**.

НӨКТӘ «недомолвка; затаенный смысл, намёк» — гар. *нүктә* «тапкыр сүз; ирония; тел төере, төерле тел (күп мәгъ.) сүзеннән, *нокта* белән тамырдаш түгел, ләкин ул сүз белән контаминациягә бергән.

НУКТА «недоуздок» — мар. *нукта*, удм. *нюкто*, чув. *нәхта*, морд. *новта*, манси. *нохта* < гом. тк. *ногта*, монг. *ногт*, *ноңту* «нукта», эвен. *нэг* һ.б., кытай. *луңту* «йөгән, нукта» сүзеннән таралган.

НЫК «крепко; крепкий; диал. туго, тугой; частый» — чув. *нәх*, удм. *ныгыт* «нык, ныклы», мар. *нык* «көчле», монг. *ниг*, *нях* «нык-лы»; охшаш тамырлар нивх һәм бор. ирани телләрдә дә бар.

Тат. диал. *ныкта* «тыгызлау», *ныкы* «кат-кат әйтү», *ныкыш* «үз дигәннәндык тору» сүзләренән параллельләре Себер төрки телләрендә очрый; *ныгы*-фигыле татар-башкорт телләрендә генә.

ОЕК «чулок, носок» — чув. *әйәх*, *әйә*, кк., чыгт., бор. тк. *уйук* «оек», кайбер телләрдә «киез оек, пима» ~ бор. тк. *уйук* «киез оек», *уй*- «киезсыман әйбер басу, шуны бизәү» ~ себ. тат. *уйу*-«чигү», тув., якут. *уй*- «берләштереп тегү» сүзеннән. Чаг. **Ою**.

ОЖМАХ «рай» — чув. *асмах*, мар. *узьмак*, удм. *узмак*, гом. тк. *ужмак*, *учмах* «ожмах»; бу сүзнең борынгырак вариантлары Идел буенда сакланган: тат. диал. *жомак*, *очтомак*, чув. *сәтмах*, *сәт-маләх*, *әстәмах* — бор. чыгт. *ушимах* сугди. (согд.) *wštmx* «ожмах» сүзеннән булса кирәк, ләкин *сугди* сүзе үзе бор. тк. *ужалт-маг* «биеклек, биек урын» (*ужа* «биек») сүзеннән булырга мөмкин.

ОЗАК «долго, долгий» — гом. кыпчак *узак* < *уз-ак*. Сүзнең тамыры *оз*- «длина, рост» шул көенчә сакланмаган диярлек, тик гагауз һәм хакас телләрендә *аның узы* «аның буе, озынлыгы» дип сөйләләр. Әмма татар телендә һәм диалектларында бу тамыр ачык күренә: *көнозын* «көн буена» (*оз*- тамырыннан инструменталь килеш), *оза*-, *озай*- «оз булу», *киндергә жеп озату* «сузу», *озак* < гом. тк. *узак* «ерак». К. **Озын**.

Чув. *вәрәм* «озын», *вәрах* «озак» һәм монг. *урту* «озын» сүзләренә караганда, сүзнен борынгы тамыры **ургь* булган.

ОЗАН «тетерев» — чув. *әсан*, башк. *әзан*, иске тат. *усан* «ата көртлек» төрек һ.б. угыз телләрендәге *узан* «жырчы, шигырьче» (бор. тк. *үз*- «мактап жырлау») сүзе белән бердәй булса кирәк.

ОЗЫН «долгий, длинный, высокий» — гом. тк. *узун* «озын, озынлык; буй», гагауз., бор. тк. *уз* << **ургь* «буй» тамырыннан; к. чув. *вәрәм* << **ургын* «озын». К. **Озак**.

ОЙЫ-У «свернуться (о молоке); задремать; онеметь» — бу тамырда бер яисә ике сүзме икәнлеген әйтү кыен; гом. *уйы*-«ою, оешу, охшашлану, беришле булып китү» бор. тк. *уйу*- ~ *уду*- «йоклау» мәгънә жәһәттеннән дә, фонетик яктан да бер. Бор. *ойы-у* «бергә берләшү» мәгънәсенә дә ия булган: бу нәтижә *оерша* (*ойорша*) «укмашкан нәрсә, төер» һәм *оеш-у* (*ойош-у*) сүзләреннән чыга. Төрек., чыгт., кк. *уй*- «ярашу» сүзе дә шул нигездән булса кирәк.

ОЛАГУ «пропасть бесследно; исчезать» — татар-башкорт даирәсеннән тыш тик үзбәк сөйләшләрендә теркәлгән (*улак-мак*); тамырдаш сүзләр: кк. *лак*- «арттыру», кум. *улагыв* «азыну», хак. *ула*-, алт. *уула*-, тув. *угла*- «юнәлтү, бармак төртеп күрсәтү» ~ монг. *уула*-, *агула*- id.; *агу* «ерак» > тув. *уғ* id. К. **Олау**.

ОЛАН «ребенок; сын; дочь; расплод (пчел)» — гом. кыпчак. *улан* «олан, өйләнмәгән егет» — бор. тат. [ө > у] *оглан*, *углан* «асылзат егет, гвардия солдаты» сүзеннән; бу сүз төрек һәм Европа телләренә дә күчеп, француз, немец телләре аша рус теленә дә кергән: *улан* «атлы гаскәринен бер төре», бор. тк. *оглан* «углан, олан» *огул* «угыл» сүзеннән; чаг. *ирән* < *эрэн* < *эр-ән*.

Татар-башкорт сөйләшләрендәге *олан*, *ылан* — сабый балаларга, бигрәк тө малайларга, эндәшү сүзе «булачак батыр егет» мәгънәсендә булып чыга. Чаг. **Апай**.

ОЛАУ «обоз; подвода» — чув. *алав*, мар. *ула* «олау», венг. *ло* «ат», гом.тк. *улау* ~ *улағ*, бор. тк., монг. *улага* «олау, почта, курьер», тат. диал. *ола-*, гом. тк. *ула-* «тоташу, ялгау, юнөлтү» тув., бор. тк. *уғла-*, тув. *уғ* «ераклык», ерак юл» сүзеннән. *Олау* сүзе турында әдәбият шактый зур.

Олау сүзеннән рус (казак) сөйлөшләрәндәге *лава* «гаскәри колонна, атака ясаучы колонна, күч, тоташ агым» сүзе килеп чыккан. Чаг. ш.ук тат. диал. *олашу* «бер-берсенә ялгану, терәлөп тору», *олаштыру* «ялгау, теркәү, теркәтү».

ОЛПАТ «солидный; серьезный» — бу сүз, беренче карашта, *олы* сүзенә ниндидер *-пат* кушымчасы ялгану ясалган кебек булса да, чынлыкта кк., ккк., кырг. *улпат*, үзб. диал., уйг. *улпат* «житди әнгәмә, дусларча сөйлөшү, дуслык» < гар. *үлфәт* > тат. *өлфәт* «дуслык, әнгәмәдәшлек» сүзеннән килсә кирәк; к. башк. *олпатты* < *олпатлы* «житди әнгәмәдәш булырлык, өлфәтле».

ОЛТАН «подошва обуви» (*олтырак* «стелька») — төрки, монгол, тунгус телләрендә киң таралган сүзләр: көнч. тк. *улт* «табанча, табанлык» нигезеннән ясалган; *олтан* < *улт-а-н* (*улта-олтан салу*), *олтырак* < *олтарык* исә тат. диал. *олтару*, гом. тк. *ултар-* «олтанлы итү (булу)» дигәннән. Мар. *утрак*, удм. *ултырак* татарчадан.

ОЛЫ «старший; большой» (*олуғ* «великий») — гом. кыпчак. *улу*, *улуу*, гом. тк. *улуғ*, *улуғ* «олы, зур» сүзе бор. тк. һәм бор. монг. *ул* «дәрәжәле кешеләр утырган махсус ястык» сүзеннән килә (*ул* тамырыннан тагы күп кенә сүзләр ясалган), ягъни *улда утыручы* (*утирырлык*) дигән сүз.

Олы сүзе тат. *олыс* «дәүләт, ил» төптә «югары совет» мәгънәсен белдерә; бор. *улус* < *улуу ус* дигәндә *улуу*, *улда утыручы*, *ус* борынгыча «акыл, киңәш» (тат. *истә-оста* дигән сүз барлыкка килгән). Кк. *улу күн*, тат. диал. *оло көн*, чув. *ман күн*, мар. *мун күн* (бор. тк. мүн «зур»), удм. *бадзым нунал*, морд. *ине чи*, *оцю ши* — барлык бу телләрдә «зур көн» Пасха бәйрәмен белдерә.

ОМСЫН-У «соблазняться чем-л.» — гом. тк. *умсун-*, *умсан-* «омсыну, теләү», бор. тк. *ум-са-* «теләү, теләктә тору» һәм монг. *ам-са-* «тәмен тату, татырга теләү» фиғылыләрәненң контаминациясеннән; к. алт., якут., монг., маньчж. *амтан* «тәм», якут. *амсай-*, *амтан-*, монг. *амса-х* «татып карау», алт. *амза-* «татып карау»; чаг. ш. ук кк. *аң-са* «теләү, сусау». Гом. тк. *ум-та-* «теләү» турында. К. **Омтыл-у.**

ОМТЫЛ-У «стремиться» — кк., ккк. *умтул-*, үзб. *интил-*, тат. диал. *ынтыл-* «омтылу, нык теләү» — бор. тк. *умут-* «өметләндерү» фиғыленең (бор. тк., төрек. *ум-* «өмет итү, көтү, теләү» сүзеннән, төшем юнәлеш формасы булса кирәк; к. уйг., госм. *умыт-* «өметләндерү, омсындыру», *умун-* «өметләнү»).

ОН «мука» — гом. тк. *ун*, *уун*, ткм. *увын* «он», ихтимал, *у-у* фиғыленнән ясалгандыр; к. тат. *өнты* «он, тузан» < *увынты* (?). Чув. *сәйәх* < *жәднәк* < *йәнәк* [о] авазы алдыннан протетик [й] килеп чыккан барлыкка килгән вариант.

Он тамырыннан татар телендә тагын *онта*, *онтак*, *онтау* сүзләре дә ясалган һәм *онаш*, *ончыл* кебек неологизмнар бар.

ОНЫК «внук» — рус теленнән булса да, төптә төрки сүз булса кирәк; к. мишәр. диал. *нук*, *нука* «онык, онык кыз» (чаг. мишәр. диал. *тудык-*, *тудыка*; огуз. *чочук-*, *чочука* «ир бала, кыз бала»), тув. *унук* «яш буын»), ткм. *овнук* «өлеш», монг. *нуган*, *унуг*, тунгус. *нуку*, *нэкун* «онык».

ОНЫТУ «забыть» — гом. кыпчак. *унут-*, гом. тк. *умут-* бор. тк. *умунт-* нигезеннән; сүзенң тамыры — бор. гом. тк. *ом-*, *ум-* (тунгус. *оммо-*) «оныту»; мар. *мунт-* «оныту» ~ тат. диал. *мыт-* id. чув. **ман-* << *дман-* «оныту» бор. бер төрки чыганактан.

ОРАН «боевой клич, призыв к походу» — башк. *оран*, алт., кк., чыгт., бор. тк. *ран*, *уран* «оран, пароль». Чаг. калм. *ориго*, монг. *оруңго*, тибет. *rongo* «байрак, флаг». Рамстедт фикеренчә, рус. *хоругвь* «байрак, флаг» сүзе дә бор. тк. *хоруңго*, *оруңго* «байрак» сүзеннән. К. **Өлеңе.**

ОРЛЫК «семья» — бор. тк. *уруғ-лык* «орлык, ыруга калдырылган нәрсә» (МК) сүзеннән (*уруғ* «ыру, нәсел» нигезеннән); к. чув. *вәйә* «орлык, ыру», *вәйәләк* «орлык, нәсел, зат» (к. **Ыру**). К. ш. ук диал. *оргачы* «нәселгә калдырылган хайван». К. **Үрге-**, **Үрче-**.

ОР-У «ударять, ударить» — гом. тк. *ур-* < *оуур-* id. Шуннан ук: *орын-у*, *орыш-у*, *иск.* *орыш* «сугыш» һ.б.

ОРЧЫК «веретено» — бор. тк. *агыр-чык* «орчык, каба» сүзеннән (*агыр-* «әйләнү», бөтерелү) нигезеннән булса кирәк; чаг. *әвер-ү*, *әверел-ү*); к. себ. тат. *ауржык* «орчык» (Радлов), госм. *ағыршак* «жеп эрләгеч», бор. тк. *агуришак*, *агырсак* «орчык, эрләгеч» (МК), бор. монг. *агурчук* «орчык» (Зәмәхшәри); к. монг. *орчи-х* «әйләнү, бөтерелү», бор. монг. *хор-чи-х* «бөтерелү». Үзб. *урчук*, кк. *уришук* «орчык», венг. *orso* «орчык». Бу сүзенң бик борынгы заманнардан ук хәзергә фонетик төсмерне алганлыгын күрсәтә.

ОРЫ «нарост, шишка; желвак» — гом. тк. *ур* «оры, агач орысы», тув. *ору* «ачылган шеш», *уру* «оры, агач орысы»; к. чув. *вар* «оры, үзәк (?)».

ОС «внимание; внимательность» (в парном выр. *ис-ос* «память и внимание») — к. чув. *әс* «акыл, фикер», *әстай* «фикерле, дикъкатыле» (монг. *устай* «ослы»), бор. тк. *ус*, *уз* «тәжрибәле, акыллы». К. **Усал.**

ОСТА «мастер; ловкий, умелый» — гом. көнб. тк. *уста* «оста» *остаз* (к.) сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан.

ОСТАЗ «наставник, учитель» — гар. *устад-ун* «остаз, укытучы» сүзеннән; чаг. тат. *остабикә*, *остадбикә* «мулла хатыны» (*остаз бикә* яки *остазның бикәсе* дигәннән).

ОТ-У I «выиграть, победить» — гом. тк. *ут-* // *йут-* «оту, отып кулга төшерү» сүзеннән. Чаг. **От-у II.**

ОТ-У II «запомнить; уловить (смысл)» — бор. тк. *ут-*, *йт-* «оту, отып алу, иярү» сүзеннән; к. башк. *өт-* «оту» (*өткы* «подражание»), уйг. *ут-* «охшату, иярү», бор. *уғут-* «тыңлап оту» *ук-* (иске тат. *өк-*) «игътибар илә тыңлау, аңлау» сүзеннән (бу

очракта, бүтөн кайбер мисаллардагы кебек, йөклөтү юнөлөшө төп юнөлөш мөгънөсен алган).

ОТЫРЫ «все более и более» — мар. *утыр, утыр-утыр*, удм. *утыр, ытыр, ытыры* — гом. тк. *удур, утру, утуру* бор. *утур* — «каршыга чыгу» фигыленнөн рөвеш фигыль формасы (к.: Историко-лингвистический анализ старописьменных памятников. — Казань, 1983. Ф.Фассеев, Р.Әхмәтъянов мәкаләләре).

ОЧ «конец, острие» — гом. тк. *уч* «оч» сүзеннән, бу сүз монгол һәм тунгус-маньчж. телләрендә дә бар; шуннан ук *уч* (к.) үзе дә килеп чыккан дип санала (Алпаров). К. **Өчен**.

ОЧА «ягодица» — гом. тк. *уча* «оча, арка», бор. гом. тк. *ууча, угуча, хугута* «оча» сүзеннән (тамыры ачык түгел); к. якут. *уса*, монг. *ууча, угуча* «оча», эвенк. *оса*, эвен. *осал*, орок. *хосо*, маньчж. *ошо* «хайванның бот яки тиресе» (төрки халыкларда *уча, уса* йоласы бар: киекне атып алган аучы үзенә очраган беренче кешегә киекнең очасын яки оча тиресен бирергә тиеш).

ОЧРА-У «встречать, встретить; попасть, угодить» — < гом. тк. *учра-, учура-* бор. тк. *учур, учыр* «очрак, момент» сүзеннән; тамыры **уч*; к. эвенк. *уциқ* «очрак; өлеш, язмыш». Ихтимал, *оча* белән тамырдаштыр. К. **Чор**.

ОЧСЫЗ «дешевый» — гом. тк., тат. диал. *учуз* «эчтөлөксез, арзан» сүзеннән, ясалышы һәм чыгышы ачык түгел, һәрхәлдә, *оч-сыз* дип таркатуның дәрәс булмавы мөмкин (татарчада *-сыз* халык этимологиясе буенча гына килеп чыккан булса кирәк).

ОЧ-У «летать, лететь» — гом. тк. *уч-* «очу; төшү».

ОЧЫК «болезнь, которая лечится путем жертвоприношения земле (напр., путем закапывания вещей больного)» — гом. кыпчак., ткм., үзб. *учук*, н., кк., ккк. *ушык*, башк. *очсок* id.; чуваш этнографлары бу сүзне (чув. *учук*) *уй чүк*, ягъни «басу чүге» (к. **Чүк, Чөк**) дип аңлаталар (татарларда шуңа охшаш *кыр келәве* бар), ләкин н. *ушын-* «тәнгә чабырткы чыгу» бор. *уш-*, *уч-* «чабырткы чыгып чирләү» фигыле булганлыгына ишарә итә шикелле. *Учук* сүзен бор. тк. *уч ыдук* «өч ыйык (өч мәжүси корбан)» сүзеннән дип аңлату да бар. *Уч ыдукны* исә христиан троицасы белән бәйләләр.

ОШАК диал. «клевета, сплетня» — себ. тат. *ушак*, кк. *усак* «өләк», бор. тк. *ушак соз* «вакчыл өләк сүзе, вакчыллык», кырг. *ушак* «вак», төрек., азәрб. *ушак, ушағ* «вак, кечкенә; яшь бала», *ушал-* «ваклану»; бор. *уша-* < *уғша-* «уылып ваклану» сүзеннән (Севортян, I:617). *Ошак* «бала» сүзе мишәр диалектында да булган: шуннан *ланшак, бланшак, бланчак* (олан сүзе белән контаминация), *улан-ушак, олан-ушак* «яшь-жилкенчәк, бала-чага; колын» (> рус. диал. *лончак* id.) сүзе килә. К. **У-у**.

ОША-У «нравиться; быть подобным» — гом. тк. *ухша-, укша-* «охшау; ошау»; шуннан ук тат. *охшаш* ~ гом. тк. *ухшаш, укшаш* «подобный»; «охшау» > «ошау» мөгънә күчеше типологик характерга ия (күп телләрдә очрый).

Охша- нигезе төрлечә аңлатыла. Безнеңчә сүзнең тамыры

тув., якут., монг. *уғ, ук*, бор. тк. *уқ, оқ* «нәсел, токым, жәвер; кабилә, ыру»; шуннан **уғуш, *оғуш* (< *уқу уш, оқу уш* «нәселе шул»; к. бор. тк. *ош, уш* «шул, менә») «охшашлык» сүзе, аннары *уғуш-а-, оғуш-а-* «охшау» фигыле ясалган.

ОШБУ «этот, эта, это; настоящий» — бор. тк. *ушбу, ушабу* — бор. *уш, уша* (башк. *ошо*) *шушы* һәм *бу* сүзләреннән кәш.

Ошбу сүзенен «дәрәс» язылышы *ушбу* дип раслауның рациональ нигезләре юк. Шулай ук *ошбу* урынына *әлеге* сүзен куллану да унышылы түгел, чөнки *әлеге*, асылда, «бая, әле генә искә алынган» дигән сүз.

ОЮ — к. **ОЙЫ-у**.

ОЯ «гнездо» — гом. тк. *уйа*, чув. *ййва* ~ угыз. *йува* «оя» сүзенен татар сөйләшләрендә фигыль варианты да сакланган: *ойа-у* «оялау, оя кору»; шуннан кар. *уйал-* «оялау» формасы ясалган; чаг. ш. ук монг. *уйага* «лагерь».

ОЯТ, ОЯЛ-У «стыд; стыдиться» — себ. тат. *ойан* «оялчан» — барысы да **ойа-* дигән фигыль тамырына ишарә ясыйлар; ш. ук уйг. *обут*, бор. тк. *увут, уғат, уғиат* «оят», чув. *вйтан-* «оялу» << **увутан-* id. Сүзенен тамыры — **уй* ~ **уғ* ~ **ув* «оят». Чаг. **Уфтану (Офтану)**.

-Ө-

ӨЕГ-Ү «сбегаться (о собаках); толпиться, стоять кучей (об овцах)» — кк., кырг. *уйук-* id. гом. тк. *үй-* «өю» фигыленен интенси́влык формасыннан булса кирәк. К. **Өер**.

ӨЕР «толпа; свора; куча» — гом. тк. *үйүр өй-* < *үй-* фигыленнән, әмма ничек ясалганлыгы бигүк ачык түгел: бөлки, **үйүр* формасы булгандыр; чаг. монг. *үгүр* «иптәшлек, компания». К. **Өер-ү**.

ӨЕР-Ү «клубить; скучивать; ругать» — гом. тк. характердагы *үйүр-* id. *өй-* < *үй-* фигыленен йөклөтү юнөлөшө формасы.

Бу нигездән татар телендә *өерел-ү, өерелмә, өермә* сүзләре ясалган. К. ш. ук диал. *өерт-ү* «өерү, өере белән куу».

ӨЗӘНГЕ «стремя; стремянка» — гом. тк. *үзәңгү, үзәңги* «өзәңге, баскыч» сүзеннән, бор. гом. тк. **йүрән-кү д'үрәң-кү* «өзәңге» сүзеннән; к. чув. *ййрана*, монг. *дөрүгә*, эвенк. *д'брэңки* (Рясяне) «өзәңге»; чаг. чув. *ййра, ййере* «түгөрөк, дүңгөлөк».

Тарихта өзәңге куллану мөһим казанышларның берсе булып исәпләнә: шуның нәтижәсендә кавалерия килеп чыккан (өзәңгесез ат өстендә сугышу мөшкел). Тарихчылар (мәсәлән, И.Л.Кызласов) өзәңгене төрки халыклар уйлап чыгарган дип исәплиләр. Аларча *өзәңге* < *үзәңги* бор. тк. **үзән-* «өскә менү» фигыленнән (*үзә, үзрә, үзәрә* «өстендә; турында; ярдәмендә» кебек иске тат. әдәби-язма тел сүзләре белән тамырдаш). Тат. диал. *ййөзәңге* «өзәңге; тишекле күмәк» бу сүзнең тәүдә *й-*гә башланганлыгын күрсәтсә кирәк. Чаг. **Йөз-ү**.

ӨЗЕЛ-Ү, ӨЗӘЛӘН-Ү «страдание, переживание; страдать,

переживать» — бу сүз *өз-ү* сүзө белән баглы түгел; к. төрек. *үзүл* «өзәләнү», бор. тк. *үдүк* «көчле мөхәббәт», *үз* ~ *үд* «көчле хис». Чаг. ш. ук тат. диал. *өзлә-ү* «авыз ачмыйча көйлөү, хәтта жырлау (рус. «чревовещание»)» — Себер төркиләрендә *үз* «тавышсыз жырлауның бер төрө».

ӨЗЛЕГ-Ү (*өзлек-*) «повторно заболеть» — *өз-ү* фигыленен интенсивлык формасыннан дип уйларга нигезләр бар; чаг. *жыту* — *жытлегу*, *йоту* — *йотлыгу*, *сөрү* — *сөрлегу* һ.б.ш. Ләкин бор. тк. *үзүл*, *үзэл* ~ чув. *верел-* «өзлегу» бүтөн фикерләр уята; к. бор. тк. *үз* (күплек формасы *үзүт*) «явыз рух; дошманчылык», *үзлүк* «явызлык, шайтан шөрре» ~ тат. диал. *өзлек* «чир, кайгы калдыгы».

ӨЗЛЕКСЕЗ «беспрерывно» — *өзел-ү* (к. **Өз-ү**) нигезендә таттар телендә ясалган булса кирәк.

ӨЗ-Ү «прервать, оборвать, рвать (*нить, веревку*); диал. окончить, покончить» — гом. тк. *үз-*, ткм. *үйз-* «өзү». Юнөлеш формаларынан тик *өзел-ү* < гом. тк. *үзүл-* генә актив. Аның каравы татар телендә бу нигездән *өздер-ү* «шәп эшлөү», *өзек* «ачыклык; кытлык» һ.б. ясала.

ӨЙ «дом; изба» — тат., башк. диал. *ев, әү* > чув. *ав*. (себ. тат. *әүлән-* ~ чув. *авлан-* «өйләнү»), гом. тк. *үй, эв, ив*, иске тат. *өйү* ~ бор. тк. *эйү*, якут., эвен. *ийү*, кар. *йү* «өй». Бу сүзнә *өй-ү* фигыле белән чагыштыралар. Икенче яктан, бор. кытай *иң* «квадрат; башня» сүзә нигезендә ясалган дигән фикер бар.

ӨЙЛӘ «полдень; полуденная молитва у мусульман» — чыгт., гом. *үйлә* «өйлә, төш вакыты» сүзеннән; к. бор. тк. *өглә/өдлә* «өйлә» (МК), тамыры **өд*: монг., алт. *үдэ* «өйлә», үдәлә «төшкә тукталу», уйг. *өдләк* «өйлә», *өд* «төш вакыты» (чаг. шумер. *od, id, iid* «көн уртасы»). Ясалышы буенча чаг. *төнлә* (төн-лә).

ӨЙРӘ «суп из крупы» — гом. тк. *үгрә* «өйрә, вак токмач» сүзеннән. Чаг. бор. тк. *өгүр*, чув. *вир* «тары».

ӨКЕ «филин, сыч» — гом. тк. *үкү, үки* «өке, байгыш» — Егоров буенча «звукоподражательное слово» (ягъни өкенең «у-у» дип кычкыруынан). Чаг. немец. *иһи* «өке, ябалак».

ӨЛӘШ-Ү «раздавать; распределять» — < бор. *үлә-* «өлешлөү» фигыленен уртаклык юнөлеше. К. **Өлеш**.

ӨЛГӘШҮ «достигать (успеха), успевать (в учебе)» — бор. **өлгә* — фигыленен уртаклык юнөлеше; к. тув. *үүлгә-* «инициатива күрсәтү, яна эш башлау; майтару»; *үүлгет-* «маташу», якут. *үлүһүй-* (< *үлгүс-*) «өлгәшү» *үлүһүт-* (< *үлгүт-*) «ылыктыру, коткы салу, мавыктыру, **өлгәтү*» -*үүл* тамырынан. К. **Өлгөр**.

ӨЛГЕ «выкройка; часть оконного переплета; шаблон, образец» — к. **Өлеңе**.

ӨЛГЕР «быстрый в действии, хваткий» — гом. *үлгүр-* id. бор. тк. *үүл-* ~ бор. монг. *үйл-* «ижәди эш эшлөү; инициатива күрсәтү» фигыленнән. Шуннан ук алт., хакас. *үлгән* «ижәтчы төңрә». К. **Өлгөр-ү**.

ӨЛГЕР-Ү «успевать, успеть; преуспеть; поспеть» — гом. кыпчак. *үлгүр-* id. Бор. *үүл, үйл-* «ижәди эш башкару» тамырынан (ясалышы ачык түгел). К. **Өлгәш-ү, Өлгөр**.

ӨЛЕНГЕ «занавес снаружи (который вывешивался в случае наличия в доме покойного)», в устарелом знач. также «банний передник» — бор. *үлүңү* < *үрүңү* «рәсемле байрак» сүзеннән, бор. тибет. *һронго* «рәсемле ритуаль байрак» сүзенә кайтып кала (к. бор. тк. *уруңу, уруңу* «байрак» > рус. **хоругвь, хорунга** «сурәтле байрак, чиркәү байрагы», шуннан **хорунжий** хәрби чин, «байракчы»). Ибне Фазлан болгарларда мәетлә өй ишегенә байрак элү, аннары шул байракны мәет салынган арба алдыннан алып бару турында яза: ул «байрак» өленгә булган. Өленгәне бала туган өй тәрәзәсенә дә элгәннәр — ул явыз рухлардан саклаган! Химаяче рәсем ролендә өленгә сонрак төрлә билгеләр, корама һ.б. кулланылган. Шуннан ткм. *үлңңи, үлңңү* «тәрәзә өлгеләге, трафарет, шаблон» — гом. тк. *үлгү* > тат. *өлгә* «үрнәк, шаблон; күкрәкчә корамасы» килә.

Бор. *үрүңү* сүзә «байрак күтәрүче, батыр, герой» мәгънәсендә дә кулланылган, шуннан бу сүзнен фольклористик мәгънәләре килә: якут. *олонхо* «эпос, дастан» < бор. *үлүңү* «батырлар турында жыр» > кк., тат., башк. *үләң, өләң* «эпик жыр», хакас *үлгү* «оран, ялкынлы чакыру» К. т. ук алт. *үлгөр*, тув. *үлгөр*, бурят. *үльгэр*, монг. *үлигэр* «өлгә, үрнәк, чагыштыру; батырлар турында дастан (яшь буыңга үрнәк!)». К. **Оран**.

ӨЛЕШ «часть, доля» — гом. тк. *үлүш* «өлеш» сүзеннән, бор. тк. *өл-* // *өле-* фигыленнән (*өл-үш*); чаг. көнч. тк. *үлү, өлү* «өлеш, кисәк», уйг., тув., бор. тк. *үлүк, үлүг* «өлеш», чув. валә «өлеш». К. **Өләш-ү, Өлкә, Үлчә-ү**.

ӨЛКӘ «область» — уйг., гом. *өлкә, үлкә* «өлкә, край, биләмә, ил» сүзеннән булса кирәк; к. ш. ук уйг., бор. тк. *үлүк*, якут. *үлүк*, тув. *үлүг* «өлеш». Чаг. башк. *бүлкә, бүлкәй* «бүлек, өлкә». К. **Өләшү, Өлеш**.

ӨЛКӘН «старший; взрослый» — н., кк. *үйкән, үлкән*, ккк., ткм. *улуқан, улуккан*, якут. *улаххан* «гаять зур, бөөк» бор. тк. *улуған* «олуг ата, патриарх» сүзеннән; мишәр. диал. бор. тк. *кань*, чув. *хонь, хунь* «ыру атасы, гаиләдә иң олы кеше».

ӨМӘ «коллективная помощь; субботник» — кк., н., уйг. *үмә* «өмә», алт. *омо* «кинәш» — мәгънәсе бик үк ачык түгел. Ж.Вәлиди кар. *ума*, уйг., чыгт. *умак* «халык, кабилә, ыру, зат» сүзә белән чагыштыра; к. ш. ук себ. тат. *ом, ум-йум* «кардәш-ыру», тат. диал. (мишәр.) *бемә* «өмә» ~ мар. *вима, вуме* «өмә» — чуваш теленнән (чув. *веме* < *үмә*).

ӨМЕТ «надежда» — гар. *үмид* «өмет» сүзеннән иске алынма; төрки телләрдә бу сүзнен *умут, мут* кебек вариантлары бар.

ӨН I «явь» — мәгънәсе ачык түгел. Чаг. **Өн II**.

ӨН II «голос; звук» — гом. тк. *үн* «өн, тавыш; дан» сүзеннән; шуннан ук *өн-дә-ү* «взывать». К. **Эндәш-ү**.

ӨН III «нора» — гом. тк. *үн, ин* «өн» сүзеннән; к. ш. ук башк., тат. диал. *өн-, үң-* «су жебетеп ишелү яки убылу, казып керү» көнч. тк. *үңү* «агач куышы», кк. *үнүр, үнүр* «өн, куыш», бор. тк. *үң-* «үтәли тишәп чыгару» (МК).

ӨНГӘЛ «холка (*лошади*)» — к. **Умрау**.

ӨРӘК «призрак; привидение» — тат., башк. *өрәк*, чув. *өрех*

«өрөк, жан» — тат. диал. (себ. тат.) *әүрәк, аурак* «өрөк, өрвах» сүзеннән булса кирәк (гар. *аруах-ун* «рухлар» дигәннән); к. ш. ук диал. *арбак* (*арвах* «убыр, өрәк»). Чаг. якут. *үөр* «тәннән чыккан жан».

ӨРӘҢГЕ «клен» — уйг. *үрәңги*, чув. *вөрөнә* «өрәңге» ~ бор. тк. *үрән, үрүң* «ак» (МК) сүзеннән булса кирәк; чаг. диал. *чаган* «өрәңге» < монг. *чаган* «ак, ак агач, өрәңге»; гомс. *акча агач* «өрәңге».

ӨРЕ «навар, жир на бульоне» — алт. *өрү, өрө* «өске өлөш, өст» сүзеннән булса кирәк; к. хакас., тув., алт. *өрүмэ, өрүңмэ*, якут. *үрүмэ* «өре, күбек, каймак; өске юка боз, элпэ», монг. *өрүмэ*, бурят. *өрмэ* «өйрә өстөндөгө элпэ, өре». Чаг. ш. ук чув. *вөрә-* «кайнау».

ӨРЕК «урюк; абрикос» — гом. тк. *өрүк, өкрүк* бор. тк. *арүг, ариг* «өрөк, чия» сүзеннән, ясалышы ачык түгел; чаг. себ. тат. *өрән*, алт. *үрэн*, тув. *үрүң* «бөртек, чикләвек, чикләвек төшө, төш» (*үр* «орлык») сүзеннән.

ӨРЛЕК «балка, переключатель» — кыпчак телләрендә һәм алтай өлкөсөндө таралган сүз, башк. *өрлек*, кк. диал. *үрлик*, ккк. *үрлик, өрлик* «матча, өрлек; матча, терәү», чув. *вөрлек* «өрлек, колга», алт. *өрлөд* «киртөлөк». Тамыры ачык түгел.

ӨСТ «поверхность, верх» — гом. тк. *үст-* бор. тк. *үсүн* > тув. *үзүн* «өст, өске як» сүзеннән дип уйланыла (*үсүн* > *үстү* > *үст*). Чаг. **Аст**.

ӨСТУАН *уст.* «павильон, беседка» — иске өд. (Г.Кандалый) *өстөхан* < уйг. *устухан* «изге кабер, каркас, сөякләр», бор. «мәжүси табыну урыны, пот» (> *рус истукан*) < фарсы. *устухан* «сөякләр; кабер» сүзеннән.

ӨТЕР «запятая» — гом. тк. *өтрә, өтүрү* id. — гарәпчөдөн.

ӨТЕРГЕ «долото» — иске тат. *өтер-ү* «төртөп тишү» сүзеннән; к. бор. тк. *өтүр-* «тишү, телү», *өт* (> тув., хакас. *үт*) «тишек»; чаг. якут. *үтүрүй-* «төртү, төртөп чыгу», тат. диал. *өтә-ү* «этеп шудыру».

ӨЧ «три» — гом. тк. *үч* id.

ӨЯЗ «уезд» — рус теленнән (*уездить* «атта өйлөнөп чыгу» сүзеннән).

ӨЯК «подбрюшница, пышный мех» — мар., чув. *вәйя, вайа* «өрпәк», чыгт. *үйәк*, алт. *үйәк* «өяк, өрпәк, чуқ», төптә «почкак, тиренен бер почмагы» бор. тк. *үкәк, үвәк* «почмак башнясы, зодиак йолдызлыгы» сүзеннән, шуннан ук Идел буе шәһәрләренен берсе *Үкәк/Үвәк* исеме.

ӨЯНӘК «эпилепсия» — ниндидер *өйә* нигезеннән; чаг. башк. *өйә-лә-ү*, себ. тат. *өйәтә-ү* «тора алмыйча яту».

ӨЯНКЕ «ива» — тат. диал. *үйәнке, эвәнке, бәнке* ~ чув. *эвенке* ~ башк. *өйәнке* id., кк. *үйәнки* «өрәңге»; тат. диал. *үк* id. Чыгышы ачык түгел. Дистинктив Идел-Урал сүзе булса кирәк.

-II-

ПАЙ «пай; доля» — гом. тк. *пай* «пай, өлөш» сүзеннән; к. тат. диал. *бай* «өлөш» (*ата бае* — атадан өлөшкә тигән мирас). Асылда, ирани (фарсы). *бәһ, бей* «өлөш, пай» сүзеннән булса кирәк. Рус. *пай, паёк* — төрекчөдөн. Чаг. **Баек**.

ПАКЪ «чистый» — фарсы. *пак'* «пакъ, саф, таза» сүзеннән.

ПАЛАС «ковер; половик» — фарсы. *палас* «палас, чыпта» сүзеннән; к. чув., үзб. *палас, полос* «палас».

ПАЛАЧ «палач» — рус теленнән; рус теленә исә гомс. *палачы* «пычакчы» (*пала* «кеше үтерә торган зур пычак») сүзеннән.

ПАҢГЫ «вид гриба» — мар., морд. һ.б. фин-угор. *панга* id. Бу сүз еш кына һинд. *банг* «наркотик үсемлек (киндераш, махсус гөмбә)» белән чагыштырыла. Ихтимал, борынгы атаклы сома наркотигы шулдыр.

ПАПАДИЯ «большая ромашка» — гомс. *пападия* «пападия» сүзеннән (асылда, грекча *пападия* «поп хатыны; ромашка»).

ПАРЛАК «блестящий (успех)» — гомс. *парлак* «бик шәп, парлак» (*парла-* «ялтырау, очкынлану») сүзеннән. Чаг. тат. *парылдау* «жилфердәү».

ПАРЧА «парча; узор; отрывок; фрагмент» — фарсы-таж. *пара-ча* «кечкенә кисәкчә» сүзеннән, *пара, парә* «кисәк, өлөш» нигезеннән; к. иск. тат. өд. *парә-парә* булу. К. **Чөлпәрәмә**.

ПАТША «царь, падишах» — фарсы. *падишаһ* «төхөттөгә шаһ» (*пад, пати* «төхөт», *шаһ* «шаһ») сүзеннән.

ПӘЖЕ, ПӘЖИ «пенька; кудель» — к. тат. диал. *пәче, пәце* «пәже, баса», тат. *баса*, диал. *маса* (себ. тат.), *паса* (мишәр.) «аксыл киндераш» диал. (мишәр.) *пучы, пуцы*, чув. *пучя* «шнур, киндерә»; боларнын тамыры төрки һәм фин-угор телләре өчен уртақ булган *пач, поч* «сүс, киндераш» сүзе булса кирәк; к. мар. *поч* «аркан, киндерә, бау», *пач* «киндер кисәге, киндер туыма», удм. *пыш, пуч, поч* «киндераш, сүс», морд. *паця* «яулык» — төрки телләрдән? К. **Баса, Мичәү**.

ПӘЖМӘ, ПАЖМА «усадыба, участок земли с домом» — диал. *пәзьма, пәжум*, чув. *пәзма*, рус. *пәзьмо, позём* «тирес, тиресле жир» сүзеннән дип уйланыла, ләкин мар. *паз* «чабынлык кишәрә» бүтөн фаразларга да урын калдыра.

ПӘЙГАМБӘР «пророк» — фарсы. *пәйгамбәр* «пәйгамбәр» сүзеннән (*пәйгам* «хәбәр, вәхи», *бәр-* // *бар-* *бардан* «китерү» фыгыленен нигезе).

ПӘЙДА *пәйда булу* «появляться, обнаруживаться» — фарсы. *пайда* «барлыкка килү, туу күренеше» сүзеннән.

ПӘКЕ «перочинный ножик» — фарсы-таж. *паки, паку* «пәке» сүзеннән.

ПӘКРӘ «вид осетровых» — калм. *бекре*, чыгт. *бекре*, кк. *бекрә* «чуар чөгә».

ПӘРӘВЕЗ «паутина» — фарсы. *паровоза* «һавада очып йөрүче нәрсә» сүзеннән; к. тат. диал. *пәрвәза* «пәрәвез», иск. тат. *пәрваз кылу* «очу, очышта булу».

ПӘРӘМӘЧ «перемьяч; ватрушка» — чув. диал. *перемеч* «пәрәмәч», удм. *перемеч*, мар. *перемец, бөремеч* < тат. диал. *бүрәмәч* < *бүгүрэмәч* «пәрәмәч, түгәрәк күмәч»; к. гом. тк. *бүгрә//буфра* «йомарлак» сүзеннән; к. чыгт. *буфрамач* «кабартма, пәрәмәч», тат. диал. *пәрәнәч, пирипис, пәрәмәч, пәрәмәчэ*, чув. *пүремес* «пәрәмәч». К. **Бавырсак, Букча, Бөрәңге**.

ПЭРДӘ «занавес» — фарсы-таж. *парда* «пәрдә; канат».
ПӘРИ «черт; бес» — мар. *парий*, удм. *пери*, тат. диал. *фәри* > чув. *хәвери* «пәри» — фарсы. *пари* «пәри» сүзеннән.

ПӘЙЛЕВАН «богатырь; силач» — фарсы. *pahlawan, palhawan* «пәһлүан, батыр» бор. фарсы. *parthava(n)* (> таж. *партаван*) «парфянин» сүзеннән. К. Әхмәтъянов, 1989: 40. К. **Балабан, Барабан**.

ПЕЛӘШ «плешь, лысина» — рус теленнән.

ПЕСИ «киска, кошка» — гом. тк. *печек//пешек, пишәк//писәк* «песи» сүзеннән — асылда, песиләрне чакыру ымлыгы (тат. *пес-пес*, рус. *кис-кис*, һинд. *бис-бис*, англиз. *puss-puss, bis-bis*) нигезендә ясалган; к. тат. диал. *пешәк, печәк, печәй, мөчәй* «песи» (шундый формалардан үзгәрәп *мөчә* сүзе дә килеп чыккан), кк. *пишик, мышык*, үзб. диал. *мышак, пишәк*, монг. *биисэй* «мөчә». Чаг. гар. *баси*, англиз. *pussy* «песи, песекәй».

ПЕСНӘК «синица, синичка» — рус. диал. *мясник* «песнәк» сүзеннән (беренчел мәгънәсе «итчә» — песнәкнән итчеләр янында йөрергә яратуыннанмы яки итчеләрнең киеме песнәккә охшаганлыктан әйтелгәнме, билгесез. к. диал. *песник, песлик* «песнәк». Мар., удм. *пислэг, писник* «песнәк» — татарчадан.

ПЕЧӘН «сено» — көнч. тк. *пичән* «печән», кар., кум. *бичән* «печән», бор. тк. *пичән* «үрмә үсемлек» (Радлов), н., кк., ккк. *пишен*, алт. диал., кырг. *пычан, пыжан* «печән», мар. *пилчән, пилсән* «печән, билчән», чув. *писен* «билчән, чөнечкеле куак», себ. тат. *пицан* «утлык, печәнлек». **Печ-ү** (к.) *фигыленнән*.

ПЕЧМӘН «весенний праздник с выходом на поля» — рус. *веснянка* сүзеннән, к. ш. ук удм. *бисмянь*, мар. *пысман* «ызан, жир очы».

ПЕЧТЕК «мизерный» — гом. тк. *пичик* «бик кечкенә» сүзеннән, ниндидер *пич* // *бич* тамырыннан; к. диал. *печек, печеки, печтеки* «кечкенә» — чув. *пешек*, госм. *бечук*, якут. *бичикән, бычыкан, бычйкай*, тув. *бича*.

ПЕЧТӘЛ, ПЕЧТӘН *диал.* «незванный помощник» — русча *фискал* — XVIII гасырда крестьяннарга акыл биреп йөрергә билгеләнгән мәгърифәтле «салым жыючы» дигән сүз (салым регуляр рәвештә килеп торсын өчен хужалык эшләре нормаль барырга тиеш. Шуна күрә фискал бер уңайдан хужалык инструкторы ролен дә үтәргә тиеш булган); соңрак рус телендә *фискал* (латинча *фискалис* «кәжүнни») «хөкүмәтнең яшерен агенты» мәгънәсен алган.

Татар сөйләм телендәге *печтәнләнү* «кирәкмәгәнгә яисә риялы рәвештә кеше хәленә кергән булу, ярдәм тәкъдим итү» һ.б. ш. Екатерина II «фискалларының» реаль ярдәм итә алмаганлыгын күрсәтә.

ПЕЧ-Ү «обмануть; ограбить» *диал.* кроить одежду» — уйг., үзү. *бич-id*. < гом. тк. *быч-, пыч-* «аркылыга кисү» *фигыленен* палаталь вариантыннан.

ПЕШЕ «гибкий, неломкий; удалой, опытный» — мар. *пысы*, кк. *пысык*, алт., телеут. *пыжык*, шор. *пышыф*, хакас. *пызыф*, кырг.

бышык, тув. *быжыф* «пеше, өлгер, өлгергән», тат. (сирәк кулланьла) *пеше-* «өлгертү, кондициягә житкерү» *фигыленнән*; к. кк. *пысы-id*; бу *фигыль* исә, үз чиратында, гом. тк. (тат.) *пеш-, пиш-, биш-, быш-* «ут эссесендә пешү» *фигыленен* варианты шикелле.

ПЕШ-Ү «вариться; печься» — чув. *пиш-*. гом. тк. *пиш-, алт. пыш-, кырг. быш-, якут. буш-, бус-* «пешү» варианты бу сүзнә согд. *ршүс* ~ бор. иран. *rixs, рас*, скр. *рач rakva* «пешү, пешерү» сүзе белән чагыштырырга юл калдыра (ягъни һинд-евр. **рек-* тамыры белән баглана); моңа охшаш сүзләр бүтән телләрдә дә күзәтелә; к. коми. *пузь-, пожь-* «пешерү».

ПИМА «пимы, валенки» — рус., ненец. *пема*, коми. *пими* «пима».

ПИРӘШ «крепкое пиво» — иске тат. *пыйраш* чув. *пыраш* сүзеннән булса кирәк: хәзергә чуваш сүзлекләрендә бу сүз юк, ләкин мар. *пуйыр, пуро*, морд. *пуре*, венгр. *bor* «сыра» сүзеннән чув. *пуйраш, пыраш* нигезе ясалма ала. Бүтән төрки телләрдән к. төрек. *бира*, «сыра».

Пичәт «печатать (на документе); обои» — беренче мәгънәдә рус теленнән. Рус *печатать* — немец. *Petschajt* «мөһер» сүзләре исә борынгы төрки *пути-, пими-, пичи-* < борынгы кытай **пичт* — «кисть белән язу, кисть» сүзенә тоташа. И.Г.Добродомов фикеренчә, рус. *печатлять* (впечатлять) «мөһер салу, пичәтле итү» болгарча **пичәтле* «пичәтләнгән, кисть белән бизәлгән» сүзеннән; димәк *печатать* < болгарча *пичәт* (-т борынгы төрки сүз ясагыч кушымча) «кисть, чук белән төшерелгән бизәк, мөһер» (к. Тукайда «Ашый пичәтле перәннек кенә»).

Пичәт сүзен татар телен шул язгылышта куллану хәерле. **бастыру** сүзенен артына күп мәгънәлеге искә алып, шунун урынына **пичәтләү** сүзен кулланырга мөмкин. К. ш. ук **Бәти**.

ПОЛЫН «плен, пленный» — рус теленнән, рус теленә исә бор. тк. телләрдән; к. бор. тк. *болон, болуң* «качкын, плен» (МК), уйг. *полун, пулун* «паника, плен» төрки сүз дип исәпләнә.

Полын сүзен төрки телләрдә борынгы славян алынмасы дигән фикер дә бар (К.Н.Мenges Zn einigen Siawisch-türkischen Beziehungen. Tatarica. Finnland, 1987, с. 233—239) — бу сүз күпсанлы славян әсирләр теленнән таралган, диләр.

ПОРАК: **порака оны** «плата натурой (мукой) за помол в мельнице» — тат. диал. *борак*, удм. *бурак*, ар. *урак, пырак*, чув. *парах* — «житен талкыганда, йон теткәндә һ.б.ш. чыккан тузан», башк. **порака** «иген серкәсе» — бор. *бор, бур* — бор. рус. *бурь* «учактан күтөрелгән көл, корым» тамырыннан. Чаг. рус. **прах, порох** (шуннан — **порошок**) — фарсы. тк. **барут, барук** «дары»: дары селитра ярдәмендә ясалган, селитра исә мәете череп беткән каберләренә эстинасына ак онтак булып утыра һәм шуннан жыеп алына. **Порака оны** — тегермән диварларындагы кунык он — күчерелмә мәгъ. «ашлык тарттырган өчен түләү» булып киткән.

ПОС «испарение; туман с дымом» — гом. тк. *пос* «пос»

(МК), чув. *пӑс*, *поас* «пос, ис, бәс». Коми. *пуш* «ис, пар», *бус* «тузан», удм. *бус* «томан», төтен, пар» төрки телләрдән булса кирәк. Чаг. тат. *посқақ* «вак кына яңгыр сибәләү».

ПОС — «прятаться и наблюдать» — удм. *пыс-*, азәрб., кк., чыгт. *бус-*, бор. тк. *пус-* «поскында утыру» — борынгы хәрби термин.

ПОСТАУ «тонкое сукно» — башк. *бустай*, *пустау*, чув. *пустав*, *постав* «сукно, плис», удм. *пустал*, венг. *poszto*, *postal*, *postav* «сукно», госм. *пастав* «сукно кисәге» h.б. рус. *полстина*, *полсть* «постау, юка келәм, сукно кисәге» яки немец. *Polster* «келәм» сүзеннән булса кирәк. В.Г.Егоров тув. *пос-даавы* «тукума товар» сүзе белән чагыштыра, бу сүз исә төрки һәм монгол сүзләреннән дип фараз ителә.

ПОТ I «пуд» — рус теленнән.

ПОТ II «идол, кумир» — төрки телләргә санскрит теленнән бор. фарсы теле аша кергән; к. бор. тк. *бут* «Будда, Будда статуясы» — фарсы. *бут* «Будда».

ПОЧМАК «угол» — морфологик структурасы ачык кебек булса да (*поч-мак*), сүзенң ясалышы ачык түгел; к. көнч. тк., чыгт. *бучмак* «почмак», чыгт., куман. *бучкак* «почмак», госм. *бужак*, кырым, *бужук* «почмак; ярты», үзб. *бурчак* «почмак», *бурч* «почмак, оч, кырый»; шулай итеп, баштан ук бер мөгһнәдәге ике сүз *бурч-мак* һәм *бурч-как* ясалган дип фаразларга мөмкин. К. **Почык**.

ПОЧЫК «половина; курносый» — кк. *пушык* «почык», бор. тк. *виçиç* «ярык, почмак», госм. *бужак*; *бужук* «ярты; почмак», бор. тк. *булуңчук* «өлеш, ярты» (*булуң* «почмак, кырый, үлчәү») сүзеннән. Кайбер татар сүзлекләрендә *почыкны потчык* дип аңлату дәрес түгел.

ПОШИ «лось» — тат. диал., башк. *мышы*, *мышый*, *пышый*, *пеше*, чув. *пӑши* «пошый, болан» фин-угор телләреннән; к. мар. *пучо*, удм. *пужей*, коми. *пэж*, манси. *пааши* «пошый, яшь болан», рус. *пыж* «боланчык» (шуннан *пыжик* «болан бозавы тиресе»); тат. диал. *пышым* «пошый яисә болан тиресеннән ясалган ыштыр», *пыштыр* «тире аякчау, чарык» сүзләре дә шуннан.

ПУЛ I диал. «отмостки; полати в бане» — к. фарсы. *пул*, *пол* «ләүкә, киштә, күпер». Рус теленнән түгел.

ПУЛ II диал. «кон (в игре)» — бор. тат. *пул*, *пӱл* «монета» сүзеннән. Бөтен Шәрәктә билгеле бу сүз бор. грек. *оболдан* килә.

ПУЛАТ «дворец, каменное здание» — рус. *полати*, *полата*, *палата* «сарай, пулат» сүзеннән.

ПУМАЛА «помело» — рус теленнән.

ПУТА «широкий ремень, пояс» — фарсы. *пота*, *фото* «пута, капчык, янчык» сүзеннән. Рус *фата* «киң бөркөнчек» тә шуннан.

ПУТАЛ «поталь» — гар. *мөталла*, *моталла* «алтынланган» сүзеннән (гар., фарсы. *тәлла*, *тилла* «алтын»). Рус. *поталь* — төрки телләрдән.

ПУТЕМАР «перевязь с сумочкой для хранения амулета» — диал. *бутмар*, *бутумар*, *муйтымар*, чув. *путмар*, удм. *бутьмар*, морд. *потмар* «сандык; шкаф» — татарча (борынгы болгарча)

буй томар «гәүдәгә, буйга киелә торган томар» сүзеннән. К. мишәрлә *буй бөтү* «путемар»; чыгт., тк. *тумар* «бәти савыгы». *Путемар* (п!) яңгырашы чуваш теленнән.

ПЫЛАУ «плов» — төптә һинд сүзе булып, шуннан кин таралган сүз (рус. *плов*). Татар теленә Урта Азия телләреннән кергән.

ПЫЧАК «нож» — гом. тк. *пычак* // *бычак* «пычак», бор. тк. *быч-чак* «кисә торган нәрсә» сүзеннән. К. **Пычки**.

ПЫЧРАК «грязный» — *былчырак* (к.) сүзеннән кыскарган, *пычра-у* исә *былчыра-удан*.

ПЫЧКЫ «пила» — *пыч-у* «аркылы кисү» фигыленнән («пычкы»). Гом. тк. *пычки*, *бычгы*; удм. *бызгы* < болгар. **быжгы* id.

ПЫЯЛА «стекло» — фарсы. *пиала* «фарфор; фарфор яки пыяла савыт» сүзеннән.

-Р-

РАС «верно, правильно» — фарсы. *раст* «рас, төгәл, туры» сүзеннән (чаг. латин. *recto*, немец. *richtig* «туры, дәрес, уң»).

РӘВЕШ «образ, облик, вид» — фарсы. *равиш* «рәвеш, хәрәкәт рәвеше, агыш, барыш» сүзеннән (*rawan* «бару, китү» фигыль нигезеннән).

РӘЕШ «наряд» — фарсы. *араиш* «бизәк, бизәү», *арастан* «бизәү, ясау, төзәтү» (тамыры *рас-* «дәрес, төзек»). К. чув. *эриш* ~ мар. *йрыш* «рәешле» < болгар. ~ тат. **эрәйеш*. К. Әхмәтьянов, 1981: 116—117.

РӘНЖЕ-Ү «обижаться; страдать; -кк., ккк. *ренжи-* фарсы. *ранжидан* «рәнжү» сүзеннән ярымкалька; сүзенң тамыры фарсы. *рәнж* «азап, яра».

РӘТ «ряд; порядок; толк» — сүзлекләрдә бер сүз итеп бирелә, әмма анын артында ике аерым сүз торса кирәк: беренчесе — русча *ряд*, икенчесе нугай һәм Добружа татарлары телендәгә *рәт*, *рәэт*, *рәһәт* «жинел»; *рәтлә-ү*, *рәтле* сүзләренен тамыры — соңгы *рәт* булуы ихтимал. К. **Рәхәт**.

Чув. *ерет* < тат. *эрәт*; удм. *рад*, *рат*, мар. *радә* id. рус теленнән.

РӘХӘТ «удовольствие, блаженство < гар. *рахәт* «жиләс», рух «жил исү; тын алу, ял итү» тамырыннан.

РӘШӘ «марево; мираж» — рус. *ржа*, *рьдя* «кызгылт томан, рәшә» сүзеннән; к. диал. *эрәшә*, *ыржа* (мишәр.) «рәшә»; чув. *ырша*, мар. *эрежа* «рәшә». К. Әхмәтьянов, 1989: 9.

РЫСКАЛ «счастье» — чув. *йрәскал*, *ерәскел*, мар. *рыскал* «бөхет; өләш» — кк. *ырыскал* id., фарсы. *рузгар* «көндәлек ризык» сүзеннән үзгәргән булса кирәк; к. кырг. *оразгар* «байлык». К. **Ураз**.

-С-

САБА «кожаный бурдюк для кумыса» — башк., кк. **саба** «тире капчык, тырыс», монг., бурят. *саба*, хакас. *сабан*, *шабан* «мичкә», алт. *сабаиш* «чиләк, тырыс», тув. *сава* «савыт; аналык»

h.б., ясалышы һәм чыгышы ачык түгел; чаг. кырым., көнч. тк. *саба* «өлөш», фарсы. *сабу*, *саба* «чүлмөк, чилөк, төлинка».

САБАК I «урок» — гар. *сабак-ун* «сабак, дәрес, укып күрсөтү» сүзөннөн.

САБАК II «стебель» — *сап* (к) сүзөннөн (*сап- ақ* > *сабак*).

САБАН «пflug; пахота» — гом. тк. *сабан* «сабан, сука; игеннәр, иген кыры, басу» сүзөннөн, удм., чув. *сабан* «агач сабан, көкрә агач, агач кисү өчен жайланма («козлы», шул ук мөгһнәдә рус. диал. *сабан*)», мар. *саван* «козлы» h.б., рус. *сабан* «сабан, бүрәнә ташу өчен зур чана» — бу сүзнен гом. тк., тат. *сарман*, *сарпан*, *сапан*, *сакпан*, *сапкан*, фарсы. *сапан* «арбалет; катапульта» сүзе белән бәйләнешенә ишарә итә. Элекке төрки гаскәрләрдә авыр чана сыман станлы мәнжәниктәрны еш кына жирдән сөйрәтеп күчереп йөрткөннәр. К. төрөк. *саран* (*сапан*) «мәнжәниктә; мичөү арканы» (сабанны, димәк, мичөүлөп тартканнар). Чаг. ш. ук таж. диал. *сапун*, *сәпән* «төрән», бор. ирани. *срәпа* «тимер, төрән», шумер. *sabatī* «иген игү, сөрү».

САБЫН «мыло» — фарсы. *сабун* сүзөннөн булса кирәк, бик күп телләргә таралган сүз; к. гом. тк. *сабын*, монг. *сабан*, гар. *сабун*, латин. *sapo(n)*, немец. *Seife* «сабын». Урта Азиядә, Иранда, Һиндстанда элек-электән сабын урынына шундагы бер үсемлекнең күбекләнүчән тамырын кулланганнар. Бу тамыр фарсыча *соибун* «югыч тамыр» дип атала. Үсемлекнең латинча исеме — *saponaria*.

Тат. диал. *сабын* ~ чув. *супань*, *сопань*, мар. *шовын*, *шавын*, морд. *сапонь* (азакта йомшак *-нь*) варианты игътибарга лаек.

САБЫР «терпеливый, спокойный» — гар. *сабр-ун* «сабырлык» сүзөннөн (татар телендә башта *сабырлы* «сабыр» сүзе таралган булган, соныннан ул *сабыр* белән алмаштырылган).

САВЫМ «счет ниток в пряже» — > чув. сум. бор. тат. *саум* «сигез ярим грамм көмеш; туй бүлгә» (себ. тат. *сауым* id. — бор. болгар **сау-* > чув. *су-*) «санау» сүзөннөн. Борынгы Болгар һәм Казан дөүләтләре чорында *савым*, гомумән, жеп исәбендә төп берәмлек була; *өч бөртөк* — *1 савым*, *10 савым* — *1 басма*, *10 басма* — *1 каре* (4 аршин). Шундый ук исәп мариларда да саклана: *3 пйрцы* (бөртөк) — *1 лыдма* (*лыд-* «санау»), *10 лыдма* — *1 паима*, *10 паима* — *1 кынер* (*кынер-* каре, «терсәк» дигән сүз).

САВЫР «круп лошади» — том. тк. *сагыр*, *сагыры* «ат кабырга-сы, ат янбашы, шуннан эшлөнгән күн» сүзөннөн. К. **Саурий**.

САВЫТ «посуда» — гом. тк. *сагыт* «савыт, киём, кипрән (оболочка)» сүзөннөн. Бор. *сағ* «металлдан коелган нәрсә» сүзенң күплек формасы (*сагыт*); к. үзб. *совут*, бор. чыгт., куман. *сагыт* «панцирь, көбә күлмөк». Бор. Идел буе төркиләре шәһәре *Сақсин* исеме дә *сагын* «савытчы, көбөчә» сүзөннән; к. бор. тк. *сақсық*, *сағулга*, чыгт. *сақсық*, *сағу* «савыт-саба» (Зәмәхшәри). Чаг. кум. *сагь* «мера сыпучих тел».

САГА «биток; мяч, полотно скатанное из шерсти коровы» — гом. тк. *сақа* (*шақа* «сыйрак сөягә, бөкәл сөягә» сүзөннөн) к. **Шака**); к. көнч. тк. *сағай*, бурят. *шағай*, монг. *сигай* «тубык яки

бөкәл сөягә», якут. *сыағай* «сака, шака» h.б.; к. рус. диал. *сақ* «Кала» уенында аткы (бита)». К. **Шәмәй**.

САГЫЗ «сера (жевательная)» — гом. тк. *сағыз*, *саңыз*, *сақыз* «сағыз, чәер, сумала» — бор. гом. тк. *саккыр* «сағыз, чәер» сүзөннән (к. **Чәер**); к. бор. тк. *сақыр* «сағыз, чәер» (МК), чув. *сухяр* «чәер, сағыз».

САГЫЗАК «крупный вид шмеля» — бор. *сағыз-ғак* «чагучы» сүзөннән, *сағыз-* // *сагыд-* «чагу, кадау» фигыленнән, гом. тк. *сак-* // *чак-* «чагу, кадау» тамырыннан; к. диал. *сағадақ* ~ башк. *сағыдақ* «шөпшә, сағызак», тув. *шаашкак* «сағызак, чуар кигәвен», хакас. *сасхақ* «сағызак», *сас-* «кадау, тишү, чагу».

Сағызак сүзен **сағыз** «чәер» белән бәйләп аңлату да игътибарга лаеклы.

САГЫМ «мираж; фантазия» — кк., ккк. *сагым*, н., кум. *сагын-* id. — бор. *сақ-*, *сағ-* «уйлау, күзаллау, фикерләү» сүзөннән. К. **Сагыш**.

САГЫШ «тоска, печаль» — гом. тк. *сагыш*, *сақыш* «уй, фикер, ният» ~ бор. тк. *сақ-* // *сагы-* «уйлау» (шуннан ук *сагы-н-у*); чаг. ш. ук бор. тк. *сакынч* «кайгы» (МК), бор. чыгт. *сансыз-сақышсыз* «исәпсез-сансыз» (Боровков), Чаг. **Сан**.

САЕН *послелог* «еже-; каждый» — гом. тк. *сайын*, чув. *сайран* «саен», уйг., бор. тк. *сайу* «саен, санап» — бор. тк. *са-*, *сагы-* «санау» фигыленен адвербиаль формасыннан (*сай-у*, *сай-ун* «санап, санаырак») дип хисапланыла (Рамстедт, Гобэйн).

САЕСКАН «сорока» — тат. диал. *савысқан*, *сәвескән*, *саурыскан*, гом. тк. *сағысқан*, *сақсаган*, *сағызган*, *сағырткан* h.б. саескан авазын белдергән *сағыр*, *сақыр* төкъледи сүзөннән. Мар. *шогертем* «саескан» бор. болгар. **сағырткан* «саескан» сүзөннән булса кирәк [*a* > *o*], [*c* > *ш*]. К. чыгт., кырг. *сағызған*, алт. *сағысқан* «саескан», кб. *чаканжик*, осетин. *зәғәнзәғ* «саескан», монг. *сагажигай* (бор. тк., чыгт. *чигай*, *жигай* «кош»), бурят. *шаазгай*, *шагагай*, якут. *сажагай* «саескан»; удм. *сезь*, эрзя. *сезьган* «саескан» төрки телләрдән.

САЗ «болото» — гом. тк. *саз*, бор. тк. *саргь* «саз, былчырак» сүзөннән; к. чув. *шур*, башк. *шар* «камышлы сазлык» ~ госм. *саз* «камыш курай»; венг. *scar* (*сар*) «саз» — бор. тк. телләрдән. К. **Сарут**, **Сазан**. К. Әхмәтъянов, 1991: 113.

САЗАН «сазан» — бор. тк. **сарғаң* «сазан» сүзөннән (к. украин. *шаран* «сазан» бор. тк. телләрдән), тамыры *саз*, *сар* (к. **Саз**) яки *саз-а-* < **сар-ға-* «агару, сазау» (Рамстедт); тув. *сазан* «тапталган, таушалган», тат. диал. *саза-* «озак вакыт яшәү; саргаю», чув. *сара-* «сазау».

САЙ «мелкий, неглубокий» — гом. тк. *сай* «сай, сайлык, сай елга, коры елга, коры елга үзәне, вак ташлык» сүзөннән; к. ш. ук азәрб. *чай* «елга», чыгт., кк., тув. *сайыр*, монг. *сайур* «коры үзәндәге вак ташлык» ~ тат. *саез* «сай жир».

САЙГАК «сайгак». Тат. диал (мишәр) *сайгак*, *сайак* «азгын, ялгыз йөрүчә», кк., кырг., кум., ткм. *сайак*, мар. (төрки телләрдән) *сайак*, *шайак* «сукбай, качак; таркалган, көтүчесез;

ялгыз, көтүдөн читтө; ят, чит», алт. *сайаң* «сирөк», кырг. *сай* «тиз йөрүчөн; шөл, чарыс». Сүзнөң нигезе бор. *сай-*, *сайақ-* «таркаду, таралып качу; сизгер булу».

САЙГАУ «настил, накат, жерди, положенные или прибитые рядами» — бор. тат., тув. *сайга-* «төзү, сайгау салу» фигыленнөн (гом. тк. *сай* «рөт, тезем»); к. диал. *сайгак* «идөн, түшөм, түшөмө, ихата», иске тат. *сайгак* «идөн тактасы», алт., тат. диал. (тау ягы) *сай* «рөт, тезмө, чабата шакмаклары», *сай-* «тезү», чув. *сай* «сайгау, төрөк», *сайхах*, *сайхалāх* «сайгауга ярарлык агач» (бу сүзнөң көнч. тк. *сай-* «чөнчү» сүзө белөн бөйлөнөшө шикле.) К. Әхмәтиянов, 1989:139.

САДАК «колчан» — гом. тк. *саадак*, *сағадак*, *сагайдак*, монг. *саадаг*, «сайдак, ук» — Ж.Ш.Дондуков фикеренчө, монг. *саа-*, *сага-* «ук ату» фигыленнөн. Н.Гумилев фикеренчө, бор. хунн телендө *сагайдак* «итек» (< *сагай атақ* «уң итек»?) — чөнки элек укны итек кунучына тыгып йөрткөннөр.

САЙЛА-У «выбирать» — мар. *сайла-*, чув. *суйла-*, гом. кыпчак. *сайла-* «сайлау», алт. *сайла-* «чиклөвек чистарту», чыгт. *сайла-* «санау, санга-исөпкө кертү, сайлау» — тат. диал., гом. тк. *сай* «сан, исөп» сүзөннөн, анын «аз санлы, яхшы сыйфатлы» мөгънөсеннөн; к. кар. *сайла-* «яхшыга исөплөү», *сайлы* «исөпле, сайланган», гагауз. *сайгы* «хөрмөт» һ.б. *Сай*, *сайы* «сан, хөрмөт» тамыры бор. тк. *са-* «санау, санлау, исөплөү» фигыленнөн килө, шуннан ук тат. *саен*, сан. *сана-у*, *сагын-у*, *сагыш* сүзлөрө дө ясалган. К. Сайра-у.

САЙРА-У «петь (о птицах); говорить, словно петь (о человеке)» — гом. тк. (күп теллөрдө сирөк кенө очрый) *сайра-* «сайрау, шыкырдау, чөкөрдөү» бор. тк. *сайыр* «мактау жыры» сүзөннөн (ихтимал, *сай ыры* тэгъбиреннөндөр, ягъни «мактау жыры» була). Бор. тк. *сайра*, *сайру* «сандугач», монг. *сайр-ха* «мактану». К. Сайла-у.

САК «осторожный; охрана» — гом. тк. *сак*, *саг* «сак, акыллы, айнык, сау, исән» — бор. гом. тк. *са-г* «саклана торган» сүзөннөн, шуннан ук *сау* (к.).

САКА «мыт (болезнь лошадей)» — гом. тк. *сақа*, *саңа* «сакал, сакал сыман нөрсө» сүзөннөн, шул ук нигездөн к. **Сакал**, **Сакау**, **Саңак**, **Талак**; к. тат. диал. *сақал* «ияк, ияк астына киелө торган бизөнү әйбере», *сақа* «агачнын түбөнге ботагы», башк. *һағак* «агачнын иң түбөнге ботагы, балта сакалы», чыгт. *сақа* «балта сакалы», кк., ккк. *саға* «елга тамагы. күл бугазы, сөңгенең сапка кидертелө торган урыны», чув. *саха*, *сака* «сака», кк., куман. *сакау* «телсез, сакау (бугазы шешкән), колыннарнын муен астындагы шеш — сака», башк. *һақау* «сака, сакау», чыгт., гом. *саңақ* «икеле ияк», бор. тк. *сақақ* «яңак, ияк» (МК), алт. *саңат*, *саңый* «икеле ияк, саңак, муен шеше, колак төбе бизе»; болар барысы да, безнеңчө, сака шешен, саңакны, ике катлы иякне, агач гөмбөсен, рөт-рөт торган чыршы ботакларын борынгы календарь тактасына һәм муенса календарьга охшатудан килеп чыккан. Ул

календарь *саңка* яки *сағақ* һәм *саңкал* (к. **Сакал**) дип аталган (сан. «сан, хөтер») сүзөннөн. Борынгылар календаре турында.

САКАЛ «борода» — гом. тк., монг. *сакал*, *саккал* «сакал» сүзөннөн, гом. тк. *саңа* // *саңа* нигезеннөн (к. **Сака**) монг. аффиксы *-кал*, *-гал* кушылып ясалган. Ләкин нәкъ менә монголларда сакалбайлар сирөк. Ихтимал, тат. һ.б. сакал «кат-кат муенса, әмөйлөк» беренчел мөгънәдәдер. К. **Сака**, **Саңак**.

САКАУ «косноязычный; шепелявый» — кк., куман., чыгт. һ.б. *сакау* «телсез, сакау, сака» сүзөннөн, *сака* // *саңа* нигезеннөн (к. **Сака**); чаг. тув. *саңа* «ачыгавыз, сантый».

САКСАВЫЛ «саксаул» — бор. тк. (чыгт.) *саксагыл*, *саксагул* «саксавыл», бор. *сакса-* «коргаксу» сүзөннөн; к. чыгт. *сахса*, якут. *сакса* «корыган, коргаксыган, кыгыршы, чытыр», тат. диал. *суксаул* «коры чытырлык». Чаг. **Чагыл**.

САЛ «плот» — гом. тк. *сал* «сал, түшөмө, сайгау, күпер, паром» — бор. гом. тк. *сала*, *сал-аг*, *сай-ла-г* «тезмө, бүрөнөлөр теzmөсө» сүзөннөн (*сай-* «төзү» фигыленнөн булса кирәк, к. **Сайгау**); к. тат. диал. *сала* «тезмө, чабата теzmөсө», себ. тат., кк., кырг., алт., хакас., уйг. (диал.) *сала* «бармаклар теzеме, елга кушылдыклары», иск. тат. *сала* «тау сыртыннан рөт-рөт тармакланып киткән кечерәк сыртлар», башк. *һала* «сал, теzmө», бурят. *һала* «идөн, теzmө, сайгау, сал», якут. *ал* < *сал* «карап, сал», алт. *салтым* «такта күпер, идөн». К. **Салдау**.

САЛ-У «класть, положить, кидать» — гом. тк. *сал-* «салу, кую, селкетү», тат. диал. *сал-*, *сәл-*, чув. *сул-* «селкетү, тирбөтү; янтаю» һ.б. Гомумән, бу фигыль күп мөгънөлелеге белөн аерылып тора. Тамыры — тасвирий яңгырашлы *сал* // *тал* // *дал* // *диал* // *йал* // *жал* // *чал* теzеме. Бу тамырдан төрки теллөрдө һәм татар телендө бик күп сүзлөр ясалган. К. **Жил**.

САЛА I «деревня, село» — рус. *сёла* «авыллар» сүзөннөн булса кирәк (Радлов), Кыпчак теллөрөндө бу сүз XIV гасырдан бирле билгеле.

САЛА II «отроги гор; ряд; что-нибудь, положенное рядом» — к. гом. тк. *сала*, *салаға*, чув. *сула* «тармак, бармак арасы, бармаклар, ботаклар, теzmө, балык санагы» һ.б. Шуннан ук тат. диал. *сала*, *салаң* «суга батырылган кайрылар теzеме». К. **Сал**, **Салабаш**, **Шалаш**.

САЛАБАШ «хмель, собранный вместе со стеблем» — диал. *салабаш* «салабаш» < *салаң башы* «бер теzем». К. **Сала**.

САЛАМ «соллома» — рус теленнөн.

САЛДАУ «мостки у берега, дебаркадер» — *саллау* (сал кебек нөрсә ясау) сүзөннөн.

САЛКЫН «холодно; морозно» — гом. тк. *салкын*, монг. *салхи(н)* «жилле, жиләс, салкын, суык» сүзөннөн, бор. тк. *салқы-* «көчле жиллөү» фигыленнөн; сүзнөң тамыры төрки һәм монгол теллөрөндө кин таралган *сал* // *тал* // *дал* // *йал* «жил, жиллөнү» тасвирий яңгырашлы сүз (к. **Жил**); к. якут. *салгый-*, кырг. *шалкы-* «жилдө дулкынлану, жилпенү, жил исү».

САЛМАК «неторопливый; увесистый» — гом. тк. *сал-* «салу,

кую, йөкләү» сүзеннән (*сак-мак*); к. кк. *салмақ* «авырлык, терәк, салым».

САЛПЫ «обвислый; вялый; медленный» — гом. тк. *салп-*, *салб-* «салпы», гом. тк., монг. *сал* // *тал* // *дал* // *йал* тамырыннан (к. **Жил**): *сал* тармагына п детерминанты ялганып ясалган нигез (*салп-*, чаг. *тал-п*, *йал-п*, *жил-п*); шуннан ук *салпай-у*, *салбыра-у*, *сәлберә-у*, *шәлперә-у*; к. госм. *салпа* «салпы, шәлперәйгән, шингән», кк. *салпы* «асылынып торган», хакас. *салбаңда* «сәлберәү»; чаг. бурят. *салбуу* «развязный», монг. *салбақ* «ялкау, салпы», *салпай-х* «салпаю». Чаг. тат. диал. *салқы*, үзб. *салқа* «салпы, жылфердәп торган». К. **Салкын**.

САМАН «саман» — ясалышы ачык түгел, кк. *сабан*, үзб. *саман* «салам» сүзеннән булса кирәк (саман — кирпич алу өчен балчыкка салам катыштырып изелгән измә).

САН I «число, численность; имя числительное; уважение» — гом. тк. *сан*, бор. гом. тк. *саң* «сан» — бор. гом. тк. *са-*, *сағы-* «санау, хисаплау, уйлау, фикер йөртү» тамырыннан, шуннан ук к. *сағын-у*, *сағыш*, *саен*, *сайла-у*, *сан-у*; к. ккк., ткм. *сән* «сан», чув. *сум*, венг. *szat* «сан», чув. *су-* «санау, сану, хөрмәт итү, сихерләү» (Ашмарин), якут. *а-х-*, *са-х-* «санау»; чаг. көнч. тк., госм., чыгт. *сай-* «санау, уйлау, сөйләү».

Сан сүзеннән *сан-у*, *сана-у* сүзләре, сонгысыннан *санак* «исәп-хисап, хисаплау; исәп-хисап язылган язу» сүзләре ясалган.

САН II «часть тела» — гом. тк. *сан*, себ. тат., алт. *саң* «бот, оча», чаг. *сын*. **Сан I** сүзе белән баглы булуы ихтимал.

САНА, СӘНӘ «частица вежливой просьбы» — (*карасана!* «смотри-ка!»), тк. *сана*, *сәнә* id. — бор. тк. (тат. диал. *сәңа*, *саңа* «сина» сүзеннән килә (к. **Син**); *сиңа* сүзенен кисәкчә функциясендә кулланылу очраклары татар телендә хәзер дә очрый. *Мәс.*, «бармый ни — барды ди сина; шулай ди сина, түгел шул» һ.б. К. кк. *саңа*, *саңан* «сина».

САНАТ «сенат, вельможа» — рус. *сенат* «сенат, патшанын кинәшчеләр советы» сүзеннән; к. чув. *санат* «сенат, санат».

САНДАЛ «наковальня» гом. көнб. тк. *санда* «санда, утыргыч; өстәл» (тат. диал. *саңдал* «диван») — фарсы. *санда* «санда, утыргыч, өстәл», *сандал* беркетелә торган өстәл, *санда* агачы (санскрит телендә *sandana* дигән агач, бор. тк. *чиндан*) сүзеннән; к. үзб. *сандан* «санда», чыгт. *санд* «санда», гар. *синдал* «санда» (төрөк иленнән китерелә торган һәм *санда* агачыннан эшләнгән кызыл буяу). Шуннан *сандар* «иләнгән тирене буяу өчен кулланылган состав».

САНДУГАЧ «соловей» — башк. *һандыугас*, чув. *сантукас*, *шантукас*, мар., удм. *сандугас*, уйгур. *сандугач*, *сандувач*, алт. диал. *сандык* һ.б., бор. сугди. *зант воч* «татлы аваз» сүзеннән килә; төрки телләрдә бу сүз *-гач* кечерәйтү кушымчасы белән ясалган сүз дип аңлатыла.

САНДЫК «сундук» — көнб. тк. *сандук*, *сандык*, фарсы. *сандук* «сандык» сүзеннән, асылда, һинд телләреннән килә.

САНТЫЙ «дурачок; болван» — бор. *сант-ыг*, *санту-г* сан-

тый, тилергән» сүзеннән, ниндидер *сант-*, *санты-* «исәрләнү, саташу, һуштан язу» фигыленнән. К. кб. *сант* «сантый», кум. *сант* «апатия», башк. *һандыр*, *һандырак* «сантый», тат., кк. һ.б. *санды-ра-* «саташу».

САҢАК «жабры» — бор. *санғақ* «такта календарь, шуна охшаш нәрсә» сүзеннән; к. чув. *сухал* «сакал, санақ, муенсалар теземе», ккк., куман *сағак* «санақ, колак тирәсе бизләре», тат. диал. *саңак*, «көтүченең календарь һәм чут таягы (яисә тактасы)». К. **Сака**.

САҢГЫРАУ «глухой» — *саң-гырау* (чаг. *аңгырау*, *миңгерәу*) id. сүзеннән, *саңгыр-а-* «саңгыраулану» фигыленнән, ниндидер *саңк* // *сак* тамырыннан; к. бор. тк. *саңрағу*, *саңгырағ* «саңгырау», госм., кырг. *сағыр*, чыгт. *сақыр* «саңгырау»; к. тат. диал. (Урал) *сақ*, *сақбай* «саңгырау».

САП «ручка, рукоятка» — гом. тк. *сап* «сап, сабак» сүзеннән (шул ук нигездән *сабак* < *сап-ақ*); к. башк. *һабак* «сап», ккк. *сабақ* «сабак, жеп (*сап-лам*)», чув., алт. *сапак* «тәлгәш, сабак, чачак» ~ чув. *сапака*, хакас. *сабага* id.

САРАВЫЧ «женский головной убор» — тат. диал. *салаус*, *сарауц*, удм. *сарауц* ~ н. *сылауш*, бор. тк. *сарағуч* (> фарсы, гар. *сарағуж*), бор. монг. *сарабчин*, эвенк. *сарапчу* «төрки һәм монгол хатын-кызларының борыңгы баш киеме» монг. *сараба-*, *сарба-* «тузгу, жылфердәү» фигыленнән булса кирәк.

САРАЙ «дворец; сарай» — фарсы. *сарай*, *сарай* «өй, сарай», бор. фарсы. *sarai* < *drai* < *thraiti* «өй, корылма» сүзеннән. Русча *строй* сүзе белән тамырдаш.

САРАН «скупой, скряга» — ясалышы һәм тамыры ачык түгел; к. чув. *саран* (татар теленнән булса кирәк), алт., уйг., кк., бор. язм. *саран* «саран; сантый», *саран*, *саран* «авыру (душевно-больной)», сырхау (аз ашы торган). Чаг. госм. *сайры*, *сайран* «авыру, зәгыйфь».

САРАНА «саранка» — чув. *сарана*, башк. *һарына*, *зәрәнә*, тат. диал. *сәрәнә* «сарана» — монгол теленнән: монг. *сараана* «сарана, суганча», *сараанаг* «күкәй капчыгы (мошонка)».

САРАНЧА «саранча» — куман. *сарынча*, бор. тк. *сарынча* «чикерткә», *сарыг* «сары» сүзеннән булса кирәк.

САРПАТ «воспитанность (*девушки*)» — бор. болгар телендәге *сарпат* «кызлар яулыгы, кызлар такыясы» сүзеннән. Ул торабара «кызлык намусы» мөгънәсен алган, төптә бу сүз фарсыча *сәрбанд* «башбау, кашбау», *сәр* «баш», *банд*, *бәнд* «бөйләвеч» сүзеннән, шуннан ук тат. диал. *сарпан*, чув. *сурпан*, мар. *шарпан* «кызлар яулыгы, кызлар альяпкычы»; рус. *сарафан* сүзе дә болгар теленнән.

САРУ: *сару кайнау* «изжога» — бор. тк. *сар-ыг* «сару» сүзеннән, тамыры *сар-*; к. алт. диал. *саруу*, тув. *сарыг* «сару», бурят. *шара* «сару».

САР-У «обступать; мотать; облепить; окружать» — гом. тк. *сар-* «сару, урау» сүзеннән; к. госм., кырым. *сар-* «сару, урау», хакас. *сары-* «сару».

САРУТ «пырей» — бор. болгар. **sar uty* «саз үләне» сүзеннән булса кирәк (к. чув. *шур ути* «сарут, саз үләне»: *шур* «саз», *ут* «үлән, ут»). Икенче яктан, *сары* (тамырлы) *ут* (?).

САРЫ «желтый» — гом. тк. *сары, сарығ* «сары, аксыл».

Бу сүз кайбер төркиләрдә озын сузык белән әйтелә: *саары*, шуннан чыгып аны монг. *sar* < *сағар* «ай; якты; сары» сүзе белән чагыштыралар. Моңы *сары* (*sar*) сүзенен татар сөйләшләрендә һәм чуваш телендә «матур, нурлы» мәгънәсе булуы да куотли.

САРЫК «овца» — чув. *сурах, сорайх*, мар. *шорык, шарык*, башк. *һарык* «сарык», тат. диал. *сарык* «саулык бәрән» — бор. *сағрык* «савым сарык» сүзеннән (савылмый торган сарык — *куй* сүзеннән аеру өчен әйтелгән). Сүзенен тамыры *сағ-* «саву».

САРЫМСАК «чеснок» — удм., мар. *сарымсак*, гом. тк. *сарымсак*, бор. тк. *сармусак, самурсак*, кб. *сарсмак* id., тк. *сарсы-* «көчле ис анкыту» сүзеннән булса кирәк. К. **Сассы**.

САСЫ, САСНЫ «вонючий» — гом. тк. *сасы, сассы, сассык*, көнч. тк. *сарсыг* >> чув. *шәрийш* «сассы, күнел кайтаргыч» ~ тат. *сассы-* < уйг. һ.б. *сарсы-*, кырг. *саңырсы-* «сассу (сасу)» фигыленнән. Сүзенен тамыры тат. диал. *sar* << кырг. «үлөксә»; шуннан ук тат. *сарыч* < *сарычы, сарчы* > рус. *сарыч* «үлөксә карчыгасы (стервятник)».

САТАШ-У «бредить» — мар., удм., *саташ-* id.; күп тк. телләрдә бу сүз үзгә мәгънәдә очрый: н. *сатас-* «буталу», тк., азәрб. *саташ-* «очрашу; адашу; һуштан язшу», бор. тк. *самғаш-* «чатлашу, буталу» (*сата-*, *самға-* «чатмашу» сүзеннән).

САТ-У «продавать; торговать» — гом. тк. *сат-* id. ~ скр. *sartha* «сөздөгәр».

САУ «здоровый; невредимый» — чув. **сувә, сывә*, мар. *шу*, гом. кыпчак. *сау* < гом. тк. *сағу* «сау, бөтен» > тат. һ.б. *сақ*, чув. *сыхә* «сак». Сүзенен тамыры *са-* фигыле дигән фикер бар.

САУЛЫК «ягненок; ярка» — бор. *сағлык* «савыла торган» сүзеннән. Чаг. **Сарык**. К. Әхмәтъянов, 1989:70.

САУРЫЙ «шагрень» — тат. диал. *сауры*, гом. тк. *сағыр, сағыры*, монг. *сагари* «ат янбашы, ат савыры» сүзеннән; к. рус. *сары* «ат тиресеннән тегелгән итек», *савры* «ияр күне» (Даль). Рус. *шагрень* < француз. *chagrin* < төрек., бор. тк. *сағрын, сағырын* > иске тат. *савырын*, тат. диал. *сәран*, чув. *сәран*, мар. *сурон*, удм. *суран*, *сәрон*, *сүрон*, кк. диал. *шегирен*, мар. диал. *шарга* id., ихтимал, бор. болгар жирлегеннән таралгандыр.

САУСЫЗ «нездоровый» — кум. *савсуз*; мар. *сосыр, сөсыр*, удм. *сүсүр-гэм*, чув. *сусәр* id. *Сау* сүзеннән регуляр булмаган ясалма бор. тат. (кыпчак) теленнән болгар теленә ярымкалька булып кергән.

САУ-У «доить» — чув. *су-* < гом. кыпчак. *сау-*, гом. тк., бор. тк. *сағ-*, монг. *саға-*, *саах* «саву». К. **Саулык, Сарык**.

САХРА, СӘХРӘ «простор; поле; степь» — гар. *сахарә-т-үн* «кыя, таулар урыны» сүзеннән (шуннан ук *Сахара*).

САЯК «редкий; неожиданный» (в парных словах *сирәк-саяк*

«изредка», *саяк-сандырак* «неожиданно») — алт., ткм., кырг., кк., ккк., н., кум. уйг. *сайақ* «ялгыз кеше, сукбай; буш, сирәк; ялгыз айгыр», *саян* «сирәк», алт. *сайа-* «сирәкләнү», бор. тк. *сай* «сирәк, аз санлы» сүзеннән. Мар. *сайак* «таркалган, көтүчесез, ят» — төрки телләрдән. К. **Сайгак**.

СӘБӘЛӘЙ «ряженный» — тат. диал. *сепел, сәбаләй, сәбаләү, сәбалдәй* «озын киём; шундый киём кигән кеше» — алт. *сәбәлдәй* «көбә кигән шаман». Себ. тат. *сәуал* «сәвәләй», кб. *зибил тон* «кешене күренмәс итә торган тун, шаман туны», бор. тк. *сәбил* «панцирь, сугыш киеме» һ.б. гом. тк. *сән* «сип, кыз тарафыннан егет ягына бирелгән корал-ярак» сүзеннән булса кирәк. К. **Сип**.

СӘБӘТ диал. «большая клетка; ларь» — чув. *семет* «ашлык тутыру өчен агач бүрәнкә» — кырг. *себет*, гагауз., кырым. *сепет*, тк. *серет* «камыш көрзин» < фарсы. сәпад «зур көрзин» сүзеннән. Рус. диал. *сапет, сапетка* «кукуруз саклау өчен көрзин» — төрки телләрдән.

СӘВӘТ «грамотность» (*сәвәтле* «грамотный») — гар. *сәвад* «укый-яза белү; кара (чернила); текст; каралама» сүзеннән; *сүд* «кара булу» тамырыннан. К. **Сәүдә**.

СӘГАТЬ «время; часы» — чув. *сехет*, мар. *шәгәт, шагат* н., кар. кум. *сагат*, бүтән күп төрки телләрдә *саат* id. < гар. *саат* «сәгать», төптә «казык» дигән сүз: вакыт багана күлөгәсенә карап үлчәнә торган кояш сәгатендә сәгать — унөч казыкнын берсе һәм ике казык арасы.

Элегрәк *сәгать* сүзе Урта Идел регионнда тик вакыт берәмлеген генә белдергән, вакыт үлчөгеч исә тат. *сәгатьләмә* > чув. *сехетләме*, мар. *сәгәтләмә, сагатлама* дип аталган. К. ш. ук тат. диал., кк., ккк. *сәт*, мар. *сат, сады* «момент; бөхет; маң килү», тат. диал. *сәтләмә* «уңайлы момент», *сәтлек* «пульс; момент; шундук», *сәтлексез* «тынсыз».

СӘДӘП «пуговица» — гар. *сәдәф* «дингез кабырчыгы; перламутр» сүзеннән. Татарча *сәдәф* варианты «перламутр» мәгънәсендәрәк кулланыла.

СӘЕР «странный, чудной; диал. экскурсия» — гар. *сәйр-ун* «тамаша итеп йөрү» сүзенә кайтып кала; *сәйяра* «планета», *сәйяр* «күчмә, күчкән», *сәйран* «һава сулап йөрү» сүзләре белән нигездәш.

Бу сүздән берәз үзгәрәп себ. тат. *сәел*, үзб. *сайил* «сабан туге, һавага чыгып күнел ачу; язгы бәйрәм; матур көн» мәгънәсе дә килеп чыккан.

СӘЙЛӘН «мелкий бисер» — Цейлон утравы исемнән (бу утрауны һиндстаннан аерып торган Полк бугазында энже табыла).

СӘКӘЛ «пежина» — *сакал* сүзе белән бердәй булса кирәк; к. чув. *сакал*, башк. *һәкал*, госм. *секи, секил*, монг. *сагаларга, сагалак* «бөкәл», тув. *сәгәл* «ияк».

СӘКЕ «нары» — тат. диал. *сике*, башк. *һике*, чув. *сике*, мар. *шәгы, шагы* «сөке, сайгаулык, кибән астына куелган күтәртмә; өстәл», кк. *сәкі*, кырг. *сәки*, бор. тк. *секу* «сөке; алачык», *сәки*

«пьедестал», тк. *sekä, seki* «колонна нигезен утырту өчен таш; балчык сәке», *sekmen* «урындык, киртлөч». Ихтимал, ин борынгы вариантта тат. диал. *сәйке* «сәке» якындыр; ул вакытта сүзнен тамыры *сәй* < *сәр* ~ мар. *сар*-, *шәр*- (чув. *сар*-), кар. *сәр*-, тк. *сег*- «жәю» була. Чаг. ш. ук алт. *сәк* «куна тактасы, якут. (тунгус, монг. параллельлөрө белән) *сәксэ* «утыру өчен аска жөлгән нөрсә».

СӘЛ «маленько; тихонько» — мра. *шәгал, шәхал*, чув. *сахал* ~ иске тат., фарсы. *сәһел, сәһәл* > кк., ккк., уйг. *сәл* «өз генә». Икенче яктан к. (Рясянен) якут. *сэл, сәл* «жинелчә», бор. монг. *selde-, selle-* «бераз ял итү».

СӘЛӘМӘ «лохмотья» — татар телендә барлыкка килгән сүз: тат. диал. *зәләмә, салама, шалама* «сәләмә, ялбыр», чув. *селеме* id.; элек *сәлә*-, *сала*- «ертылу, таралу» фигуралы булган булса кирәк; к. мар. *шала* «таркалу, пыран-заран», *шалан*- «таркалып яту», *шалат*- «таркату, туздыру» ~ чув. *салан*- «тузгылу, сәләмәләнү», *салат* — «пыр туздыру». Чаг. **Сәленү**.

СӘЛӘТ «способность» — гар. *сәляхият* «сәләт, ярарлык булу».

СӘЛЕН-Ү диал. «качаться, покачиваться» — шуннан *сәленгеч, сәленчәк* «бишек», *сәнгелдәк, сәлгелдәк* «атыну өчен таган». Татар телендә палатальлөшү нигезендә ясалган; к. гагауз. *салын*- «таган атыну», кар. *салла*- «селкетү, чайкау», кырг. *салаңда*- «селкенү, тирбәнү», чув. *сол*-, *сул*- «селкү, таган атындыру», кар., төрек., үзб. диал. *салан*- «селкенеп тору».

Бу сүз, күрәсә, төрки телләрдә бик күп сүзләр ясауга нигез булган: *сал-сәл*-, *сел*- «чайкалу, тирбәнү, тирбөлү, селкенү» тамырыннан. К. **Салкын, Салпы, Сәлкәү, Селкенү**.

СӘЛКӘҮ «вялый, слабый (о человеке)» — мар. *сәлкау*, башк. *һәлкәү* «сәлкәү» — гом. тк., монг. *сал* // *тал* // *дал* // *йал* («жилләнү» мәгънәсендә) символик яңгырашлы тамырның *сал* тармагына [-к-] детерминанты ялганып ясалган нигездән (*сал-к*, чаг. *ялк, елк*-): диал. *сәлге* (мишәр.), *салкы, шалкы* «сәләмә, жыйнаксыз», үзб. *салқа*, госм., кк. *салқы* «зәгыйфь, талгын, салынкы, салпы», чув. *салху* «күнелсез, сәлкәү», госм. *сүлжү* «зәгыйфь; йомшак». Чаг. диал. *сәлтән, сәлбәгәй, сәлтәрәк* «салынкы, зәгыйфь».

СӘМӘН «денежные средства; капитал» — чув. *семен*, мар. *саман* «байлык, тормыш шартлары» — гар. *сәмән* «хак, бәя, кыйммәт» сүзеннән (төптә бор. мисыр. *сми* «көмеш»).

СӘМИХ «янтарь; прозрачный» — фарсы. *сәмғ*, гар. *самғ* «сәмих, үтә күренмәле сумала» (шуннан төрек. *замк* «келәй, жилем») сүзеннән. Удм. *сюмык* «пыяла савыт» < болгар. **самык* «сәмих».

СӘМРӘҮ «Симург» (*сказочная птица*) — фарсы. *Семмург* «Сәмрәү» сүзеннән (асылда *сиһмург* «кара кош» дигәннән); к. иск. өд. *сәмрүг*, диал. *сәмер* «сәмрәү». Бор. рус. *семаргль* «сәмрәү» — бор. скифчадан (Абаев).

СӘНГАТЬ «искусство» — гар. *сәнга-т-үн* «сәнгать» сүзеннән, *санага* «эшлөү, ясау» тамырыннан; шуннан ук өд. *санәга(ть)*, *санигать* «промышленность».

СӘНӘК «вилы» — диал. *саник*, кк. *сәнек*, кум., кырг., кб. *сэнәк* «сәнәк» — бор. тк. *сән*- // *сан*- «чәнчү» сүзеннән, к. чув. *сенкә*, морд. (төрки телләрдән) *сянго* «сәнәк». К. **Чәнеч-ү**.

СӘНДЕРӘ «полати» — М.Рясянен буенча рус. диал. *серета, средник, середина* «сәндерә, сәндерә киштәсе» сүзеннән. Ләкин Урта Идел сүзе чагылышлары моны бигүк расламый: тат. диал. *сүндери* < *сүндерик*, чув. *сентере, сентрей*, мар. *сандра, салдыра, шөлдравал*, удм. *сәндра, шәндра* «сәндерә; баскыч». Чаг. **Сәрдек**.

СӘРДӘ «анчоус; сныть; дягиль» — диал. *зәрдә, сәрәтә, сәрәнә, сәрдәнә* (Идел буе, Пермь), *чәрнә* (Урал), *сәрдәк* id. < фарсы. *зәрде, зәрденә*, (зәрдәк) «алтын-сары буяу; шундый буяу бирә торган үсемлек (зәгъфыран, имбир, рәваж, сәрдә)» күнчеләр теленнән таралган. Тамыры фарсы *зәрд* «алтын». Чаг. себ. тат. *сәртәк* «кишер».

СӘРДЕК «полати; настил» — тат. диал. *сәрлек* ~ чув. *сарлык, сарлак* id., *сар*- ~ мар. *сар*- < *сәр*-, *сер*- < гом. тк. *сәр*-, *сәр*- > тат. диал. *сир*- «жәеп салу» (томанны) тарату» сүзеннән.

СӘРЕНЖЕ «ткань радужных цветов» — уйг. *сәринҗи*, иске тат. *сарынҗы*, себ. тат., ткм. *сәринди*, чыгт. *саринчә* h.б. «аллыгөлле, буй-буй тукыма», фарсы. *сарин-н* *хинди* «хинд сарисе (күлмәге)» сүзеннән.

СӘРИН, СӘРЕН «свежий» — төрек, фарсы. *сәрин* id., тув. *сергин* «бодрость», ткм. *сергин* «салкынча» — монг. *сәригүн* «сиздерерлек (салкын)» сүзеннән; *сәр*- «сизү» фигураленнән (Рясянен). К. **Сәрмә-ү**.

СӘРМӘ-Ү, СІРМӘ-Ү «ощупывать; перен. стянуть, красть» — гом. кыпчак, *сәрмә*- id., бор. тк. *сәр*-, монг. *сәри*- «капшап сизү» h.б. *сиз*-ү сүзе белән тамырдаш.

СӘҮДӘ «торговля» — фарсы. «*сәүдә* «дәрт, комар; сәүдә-акча дәрте» (к. иске тат. *гыйшык сәүдәсе* «гыйшык дәрте»), гар. *сүд* (*суғуд*) «көнчелектән кара көю» тамырыннан; *сәүдәгәр* «торговец» — фарсы сүзе (*сәүдакяр* «сәүдә итүче»).

СЕЗ «вы» — гом. тк. *сиз, сез* «сез» — бор. гом. тк. **си-рг* «синләр» (*си* «син», -*р* күплек кушымчасы) формасыннан дип хисапланыла; к. чув. *эсир* «сез», бор. хорөзм, *сәр* «сез».

СЕЛӘГӘЙ «слюна» — гом. тк. *сүз*; хакас. *силегей*, кк. *силекәй*, алт. *чиләкәй, силәкә* «селәгәй, төкерек», якут., чыгт. *сүләгәй* «селәгәй, сүл», уйг. *шөлгәй* «селәгәй», азәрб. *селик* «селәгәй, сүл» — бор. гом. тк. *сүл* // *сил* «сүл, селәгәй, сүт» тамырыннан (к. **Сүл**); к. ш. ук монг. *шилүсүн*, бурят. *шүлүсү* «селәгәй», эвенк. *силәксә*, маньчж. *силэнги* «чык, селәгәй» ~ удм. *сәлзем*, морд. *селгә*, фин. *sülhe*, рус. *слю-на*, бор. рус. *сли-на* «селәгәй, лайла» грек. *салион* «селәгәй».

СЕЛӘҮСЕН «рысь» — гом. тк. *силәүсен, сүләүсен*, кырг. *сүлөө-сүн* «селәүчән» сүзеннән; асылда, монгол сүзе булса кирәк (-сүн кушымчасы!); к. монг. *сүлөсүн, шүлүсүн, шилүсү* (>чув. *сүлевес*) «селәүчән». К. ш. ук атт. диал. *сүлән* «селәүсен».

СЕЛ: **Селке-ү, Селек-ү** «взмахивать чем-л.». -чув. *селте*-, гом. кыпчак. *силтэ*-, кум. *силлэ*- төрлөчә селкенүне белдәргән *сил* //

сәл // *сал* тамырыннан. Тат. диал. (мишәр.) *селдә* ~ кб. *силдә* «ташлау, ыргыту».

СЕЛТЕ «щелочь» — кк., ккк., н. *силти*, башк. *һелтә* «селте», чыгт. *силти* «карабарак дигән дөва үләннен көле һәм селтесе» (Радлов), алт. *шыты* «селте калдыгы» — гом. тк. *сүүл*-, *сөбл* «сөзелү» фигыленнән ясалган исем булса кирәк (ягъни селте < *сөлте* < *сүүлти*; чаг. *сөзенте*, *юынтык*, *калдык*); к. монг. *шулт*, бурят. *шултэ* «селте, ылыс суы». Чаг. чув. *сэлтэ*, *сэлкеш* «селте».

СЕМ, СӨМ «чувство; ощущение» — тат. диал., башк., кк. *шым* «тып-тын» сүзе белән тамырдаш булса кирәк; к. хакас. диал. *сым* «тын, тынлык» ~ тунгус. *сим* «тын гына», *сим-сим* «тып-тын». Чаг. ш. ук монг. *сэм* «тын гына».

СЕМӘК, СӨМӘК «наконечник стрелы, штырь; острая вер-хушка шапки» — бор. тк. *сөби*, госм., тув. *сүбу* «очлы нөрсә, ук очы» сүзеннән булса кирәк. Чаг. мар. *цымак* «ук очы», алт. *сумун* «ук очы», монг. *сумун* «ук; ук очы».

СЕНӘЛ «жидкий (напр., о тесте, супе)» — мар. *шеңал* ~ чув. *шәнкал*, *шәнкал* ~ себ. тат. *шенкән*, бор. монг., бор. тк. *синкэн* «сыек, сыекча, сенәл», иске тат. (Будагов) *шиңәлмәк*, *шинкәлмәк* сыеклану». *Шиңән* «сыек, сирәк» сүзе тунгус-маньчж. телләрендә дә очрый, димәк, ул шактый борынгы сүз. К. **Сен-ү.**

СЕНГЕР-Ү «сморгаться» — госм. *сүмжур*-, тув. *сиңмир*-, кк. *сиңбир*- «сенгерү». Төрки сүзлекләрнен күпчелегендә бу сүз юк.

Сенгер- төкьлиди сүзләрдән фигыль ясып торган *-гыр* // *-гер*, *-кыр* // *-кер* аффиксы ярдәмендә ясалган. Нигезе бор. тк. *сөмүк*, *сүмүк* «манка».

СЕНЕЛ «младшая сестра» — гом. тк. *сиңил*, *сиңли* «сенел», чув. *шәнкәл*, *шәллә* ~ мар. *шольо*, *шолья* «энекәш», Себер төркиләрендә *сиң*, *сыйың* «сенел, балдыз, кече кардәш», удм. *шыднар* ~ *шынар* «ирнен энесе», якут. диал. *һиңил* «яшь, бала гына». Бор. төп сүз *сиң* *угыл* «яшь бала» булса кирәк. Чаг. кар. *силли* «кыз бала».

СЕНЕР «сухожиле» — мар. *сыңыр*, удм. *синыр*, чув. *шанар*, гом. тк. *сиңир*, госм., бор. тк. *сүңур*, себ. тат., кар., азерб. *сыңыр* «сенер, сыйрак» (к. **Сыйрак**). Бу сүзне М.Рясянен *сең-ү* фигыле белән баглый. К. **Сен-ү.**

СЕН-Ү «впитываться; усваиваться» — гом. тк. *сиң*-, Себер төркиләрендә *суң*-, бор. монг. *сингэ*-, монг. *шиңгэ*, бурят. *шэңгэ*- «сенү, бату, кереп югалу» ~ мар. *шөң*-, *шың*- «сенү, сыешу, сыеп бетү». Төрки телләрдә *сиңир*- ~ азерб. *сыңыр*- «сендерү» сүзе очрый. Шулар ук *сиң* тамырыннан чув. *шән*- «сенү, югалу, туну» һәм *шән* «тун, суык» сүзе дә ясалган булса кирәк. Тармакланган бу тамырдан *сеңал* (к.), *сеңер* (к.) сүзләре дә ясалган дип уйларга нигезләр бар. К. **Сый-ү.**

СЕРӘЙ- «столбенеть, остолбенеть» — к. кырг. *серей*-, *сырай*-, тув., хакас. *сырай* «серәю», кк. *сырай*-, *сырый*- «ялангач йөрү, серәю», тув. *сырга*- «ялангачлау» — бор. тк. *сыр* (таг. шыр) «ялангач» сүзеннән. К. **Сырган**, **Сыргавыл**, **Сызгавыл**, **Сызған-ү.**

СЕРКӘ I «уксус» — гом. тк. *сиркә/серкә* — фарсы. *сирка* «серкә» сүзеннән.

СЕРКӘ II «гнида; пыльца» — гом. тк. *сиркә*, бор. язм. *сиркә* «серкә» — беренчел мәгънәсе татар телендә сакланган «башак чөчөгә» булса кирәк; к. чув. диал. *шырга*, мар. *сырка* «башак серкәсе», бурят. *шэрхэ* «мал бете, талпан», *шэрхы-хэ* «тырнап тору». Чаг. **Сырга**, **Сиб-ү.** К. **Сипкел.**

СИГЕЗ «восемь» — гом. тк. *сегиз*, *сәкиз*, *сәккиз* «сигез» — бор. тк. **сәккиргь* «сигез» сүзеннән (к. чув. *сахәр* «сигез»); чаг. **Тугыз.** К. **Сиксэн.** К. Әхмәтьянов, 1988: 108—117.

СИДЕК «моча» — бор. тк. *сидек* «сидек» — бор. *сид*-, *сиз*- «сию» сүзеннән. Чаг. чув. *шар*-, *шәр*- «сию» ~ монг. *сару*-, *шээ*-.

СИКӘЛТӘ «ухаб, выбоина» — диал. *сикалте* сүзеннән үзгөргән — диал. *сикалә*- «сикергәлөү, тирбөлү» фигыленнән, бусы исә *сика*- «тирбөлөп сикерү» фигыленен интенсивлык формасы; к. чув. *сикеле*- «сикеренү», *сакәлта*, *сикелте* «сикәлтә, сиртмә», *сик*- «сикер-ү» ~ төрек. *sek*- (*сәк*-) *id*.

СИКСӘН «восемьдесят» — бор. *секиз он* «сигез ун» сүзеннән (Мәхмүт Кашгарый шулай аңлата); к. тат. диал. *сигезән* «сиксэн», көнч. тк. *секиз он* «сиксэн».

СИЛӘ, СИЛЛӘ «пружина; рессора» — к. чув. *силә*, мар. *сила* «силә, аса», кум. *силлев* «селкү, бишек тирбөтү», тат. диал. *сәллә*-, *сәл*-, чув. *сул*-, *сол*-, гагауз. *сал*- «тирбөлү» фигыленнән.

СИМЕЗ «жирный, тучный (о человеке)» — гом. тк. *семиз*, *сэмиз* «симез» — бор. гом. тк. **сэмизгь* «симез, симерү» сүзеннән. Сүзнен тамыры монгол телләрендә сакланган *сэм* «эчмай». К. **Симер-ү.**

СИМЕР-Ү «жиреть» — чув. *самәр*- < болгар. **самер* ~ гом. тк. *семир* «жиреть» — ниндидер бор. гом. тк. *сэм* «май» сүзеннән; к. бор. монг. *семежи* «эчмай» (Зәмәхшәри), эвен. *хэмэх-эк* «май» < тк. **сэмэгэк id*. К. **Симез.**

СИН «ты» — гом. тк. *сен*, *син*, *сэн* «син» < бор. гом. тк. *си* «син» сүзенә аныклагыч *-н* кушылып ясалган сүз булса кирәк; к. монг., тунгус-маньчжур. *си* «син». К. **Сез.**

СИНГӘР «небольшой, крутой хребет; укрепленная граница» — башк. *һингәр*, чув. *синкер* ~ чыгт. *сәңир*, фарсы. *сәңгар*, н. *сенкер*, кум. *сянгер* — бор. тк. *senig* «тау борыны, махсус өелгән сырт» төрки телләрдә киң таралган сүз. Бу сүзне борынгы Урта Азия (Бактрия) греклары телендәге *синор* «ныгытылган чик» сүзеннән дип уйлыйлар: шундый чикләр куллануны (атаклы «Сәдди-Искәндәр»не) төркиләп шулардан өйрәнгәннәр. Соңрак өлеге грек сүзе төрки телләргә кабаттан кергән: кырым. *сыныр*, кар. *синор*, *сынор*, төрек. *синир* «чик, чигәрә».

СИП «помощь в проведении свадьбы; ремонт» — гом. тк. *сеп*, *сәп* «кушымта; кияү бүләге, бирнә» сүзеннән. К. диал. (себ. тат.) *сип* «кызга кияү бүләге», чув. *сип* «файда», алт., кк., кум. *сәп*, *сәп* «өстәмә, кушымта, бирнә, киём-салым», бор. тк. *сәп* «килен малы, жиһаз» (МК). Бу сүзнен нигезе гом. алт. *сәб* «кызның, кәләшнен егеткә биргән сугыш коралы» сүзеннән (шундый корал бири йоласы булган). К. Әхмәтьянов, 1981:92.

СИПКЕЛ «веснушки» — гом. тк. *сепкил, сәпкил* «сипкел» *сип-, сәп-* «сиб-ү» сүзеннән; к. монг. *сэбэх* «сипкел».

СИРАТ: **сират күпере** «мост над адом» — гар. *сирад-ун* «жир асты юлы, сират» — латинча *strata* «таш юл» сүзеннән (шуннан ук рус. *стратег, эстрада, трасса*) кергән.

СИРӘК «редкий» — гом. тк. *сайрак, сейрәк* «сирәк», гом. *сәйрәк*, чув. *сайра* «сирәк» — бор. гом. тк. *сидра-, сәд-ир-ә-* «сир-өгәю, сирәкләнү» фигыленнән, ниндидер **сәд* сүзеннән; к. бор. тк. *сәдрә-* «сирәкләнү», *сәдрәк* «сирәк» (МК), азәрб. *сийрәл-*, чув. *ситрел-* «сизрәү, сирәгәю, сирәкләнү».

СИРЕЛ-Ү «раздвигаться; рассеяться» — диал. *сир-* ~ чув. *сар* << гом. *сәр-* бор. тк. *сәд-, сәр-* «жәеп тарату, сирәкләтү» сүзеннән.

СИРТМӘ «коромысло (у колодца); рессоры» — диал. *сикертмә* «сиртмә», чув. *сиктерме, сике* «рессор, сиртмә».

СИСКӘН-Ү «вздрогнуть (от испуга)» — ~ гом. тк. *сәз-* бор. гом. тк. *сәр-* «сизеп алу, тою» фигыленнән (шуннан тат. диал. *сәрма-ү*).

СОК- «жадный взор; боязнь сглаза» — башк. *һок*, чув. *сәхә*, кк., ккк. *суқ*, н. *сук*, *сык*, куман. *сук*, бор. тк., уйг. *соқ* «комсыз, көнләшүчән» — бор. гом. тк. *соқ* «комсыз караш» сүзеннән булса кирәк; к. үзб., таж. *суқ* «күз тию», кк. диал. *суқ* «караш, күз», бор. язм. *сук бармак* «имән бармак» (ягъни күрсәтә торган бармак). К. *Сукбай*.

СОЛЫ «овес» — алт., хакас., тув. *сула*, кк., саян. *сулу, суул*, кырг. *сулду*, чув. *сәлә (сөлә)* «солы» — киң таралган сүз булса кирәк; к. мар. *соло* «кыяк», ханты. *сол*, бор. кет телендә *сулу, шули* «солы», калм. *сул, сули* «солы», монг. *сули* «кылган».

СОЛТАН «султан» — гарәп сүзе. Борынгы төрки дәүләтләрдә *солтан* дип хан балаларын атаганнар. Соңрак *солтан* титулы Төркия императорына гына караган.

СОҢ *послелог* «после; частица же» — гом. тк. *суң, соң* «арткы як»; шуннан ук *суң-ра* > *соңра* «потом»: *-ра-* бор. урын-вакыт килеше аффиксы.

Соң < *суң* тамыры белән *сул* < *сол* сүзе баглы.

СОРАУ «вопрос» — гом. тк. *сура-, сур-* «сорау», этимологиясе ачык түгел; чаг. тув., бурят. *сурағ*, фарсы. *сурақ* «билге, хәбәр», чув. *сәрав* «игълан».

СОРНАЙ «сорнай; зурна» — фарсы. *сурнай* «туй быргысы» сүзеннән (*сур* «туй, жыен», *най* «көпшә, курай»); шуннан ук азәрб. *зурна*. Күп телләрдә очрый.

СОРЫ «серый» — удм., мар. *сур*, гом. тк. *сур, суур, сууру*, чув. *сәйрә*; чаг., ткм. *сур* — каракул тиресенен бер төре; рус. *серый* белән бәйлә түгел.

СОРЫКОРТ «трутень» — к. чув. *сара*, мар. *шури, сури*, удм. диал. *зыры, узыри* «сорыкорт, әрә»; *соры* төс белән түгел.

СОСА «челнок» — башк. *һоҫа*, чув. *әса, сәса* фин-угор телләреннән булса кирәк; к. мар. *шуша*, удм. *суса, сусо*, коми. *суса*, хант. *супса, супыс* «соса».

СОСЛАН «суслон (кочна из нескольких снопов)» — чув. *әслан, сәслан* — рус теленнән (< *су-слон* «терәтелмеш»).

СОС-Ү «черпать» — башк. *һоҫ-*, алт., хакас., ткм., бор. тк. *сус-* *id.*; шуннан тат. диал., ткм. *сусак* «соскыч».

СӨБӘ «нижнее (ложное) ребро» — диал. *зөбә, зебә, сүмә*, башк. *һебә* — гом. тк. монг. *сүбө, сүмө*, кырг. *сүбө*, бурят. *һүбөө* «сөбә; көрәштә жинеп чыккан батырга бирелә торган бүләк».

СӨЕНЧЕ «подарок; радостное сообщение» — тат. диал. *сөвенче*, башк. *һөйөнсө*, мар. диал. *сунзы* (болгар теленнән булса кирәк), кум. *сююнчю*, кк. *суюнши*, ткм. *сөвүнҗи* — *сөенече* < *сүйүнүчү* формасыннан, ягъни *сөенеч* < *сүйүнүч* сүзенен III зат тартым формасыннан булса кирәк.

СӨЕН-Ү «радоваться, обрадоваться» — тат. диал. *сөвен-*, чув. *савән-*, гом. тк. *сүйүн-* (угыз телләре линиясендә *сөвен-*), асылда, «шатлыктан үз-үзенне чәбәкләп сөю» дигән сүз.

СӨЙ-Ү «любить; ласкать» — диал. *сәү-ү, сү-* ~ чув. *сав-*, гом. тк. *сүй-* *id.* угыз линиясендә *сәв-, сәб-, сев-* ~ монг., тунгус. *сэб* «иминлек; шатлык; бүләк; өстәмә (к. **Сип**)» бик күп яна сүзләр биргән тамыр сүз; тат. телендә шуннан *сөекле (сөек* < *сөй-ек*), *сәендекләну, сөенеч, сөенче* < *сөенече, сөйдергеч, сөеш-ү* һ.б. сүзләр ясалган. Аларның ясалышы аңлашылып тора, әмма *сөйкем* сүзе ничек ясалганлыгы бик үк ачык түгел.

СӨЙКӘ-Ү «прислонять, привалить» — ихтимал, *сөй-ү* белән тамырдаштыр.

СӨЗӘК «пологий, отлогий» — бор. *сүвсәк* (к. диал. *сузәк*) бор. *сүвсә-* фигыленнән, *сүв* «кискенлексез, таманча» сүзеннән; к. чув. *сүвек, сөвек, сөврек* «сөзәк, сүренке», тат. *сүр-ү* < *сүвер-ү* «кызулык белән уйланган нәрсәдән баш тарту» сүзләре дә шуннан. Бу сүзләр бүтән төрки телләрдә сирәк очрыйлар.

СӨЗ-Ү «цедить, ловить рыбу; бодать» — бу ике мөгънә борынгы бер «каршылыкны жинү; кысырыклау» сүзеннән килеп чыккан булса кирәк: бор. тк. *сүз-, сүгүз-, сук-* «сөзү (цедить, бодать)» ~ чув. *сөк-* *id.*; к. ш. ук тат. диал. *сөр-, чув. сёр-, мар. шүр-* «балык сөзү», шуннан *сөрәкә* «брედень» һ.б.

СӨЙРӘ-Ү «тащить волоком что-л. за собой» — гом. тк. *сүйрә-* *id.* < бор. тк. *сүзрә-, сүтрә-* *id.* тат. *өстерәү* сүзе белән тамырдаш.

СӨЙРЕ «остроконечный; севрюга» — ~ чув. *сөврәк* «очлы; сөйрек», *шүреке* «очлы башлы» һ.б. татар телендә сирәк очраса да, төрки телләрдә киң таралган *сүйри, сиври-* тунгус. *сувурэ* «очлы башлы, очлайган» сүзеннән; рус. *севрюга* мишәрчә *сөүрегә* «сүрек» сүзеннән булса кирәк. К. **Черки**.

СӨКӘ «верша (рыболовная снасть из прутьев)» — бор. *сүкәк, сүг-кәк, сүй-кәк* «сөзгеч» сүзеннән, *сүк-, сүг-* «сөзү» (к. **Сөз-ү**) тамырыннан; к. чув. *секе, себ.* тат., кк. *сүйкә*, алт. *сүгән*, хакас. *сүгән*, бор. монг. *сигуку* «сөзгеч» (Зәмәхшәри).

СӨЛГЕ «полотенце» — диал. *сөл-ү* (чув. *шәл-*, тунгус. *сил-*) «сөртү» тамырыннан; к. ш. ук үзб. *сулги*, ткм. *сүлги*, кк. *судук, сүлук*, рус. диал. *сулок*, мар. *сөлык, солык*, коми. *сулок*, чув. *шәллә* «сөлге, сөрткеч».

СӨЛЭК «пиявка» — гом. тк. *сүлук*; ихтимал, бор. тк. *сүлук* «гаскәри» сүзеннәндер (бор. тк. *сү* «гаскәр»); чаг. ш. ук фарсы.

залу, азэрб. *зали* «сөлек». Чув. *селек, селке*, мар. *сұлык*, удм. *сулук* «сөлек» — татар теленнән.

СӨЛТӘР: *сөлдә, сөлдәр* диал. «скелет» — ~ кк. *сүлде, сүлдер*, кырг. *сүлдөр* «сөяк-санак, скелет, калдыклар», кум. *сүлдюр* «силуэт, контур», монг. *сүлдэр, сүлдэ* «символ, як койрыгынан ясалган байрак, хан рухы» — *сүль, сегуль* «койрык; калдык» сүзеннән. Удм. *сүльдэр* «картина» татар теленнән дигән фараз бар.

СӨМ «чувство; ощущение» — бор. тк. *сөм, сүм* «сөм, тойгы». К. **Сөмсер.**

СӨМБЕЛ, СӨМБЕЛӘ «гиацинт; созвездие девы: дева с золотистыми волосами, диал. праздник девушек в день осеннего равноденствия (22 сентября); праздник урожая» — фарсы., гар. *сумбуль* «сөмбел», *сумбуляһ* «сөмбелә» һ.б., шумер. *шумбултур* «башак» сүзенә кайтып кала.

СӨМСЕР: *сөмсере коелу* «быть не в духе» — *сөм* (к.) һәм *сер* < гом. тк. *сүр* «үзене гайрәтле итеп тоту, бүтәннәргә тәэсир көче» сүзеннән; к. диал. *сөре-сөме коелу*, чув. *сер* «рух» һ.б.

СӨҢГЕ «копье; пика» — бор. тк. *сүңгү* «сугыш коралы, сөңге»; сү-, сүң «сугышу» (сү «гаскәр, яу»); к. кк. диал. *сүңги* «кылыч», бор. уйгур. сүңк «сөңге», бор. тк. *сүңгүшмәк* «чәнчешү» һ.б.

СӨР: *сөрит, сөр ит* «вяленое мясо» — гом. тк. *сүр* «какланган ит; төтендә тотылган тире» (тирене махсус ыслакларда ыслаганнар). К. **Сөрәм.**

СӨРӘН: *сөрән салу* «кричать истошным голосом, взывая о помощи» — башк. *һөрән*, удм. *сурян*, мар. *сурем*, чув. *серен* «сөрән, язгы бәйрәм», кк. *сүрен*, үзб. *суран*, чыгт. *сүрән, сүрүн* «сөрән». Язын явыз рухларны торақлардан «сөрү» йоласы нигезендә ясалган. К. Әхмәтьянов, 1989: 68—69.

СӨРЕМ «угар, чад» — бор. тат. *сөр-* «исләнәп череп чыгу (тире турында)» сүзеннән; к. диал. *сөрсө-ү* «сасу, нык исләнү», башк. *һөрәм*, чув. *сөрәм* «сөрәм, корым», удм. *сурым* «ис» (татар теленнән). Кырг. *сүрсү-* «(ит) ыслану, каклану». К. **Сөр.**

СӨРЛЕК-Ү «споткнуться» — *сөр-ү* < гом. тк. *сүр-* «пахать; гнать» нигезендә ясалган сүз, чаг. диал. *сөртен-ү* «сөрлегү». *Сөрт-ү* < *сөрөт-ү* һ.б.

СӨРМӘ «сурьма; сурьмило» — *сөр-ү* сүзеннән; к. чыгт., гом. *сүрмә* «сөрмә тарту»; чаг. *сөрт-ү*; хакас. *сүркү, сүрткү* «сөрмә». Рус. *сурьма* — төрки телләрдән.

СӨРТ-Ү «вытирать, вытереть» — чув. *сөрт-*, гом. кыпчак *сүрт-* id.; *сөр-ү* ~ *сүр-* сүзенә йөкләтү юнәлеше формасы.

СӨР-Ү «пахать; гнать» — гом. тк. *сүр-* «куу, жир сөрү, мал көтү, сөртү, этәрү» сүзеннән; шуннан ук *сөрлег-ү* (*сөр-ел-ек-ү*), *сөрмә, сөрт-ү* һ.б. Чаг. монг. *сөрб-х* «жилгә каршы бару, каршылык күрсәтү».

СӨТ «молоко» — гом. тк. *сут*, бор. гом. тк. *сүт* «сөт» сүзеннән (асылда су фигыленнән ясалган исем булса кирәк); к. ткм. *сүйт*, самодий. (саян.) *сиут* «сөт», монг. *сүн* «сөт». К. **Сөчек, Төче.**

СӨЧЕК «слащавый» — к. **Төче.**

СӨЯК «кость» — гом. тк. сүз; гом. *сөйүк*, уйг. *сүңүк, сөңүк*,

чыгт. *сөңәк* һ.б. (фонетик вариантлары күп) «сөяк, нәсел» (тат. үз *сөягем* «үз нәселем»); к. ш. ук якут. *унуох, аңуох*, чув. *шйна, шайма* «сөяк». Тамыры — **сүң-* «жилек суыру» (?) булса кирәк.

СӨЯЛ «мозоль» — гом. тк. *сүйәл, сүгәл* «сөял» сүзеннән.

СӨЯМ «пядь, четверть аршина» — гом. тк. сүз; тат. диал. *сүәм*, чув. *сөвем* «сөям», *сөвем* «киләп», кырг., алт., тув. *сөдм* «чирек, каршы», якут. *суом*, монг. *сүгем, сүгүм* «сөям, карыш», бурят. *һөөм* «сөям, үкчә».

СӨЯН «липа, с которой снято лыко» — диал. *сөйям* «сөян», бор. тат. *суим, сөйем* — чув. *сөвен, сөвем* «суелган ағач» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан булса кирәк (чув. *сү-*, *сөв-* «ағач сую»); к. мар. *сүйем*, удм. *суем* «сөян» (татар яки чуваш теленнән); чаг. бор. **sögün* (күлләктә *sögüt*) «үзагач (древесина); тал».

СУ «вода» — гом. тк. *су, суб, сун, суг* «су» сүзеннән; чаг. монг. *усу(н)*, кытай. *шуй*; *суфар-у* < **су-фар-ыг* яисә **су-фар-фу*.

СУАЛЧАН «глиста; червь (дождевой)» — диал. *селәүчән, селәү* «суалчан, корт, бабасыр» — гом. тк. сүз, ләкин бик нык буталган; к. кырг. *жыбылжы* «суалчан», *жыбылжы-* «суалчан кебек хәрәкәтләнү», гом. *соғул* «жиргә керү», *соғулжан* «жир суалчаны»; тат. диал. *чуалчан* «суалчан» *чуал-у* (к.) сүзә белән контаминацияләнә; чаг. ш. ук чув. *сәрәлчан* «бабасыр; сары кырма» (*сәрка* «соры, сары»), алт. *чойлошкан* «корт, суалчан», якут. *сүлү-сүн, сүлүма*, монг. *сөлсүн* «сару». К. тат. диал. *селәүчән сию* «сару».

СУБАЙ, СУБАГАЙ I «красивый; статный (о лошади и о девушке)» — кк., ккк., кырг., алт. *субагай* «озын буйлы», *субай* «кысыр», кб., кум. *субай* «озын буйлы; сылу; кысыр; кадерле», калм. *сувага*, тув. *сувай* «кысыр» — монг. *субагай* «кысыр» сүзеннән.

СУБАЙ II «свая» — рус теленнән.

СУГАН «лук» — удм. *суган, сугон*, мар. *шоган*, чув. *сухан*, гом., кыпчак., чыгт. *соган, сойган*, алт. *согоно, сокино*, тув. *согуна, сонгуна* ~ монг. *сонкино* «суган; ук». Бу сүзгә кытайча *tsuң* «суган» сүзеннән дип тө уйлылар.

СУГЫМ «скот, предназначенный на убой» — мар., удм. *сугым*, чув. *сәхәм* «сугым, сугымлык» — гом. тк. *согум, сокум-*, *сок-* «сугу, сую» фигыленнән.

СУЕР «глухарь» — башк. *һуйыр*, себ. тат. *сойр*; бу сүзгә параллельләрен без монгол телендә генә таптык: *сойр* «суер».

СУЗ-У «протянуть, протягивать; затягивать» — кк., куман. *соз-*, чыгт., уйг. диал. *сөз-* «сузу» — бор. **сойз-*, **сой-уз-* «сузу» сүзеннән. Шуннан ук башк. *һуйзан*, тат. диал. *сузан* «озын буйлы һәм нечкә гәүдәлә кеше».

СУЙ-У «резать, зарезать (скот)» — гом. тк. *сой-* «кыйнату, сугу (көнч. тк.), сую, кабык (тире) сую» сүзеннән. Мөгьнә үсеше: «сугу, сугып үтерү > пычак белән сугу > сую > суелган малны тунау > һәртөрле тире, кабык кебек нәрсәләрне сую». К. **Сөян, Сук-у.**

СУКА «соха» — башк. *һука*, чув. *сука*, кк., ккк. *соқ* «сука» — чыгышы ачык түгел, русчадан дип расларга нигез юк (рус сүзә

үзе төрки теллөрдөн булырга мөмкин); к. мордва, эрзя. *соки* «сука». К. Әхмәтъянов, 1989: 63–64.

СУКБАЙ «бродяга; босяк» — кк. диал. *сукнай* (*сукбай*) «азган эт» сүзеннән; -*бай* этлэргә бирелгән атамаларга характерлы элемент: *алабай, сарбай*. К. **Сок**.

СУКМАК «тропа» — гом. тк. *сокмак, сокма* «сукмак, тау битләр-өрендөгө сырлар», кк. *сокпа* «сикәлтәле юл», тув. *сыкнак, сукнак* «тау битләр-өрендөгө сыр, уенты, яр, култык ярындагы уйсу жир», якут. *ахпа* < *сахпа* «ерынты, тау битендөгө сырлар», хакас. *сыңмак* «жыерчык, жыерылма» — гом. тк. *сок-*, *сук-* «сугу» сүзеннән дип хисапланыла (чаг. рус., украин. *шлях* «юл» < немец. *schlag* «сугу (удар); юл», поляк. *bita droga* «сугылган юл — сукмак»; чаг. алт. *согынты* «тау битендөгө сыр», башк. *сугышмак* «юлдагы базлык».

СУКЫР «слепой» — гом. тк. *сукыр, сокур*, алт., бор. монг. *соңкар*, якут. *соххор* «бер күзе сукыр», *сохлох* «сукырайту», *сох-хатча-х* «бер күзен чыгару», *сох* «сыңар, так, житешсез».

СУЛ-У «вянуть» — башк. *һулы-*, гом. тк. *сол-* < *соғул-* id.; к. чув. *сывъл-* id.

СУЛ «левый» — гом. тк. *сол* «сул», бор. гом. тк. *сол, соңул-* «арт як» — *суң, соң* «арт» сүзеннән булса кирәк; к. тат. диал. *суң* «сул», мар. *шала* «сул; арт», *шалахай* «сул, сулагай» (төрки теллөрдән), гар. *шул* «сулагай» шулай ук төрки теллөрдән. К. **Сулагай**.

СУЛАГАЙ диал. «левша; левый» — гом. тк. *солагай, солакай* «сулагай, сул» бор. монг. *солугай* «сул; хата» сүзеннән таралган дип хисапланыла (тамыры, әлбәттә, гом. тк. *сол* «сул»); к. ш. ук чыгт., госм. *солак* «сулагай; бөхөтсез».

СУЛЫШ «дыхание» — диал. *сулы-у* «сулау» сүзеннән ясалган исем (*сулы-ш*); к. диал. *сулу* (*сулу алу*) «сулыш». Чув. *сывла-*, мар. *шүлэ-* < тат. *сула-* // *сыу-ла-*; чаг. калм. *суғ* «авыр сулыш».

СУМ I «рубль» — гом. тк. *сум, сом* «сум, тоташ кисәк» сүзеннән (беренчел мәгънәсе «тоташ кисәк алтын»); к. алт., кырг., чыгт. *сом* «брус; кисәк», госм., кк., кырг. *сом* «тоташ; авыр, саллы; сум», *сомун* «түгәрәк металл кисәге», бор. тк. *сон* «тоташ кисәк», *сон алтун* «бармак чаклы алтын» (МК), кырг., кум. *сом алтын* «самородок». К. **Сум II**, **Савым I**. Элегрәк мөһерле акча урынына гади алтын яки көмеш кисәге йөргән, аны «ваклау» да конкрет мәгънәдә эшләнгән.

СУМ II: сум ит «мякоть» — к. кум., ккк., кырг. *сом эт* «сум ите», башк. *һум* «тоташ ит, тоташ шеш», көнч. тк. *сом* «форма, низез; төп (остов), буй-сын». К. **Сум I**.

СУМАЛА «смола, вар» — рус теленнән.

СУМСА «пирожок» — фарсы. *самуса, саңбуса* «сумса, өчпочмак» сүзеннән (*саң, си-әң* «өчле», *буса* «кырый, почмак»); к. ш. ук госм. *самса, сомса* «өчпочмаклы кәтермәч».

СУНАР «охота» — бор. тат., кк. *сунар, сонар* «яна яуган кар» сүзеннән: кк. *сонаршы* «сунарчы, яна яуган кар өстендөгө эзләр буйлап ау аулаучы»; к. ш. ук кк. *сону* «яңа яуган кар; кеше аягы басмаган үлән», бурят. *сунга* «кул тимөгән, таза».

СУСАР «куница» — гом. тк. *сувсар*, үзб., куман. *саусар, со-усар*, госм. *саңсар, самсар* «сусар» — монгол теленнән булуы ихтимал; к. монг. *суусар, саусар* «сусар», *сон* «кама».

СУТ «сок» — башк. *һут* «сут» — монг. *усут* «сулар» дигәннән булса кирәк.

СУФЫЙ «отшельник» — гар. *суфи-йун* «суфый, аскет» сүзеннән, беренчел чыганагы — грек теле *софия* «укумышлы», икенче бер аңлату буенча, гар. *суфи-йун* «суфый» гар. *суф-ун* «йон, йон киём» сүзеннән, ягъни «йон киём киеп йөрүче аскет» дигән сүз булган.

СУЫК «холодный» — гом. тк. *суук, соуук* «суык», уйг. *соғук* «суык, салкын, суынган», бор. тк. *соғу-* «суыну» фигыленнән; к. тат. диал. *су-у* «суын-у», алт., тув. *соо-*, госм. *соу-*, *соғу-* «суыклану»; к. ш. ук монг. *сойи-*, маньчж. *сойо-* «суыну».

СУЫР «сурок» — гом. тк. *суур, суғур* «суыр, әрлән», бор. тк. *соғур* «куян» (МК) — ясалышы һәм тамыры ачык түгел. Рус. *сурок* татар теленнән (бор. рус. *сур*).

СҮЗ «слово» — гом. тк. *сөс, сөз* «сүз, нотык» сүзеннән; шуннан ук *сөйлә-ү* < *сөз-лә-ү*.

СҮЛ «сок (*в тканях животных организмов*)» — ачык түгел: диал. *сул* «сул», үзб. *сулак* «селәгәй, сүл», алт. *шүлү* «агач сүле».

СҮЛПӘН «вялый» — гом. тк. *сал* // *тал* // *дал* // *йал* (к. **Жил**) символик яңгырашлы тамыр белән бәйләнгән булса кирәк; к. госм. *сүлү* «йомшару, сәлперәю», *сүлүк* «сүлпән», тат. диал. *сылпан, салпан*, якут. *сылба* «сүлпән, салшы». К. **Салшы**.

СҮН-Ү «гаснуть» — гом. тк. *сөн-* «сүнү, төшү», монг. *сөнө-* «сүнү, үлү, дөмөгү» — бор. гом. тк. *сөн-* «сүнү», гом. тк. *сө-* «сүнү, юк булу, төшү» фигыленен кайтым юнәлеше. Венг. *сүнү*, ткм. *сөдн-* «сүндерү», калм. *сөд* < бор. монг. *сөни* «төн; караңгылык», шумер. *si-*, *sa-*, *su-* «караңгы булу».

СҮРӘН «плохо истопленный; холодный (*об отношениях людей*)» — к. **Сүр-ү**.

СҮРЕК «штырь; стержень» — гом. тк. сүз: каз. *сүрек, сүрик* «сүрек», тат. диал. *сөйре* (себ. тат.), *сөйрек* (Идел буе) «чөнечке, балык аулый торган сөнге», алт. *сүүрү*, уйг. *сүври*, госм., чыгт. *сиври*, кк. *сүкри* «очлы, очланган, конус, чөнечке, озын, кадак-сыман нәрсә», бор. тк. *сүбү-р-үг* «очлы» — бор. сүб-ү «оч» сүзеннән (к. **Семәк**); к. чув. *сүре* «тырма теше, шүре, сүрә (арба кендеге)», *шөвер* «очлы, үткер», тат. диал. *сүрек, сүрәгә* «чөгө (стерлядь), осетр». К. **Чөгә, Шүре, Черки**.

СҮРҮ «наволочка; оболочка» — ачык түгел: чув. *сүрү* «астар», диал. (керәшен) *сөр-ү* «мендәргә сүрү кидерү».

СҮРЕЛ-Ү «затухать; остывать» — чув. *сүр-*, *сөвөр-*, мар. диал. *шөр-*; шуннан тат. *сүрел-*, чув. *сүрөл-*, *сөвөрел-*, мар. *шөрлаш* «сүрелү; салкынау; дөрте, гайрәте бетү», *сүрән* (к.) сүзләре ясалган. Бу сүз бүтөн төрки теллөрдә очрамай, шунлыктан аны фин-угор телләреннән дип уйларга мөмкин; чаг. удм. *сөр-* «вату, сүтү, бозу». Шул ук мәгънәдә гом. тк. *сөк-* фигыле бар.

СЫБАЙ «верховой; всадник» — бор. тат. *спай* < фарсы. *си-*

nahi «солдат, гаскәри», бор. ирани *srahi*, *srah* «атлы сугышчы» сүзеннән (шуннан ук рус. *синай* «Һиндстанда яллы гаскәри»). К. **Ыспай**.

СЫБЫЗГЫ «свисток» — көнч. тк. *сывыргы* ~ *сығыргы* «сыбызгы» — тат. диал. *сыгыр-*, алт. *сығыр-*, *сырғыр-* «сызгыру» фигыленнән.

СЫЕК «жидкий» — гом. тк. *суйук*, *сувыг*, бурят. *шиг* «сыек, сусыл», бор. *сыйы-*, *сыгы-* ~ чув. *шеве-* «сыеклану» фигыленнән, бор. *суг* «су» тамырыннан булса кирәк.

СЫЕР «корова» — гом. кыпчак. *сыер*, чыгт. *сығыр* «сыер». Күп кенә төркі телләрдә «сыер» мәгънәсендә бүтән сүзләр йөри: тат. диал. *инәк* ~ чув. *әне*; кырг. *уй* < бор. тк. *уд* һ.б. *Сыер* сүзенә чыгышы бик үк ачык түгел: бор. *саг-* «саву» сүзеннән дип әйтү ышандырып бетми.

СЫЕРЧЫК «скворец» — мар. *шынгырчык*, *шырчык*, чув. *шайкриш*, удм. *шырчик*, *сырчик*, тат. диал., кырг. *чыйырчык*, бор. *сығырчык* «сыерчык, чикерткә, купшыл» — *сығыр-* «сызгыру» сүзеннән.

СЫЗ-У «удрать; уменьшаться в объеме; худеть» — ткм. *сызы-*, алт. диал. *сыс-* һ.б., тунгус. *сир-* «сызлау» белән чагыштырыла; к. ш. ук чув. *сәр-*, *сур-* id. Сүзенә фигыль мәгънәсеннән гом. кыпчак. *сызык*, *сызыл* «куырмач; көрпә» сүзе, исем мәгънәсеннән *сызла-у* ясалган. Фигыльнәң исем пары бар — себ. тат. *сыз* «сызлау».

СЫЗГАН-У «засучивать (рукава)» — тат. диал. *сыган-*, чув. *шахран-* < *шайхан-* «сызгану» ~ тув. *сырган-*, алт. *сырқан-* «ялангачлану» сүзе белән бер булса кирәк; сүзенә нигезе — *сызга-* < *сырға-* «сыдырып ялангачлау» бор. *сыр* «ялангач» тамырыннан; шуннан ук тат. *сыдыр-у* < *сырдыр-у* «кул белән сөрәп яисә сугып ялангачлау» сүзе дә килсә кирәк.

СЫЗГЫР-У «свистеть» — диал. *сыгыр-у-* «сыс, сырыс, с-с «төкъледи сүзенә авазларны белдергән фигыль ясагыч *-кыр // -кер, -гыр // -гер* кушымчасы ялганып ясалган.

СЫЙ «угощение» — гом. тк. *сый*, бор. тк., монг. *суй* «бүләк, хөрмәт» сүзе белән тамырдаш булса кирәк.

СЫЙ-У «вмещаться» — гом. тк. *сый-*, *сыг-* id. Татар телендә бор. *сығын-* (*сыг-*ның кайтым юнәлеше) ике сүз биргән: *сығын-у* (*Аллага сығыну*) һәм *сыен-у*. *Сый-* тамыры *сең-* белән дә чагыштырыла.

СЫЙРАК «голень» — бор. *сыңырак* id. гом. тк. *сеңер*, *сыңыр* «сеңер» сүзе белән тамырдаш (чаг. *бөер* ~ *бөйрәк*); к. азәрб. *сыңыр* «сыйрак». К. **Сенер**.

СЫКТА-У «плакать, всхлипывая» — гом. тк. тат. диал. *сыгыт*, *сыгы* «кеше үлгөндә елау» сүзеннән. К. **Ыгы-зыгы**. Шул ук *сыгы* тамырыннан тат. *сыкрау* «хныкаты» сүзе дә килә.

СЫКЫ «изморозь, иней (на деревьях)» — диал. *зыкы*, мар. диал. *зыкы*, чув. *сак*, *сакә*, *сакә*, башк. *ныкыу*, *зәһеу* «сыкы» Идел-Урал регионына хас сүз: фарсы. *zah*, *zahi*, *zahu* «сыкы» сүзеннән булса кирәк. К. Әхмәтьянов, 1989: 11.

СЫЛА «судак» — кк., ккк. *сыла*, башк. *һыла*, чув. *шйла*, венгр. *sullo-*, бор. болгар. **сыллак* «тешлөч балык, сыла» — **сыл* ~ чув. *шйл* «теш» сүзеннән дип уйланыла.

СЫЛТА-У «ссылаться на кого-л.» — чув. *сйлтав*, мар. *шылтык* «сылтау» — гом. кыпчак. *сылта-* һәм *сылтау*, кырг. *шылтоо*, хакас. *сылтаг*, монг. телләрендә *шылтак*, *шалтак*, бор. тк. *тылдаг* «сылтау, сылтану», үзб. *силтав* «тезген тарту, менелгән атны бер якка бору» — гом. тк., гом. монг. *сал // сэл* «селкү, селкетү» (к. **Жил**) тамырыннан булса кирәк. Әмма бу сүзнен үзенчөлөклә абстракт мәгънәсә һәм киң таралыш алган булуы монда ниндидер хикмәт барлыгын күрсәтә: ихтимал, төп мәгънә фарсы-таж. *силтав* «сылтау» — *силк тавидан* «эфәк жептөн тарту — йомшак кинайә» сүзеннәндер. *Сылтау* сүзенә *шелтә* сүзе дә тоташа.

СЫЛУ «красивый; красавица» — гом. кыпчак. *сылу*, *сылуу*, бор. уйг., алт. *сылыг-*, хакас. *сйлиг* id. Палаталь вариантлар булуы *сылу* < *сылыг* < *сыналыг* (к. **Сын**) дип аңлатуга киртә булып тора. Ихтимал, ниндидер *сыл* «чисталык; матурлык» тамыры булгандыр. Аннан *сыллыг* > *сылу* һ.б.

СЫМАН, СЫМАК *последлог* «подобный, подобно» — гом. кыпчак., үзб., уйг. *сыман*, *сымак* *-су (алсу)*, *-сыл (аксыл, күксел)*, *-сым (төксем)* аффикслары белән тамырдаш. Чаг. ш. ук **Сыңар**.

СЫН «фигура, телосложение» — гом. тк. *сын* id.

СЫНА-У «испытывать» — гом. тк. *сына-* id. *сын* сүзеннән (тышкы күренеш, кыяфәт буенча эчке сыйфатны белү дигән сүз).

СЫН-У «ломаться» — гом. тк. *сын-* бор. тк. *сы-* «ватылу» сүзеннән. К. **Сыг-у**.

СЫҢАР «один из парных предметов» — гом. тк. *сыңар*, *саңар* id. бәхәслә сүз: *сыңары* «үзенә сынына (сурәтенә) таба» дигәннән булырга мөмкин. Чаг. тат. диал. *сыңары* «охшаш; шикелле».

СЫР «грань; резьба; резной узор» — гом. тк. *сыр*, *сар* булган булса кирәк; к. тат. диал. *сыр* «буяу», алт. *сыр* «буяу, лаклау», уйг., үзб. *сир* «кызыл буяу» (чаг. фарсы-таж. *сурх* «кызыл») ~ монг. *шир*, бурят. *шэрэ* «буяу». К. **Шар II**.

СЫРА «пиво» — алт., кк., кб., чув. *сыра* «сыра», балкар. *сыра* «арпа сырасы» — фарсы теленнән булса кирәк, ләкин төрлөчә аңлатыла: к. кк. диал. *сыраб* «сыра (пиво)», фарсы. *сэраб* «куе эретмә, спирт эремәсә, куе хәмер, тондырылган катнашма»; икенчә эерткәктән, фарсы-таж. *ширэ* «сироп, виноград суы»; өченчә яктан, бор. ирани *sura*, санскрит. *sura* «исерткәч» (к. коми., удм. *сур* «сыра» бор. ирани телләрдән).

СЫРГА «серьги» — бор. тк. *исирга* «сырга» сүзеннән (тамыры ачык түгел), бик борынгы заманнарда ук сөздә предметын белдергәнгә күрә, киң таралган сүз; к. чыгт. *асирга*, *ызырга*, үзб. *исирга* «алка, сырга», коми. *исерга*, бор. рус. *усерегу*, *усерязь* «сырга», бор. немец. *üseregü* «алка» һ.б.; к. ш. ук якут. *ытарга* «сырга». Удм. *сырга* «тузганак», мар. *сыраг*, чув. *шйрка* «сырга, серкә» — татарчадан. К. **Серкә**.

СЫРГАВЫЛ «наблюдательная вышка; высокая жердь; мач-

та» — кк. *сыргауыл* «каралты түбәсенә куелган биек багана», бор. тк. *сыргауыл* «серәеп торган нәрсә». К. **Сырган**.

СЫРГАН «крепость на горе» — диал. *шыған, шыйған*, кк. *шыған* «биек ялангач тау; биек багана», бор. тк. *сырга-*, *шырга-* «яланганлау» фигыленнән. К. **Серәй-, Сыргавыл, Сызган-**. Мәгънә үсешә: «ялангач > ялангач тау, серәеп торган нәрсә > биек корылма, күзәтү пункты, каланча > ныгытма». К. **Чуан**.

СЫРПА «виляющий хвостом» — тунгус. *сирпе* «юка»; к. бор. тк. *сырпа-* «койрык болгау, бөтерелү, килеп ышкылу» (чаг. ш. ук *сырп-ан-у, сытыр-у*); к. диал. *сырпа-л-у, сырпа-н-у* «сырпалану, көйсезләнү, юри көйсезләнү», якут. *сырбай-*, монг. *сирбе-*, бурят. *ширба-* «койрык болгау, сырпалану».

СЫРТ «хребет» — гом. тк. *сырт* «тышкы як, өске як, арка, арт» сүзеннән. Төрки телләрдән күп телләргә кергән (мәс., абазин. *сырт*). *Сыр* тамырыннан булса кирәк (*сырыт* > *сырт*).

СЫРТЛАН «гиена» — Рамстедт буенча, бор. тк. *сыртлан* «сырты буй-буйлы хайван» сүзеннән (*сырт* «сырт, арка», *лаң* «хайван, жәнлек» — кытай теленнән хисапланыла; чаг. *арыслан, каплан* һ.б.), башк. *һыртақ, сыртақ* «аркасы тасмалы (хайван)».

СЫРХАУ «больной; болезнь» — кк., кырг. *сырқа-* «авыру, сырхау», фарсы. *сәрхау* «баш авырту, баш сызлау», *сәрхабад* «баш авыруы, чир»; шуннан тат. диал. *сырхават*, чув. *сәрхават* «сызлавык, яман шеш». Халык этимологиясе буенча, фарсы. *сәрхау* сүзе төрки фигыль *сырха-* булып киткән.

СЫТ-У «давить; сломать» — бор. тк. *сы-* «ватылу» сүзеннән (*сы-т-*); шуннан ук *сы-н-у*.

СЫЯ, СЫЯУ «струя; следы потоков; осыпь» — сонгы елларда әдәби телдә активлашкан һәм күп сөйләшлөрдә очрый торган бу сүз фарсы. (XIX — XX гасыр башы татар әдәби телендә еш очрый) *сиаһ* «кара (черный; чернила)» сүзеннән килә.

-Т-

ТА *предлог* «до; частица да; еще» — к. **Тагы**.

ТАБА «скворода» — башк., кк., ккк., госм. һ.б. *таба, тапа* «таба» — фарсы. *таба* «куырып пешерү өчен савыт, таба, табак» сүзеннән, бор. ирани. *tab* (таб) «утта кыздыру, эсселек, кызулык» нигезеннән. Чаг. **Табак**.

ТАБА(Н) *послелог* «по направлению ... к» — гом. тк. *табан* «таба, юнәлештә» — ике төрле аңлатыла: а) гом. тк. *тап-* «табу» фигыленең адвербиаль формасыннан (*тап-а*, ягъни «табып, эзләп»); б) гом. тк. *тап* «урын, төш, нокта» сүзеннән (*таба* < *тап-ка* «урынга, төшкә»); к. бор. тк. (МК), уйг. *табару, тап-гару* «таба, юнәлештә», кайбер төрки телләрдә *таба* иялек килеш белән кулланыла (*минем таба*). Чаг. ш. ук тат. диал. *табантын* «таба».

ТАБАК «чаша (большая металлическая); лист (бумаги, жести)» — гом. тк. *табак*, госм. *табака* «табак» гарәп-фарсы те-

леннән чыккан сүз; к. фарсы. *табака* «табак, катлам, капкач»; к. ш. ук монг. *табага* «табак (савыт)». Чаг. **Таба, Табан**.

ТАБАЛА-У «попрекать» — кырг., ккк., кк. *табала-*, чув. *тупала-* «табалау, кинаяләп әйтү» — ниндидер *таба* сүзеннән; к. уйг., кк., ккк. *таба* «усал шатлык; әр», монг. *табиха* «кеше казасына шатлану».

ТАБАН «ступня, подошва» — гом. тк. *табан, тапан* «олтан, аяк (уч) табаны, тигезләнгән, тапталган урын, нигез (базис)» — бор. тк. *тап* «аяк басу» сүзеннән булса кирәк (чаг. *тапта-у*); к. ткм. *дәбан*, тат. диал. *табач* «уч, кул яссуы».

ТАБ-У «находить, найти» — гом. тк. тап «табу» — гом. тк. тап «нокта, төп» сүзе белән тамырдаш булса кирәк; к. тат. диал. (мишәр) *табыл-у* «очрак, тап килү». К. **Тапшыр-у**.

ТАБЫН «накрытый стол с угощением; застольная компания» — кк. *табыл, табын* «табын йөри торган көтүлек», бор. тк., чыгт. *табун* «табын, өер» — ниндидер *тап* тамырыннан; чаг. *табыр*. *Табын* сүзен монг. *табун* «биш» сүзенә дә бәйлиләр («бишөрлөп утыру»).

ТАБЫР «полевой стан; место отдыха и водопоя скота» — бор. тк. *табур* «атлар өере, олау, арбалар белән уратылган хәрби лагерь» сүзеннән, ниндидер *тап* тамырыннан булса кирәк (чаг. *табын*). К. **Товар, Туар**. К. Әхмәтьянов, 1989: 85—86.

ТАВИС «павлин» — фарсы., гар. *таус, тауис* «тавис» сүзеннән, беренчел чыганагы грек теле булса кирәк.

ТАВЫК «курица» — гом. тк. сүз: чыгт., үзб. *тавуқ*, бор. уйг. *тазык, такыгу*, алт. *тақаа* (монг. *тақиға*), хакас. *таңах* һ.б. (фонетик вариантлары күп) «тавык». Ясалышы, тамыры ачык түгел.

ТАВЫШ «голос; звук; шум» — гом. тк. сүз, чыгт. *тауыш* «тавыш, шау-шу, дөбердәү», алт. *табыш* «шау-шу, хәбәр», хакас. *табыс* «тавыш, аваз», бор. тк. *тавуш* «хәрәкәт, ыгы-зыгы, тавыш, давыл» (МК) — бор. гом. тк. *табыл* // *тагыл* «тавыш, шау-шу, давыл» сүзеннән булса кирәк (к. **Давыл**); к. тув. *дагжа* «тавышлану», бор. монг. *дагун, духун* «тавыш, өн», *дагула* «жырлау». Чаг. ш. ук, **Давыл**.

ТАГАН «таган, таганец; качели» — бор. тк. *таган, такан*, монг. *тагаан* «таган», *такан* «казан», бурят. *тогоон* «казан» — гом. тк. *так-* (к. **Таг-у**) «асу, тагу» фигыленнән булса кирәк (Ряснен).

ТАГАРАК «корыто; кормушка» — кк. *дагара*, башк. *тагарак*, үзб. таж. *тагара* «зур балчык табак; тагарак» — бор. тк., госм., уйг. *тағар* «зур савыт, зур кап», фарсы. *тағар* (рус. диал. *тагар*) «бадья, әржә» һ.б. бор. тк. *тағар* «тире капчык; тире кап» сүзеннән. К. бор. тат. *тәр, тағар* «арбага салып йөртелә торган әржә». К. **Туар, Товар**.

ТАГ-У «привязать; присоединять» — гом. тк. *так-*, *тагақ-ид.*, *такты-* «кабаталу, тезү» сүзе дә шуның белән тамырдаш булса кирәк. К. **Таган, Тагы, Такым, Дага**.

ТАЗ «лысына, плешь; плешивый» — гом. тк. *таз*, бор. гом. тк. **тар* «таз, пеләш, ялангач» сүзеннән; к. башк. *тарагай* (татар.

тарагай) «чөчө кырылган», якут., монг. *тарагай, таракай*, эвенк. *тарака* «таза».

ТАЗА «здоровый; чистый, опрятный; зажиточный» — гом. тк. *таза, тэзэ*, чув. *таса*, фарсы. *таза* «таза, саф», бор. ирани. *таб-, тах-, тагн-* «чабу, йөгөрү; агу, агым су булу» сүзөннөн килә; шул ук тамырдан иск. өд. *тази* «гарәп аты, шөп чабучы ау эте, гепард (жәйрәннөрне дә куып житә ала торган озын аяклы зур мәче ау хайваны сыйфатында кулга иялөштөрөлә).

ТАЙ «годовалый жеребенок» — гом. тк. *тай, тәй*, «тай, колын», чув. *тиха* < *тәйха* «тай, колын» — монгол теленнөн кәргән сүз булса кирәк; к. монг. **дааган* < **дааган*, **тарка-ган* (?) «икенче яшылек ат, тай», тат. диал. (себ. тат.) *тәйынча* «икенче яше белән барган бозау», кк. *тайлак* «ике яшылек дөя». Чаг. ш. ук венг. *тиха* «тай», монг. *тахь* «кыргый ат» К. Әхмәтьянов, 1989: 87.

ТАЙГА — «тайга» — рус. «тайга» сүзөннөн, бу сүз исә көнч. тк. (алт.) *тайга, тайыга* «тайга, тау урманы» сүзөннөн; к. иск. диал. *тайгы* «урманны егып салган хәрби киртә» (Троянский).

ТАЙ-У «поскользнуться» — гом. тк. *тай-* «таю» сүзөннөн.

ТАЙЧАН-У «уклоняться» — *тай-у* (к.) сүзе нигезенә бор. *чы-, ча-* аффиксы ялганып ясалган *тайча-* (*тай-сы-*) фигыленә кайтым юнөлеше формасыннан; к. диал. *тайчын-у* «тайчану, тайпылу», кк. *тайсал-да-, тайсаң-да-* «тайчану».

ТАК I «нечетный» — гом. тк. *тақ* «так, сынар» сүзөннөн; чаг. тат. диал. *тақа* «ялгыз», үзб., таж. *тоқа* «ялгыз, берүзе» ~ фарсы. *так* id.

ТАК II «пустое место; бедность; нищета» — көнч. тк. *так* «бик нык тапталган, үләнә ашалып беткән көтүлек һәм бор. тк. *так* «мохтажлык» сүзләре белән тамырдаш булса кирәк; к. диал. *так булу* «бетү», *таксык* «бетә язган». К. **Такыр**.

ТАКМАЗА «прибаутка» — *такмак* (к.) нигезеннән ясалган сүз, ясалышы ачык түгел (*такмакча* > *такмачна* > *такмаза* булса кирәк). Чаг. кырым., үзб. *тапмача, тапмажа* «табышмак».

ТАКМАК «частушка» — гом. тк. *такмак*, кк., көнч. тк. *такмак* «такмак, такмаза» — гом. тк. *такты* «кабатлау, кабат-кабат әйтү, такылдау» фигыленнән булса кирәк (*такты-мак*); к. ш. ук алт. *тапкак* «табышмак»; к. *тагы, так-у; такмак* «жәяүле юлчы токчае». К. Әхмәтьянов, 1981: 110.

ТАКТА «доска» — гом. тк. *такта, тахта* «такта, озын утыргыч, сәке, күпер (*төрле телләрдә төрле мәгънәдә*)» — фарсы. *тахта* «такта, сәке» сүзөннөн, бор. ирани. *тах-* «кисү, чапкалау, кырлау» нигезеннән хисапланыла. К. **Тәхет**.

ТАКЫР «гладкий; ровный; оголенный» — чув. *такыр*, мар. *тагыр-*, гом. тк., удм. *тақыр* «тактыр, тигез» гом. тк. (себ. тат., алт. һ.б.) *тақ* «буш, үләнсез, тапталган» сүзенә бор. тк. сыйфат ясагыч *-ыр* кушымчасы ялганып ясалган (*так-ыр*). К. Әхмәтьянов, 1989: 38.

ТАКЫЯ «венюк» — фарсы. *тақия* «тактыя, түбәтәй» сүзөннөн киң таралган сүз (к. тат. диал., мар. *тактыя, тайка*, чув. *тухья* «кызлар бүреге» һ.б.).

ТАЛ I «точно половина» — к. алт., башк., кырг., тув. *тал* «нөкә ярты».

ТАЛ II «тонкий стебель; перо на женской шапочке» — к. **Тал III**.

ТАЛ III «ива» — гом. тк. *тал* «тал, таллык, чыбык, яңа үсеп чыккан тармак» сүзөннөн; к. тат. диал. (себ. тат.) *тал* «төк, бөртек», уйг., чыгт. *тал* «бөртек, кыл», госм. *тал*, бор. уйг. (МК) *тал* «яшь ботак, үсенте», чув. *тал* «учлам (пучок)»; чаг. санскрит. *tala* «үсенте, яфрак; тәлгәш; учлам».

ТАЛАЙ «изрядно, много» — к. башк., кк., ккк., кум., н., кырг., чыгт. *талай* «байтак, беркадәр», кырг. *таалай* «өлеш, пай», бор. тк. *талаң* «өлеш, муллык, бәхет» > бор. гом. тк. *таала-ң* «өлеш, байлык» сүзөннөн (чаг. кырг. *таан* «өлеш»). Шуннан тат. диал. *таләй*, чув. *талан*, **талаң* «муллык, бәхет» > рус. *талан*, чув. *чылай* (*чалай* < **талаң*), тат. диал. *чәләй, чәли* «күп; муллык» (к. **Төлөй**); чаг. монг., калм. *дала, далага, далай*, бор. тибет. *талуй* «дингез, океан, кинлек, муллык, бөек» (тибет. *далай-лама* «бөектән бөек лама»).

ТАЛАК I «селезенка» — гом. көнб. тк. *талак, далак*, бор. тк. *талак, сулак* «талак» (МК) — бор. тк. *сагалак* «сакалсыман үсенте» сүзөннөн булса кирәк; к. чув. *сула, салак* «талак, сака, сакнак» (к. **Сака**) [с > п] (*сагалак* > *саалак* > *талак*).

ТАЛАК II «развод, расторжение брака» — гар. *талак-ун* «талак, иреккә жибөрү» сүзөннөн.

ТАЛАУ «вид болезни лошадей» — башк., кк. *талау* «талау» < бор. тк. *тал-гаг* «талау, егылучанлык» гом. тк. *тал-* «арып егылу» сүзөннөн; к. алт. *талгақ* «талау авыруы».

ТАЛА-У «грабить; терзать» — гом. тк. *тала-* «талку, жимерү, өзгөлөү, ерткалау» сүзөннөн; к. ш. ук монг. *тала-* «талау», чыгт. *талга* «талау күренеше». Чаг. *Талкы-у*.

ТАЛГЫН «теплый; спокойно» — гом. тк. *тал-* < **тага-л* «талу, хәлсезләнү» сүзөннөн (*тал-гын*).

ТАЛКАН «толокно» — гом. тк. *талкан, талган* «талкан, он, онтак», бурят. *талхан* «он, талкан» — гом. тк. *талкы-у* «ваклау, онтау» сүзөннөн.

ТАЛКЫ-У «мять, измельчать» — көнч. тк. *талқы-* «тире илөү, сүс талку», монг., бурят. *талхи-* «талку, тире илөү» көнч. тк. бор. гом. тк. *тал* «кыл, сүс, сүсәрү» сүзөннөн булса кирәк (*талкы-, тал-ык-* «сүсәртү»).

ТАЛКЫ «мялка» — иң борыңгы сүзләрнен берсе (чөнки ул башта тире илөү коралы булган); к. мар. *туле, толэ*, чув. *тәла, тыла*, болг. **тиле* > венгр. *tilo* «талкы» < бор. монг. *talγiku, talγon* «тире илөгеч». К. **Талкы-у**.

ТАЛПА «часть стада; толпа» — бу сүзне рус теленнән дию бик үк нигезле түгел, чөнки рус телендә ул 1627 елдан гына билгеле. Аннары бу русча китаби сүз татар (мишөр) сөйлөшлөрөнә ничек керде икән? Татарча еш кына *талпа-талпа* дип әйтү дә рус алынмасы өчен сәеррәк. Безнеңчә, бу сүз кк., ккк. *далба, далбай*, азәрб. *далва*, кырг. *талба* «аулаганда киекне чакырып

китерү жайланмасы (махсус сыбызгы, муляж, чүпрөк кисөгө һ.б.ш.)» сүзеннән килә һәм дошманны алдау өчен гаскәр кебек тезелгән карт-коры, хатын-кыз яисә әсирләр төркөмөн белдергән; мондый алымны, мәсәлән, монголлар (монг. *талба* «кавем; маска») кулланган.

ТАЛПАН «клев» — гом. тк. сүз: чув., башк., кк. *талпан* «талпан, кандала», хакас. *табылга(н)* «талпан», ясалышы ачык түгел; к. чув. *талтам* «таза, симез». Чаг. *тарпан* «кыргый ат» — *тарпы-у* «алгы аягы белән тибү» сүзеннән.

ТАЛТА, ТАЛДА «утешение; опора» — к. чыгт., кырым., кырг., ткм., азерб. *далда* «арткы як; ярдәм, таяныч» ~ якут. диал. *далда* «жилгә караган ягы гына капланган шалаш», төрек., чыгт., азерб. *дал*, монг., бурят. *дала*, бор. тк. *тал* «арка, жилкә, савыр», күчерелмә мәгънәдә «ярдәмче гаскәр»; шуннан бор. тк. (болгар) > рус. *тыл*.

ТАЛ-У: *ару-талу* «установить; изнуряться» — гом. тк. *тал-* «талу; ватылуу». К. *Талкы-у*.

ТАЛЫМ «разборчивость в пище» — якут., бор. тк. *тал-* «сайлау» фигыленнән (*тал-ым*); к. кырг. *талым* «иң яхшы, сайланган», кк., бурят. *талга-* «талымлау, сайлау, хөрмөт итү».

ТАМ «глиняная стена» — тат. диал. *там*, чув. *тәм* «балчык, балчык кисөгө, йомарлак балчык, зур тамчы», тат. диал. *там* «балчык кирпеч, стена кору өчен салам катыш балчык йомарлагы».

ТАМАК «горло; еда, рот» — гом. тк. *таңак, тамак* «тамак, бугаз; анкау; ашау-эчү» < бор. тк. *тамгак* «тамак, бугаз» сүзеннән; формасы буенча бу сүз ниндидер *там (ы)*- фигыленнән шикелле; чаг. көнч. тк. *там* «азык, тәм», к. ш. ук тув. *таңмак* «танау, санак», эвен. *там-* «йоту, эчү, суыру».

ТАНСЫК «желанный; интересный» — кк. *таңсык*, бор. тк. *таңсык* «тансык, гажәп нәрсә» (МК) бор. *таңсы-* көтеп алу, таң калу» фигыленнән, *таң* (к. **Таң II**) нигезеннән.

ТАНТАНА «торжество» — фарсы. *тантана* «тантана» id.

ТАН-У «отрицать, не признавать» — асылда, *таң-* «хәйран калу, таң калу, гажәпләнгән булып кылану» дигәннән. К. **Таң II**.

ТАНЫ-У «узнать; признать» — гом. тк. *таны-*, *тәны-* id. *Таб-* у белән тамырдаш.

ТАҢ I «заря, рассвет» — гом. тк. *таң* «таң» сүзеннән; ихтимал, электә «кояш» мәгънәсендә йөргәндер (чаг. эвенк. *гарпа* «кояш чыгу; мылтык ату» һәм гом. тк. *таң ат-*).

ТАҢ II: *таң(га) калу* «изумляться; удивляться чему-л.» — тат. диал. *таң-* (*тану*) «гажәпләнү» (С.Сүнчөләйдә), чув. *та, тем, там*, мар. *та*, гом. тк. *таң, тәң* «гажәп, могжиза» сүзеннән; к. алт. *таң* «белмим, хәйранмын» ~ тув. *таң* «белмибез; юк»; бор. тк. *таңағ* «курку»; ихтимал, *таң алласы* белән баглыдыр; *таң калу* — тәгъбире гом. тк. һәм монг. (*таң кочар-*) телләрендә бертөрле. Чаг. **Тан-у, Тансык**. К. Әхмәтъянов, 1989: 121—122.

ТАП I «пятно, точка; точь-в-точь» — гом. тк. *тап* «нокта, тап, эз, билге, тамга» һәм тат. диал., башк., кк., алт., чыгт.,

куман. *тап-* «очрау (моменты), туры килү» икесе бердәй булырга тиеш; чаг. ш. ук чув. *лап* «нөкә, тап». К. **Таба II**.

ТАП II диал. «щепка; деревяшка» — к. башк., алт. *тап, тапчык*, монг. *тапхай* «йомычка». Шуннан ук тат. *тәп* «өй нигезләгәндә бәйләгеч нокта (точка отсчета)».

ТАПКЫР «раз» — кк., башк. *тапкыр*, чув. *тапхыр*, гомс. *тапкур*, ткм. *тапгыр* «тапкыр, рәт, чират, отряд» — монгол теленнән булса кирәк; к. монг. *дабкур* «тапкыр, рәт», бор. монг. *дабхауаг* «кизү, чират; налог, салым», бурят. *дабхар, дабхагар* «кат, рәт, икеле, кабатланган, катланган», *дабхаса* «ике катлы» — бор. *даб* «кабатлау» фигыленнән, ягъни гом. төрки *тапта-у* (к.) сүзе белән тамырдаш.

ТАПТА-У «топтать; ковать; отбивать» — гом. тк. *тапта-*, *тапта-* «таптау, чүкү, тукулдау, тыпырдау» гом. тк., монг. күп һәм каты-каты итеп аяк басуны белдерә торган тасвирий яңгырашлы *тап (тап-тап)* сүзеннән (*тапылдау, тапырдау, тапыр-тапыр* һ.б.); к. ш.ук монг., бурят. *дапта-* «чүкү, тапау, кабатлау (к. **Тапкыр**)», эвен. *тапто-*, *тават-* «чүкү, кабатлау» һ.б.

ТАПШЫР-У «поручать, возлагать» — гом. тк. *тапшыр-* < *табыш-тыр-*.

ТАПЧАН «топчан, лежанка» — бор. тк., кб., н. *тапчаң* «тапчан, карават» < кытай. *тао чаң* «яту урыны».

ТАР «узкий, тесный» — гом. тк. *тар* «тар, кысынкы» сүзеннән; шуннан ук *тарлавык* «ущелье», *тарлык-у* «чувствовать себя в тесноте».

ТАРАК «гребень; расческа» — гом. тк. *тарак*, бор. тк. *тарғақ* (МК) «тарак» — бор. тк. *тарка-* (к.) фигыленнән.

ТАРАКАН «таракан» — гом. тк. *тараакан* «таракан». Егоров буенча, бор. тк. *тара-* «таркату, таралдыру» фигыленнән. Шулай ук чув. *таракан* «качаган, кача торган» сүздән дә булырга мөмкин. К. **Тара-у**.

ТАРАМЫШ «сухая жила» — гом. тк. *тара-у* сүзеннән, алт. *тарам, тарамаш* «жила, жилка», себ. тат. *тарамак*, кк., ккк. *тарамыс*, кырг. *тарамыш* «тарамыш», бор. тк. *тарам* «дельта; көнжәлә».

ТАРАНТАС «тарантас» — рус теленнән, рус теленә исә бор. чув. *карантас* «тарантас» сүзеннән; сүзенә ясалыш нигезе — чув. *кар-*, *карй-* < **кәр-* «чыбыктан үрү» сүзе; к. чув. *кармак, карман* «читән алап (кошель), юкәдән үрелгән сумка» (шуннан ук рус. *карман* «кесе»); к. мар., тат. диал. *кәрәндәс, кырандас* «тарантас», *карнаша* «юкәдән үрелгән сумка», *кәркеш* «киндерә (чабатада)», морд.-мокша. *карандаз* «арба», коми. *карандыс* «алап (короб)».

ТАРАФ «сторона; направление» — гар. *тәраф-ун* «ахыр, чик, юнөлеш» сүзеннән.

ТАРАФДАР «сторонник» — фарсы. *тарафдар* «тарафлы, яклы» сүзеннән, сүзенә нигезе гарәп теленнән. К. **Тараф**.

ТАРКАУ «разбросанный; рассеянный» — бор. тк. *таркағ* «тар-

кау, таркалган», якут., чыгт., монг., бор. тк. *тарқа-* «тарау, тарату» фиғыленнән; шуннан ук *тарак* (< **таркак*), *тарка-л-у*, *тарка-т-у*. К. диал. *тарка-у* «таратып жибөрү».

ТАРМА «коробка; дикая конопля» — бор. тат. *тарма* < тарыма «ташландык басу» сүзеннән булса кирәк (тарма шундый урыннарда үсә). К. **Тары.**

ТАРМАК «ветвь, ветка; отрасль» — кк., чыгт., бор. язм. өд. *тармак* «тармак, тешчө, ботак» — көнч. тк. *тарба-*, *тарпа-* «тырпаеп тору», бор. тк. *тар-* «бүлөп тору» фиғыленнән.

ТАРПАН «тарпан; дикая лошадь» — к. **Тарпы.**

ТАРПЫ- «бить передними ногами (о лошади)» — *тарп* — имитатив сүз.

ТАР-МАР «разгром» — фарсы. *тар-у-мар* «тар-мар» (төгөл төржемәсе: «жеп һәм чырымта» сүзеннән).

ТАРТАР «коростель» — бу кошның чыгара торган авазына охшатып ясалган атама (*тартай тартымды*); чаг. алт. *талтар*, *тартал*, хакас. *таарт* «тартай».

ТАРТМА «ящик (выдвижной)» — гом. тк. *тарт-у* фиғыленнән (ягъни тартып чыгарыла торган әржә).

ТАРТ-У «тянуть; привлекать; весить; курить» — гом. тк. *тарт-* «тарту, үлчөү», гаять күп мәгънә биргән сүз; шулардан: «суыру (тәмәке тарту); качу (тартыну)» һ.б. үзләрәнә дә күпсанлы дериватлар тудырганнар; к. хакас. *тарт-* «тарту, бетү, кимү, аз-азлап тотыну», якут. *тарт-* «тарту, иснәү, иген сугу», тув. *тырт-* «тарту, суыру, фотога төшерү».

ТАРУ «пашня; зерновые» — уйг., бор. тк. *тары-ғ* «басу, иген, тары» сүзеннән, шул ук нигездән диал. *тарма*, *тарлау*, *тарнау* «бөртекле ашлык кыры, бөртекле ашлык чөчөлгән яңа басу». К. **Тары.**

ТАРЫ «просо» — гом. тк. *тары*, *тарығ* «тары, иген» бор. гом. тк. *тар-*, *тары-* «сөрөп чөчү» сүзеннән булса кирәк, борынғы заманнарда иң кин таралган ашлык тары булган; к. кк., ккк. *тары*, кырг. *таруу*, үзб. *тары*, уйг. *тарық*, угуз. *дары* «тары», алт. *таран*, тув. *тараа* «иген, ашлык», бор. уйг. *тарығ* «бодай» (МК), уйг., алт., тув., хакас. *тары-* «чөчү», монг. *тари-* «чөчү», *тарма* «бөртекле ашлык» ~ тат., башк. *тарма* «конопля, растущая без света»; к. ш. ук диал. *тырлау*, *тарлау* «бүлөп алынган жир, көгүлек», кк., куман. *тарлау* «басу; янадан сөрөлгән жир». К. Әхмәтьянов, 1989: 39—40.

ТАРХАН «тархан; свободный, никому не подчиняющийся» — бор. тк. *тархан*, *таркан* «тархан, салым жыючы — бор. ирани. *tarxun* «тархан», кытай. **tadxan* «үзе идарә итүче хан» сүзеннән (С. Шапшал); к. ш. ук тат. диал. *тархан* («тархан яту, тарханда йөрү») «ирек, иркенлек, эшсезлек», монг. *дархан* «тимерче» (тимерчеләр салымнан азат булганнар). Борынғы документларда тагын *тарка*, *таркачы* дигән титул очрый. Бу сүз *тархан* сүзе белән бәйләнмәгән: бор. тат. *таркачы*, монг. *дарукачы* «өлкә белән идарә итүче».

ТАС I «тазик» — фарсы. *таст* «жиз табак» < бор. ирани. *tast*,

tašt, *täšt* «табак» сүзеннән таралган (күп телләрдә очрый). Тат. диал. *тач* «тас», *тасаяк* (*тас* + *аяк*) «блюде».

ТАС II: тас булу «отставать, замешкаться» — кум., кб. *тас бол-* «адашу, артта калу», *тас эт-* «ташлау», калм., башк., азәрб. *тас* «югалган, аерылган» ~ монг. *тасу* «бөтенләй юкка чыккан». Шуннан ук *тас кол* «үлемгә хөкем ителгән кол» аны һәркем үтерә алган, хакас. *тас кизи* «кол», *тас аң* «атылырга билгеләнгән киек», тув. *дас* «иркәк поши» — аны атырга яраган.

Үлемгә хөкем ителгән колларны яшь сугышчыны кеше үтергә өйрәтү өчен файдаланганнар. Әгәр тас кол кораллы кешегә каршы коралсыз көе каршылык күрсәтә алса, аның үзен сугышчы иткәннәр. Тас колларга үзләрән саклау өчен күп елгырлык, хәйлә, ярамсаклык һ.б. кирәк булган. *Тас* һәм *таз* сүзләрән буташтыру нәтижәсендә «алдар таз» образы килеп чыккан.

ТАСКАК «плоский навес на столбах, строительные леса» — мар., удм., алт., хакас. *таскак* «таскак, тире элү өчен махсус корылма, шүрлек, киштә»; ясалышы ачык түгел; чаг. алт. *так-чак*, *тактачак* «такта урындык» (к. **Такта**); к. ш. ук себ. тат. *тазак*, *таскак*, *таткак* «таскак, шалаш».

ТАСЛА-У «стругать; разглаживать» — к. чув. *тасла-*; балкан төрекләрәндә *тасла-* «таш таслау» — славян телләреннән (рус. *тёс* «тасланган агач»).

ТАСМА «тесьма» — гом. тк. *тасма*, монг. *тасама* «тар гына каеш, лента, тасма» бор. *тамса*, *тамыса* «тамны (тирмә түбәсен) тартып-кысып тора торган кин тасма» сүзеннән булса кирәк.

ТАСТАР «тастар (старинный головной платок, напоминающий шарф)» — башк., н., кк., кырг., чув. *тастар*, бор. тк. *дестар* «тастар» — фарсы. *дестар* «чалма» сүзеннән.

ТАСТЫМАЛ «полотенце» — фарсы. *дәстмал* «тастымал, кул сөрткеч» сүзеннән (*дәст* «кул», *мал* — *малидан* «сөрү» фиғыленен нигезе); к. иск. өд. *дастымал*, диал. (мишәр.) *тасмал* «тастымал».

ТАСЫЛ «умение, смекалка в деле». К. башк. *тасыл*, алт. *тазыл*, тув. *дазыл* «тасыл, тамыр, таш тамыры» (к. мәкаль: *Тасылын белгән таш кискән*). Гарәпчәдән (*ысулга тамырдаш*) булуы шикле.

ТАТАР «татарин» — бу сүз турында бик күп фикерләр әйтелгән булуга карамастан, аның килеп чыгышы ачыкланмыйча кала бирә. *Татар* сүзен *тат* «ят кабилә (халык, ыру) кешесе» дигән (этноним буларак та кулланылган) сүздән дип аңлату (*татар* < *тат-эр*) безне канәгатьләндерми. Чөнки *тат* сүзе фарсыларга караган.

ТАТЛЫ «сладкий» — башк., кк., ккк., госм. *татлы*, чув. *тутлӓ* < алт., бор. тк. *татлығ*, *татлуқ* «татлы, тәмле» — тат. диал., гом. тк. *тат* < *тағат* «тәм» сүзеннән. К. **Таты-у.**

ТАТУ «согласно, мирно, дружно» — чув., мар., удм., гом. тк. *тату*, кырг. *татуу* «тату» — гом. тк. *татлығ* «татлы» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан булса кирәк; к. алт. *тату* «татлы, рәхәт» (< *татту* < *тат-луғ*), бор. тк., чыгт. *татығ*, *татун* «рәхәт, ләззәтле» (МК). К. тат. *таты-у*, *тат-у* «тәмен белеп алу».

ТАТЫР «осадок; ржавчина» — бор. тк. *татыр* «тутыккан» (Зәмәхшәри) сүзеннән, гом. тк., бор. тк. *тат* «тутык» (тат. диал. *тат* «тап, тут») нигезеннән.

ТАУ I «гора» — гом. тк. *тау*, *тағ*, бор. гом. тк. *тағ* «тау», угыз телләрәндә *дағ*; чаг. монг. *дабаг* «тау, тарлавык, үткел» (Котвич).

ТАУ II «поздравление» — чув. *тав*, удм., мар. *тагу*, *тау* «рәхмәт булсын», кар. *табуу* «рәхмәт», кк. *тау* «энергия, сәләмәтлек» — фарсы. *тап* «сәләмәтлек, гайрәт, түземлелек, көч» һәм гар. *дәгъва* «теләк, чакыру» сүзләрәннән контаминация булса кирәк; к. алт. *тап* «теләк, дәрт, ихтыяр», чыгт., гомс., азәрб. *тап* «көч, түзем», *дау* «сәләмәтлеккә атап шәраб эчү, отышлы уенда акчаны арттырып банкка салу», үзб. *тоб* «сәләмәтлек, хәзерлек; теләк, түзем». К. Әхмәтьянов, 1981: 92—93.

ТАУШАЛ-У «изматься» — бор. *тауша-*, *тау-са-* «сәләмәтлеккә туймау, сырхаулану» фигыленең төшем-юнөлеш формасы; к. тат. диал. *тауша-* «таушалу», гомс., чыгт. *таушал-* «таушалу, ябыгу, зәгыйфьләнү», *тауса-*, *тавса-* «көчөн югалту, хәлсезләнү». Сүзенң тамыры ниндидер **тау* < **тау* ~ **тау* «бик аз, зәгыйфь» сүзе булса кирәк; чаг. тат. *таксы-*, *такса-* «бетүгә йөз тоту, аз калу»; к. чыгт. *тавуш* «хәлсез, юка», кк., кб. *таус-*, хакас. *тоос-* «бетерү».

ТАЧ «точь-в-точь» — чаг. чув. *лач*, монг. *тас-* көчәйткеч кисәкчә «бөтенләй, төмам».

ТАЧКА «сырой (о хлебе)» — чув. *тачка*, *тачка*, *лачка* «пешеп житмәгән» — Урал-Идел даирәсендә — башлычча төрки теллөрдә таралган һәм сыек баткакта атлаганда чыккан авазын белдерә торган *лач* // *лыч* тасвирий яңгырашлы сүзеннән; чаг. тат. диал. *лачка* «тачка», *тач киту*, *лач киту* «былчыракка егылу», *тач ит* (*май*) «беришле масса рөвешендәге ит (май)», *тачкыл-у* «үзлеләнү». Чаг. Туч.

ТАШ «камень» — гом. тк. *таш*, бор. гом. тк. **тал* «таш» сүзеннән; к. чув. *чул* «таш» ~ эвен. *дол*, монг. *тулун* «таш». Шуннан ук *ташла-у* (чаг. *таяк-ла-у*). К. Чыг-у.

ТАШБАКА «черепаша» — ташбаканың «таш» булуы очраклы түгел, борынгы гадәт буенча, мөңгелек символы итеп, кабер өстенә таштан ташбака сыны ясап куя торган булганнар (С.В.Киселев, Р.Зieme һ.б.). Борынгы кыпчак-куман телендә ташбаканы *чирәп бака* дип атаганнар, шуннан русча *черепаха* «ташбака».

ТАЯК «палка» — гом. тк. *тайак*, бор. гом. тк. *тад-ак* «таяк» — тат. *тая-у* фигыленнән; к. алт., шор. *тазақ* «таяк».

ТӘБӘ «яичница» — башк. диал. *тәбийә*, иске өд. *тәбәйи* «тәбә» — фарсы. *табәги* «табада пешерелгән ашамлык» сүзеннән; к. тат. диал., башк. *тәбәйә* «тәбә». К. Таба.

ТӘБӘЛДЕРЕК «педадь ткацкого станка» — тат. диал. *табандырык*, кк., ккк. *табалдырык* «тәбәлдерек, бусага», хакас. *табалдырык* «олтырак» — гом. тк. *табан* (к.) сүзенә -*лдырык* аффиксы ялганып ясалган. Чаг. Чөелдерек.

ТӘБӘНӘК «низкий» — тат. диал, удм. *табанак*, *табан*, *тәбәш*,

тәбәшәк, *тәбәк*, *тәбән* (Урал) «тәбәнәк» — жөнкелекне белдерә торган *лап* тәкылиди сүзеннән, к. диал. *ләпәшәк*, *ләпәк* (Урал) «тәбәнәк», *лапак*, *лапанак* «тәбәнәк юан (*кеше турында*), жәенке» (чаг. *тәпән*) ~ чув. *лапан*, *лапака* «тәбәнәк, жәенке» һ.б. Сүзенң фонетик үсеше *лапанак* > *табанак* > *тәбәнәк*.

Бу сүзенң формалашуына *түбә* сүзенә гом. тк. *тәбә*, *тәппә* варианты да тәэсир иткән: к. себ. тат. *тәбән* «түбән», *тәбәчәк* «япма», кар. *тәбәңги* «түбәнге».

ТӘБӘ «мышеловка» — диал. *тәпә* «капкын, тәбә», чув. *табы* «тозак, капкын», *тапкычы* «тәбә» — тиз генә китереп сугуны белдерә торган *тап!* тәкылиди сүзеннән (Егоров); к. чув. *тап-сугу*, гом. тк. *тап*, бурят. *таб* «хлоп!»; чаг. алт. *чапкы* «капкын, тәбә», *чан-* «китереп сугу (захлопнуть)».

ТӘГӘРМӘЧ «колесо» — тат. диал., гом. тк. *тәгәр*, *тәкәр* «тәгәрмәч, түгәрәк нәрсә, көпчәк» сүзенә -*мәч* аффиксы ялганып ясалган (чаг. *нәрәмәч*, *тукмач*); к. гомс., азәрб. *тәкәр*, *тәкәрләк*, алт. (телеут.) *тәгәрәк*, чыгт. *тәкәрлек* ~ себ. тат. *тигәрчәк*, *түгәрчәк* «тәгәрмәч»; к. ш. ук башк. *тәкмәк* «кечкенә тәгәрмәч». Сүзенң тамыры бор. *тәк* «түгәрәк». Шуннан ук тат. *тәгәрлә-ү*, *тәгәрә-ү*, *тегермән*, *тәүлек*, *тәкмәч*, *түгәрәк*.

ТӘЖӘЛ «срочный, скорый» — гар. *тәгъжәл* «ашыгыч».

ТӘКӘ «козел; баран» — гом. тк. *тәкә*, *тәккә* «тәкә, кыр көжәсе» сүзеннән; киң таралган сүз (монг., фарсы., угро-фин телләрәндә дә бар). К. Әхмәтьянов, 1989: 71.

ТӘКӘРЛЕК «пигалица; чибис» — башк. *тәкәрлек*, чув. *текерлу*, *текерлек*, мар. *тәгәрлә* «тәкәрлек, өкәм-төкәм, гомумән түгәрәкле хайван» — тат. диал., төрек. *тәкәрләк* «тешле тәгәрмәч, көпчәк» — гом. тк. *тәгәр*, *тәкәр* «түгәрәк, тәгәрмәч» сүзеннән булса кирәк; чаг. ш. ук гомс. *тәкәрлән-* «тәгәрәп төшү, бөтерелү». К. Тәкмәч.

ТӘКМӘЧ «кувырок» — башк. *тәкмәс*, *тәкмәр*, төрек. *тәкәр мәкәр id.*, *тәкмә-* «тәкмәчлө» гом. тк. *тәк* «әйләнә, түгәрәк» сүзеннән.

ТӘЛӘЙ «счастье; удача» — чув. *телей*, уйг., ткм. *тәләй*, *теләй* < бор. *талай* ~ *талань* «бөхет, өлеш» сүзеннән. К. Талай.

ТӘЛӘКӘ «валек; вертушка; поплавок» — кырым. тат., гомс. *тәлигә*, чыгт. *тәлгән* «туп арбасы», монг. *тәлэгән* < *тэрэгэн* «арба, тәгәрмәч, элмәк, алка» (> рус. *телега* «арба; ухват») гом. тк., монг. *тәк* «түгәрәк» тамырыннан. К. Тәкмәч, Түгәрәк.

ТӘЛГӘШ «гроздь» — < бор. *талкәч-*, гагуз., төрек. *тал* «чук, бизәнү каурые; чыбык» сүзенә кечерәйтү формасы.

ТӘМ «вкус» — иске өд. *тәгымь* > чув. *техәм* < гар. *тәғм* «тәм, яхшы ашамлык» сүзеннән. *Тәгамь* «аш-су» белән тамырдаш.

ТӘМӘКЕ «табак» — татарчага Урта Азиядән кәргән булса кирәк; к. ткм. *тамәкә*, фарсы. *тамаку id.*, русчага — Европа телләрәннән. Бу сүз Американың жирле телләренә берсендә таралган.

ТӘМИЗ «аккуратный; чистый» — төрек. *тәмиз* (< гар. *тәмииз*) «чиста» сүзеннән алынма.

ТӘН «тело» — фарсы. *tān*, *tan* «тән, буй» < бор. ирани. *tanu* «тән, гәүдә» сүзеннән килә.

ТӘНӘ-Ү диал. *тенә-ү* «восстановить силы после родов (у лошади), после длительного бега» — башк. *тана-у*, *танат-у* id. Чаг. монг. тунгус. *тэний* «тураю»; тат. диал. *тен* (*тын*) *басу* «берничә ел иген игелмөгән, ял иткән басу».

ТӘНӘКӘ «принцесса» — иске тат. *кәнәкә*, *кәникә*, өдәби телдә *ханәкә* id. < монг. *ханкэн* «хан кызы, ханча» сүзеннән Алтын Урда чорында кергән. Чаг. **Тугай**.

ТӘНГӘЛ «тождественный; соответствующий» — башк. *тәңгәл*, чув. *тенкел*, *тенкәл*, мар., удм. *тәнгәл*, *тәнгыл*, кырг. *денгел* (*дэнгәл*) ~ тув. *деңгел* id.; тунгус-маньчж. *тэңкә*, *тэңку*, *тэңки* «тигез тугай, терраса», *тэңкәл*, *тэңкил* «тинләр, тигезләр» (чаг. тат. диал. *тиңгел* «кимәл»). Сүзенң тамыры — гом. тк., монг., тунгус. *тэң* «тин, тигез».

ТӘНКӘ «монета; рубль; чешуя» — гом. тк., монг. *тэнкэ*, *теңкэ* «тэнкә», бор. тат. *дәңге* > чув. *тенкә*, мар. *танка*, *танкы*, удм. *танка*, *тэнкы* — киң таралган сүз (шуннан ук рус *деньга* «акча»), чыгышы — фарсы теленнән (бор. фарсы. *danik*, *danika* «көмеш тэнкә, сонрак *tangga* «дирхәмнең дүрттән бер, динарынң сизгездән бер өлеше»; чаг. ш. ук **Тиен**).

ТӘНРЕ «всевышний, бог» — гом. тк. *тәңри*, *тәңири*, көнч. тк. *тәңэрә*, *таңара*, монг. *тәңгэр*, *тәңэри*, эвен. *тангара* «тәңре, күк императоры» — чыгышы ачык түгел; чаг. шумер. *диңир* «күк; алла; тәңре»; к. ш. ук бор. монг., тк. *чыңгыз* < **тыңыр* < **таңыр* «күк алласы».

ТӘПӘН «кадка, бочонок для меда» — мар. *тапан*, *тәпан* id. *табанәк* сүзе белән баглы Идел-Урал сүзе.

ТӘП «точка отсчета при планировке участка, заложении дома» ~ тат. диал., башк. *тап* «нокта, билге итеп куелган йомычка, казык» ~ монг. *таб* «ашыкның тигез ягы (ашык шул ягы белән төшсә, уен янадан башлана)» К. **Тап**.

ТӘПӘЧ «молотило, било цепи» — диал. *тәпәүче* «тәпәч» — *тәпә-ү* (< *тапа-ү*) сүзеннән; чаг. ш. ук мар. *топец*, рус. *дубец* «тәпәч».

ТӘПИ «лапка (животных, ножка ребенка)» — диал. *тәпэй*, алт. *табаш*, хакас. *табаң*, якут. *табагай* «яланаяк (табаны), тәпи», монг. *тавхай* «тәпи» — гом. тк. яланаяк белән йөрүне яки йөгөрүне белдерә торган тасвирий яңгырашлы *тап* // *лап* сүзеннән; чаг. рус. *лапка*, бор. немец. *tarpe*, итальян. *zampa* «тәпи», эвен. *таба-н* «тәпиләү, тәпи-тәпи йөрү, йөгөрү». Чаг. **Тапта-ү**.

ТӘПКЕ «пятка» — *тәпә-ү* сүзенә нисбәт ителергә тиеш; һәрхәлдә, бу сүзне рус алынмасы дип карау дөрес түгел.

ТӘРБӘЙ, ТИРБӘЙ диал. *тырпай*, *тырбай* «экономически оправданный, хозрасчетный» — ~ чув. *тирней* id. < гар. *тәрбиғә* «дүрткә бүлү» сүзеннән: ислам икътисади тәғлиматы буенча, керем дүрткә бүленергә тиеш — бер өлеше маяга, икенчесе — түлөлүргә, өченчесе — кулланышка, дүртенчесе — житештерүне дөвам итүгә.

ТӘРӘЗӘ «окно» — башк. *тәзрә*, н., кк., ккк., кум., кар. *терезе*, *тәрэзэ*, уйг. *деризе*, *дәриза*, көнч. тк. *дәричә*, *тәррәчә*, фарсы-таж. *дәричә* «кечкенә ишек; тәрәзә» (*дәр*, *дар* «ишек») сүзеннән. Чув. *чүрече*, *түрече*, *төрече* ~ мар. *төрезе*, *төрзэ* < болгар **төрәжә*. К. Әхмәтьянов, 1989: 141.

ТӘРӘШ «чесаный лен» — *тарау* сүзеннән ясалган кебек күренсә дә, чынлыкта фарсы. *тәрәш* «тетелгән йон» сүзеннән булса кирәк.

ТӘРЕ «христианский крест» — тат. диал. *тәйре*, кб. *тейри* «мәжүси алла, тәңре» сүзеннән: бу сүзенң татар телендә тискәре мөгънә алуы кыпчакларның бер өлеше христиан булуына бәйләп аңлатыла. К. **Тәңре**.

ТӘРЖЕМӘ «перевод» — гар. *тәржимә-т-үн* «тәржемә» сүзеннән, *рәжм* — *рәжамә* «кайтып яңгырау (эхо)» тамырыннан.

ТӘРСӘНӘ «арсенал; мастерская оружия» (XIX гасыр татар сүзлекләрендә очрый) < фарсы. < гар. *дәр әс-синага* «остаханә» (*дәр* «ханә», *синага* «сәнәгать»); рус. (французчадан) *арсенал* сүзе дә шул ук сүзгә кайтып кала: французлар *дәрәссинагада* *д* авазын үзләренң *д'* кушымчасы дип кабул иткәннәр.

ТӘРТӘ «оглобля» — кк. *тәрте*, кк. диал., кырг., иск. тат. *тарта* > чув. *турта* «тәртә» — *тарт-ү* (к.) сүзеннән дип хисапланыла; чаг. башк., себ. тат. *тәртнә* «кечкенә чана».

ТӘТӘЙ «тетя» — к. мар., чув. *тетей*, морд. *тядйя*, *тядякай* «тәтәй» — татарчадан. Чаг. **Түтәй**.

ТӘТЕ «собачка ружья; куроқ» фарсы. *дәсти* «тәте, кулса» сүзеннән булса кирәк, чаг. ш. ук себ. тат. *тәсе* < *дәсти* «руль; соса».

ТӘТИ «красивые игрушки; красивый» (*в детском языке*) — соклану ымлыгы *әттә-тә* сүзеннән килеп чыккан; к. диал. *тәтәй*, *тәтәкәй* «чәчәк; тәти»; *тәтәй* «әти, апа, әни, түти h.б.» (төрле жирдә төрлечә әйтелә), *титек* «кечкенә» ~ кк. *теттей* «кечкенә», чув. *тетте* «тәти».

ТӘҮ «начало; происхождение» — уйг. *тәк*, кырг. *тәк* «нәсел, чыгыш, раса» — бор. тк. (Орхон язм.), үзб. *тәг* «чыгыш тамыры, төп. башлангыч» сүзеннән. Чаг. **Ти-ү**.

ТӘҮБӘ «раскаяние, покаяние» — гар. *тауба-т-үн* «тәүбә» сүзеннән. Шуннан ук чув. *туна*, удм. *тубо* «тәүбә, ант».

ТӘҮГЕ — к. **Тәү**.

ТӘҮЛЕК «сутки; период времени» — башк. *тәүлек*, кк. *тәүлик*, чув. *тавләк*, *таләк* «тәүлек», тат. диал., башк. *йыл тәүлеге* «ел бус», бор. *тәглик* «период, тәүлек» — бор. гом. тк. *тәг*, *тәк* «түгәрәк, әйләнә» сүзеннән (Ашмарин), к. хакас. *тәглек*, ткм. *тегелек* «түгәрәк, әйләнә» (чаг. тат. *ел әйләнәсе* — тулы ел бусна), чыгт. *тәвлүк* «тәүлек, тулылык» (Боровков чагыштыруы); к. ш. ук бор. тат. сүзлекләрендә *таулык* «ел (год)», мар. (бор. чув. теленнән — ?) *тавык* «период, вакыт аралыгы»; чув. *санталәх* < бор. болгар. **жәсәндәлык* < *жиһан-тәүлек* «дөнья, жиһан, галәм, һава торышы»: К. Әхмәтьянов, 1989: 22—23.

ТӘХЕТ «трон, престол» — фарсы. *тахт* «тәхет, диван, утыр-гыч, тахта» сүзеннән таралган (к. гар. *түхт-үн* «тәхет»); рус. *тахта* сүзе белән бер. К. **Такта**.

ТЕГЕРМӘН «мельница» — гом. тк. *тәгирмән, тигәрмән, тегурмән* «тегермән, тегермән ташы» — гом. тк. *тәгир, тигәр* «төгөрмөч, көпчөк» сүзенә -мән кушымчасы ялганып ясалган (ягъни «өйләнә торган нәрсә, зур түгөрәк» дигән сүз булган). Тат. диал., башк. *тирмән*, кб. *тирмен*, монг. *тэрмэн* «тегермән, тирмә» — *тегермән* һәм *тирмә* сүзләрнен контаминациясе ясалган булуына ишарә; к. бор.тк. (МК) *дегирме* «түгөрәк». К. **Төгөрә-ү**.

ТЕГ-Ү «шить» — гом. тк. *тик-*. К. **Текә**.

ТЕЗ «колена» — гом. тк. *тиз, тизә* «тез, калкып чыгып торган урын» сүзеннән, бор. гом. тк. **тиргь, *тэргь* «тәндә калкып чыгып торган төш» тамырыннан; к. чув. *чер* < **тёр* «тез». К. **Терсәк**.

ТЕЗГЕН «повод» — гом. тк. *тизгин, дизгин* «тезген, йөгән» гом. тк. *тез-ү* (к.) сүзеннән (ягъни «аллы-артлы тезелеп барган атларны бер-берсенә бөйли торган бау» мәгънәсендә).

ТЕК (басу) «вертикально (стоять)» — к. *текә, текә-ү, тик*.

ТЕКӨ «крутой; круто» — бор. эд. *текәк, үзб. тиккә, кк. тикә*, алт. *чикэ*, монг. *чикэ*, эвенк. *тики* «текә, туры» — гом. тат. (бор. эд.) *тек, дек*, гом. тк. *тик* «туры, текә, вертикаль, тигез» сүзеннән (чаг. ш. ук кытай. *чик* «туры басып торучы, тигез»). Шуннан ук *тек-ү* «кадату; жөйләү».

ТЕКМӨ «тын, плетень» — *тек-ү* фигыле нигезендә ясалган сүз (*тек-мә* «колгалар кадатып ясалган киртә»).

ТЕЛ «язык» — гом. тк. *тил, тьл* «тел» сүзеннән; к. тат. диал. *телдәр, телмәр* «үткен телле», *телә-ү* < гом. тк. *тилә* «тел белән әйтү»; к. ш. ук бор. тк. *кәл, кил*, удм. *кил, кыл*, фин. *kiel* ~ монг. *хил, хэл* «тел, сүз». К. **Келә, Кәләш, Тылмач**. К. Әхмәтъянов, 1989: 112—114.

ТЕЛӘК «желание» — гом. тк. *тиләк* «теләк» — *тилә*- нигезендә ясалган. К. ш. ук тат. *теләү, келәү* «мәжүси дога» (тат. диал. *кел* > чув. *кәл* id.). К. Әхмәтъянов, 1989: 112—114.

ТЕЛМӨР «речь; человек, могущий долго говорить» — к. бурят. *хэлмэри* «тәржемә» — *хэлэ* «сөйләү» сүзеннән (Дондуков), бор. монг. *кэлмэрчин*, калм. *келмерчи* «әкиятче, тәржемәче, кош телен белүче» > башк. *тәлмәрийен*, тат. диал. *тәлмәржән* «бака» (дастан әйтүче кебек сайрый торган жәнлек), алт., кырг. *тил-мерчи* «кошлар телен белүче кеше, күрәзә, тылмач». К. **Тылмач**.

ТЕҢКӘ: теңкә корыткыч «надоедливый» — кк., ккк. *диңгә*, үзб. *тинкә*, чув. *тинкә, тёнкә* «теңкә, нерв; көч, гайрәт» (үзб., н. *тиңкә куру* ~ кырг. *диңгә кур* «хәл бетү»), бор. тк. (Орхон язм.) *тэң* «көч, гайрәт» сүзеннән булса кирәк (Егоров). К. калм. *теңкен, теңкеген* «саулык, көч», алт. *тэңки*- «сәламәтләнү, көчәю».

ТЕРЕ (К) «живой» — гом. тк. *тири, тириг* «тере; үлмәгән» бор. тк. *тир*- «яшәү, даимән бар булу» сүзеннән. Чаг. бор. *ти* «даим».

ТЕРЛЕК «домашний скот» — *терелек* сүзеннән (чаг. *кешлек* < *кешелек*). *Терлек* сүзе татар теленә үзгәртә ясалган.

ТЕРСӘК «локоть» — тат. диал. (себ. тат.) *терескәк* «хайваннарның арт аяк терсәге; күздәге арпа», чыгт. *терсәк* «терсәк, тез бөгелеше», бор. тк. *тирсгәк* «терсәк, күздәге арпа» (МК), тув. *дис, дискәк*, хакас. *тизэк* «терсәк; күздәге арпа», кк. *тиләрсәк, тирәлсәк* «терсәк» — бор. тк. *терс-, тэрсә-* «очлап чыгу, очлап кабару» фигыленнән, тамыры *тэр* «очлы чыгынты» булса кирәк. К. **Тез**.

ТЕТРӨ-Ү «дрожать» — гом. тк. *титирә-* < *тиртирә-* «дер-дер итү».

ТЕШ «зуб» — гом. тк. *тиш, диш* «теш»; чув. *шәл, шөл* «теш, оч» < бор. гом. тк. **сил* «очлы сөяк, теш» сүзе белән бөйләнеше шикле.

ТЕШЕ «самка» — диал. (себ. тат., урал) *тише*, гом. тк. *тиши*, якут. *тысы* «теше; нечкә, озын». *Кеше* сүзе белән тамырдаш [к < т].

ТИГӘНӘ «большая деревянная чаша; колода» — гом. тк. *тәгәнә, тәкәнә* «зур агач табак, тигәнә, улак», эвенк., эвен. *такэт, такан*, удг. *тиа* «улак, тигәнә, түмәр, кискә». К. **Тигәч**.

ТИГӘЧ, ТӨГӘЧ «деревянная чаша» — диал. *тәгәч, тәвәч*, башк. *тәгәс*, кк. *тегеш*, үзб. диал. *тәкәш* id., ихтимал, *тәк* «түгөрәк» сүзеннәндәр. К. **Тәүлек**.

ТИГӘНӘК «репейник; терновник» — бор. тк. *тикән-эк* «чөнечкеле нәрсә», *тикән* «чөнечке, шырпы» — гом. тк. *тик-* «чөнчү, кадау, тек утырту» фигыленнән (к. **Тек-ү**); к. диал. *ак тикән* «крыжовник», алт. *тэгэн* «ылыс, чыршы», *тэгэнэк* «шиповник», үзб., бор. тк. *тикән, тиккән* «чөнечке» (МКда *тикди* «кадады» сүзеннән дип аерым әйтелә), алт., хакас. *тегәнәк, тәгәнәк* «тырнак, тырнак авыруы», н., кум. *тегенек* «тигәнәк».

ТИГЕЗ «ровный; равный» — гом. тк. *тегиз, тәкиз*, бор. гом. тк. *тәң-из* «тиннәр, үзара тиң нәрсәләр» сүзеннән булса кирәк.

ТИГЕН «даром» — *тик* (к. **Тик I**) сүзенен инструменталь килеше.

ТИЕН I «белка» — гом. тк. *тейин, тәйиң* «тиен» — Себердә киң таралган сүз; к. эвен. *деңкэ* «тиен, кеш», манси. *лэин*, ханты. *таңгэ* «тиен; бер тиен акча». К. **Тиен II**.

ТИЕН II «копейка» — тат. диал., башк., үзб., таж. *тин*, уйг., кк. *тиин* — **Тиен I** сүзе белән бердәй (борынгы заманнарда тиен тиресе вак акча функциясен үтөгән; чаг. мар., морд. ур, удм. *коньы* «белка; копейка»). Рус. *белка* сүзе башта вак акчаны белдергән һәм татарча *акча* сүзенә калькасы булып тора (төрки *ак* ~ рус. *бел*). К. **Акча**.

ТИЕШ «должен» — *ти-ү* фигыленнән.

ТИЗ «быстро, скоро» — госм. *тиз*, уйг. *тиз*, гом. кәнб. тк. *тәз, тез* «ашыгыч; тере, тиз, жәһәт» — фарсы. *тез*, бор. ирани. *тез, тез* «тиз, үткер, кызу, ашыгыч» сүзеннән.

ТИЗӘК «кизяк; навоз» — гом. тк. *тәзәк, тәзәк*, балкар. *тез-гек* «кәс; тизәк». Бор. тк. *кәзәк, кәзгәк* «тизәк» сүзеннән; к. тат. *кизәк* «қоры тизәк». Бор. гом. тк. *кәз-* «тезем, төркөм; тезү» сүзеннән булса кирәк. К. **Кәс**.

ТИК I «без дела, без движения; союз только, лишь» — тат.

диал., башк. *тәк* «эшсез, бушка, тиген», алт., куман. *тәк* «тиккә, юкка, тыныч, тавышсыз», чыгт., госм., азәрб. *тәк, тек* «тик; эшсез; тыныч», чув. *тек* «тыныч, хәрәкәтсез, тавыш-тынсыз», бор. тк., госм., чыгт. *тәк* «тавышсызлык, тигез, тыныч, берүзе», тув. *тик* «ноль, буш», хакас. *тик* «бушлай, тиген» *тиң* (к.) сүзе белән нисбәт ителергә тиеш, к. Робгузида *тәк* «тиндәш, ялгыз, тик, сыңар», кар. *тәк* «фәкәть, тик»; к. ш. ук госм. *тәкин* «ялгыз; эшсез; тыныч», бор. язм., уйг., алт. *тәгин* «сәбәпсез, тиген». К. **Тиген**.

ТИК II «как, подобно» — бор. тк. *тәк, тәг* «кебек, шикелле» сүзеннән; шуннан ук *-тай, -тәй* // *-дай, -дәй* охшату кушымчасы килеп чыккан. Чаг. **Тик**.

ТИКЛЕ «до кого-чего-л.» — диал. *тәкле, тиклем, тиңенте, тиңле, тиңлек* «тикле, чаклы» — бор. *тәк, тәң* «билгеле бер сызык, чик» сүзеннән, *тиң* (к.) сүзе белән бердәй булса кирәк; к. ш. ук алт., уйг. *тәги, чыгт. тәгру* «тикле, чаклы».

ТИКШЕР-Ү «проверя́ть; исследова́ть» — уйг. *текишур-, үзб. текшир-, кк., ккк. тексир-, кырг. текшер-* «тикшерү», чув. *тишкёр-, н., кырым. тикшер-, тәшкер-* «тикшерү, сынау, аңлау», бор. тк., кырг. *тәкиш < кытай. тәңси* «үзара тигез, гадел» сүзеннән.

ТИЛЕ «глупый, дурной» — алт., куман., кар. *тали(г)*, госм., кырым., чыгт. *дәли, кк. дели, бор. тк. тәлу, дәлу* «тиле, дуамал, мавыгучан, жилбәзәк», алт. диал. *тали* «бер тирәдә әйләнү» — жилләнүне белдерә торган гом. тк. *сал // тал // дал // йал* тамырыннан (к. **Жил**) булса кирәк; чаг. тат. диал. *тиле* «шаян», *тиләскәү* «тилерәк», *тилбер* «тиз йөри торган, жилбәзәк», үзб. *телба*, бор. тк. *тәлвә, уйг. тәлбә* «тиле», кк. *делбе*, башк. *тилбә* «котыру авыруы», алт. *тилби* «көчле теләк, омтылыш», *тәлби-шаяру», йилби* «дәрт, гыйшык дәрте». Чаг. удм. *тәлбә* «тиле, жилбәзәк», *тәл* «жил» яки рус. ветер «жил», *ветренный* «жилбәзәк, тиле».

ТИЛЕБӘРӘН: тилебәрән орлыгы «белена» — *тиле* (к.) нигезендә ясалган, ләкин *тиле бәрән* дип карасак, мәгънәсе аңлашылып бетми, дәресе, диал. *тиле бәлән (бәлән «балан»)* булса кирәк.

ТИЛЕГӘН «коршун» — алт. *тәйлэгән, хакас. тигелгән, чыгт. түйлэгән, бор. тк. тәңгәлгүч, тәңгәлгүн (МК)* «тилгән» — сүзнен беренчел формасына татар диал. *түрлөгән, түгәрлөгән* «тилегән» сүзе якин: бор. *тәкүр-лә-гүн* «әйләнгөч, һавада әйләнәп, түгәрәк ясап очып йөрүче» (*тәкүр-* «түгәрәк, әйләнә»); к. *тәгәрмәч, тегәрмән-, тәкүрлә-* «әйләнә ясау, әйләнү» — *гүн* исем ясагыч кушымча булган булса кирәк; к. бор. язм. *тилгән* «тәгәрмәч, көпчәк» (Габзин); к. ш. ук алт. *тээр-* «һавада әйләнәп очып йөрү» < **тәгәр-* id.

ТИЛМЕР-Ү «умолять кого-л.; нуждаться в помощи» — удм. диал. *тәлмыр-, мар. телмыр-, чув. тәлмёр-, гом. тк. тәлмир-* бор. **тәлим иер-* «күп елау» сүзеннән булса кирәк (к. бор. *тәлим «күп», чув. йер-, иер-* «елау»).

ТИЛҮ диал. «допущенный к короле без ограничений (о те-

ленке)» — н. *тәлу id.*, себ. тат., башк. *тил-* «бозауны сыерга жибөрү», кырг. *эки энеге тел* «ике инәгә тил ике сыерны имүче», алт. *телкин* «балалы болан». Рус. *теля* «бозау» сүзе дә төрки телләрдән булса кирәк.

ТИЛЧӨ «ящур; золотуха» — чув. *тилче, тилсе*, башк. *тилсә, силсә* «тилчә; сөяк туберкулезы» — фарсы. *селчә, селл* «тилчә; сөяк туберкулезы» сүзеннән. Мар. *телеза* «тилчә» — болгар теленнән.

ТИЛПЕН-Ү «вспархивать; махать» — жилләнүне белдерә торган гом. тк. *сал // тал // дал // йал* тамырыннан (к. **Жил**); к. диал. башк. *тилп иту* «талпыну, тилпенү», якут. *талыбыра-, тәлибирә-, тәлибрә-* «калтырау, тибрәнү». К. **Талпын-у**.

ТИМГЕЛ «пятно; сыпь» — диал., башк. *тимкел* «сипкел; тап», кырг. *темгек*, монг. *тэмдэг* «билге, тамга», алт., бор. тк. *тэм* «тап, билге, мин» сүзеннән (*тим-гел < тэм-кил*). К. **Тимрәү**.

ТИМЕР «железо» — чув. *тимёр*, гом. тк. *тәмир, темур*, бурят. *тумар* «тимер, тимер деталь», бор. кытай. *те, тег* «тимер» + *тиг* «әйбәр» сүзеннән дип уйлыйлар. К. Севортян, 1980: 188—190.

ТИМРӘҮ «лишай; экзема» — гом. тк. *тәмирәү, тәмирэткү id.*, бор. *тәмир-, тәмирә-* «тимгелләнү» сүзеннән. К. **Тимгел**.

ТИНТӘК «глупый, бестолковый» — чыгт., кырым., кар., кк. *тәнтәк, тентәк* «тинтәк, тиле; чая, шаян, үткер» — алт., бор. тк. *тәнтә-, тинти-* «аяксып тору, тиккә йөрөнү» фигураленнән (Дыренкова), ниндидер *тән* тамырыннан; к. алт., уйг. *тәнә-* «бушка кангырап йөрү, тилелек эшләр», алт., тув., бурят. *тәнэк, тәнэг* «тинтәк, тилелек», якут. *тәник, тәнтик* «тиле», тат. диал. (себ. тат.) *тинәк* «бума тоту», хакас. *тин* «исерек, берәз башы әйләнгән», калм. *денд* «таркалган», *денде* «тинтерәү». К. ш. ук тат. диал. *тинтерә-ү* «аптырау, юкка селкенеп йөрү», тув. *тәндири*, якут. *тәттэри-, хакас., кырг. тинтрә-, алт. тәнтир-* «тинтерәү, бушка йөрү, абыну, сөртөнү, калтырау» — *тәнти* «аптыраган» сүзеннән; тат. диал. *тимен-ү < тинтен-ү* «авырлык белән яшәү».

ТИҢ «равный; равенство» — гом. тк. *тең, тәң, угыз. дең, дәң*, монг. *тэң, маньчж. тэң, таң* «тиң, дәресе, таман, анык, нык» — төрки телләрдә бик күп дериватлар биргән һәм бик күп сүзләр белән контаминацион мөнәсәбәткә кәргән тамыр сүз, к. **Тәңгәл, Тигез, Тик** (I, II), **Тикле**. К. ш. ук көнч. тк. (алт.) *тәң, таң*, «хак, үз хакы, үлчәм», кытай. *тэң* «үлчәү; тигез, тиң». К. Әхмәтьянов, 1981:93.

ТИП «большой бубен» — гом. тк. *тэп*, фарсы. *даф, таф*, *табыл* (бик күп телләрдә очрый) id., ахыр чиктә шумер телендәге *дабаллу* «зур барабан» сүзенә кайтып кала. Шуннан ук иске тат. *дабылбаз, давылбаз* «гаять зур сөрән (гау) барабаны» сүзе дә килә. К. **Давыл, Тибрә-ү**.

ТИП-Ү «пнуть, пинать, ударить ногой» — гом. тк. *тэп-, тэп*, чув. *тап-* «тибү, таптау» — һөртөрле тибүне, суккалауны белдерә торган *тап // лап* тәкълиди сүзеннән; шуннан ук *тиберченү, тытырчын-у, тытыр-тытыр килү*. К. **Тапта-у, Тапа-у, Тәпке, Тип-че-ү**.

ТИПТӘР «тептярь» — Г.А.Әхмәров бу сүзгә «дәфтәр» сүзеннән чыгара (Ахмаров Г.Н. Тептяри и их происхождение. Казань, 1908: 301, 363 — 364). Бу фикерне А.И.Тәфкилев (Тәфтиләү) язмалары да раслый: «Татары, чувашы, черемиса живут на башкирских землях без письменных обязательств, те наз. бобылями, а прочие из вышеупомянутых живут на башкирских землях по записям (*дәфтәр*), а те называются тептери» (Кириллов И.К. Материалы по истории России. — Оренбург, 1900: 105). *Типтәр* сүзенен *дәфтәрдән* килеп чыгуы хакында бүтән чыганаclarда да күп тапкырлар әйтәләр һәм тел фактлары да шуны раслый; к. мар. *тептер* «закон, төртип, акыл», чув. *типтер* «исемлек, бирка, төртип, чират», кк. диал. *типтәр* «дәфтәр, рулон, язу» (Будагов). Шундый дәлиләр булуга да карамастан, татар-башкорт публицистлары арасында берничек тә нигезләнмәгән версия — *типтәр* сүзен *тип-* фиғыленнән чыгару таралган. К. Әхмәтьянов, 1989: 167 — 169.

ТИР «пот» — гом. тк. *тәр, тәр*, мар., чув. *тәр, тар* «эш хакы, яллау, яллану» сүзе дә шуннан.

ТИРӘ «окрестность» — бор. тк. *тәгрә, тәгрә* > бор. болгар. **тәүрә, *тәүрәсе* > чув., мар. *тавра, тавраш* «тирә». Бор. **тәүер* (чув. *тавр*) < *тәгир* — «өйләндерү» фиғыленнән ясалган (бор. **тәгирәг* «тирәлек; өйләнә-тирә»). Сүзгә тамыры — гом. тк. *тәү* < *тәг* «өйләнә, түгәрәк» бик күп сүзләрнең төп чыганагы. К. Тәгәрә-ү, Тәгәрмәч, Тәкмәч, Тәүлек, Тегермән, Тилгән, Түгәрәк, Чүрә һ.б.

ТИРӘК «тополь; осоколь» — гом. тк. *тәрәк* «тирәк, тополь», уйг. *тәрәк, дәрәк* «бик зур агач, изге агач» — фарсы. *дәрәхт* (рус. *дерево* «агач») сүзе белән тамырдаш) «агач» сүзеннән.

ТИРӘН «глубоко; глубокий» — гом. тк. *тарән, тәрән, тәриң*, алт. диал. *төрөн*, тк. *depin*. Сүзгә иң борынгы фонетик вариантына ишарә чуваш телендә: *тарән, тавәрән* < болгар **тәүерен*. Бу вариант *тирән* сүзен бор. *тәүрән, тәгрән, тәгирән* «су өермәсе» сүзеннән, *тәү* < *тәг* тамырыннан дип уйларга нигез калдыра (к. **Тирә**), эвен., эвенк. *дэрэн, дөрэн* «чишмә, тирән күл, өермә».

ТИРГӘ-Ү «ругать, бранить» — гом. тк. *тәргә-* «жентекләп тикшерү» сүзеннән, бор. *тәриг* «тезеп салу, тезеп күрсәтү» сүзеннән булса кирәк. К. **Тирге, Тирмә**.

ТИРГЕ, ТӘРГЕ диал. «комплект; гроздь» — чув. *тиркә*, мар. *теркы*, удм. *тәрки* «савыт-саба» — тат. диал. *тир-* < гом. тк. *тәр-* > тк. *дәр-* «тезү» сүзеннән.

ТИРЕ «кожа; шкура» — гом. тк. *тери, тәри* «тире» сүзеннән. Чаг. хакас. *тээр* «тире».

ТИРЕС «неприглядный → навоз» — чув. *тирес*, уйг. *тәрс*, бор. тк. (МК, Орхон һ.б.), алт., кк. *тәрс*, монг. *тәрс* «кире; каршы, капма-каршылык; тискәре» фарсы. *тәрсә* «дошман як» сүзеннән. К. **Тискәре**. К. Әхмәтьянов, 1989: 194.

ТИРМӘ «юрта» — башк., кк. *тирмә*, тув. *терме, тербе*, монг., калм. *тәрм*, куман. *тәрмә* «тирмә, хатын-кыз бүлмәсе» *тир-ү* «жыю, тезү» сүзе белән тамырдаш булса кирәк (ягъни

тирмә йорт «жыйма йорт»), алт. *тәр-* «жыю», *тәргә-* «юлга жыенып, бөтен кирәк-яракны барлау» (шуннан ук тат., башк. *тиргә-ү* «өрлөү; шелтәләп тикшерү»); рус. *терем* < тк. *тәр-им* «кыз тирмәсе». К. **Тирге**.

ТИСКӘРЕ «непослушный; изнанка» — бор. *тәрсәри* «кире якка» сүзеннән; к. уйг. *тискәри*, алт. *тәскәри* «кире якка, каршы якка, тискәрегә». Сүзгә тамыры гом. тк., монг. *тәрс* > тат. *тирес* «тискәре; дошман; төньяк». К. **Тирес**.

ТИТАК «хромой» — к. азәрб., кк., кырг. *тайтак* «чатан, аксак», *тайта-* «аксау», кк., кырг. *тайтакта-*, *тайтанда-* «чатанлау, бот аерып басу». Мари. *титак* «хата, ялгыш» — татарчадан.

ТИЯК «деревянные палочки вместо пуговиц» — бор. тк. *тигәк, тик-әк* «кадама, эләктергеч» сүзеннән, *тик-* «кадау, чәнчеп кую» фиғыленнән булса кирәк (к. **Тек-ү**); к. алт. *тэгәк* «кармак», тк. *тегек* «кәтүк; агач борындык», хакас. *тээк* «казык, багана», бурят. *тээг* «тияк, төймә».

ТОБА «омут; проток» — чув. *тәпа*, рус. *туба* «тоба, ат капчыгы», морд. *дуба* «тирән урын», кк. диал. *тыма* «тар култык» һ.б. рус. *турба*, тат., тк. *торна, турна* «ат капчыгы (солы салып, ат башына эләр торган капчык)» сүзе белән бөйләнәшле дигән фикер бар.

ТОВАР «товар» — бу сүз бор. тк. телләрдән. К. **Табыр, Туар**. **ТОЖЫМ** «паутина» — *чыжым* (к.) сүзе белән тамырдаш.

ТОЗ «соль» — гом. тк. *туз*, монг. *дабусу(н)* «тоз» — бор. гом. тк. **табург* «тоз» сүзеннән; к. чув. *тәвар, тоар* «тоз», эвенк. *турука* «тоз». Кайбер телчеләр бор. тк. *табур* «тоз» сүзен *туар* һәм *товар* (к.) сүзе белән бердәй дип карыйлар (борынгы заманда тоз иң таралган товар — сөүдә өйбәре булган).

ТОЗАК «силок, ловушка» — гом. тк. *тузак* «тозак» — ясалышы буенча **туз-* тамырыннан; к. чыгт. *тозғақ* «тозак» (Севортян, 1980: 289).

ТОКЫМ «порода; потомство» — гом. тк. *тукум, тухум* «токым; йомырка» — фарсы. *тухм*, бор. фарсы. *taoxman* «йомырка, күкәй, орлык» сүзеннән. К. Әхмәтьянов, 1989: 70.

ТОЛ «вдовый» — гом. тк. *тул* «тол хатын» сүзеннән; к. ш. ук чув. *тәләх*, якут. *тулайах* «тол».

Тол сүзе беренчел мәгънәсендә «терлектән тоташ көе салдырылган тире» булган, элгәрәк үл тиренә эченә салам тутырып, үлгән кешенә сынын ясап куя торган булганнар. Ире үлгән хатын, хатыны үлгән ир туксан көн буе шул толны «ашатып-эчертеп» яшәргә тиеш булган (к. иск. *тол* «буш», *тол гамәл* «файдасыз эш»). *Тол* «тоташ салдырылган тире» тамырыннан *толым, толын, толып, толык* («мех капчык»), *толыкман* («брутто; бик зур капчык») һ.б. сүзләр ясалган. *Толык* «буш тире» сүзеннән тат. диал., башк. *ток, токчай/токсай* «тире капчык» сүзе килә.

ТОЛЫМ «коса (волосы)» — ком. тк. *тулум, тулук* «толым, чөч яки йон учламы, кыркылмый калдырыла торган йон яки чөч өлеше», бор. тк. *тулук* «ат ялы, атның мангай чөч; чигә»

(МК) һ.б.; мар. *тылым* «сарык тиресендө алынмаган йон толымы» — төрки телләрдән. Ниндидер *тул* тамырыннан; к. чыгт. *тулугун* «хатыннар толымы».

ТОЛЫН (диал. **толык, толк** > **ток**) «кожаный мешок для воды или соли» — к. төрек., үзб. *тулум*, монг. *тулум, тулам*, маньчж. *тулума*, венг. *tömlö* «толын». К. **Тол**.

ТОЛЫП «тулуп» — кк., ккк. *тулуп*, чув. *тӓлӓп* «толып». Ясалышы ачык түгел; чаг. бор. тат. *тулуп, тулум*, госм. *тулум*, кырг., алт. *тулуп* «хайваннан тоташ көе салдырылган тире һәм шуннан эшлэгән жөйсез капчык», бурят. *тулам* «күн капчык». Рус. *тулуп* төрки телләрдән булса кирәк. К. **Тол**.

ТОМА «совершенно, огроду» — *тума* сүзеннән. К. **Ту-у**.

ТОМАЛА-У «закрывать; затыкать; окутать» — кк., алт., куман, *тумала- id.*, күрәсен, *тума* «бөке, каплавыч, бөркәү» сүзеннән һәм *тома балавыз* «прополис» шуннан килә. Чаг. **Томар-у**.

ТОМАН «туман» — гом. тк. (> рус.) *туман* «томан» бор. ирани. *dumnan* «төтен, томан» сүзеннән дип уйланыла. Чаг. **Томала-у**.

ТОМАНА «бестолковый, глупый» — Идел-Чулман регионнда: чув. *тӓмана*, мар. *тымана*, мар. диал. *тумна* «томана; ябалак; байгыш» рус. диал. *темная* «сукыр ябалак, байгыш» дигәннән булса кирәк; сүзеннән формалашуына иске тат. *томай* < алт., хакас. *тумай, томай, тумара* «сыңгырау, томана» сүзе дә тәэсир иткән.

ТОМАР диал. «тумар» (*футляр для молитв, оберегов, талисманов*) — иске тат. «эченә документ салынган жиз көпшә» — гом. тк., фарсы. *тумар id.*; чыгышы ачык түгел; чаг. монг., бурят. *даамари, дагу-, мари* «томар».

ТОМАРЧЫК диал. «булава; бутон цветка; тупой наконечник стрелы для охоты» — гом. тк. характердагы *тум, том* «бүлтәймә, комалак, тумпалык» тамырыннан. К. **Тумпа, Тумран, Түмәр**. Рус. *томар* «стрела с тупым наконечником» — татар теленнән.

ТОМАУ «насморк» — башк., кк. *тымау*, төрек. *тумағы, думағы*, бор. тк. *тумағу* «томау», бор. чыгт. *тумак id.*, бор. *тума* «томалану, тын юллары ябылу» сүзеннән булса кирәк.

ТОМРА-У «выглядит молчаливым, но сильным, глубоким» — диал. *томыра-у* < *тома-ра-у* «капланып китү, карангылану» сүзеннән. Чаг. якут. *тумарый-* «томанлану». Ихтимал, бор. *томыр* «каплаулы» сүзе дә булгандыр; к. тат. диал. *томрай-, томырай-* «карангылану». К. **Томса**.

ТОМСА «хмурый (о человеке)» — диал. *тәмсә id.*, себ. тат. *томас* «болытлы», кк. *томсар-* «ачулы, кырыс булу» бор. *том* // *тум, тома* // *тума* «капланган, бөкеле» тасвирый янгырашлы тамырдан. Ихтимал, *тамра-у* «тын гына, ләкин житди, тирән булу» сүзе белән тамырдаштыр.

ТОМШЫК «клюв» — госм., кк. диал. *тумшук*, алт., тув. *тумчук* бор. *тум* «тумпаеп, бүлтәеп торган нәрсә» сүзеннән. Чаг. **Тумпа**. К. ш. ук госм. *томуш-* «бер-беренә томшыгын чистарту» (димәк, *тому* «томшык чистарту» фигыле булган); иске (Тро-

янский) *томыш* «борын сырты» ~ якут. *тумул* «тау борыны (мыс)», *тумус* < *тумуш* «томшык».

ТОМЫР-У «бросать, забросать» — бор. **том-* < *тум-* «ки-зәнеп, жилләнеп хәрәкәт итү» сүзеннән кебек, өмма бүтән төрки телләрдә *төмур-*, *тумур-* «кизәнеп бөрү, утын яру» сүзе генә очрый.

ТОМЫРЫК «глухой залив; тихий облачный день» — алт. *тумарык* «томан; томырык көн» — бор. *тумар-* «томанлану» фигыленнән.

ТОН-У «отстояться; оглохнуть» — гом. тк. *тун-* «ябылу, кап-лану, тону, төпкә утыру»; шуннан *төннык* < гом. тк. *тунуқ* бер яктан «үтө күренмәле; икенче яктан, «бераз болганчык» (*мәс, тонык тонган күз*). Әдәби телдә «бераз болганчык» мәгънәсе генә калырга тиеш.

ТОНЧЫГ-У «захлебнуться» — *тончыг-у* «тона төшү» фигы-ленәң интенсивлык формасыннан.

ТОРБА «труба» — XIX гасырда «моржа» мәгънәсендә кергән. Рус. *труба* латин. *trumba* сүзеннән килә.

ТОРМА «редька» — фарсы. *турп, туруп* «торма, шалкан» сүзеннән; к. диал. *торба*, кк. *туруп*, үзб. *турп*, азәрб. *турф, турпак* «ачы торма».

ТОРНА «журавль» — гом. тк. *турна id.* — торна торкылдавы-на охшатылып ясалган имитатив сүз; чаг. удм., коми. *тури*, якут. *туруйа*, монг. *туғрагун*, корей. *турум*, япон. *куру*, бор. ирани. *zurana*, немец. *Kranich* «торна».

ТОРПЫЧА «катушка для перематывания ниток» — рус. сөйл. *трубища* «шүре, торпыча» сүзеннән, *труба* нигезеннән; чаг. диал. *топырча, турбичә* «торпыча». К. **Торба**.

ТОРПЫША — К. **Торышша**.

ТОР-У «стоять, встать; жить, существовать» — гом. тк. *тур-* «тору, туктау, яшәү, булу» сүзеннән. К. **Тырышу**.

ТОРЫК «звено; пролет» — бор. тк. *тогуруқ* «арка озынлыгы» — бор. *тоғур* «арка үзәге, меридиан» сүзеннән; к. чув. *тырых* «то-рык», бор. тк. *турук* «арка бие» (МК), монг. *туруг* «озынлык, буй», бор. чыгт. *тур, турк* «озынлык (килеккә каршы куела)»; к. ш. ук тат. *аркылы-торкылы* «вдоль и поперек», хакас. *тоғыр* «арка, аркылы, каршыда», удм. *тыбыр* «арка, умыртка», бор. тат. *тымыр, тыуыр* < **тогур* «арка үзәге». К. **Тура-у, Туры**.

ТОРЫПША «торбище, кошель» — рус. диал. *торпище, торбище* «зур торба (жәймә)» сүзеннән; рус. *торба* «ат капчыгы, жәймә» төрки *торба, тобра* «капчык» сүзеннән, төрки сүз, үз чиратында, бор. ирани. *dubra* «капчык» сүзеннән; к. госм., кырым. *торба* «капчык, сумка», алт. *торбо* «атнын борынына кидерелә торган капчык», бор. чыгт. *тубра* «кәгазь өчен капчык» (Зәмәхшәри).

ТОТЛЫГ-У «заикаться; задерживаться» — госм. *тутлуқ-* һ.б. *томыл-* < *тутул-* «тотылу» сүзенәң интенсивлык формасы. Чаг. **Алтлыгу, Йотлыгу, Язлыгу**.

ТОТ-У «держатъ, хвататъ» — чув. *тыт-*, гом. тк. *тут-* «тоту» —

бор. тк. **ту-* «тукталу» тамырыннан булса кирек: *тот-* < *тут-* фиғыленнән төрки телләрдә гаять күп сүзләр ясалган, мәс., тат. *тоташ, тоташу, тотка, тоткар, тотын-у, тоткыч*, пассиврак кулланышлы *тотак, тотанак, тотнак, тоткак, тотыш-у*.

ТОЧ «бронза» — к. чыгт., бор. тк., бор. монг. *туч* «бронза» ~ фарсы. *тунч* «бронза, каракургаш».

ТОЯК «копыто» — бор. тк. *туйак* «тояк, тырнак» (МК), уйг., алт. *туйгак*, хакас. *туйкак*, тув. *дуйуг*, якут. *туйах, тойнак, дойнак* «тояк», бор. чыгт. *туйнак* «тояк» — бор. тк. *туй-, туйла-* (алт. *туйла-*) «тибү, тибенү» сүзеннән булса кирек; чаг. ш. ук эвенк. *тука* «тибү». Монг. *турагун, тугур-аг-ун* «тояк», ихтимал, төрки *туй-* «тибү» — бор. **тукур-* «тибү» сүзеннәндер. Чаг. **Турак**.

ТӨБӘК «определенная местность» — диал. *түбә* «төбәк, калкулык, түбә», башк. *төбәк* «елга борылышы, төбәк, урын», *түбә* «ыру биләмәсе, ыру жире», чув. *төпек* «баш түбәсе, лепкә, түбә, алан» — гом. тк. *түп* «урын, нигез, үзәк, түбә» сүзеннән. К. **Төбә-ү, Төп, Түбә**.

ТӨБӘ-Ү «нацелиться» — *төп* сүзеннән.

ТӨБЕТ «волкодав» — бор. тк. *түбүт* «тибетлы, тибет эте» сүзеннән; чаг. ш. ук *тоббет*, кк. *төбет*, кырг. *дөбөт* «төбет; иркәк бүре». К. **Дебет**.

ТӨГӘЛ «точно, ровно» — уйг., чыгт., куман., кар. *түгәл*, *түкәл* «төгәл, бөтенләй», бор. тк. (МК) *түкәл* «төгәл, төмам» — уйг., бор. тк. *түкә-* «төмамлану, бетү» фиғыленнән (*түкә-л*); к. уйг., чыгт., көнч. тк. *түгәл-* «бетү, төмамлану», алт. *түгээз*, монг. *төгүз* «төгәл, ахырынача». К. тат. *төкән-ү* «бетү».

ТӨЕН «узел, сверток» — чыгт., бор. тк. *түйүн, түгүн* «төен» — гом. тк. *түй-, түг-* «бөйләү, төйнәү» сүзеннән; к. тат. диал. *төй-ү* «чөчнөң толымнарын бергә йомарлап кую», алт. *түй-* «бөйләү», үзб. *түг-*, чыгт. *түк-*, госм. *дүй-* «төйнәү», чыгт. *төг* «төен ясау», чув. *төвө* «төен, элмәк» < **төвөк*. К. **Төер, Төймә, Төйнә-ү, Түл, Түлө-ү, Төр-ү**. Шул ук тамырдан *төй-ә-ү*. Сүзнәң тамыры *төй* < *түй* < *түг* ~ чув. *төв* «төен».

ТӨЕР «комочек» — диал. *түйүр, төйер* «төер, төен» — бор. *түгүр* «төйнәлгән нәрсә» (*түг-үр*) сүзеннән булса кирек, к. чыгт. *түгүл* «төен, төер». К. **Төр-ү**.

ТӨЗ «прямой» — гом. тк. *түз, дүз* «төз, тигез, шома, унай» — бор. гом. тк. *түр, төрг* «төз, тигез» сүзеннән; к. чув. *түре* «төз», мар. *төр* «төз, дөрес». К. **Төзә-ү, Төзек, Төзе-ү**. Кб. *түз*, тат. диал. *төзәм* «түбән, уйсу жир, дала» — икенчел мәгънә. К. Әхмәтъянов, 1989: 40.

ТӨЗЕК «исправный» — чаг. үзб., уйг., чыгт. *түзүк* «тәртип, кагыйдә, төзек, дөрес» (*түз-* «төзү» фиғыленнән) һәм чыгт. *түзәк* «төз, төзек» (*түзә* > *төзә-* фиғыленнән).

ТӨЙМӘ «пуговица» — бор. тк. *түймә, түгмә* «төймә, төен» (элегрәк төймә ролен очы төйнәлгән кәш тасма яисә киндерә кисәгә үтәгән) сүзеннән, *түг-* «төйнәү» тамырыннан (*түг-мә*); к. үзб. *тугма*, бор. чыгт. *түгмә* «төймә». К. тат. фольк. *Кызлар ефәктин төймә төяләр*.

ТӨК «волосок» — гом. тк. *түк* «төк, йон» сүзеннән; к. себ. тат., башк. *төлә-ү* < *төклә-ү* «ябага кою».

ТӨКЛЕТУРА «шмель» — чув. *теклетура*, тув. *дуктугары* «шөпшә, төклетура» — *төкле* (йонлач) *тура* (аяк) сүзеннән. Чаг. ш. ук хакас. *түктиг аар* «шөпшә», кк. *түкти ари*, үзб. *түкли ари* (*ари* «бал корты») «шөпшә». К. **Турак**.

ТӨЛКЕ «лиса, лисица» — гом. тк. *түлки, тилку, түлку* «төлке» — этимологиясе бөхәсле; *түклу* «төлке (йонлач)» дип аңлату бар. Тик безнеңчә, *түлку* тибетчә *түлку* < *трулку* «өрәк (төрле кыя-фәткә керә торган жен)» сүзеннән; төлкенең кеше булып, аждаһа булып һ.б. өверелүе Көнчыгыш Азия өкиятләрендә еш очрый. «Иертөшлек» дигән татар өкиятендә **төлке** аждаһа булып өверелә.

ТӨМӘН «десять тысяч» (*төмән төрле* «десять тысяч сортов») — гом. тк., монг., эвенк. *түмән*, бор. тохар. *тумане* «ун мең». Ун мең санының бик тө күп (чаг. *миллион*) мәгънәсендә йөргәнлегә *мәңге* сүзендә дә чагыла. К. **Мөңге**.

ТӨН «ночь» — гом. тк. *түн*, ткм. *дүйн* «төн, кич, карангылык» сүзеннән. Шуннан ук *төнә-ү* «кунып төн уздыру».

ТӨНӘ, ТӨНӘГЕН (диал.) «вчера, вчерашним вечером» — халык этимологиясендә *төн* (к.) сүзенә нисбәт ителә, ләкин к. тат. *көнә-көн* «төнәген», кк. *күне*, чыгт., кар., куман. *түнә* «кичә, элегрәк»; сүзнәң тамыры — фарсы. *күһнә* «элекке, үткән, иске».

ТӨНӘ-Ү «настояться; подвергаться испытанию» — дөресә *тенә-, тинә-*, к. себ. тат. *тинә-*, төрек., гагауз. *дәнә-* «озак сынау» бор. тк. **тәнә* «егетлекне сынау (инициация)» сүзеннән.

ТӨНЛӘ «ночь» — уйг., чыгт. *түнлә* < *түн илә* «төн белән» дигәннән (өдәби алынма булса кирек).

ТӨННЕК «дымовое отверстие» — гом. тк. *түнлүк, түндүк* «төрәзә, төннек, чаңгырак (чумның яки тирмөнәң түбәсендә төтен өчен тишек)», бор. тк. *түнлүк* «төнъяк», эвен. *түннүк* «төрәзә» — ихтимал, бор. тк. (МК) *түн, тәнәк* «һава, күк» сүзеннәндер; к. алт., тув. *дүндүк* «зенит». Татар телендә бу сүз *төтенлек* дигәннән бик ансат кына ясала алган булып иде.

ТӨП «основной; дно; пень; корень» — гом. тк. *түп* «төп, нигез, тамыр», тув. *төп* «үзәк», бурят. *түб, түбә* «урта, үзәк».

ТӨР «вид; сорт» — гом. тк. *түр* «күренеш, төр, төс, бизәк» — гом. тк. *түс* «төс» кебек үк *тү* «төк, төсмер» сүзеннән санала. К. **Төс**.

ТӨР-Ү «свертывать» — гом. тк. *түр-* < **түгүр-* «төенләү» сүзеннән.

ТӨРӘН «лемех (у плуга)» — чув. **төрен*, гом. кыпчак. **түрэн*,

ТӨРКЕМ «группа» — монг. *төркүм* «группа», тат. диал., башк. *туркен*, кк., ккк. *дүркин*, бурят. *түркэм, түрбэл* «киленнән туган-тумачасы, аерым группа» гом. тк., гом. монг. *төрө-, төрү-* (тат. диал. *түрә-ү*) «үрчү, кардәш-ырулы булу» сүзе белән тамырдаш. *Төрөк, түрөк* сүзләре дә шуннан булса кирек.

ТӨРМӘ «тюрьма» — чув. *төрме*, мар. *түрмә* id. русчадан, рус теленә исә иске төрки *түрмә, түрбә* «төрбә (өсте ябулы кабер, шунда тоткыннарны да япканнар)» сүзеннән, *түр-* «төрү» фиғыленнән дип карала (Рясянен).

ТӨРТ-Ү «ткнуть» — гом. тк. *түрт*- id.

ТӨС «цвет» — уйг., чыгт. *түс*, кк. диал. *түз* «төс, күренеш» бор. *тү* «төк, төсмер» сүзеннөн (*тү-сү* «төсө» дигәннөн кыскарган) дип уйлылар. Чаг. **Төр**.

ТӨТЕН «дым» — гом. тк. *түтин*, *түтүн* id., бор. тк. *түт*- «төтен, ис, төтөү» ~ бор. hind- иран. *dud-* «төтөү», *di* «төтенлөнү, булану» сүзеннөн. Шулу ук *түт* нигезеннөн *төтөс*, *төтөсләү* һәм *төтрә-ү* «томанлап яву» да килә.

Утрак төрки (уйгур, татар) дөүлөтлөрдө IX гасырдан бирле *төтен*, *түтүн* «йорт, хужалык; салым түлөү берәмлеге».

ТӨТКӨЗ-Ү «запастись» — ~ чув. *тәхтә*- id.; чыгышы билгесез сүз. Чаг. бор. тк. *tit-*, hind. *tyagad-*, *hanam* — «даимән корбан биреп бару».

ТӨЧЕ «пресный; приторный» — диал. *чөче*, *чөчек* < чыгт. *чүчүк*, *сүчүк*, бор. тк. *сүчиг* «төче, баллак» бор. *сүт-сиг* «сөт төме килә торган» сүзеннөн (Рамстедт). *Төче*- бор. *сүт-си*- «сөт кебек булу» дигәннөн (чаг. *сассы-* < *сарсы-*, *сөрсө-* < *сүрси-* -сы // -си аффиксы белән ясалган сүзләр бар).

ТӨЧЕ: *төче авыруы* «волчанка» — чув. *чөчө*, *чүчү*, мар. *чучи*, *чүчү*, удм. *чучи*, морд. *суча*, *цүце* id. дә татар телендә *төче* нигезеннөн ясалган булса кирәк.

ТӨЧЛЕГӘН «заболонь, оболонь» — диал. *сөтлегән* id. сүзлөрендә -ган / -гән — үсемлек исемнөрә ясагыч кушымча. Чаг. **Карлыган, Бөрлегән.**

ТӨШ I «полдень» — гом. тк. *түш* «төш; көньяк» (чаг. тат. диал. *төш*, *төшлек* «көньяк») сүзеннөн.

ТӨШ II «сновидение» — гом. тк. *түш*, бор. тк. *түүш* «төш, йокы» — бор. гом. тк. **түл* «төш күрү, мәрт» сүзеннөн; к. ткм. *дүйш*, якут. *түүл*, *түлүк* «төш», чув. *төлөк* «төш, йокы», мар. түлек «мәрт (летаргия)» — бор. болгар теленнөн; бор. уйг. *түл* «төш». Чаг. тат. *төлөр-ү*, чув. *төлөр-* «йокымсырап китү».

ТӨШ III «место» — гом. тк. *түш*, *түс* «кирәкле урын; момент, чак» — бор. гом. тк. *түл* «урын; нокта; чак, момент» сүзеннөн; к. чув. **төл* «теш, урын, очрак». Төбөндә **ТӨШ I** белән бердәй булса кирәк.

ТӨШ IV «ядро (орешка)» — фин-угор теллөрөннөн булса кирәк; к. мар. *туш*, удм. *тысь*, коми. *тусь* «төш, орлык, бөртек, тамчы»; тат. диал. *төш* «ядро».

Омонимнардан качу принцибыннан чыгып шулу вариантны активлаштыру хәерле (*төш коралы* түгел *тош коралы*).

ТУ I «освобожденный от работы (о лошадах)» — башк., алт., кк. *ту*, хакас. *туғ* «кысыр (бия), симертелә торган (елкы)», бор. монг. *табуғ* «иреккә жибөрөлгән, сугымга калдырылган яки үрчемгә билгеләнгән (мал)» сүзеннөн, *таба-*, *таби-* «үрчемгә яки сугымга калдыру» фигыленнөн. К. **Тугар-у.**

ТУ II «знамя» — бор. гом. тк., монг., маньчж., корей. *туг*, *туң*, *тук* «байрак» — кытайча *дун*, **дук* «байрак» сүзеннөн (Рамстедт, Владимирцев). *Ту* сүзе тарихта эчгәлекле эз калдырган: элекке ядкөрлеклөрдә *ту киңәш* «генераль жән (сугыш) алдын-

нан үткөрөлгән кинәш», *ту казан* «хәрби берекнен бергә жылып ашавы (гадәттә сугыш алдыннан)».

ТУАР: **мал-туар** «домашний скот» — диал. (мишәр.) *тавыр*, *тывар*, кум., кырым. *тувар*, кк., ккк., н. *туар* «яшь мал көтүе, терлек, мал; товар» (ихтимал, гом. тк. *туғ* «туу» сүзеннөн (Рясянен), кырг. *тууар* «теше терлек; кытай ефөгө», бор. тк. *тавар* «мал, ярак», уйг. *табар* «ефөк, товар», бор. уйг. *тафар* «мал көтүе, мал, байлык» (МК); к. ш. ук бор. тк. *табар*, *табур* «байлык, олау, сөүдөгөрлөр олавы, сатлык мал» (шуннан венг. *tabor* «чегәннөр табыры» > рус. *табор*), бор. рус. *товар* «табыр, олау; байлык, сатлык мал», *товарище* «күп сөүдөгөрлөр бергәләп оештырган уртак олау», сонрак «уртакка кәргән сөүдөгөрлөр», шуннан хәзерге рус. *товарищ* «иптәш»; к. алт. *табар* «товар, һөжүм, яу, атлы гаскәр». Кайбер телчеләр шушы ук нигезгә тат. диал., рус. диал. *тагар*, *тавар* «капчык, янчык» (чаг. *тағарак*) һәм *туғар-у* сүзен дә кайтарып калдыралар (чаг. бор. чыгт. *тубан* «капчык»). К.: Елкина Н.М. Этимологические исследования по русскому языку. 2-е изд. — МГУ, 1962.

ТУБАЛ «круглое лукошко из коры дерева, луба» — иске тат. (мәсәлә, М.Иванов «Татарская хрестоматия»сендә) *тулаб* «цилиндрик савыт» ~ Гиганов сүзлегендә *дулап* «поставец» ~ угуз теллөрөндә *долаб* «түгәрәк кысага урап ясалган савыт» бор. *дол*, *тол* «әйләнә, чүлмәкче чыгыры; чүлмәкче чыгырында эшләнгән керамика» сүзеннөн; *толабны* фарсыча *толи аб* «су чүлмәге» дип аңлаталар (Будагов). *Тол* сүзе үзе төрки, к. **Тула, Тулма.** *Тубал* сүзе «ашлык чөчү өчен кабык савыт» мәгънәсендә татар теленнөн күрше төрки һәм фин-угор теллөрөнә дә кәргән.

ТУБЫК «шиколотка» — гом. тк. *тобук*, бор. тк. *топук* «тубык, туп» (МК) — *туп* (к.) нигезеннөн (*туп-ык*).

ТУБЫЛГЫ «таволга» — тат. диал. *тубырхан*, *тубылдык*, удм. *тубылгы*, мар. *товылго* «тубылгы, чыбыркы сабы», тат. диал. *тубалгы*, бор. тк. *табылку*, алт. *табалгы*, сагай. *табылкат*, чув. *тәпәлхә*, кырг. *табылга*, кк., ккк., н. *тобылгы*, кум. *тобуру*, якут. *тобулуоскай*, *тамал*- бор. гом. тк., монг. *топул*- «үтә чыгу, тишек булу» тамырыннан. Тубылгының кайбер төрлөрә йомшак үзәкле, туры ботаклы була. Үзәген тишәп, аннан шүре һ.б. ясала; к. фарсы. *тубурлан* «чыбыркы сабы». Икенче яктан, тубылгының чөчөклөрә шарсыман була.

ТУБЫРЧЫК «шишка; пробка» — гом. тк. *тубырчык*, *топурчук*, монг. *тогурчак* «тубырчык» — тат. диал. *тубыр* ~ гом. тк. *тобур*, *топур* «оешма (тк. *топар* «төркем»), оерша, тупсыман яисә тупланган нәрсә» нигезеннөн, *туп* // *топ* тамырыннан. К. ш. ук себ. тат. *тубырчык*, *тубырцын* «нарат күркәсе; тубык, бөкәл», хакас. *тобырчын* «очы туплы, төенле чыбыркы», алт. *тобырчык* «төен, чыбыркы очындагы йомры, шарчык», куман. *топурчук* «йомры, йомарлак».

ТУГАЙ «извив реки; луг» — гом. тк. *тоғай*, *тоқай* «тугай, болын», төптә «елга бөгелеше, дугай» мәгънәсендә булган; к.

монг. *токой, тохой* «елга бөгелеше, дугай, терсәк» — *тохих* «бөгү, бөгелү». Рус. *тугай* — татар теленнән. К. **Тугым**.

ТУГАР-У «распрыгать» — гом. кыпчак. *тоғар-, туғар-* id. *ту* «йөксез, буш» сүзеннән (*ту-ғар-у*; чаг. *суғар-у*; к. Әхмәтъянов, 1989: 87). К. **Ту I**.

ТУГЫЗ «девять» — гом. тк. *тоғыз, тоғуз, тоққуз* < бор. тк. **тоқкур* (к. чув. *тăхăр, тăххăр* «туғыз», төрек. диал. *докуржин* «туғызгаш уены»), безнеңчә, бор. *тök коргу* «көзгә бәрән» сүзеннән. К. Әхмәтъянов, 1988: 113 — 114. Бор. рус. *тахърь* «туғызлык яки унлык» болгар теленнән.

ТУГЫМ «обод» — диал. *тугын, дугын*, чув. *тукун*, мар. *тугун*, кырг., үзб. *тогу*, н., кк., ккк. *тогын*, кум. *тоган*, тув. *дугун*, монг. *дугуйн* «божра» (к. **Тугай**) сүзеннән, тамыры бор. тк. монг. *тоа-* «бөгү».

ТУЗ «береста» — гом. тк. *тоз, тос* < бор. **торс* < *тобурс* «агач яки каен тубыры (бүлтәймәсе)» сүзеннән: каен тубыры, анын тузы кебек үк, савыт ясарга бик жайлы булган. К. **Тырыс**.

ТУЗАН «пыль» — гом. тк. *тозан, тозаң* «тузанлы, тузгыган нәрсә» (монда борынгы *-ан / -аң* аффиксы *-ган* белән бердәй түгел), бор. тк. *тооз* «тузан» < бор. гом. тк. **тогурь* ~ **тобургь* id., шуннан ук *тобурғақ* > *топрақ* «туфрак». К. **Туз-у, Туфрак**.

ТУЗ-У «поднимать (о пыли); изнашиваться» — чув. *тус-*, мар., удм. *тос-*, *туз-* гом. тк. *тоз-*, *тооз-* id. *тооз* «тузан» сүзенен фигыль варианты.

ТУЙ «свадьба; пир» — чув., мар., удм. *туй*, гом. тк. *той* бор. тк. той «хан оештырган тантана» сүзеннән; бу сүзне гом. тк. *туй-* < *той-* «тую» сүзе белән дә баглылар.

ТУЙРА «дубок, дуб (молодой)» — чув. *туйра* «яшь имән», морд. *тояра*, удм. *туйыро* «куак» — бор. тк., уйг. *тоғрақ* «тополь» сүзеннән килә. Бу сүзнен тамыры бор. тк. *тоғ* «сумала, жилем»; к. бор. тк. *тоугау* «сумала», шуннан *тоғ-ра-* «сумалалау» фигыле ясалган һәм сумала бирә торган барлык агачлар *тоғрағ* яисә *тоғрангы* диелгән; шуннан тат. *торангы*, кк. *турангы*, үзб. *туранғил* «тамариск (сумалалы бер агач)».

ТУК «сытый» — гом. тк. *ток* «тук, тулы», бор. тк. *тозук* бор. *tod-* «тую» сүзеннән (шуннан ук чув. *тăр-*, *тур-* < **tod-* «тую»). Бор. *tod-* фигыле үз чиратында ниндидер *то-* «тулы булу» сүзеннән, к. *тулы* < *то-луг*.

ТУКМАК «колотушка, деревянный молоток» — чув. *тук-мак*, мар., удм. *токумак, тукмак* — гом. тк. *тоқмақ* id. *тоқы-* > тат., башк. *туқы-* «суккалау, туку» фигыленнән ясалган.

ТУКМА-У «бить; колотить» — татар һәм башкорт телләрендә генә очрый; *туқы-у* гом. тк. *тоқы-* «постукивать; бить; взбивать; ткать» сүзенен интенсивлык формасы.

ТУКМАЧ «лапша» — бор. чыгт., гом. *тутмач*, алт. (куман. *тутмаш* «тукмач», бор. монг. *тусма* «тукмач» (чаг. *тасма*) — ниндидер бор. *тут* // *тус* фигыленнән (*тут-мач*), татар телендә *тукмач* булып *туқы-у* (к.) фигыле тәэсирендә (халык этимологиясе буенча) үзгәргән.

ТУКРАН «дятел» — гибрид сүз: бер яктан, тат. диал. (себ. тат., мишәр.) *тумыркан*, көнч. тк. *тумуркун* «тукран» (*томыр-у* фигыленнән), икенче яктан, кк., тат., башк. диал. *тукылдык, тукулдауык* «тукра» (*тукулда-у* фигыленнән); к. диал. *туқыр-кан*, алт. *тоқыртка*, хакас. *тобыргы* «тукран»; чаг. якут. *тоңсоғой*, эвен. *товтокуит, тапток* «тукран».

ТУКСАН «девяносто» — көнч. тк., бор. тк. *токус он* «туғыз ун» сүзеннән. Чаг. *Сиксэн*.

ТУКТА-У «остановиться» — чув. *тахта-*, удм. *тукталля-*, *дуктә-* < гом. тк. *токта-*, монг. *тогта-* «туктау, тукталу» бор. *турукта-* «торып тору» сүзе белән баглы булса кирәк; к. тат. диал., башк. *тукра-у* «тукталу».

ТУКЫМ «подселятник» — гом. тк. *токум* «тукым» бор. тк. *тоқы-*, *току-*, монг. *тохо-* «иярлөү, төяү, арту, аудару» сүзеннән.

ТУКЫ-У «ткать; многократно повторять» — гом. тк. *току-* id. Төкьлиди сүздән (*тук-тук* итү).

ТУЛА «сукно домашнего производства» — чув. *тăла* «тула», бор. тат. *тулак* «аякка чорный торган калын материя» (К.Насыйри), чыгт. *толағ* «ыштыр», гом. азәрб. *долақ, долағ* аякка чорнау өчен тукулган озын һәм тар сукно кисегә, аяк киemen биләү куя торган каеш (портянка) — бор. тк. *тула-*, *тулга-* «урау, чорнау» сүзеннән (к. азәрб., гом. *тола-*, чыгт. *тула-* «урау, чорнау»). К. **Тубал, Тулгак, Тулган-у, Тулма**.

ТУЛАЙ(ЫМ) «оптом; общий» — чыгт. *толай* «бөтенесе», *тулылай* сүзеннән (к. **Тул-у, Тулы**). *Тулайым* варианты *тулылай-ын* дигәннән.

ТУЛГАК «родовые схватки» — бор. тк. *тулга-* «боргалану» сүзеннән (к. **Тулган-у**); к. кк., ккк., н., кырг. *толғак* «тулгак».

ТУЛГАН-У «болтаться; крутиться» — гом. кыпчак. *толган-* id. гом. тк. *толға-* (> угыз. *дола-*) «өйләндерү, чолгау, сару, ишү, бору, боргалау, борып сыгу» фигыленнән. Тамыры—**төл* булса кирәк. К. **Тула, Тулгау, Тулма**.

ТУЛГАУ «стих в дастане» — н., кк., ккк. *төлғау* «тарихи жыр, поэма», *төлға-* «речитатив белән жырлау» > тат. диал. *тулга-у* id. гом. тк. *толға-* «өйләндерү, чолгау, өйлөнү-тулгану, төрлесен уйлау» сүзеннән; к. кырг. *толгон-* «үткәннөргә кайтып уйлану».

ТУЛКА *ист.*, диал. «шлем, втулка» — морд., рус. диал. *тулка* id., удм., коми. *тул* «тулка, чөй», кк. *долқа, дулқа, долға* < монг. *долго, дулга, дагулка* > иске үзб. *дагулга* «шлем, кирөгә», азәрб. *дулға* id.; чаг. ш. ук себ. тат. *тулга* «өчаяк, өч терәкле казан» ~ якут. *дулға*, монг. *тулга* h.б. «терәк багана; өчаяк»; көпчөк күчәренен втулкасы шлемга охшаш булганда, монда төрле нигезләр буталырга мөмкинлек туган булса кирәк. Рус. *втулка* үзе алынма сүзләрдән санала.

ТУЛМА «голубцы» — төрек. *долма* id. *тул-* ~ *дол-* «тулу» сүзеннән дип уйланыла, ләкин гагауз. *долма* «тулма» бор. *дол-*, *тол-* «урау» сүзенә ишарә итә шикелле.

ТУЛПАК «старинная монета из серебра» — башк. *тәлмәк* ~

төрөк. *тәмбак* «томпак, жизнен бер төрө» — рус. *томпак*, франц. *tombac id.*, малайя. *tombaga* «жиз» сүзеннөн таралган.

ТУЛПА «коренастый, кондовый» — башк. *тулпанқы*, үзб. диал. *толпак*, чув. *тәлтам*, *тәлтам* «зур гәүдәле, тулпа» ~ кк. *тулпан* «бөтөн гәүдә, зур гәүдә» *тул* (к. **Тол**) сүзеннөн булса кирәк; к. ш. ук себ. тат. *тулман* «тулымса гәүдәле».

ТУЛПАР, ТОЛПАР «быстроногий конь» — кк., үзб., кырг. *тулпар* «тулпар», алт. *тулбар* «ябык ат», кб. *тулпар* «житез, тиз», чув. *тәлпар* «зур гәүдәле, көчле» (*ат турында*), тат. диал. *тулпа* (*тау ягында*), чув. *тәлпан* «ныклы, юантык» һ.б. Борынгы заманда ин яхшы, таза гәүдәле, күндөм һәм шул ук вакытта йөгөрөк атларны сугыш өчен сайлап алганнар. Шуннан *тулпар* сүзенен «баһадир аты, канатлы ат» мәгънәсе килеп чыккан. Сүзен тамыры гом. тк. *тул* «кеше үлгәч, аның истәлеге итеп саклана торган сын, курчак» (к. **Тол**) сүзеннөн булса кирәк; к. чыгт., иске тат. *тул* «тулпар, сугыш аты» (Радлов). Элек сугышчыны күмгәндә төркиләр, бигрәк тә кыпчаклар аның атын да бергә күмгәннәр, кайчакта атынын итен ашап, баш-аягын гына кабергә куйганнар. Соңрак кабер өстенә атның тиресе генә эленеп куелган яки ат сурәтен (балчыктан һ.б.) ясап кына күмгәннәр. Бу гадәт — ат сурәтен корбан итү — мариларда революциягә кадәр сакланган. Марича корбанлык ат сыннары аргамак дип аталган. Сугыш аты, әлбәттә, бик тиз үлө торган булган. Ул үлгәч, аның тиресеннән *тул* (к. **Тол**) ясаганнар; пар өлеше бор. тк., монг. *пар*, *бар* «барыс, юлбарыс» сүзеннөн. К. Әхмәтьянов, 1980: 92 — 93.

ТУЛЫ «полный» — гом. тк. *толу*, *толуг* «тулы, тулган, тулылык» сүзеннөн. Тамыры — **то-*, *тул-у* «тулы булу». К. **Тук**.

ТУН «шуба» — гом. тк. *тон* «тун, өске киём», чув. *тәм* «күлмәк-ыштан», бор. тк. *тоң* «киём, күлмәк» — санскрит. *thauna* «киём» сүзеннөн хисапланыла. *Туннан* — *туна-у* «тунын салдыру».

ТУҢ «мерзлый; застывший» — гом. тк. *тоң* «туңу»; «туң, нык, каты; тупас, дорфа» сүзеннөн.

ТУП «мяч; шар; связка; пушечное ядро» — гом. тк. *туп*, *топ* «туп (*барлык мәгънәләрендә*)» сүзеннөн, *тум* // *туң* тамырыннан (к. *Тумпа*), к. ш. ук диал. *тубык* «мал туплый торган урын». К. **Тубал**, **Тубык**, **Тубырчык**, **Тупак**, **Тупас**.

ТУПА(К) «тупой» — *тумпа* (к.) «томпа» сүзеннөн; к. диал. *тупан* «тупа, тупарган (*балта һ.б.*)», кум. *томакэ*, хакас. *томбыр*, *топыр* «тупа», кум. *топар*, госм., чыгт. *топак* «йомры, йомгак, туп» һ.б.; чаг. венг. *топра* «тупа», рус. *туп(ой)* «тупа» (төрки телләрдән булса кирәк), тат. *тупыйк*.

ТУПАС «грубый, невежливый» — *туп* (к.) нигезеннән; к. мар. *топас* «түгәрәк, йомры, түмөр, тупас», госм., кум., кырым. *топач*, *топач* «юан, симез, бөтерчек, йомгак, башына шар утыртылган таяк», *топуз* «тубырчык» (<бор. **топуз*). Тамыры — *тупа*.

ТУПСА «шарнир, дверная петля» — башк. *тупса* «бусага, күгән, шарнир», кк. *топса* «шарнир», чув. *тәпса*, *тәпәлса* «туп-

са, күгән». *Туп* сүзеннән: тупса капка яки ишек агачының йомры башы — тубыгы кереп утыра торган агач яки таш дигән сүз (*туп-са*; чаг. *муенса*, *беләксә*).

ТУПЧЫ-У «стегать, прошивать» — *туп* тамырыннан; ясалышы ачык түгел; к. башк. *тупсы-у* «тупчу, төснчек төйнәү», себ. тат. *топчы* «төен», кырг., алт. *топчы* «төймә» (*топ-чуг*), *топчыла-* «тупчу, бәйләү, төймәләү», кум. *тобу-* «тупчу, үтәдән-үтә тишеп тегү».

ТУПЫЙК «с тупым концом» — бор. *тумпай-ык* «тумпайган».

ТУР «сетка; сетчатка» — гом. тк., монг. *тор* «челтәр»; еш очрый.

ТУРА-У «кромсать» — к. **Туры**.

ТУРА(К) диал. «подошва ног; ножка» — чув. *тура* «аяк, төпи» (*төкле тура* «йонлач аяклы байгыш, төклетура»), кырг. *тура* «тояк арты» — бор. тк. *тугур -ақ* «тояк» сүзеннән; к. монг. *турагун*, *тугурай* «тояк», калм. *тура* «тояк».

ТУРА «тура (*сорт домашнего сыра*)» — мар., удм., тат. диал. *туара*, чув. *тәвара*, *турах*, *торах*, чыгт. *торақ*, монг. *тараг*. Чаг. тат. *турта* «вытопки».

ТУРГАЙ «жаворонок» — гом. тк. *торгай* «тургай» — ниндидер *тора*, *тура* нигезенә кошлар исеме ясагыч *-гай* кушымчасы ялганып ясалган сүз; к. башк. *турагай*, чыгт., куман., уйг. *торгай*, бор. тк. *турига* «тургай», эвенк. *тураки*, маньчж. *туракки* «карга, чәүкә», алт. *торчық* «сандугач».

ТУРКА «крепкий шелк; железный шлем» — мар. *торга* «чатыр кору өчен махсус киндер» — бор. тк. *торқа*, *торқан*, *торку*, бор. монг. *торған* «ефөк» (күп телләрдә очрый).

Бу борынгы сүздән рус. *торг*, *торги*, эстон. *тург*, фин. *турку* «базар, сәүдә (башта, күрәсен, ефөк белән сату итү урыны)» сүзе килеп чыккан.

ТУРСАЙ-У «дуться, надуться» — алт., кырг. *торсой-*, кк., ккк. *торсуй-* «турсаю, күбенү, кабару» һ.б. тат. *турыс* < гом. тк. *торс*, *торус* < *тобурсы* «тумпайган» нигезеннән ясалган фигыль. К. **Тубыр**, **Турсык**, **Тустаган**.

ТУРСЫК «бурдюк (*мешок из шкуры животных для воды*)» — тув. *дорзук* «сыйрак; турсык», алт. *торсук*, *торсык* «тубык, ашык» бор. *торс*, *торус* (к. **Тырыс**) «агач орысы, шуннан ясалган савыт, ат аягы тиресеннән ясалган савыт» сүзеннөн. К. **Турсай-у**.

ТУРЫ I «прямой; правильный» — эд. *тугры* «туры, турылыклы», чыгт. *тоғры*, куман. *тоғру* «туры» — бор. тк. *тоғыр* «аркылы кисеп ату» сүзеннән, бор. *тоғур* «аркылы кисем» нигезеннән (*тоғур-уғ*); к. ш. ук башк. *тура*, көнч. тк., уйг. *тоғра*, якут. *туора*, тув. *доора* «туры, аркылы». Тат. *тура-у* < гом. тк. *тоғра* < *тоғур-а* «аркылы кискәләү».

ТУРЫ II «гнедой» — гом. тк. *торуғ* «туры, көрән, жирән (*ат турында*)» сүзеннән (тамыры ачык түгел), удм. *тори* «туры, кара (ат)» — төрки телләрдән.

ТУСНАК «пленный раб» — башк. *туснак*, кум., н. *тоснак*, *туснак*, ткм. *туссак* «тоткын (төрмә)» — алт., кырг. *тос-* «кара-выллап тору, аяк чалу» фигыленнән. Шуннан ук тат. диал. *тусқын* «тоткарлык, комачау, киртә». К. Әхмәтиянов, 1989: 169 — 170.

ТУСТАГАН «ковшик, черпак» — диал. *дустыган*, *дустаган*, *тустак* «агач чүмеч, купы», кк. *тостаган*, чыгт. *тостакан* «ту-стаган», тув. *достак* «оры, бүлтәймә, агач бүлтәймәсеннән кырып ясалган чүмеч», *достай-*, *торсай-* «бүлтәю», бор. рус. *достокань* «стакан» төрки телләрдән (шуннан ук бор. рус. *дьстакан* «стакан»). К. Туш. Сүзнен тамыры *торс-* күп телләрдә билгеле сүз, ул элегрәк агачның йомры шешен — бүлтәймәсен белдергән. К. Туз < *торз*, *торс*; **Турсык** < *торсук*; **Тырыс** < *торус* һ.б.

ТУТ «пигментация; ржавчина» — гом. тк. сүз: кк., ккк., н., кум., бор. тк. *тот* «тут», алт. *тот* «туткыл». Тат. диал. гом. тк. *тат* «тут, тутык» (к. **Татыр**) сүзе белән бәйләнеше ачык түгел (төрки телләрдә [o>a] яки [a>o] күчеше юк).

ТУТА(И) «тетя» — к. н. *тотай кыз* «аристократ кыз», *тотай хатун* «аристократка» — монг. *тоотай* «аристократ; данлы, шәрәфле», *тоо* «сан; шәрәф» сүзеннән; көнч. тк. *тутай* «туган-нар» шулай ук монгол сүзе. Чаг. **Түтәй**.

ТУТАШ «барышня, девушка» — *тута* (к.) сүзеннән (чаг. *энекәй* ~ *энекәш*, *сеңелкәй* ~ *сеңелкәш*: *тутай* ~ *тутаиш*).

ТУТКЫЛ «смугловатый» — бор. *тут-кыл* яки *тутык-ыл* формасыннан. К. **Тутык**.

ТУТЫЙ «попугай» — фарсы. *тутти* «тутый» сүзеннән.

ТУТЫК «ржавчина» — *тут* (к.) тамырыннан (*тут-ык*). *Тутык* - «тутыгу» икенчерәк юл белән ясалган.

ТУТЫР-У «наполнять, заполнять» — тат. диал., башк. *тултыр-у* id. ягъни *тул-у* сүзенә йөкләтү юнәлешеннән.

ТУ-У «рождаться» — гом. тк. *тоғ-*, *туғ-* «туу, тудыру» сүзеннән. Шуннан ук чув. *ту-* «итү, ясау».

ТУФАН «потоп» — гар. *туфан-ун* «туфан» сүзеннән, *таафа* «ил гизү, тирәләй өйләнәп йөрү» тамырыннан.

ТУФРАК «почва, земля» — гом. тк. *топрак*, *тобрак* «туфрак, жир, тузан; ил, өлкә», бор. тк. *топурағ* «туфрак» — бор. гом. тк. *тобур-*, *тошур-*, *тоғур-* «тузан тузу» сүзеннән, *тоб* // *тоғ* «тузан, жир» тамырыннан (*тоб-ур-ағ*); к. тув. *добурак* «жир, тузан, былчырак», монг. *тогурак*, монг. диал. *тоарай* «тузан», бор. тк. *тооз* (Габэйн), тув. *дооз-ун* «тузан» < *товор-ун* «тузан», чыгт. *тоғ*, бор. тк. *тоғ-* (МК) «тузан, тузан тузу»; чаг. ш. ук уйг. *топа*, монг. *доба* «жир, балчыке». К. Әхмәтиянов, 1989: 40. К. **Тузан**, **Туз-у**.

ТУФРАКСА «подволока» — бор. тат. сүзе; мар. *тувыраш*, *тунырас*, удм. диал. *тунъраш*, чув. *тӓпрас* «туфракса» бор. болгар. **тувырас* сүзеннән, болгар сүзе исә борынгы татарчадан (болгар телендә кыпчак-татар [к]сы башта [һ]гә, аннары нульгә күчкән). Бу — татар теленә нисби борынгылыгына ачык дәлил: болгарлар бу сүзне *татарчадан* алганнар булып чыга.

ТУШ «наледь» — алт., хакас. *тош*, бурят. *тошон* «туш»,

хакас. *торс* «туш, сөял, кутыр» — ниндидер **тори* сүзеннән. К. **Тустак**.

ТҮБӨ «крыша; вершина» — гом. тк. *тӧпӧ*, *тӧбӧ* «түбә, өем» сүзеннән; чаг. *төп*. К. **Түбәтәй**. К. Әхмәтиянов, 1989: 42.

ТҮБӘН «низкий» — хакас., тув., бор. тк. *тӧбүн*, *түбүн* «түбән, түбәнге» сүзеннән, *тӧп*, *түп* (к. **Төп**) тамырыннан.

ТҮБӘТӘЙ «тюбетейка» — монг. *түбәтәй* «түбәле, түбәсе калкып торган» сүзеннән, *түбә* (к.) нигезеннән (*түбә-тәй*), гом. тк. *тӧна* «түбә» сүзенә «бүрек, капкач, кыек» мөгънәсе дә киң таралган; к. ш. ук диал. *түпи бүрек* «түбәсе калкып торган мескен бүрек» (Ф.Сәйфи-Казанлыда), үзб. *түппи*, чыгт. *түппү*, бор. уйг. (МК) *түпү* «түбәтәй, йон бүрек (малахай)».

ТҮГӘРӘК «круглый» — башк. *түңәрәк*, кк. *тӧңӧрӧк*, чыгт. *тӧгрӧк* «түгәрәк» — бор. тк. *тӧгәрәк*, *тӧгәрәк* «кечкенә төгәр», ягъни нигездә *тӧгәр* ~ *түгәр* / *тӧгүр* «өйләнә, төгәрмәч» сүзеннән (к. **Төгәрә-ү**, **Тегәрмән**); к. диал. (себ. тат.) *түгәрлән-ү* «төгәрәү», *түгәрцәк* «божра»; к. ш. ук монг. *тӧгрӧк*, бурят. *түгэриг* «тугрик (монгол тәңкәсе)». Чаг. диал. түгәр «бочка» — бор. *тӧңгүр*, *тӧңгүр* «түгәрәкләп кискән агач».

ТҮГЕЛ *частица отриц.* «не» — диал. *тәгел*, *тигел*, гом. кыпчак. *түгүл*, *түгил*, угыз. *дәгил* < бор. тк. **tekol* «буш ул», бор. *tek*, *täk*, монг. *тэк* «буш, тик». К. **Тик**.

ТҮК-Ү «пролить, лить» — гом. тк. *тӧк-* id.

ТҮЛ «яичник (у птиц); поправляться» — гом. тк. *тӧл* «түл, яшь бала, яңа токым, эмбрион» Мөхмүт Кашгарый аңлатуында, бор. тк. *түг-ел* «күкәй төере (ана карынындагы)» сүзеннән, ягъни *түг-*, *тӧг-* «бәйләү, төйнәү» фигыленнән (к. **Төен**). К. Әхмәтиянов, 1989: 71.

ТҮЛӘ-Ү «платить» — ~ мар., чув. *тӧлө-*, гом. тк. *тӧлз-* < бор. тк. *тӧг-лз*, *тӧгүлз-* > чув. *төвөлө-* «түләү, төенләү» (борынгы гадәт бунча, истәлек киндерәсен төйнәп, эш беткәнлеген белдерү). К. Әхмәтиянов, 1989: 72.

ТҮМӨР «чурбан» — чув., мар. *түмэр* «имән күсәк», монг. *түймэр* «гөрзи, күсәк», тат. диал. *тумар* «түмгәк, ягулык өчен тамырлар», *тумран* «түмөр, кискә», *томар* «таяк башына утырылган шар» — гом. тк. сүз *тум* // *туң* тамырыннан. К. **Түмгәк**.

ТҮМГӘК «кочка» — диал. *дүмгәк*, *түңгәк*, *түндәк* «түмгәк, төп, түмөр, бүкән»; морфологик яктан караганда, тат. диал. *дәмгәк* «түмгәклек» сүзе дәрәс, чөнки сүзнен тамыры *түм* ~ *туң* үзе «түмгәк» дигән сүз; к. тат. диал., башк. *дүмбәскә* «зур түмгәк, тамырлары белән актарылган төп», кк. *дӧңбӧк*, *диңгәк*, тув. *дӧнгӧлӧк* «түмгәк», алт. *тоңко-* «түмпаю», *тоңкок* «түмпаи-ган, түмгәк», эвен. *тэмбэг* «түмгәклек», якут. *тӧңкүр* «дүмбөскә» — барысы да бер тамырдан, тат. диал., мар. *туң* «төп, түмгәк», алт. *тӧң* «калкулык, түмгәк», узб. *дүң* «калкулык», хакас. *тӧңзӧй* «түмгәк», якут. госм. *түм* «калку, түмпа, йомры». К. **Томыр-у**, **Томшык**, **Тубал**, **Тумпа**, **Туп**, **Тула**, **Түмөр**.

ТҮП «выжимки» — диал. *түпрә*, *түбер*, н. *тӧп*, кырг. *топ*,

бурят. *тобог* «түп, чүбек, йомычка» — бор. гом. тк. **турп* «калдык-постык, чүп» сүзеннән (алынма сүз булса кирәк); к. үзб. *турп* «түп, кибәк, йомырка кабыгы». Чаг. **Чүп, Чүпрә, Чүпрәк, Шүр.**

ТҮР «передний угол; почетное место» — гом. тк. *төр*, бор. тк. *төрэ* «түр» — мәгънәсе ачык түгел; к. мар. *тур* «кырый; тигез урын; кайма».

ТҮРӘ «начальник» — гом. тк. *төрэ* «түрә, судья; суд, хөкем», бор. тк. *төр, төрә* «закон, йола, идарә». К. Әхмәтьянов, 1981: 98.

ТҮРӘ-Ү «родить; умножаться» — < бор. тк. *tögä-* «тудыру, бар итү; күп итү». Күп телләрдә очрый.

ТҮТӘ: мылтык түтәсе «приклад винтовки» — диал. *төйтә* ~ башк. *төйзә* ~ төрек. *dögdu* «түтә, коралның төя торган ягы» — *төй-* фигыленнән. *Түтә* варианты мишәр диалектыннан таралган (миш. *тү-ү* «төю»).

ТҮТӘЛ «грядка» — бор. монг. (Ибне Муханна) *татул, татуул, тартугул, тартагул* «түтәлләр системасы, арыклар челтәре» сүзеннән (уйгур теле аркылы булса кирәк) килеп кергән; к. кум., н. *татавул*, кырг. *татаал* «канау, түтәл арасы»; хәзерге монг. *тата-* «тарту, арык казу, арык үткөрү», *татаал* «водопровод, арык, түтәл».

ТҮТӘРӘМ «четвертая часть (напр., каравая)» — *дүрт* (к.) сүзеннән (*дүрт-әр-әм*); ясалышы буенча борынгы болгар сүзе. К. Әхмәтьянов, 1989: 158.

ТҮТЕК «рожок, свистулька» — кк., бор. чыгт. *түтук* «түтек, камыш, курай», чыгт. *түтә*, азәрб. *түтәк* «көтүче быргысы», чув. *түт* «быргы» — сызгыру, кычкыру авазын белдерә торган тасвирий яңгырашлы *тү* (*тү-тү*) итү сүзеннән.

ТҮШ «грудь» — гом. тк. *төш, төш* «түш; түбәнлек, ятак, терәк»; чаг. фарсы. *дош*, бор. фарсы. *daōša id.*

ТҮШӘК «перина, тюфяк» — чув. *түшек*, мар., удм. *түшәк*, *төшәк-*, гом. тк. *төшәк id.*, тат., башк. *түшә-* < гом. тк. *төшә-* «түшәү» сүзеннән. Чаг. **Түш.**

ТҮШӘМ «потолок; настил» — *түшә-ү* сүзеннән.

ТҮШӘ-Ү «постилать» — гом. тк. *төшә-* *id.* *төш* (к. **Түш**) «түш» сүзеннән булса кирәк.

ТЫГЫЗ «тесный; узкий; плотный» — гом. кыпчак. *тығыз*, үзб. *тиғиз*, ткм. *дығыз*, хакас. *тығыс* «тығыз», тув. *дыгыш* «тығыз, дыңгычлап тугырылган», *дыңзы-* «тартылу, ныгу», *дыңзыг* «көчле, ныклы, көчөнешле», кк. *ныгыз* «тығыз», бор. тк. **дыңкырг* // **ныңкырг* «кысылган, дыңгычланган» сүзеннән; к. чув. *тәкәр* ~ *тәпәр* «тығыз». К. **Тыкрык, Нык, Чын.**

ТЫКРЫК «переулок; тулик» — чыгт. *тығырык*, чув. *тәкәрләк* «тар гына тыкрык» — бор. тк. *тыкыр* «тығыз» сүзеннән. К. **Тығыз.** К. Әхмәтьянов, 1989: 142.

ТЫЛМАЧ «переводчик, толмач» — гом. тк. *тылмач*, көнч. тк. *тылбас, тилбас*, утыз. *дилмач* «тылмач» — бор. тк. *тилмәрчи* «телчән» сүзеннән булса кирәк (*тилмәч* < *тилмәрчи*); к. тат. диал. *телмәр* «телчән» (*тел-мәр*), башк. *телмәр* «нотык». Рус. *толмач*, венг.

tolmacs «тылмач» — төрки телләрдән. Борынгы төрки ханның хезмәт штатында *ишек агасы, сакчы, ярлыкчы, бетекче, казначы, боерчы* белән беррәттән *тылмәрчи* яки *телмәрче* дә булган. Ул борынгы дастаннарны сөйләп, үгет-нәсыйхәт биреп, сугышчыларны рухландыру белән бергә тылмачлык итү белән дә шөгылләнгән. К. **Телмәр.** К. Әхмәтьянов, 1977: 47.

ТЫЛСЫМ «талисман» — госм. *тылсым*, үзб. *тилисм*, гар. *талисм-ун* «тылсым» яки грек. *телесма* «тылсым, сихер» сүзеннән.

ТЫН «дыхание, вздох; спокойный, тихий» — гом. тк. *тын* «тын, жан», алт., куман. *тым* «тынлык, тыныч», якут. *тын* «тын, пар; рух, жан» — бор. тк. (МК), бор. гом. тк. *тың* «тын, сулыш» сүзеннән; чаг. фарсы. *дам* «тын, сулыш; момент, вақыт», бор. фарсы. *tam* «өрү, тын, пар, дым» (к. тат. *дым, дәм*). К. ш. ук тат. диал. *тымык, тымызык* «жилсез һәм дымлы (көн)», *тын-у.* К. Әхмәтьянов, 1989: 12.

ТЫҢКЫШ «гнусавый» — бор. тат. *тыңкы-у* «сулыш тыгылу» сүзеннән; к. башк. *тыңкау* «тыңкыш», хакас. *тыңыс* «кату» — *тың* «көчөнешле» тамырыннан, к. **Дыңгыч, Тығыз, Чын.**

ТЫҢ «слушание; слух» (отсюда *тыңла-у* «слушать») — госм., бор. тк. *тың* «аваз, чың (*чыңлау авазы*)» сүзеннән; к. гом. тк. *тыңла-*, *тыңда-*, монг. *чиңла-* «тыңлау, дикъкать салу», гом. алтай. *тың, чың* «көчөнеш, тартынкы кыл, чыңлау» төкәлиди тамырыннан.

ТЫРМА «грабли» — чув. *тәрма*, мар., удм. *тырма* — кк., ккк., алт. *тырма, тырмак* «тырма, тырмавыч» бор. *тырмағ* сүзеннән. К. **Тырна-у.**

ТЫРНА-У «царапать; чесать» (шуннан *тырнак* «коготь, ноготь») — чув. *черне-* «тырнау», *черне* «тырнак» — бор. *тыр-* «тырнау, тырмау» фигыленнән (чаг. алт. *тырғақ* «тырнак») ясалган гом. тк. сүзләр *тыр/цыр, тар/цар* төкәлиди тамырыннан; чаг. рус. *царапать.*

ТЫРЫС «туесок, кузовок из бересты» — башк. диал. *тырыз*, чув. *тәрәс* (*төрәс*) *id.*, бор. тк., фин-угор. *турс* «каен бүлтәймәсе» сүзеннән. Чаг. **Турсай-у, Түш.**

ТЫЧКАН «мышь» — чув. *ийшә, ийши* < **чычқай*, уйг. *чачкан*, якут. *чыңгырткан, сыңгырычкан id.* гом. тк. *чыңыр* «чыелдау» сүзеннән булса кирәк. Иске тат. *сычкан* әдәбиерәк.

ТЫШ «внешняя, наружная сторона» — гом. тк. *тыш* < бор. *тыл, тал* > чув. *тол* > *тул* «тыш». Гом. тк. *таш* «таш» сүзе белән бәйлә. К. **Чыг-у.**

-У-

УБЫР «упырь; обжора» — гом. тк. *обур*, чув. *вупәр, вупкән* ~ гом. тк. *оп-* (тат. *уп-*, чув. *вуп-*) «убу, йоту» сүзеннән. Рус һәм гом. славян. *упырь* бор. һун теленнән булса кирәк.

УГРЫ «вор» — гом. тк. *оғры* ~ хакас. *оғыр*, бор. *оғур* > тат. диал. *ур*, кум. *уру* «форсат, урлау» сүзеннән. *Урла-*, *угырла-* «форсатлау».

УЕН «игра» — тат. диал. *уй* < бор. *ой* «уйнау; бию» (шуннан ук *уй-на-у*). Чув. *вайа* «уен» < болгар. *уйғы* яки *уйығ* нигезеннән. **УЖАУ** «половник» — кк., ккк. *ожау*, чув. *весеv*, *уcав*, якут. *удьаа* «озын саплы чүмеч».

УЙ «мысль, дума» — гом. тк. *ой*, бор. *од* «уй». Чаг. **Уян-у**.

УК I «стрела» — гом. тк. *ок id*.

УК II *частица* «же» — гом. тк. *оқ*, *оқуна* «ук, мәзкүр, күрсәтелгән», чув. *ху* < **оқу* «үзе», *хам* < **оқум* «үзем» гом. тк. *оқ*, *ооғ* «нәсел, зат, билгеле заттан, охшаш» дигәннән; к. тув. *уқ* «нәсел, зат; шул, күрсәтелмеш». Бу сүз ук «стрела» белән бердәй булырга мөмкин; чаг. монг. *сомун* «ук; төбөк; кабилә». К. ш. ук гом. тк. *ог*, *өг*, монг. *өг* «зат, нәсел, ана», чыгт. *оқа* «нәселдеш, эне яки сенел», бор. чыгт. *ок* «өлеш, пай; ук (именно)» бурят. *уғ* «зат, нәсел-ыру, ата-баба, чыгыш, тамыр», *уғсаа* «нәселдәнлек, чыгыш», *уғлараа* «пар, охшаш». К. **Охша-у**, **Ул I**, **Үгәй**, **Үксез**.

УКА «позумент» — чув., удм., мар. *уга*, *ока*, кк., кб., ккк. *оқа* «ука», кырг. *оқа* «ука, бизәк» — грекча *окка* «алтын тәңкә» сүзеннән (тәңкөләр тезеп, киём бизәгә ясау гадәтәннән).

УКЛАУ «скалка» — чыгт. *оқлағу* «уклау; цилиндр» — бор. тк. *оқла-* «жәймә жәю» сүзеннән, ниндидер *оқ* сүзеннән (борынғы заманда уклау урынына ук кулланылмадымы икән?). Чаг. ккк. *уқла-* «угалау, камыр басу».

УКРА «личинка овода» — чыгт. *оқра*, кк., ккк. *оқыра* «лишай; оры; зыян», кум., кырг. *оқура* «укра» ~ мар. *охыра*, чув. *ыхра* «суганча, сарымсак». Тамыры ачык түгел. Чаг. чыгт. *оқра* «тирән чүлмөк».

УКСЫМ диал. «чеснок; головка чеснока» — чув., мар. *уксым*. Тат. диал., башк. *уксын*, хакас. *ухсум*, шор. *оксум*, төрек сөйләшләрәндә *эсун*, *ускым*, *ашкын* һ.б. (күп төрки телләрдә бар) бор. грек. *оксин* «өчө жимеш» (чаг. *оксид* «өчү нәтижәсе» — халыкара химик термин) сүзеннән, Бактрия (Урта Азия грек дөләте) иленнән бор. төркиләргә кергән.

УКЫ-У «читать; учиться» — гом. тк. *оқы-* «чакыру, кычкыру, өндәү; жырлау» *оқ* «аваз; исем; дан» сүзеннән ясалган фигыль. «Кычкыру, чакыру > китап уку» мәгънә күчешә типологик характерга ия: алт. *кычкыр* — «кычкырып чакыру, уку», фарсыча *хандан* «чакыру; уку». Укуның «мәктәптә өйрөнү» мәгънәсә иске тат. *ок-* «игътибар илә тынлау; отып алу, аңлау; өйрөнү» < гом. т.к. ук- id. тәэсирендә килеп чыккан.

УЛ I «сын» — гом. тк., бор. тк. *оғул* «ул; бала» (чыгт. *қыз оғул* «кыз бала», *эркәк оғул* «ир бала, ул») сүзеннән, бор. гом. тк. *оқ*, *оғ* «нәсел, зат» нигезеннән (*оғ-ул*); к. ш. ук тат. *уэлан*, чыгт., гом. *оғлан*, *уэлан* < *оғул-ан* «яшь бала, егет» (шуннан к. тат. **Олан**). К. **Ук II**, **Уылдык**.

УЛ II мест. «он; тот» — гом. тк. *ол* «ул» — бор. гом. тк. *о*, у «шул, теге» нигезеннән; гом. тк. *бул* (кыек килешләрдә *бун-*) һәм *шол* (кыек килешләрдә *шон-*) алмашлыklarның ясалыуына да катнашкан. К. **Бу**, **Шау**, **Шул**.

УЛАК «желоб» — уйг. *олак*, кк., н. *олық*, гом., чыгт., бор. тк. *олук*, якут. *уолук* «улак, тагарак», чув. *валак* «улак» — бор. тк. **оғ*, *оқ* «өчө куыш көүсә» сүзеннән булса кирәк; к. чыгт. *оғлуқ* «улак, агачтан ясалган су юлы», чув. *вула* «көпшә», мар. *вол* «улак, тагарак».

УМАЙ: **умай-ана** «дух — покровительница родов (язычск.)» — гом. тк. *умай*, *май*, *пай* «умай» — фарсы *һумай* «мифик кош» сүзеннән (бор. рус. *гамаюн*). Һумай кошы һавада йомырка салып, һавада бала чыгара дигән гыйбарә бар. Шуна күрә ул авыр шартларда да бала табып үстерүче ана символы булып киткән. К. **Май**.

УМАРТА «удей» — диал. *марта*, *мурта* «умарта», рус. диал. *бортя?* Чув. диал. *марта*, удм. *уморто*, мар., кк., уйг. *омарта* «умарта» — татарчадан булса кирәк.

Төньяк Кавказ телләрендәгә *мартан* «умарта; көрзин» сүзе бу нигезне бор. ирани *мәрдан* «халык» сүзе белән дә бәйләргә мөмкинлек бирә. К. Әхмәтьянов, 1989: 47.

УМАЧ «затируха» — кк., ккк. *умаж*, чыгт., үзб. *умач*, *омоч*, гом. *омаж*, *огмаж* — гом. тк. *у-*, *оғ-* «уу» сүзеннән (*у-мач*), *ума аш* дип аңлатуга нигез юк.

УМРАУ: **умрау сөяге** «ключица» — кк. *омырау*, кырг. *омуроо*, чув. *әмәр*, *әмәра*, көнч. тк. *омыр*, *омру*, монг. *омруу* «умрау» — бор. гом. тк. *ом-ур-ғағ* «йомры башлы сөяк» сүзеннән; к. тк. *ом* «сөякнең йомры башы», *омур* «умыртканың бер сөяге», *омуз* «умрау». Чаг. ш. ук тат. диал. *ум* «түшкәнәң алгы ягы», алт. *өмүр* «тун изүе», хакас. *омых*, чув. диал. *омак*, тат. диал. (себ. тат.; урал) *үмгән*, *үңгәл*, чыгт. *өмгән* «ат төненәң күкрәк турысы, күкрәк турысындагы биеклек». Чаг. **Умыртка**.

УМЫРЗАЯ «подснежник» — диал. (урал, башк.) *гомерзайа* «гомере зайа» сүзеннән. Н. *омирзая* «горицвет» татарчадан (?).

УМЫРТКА «позвоночник» — алт., кк., кырг. *омуртка*, *оңуртка* «умыртка». Чаг. **Умрау**.

УН «десять» — гом. тк. *он* «ун» сүзеннән.

УН «правый; лицевая сторона» — гом. тк. *оң*, якут. *уңа*, *ума*, чув. *ум*, *ома* «ун, уң як, алгы як, ал; көньяк, кыйбла» сүзеннән. Беренчедә мәгънәсә «алгы як» булса кирәк. Чаг. **Умрау**.

УНАЙ «удобный; положительный» — гом. тк. *оңай*, *оңкай* «унай, жинел» — гом. тк. *оң* «уң» сүзенә *-кай* // *-гай* аффиксы ялганып ясалган (чаг. *сулагай* < *солгай*).

УРА: **ура кычкыру** «кричать «ура» — рус. теленнән; рус теленә исә бор. тк. телдән; к. гом. тк. *уран* «ярсулы кычкыру, һөжүмгә чакыру» (тат., башк. *оран*), якут. *уоран*, *ура*, монг. *урага* «сөрән» сүзеннән дигән фикер бар (ләкин *оран* сүзе бүтән сүз булган!). *Ура!* сүзе татарча *ура* (*окружай!*) сүзеннән дигән фикер дә игътибарга лаек (төркиләренәң төп тактикасы — дошманны урау була).

УРАЗ «бог счастья у древних кипчаков» — төрле төрки телләрдә *ороз*, *ораз*, *оруз*, *уруз*, *урус*, тат. диал. *ырыс id.*, бор. ирани. *роуз*, *руз* «көн; яктылык; бөхет» сүзеннән. К. **Рыскал**, **Ураза**.

УРАЗА «ураза, мусульманский пост» — н., кк., ккк. *ораза* «ураза», бор. тат., чыгт. *руза* «ураза көне» — фарсы. *руз* «көн» сүзеннөн. К. **Ураз**.

УРАК «серп; жатва» — кк., ккк. *орақ*, бор. тк. *орғақ* «урак» гом. тк. *ор-ур-у* сүзеннөн. Чаг. шумер. *ur-* (*ур-*) «уру».

УРАМ «улица» — кк., ккк., чыгт., кар., үзб. *орам*, гом. уйг. *урам*, алт. *ороом* «урам, квартал», бор. чыгт. *урам* «шөһөр, калыга; ныгытылган зур авыл», иск. кк. *орам* «биләмә» чыгышы белән тат., башк., чув., мар., удм. *ур*, гом. тк. *ор* «канау, окоп» (тат. *урай* «кирмән, калыга тирәли казылган тирән, киң чокыр») сүзе белән бәйлә. К. Әхмәтъянов, 1989: 142 — 144.

УРДА «орда, государство» — гом. тк. *орду*, монг. *ордо* «хан сарае, зур тирмә, ихата» сүзеннөн. Бу сүз күп кенә башка мәгънәләргә күчкән — төрек. *орду* «гаскәр», мар., морд. *орта* «капка», хинд. *урду* «дәүләт теле».

Алтын Урда сүзе Батый ханның алтынланган зур тирмәсе булуыннан дигән фараз бар.

УРМАН «лес» — уйг., госм., кк., ккк., н., кум. *орман*, чув. *вырман* «урман» — бор. тк. *ора*, *ура* «тау яки яр буендагы урман» сүзенә =ман кушымчасы ялганып ясалган сүз; к. тат. диал., башк. *ур*, *урай* «урманлы чокыр, урман үскән тар үзән», эвенк. *урэмэ*, *урэмэн* «урманлы таулык», *урэ*, *хурэ* «текәлектә үскән урман», бурят. *урмэн*, *урмэдэһэн* «әрәмә, әрәмәлек». К. **Әрәмә, Әрем, Имән**.

УРТ «десна» — алт. *уурт* «тамак», тат. диал. (себ. тат.) *аурт*, госм. *ауурт*, якут. *омурт* «урт, авыз эче» — бор. тк. *омур-*, *обур-* «умырып тешләү, авыз тутырып кабу» сүзеннөн (*омур-т* ~ *умыр-т*); к. ш. ук тат. *уртла-*, себ. тат. *аурт-*, *абыртла-*, үзб. *урт*, якут. *омурт-*, *обурт-* «эчү, уртлау», бор. чыгт. *ауртла-* «уртлау», бор. монг. *огурчи-*, *огурти-* «уртлау, эчү».

УРТА «середина; центр» — гом. тк. *орта* «урта, уртадагы ара» сүзеннөн; чаг. уйг. *утра* «урта» ~ бор. язм. *отра* «уртадагы»; шуннан ук *утрау*. К. **Уртақ**.

УРТАК «общий; пополам» — гом. тк. *ортақ* «уртақ; иптәш, компаньон» сүзеннөн, *урта* нигезеннөн (*урта-к*); к. ш. ук уйг. *орту*, көнч. тк. (алт., хакас., тув.) *ортун* «уртақ, уртадагы»; к. үзб. *ортақ* «иптәш». К. **Урта**.

УРЫН «место» — гом. тк. *орун*, *орын* «урын, утыргыч, ятак» бор. тк. *олур-ун* «утыра торган жир» сүзеннөн, бор. *олур-* «утыру» фиғыленнән (тат. *утыр-у* < гом. тк. *олтур- id.*) ← бор. **ол* «урын».

УСАК «осина» — кк., ккк. *осақ*, тат. диал. (себ. тат.) *аусақ*, *апсак* «усак» — бор. тк. **обус* «усак» сүзеннөн, бу сүз исә хинд-евр. телләреннән кергән; к. алт., хакас., тув. *ос*, *ос* «усак, тополь», чув. *авәс*, *увәс*, *авәс* «усак», алт. диал. (шор., куманда.) *аспак*, *апсак* «усак», латыш. *arpe* << лит. *aruse* ~ немец. *Espe*, бор. немец. *aspa* ~ рус. *осина* < **осина* «усак».

УСАЛ «шалун; злой» — уйг. *осал* «усал», бор. тк., үзб. *осал*, *усал* «начар (дрянной)», кырым. *осал* «ялкау», азәрб., чыгт. *усал*

«усал, вөждансыз», бор. чыгт., кк. *осал* «зәгыйфь; ялкау», кум. *осал* «юаш (!)», бор. тк. *осал*, монг. *осал*, чув. *усал* «зыян, ялгышлык, хата» — бор. гом. тк. *усса-*, *оса-*, *уса-* (монг., эвенк. *оса*, *уса-*) «ялгышлыкка юл кую, гамьсезләнү, язлыгу» сүзеннән (*оса-л*); к. ш. ук кырым. *осан-*, госм., чыгт. *усан-* «дикъкаты-сезләнү, күнелсезләнү, нәфрәтләнү». Сүзнен тамыры — бор. тк. *ус*, *ос* «тәжрибә, дикъкаты, акыл» (к. *Ос*): *ус-са-* «тәжрибәсезләнү». Чаг. ш. ук шумер. *usalla* «яшеренлек; астыртынлык».

УТИ «огонь» — гом. тк. *от* «ут» сүзеннән; чаг. хинд-евр. **ateg* «ут». К. **Утын, Учак**.

УТИ «трава» — шуннан *утла* «пасться», *утлык* «кормушка», диал. *утса* «печәнлек» — гом. тк. *от*, *от* «яфрак, үлән, яшь үлән» сүзеннән. Шуннан ук *ута-у*, бор. тат. *утачы* < уйг., куман. *отачы*, тув. *одучу* «имче».

Ихтимал, **Ут I** һәм **Ут II** сүзләре үзара бәйледер; к. шумер. *utup* (утун) «мич».

УТАР «хутор; загон» — кырым., н., кк. *отар*, якут. *отор*, монг. *отор* «утар, киртәләненп алынган көтүлек, яшел үләнле болын, көтүчесез көтү» — гом. тк. *от* (к. **Ут II**) сүзеннән (ясалыш юлы ачык түгел); к. ш. ук бор. чыгт. *отгар-* «көтү». Рус. *отара* «ачык далада жәйләүче зур сарык көтүе» — төрки телләрдән.

УТЫЗ «тридцать» — гом. тк. *отуз*, көнч. тк. *оттыс*, алт., кырг., чыгт. *олтус* «утыз» — ясалышы һәм тамыры ачык түгел; чув. *вәтәр* «утыз» < бор. гом. тк. **олтургә* «утырыш, табын» дигән фикер бар.

УТЫН «дрова» — гом. тк. *отун*, *одун*, *отуң* «утын» — гом. тк. *от* «ут; учак» сүзеннән; к. хакас. *одын-* «ут кабызу», *одуң* «утын», бор. тк. (МК) *ота-* «ут яну», *отуң* «утын».

УЧ «ладонь» — чыгт., кырым. *ауч*, госм., азәрб. *аууж*, уйг. *аууч*, алт. *уучи* «уч» — бор. тк. *абуч* «уч, учка алу, учлам», монг. *абуча* «учлау, учлам» сүзеннән (монг. *абу-* «алу, тоту», *-ча* — исем ясагыч кушымча) (Рамстедт).

УЧАК «очаг; костер» — гом. тк. *очақ*, *очағ* «учак, мич, таган; жинаятьче муенына кыздырылган хәлдә кидерелә торган кыршау (суынгач, баш аркылы чыгарып булмый)» — ясалышы ачык түгел; к. чув. *учак*, *вучах* «учак» (*вут* «ут»), эвенк. *охог*, *осог* «мич», *оту* «костер». К. ш. ук уйг. *очак* «нәсел-ыру, фамилия, чыгыш» — тат. иске өд. *учак* «шахта, рудник».

УЧАР: *учарлан-у* «стоять вместе» — к. башк. *усар* «группа, ыру», кум. *очар* «жыелыш мәйданы», кк. *ошарлан-* «жыелып тору». Чаг. бор. ирани. *ваҗағ*, *ваҗага* «жыелыш мәйданы».

УЫЛДЫК «икра» — чыгт. бор. тк. *оғул-дурук* «эмбрион саклана торган капчык; күкәй яки аналык» сүзеннән (*оғул* «угыл, эмбрион», *-дурук* «һәртөрле кидерелә торган нәрәне белдерүче кушымта»; к. **чөөлдерек**); к. тат. диал., башк. *уылдырык* «уылдык». К. тат. *уыл* > чув. *авәл* «умартада өле канатланмаган умарта корты».

УША «скамейка у печи» — к. башк., чув., мар., морд. *уша*,

ужа «мич, учак; почмак, мич тактасы, куна», чув. *улча* «уша баганасы». Бор. *ол* «утыру урыны» сүзеннән.

УЮ (уй-) «делать выемку» — гом. тк. *ой-*. Чаг. **Уйсу, Уяз.**

УЯЗ «долина; пологость» Кк., н. *ояз* «уйсу жир» — гом. тк. *ой* «уй, үзән, басу» сүзеннән. К. **Уйсу.**

УЯН-У «пробудиться, пробуждаться» — гом. тк. *уйган-, ойган-* «уяну» сүзеннән, бор. *уйга-, ойга-* «уяу булу» фигыленнән (шуннан ук *уйт-у* «разбудить» < *уйгат-у*). Сүзенң тамыры — *уй* < *ой* < **od*.

УЯУ «бодрый; бдительный» — чыгт., бор. тк. *ойағ, ойгак* «уяу» бор. тк. *ойга-*, бор. гом. тк. *одга-* < **орга-* «уяу булу, уйга килү» фигыленнән, бор. гом. тк. **од* ~ **оргь* «уй, аеклык» сүзеннән; к. чув. *вӓран-* «уяну» < **ора-н* < **ор-га-н-* «уяну». К. ш. ук уйг. *одун-* «уяну», *одуқ* «уяу», бор. тк. *одуқ-, одуғ-* «уянган».

-У-

УГЕЗ «бык» — гом. тк. *өкүз, өгуз*, уйг. *һөкүз*, үзб. *хүкүз, хүкиз* «үгез» — бор. гом. тк. **окүргь* «үгез» сүзеннән; к. чув. *вӓкар*, венг. *ökör*, монг. *үкэр, үхэр* «үгез»; чаг. бурят. *урхэр* «үгез», *үрхэн* «болан».

УГЕТ «наставление» — бор. тк. *өгүт* «үгет-нәсыйхәт» — гом. тк. *өг-* «акыл (бирү), өйрәтү» фигыленнән ясалган сүз (*өг-үт*). К. **Үкен-ү, Өйрән-ү.**

УГИ «неродной, сводный» — кырым., үзб. *өгәй*, ткм. *өгей*, госм. *өгәй* — монг., бурят. *өггүй, үггүй* «ата-анасыз, населсез» сүзеннән; гом. тк., гом. монг. *өг, өг* «ата-ана, нәсел» нигезеннән (*өг-гүй*: -*гүй* — юклык кушымчасы). Чаг. **Үкесез.**

УЖӘТ «упрямый; упорный» — себ. тат. *уцат, учат, үчәт, үчәш* «үжәт, үчлө» — *үч* (к.) сүзеннән; к. ш. ук алт. *өчөш* «үжәт, кире, үчлө», якут. *өсөс* «үжәт» (*өс* «үч»). Ясалышы буенча бу сүз бор. тк. *өчә-* «үчлөшү, үчлөнү» фигыленнән булса кирәк (*өчә-т*); к. хакас., чыгт. *өчә-* «уч алу, кинә саклау». К. **Үч.**

УЗ *мест.* «свой» — гом. тк. *өз, өс*, бор. тк. *өд*, госм., кырг. *өд, ө* *д* «үз, үзе; төп» — бор. гом. тк. **өргь* «үз, үзәк, үзе, урта» сүзеннән; к. ш. ук тат. диал. *үз* «ин яхшы сыйфатлы, ин кирәк-лө», якут. *үөс* «үзәк (сердцевина)» ~ чув. *вар, вара, вара* «үзәк (середина, центр; желудок; живот)», монг. *өр, өрө* «үз», *өрү* «күкрәк, йөрәк, үзәк», *өрөн* «тирмәнәң урта баганасы». К. **Үзәк, Үзән, Үзгә, Үзлө.**

УЗӘК «центр» — гом. тк. *өзәк* «үзәк» сүзеннән; *өз* (к. **Үз**) тамырыннан. Чаг. **Үзән.**

УЗӘН «долина, низменность» — алт., кк., кырг. *өзән, өзөн* «үзән» — гом. тк. *өз* (к. **үз**) тамырыннан (*өз-ән*); к. алт. *өзөк* «елга, үзән». Чаг. **Үзәк.**

УЗГӘ «другой, иной» — гом. тк. *өзгә, өскө* «үзгә» — *өз* (к. **үз**) сүзеннән булса кирәк (чаг. *башка*); к. *үзгәр-ү* < *үзгә-р-ү*.

УЗЛЕ «вязкий, тягучий» — диал. *үз* «өйбернәң иң яхшы

өлешә» сүзеннән (*үз-лө*); к. уйг., үзб., кк., ккк., угыз. *өз* «өйбернәң үзәге, мае», госм. *өзлү* «тулы, сутлы, майлы, жилеклө». Асылда *өз* (к. **Үз**) сүзенә кайтып кала.

ҮКСЕЗ «сирота» — госм., кырым., чыгт. *өксүз* «үксез» — бор. тк. *ок, оғ* // *өк, өг* «нәсел-нәсәп, ана, туганнар» сүзеннән (*өк-сиз*; чаг. **үгәй, ук II**), көнч. тк. *өксүс, өгсүс* «акылсыз» исә бор. тк. *ок, өг* «акыл, уй» (к. **Үгет, Үкен-ү**) сүзеннән.

ҮКЧӘ «пятка; каблук» — уйг., чыгт., госм. *өкчә*, кк., ккк. *өкшә* «үкчә» — чыгт., бор. тк. *өк* «терәү, казык» сүзеннән булса кирәк (*өк-чә* «кечкенә казык» ягъни биек үкчә күз алдында тотылган); к. ккк. *өкшә* «казык, үлчәү казыгы (вешка)», калм. *өг, өгег* «терәк, ястык, мендәр», бор. тк. *өң* «нигез».

ҮЛӘКСӘ «труп» — уйг., кк. *өлүксә* «үлөксә» — уйг., бор. тк. *өләк*, гом. тк. *өлүк* «үлөк» сүзеннән.

ҮЛӘН «травя» — уйг., чыгт. *өлөң* «сусыл һәм сутлы үлән, болын», якут. *өлу, өлөң* «үлән, сазлы үләнлек», уйг. диал. *үләң*, тат. диал. (мишәр., тау ягы) *үләм* «үлән» — бор. тк. *өлән* «сазламык жир, яшел үлән», гом. тк. *өл, өл* «юешлек, юеш жир» сүзеннән; к. тат. диал. (тау ягы) *үл-су* «чык», алт., хакас., уйг., госм. *ол, якут. уол* «юеш, чи», *олән* «күрән, саз үләнә», бор. чыгт. *өл, үзб. һүл* «юеш» һ.б. < **өгүл* (чув. *үхлем* «күрән») «үләнлек».

ҮЛЖӘ «трофей; трофейный» — тат. диал. *үлжә-*, уйг., чыгт. *алжә, олча*, кк. *өлжә* «үлжә» — монг. *олзо, олчо* «үлжә, табыш, казаныш» сүзеннән (монг. *ол-*, бур. *оло-* «табу, казану»).

ҮНӘЧ «пищевод» — кк., ккк. *өнәш*, уйг. *әнәч*, алт. *өн, өңөч* «үнәч», *өнәч* < **өн-гач*; к. тув. *өк*, алт. *он, өң* «көпшә; бугаз».

ҮПКӘ I «легкие» — гом. тк. *өпкә, өфкә* «үпкә» сүзеннән.

ҮПКӘ II «обида» — гом. тк., бор. тк. *өпкә, өпкө* «үпкә; ачу, ярсу» — **Үпкә I** (к.) белән бердәй хисапланыла, ягъни *үпкә* сүзә «үпкә кабару, үпкәләй» сүзләреннән алынып ясалган, чаг. тат. диал. *йөрәкләү* «ачулану, үпкәләү»; рус. *сердиться* — *сердце* «йөрәк» сүзеннән.

ҮР «возвышенность» — гом. тк. *өр* «үр» сүзеннән. К. **Үрә, Үркәч.**

ҮРӘ «дыбом; торчком» — бор. тк. *өрү* «үрә», алт., уйг., чыгт. һ.б. *өрә*, якут. *өрө* «үргө (вверх)» сүзеннән булса кирәк. Чаг. тк. *огүй*, бор. монг. *örgü*, себ. тат. *өргә* «стена, эргә».

ҮРӘЧӘ «грядки (*телеги*), разводы (*саней*)» — башк. *үрәсә*, чув. *үрече, еревеч*, мар. *өрача*, удм. *өрача, ырача* «үрәчә», якут. *өрбөсө* «рәшәткә, арба читәнә», н., кум. *өрече* «арба карамасы» — бор. **үрә*, **өрә* «атның арт аягын алгы аягына бөйли торган тышау, аркылы-торкылы бау» сүзеннән; к. шул мәгънәдә кк. *өре*, кырг. *өрөө үр-ү* < *өр-* сүзеннәнме?

ҮРДӘК «утка» — тат. диал. *үрзәк*, хакас. *үртәк*, чыгт., бор. тк. *өрдәк*, үзб. диал. *өвирдәк*, якут. *үрдүкән* «үрдәк, кыр үрдәге (чи-рок)», башк. *өйрәк*, хакас. *өдрәк*, тув. *өдүрәк* «үрдәк» — ясалышы буенча -*дәк* кушымчасы (чаг. *кашкалдак, бизгәлдәк*) һәм **өр* ~ *өвир* тамырыннан.

ҮРКӘЧ «горб (*верблюда*)» — алт., кк., ккк. *өркөш*, *оркәш* «үркәч, кабарынкылык», угыз. *örgüç*, *hörküç* «үркәч, тау чыгынтысы», бор. тк. *örkü* «үркәч» (МК) — бор. тк. *örük*- «югары күтөрелү, үрә тору, ур булып тору» фигыленнән (к. **Үр**); к. ш. ук кырг. *үркүй*- «күтөрелеп тору».

ҮРМӘКҮЧ «паук» — чыгт. *örümçü*, *örümçü*, уйг. диал. *өрмүчүк*, хакас. *өрүмәжәк*, госм. *өрүмжәк* «үрмәкүч» — төрле жирдә төрле модельләр буенча, гом. тк. *өр*- (к. **Үр-ү**) фигыленнән ясалган; к. кк., ккк. *өрмөк* (тат. диал. *үрмәк*) «пәрәвез», *өрмөкчи* «үрмәкүч (пәрәвезче)».

ҮРНӘК «пример, образец» — госм. *örnäk*, бор. госм. *әүрнәк* «үрнәк», кырг., кк., ккк., н. телләрөндә дә бар. Кум. *өрнек* «үрнәк, үсенте, ботакчык» — гом. тк. *өр*-, *өр*- «үрү, үсеп чыгу» тамырыннан, ягъни *үрнәк* «яфраклы ботакчык рәвешендәге бизәк» дигән сүз булган. К. тат. диал. *үрнәк* «бизәк», гар. *урник-үн* «үрнәк» — төрек теленнән.

ҮРТ «пал, пожар» — гом. тк. *ört* «үрт, янғын» — бор. тк. *өрүн* «янғын, пожар» сүзеннән, бор. тк. *өр*, монг. *höp* «ут» сүзеннән (*өр-үн*, *höp-үн* — Рамстедт); к. монг. *өрни*- «янып китү, кабыну», *үрсә-лән-ү* «тыелгысыз сикеренү» < *үрцә-лән-ү* < *үртә-лән-ү*, диал. *үртә-ү* «пожар чыгару, утга яндыру, үчекләшү» < *үрт-ә*; *үртлә-ү* «өтү, яндыру».

ҮР-Ү I «плести, заплетать» — гом. тк. *өр*- «үрү, ишү» сүзеннән. Шуннан ук *үрмәләү*, *үрмәкүч*.

ҮР-Ү II «давать ростки» — чув. *үр*-, башк. *үрә*-, *үре*-, госм. *үрә*- «шыту, куе булып калкып чыгу» — бор. тк. *үрә*-, *үре*- «орлыктан шыту» сүзеннән; бор. тк., монг. *үр*, *ор*, *үр*, *өр* «орлык» нигезеннән (к. **Орлык**); к. диал. *үрек-ү*, *үрге-ү* «үрчү», *үре-ч-ү* (бор. *үрә*-, *үре*- фигыленен интенсивлык формасы) «үсентеләр чыгару», *өрет* < *үрет* «курпы, бала-чага» (*Яман булса да, өретең калсын*). К. **Үрче-ү**.

ҮРЧЕ-Ү «размножаться; расплодиться» — кк. *өршү*-, чув. *өрчә*-, монг. *үржи*- «үрчү» — бор. тк. *үре*-, *өре*- «шытып чыгу» фигыле нигезенә -*че* аффиксы ялганып ясалган (*үре-че*-); чаг. диал. *үршы-ү* «үсентеләр чыгару». К. **Үр-ү II**.

ҮС-Ү «расти» — гом. тк. *ös*- «үсү» сүзеннән.

ҮТ «желчь» — гом. тк. *öt*, *öd* «үт» сүзеннән.

ҮТӘ «прозрачный; через» — *үт-ү* «перевалить» фигыленен адвербиаль формасыннан (*үт-ә*); к. госм., бор. тк. *ötä* «арьякта, аша, үтә».

ҮТЕЧ «взаимы» — чыгт. *öntüç* «үтеч» — бор. тк. *öту-нүч* «үтенеч» сүзеннән; к. чыгт. *ötünç*, куман. *ötünç*, бор. уйг. (МК) *ötünç* «үтенеч, үтеч (заем)». Тат. *үтен-ү* < гом. тк. *ötün*- бор. *öt*- «өйтү».

ҮТҮК «утюг» — диал. *өте* < бор. *үтүг*, *ört-үг* «өтели, өтә торган нәрсә» сүзеннән (сүзенен ясалыш нигезе *үрт* < *ört*, к. **Үрт**). Рус. *утюг* — бор. тат. теленнән. Үтүк төркиләрдә башлыча бетләргә үтереп бетерү өчен кулланылган.

ҮЧ «месть» — гом. тк. *öç* «үч» сүзеннән. К. **Үжәт**.

-Ф-

ФИЛТӘ «фитиль» — фарсы. *филитә*, *филитә* «филтә» сүзеннән, фарсы теленә исә гар. *фәтилә-т-үн* «филтә» дигәннән үзгәрәп кәргән; к. ш. ук рус. *фитиль* < гар. *фитил-үн* «фитиль, филтә». Сүзенен тамыры — *фәтәлә* «үрү, ишү, жеп кату».

ФӘЗА «вселенная; пространство» — гар. *фәза* < грек. *физос*, *фәзо* «тирәлек» (шуннан *физика* «тирәлек турында фән»).

-Х-

ХАН «хан» — гом. тк. *хан*, барлык телләргә таралган сүз — бор. тк. *кан* «хан» кытай. **куан* «идарәче» сүзеннән хисапланыла; к. ш. ук **Тархан**.

ХАНЫМ «ханум; дама» — гом. тк. *ханым* — *хан* (к.) сүзеннән, ягъни «хан хатыны» дип хисапланыла; к. бор. тк. *бәгим* «бәк хатыны», *тарым* «тархан хатыны» (Рамстедт); икенче яктан, к. иск. тат. *хан* «укумышлы бикә» (фарсы. *ханд* «укуган, укумышлы» сүзеннән).

ХАНӘ «комната» (в составе многих сложных слов: *ашханә* «столовая», *китапханә* «библиотека», *чәйханә* «чайхана» и т.д.) — фарсы-таж. *ханә* «өй, бүлмә» < бор. ирани. *кана*, *канак* «өй, торақ» сүзеннән.

ХАТЫН «женщина; жена» — гом. тк. *хатын*, *хатун* «хатын», көнч. тк. *кадың* «ханбикә», монг. *хатаң* «ханча (княжна)» — төрлечә аңлатыла: берәүләр *хан* сүзе белән бәйлиләр, икенчеләр ирани телләрдән (к. согд. *хwtan*, *хwtn* «хатын-кыз») чыгалар. *Хатын* — Идел буйларында V гасырда төркөлгән төрки сүз.

-Һ-

ҺӘҮКӘШ «буренушка» — тат. диал. *әүкә id*. hind-евр. **ghau* «сыер» сүзеннән (-*кәш* < -*кәч* — иркәләү кушымтасы); шуннан ук рус. *говядина*, англиз *cow* «сыер».

-Ч-

ЧАБАГАЧ «цеп, молотило» — *чәп агач(ы)* сүзеннән; к. диал. *чеп* (сергач), *чәп*, *чип* (мишәр.), *шәп* (урал) «чабагач, чабагач таягы» — көнчыгыш Европада кин таралган сүз: фин-угор. телләрендә (мар., удм., коми.) *чәп*, *чәп*, рус. *цеп* «чабагач» һ.б. Нигездә рус сүзе дип кистереп өйтәп булмый.

ЧАБАК «плотва; сорожка» — кырг. *чабак*, чув. *сунах*, госм., кырым. *чапак*, бор. тк. (МК) *чапак* «чабак, вак балык», тув. *шавага* «чыбык-чабык; вак балык», алт. (диал.) *чабага* «вак куаклар, чыбыклар» — ниндидер *чәп* тамырыннан (*чәп-ак*); к.

кырг. *чабыр* «вак балык, вак нәрсәләр (мелкота)». Рус. *чебак* «чабак, вак балык» — төрки телләрдән. К. Чәбе.

ЧАБАН «чабан, пастух» — кум., кырым., гомс. *чабан, чабанчы* «чабан», үзб., ккк. *чупон* «чабан, көтүчә» — фарсы. *чубан, шубан* «сарык көтүчәсе», бор. фарсы. *ху рапа* «сарык караучы» сүзеннән; рус. *чабан* төрки телләрдән.

ЧАБАТА «лапти» — кк., ккк. *шабата* «чабата, башмак», тат. диал. (себ. тат.) *шытытый* «чүөк», чув. *сәпата* «чабата», рус. диал. *чебота, чеботья* «башмак; итек» бор. ирани. *sabbada* «итек» сүзеннән таралган; к. ш. ук фарсы. *чабатан, чабатанд* «чабата (*каештан урелгән*)». К. Әхмәтиянов, 1989: 33.

ЧАБУ «пола, фалда» — кум. *чабыв*, кырг. *чабуу, чапы* — хакас. *сабыг*, чыгт. *чануқ* id. Чаг. бор. тк. *чабғут* «юрганчык». К. Чапрак.

ЧАБ-У «бить с размахом; косить; скакать» — гом. тк. *чап- < чалп- id.* К. Чал-у.

ЧАГАН «клен» — монг. *чагаан, цагаан* «ак» сүзеннән; к. бурят. *сагаан үлтэнэг* «чаган» («клен», букв. «белый луб»: *сагаан* «белый», *үлтэнэг* «луб, пакля»). К. Чагыр, Чал.

ЧАҒЫЛ «склоны гор» — диал. *чәгыл* «вак куаклык», *чагу* «калку жир», *чаука* «вак әрәмә», алт. *чаалл* «вак куак», башк. *сауык, сауқа* «вак каенлык», кырг. *чогоол* «әнәле куаклык, сак-савыл».

ЧАҒЫЛ-У «отражаться; сверкнуть» — гом. тк. *чақ-* «ялкын чыгару» фигыленен төшем юнөлешә формасыннан; к. ш. ук бурят. *сахил-*, монг. *чакин-* «ялттырап китү», якут. *чагылыи-* «чаткылар чыгару», *чагылган* «яшен» (чаг. диал. *жала, жалагай* «нажагай»).

ЧАҒЫР: *чагыр күзле* «пестроглазый» — тат. диал. *шагыр*, башк. *сағыр, сәгер* «чагыр, аксыл-зәңгәр», гом. тк. *чакыр* «зәңгәрсү», угуз. *сакар, саггар* «ак кашка», бурят. *сахир* «аксыл» — бор. тк., бор. монг. *чак(ы)* «ак, ап-ак, зәңгәрсү-ак» сүзеннән. К. Чаган, Чал, Шар II.

ЧАҒЫШТЫР-У «сравнить» — диал. *чагыш-у* «туры килү, тәңгәл килү, тинләшү» фигыленен йөкләтү юнөлешә формасыннан, сүзенң тамыры *чак* (к.) «тигез, таман, тин», тк. *чагы-у* «тин килү», хакас. *сагыстыр-* «бәрдерү, бер-берсенә бәрү». *Чагыштыру* татар сүзе дияргә мөмкин (кырг. *чагыштыр-* id. татар-чадан булса кирәк); к. кырг. *чагын* «охшаш, тин».

ЧАДРА «чадра» — фарсы. *чадра, чадар* «чадра» сүзеннән; сүзенң төп чыганагы бор. һинд. *catra* «зонт, зонтик» (*cat* — *sat* — «күлгәләү» фигыленнән). К. Чаршау, Чатыр.

ЧАЙКА-У «качать; сполоснуть; мотать» — гом. тк. *чай-* «чайкау, дулкынлату» (тасвирий янгырашлы фигыль) сүзеннән ясалган (*чай-қа* яки *чайык-а*); к. алт. *д'айка-* «чайкау (качать)», *д'ай-* «чайкау, язу (распускать)», тув. *чай-* «чайкау, болгау, ай-кау», үзб. *чай-* «чайкау, су коену», башк. *сай-ын-у* «су керү, коену». К. ш. ук тат. диал. *чайтал-у, чайтыл-у* «всплеснуться», башк. *сайтыл-у*, алт. *чайбал-у* «всплескиваться», алт. *чайба-* «чайкау (полоскать)».

ЧАК I «пора, время; сле, чуть» — гом. диал. *чақ* «таман, тигез», *чәк* (тат.), *сәк* (мишөр.) «бераз; вакыт; таман», кк., ккк. *шақ* «чак, вакыт, үлчәм», алт. *чақ* «вакыт, чор, көч, яхшы кәсф», үзб. *чоқ* «яхшы кәефле», уйг., кырг. *чақ* «вакыт; көч; эш», чыгт., гомс. *чаг* «билгеләнгән вакыт, уника еллык цикл, борынгы астрономик сәгатә (хәзерге ике сәгатәкә тин)», хакас., якут. *сах* «нөкә», бурят. *саг* «вакыт, сәгатә», монг. *чаг, цаг* «вакыт; һава торышы» — бор. гом. тк. *чақ, т'ақ* «билгеле бер чик, нокта, үлчәм, период» сүзеннән. К. Чагыштыр-у, Чаклы. К. Әхмәтиянов, 1989: 159.

ЧАК II диал. «впору, как раз» — ачык түгел, ихтимал, диал. *чақ* «ярлы, житешсез» сүзеннәндәр, ул вакытта к. Чак I.

ЧАКЛЫ *последог* «до; по» — тат. диал. бор. тк. *чақ* «билгеле бер чик» сүзеннән (*чак-лы*); к. диал. *чақла-у* «чамалау; төгөл туры китерү». К. Чак I.

ЧАКМА «огниво; кремневый» — гом. тк. *чақ-у* «очкын чыгару» сүзеннән (*чак-ма*); тат. *чак-у* «высекать огонь; кольнуть; жалить» — гом. тк. *чақ-* «тиз генә сугу, яшен яшьнәү, чагу» < бор. гом. тк. *чақ-* «тиз генә кисеп жиберү, кадау, яшьнәү» сүзеннән; к. диал. *чак-, ча-* (мишөр.), *цак-* (себ. тат.) «яру, телү, тешләү, бәрү, утын яру, чыра телү, ут ягу», үзб. *чак-* «яру, ваклау, шакмак ваклау, шырпы сызу, чакма чагу», *чақмоқ* «чакматаш, шакмак», хакас. *сак-* «чагу, кадау», *сак-* «чагу, чакма сугу», бурят. *сак-* «чакма чагу». К. ш. ук тат. диал. *чага* «жало», үзб. *чака* «сызлавык», үзб. *чакар* «үткен, кискен», *чақир таш* «чуер таш», якут. *чакыр*, бурят. *сахур*, монг. *чаки гур* «чакматаш», монг. *ча-гул* «тишү». К. Сағызак, Чагыл-у, Чакма, Чалым, Чалын-у, Чалт, Чаткы, Чатна-у, Шакмак.

ЧАКЫР-У «звать; приглашать» — гом. тк. *чақыр-* «кычкырып чакыру, аваз салу», бор. тк. *чагур-, чақур-, чарқыр-* «чакыру, кычкыру, гарыз кылу (бить челом)»; авазларны белдерә торган фигыльләр ясагыч *-кыр // -кер* аффиксы ярдәмендә *чар // жар* «чакыру, өндәү» сүзеннән ясалган. К. Чакрым.

ЧАК(Ы)РЫМ «верста» — гом. тк. *чакырым* «чакрым» — гом. тк. *чакыр-у (чар-кыр-у)* сүзеннән (*чакыр-ым* «аваз салып ишеттерерлек ара»; чаг. тув. *кышқы* «кычкырык; чакырым», калм. *дума газар* «тавыш жир — чакрым»; белорус. *кликовище* «чакрым», *кликать* «кычкырып чакыру»; эрзя. *вайгельбе* «чакрым», *вайгель* «кычкырык» (Егоров), мар. *уштыш, оштыш* «кычкырык; чакрым»). Чаг. ш. ук тат. диал. *кычкырым, чыгт. кыйкырым, төрек багырым* «чакрым».

ЧАЛ «седина, проседь» — гом. тк. *чал, чәл* «чал, аксыл, соргылт-аксыл», бор. тк. *чағыл, чақыл* «аксыл», бор. *чак* «ак, ап-ак» сүзеннән (*чаг-ыл*; чаг. *кыз-ыл, яш-ел*). К. Чаган, Чагыр.

ЧАЛБАР «шаровары; брюки» — диал. *шалбар, шалауар* «чалбар» — фарсы. *шалвар*, бор. фарсы. *šaruag* «чалбар» сүзеннән (рус. *шаровары* төрки телләрдән). Шуннан ук тат. диал. *сирвәлә* «хатын-кызлар чалбары».

ЧАЛҒЫ «коса» — тат. диал., гом. тк. *чал-* «печән чабу, кисү,

кырку» сүзеннән (*чал-гы*); к. бор. тк. *чалғу* «чалгы, урак, кыллы уен коралы».

ЧАЛКАН «на спину» — бор. *чалакан, очалакан* «очага яткан» сүзеннән, тат. диал. *очала-у* «очага (аркага) яту» фиғыленнән (*очала-*; к. *оча*); к. алт. *уча* «арка, оча», *учалан* «чалкан», мар. *вуза-ла-ш* «жәлеп утыру», чув. *вуца-ла-, высса-ла-* «очага утыру» (чув. *высса* «оча»). К. ш. ук диал. *чалкы* «чалкан», *чалкай-у* «чалкан яту» (болар сонрак *чалкан* сүзе нигезендә барлыкка килгән сүзләр).

ЧАЛМА «чалма» — *чал-у* «ыргытып урату, аягына бау уратып егу» фиғыленнән, чаг. диал. *чалма* «пароходны дебаркадерга беркетә торган аркан». Рус. *чалить (причалить)* — тат. *чал-* фиғыленнән.

ЧАЛТ: **чалт аяз** «совершенно ясный» — бор. тат. *чал-, чағыл-* «яктырту, яп-якты булу» фиғыленнән булса кирәк (*чал-т, чағыл-т*); к. алт. *чал-, чалы-* «яктырту, балку». К. **Чағыл-у.**

ЧАЛ-У «подставить ногу; зарезать (животных)» — гом. тк. *чал-* «жилкенең сугу, селтәнү, ташлау, мал тоту, эләктерү, корык ыргыту, арканлау, урату, урау, скрипкада уйнау (сызма белән селтәнү)», бор. тк. *чал-* id. сүзеннән (төрки телләрдә бик күп сүзләр шул нигездән ясалган, к. ш. ук *жил, салты*). К. **Чалгы, Чалма, Чалыш, Чөл-ү, Чылгый ~ Чалгый.** *Чап-* < *чалт-, чалны-* сүзе дә (к. **Чаб-у**) шул тамырдан.

ЧАЛЫМ «черты сходства» — диал. *чагылым* «чалым, чагылып киткән билге» сүзеннән. К. **Чағыл-у.**

ЧАЛЫШ «косой; кривой» — *чал-у* (к.) сүзеннән булса кирәк. К. алт. *чалый* «чалыш».

ЧАМА «мера; возможность» — чув., мар., удм., кырг. *чама*, н., кк., ккк. *шама, шәмә*, ткм. *чәмә* бор. кытай. *ча-ма* «чәй-ат» (чәйне атка алмашу эквиваленты) сүзеннән.

288) Бу сүз борынгы уйгурларның күчмән төркиләрдән күпләп ат алып, аны чәй шырларына (тюкларына) алмашып сөздә иткән заманнарыннан калган. Ул чакта атларны чәйгә алмашу пунктлары *ча-ма-сы* дип, аш һәм чәй бәйләренен нисбәте *ча-ма* диелгән.

ЧАН «чан» — бор. тк. *чан* «чан, казан» — кытай. *чан* «казан; бассейн» сүзеннән.

ЧАНА «сани» — алт., чыгт. *чанақ* «чана», тув. *шанақ* «чана», якут. *сыңақ* «янак, чана», чыгт. *чаңа* «аскы янак», үзб., таж., грузин., авар. *чана, чанағ* «чана». К. **Чангы, Янак** (чана табаны янак сөягенә охшатылган).

ЧАНДЫР «сухопарый» — үзб. *чандир* «чандыр, ябык», кум. *чандыр*, н. *шандыр*, уйг. *чандир* «сенер», башк. *сандыр* «чандыр, касык», кк., тув. *шандыр* «корсак асты; итсез, мускулсыз урын» монгол телләреннән; к. бурят. *шандаһар, шандааһагар* «чандыр, сөякләч», монг. *чандаа* «нигез; скелет; грунт».

ЧАҢ «колокол, набат» — гом. тк. *чаң* «чаң авазы» — тасвирий янгырашлы сүз; чаг. *чың итү, даң, таң*. К. ш. ук бурят. *саң*, монг. *чаң* «кимвал (бер-берсенә сугып аваз чыгарыла торган дисклар — музыкаль инструмент)».

ЧАНГЫ «лыжи» — *чана* (к.) сүзе белән бердәй диярлек; к. диал. *чаңга, чаңа* «чангы», бурят. *сана, чана*, монг. *цана* «чангы», *шанаа* «янак» (чаг. бурят. *ургэн* «янак, ияк, чана табаны»), эвен. *хыңгак, сыңгак* «чана табаны, чангы». К. **Чана.**

ЧАПАН «чапан» — фарсы. *чаппон* «чапан, халат» сүзеннән; фарсыга гарәп диалектларыннан кергән, гарәпкә исә итальян теленнән кергән. К. **Жәббә.**

ЧАПТАР «игреневый» — гом. тк. *чаптар, чамдар, шабдар* «чаптар» — бор. монг. *чабидар* «жирән» < *чағаб-дар* «аксыл (кызыл)» сүзеннән. К. **Чаган, Чагыр.**

Әдәби әсәрләрдә *чаптар* сүзен «чабышкы» яисә «чапкын; кугыл» мәгънәләрендә кулланып еш очрый.

ЧАПРАЗ «прошнуровка вместо пуговиц (на старинной военной и женской одежде)» — фарсы. *чап-у-раст* «уң һәм сул; уңлы-суллы» сүзеннән. К. **Чапрыш.**

ЧАПРАК «чепрак; старая одежда, подкладываемая под седло» — к. **Чүпрәк-чапрак.** Бор. тк. *чапыр* калын аркаулы тукума.

ЧАПРЫШ «наискось» — фарсы. *чап-у-раст* «уңлы-суллы». К. **Чапраз.**

ЧАПЧАК «кадка, бочонок (из цельного дерева)» — гом. тк. *чапчак, башк. сапсақ, якут. чабычақ* «агач стакан, чиләк, чапчак» — бор. тк., монг. *чапчы-, чабчи-* «агач чоку, агач ую» сүзеннән.

ЧАР «точило» — фарсы. *чарх* «чар, куласа» сүзеннән. К. **Чарык.**

ЧАРА I «средство» — фарсы. *чара* «чара» (нигездә, «нәрсәгә»).

ЧАРА II «широкая кухонная посуда» — алт., гом. кыпчак., бор. монг., маньчж. *чара, цара* «жәенке табак» (элегрәк «тире табак») *шәрә* (к.) сүзе белән бердәй.

Рус. *чара, чарка* «купы» татарчадан; төрки һәм монголлар шәрә — йоны коелган тиредән һәртөрле савытлар ясап килгәннәр.

ЧАРЛАК «чердак» — фарсы. *чартак* «чардак, дүрт терәкле манарачык» (*чар* «дүрт», *так* «дугайлы арка»). Бу сүз русчага төрки телләрдән *чердак* һәм *чертог* рәвешләрендә ике сүз булып кергән.

ЧАРШАУ «полог; занавес» — фарсы. *чадыршаб* «төнгә чатыр» (*чадыр* «чатыр», *шаб* «төн») сүзеннән.

ЧАРЫК «колесо с лопастями; прялка» — фарсы. *чарх* «тәгәрмәч, көпчәк, чарык» сүзеннән. К. ш. ук **Чар, Чыгыр.**

ЧАРЫС «резвый, горячий (о лошади)» — к. диал. *жарыс* «куркак, ярсу», себ. тат. *царыс* «свирепый», чув. *чурйс* «кире, тупас, төкәббер», мар. *чорыш* «шәп йөрешле, ярсу», үзб. *чарс* «усал (*ат турында*)». К. **Чәрчә-, Шаш-, Ярсы-**

ЧАТ «развилина; перекресток; угол» — гом. тк. *чат* «елга чаты, чат, жәп, ярык» сүзеннән. Тамыр бәйләнешләре ачык түгел. К. диал. *чата* «чатлы таяк», *чатал* «вилка»; к. **Чатак, Чатан, Чит.** К. Әхмәтьянов, 1989: 44 — 45.

ЧАТ: **чат ябышу** «вцепиться» — чаг. чыгт., госм., кырым. *чат-* «ябышу», үзб. *чат-* «ябыштырып тегү».

ЧАТАК «уродливый, ненормальный» — *чат* (к.) сүзеннөн булса кирәк; к. үзб. *чатоқ* «буталчык», *чатиқ* «аркылы-торкылы», якут. *сатай*- «бозылу, кыйралу». К. ш. ук диал. **Ботак-чатак**.

ЧАТАН «хромой» — *чат* (к.) сүзеннөн булса кирәк; к. үзб., чув., гомс. *чатан* «чатан (*башлыча хайваннар турында*)», кк., чыгт. *чатан* «атның бот өлөшө, бер-берсенә беркетелгән нәрсә», кк. *сатан* «бот, бот арасы, чат», удм. *чут*, коми. *чатны* «чатан» (төрки теллөрдән).

ЧАТКЫ «искра, искорка» — диал. *чагылткы*, *чагыткы* «чаткы, очкын» — диал. *чагылт-у* «чакма чагу, чагылдыру» сүзеннөн. К. **Чагыл-у, Чак-у.**

ЧАТЛАМА «трескучий» (*чатлама суык* «трескучий мороз») — *чартла-у* (*чарт итү*) фигыленнән; к. диал. *чалтлама*, *чартлама* «чатлама», чув. *шартлама сиве* «чатлама суык». Чаг. **Шартла-у.**

ЧАТНА-У «треснуть, потрескиваться» — диал. *чартла-у*, *чыртла-у* «чарт итеп ярылу» сүзеннөн булса кирәк; к. чув. *чатла*-«чат-чат чабу, чатнау», гомс., чыгт. *чатла*- «чатнау».

ЧАТЫР «шатер; палатка» — фарсы. *чадыр*, *чадур* «чатыр» сүзеннөн. Күп теллөргә таралган. Асылда, бор. хинд. сүзе; к. **Чадра**. К. Әхмәтиянов, 1989: 144 — 145.

ЧАЧАК «бахрома» — уйг., гомс., чыгт. *сачак*, бор. тк. *сачак*, *сачук*, якут. *сусуох*, монг. *чачак*, *цацаг* «чачак» — бор. гом. тк., гом. монг. *сач*, *час*- «чөч, чук, сибелдерү, чөчү, тарату» тамырыннан (Рамстедт). К. ш. ук эвен. *чэчэ* «төлкөш (клок)», удм. *чача* «чөчөк; уенчык», таж. диал. *чачча* «чачак, очкыннар көлтөсө». К. **Чөч, Чөчөк, Чөч-ү.**

ЧАЯ «отчаянный, бойкий» — диал. *чайан* «чая», *чайа* «шаян, шук, алдакчы», чув. тк. *чейе* «чая», мар. *чая* «чая», *шайа* «сүзчел, юк-бар сүз, гайбөт, әкият, ялган» — якут. *сайагас* «булдыклы, теремек (*бала*)». Төрки мөжүсилегендөгө *жсаян* < *жсаяган* < *йайаган* «шәхит булган кешенен тереләр тормышына актив катнаша торган рухы» сүзеннөн (тамыры *йай*- ~ бор. хинд. *йай*- «кеше корбан итү; шөһит булу»). *Чая*, *чаян* татар теленә Себер татарларынан ([ж > ч ~ ц]) килгән, ә аның *шая* шуннан *шая-я-у*, *шаян* варианты (к. **Шаян**) нугайлар аша ([ч > ш]) кергән булса кирәк. *Наян* варианты татар телендөгө хакас компонентыннан (бу телдә [й > н] еш очрый).

ЧАЯН «скорпион» — гомс., чыгт. *чайан*, үзб. *чайан*, уйг., бор. тк. *чадан*, *чабан* «чаян», бор. тк. (МК) *жсаян* «чаян, кыргаяк, көлтө». Чаг. иске тат. *чайбан* «чаян, меңаяк».

ЧӘБӘ «возглас, которым отгоняют собак» — диал. *сәбә*, *цәбә* «чәбә» — бор. ирани. срака «эт, көнтәй» сүзеннөн булса кирәк; шуннан ук рус. *собака*.

ЧӘБӘЛӘН-Ү «бить руками и ногами» — гомс. *чабала*-«чәбәләү» — *чап-у* «чабу» фигыленен интензивлык формасыннан. К. **Чәпә-ү.**

ЧӘБЕ «хворост на корм скоту» — диал. *чабык* «вак чыбыклар, кисентеләр (чыбык-чабык)», чув. *чапә* «вак чыбыклар, талчыбык», көнч. тк. *чабага* «чыбык-чабык» — гом. тк. *чап*- «балта

белән чапкалау, кисү, кырку» сүзеннөн (Егоров); к. ш. ук удм. *чебы*, *чабы*, мар. *саве* «озын талчыбык; читән», венг. *суери* (*зепу*) «чәнечкеле куаклардан торган киртә». Чаг. **Чәпә.**

ЧӘЕР «смола» — тат. диал. *чайыр*, *сайыр*, башк. *сайыр*, кырг. *чайыр* «чыршы чәер, агач жилеме, сагыз, гәрәбә» — бор. тк. *сагыр*, *сакыр* «сагыз, чәер» сүзеннөн. К. **Сагыз.**

ЧӘЙ «чай» — кытай теленнән барлык төрки теллөргә таралган сүз. Рус. *чай* — татар теленнән (XV гасырдан башлап чәйне татар сәүдәгәрләре китергән).

ЧӘЙНӘ-Ү «жевать» — гом. тк. *чайна*- «чәйнәү, тешләү, кыру, яньчү», бор. тк. *чагна*-, *чагын-а* «чәйнәү» бор. тк. *чағ*, *жағ* «янак (челюсть)» сүзеннөн; к. бор. монг. *жэгу*- «чәйнәү, тешләү», уйг. *чәкнә*- «чәйнәү, таптау».

ЧӘКӘН I «початок» — кырг. *чәкән*, чув. *чакан* «чәкән» — бор. тк., монг. *чак* «башак, колак» сүзеннөн булса кирәк. К. диал. *чака* «арба чөкүшкәсә, бор. тк. *чәка*, *чака* «башак, чөкүшкә, чәкән», монг. *чикин*, *чэгэн* «чәкән, колак, чөкүшкә», монг. диал. *жсих*, *жсэх* «колак, чөкүшкә». К. **Жикән, Зикән.**

ЧӘКӘН II «чекан; молоток с длинной рукояткой» — кк. *чакан id.* тат. *чәкә*-, *чәкә*- (*чәкәт*-), гом. тк. *чак*- «тиз генә сугып алу» сүзе белән тамырдаш.

Чәкән, *чакан* борынгы төркиләреннән сугыш коралы булган һәм төрки теллөрдән бу сүз күп теллөргә таралган: фарсы. *чау-кан*, *чауган* «атлы туп уены, атта чәкән уйнау», барлык славян теллөрөндә *чекан*, венгрча *szakanu* «чәкән».

ЧӘЛПӘРӘМӘ диал. *челтәрәмә* «вдребезги» — фарсы. *чилтарә* «кырык кисәк (кырык парә)» сүзенә -мә кушымчасы ялганып ясалган. Чаг. **Челтәр, Чылбыр.**

ЧӘЛ-Ү «украсть, стянуть» — чыгт., бор. тк. *чал*- (к. **Чал-у**) «малны суярга чалып егу, кеше малын урлау» сүзеннөн; к. гагауз. *чал*- «урлау, чөлү», кырг. *чэл*- «мөгез белән эләктерү».

ЧӘМ «страсть» — ~ диал. *чам*, *цам* «чәм, үпкә, ачу», үзб. *чам* «дәрт», бор. тк. *чам* «бөхәс, судлашу», уйг., кырг. *чам* «зур адым, аяк басу», уйг. диал., тув., монг. *цам*, *чам* «дини бию; пантомима» — тибет. *тсам* «шаман биюе» сүзенә барып тоташа.

ЧӘМЧӘ «кайма, узор» — к. себ. тат. *цамца*, уйг., алт., монг. *чамча* «хатын-кыз күлмөгә», монг. *цамц* «камзул» бор. гом. алт. *сам*, *чам* «житен» сүзеннөн (Рамстедт).

ЧӘНЧӘ, ЧӘНТИ «мизинец» — күп теллөргә таралган сүз: тат. диал. *чәнтәй*, *чәмкәй*, алт. *чәчән*, гомс., кырым. *чәнча*, якут. *чанчык*, *чәгчәкәй*, таж. *чәнчиләк*, эвен. *чинчән*, эвенк. *чимчән*, удм. *чины*, *чунь*, *чәл*, коми. *чәл*, эстон. *цилби* «чәнчә бармак, бармак; үсенте».

ЧӘНЧ-ЧӘНЧЕ- «воткнуть, пырнуть» — гом. тк. *санч*-, көнч. тк. *чач*-, *шаш*-, якут. *сус*- «чәнчү, кадау» — бор. тк. *сән*-, *сан*-, *сайн*-, *сак-ын*- «кадау» фигыле нигезенә -ч (-че) аффиксы ялганып ясалган. К. **Сәнәк.**

ЧӘПӘ-Ү «хлестко бить ладонью или иным плоским предметом» — төрки теллөрдә төрле фонетик янгырашларда кин

таралган *чәп-* // *чап-*, *сап-* «кинәт сугу, селтәненп сугу» фиғыләннән (*чап-а*, тат. *чап-у*); к. диал. *чәп-*, *чәпә-* «чәпәү», *чәпәк*, *чәбәк*, *чәбәкәй* «алкышлау» һ.б. К. **Чәпчә-ү.**

ЧӘПЧЕ-Ү, ЧАПЧЫ-У «биться ногами в упряжке (о лошади); горячиться» — башк. *сапсы-у*, якут. *сап-сый-* «чәпчү, тибенү, селтәнү, очып килеп сугылу (*кошлар турында*)» ~ бурят. *саба-а* «балта чабу, селтәнү, тибенү» — бор. тк. *сап-*, *саба-* «сабау, селтәненп сугу» сүзенә бор. *-чы* (*-ча*) аффиксы ялганып ясалган фиғыль; к. ш. ук кк., башк. *сапсаң* «типкән, житез, елгыр, кошларны һавада тибеп ала торган лачын» > тат. диал., рус. *сапсан* «лачынның бер төрө». Чаг. диал. *чәнчә-ү* (*дулкын*) ярга бәрелеп тору.

ЧӘПЕ, ЧӘПЕР диал. «ткань с толстым утком; грубоватая, но прочная ткань» — к. ткм. *чәпәр* «основа ковра» < бор. тк. *чапыр*, *чапур*, *чаппар* ~ перс. *чаппара* тукума төрө.

ЧӘРМӘ «кожаная сумка» — тат. диал. *чирмә*, *ширмә*, *чәрәм* id., *чәрми* «күн лифчик» — фарсы. *чәрмәи* «күннән ясалган», *чәрм* «күн». Тат. диал. *чәрби* «хатыннар итеге» фарсы. *чәрмпай* «күн аякчу» сүзеннән. *Чәрмә* — күннән эшләнгән эшьяларның (изделия) гомуми атамасы булган һәм чәрмә белән башлыча татарлар шөгьльләнгән. К. **Чирбәк.**

ЧӘҮКӘ «галка» — диал. *чаука*, кб. *чаука*, удм., коми. *чавкан* (татарчадан булса кирәк) «чәүкә, карга» — чәүкәләренң тавышыннан чыгып ясалган сүздер (К.Насыйри); к. *чәүкәләр чәкелди*, *чәкел-чөкел итә*, фарсы. *чау-чау* «чәүкәләр тавышы», рус. диал. *чавка* «чәүкә».

ЧӘЧ «волос» — гом. тк. *сач*, *чач* «чәч, тәлкәш, чачак» сүзеннән. К. **Чәчәк, Чәч-ү.**

ЧӘЧӘК I «цветок» — алт., чыгт., уйг. *чәчәк*, *сачәк* «чәчәк, чәчкә, чәчәк II» — гом. тк. *чачак* (к. **Чачак**) сүзе белән параллель яшәп килә торган сүз; к. диал. *чичәк*, *чичкә* «чәчәк», монг. *сэчэг*, *чэчэг*, бор. монг. *сачуг* «чәчкә, чачак». К. **Чәчәк II.**

ЧӘЧӘК II «оспа» — гом. тк. *чәчәк*, тув. *чечке* «чәчәк (оспа); чәчкә» *чачак* (к.) сүзеннән.

ЧӘШКӘ «чашка; блюдо» — мар. *цәшка*, *чашка*, удм. *чашка*, чув. *чашкә* — рус. теленнән (*чаша* сүзенә кечерәйтү формасы).

ЧӘШКЕ «норка» — мар. *шашкы*, *шашкэ*, удм. *чашкэ*, чув. *шашкә* «чәшкә» — Урта Идел өчен характерлы сүз, мари теленнән таралган булса кирәк (Рясянен, 1969: 105).

ЧЕБЕН «муха» — чыгт., уйг. (диал.), кырым. *чибин*, алт. *чымын*, *чыбын* «чебен, бал корты, шөпшә» — типологик характердагы *чәб*, *чиб* «очучы бөжәк» сүзеннән; к. бор. рус. *чапы* «чебен, бал корты», шумер. *zibin* «бөжәк, чебен». К. **Чыбылдык.**

ЧЕБЕШ «цыпки» — гом. диал. *чебеш* «чеби» сүзеннән; к. гом. диал. *чеби* «аяктагы чебеш», башк. *себешке* «чебеш»; чаг. рус. *цыпки* «чебиләр: чебеш (*аяктагы*)». К. ш. ук венг. *sebes* (*шебеи*) «канаганчы сыдырылган», *sebhely* (*шебел-*) «яра эзе».

ЧЕБИ «цыпленок» — диал. *чебек*, *чебеш* «чеби» — типологик характердагы сүз: рус. *цыпка*, *цып-цып* (шуннан *цыпленок*, *цыпля-*

та), мар. *цебе*, венг. *scibe*, фин. *cibi*, *cibi* «чеби», коми. *чипан* «тавык», осетин. *c'iri* «чеби, кечкенә кош» — кечкенә кошлар һәм чебиләр чыгара торган авазга охшатып ясала торган сүз. К. **Чыпчык.**

ЧЕГӘН «цыган» — тат. *чыйган*, башк. *сыйган*, мар. *чыган*, *чыган*, удм. *чиган* бор. тк. *чигань*, *чигай* «ярлы, фәкыйрь» сүзеннән; шуннан ук чув. *чухән* < *чохын* < **чагын* «ярлы, начар: чакын» (тат. диал. *чақ* ~ чув. *чох*, *чух* «начар» сүзенә инструменталь килеш формасы). К. Әхмәтьянов, 1989: 115.

ЧЕЛӘН «цапля» — чув. *чарлан* «челән, акчарлак» сүзенә караганда тат. диал., чув. диал., ткм. *чарлак* «акчарлак, чарылдап кычкыручы кош» сүзенә бер вариантыннан гыйбарәт (бор. **чарлаң* формасыннан булса кирәк). К. ш. ук тув. *шилән*, хакас. *сүлән*, маньчж. *сулахун*, негидаль. *силигэн* «челән, торна, ләкләк», гом. тк. *чел* (тат. диал.), *чил*, *чыл* «көртлек; челән».

ЧЕЛЕМ «чилим (*курительная трубка*)» — гом. тк. *чили́м*, *чылым* «челем» — фарсы теленнән (М.Рясянен, К.Юдахин). К. **Черем.**

ЧЕЛЛӘ «горячая пора» — үзб., таж., фарсы. *чилла*, *чэллэ* «жәйге иң эссе һәм кышкы иң суык кырык көн (25 июнь — 5 август һәм 25 декабрь — 5 февраль)» — фарсы-таж. *чил*, *чэл* «кырык» сүзеннән. К. **Чәлпәрәмә, Чәлтәр, Чылбыр.**

ЧЕЛТӘР «сетка; кружево» — фарсы-таж. *чилтара* «челтәр» сүзеннән; төп мәгънәсе «кырык тишек»: *чал*, *чэл* «кырык», *тара* «тишек». К. **Чәлпәрәмә, Чәллә, Чылбыр.**

ЧЕРЕМ: черем итү «подремать» — башк. *серем*, чув. *чәрәм*, удм. *чырым*, кк., н. *шырым*, кырг. *чырым* «черем, кыска ял». Тат. диал. (казан арты) *челем итү* «ял итү, черем итү, төмәке тартып алу» тәгъбире бу сүзнен *челем* (к.) сүзеннән килеп чыкканлыгын дәлилли ([л>р]).

ЧЕРКИ «комар» — диал. бор. тат. *черекай чебен*, *сиурек себен* «озын борынлы, сөңгеле чебен» сүзеннән килеп чыккан (*черекай* < *чүрәкай* «озын һәм очлы борынлы», *чебен* сүзе төшөп калган); чаг. диал. *сөйре* «озынборын (черки), арба сүрәсе, сөңге» (к. **Сүрә**), уйг. *сиври синәк* (*синәк* «чебен»), кум. *сүйри чибин* «черки». К. тат. диал. *сүрәкә*, *сөрәкә* «сөңге», башк. *серәкай* «черки».

ЧЕРЧЕТ «орда, враждебное полчище» — к. кырг. *чүрчүт* «кяфер, дошман кабилә», себ. тат. *чүрчүт* «кытай-маньчжур халкы», бор. монг. *жүржүт* «чжурчженьнәр, маньчжурлар» (*жүржүт* «чжурчжень» сүзенә күплек формасы). VIII — XI гасырларда Амур, Керулен буйларында яшәгән татарлар *чжурчженьнәр*, ягъни «чжур кешеләре» белән каты көрәш алып барганнар. Шул заманнан *черчет* сүзенә «дошман чирүе» мәгънәсе кала, венг. *scerscet* «черчет, орден, община» бор. кыпчак теленнән. К. Әхмәтьянов, 1981: 45.

ЧЕТЕРЕК «каверзный; шекотливый» — диал. *чытырык* «четерек, куге чытырманлык» сүзеннән. К. **Чыгыр.**

ЧИ «сырой» — гом. тк. *чиг*, *чыг* «чи, юеш, чыланган» сүзеннән; к. кар. *чий* «чи». К. **Чык, Чылан-у.**

ЧИБӨР «красивый» — алт., уйг., якут. *чэбэр*, монг. *цэбэр* // *цэвэр*, *чэбэр*, бурят. *сэбэр*, кк., тув. *шэвэр* «таза, матур, пөхтө, сылу, оста» (к. рус. диал. *чебер*, морд. *цеберь*, чув. *чипер* «чибөр» — татар теленнән), алт. *чэбэр*, хакас. *сибэр* «саклык, пөхтөлөк, тазалык» монголча *чэгэ-бэр* «аклык, сафлык» сүзеннән (Будагов) — тамыры монг. *чэгэ*, *чага* «ак, саф».

ЧИБЕК «слабенький» — башк. *сибек* id. Чаг. кырг. *жилбик* id. **ЧИГЭ** «високый» — уйг., кырг., бор. тк. *чэкэ*, *чэгэ* «чикэ», үзб. *чэккэ* «чикэ» — бор. тк., бор. монг. *чэкэ* «колак яны» сүзеннән булса кирэк; к. монг. *чикэ*, *жичэ* «чигэ, колак», тат. диал. *чикэ* «башлы кадак». К. Чөй.

ЧИК «край; граница» — тат. диал., гом. тк. *чек*, *чэк* «чик, чит» сүзеннән; к. ш. ук бор. тк. *чак* «чик, кырый», үзб. *чекка*, *чегара* «чик», бурят. *сэг* «чик», венг. *сег* «чик (край), чит». Тибет теленнән кERGән дигән фараз бар.

ЧИКЕРТКЭ «кузнечик; стрекоза» — алт. *чэгартка*, госм. *чакиргэ*, бор. тк. *чекүргэ* «чикерткэ» — чикерткөлөр чыгара торган авазга охшатып ясалган нигездөн булса кирэк; госм. *чыртлака*, *чырғыр* «чикерткэ», кк. диал. *чэк-чэк* «чикерткэ», коми. *чирк* «чикерткэ», алт. *сығырчык*, хакас. *сығырчак*, рус. *сверчок* (> тат. *чөрчек*) «өй чикерткэсе», якут. *чыркый-*, *чырдырға-* «чикерткэ сайрау».

ЧИКЛӨВЕК «орех» — гом. диал. *читлөүек*, *чатлауык*, кырым. *чатлөүек*, башк. *сэтлөүек* — гом. тк. *чартлэ-ү*, *чартла-у* «чырт итеп ярылу» сүзеннән (*чиклөүек* < *читлөүек* ~ *чатлөүек* < *чартлэ-ү-ек* «чертли, чыртлый торган»); чаг. исе өд. *чатлауык* «чиклөвек ваткыч», алт. *чэрт-* «чиклөвек ашау», чыгт. *чакирдэк* «жимешнен каты төше».

ЧИКМЭН «чекмень; зипун» — иске тат. (Троянский) *чибкэн*, тат. диал. *сукмэн*, себ. тат. *цэкмэн* «чикмэн» — гом. тк. *чэкмэн*, *чэбкэн* һәм *сэкмэн*, *сукман* вариантлары бар. Рясянен *чэкмэнне* бор. тк., төрек. *чэк-* «тарттыру, кию» сүзеннән, ди (чаг. ш. ук бор. *чэк* «өске киём өчен тукума»). *Чэнкэн* варианты бор. *чэп-* «туку» фиғыленнән (к. тат. диал. *чэпе*, *цэпе* «гади тукума»); чаг. фарсы. *чэкбэнд* «хэрби амуниция (*чэк* «киём» — төрки телдөн, *бэнд* «каешлар, бөйлөвечлөр»), бурят. *жэбхуун* «чикмэн».

ЧИЛӘК «ведро» — госм., чыгт., үзб., кк. *чэлэк* «чилэк», кырг. *чэлэк* «агач чилэк, тэгәрмөч көпчөгө» (бу мөгьнөлөр сүзнен башта куыш агачны белдергәнлегенә ишарә ясый. Тк., фарсы. *чилик* «корыч» сүзенен *чилэк* сүзенә багланышы шикле.

ЧИР «болезнь, хворь» — чув., чыгт. *чир* «чир, авыру», кырг. *чэр*, кк. *шэр*, *шер* «озакка киткән чир, кайгы» < бор. тк. (МК) *чэр* «чир, яра», азәрб. *чэр* «чир» бор. гом. тк. *чэр* «яра, кутыр» сүзеннән булса кирэк; к. рус. *чирей* «кутыр» — төрки теллөрдөн.

ЧИРӘМ «трава; лужайка» — чув. *сэрем*, якут. *сирэм*, *сирэн* «чирәм, көпшәлә үлән», бурят. *шэрэм* «язгы үлән, чирәм» — бор. гом. тк. *чэрэч* «урмансыз тугай, курпы, сусыл болын» сүзеннән, *чэр* нигезеннән; к. чув. *саран* «болын, чабынлык» (*сарам чирэм* белән бердәй, ди Егоров), мар. *сирэм* «чирәм»,

саран, *сэрэн* «болын, алан», бурят. *сарам* «сазлы алан»; чаг. ш. ук азәрб. *чэрэн* «болын көтүлеге, болын үләне», тув. *ширик* «чирәм», уйг. *ширэм* «срак кардәш; курпы, үсенте».

ЧИРЭП «черепок; керамика» — куман. *чирэн*, венг. *сегер* «чирэп, чүлмэк» — славян теллөрөндөгө *череп* «керамик савыт» сүзеннән («баш сөяге» ~ «чүлмэк» мөгьнә күчешә киң таралган).

ЧИРЕК «четверть; ~ ведра (мера емкости), аршина (мера длины)» — үзб. *чорак*, *чойрак*, госм. *чэйрэк* «чирек, дүрттөн бер» — фарсы. *чйрак*, *чйру ййк* «дүрттөн бер (*чар* «дүрт», *ййк* «бер») сүзеннән.

ЧИРБЕК «кожаные тапочки» — фарсы. *чйрмйк*, *чйрмпак*, «кун аякчу» сүзеннән борынгы алынма. Рус. *черевики*, *черевички* — татар теленнән булса кирэк. К. Чөрмө.

ЧИРКЕН «отвратительный» — иске өд. *чиркин* формасыннан; сүзнен тамыры гом. тк., бор. тк. *чиг*, *чэг* ~ *йгэ* «нөфрэт, шайтан, жен, начарлык» (к. *Жик*). К. ш. ук кк., ккк. *ширкин*, иске тат. өд., куман. *чиркен*, *чиркин* «нөфрөтлөнөрлек», тув. *чишртэн* «чиркөнөч», бор. монг. *чэгүр* «нөфрэт» (димөк, *чиркин* < *чэгүркин*).

ЧИРКӨҮ «церковь» — рус. теленнән борынгы заманда ук кERGән; к. куман. *чиркү* «чиркөү». Төптә — грек сүзе.

ЧИРҮ «войско; нашествие» — чыгт., уйг., алт. *чэрү*, *чэрик* «армия», кум., кб., кар. *черив*, кырг. *чөрүү* «гаскәр, чирү, поход», монг. *чэриг*, *сэр* «чирү, гаскәр», бор. уйг. *киштрик* «гаскәр» — скр. *ksatriya* «гаскәр, гаскәри» сүзеннән Баскаков), чув. *сар*, *сарй* ~ мар. *с'яр* «гаскәр» — бор. болгар теленнән, венг. *сегер* (шерег), рус. *шеренга* — бор. кыпч. диалектларынан (Рамстедт); к. бор. кыпч. *шэри*, *шэрин* «гаскәр». К. Әхмөтьянов, 1989: 153.

ЧИСЛА «день месяца» — рус. теленнән.

ЧИСТА «чистый» — рус. теленнән.

ЧИТ I «край; чужой» — уйг., чыгт., алт., кырым. *чэт* «чит, кырый, яр, чат» — *чат* (к.) сүзе белән тамырдаш булса кирэк, чаг. **Чит II**.

ЧИТ II диал. «граница; ограждение» — госм., чыгт., бор. тк. *чэт*, *чит* «читән, үрелгән кәрзин, текмө, чик», тат. диал. (себ. тат.) *чыт*, *цйт*, уйг. *чит* «читән, тигәнөк, тигәнөкле киртә», бор. уйг. *чит* «камыш яки тигәнөк, киртә» (МК) — бор. гом. тк. *чэт* «чөнөчкеле үсемлек» сүзеннән булса кирэк; к. тув. *чидиг* «үткер, чөнөчкеле». К. **Читән**, **Читлек**, **Чытыр**.

ЧИТЭН «плетень, изгородь» — гом. тк. *чэтэн*, *читэн*, чув. *сатан* «читән, чыбыктан үрелгән абзар, койма, ишек, арба өсте, кәрзин», кб. *четен* «кәрзин, умарта» — бор. гом. тк. *чэтэн* (чөнөчкеле) чыбыктан үрелгән сүзеннән, *чэт* (к. **Чит II**) нигезеннән. К. Әхмөтьянов, 1989: 145 — 146.

ЧИТЕК «ичиги» — эч *итек* (эчке итек) сүзеннән; к. бор. рус. *ичетыги* «читек», төрек. *чэдик* «читек» — татарчадан булса кирэк.

ЧИТЕН «трудный; трудно» — гагауз., госм., чыгт. *чэтин*, *чэтин*, кырг. *четин*, *чертин* «каты, авыр, читен» — бор. *чэрт*,

чэрт «каты» сүзенен борынгы инструменталь килеш формасы; чаг. хакас. *сидек* «читен, авыр», төрек. *сэрт, чэрт* «каты, кат-гый».

ЧИТЛЕК «клетка» — **чит II** (к.) сүзеннән (*читлек* «читән белән уратылган урын, читлек»).

ЧИЧЭН, ЧӨЧӨН «сказатель; народный певец» — чыгт., алт., кырым. *чэчэн* «чөчөн, матур сөйлөүчө», тув. *чэчэн* «чибэр, чөчөн», алт. *чэчэркэ-* «матур сөйлөргө тырышу», якут. *сэһэн* «нөфис сүз, хикәя», башк. *сэсэн* «чөчөн», иске тат. өд. *чэчэн* «көяз, күпшы, ыспай», чув. *сэсэн* «чөчөн, чачаклы, жете чуар», *чечен, черчен* «матур, чибэр, нөзек, назлы», гом. тк. *чарча-* (тат. диал. *чэрчэ-*) «ярсу; ару; арып көйсезлөнү», к. монг. *сэчэн* «чөчөн; ыру башлыгы», чув. *шершен, шешен* «шөпшө, сагызак, кигөвен», тат. *чэрчэн, сэрсэн*, башк. *сэрсэңке* «кызу канлы, көчле реакцияле», тат. *чэчэ-, чэрчэ-* «ярысып китү», *чичэру* (Ф.Бурнаш) «телгө остару». К. Әхмәтъянов, 1981: 111.

ЧИШМӘ «ключ, родник» — диал. *чэшмә* «чишмә» — фарсы. *чаиша* «чишмә, күзлөвек» — фарсы. *чаиш* «күз» сүзеннән.

ЧИШ-Ү «развязать; расстегнуть» — алт., чыгт., уйг. (диал.) *чэш-, чэч-, бор. уйг., куман. сэш-, уйг., үзб. йеч-, йеш-* «чишү, сүтү».

ЧИЯ «вишня» — чув., кырг. *чийе*, кк., ккк. *шийе*, кум. *жйие*, калм. *чи*, монг. *чий* «чия», башк. *сейә* «чия» — ачык түгел; чаг. бор. монг. *чэкэ, чэгэ* «кытай алмасы».

ЧОКЫР «яма, ров, рытвина» — госм., кырым., үзб. һ.б. *чукур* «чокыр, тирән», уйг. (диал.), кырг. *чуңкур* «чокыр, чоң-гыл» — *чуку-у* (к.) һәм *чуң-у* (к. **Чум-у**) сүзлөре нигезендә ясалган гибриды сүз булса кирәк. К. ш. ук тат. диал. *чокыр* «тирән тустаган, чынаяк өсте».

ЧОЛАН «чулан, сени» — тат. диал., башк. *сёлан*, кк. *шылан* «чолан, камыш кура», алт. *чулан* «кура». Рус. *чулан* «чолан, болдыр» — татар теленнән. Чаг. монг. *чулан, чигулган* «жыен, жылыш; гаскәр жыелу урыны», бор. тк. *чоғлан-* «гаскәр жыелу», *чоғла-* «жыю». Сүзенң тамыры бор. тк., монг. *чоғ* «күп» (к. тат. **Чук-чук сәлам**). К. Әхмәтъянов, 1989: 24.

ЧОЛЫК «борть» — себ. тат. *цулун, чулун* «умарта», башк. *сёлык*, чув. *сал // сәл, сәлә* «чолык, агач куышы, ырмау», алт. *чол ару* «умарта корты», төрек. *чолук* «нәсел, токым, үрчем», тат. диал. *чулык* «онык баласы» — тамыры бор. тк. *чоғ* «гаилә; күп» сүзе булса кирәк (*чолык* < **чоғулук*; к. тк. *чогул-* «үрчү»).

ЧОҢГЫЛ «омут; водоворот» — диал. *чоңгыр*, гом. тк. *чонкур, чуңкур* «чокыр, тирән», якут. *чоңолок, чоңунуах, чоңоро* «чоңгыл, тирән» — бор. гом. тк. *чуң-, чоң-* «чуму, тирәнгә төшү» фигуралары булса кирәк; к. алт. *чоң* «чуму; тирән»; *чум-у* < гом. тк. *чом-* «тирәнгә төшү».

ЧОР «период, эпоха» — гом. тк. *учур*, монг. *учир*, бурят. *ушар* «очрак, булган хәл; вакыт, чор» сүзеннән (шуннан ук *очра-у*); к. ш. ук тув. *ужур* «эш, хәл, очрак, момент, норма», удм. *учыр* «момент» иске татарчадан.

ЧОРМА «чердак» — диал. *очырма*, башк. *осорма, осортма* «кыекта күгәрчен очыру өчен төрөзә» сүзеннән булса кирәк; чаг. үзб. *учирма* «очарга өйрәнүче яшь лачын». Бу сүз лачынчылыктан калган.

ЧОРМА-У, ЧОРНА-У «опутать; оплести» — азәрб., алт. *чырма- id.* бор. *чыр-, чур-* «урау, чолгау» фигуралары. К. **Чырымта**.

ЧОС «бойкий; меткий» — башк. *сос*, н., кум. *шош id.* күп телләрдә очрый торган сүз; к. маньчж. *чос*, фарсы. *чуст* «чос, елгыр». Ихтимал, төкылиди сүздер.

ЧӨГӘ «стерлядь» — чув. *сугэ*, ткм. *чөгэ*, чыгт. *чүкә*, госм. *чука* «чөгә» — ачык түгел; чаг. себ. тат. *сүрех, сүрэгә* «чөгә, очлы нәрсә, балык аулау сөңгесе». Чаг. **Сүрә I**.

ЧӨГЕНДЕР «свекла» — иске тат. өд., чыгт. *чугандар* «чөгендер» — фарсы. *чогандар* «чөгендер» сүзеннән.

ЧӨЕЛДЕРЕК «супонь» — диал. *сагалдырык* «чөелдерек», монг. *сэгэлдэрег, сагалдараг* «чөелдерек» — *сакал* (к.) яки *сәкал* (к.) сүзенә кидерелә, тагыла торган өйбәр исемнөрән ясагыч *-дерек* (*-дырык, -дарак*) кушымчасы ялганып ясалган (ягъни *чөйелдерек* < **сэуелдерек* < *сэгэлдэрэк* «ияк турысына тагыла торган нәрсә»).

ЧӨЕР-Ү «отвратить» (*йөз чөер-ү* «отвратить лицо») — азәрб., чыгт., уйг. *чәвүр-, чәвир-, чәгир-* «өйләндерү, бору» ~ тат. диал. *чәвер-* >> чув. *çavär-, мар. савыр-* id.

ЧӨЙ «клин; шпонка» — кум. *чүй*, госм. *чиуи*, кк. *шуй, шеге*, кырг. *чеге*, үзб. *чегә*, тат. диал. *чикә* «чөй, арба чөкүшкәсе (чека)» — ихтимал, бор. тк. *чикә* «колак» сүзеннәндер (к. **Чигә**); к. ш. ук рус. *чека*, удм. *чөг* «чөй, арба чөкүшкәсе, сүрә» — төрки теллөрдән.

ЧӨЙ-Ү «метать, кидать» — татар-башкорт сүзе.

ЧӨК, ЧҮК «жертвоприношение огню (языческая молитва)» — чув. *чук, чөк, чәк*, мар. *цөк, чок, чук*, удм. *чек, чеке, чок, чук* «чөк, үлгәннәр рухына корбан», алт. *чок*, шор. *шок* «изге утка, потларга су бөркү йоласы». Чүк йолаларын борынгы төрки христианлыктан калган дип, *чукын-у* сүзе дә шуннан килә дигән караш та бар. К. **Очык**.

ЧӨМӘК «трубочка; кран» — ~ башк. *сөмәк, һемәк* «чөмәк», госм. *сүбәк*, кк. *шуббк, шумбк* «сидек яткан урынны чылатмасын өчен, нарасый баланын бот арасына беркетелә торган трубка», кум. *чюмек* «чөмәк», якут. *сүмә* «трубка, жилек, кайбер агачларның йомшак үзөгө», бурят. *сэмэгэн* «эчекуыш сөяк, күбәк, жилек» — бор. гом.тк. *сүңәк* «сөяк» сүзеннән (элегрәк) һәртөрлө чөмөкләр, кыска трубкалар эче куыш сөяктән ясалган).

ЧӨНКИ союз «потому что, так как» — бор. өд. *чөн ки* фарсы. *чун ки* сүзеннән (ике сүздән тора: фарсы. *чун* «шулай, шул очракта», иске фарсы. *чун* < *чи гуна* «шул төрлө» һәм *ки*).

ЧУАК «погожий, ясный» — башк. *сыуак*, ккк. *шууак* «қояш жылысы төшө торган жир», бор. монг. *чуғақ* «эссе, кызу» — гом. тк., бор. тк. (МК), монг. *чоғ* «қояш эссесе, ут ялкыны» сүзеннән (*чуг-ак, чоғ-ак*); к. ш. ук уйг., алт., кырг. *чок* «эссе, куз, ут», чыгт. *чуг*, якут. *чок*, бурят. *сок, цок*, монг. *цог* «ут кызуы, күмер кызуы, углы күмер». Шуннан ук *чуал* «борынгы мич төре».

ЧУАЛ-У «спутаться; запутаться» — диал. *чыбал-у, чобал-у*, бор. тк. (МК) *чоғул-* «бөйлөнү, чуалу» — бор. тк. *чуба-, чува-* «сүтү» фигуралык төшөм юнөлөшө формасы булса кирәк; к. уйг. диал. *чуба-* «йомгак сүтү, киләп чуалту»; бу сүз исә бор. язм. *чуб* «бүлек, бүленеш, бүлгәләнү» сүзеннән булуы ихтимал (*чуба-а*).

ЧУАН «чирей» — диал. *чыбан* (пенза), *чипан* (урал) «чуан, кутыр», угыз. *чибан, чыбан*, уйг., үзб., кырг. *чыпкан*, башк. *си-кан*, кк., ккк. *шайкан*, алт. *чыыкан*, бор. монг. *чыган* «чуан, шеш» — бор. гом. тк. *чытыган, чытыкан* «чуан» сүзеннән, ниндидер *чыты* тамырыннан. Шулу ук бор. *чытыкан* нигезенә тат. диал. *шытыган* > рус. диал. *шихан* «тигезлектөгө ялгыз тау» сүзе дә тоташа.

ЧУАР «пестрый» — диал. *чыбар, чобар*, алт. *чокур*, тув. *шокар*, хакас. *сохыр, чокыр*, госм. *чопур*, үзб. *чавкар*, якут. *чуогур*, бурят. *соохор*, бор. монг. *чоокур, чуакур* «чуар, таплы» — ниндидер **чуа-* тамырыннан. Рус. *чубарый* «чуар (ат)» — татар теленнән булса кирәк.

ЧУЕН «чугун» — диал. (урал) *чөгөн, чөгөн* «чуен, чуен чүлмәк» — бор. тк. *чуғ, чу* «чуен» сүзеннән (*чуғ-ун*); кытай. *чой гун* «чуен савыт»; алт. *чой*, тув. *шой* «чуен, казан», рус. *чугун*, фарсы. *чудан* «чуен, казан» — төрки телләрдән.

ЧУЕР «галька; булыжник» — ачык түгел; к. алт., тув. *сай* «сай урын, чуер», тув. *сайыр* «чуер таш белән капланган коры елга үзәнә, чуер», кк. *сайыр*, монг. *сайр, сайыр* «коры үзән, чуерташы үзән, чуерташ» (к. **Сай**), ләкин бу сүзнен *чуйырга* әверелүе фонетик яктан аңлашылмый.

ЧУК I «кисть, бахрама» — кин таралган сүз: кырг., чыгт. *чок* «чук, төймә», коми., удм. *туг* «чук». Чаг. **Чукмар**.

ЧУК II «много, множество» — азәрб., госм. *чок, чох*, чыгт. *чук* «күп», монг. *чуг*, бурят. *суг* «бергә, жылып торган» — бор. гом. тк., монг. *цог* «жыелган» сүзеннән; к. монг. *чуог-уй* «бергә жыелу», алт., кырг. *чогул-*, монг. *чугла-* «бергә жыелу». К. **Чолан, Чолик**.

ЧУКМАР «булава; кистень» — *чук* (к.) һәм *тукма-у* (к.) сүзләре нигезендә оешкан гибрид сүз булса кирәк; к. госм. *чокман, чокмак* «чукмар», госм., себ. тат., алт., кб., кум., мар. *чокмар* «чукмар (булава), күсәк», госм., уйг. (диал.), бор. тк. *чомак, чоқмак* «чукмар, башына шар утыртылган таяк», кк. *шокмар* «чукмар», тув. *токпар*, рус. диал. *чекмарь, токмар*, морд.-мокша. *цетмар* «чукмар» (төрки телләрдән). К. **Чумар**.

ЧУКРАК «глухой, глухонемой» — башк. *сукрак*, чув. *сухра* (*анра-сухра*), мар. *чокрак* «чукрак» < гом. кыпч. *чокурак* «пычрак, тигезсез, агышсыз күл» сүзеннән; к. тат. диал. *чукрак* «сазлык, пычрак», кум. *чокрак*, н. *шоқырак* «тигезсез жир, сазламык, инеш, елга», кб. *шоурак* «тозлак жир, ундырышсыз туфрак» (төрки телләрдән), кк., ккк. *шоқырак* «тигезсез йөрешле ат». Сүзнен тамыры — бор. *çogra-* «ургылмак» булса кирәк.

«Агышсыз күл > чукрак» мәгънә күчешә метафорик характерда: чукракның башына берни керми (ул ишетми) һәм ан-

нан берни дә чыкмый (ул сөйләми). Чаг. кб. *чокурак* «кабырчак».

ЧУКЫН-У «креститься» — удм. *чукин-*, мар., гом. тк. *чокын, чокун-* еш кына *чукы-у* фигуралык кайтым формасыннан дип карала, әмма чув. *сăхсăх-* «чукыну» һәм кайбер фактлар бу сүзнен бор. тк. *чоғ* «утка табыну йоласы» сүзе белән баглылар. К. **Чөк**.

ЧУКЫР «клест» — *чукы-у* фигуралык: башта кошны «чукыр борын, келәшчә борын» дип атаганнар, соңыннан *чукыр* калган. К. кк. *шоқыр* «өтерге, келәшчә».

ЧУКЫ-У «клевать, выклевать» — башк. *суқа-*, үзб. *чуқи-*, алт., госм. *чоку-* «чуку», тат. диал. *чокы-* «казу», кырг. *чок-*, хакас. *чох-*, чув. *сых-* «чуку, билгеләү», хакас. *сохла-*, тув. *сокта-* «чуку, казыну».

ЧУЛАК «криворукий, сухорукий» — тат. диал. *чулан*, гом. тк. *чолак, чулак* «гарип, чулак» — ниндидер *чол* тамырыннан (*чол-ак*), к. кырг. *чолтой-* «чулаксыман булу», *чолтоң* «чулак кул», эвенк. *чулудгы*, эвен. *чолэкэ* «бер аяклы, бер куллы», чаг. фарсы. *чолэ* «кәкрәйгән».

ЧУЛЛЫК «бекас» — < төрек. *чоллук* id. *чол* «чапрак» сүзеннән.

ЧУЛПАН «утренняя звезда; Венера (планета)» — гом. тк. *чолпан, чолбон* «чулпан, якты йолдыз», монг. *чолбон* «йолдыз», бурят. *солбаң* «чулпан», якут. *чолбон* «чулпан; жете күзле, зәңгәр күзле»; чаг. эвен. *чулбан* «чулпан», *чулба, чулба-ня* «зәңгәр», *чулга-*, *чула-* «зәңгәрләнәп тору». Шулай итеп, *чултан* башта «зәңгәр йолдыз» дигәнне белдергән. Икенчә яктан, нигездә, бу мифологик образ — кытай. *чжу-луң-вань* «күк аждаһасы (шуның күзе)» сүзеннән килергә мөмкин. К. Әхмәтиянов, 1981: 58 — 59.

ЧУЛПЫ «накосник» — башк. *сулпы* «чулпы», кк., ккк., н. *шолпы*, кырг., кум., ткм. *чолпы, чолпу* «дуршлаг, сөзгөч чулпы», уйг. *чолу*, монг. *чолубу* «чулпы, талчыбыктан бөгеп орнаментлап эшләнгән сөзгөч» сүзеннән. Сүзнен чыгышы ачык түгел: С.Е.Малов фикеренчә, уйг. *чолу* «чулпы» кытайчадан (Язык желтых уйгуров. — М., 1957); К.К.Юдахин буенча, кырг. диал. *чоолу* «чулпы» — фарсы теленнән (фарсыча *чәлу, чәлипә, чәлипәвәр* «аркылы-торкылы хач, сизгә нурлы йолдыз»). К. ш. ук монг. *чолув, чолуба* «жидегән» (ул вакытта *чулпы* — *чултан* икесе бер тамырдан). *Чулпы* сүзенен «чыбык сөзгөч» мәгънәсеннән «төнкәле бизәк» мәгънәсенә күчүе шуның белән аңлатыла: «такталы чулпы» дигән бизәк нәкъ чыбыктан үрелгән сөзгөч шикелле орнаментлы була. Чаг. башк. *сулпы* «дүңгәләк, аел, каптырма» (ягъни шулу бизәк формасындагы аел).

ЧУМАН «короб» — к. чув. *чуман*, мар. *чоман*, коми., удм. *чумон*, рус. *чуман* — төрки телләрдән. Сүзнен нигезе — бор. тк. *чоман*, эвенк. *чомоко, чомо* «тире капчык, тире янчык», к. тат. диал., бор. тк. *чумак* «дегет капчыгы, дегет күнәге, зур тире капчык», кк. *шумак*, башк. *сумак* «тумпак, учлам, туп», башк. *суман* «чуман, көрзин», венг. *сочмак* «күн капчык» ~ рус., украин. *чумак* «олау капчыгы, олаучы» — төрки телләрдән. К. кырг. *чом* «дөгәгә салына торган ябу, капчык».

ЧУМАР «клецки» — мар. *чомар*, удм. *чумар* id., диал. *чумара* «чумар, чукмарсыман нәрсә», госм. *чомар* «чукмар» — бор. тк. *чокмар* (к. **Чукмар**) сүзеннән. *Чумар* сүзе фин-угор теллөрәннән дигән фикер дә бар; к. морд. *цёмара* «чумар», коми. *чомёр* «уныш бәйрәмәндә пешерелә торган ашамлык».

ЧУМ-У «нырнуть, погрузиться» — гом. тк. *чом-*, *чөм-* «чуму, бату, йөзү, су керү» — бор. тк. *чоң-* «суга чуму, төпкә китү» сүзеннән; к. алт. *чоң*, *чөң* «тирән чуму, чумдыру», алт., кк. *суң* «чуму». *Чум-у* сүзеннән *чумыр-у*, *чумгыл* сүзләре ясалган; к. **Чонгыл**.

ЧУПАЙ «ребенок, который сосет пальцы; филин» — башк. *супай*, *супайлы* «чупай; какул, балалар башлыгының түбәсенә беркетелгән тубыр, тупалак; чаг. монг. *сибүгэ*, *шубугэ* «чупай (бүрекле ябалак)» ~ рус. диал. *чуб* id., ш. ук «тырпаеп торган чөч».

ЧУПТАР «вышивка на ткани» — тат. диал. *чүпләм* — фарсы. *жуфттар* «пар жеп» сүзеннән. Тат. диал. *чүплә-* < *жуфтлә-* «парлау, пар итү». К. **Жөп**, **Жефет**.

ЧУРА «работник; дружинник» — гом. тк. *чора*, ткм., үзб. *жора*, *жүра* төптә скр. *сора* «ягир, хәрби» сүзеннән; мар., морд. *цёра* «угыл, егет» мишәр диалектыннан. К. Әхмәтьянов, 1989: 170.

ЧУРТАН «щука» — гом. тк. *чортан*, якут. *сордоң* «чуртан» — бор. тк. **чур(а)* тамырыннан; к. тат. диал. *чүрэгэй*, *чүрагай*, башк. *сурагай*, монг., бурят. *сурхай*, *цурхай*, кк. *шорагатай* «кечерәк чуртан». Чаг. ш. ук тат. диал. *сүрәкэй*, чув. *шүреккэй* «чөгә; очлы башлы нәрсә» (к. **Сүрә I**, **Шүре**).

ЧУТ I «топор для обтесывания (стен сруба)» — бор. тат. *чут*, уйг. *чот*, кк. *шот* «китмәнсыман балта, бөлжә» сүзеннән. Шуннан *чут-ла-у* «бүрәнәне чут белән тигезләү».

ЧУТ II «счеты» — удм. *чот*, мар., чув. *шот* — рус теленнән. Идел-Урал теллөрәндә бу сүз күп дериватлар биргән: тат. *чут-ла-у*, *чутсыз*, *чутында*.

ЧУТЫР «корявый» — диал. *чутра*, *шутыр*, *шытыр* (себ. тат.) «шадра, кара таплы», алт. *чодра*, *чодур* «кара таплы, каратутлы, шадра, сипкелле» — скр., бор. ирани. *çitra* «билге, тамга, күренеп торган, ачык якты (кеше йөзе турында), чуар; йөз, бит, картина» сүзеннән. К. **Чырай**.

ЧУЧКА «свинья» — уйг. *чочка*, хакас. *сосха*, башк. *сусқа*, чув. *сысна*, мар. *сосна* «чучка, дунгыз», чыгт. *чочук*, *чочуца* «дунгыз баласы; бала» — ткм., тк. *сосик* «бала». Тамыры — *чоч-* «чупылдатып имү». К. Әхмәтьянов, 1989: 74.

ЧУ межд. «чу!, тише» — күп телләргә билгеле булган ымлык, алт. *чо*, коми. *чов* ~ һинд. *чу* «чу!».

ЧУӘК «чувяки» — диал. *чүбәк* «чүбек, чүәк» — ихтимал, «чүбектән эрләп эшләнгән» дигән сүздер. К. **Чүбек**, **Чүп**.

ЧУБЕК «очески, вычески» — диал. *чүбәк*, башк. *сүбәк*, чув. *чупек* «чүбек» — *чүп* (к.) сүзеннән (*чүбәк*, *чүбек* < *чүп-әк*); к. ш. ук венг. *szöbek* «чүбек» (бор. тк. телләрдән).

ЧҮГӘТӘ «сосуд с носиком, выемкой» — диал. *чүгәтәй*, *чүргәт*, башк. *сүгәтә*, *сеүәтә*, чув. *сүрхат*, мар. *чоргат*; удм. диал. *чурок* «бүрәнкә» ~ иске тат. (Будагов) *чурга*, кырг. *чорго* «агызгыч торба, бүрәнкә». Монг. *чорга-тай* «агызгычлы, борынлы, чургалы».

ЧҮКЕЧ «молоток» — удм. *чекыч*, мар. *чөкыс* id., госм. *чөкүч*, *чөкич*, якут. *чөкоччу*, бор. чыгт. *чэкуш*, монг. *чэкуж*, *чэкуч* «чүкеч» — тат. *чүке-ч* «чүкү» сүзеннән (татар телендә, мәсәлән, *чүкегеч* сүзеннән кыскарып килеп чыгарга мөмкин).

ЧҮКЕ-Ү «ковать» — башк. *сүке*- id. Бүтән телләрдә юк.

ЧҮЛ «пустыня» — гом. тк., монг. *чөл* «чүл, чүлле» сүзеннән. К. калм. *цөля* id.

ЧҮЛМӘК «глиняный горшок» — госм., кар., чыгт. *чөлмәк*, кк., н., ккк. *шөлмәк*, чув. *чүлмәк*, *чүлмәк*, азәрб., куман. *чөмләк* «чүлмәк» — ясалышы һәм тамыры ачык түгел. Чаг. **Чүмеч**.

ЧҮМӘЛӘ «копна» — башк. *сүмәлә*, уйг. *чөмүлә* ~ кырг. *чө-мөля*, чув. *сөмел* «чүмәлә» — гом. тк. характерда булган бор. *чом* // *чөм* «чүмәләсыман өелгән нәрсә» сүзеннән; к. диал. *чүмә*, *чүмәкәй* «өеп тутырылган (савыт)», якут. *чөмөх*, *чөмчөх* «чүмәлә, өем», бурят. *сөмө* «чүмәлә, өем», *сөмө-* «өю, чүмәлә салу», монг. *цөмог*, *чөмог* «чүмәлә». К. ш. ук коми. *чумали* «сослан» ~ тат., уйг. *чумали* «кырмакка оясы; кырмакка; өем».

ЧҮМЕЧ «половник» — уйг. *чөмүч*, чыгт., госм. *чөмүш* «чүмеч», н., кк., ккк. *шөмиш*, кум., кырг., ткм. *чөмүч*, *чөмүч* — бик ансат кына чыгт. *чом-* «чуму, чумдыру» сүзеннән чыгарып булыр иде, ләкин сүзнен башка бер тамыры да бар: үзб., таж. *чумча* «чүмеч», бор. рус. *чумь*, *чүмькь* (төрки телләрдән) «чүмеч» бор. тк. *чум* «чүмеч» сүзе булганлыгын күрсәтәләр. К. ш. ук урду. *чаммач*, *чамча* «кашык».

ЧҮП «мусор» — гом. тк. *чөп* «чүп, калдык, йомычка» — бор. гом. тк. *сөп* // *төп* // *чөп* «калдык, эшкәрткәннән соң торып калган нәрсә» сүзеннән; к. бор. тк. (МК) *чөп* «аракы түбә (йөзем суын сыккач кала торган)», *сөпәк* «жимеш калдыгы (каты орлыклары, кабыгы, төше)», бурят. *сүб* «калдык, чүп, түп». К. **Түп**, **Түбек**, **Чүпрә**, **Чүпрәк**.

ЧҮПРӘ «дрожжи; закваска» — диал. *чүбрә* «балык кылчыгы», *чүпер* «шама (выварки)», *түбер* «чүп, калдык», башк. *түпрә* «чүпрә, калдык», чув. *сөпре* «чүпрә», венг. *serjö* «чүпрә», кк. *шөбрө* «шама, чүп (осадок)», чыгт. *шәпрәк*, бурят. *сүбрэг* «эретелгән май түбә, калдык, шама», кум. *чөпүре* «чүп, калдык, чүпрә» — бор. гом. тк. *чүпэр-эг* «чүпкә, түпкә калган нәрсә» сүзеннән, *сөп* // *төп* // *чөп* тамырыннан (к. **Чүп**). К. **Чүпрәк**.

ЧҮПРӘК «тряпка» — башк. *сөперәк*, тат. диал. *чөперик*, чыгт. *чиприк*, *чибүрә*, *чибәрик*, алт. *чөбәрәк*, хакас. *сүбүрәк*, *сүбәрәк*, кк. *төбөрөк*, бор. тк. *чүпрәк* «чүпрәк, иске киём, киём калдыгы» — бор. гом. тк. *чүпэр-эг* «калдык нәрсә» (к. **Чүпрә**) сүзеннән; к. монг., бурят. *сүбрэг* «түп, калдык, май эреткәннән соң калган калдык». *Чүпрәк-чапрак* сүзенен икенче компоненты — *чапрак* ~ госм. *чапрак*, көнч. тк. *чатырақ*, якут. *чанпарақ* «ат ябуы» (шун-

нан ук, төрекчөдөн булса кирәк, рус. *чепрак*) көнч. тк. *чап* «ябу» сүзеннән, ләкин *чүпрәк* сүзенең контаминацион тәэсире белән таралган.

ЧҮРӘ «обратная сторона (*листа, ткани*)» — к. диал. *чөрә, чөкрә*, башк. *сөйзә ~ чөйрә*, кб., кум. *чүйре, цүйре* «кире, тискәре, чүрә» — бор. тк. *чүгрә, чүкәрә* «арткы яктагы» *чүк* «арткы як» сүзеннән; к. тат. *чөк*, гом. тк. *чүк, чөк* «ашыкның батынкы ягы». Чаг. ш. ук чув. *савра*, кар., азәрб. *чүврә* «тирә-як», чув. *савяр*-, угыз. *чэвүр*- «әйләндерү» < *чөгүр-.

ЧҮРӘК «чебуреки, чурек; круглый хлебец» — азәрб., гагауз. *чөрәк, чөрөк*, кк., ккк. *шөрөк ~ азәрб. чөбүрәк* «шишара, камыр калдыгынан пешерелгән күмәч» сүзеннән, асылда, *чүпрәк* белән бердәй. К. **Чүпрә**.

ЧҮРӘГӘЙ: чүрәкәй үрдәк «нырок» — кин таралган сүз: диал. *чүрәкәй «чүрәгәй», чөркәнтәй, сөрхәнтәй* «ябык, арык һәм зур булмаган гөдәле кеше», хакас. *сигэйэк*, якут. *чыркый, чырмакай, чоркой*, рус. *чирок, чир* «чүрәкәй». Ясалышы ачык түгел.

ЧЫБЫК «прут; лоза» — гом. тк. *чыбык, чибиқ* «чыбык-чабык, йөзем үрмәләре өчен колга, киштә, читән» — бор. тк. *чыбык, чибук, гын* (МК) «чыбык; озын, нечкә тал» — ниндидер *чын/чап* нигезеннән (*чын-ык*), ихтимал, көнч. тк. *чабага* «чыбык-чабык, чөбе» сүзе белән бердәйдер (к. **Чөбе**), ул вакытта сүзнен тамыры *чап*- «кискәләү, чабу»; ләкин к. уйг., кырым., бор. тк. *чубук* «чыбык, эче куыш таяк, озын трубка» > рус. *чубук* id.; к. ш. ук себ. тат. *чыбал, чыбыртык* «тал чыбыгы» (чаг. **Чыбыртык**). Чаг. **Чыпта**.

ЧЫБЫЛДЫК «занавес; полог» — башк. *сымылдык*, кк. *шымылдык*, үзб. *чимилдик* «чымылдык», тат. диал. (себ. тат.) *цыбыннык* «кашага чымылдык», *цыбын* «чебен», госм. *жибинлик* «чебеннөрдөн саклану өчен вуаль», *жибин* «чебен», чув. *шәйнәләк* (*шәйнә* «чебен») — мисаллардан күренгәнчә, *чыбылдык* сүзе бор. *чыбынлык, чебенлек* сүзеннән, ягъни «чебен» нигезеннән кебек, ләкин бу сонрак халык этимологиясе нигезендә туган параллельлек булуы да ихтимал; к. кырым. *чымылдырык* «чыбылдык», үзб., таж. *жамолик* «чыбылдык» (*жамо* «озын күлмәк, баштан каплана торган плащ»).

ЧЫБЫРКЫ «плеть, кнут» — диал. *чыбыркы, сыбыртқы*, башк., алт., куман. *сыбыртқы* «чыбыркы, себерке», хакас. *сымыртқы* «себерке, чыбыркы» — диал., көнч. тк. *чыбыр- // сыбыр- // шыбыр-* «себеру, сыптыру» сүзеннән. К. **Себер-ү, Сыпыр-у**.

ЧЫГТАЙ «чагатай» (*чыгтай теле* «чагатайский язык — язык с фонетическими и отчасти морфологическими нормами староруйгурского и староузбекского языков» (Чынгыз-ханның улы Чагатай исемненнән: Урта Азия тирәләре шуңа бирелгән булган. *Чагатай, Чэгэтай* исеме үзе монгол телендә кыргый ишәкнен бер төрен белдергән сүздән).

ЧЫГ-У (**чык-**) «выходить, выступать» — гом. тк. *чык-* id. күпчелек телчеләр фикеренчә, бор. тк. *тышык-, ташык-* «тышка таба юнәлү» фигыленнән үзгәрәп килеп чыккан; бу фигыль исә

бор. *тыш-, таш-* «өйдән, киртәдән, ярдан ашып чыгу, ташу» сүзенең интенсивлык формасыннан. Бор. *тыш ~ таш* < *тал* сүзе тышны, ташлыкны һәм өлеге фигыльне дә белдергән синкретик тамыр булган: аның **tal*' вариантыннан чув. *чул* < *чол* < **t'al* «таш», *тул* < *тол* < **тал* «тыш» һәм *тух-* < *тох-* < **taq-*, **talq-* (~ монг. *талхи-*) «чыгу» сүзләре килә. *Таш* вариантыннан тагы *ташы-* «йөк күчерү» сүзе дә ясалган.

Тат. *тышка чыгу* идиомасы башта *ташка чыгу* янгырашында булган. Бу төгъбирдә бор. *таш* тамыры ике тапкыр кабатлана. Сонрак барлыкка килгән *чык-* һәм *чықар-* > *чығар-* нигезләре төрки телләрдә бик күп яна сүзләр ясалуга китергәннәр. К. **Чыгым**.

ЧЫГЫМ «расход» — чув. *сәхән*, удм., мар. *чыгын-*, гом. тк. *чыгын* id. Идел-Чулман телләренә татар теленнән таралган.

ЧЫГЫР «ролик; колесо (*колодца*)» — чув. *чәкәр*, мар. *чыгыр*, удм. *чыңгыр* id., гом. тк. *чығыр, чыгырык* — һөртөрле гади машиналарны белдергән сүз — сугди. *сугу* «төгәрмәч, төгөрчек, көпчөк» сүзеннән. К. **Чар, Чарык**.

ЧЫГЫТ «поджаренный творог» — чув. *чәкәт*, кар. *чыгыт* id., күп төрки телләрдә юк яисә сирәк очрый. Чаг. диал. *чығыл* «эремчек».

ЧЫДА, ЧИДА *уст.* «копье, пика» — уйг., чыгт. *чида*, хакас. *чыда*, госм., калм. *жида*, кум. *жыда, жыйда*, н., себ. тат. *йыда, йыта*, бор. монг. *зида*- *бик* борыңгы корал атамасы; к. кабарда. *жәтә* «кылыч, чида», *жыдә* «балта», госм. *жида* «дротик», *йа-таған* «көкрә кылыч».

ЧЫДА-У «терпеть» — гом. тк. *чыда-, чида-* ~ монг. *чида-* «чыдау, дәрәс эшләү» сүзеннән санала, ләкин бу сүзнен төрки телләрдәге кайбер формалары һәм мәгънәләре башка фикерләргә дә юл ача; к. кар. *чыда* «йогынтылы булу, түзеп тору, ирешү», чув. *чәт-* «чыда-».

ЧЫЕЛДА-У «взвизгивать, пищать» — төкъледи *чий, чи* «бөләкәй кошлар, балалар чыгара торган авазларга ияртем, төкълит» сүзеннән, күрәсен, *чий-чий килү* белән беррәттән *чыел-чыел килү* сүзе дә бар. Чаг. ш. ук *чийкылда-у, чыйна-у, чыек-чыек килү*.

Чый белән бергә шул ук мәгънәдә *чыр* имитативы да кин таралган, шуннан *чырылда-у, чыркылда-у, чырык-чырык итү, чыр-чу* сүзләр ясалган.

ЧЫЕРА-У «затягиваться (*льдом*); крепнуть» *чирак* «нык бөтерелгән, нык тартылган (*жәп турында*), жегәрле, көчле, ябык һәм көчле», *тирак* «унган, түземле, жегәрле», алт. *чийырак*, хакас. *сыырах*, бурят. *шиираг*, монг. *чийрэг*, бор. тк. *тығрақ* «көчле, чыдамлы, нык катылган». Бор. *чың // тың* «ныклы, киеренке» тамырыннан.

ЧЫЖЫМ «тяжи в теле; канат невода; телефонно-телеграфные линии» — башк. *шыжым*, кк. диал. *чыжым* «тимерчыбык» ~ монг. *шижым*, төрек. *сыжым* id. К. **Тожын**.

ЧЫЙ-У «насекать (*узоры*); писать острым предметом» —

башк. *сый-*, алт., кырг. *чий-* id. Шуннан тат. *чымай*, *чимай*, *жимай* «лекало, бизэк шаблоны». Себ. тат. *цый*, *чий* «чыеп язылган билге; чаг. кытай. *цзый* «хәреф».

ЧЫК «роса» — алт. *чык*, хакас. *сых*, якут. *сик* «юеш, юешлек», тув. *шык* «юешлек, болын», бор. тк. *чиң*, *сиң* «чык, юешлек» (МК), бурят. *чик* «чык» — бор. гом. тк. *чыцыг* «юешлек» (*чың* «юеш», шуннан *чың-лан-* > *чылан-у*). Чаг. **Чи**.

ЧЫЛБЫР «цепь; цепочка с бляхами для украшения (диал.)» — алт. *чылбыр*, кк., ккк. *шылбыр*, уйг. диал., көнч. тк. *чулбур* «чылбыр, бизәкле тезген, чулпы» — фарсы. *чилбур* «кырык кисәк, кырык күзәнәк» (*чил* «кырык», *бур* «кисәкчә, өлеш») сүзеннән; к. ш. ук монг. *цилбуур* «чылбыр, тезген». Чаг. **Чөлпәрәмә**, **Челлә**, **Челтәр**.

Татар әдәби телендә яңгырашы һәм мәгънәсе буенча чылбырга охшашлы тагын ике сүз бар: *зынжыр* (>чув. *сынчыр*, мар. *шинчыр*, мордва-мукши. *цинзер*) «богау чылбыры» шулай ук фарсы теленнән, ләкин *чылбыр* сүзенә тамырдаш түгел. Икенче сүз — *чәмбәр* (диал. *цәмбәр*) «мичкә коршавы; тимер коршау» — татар теленнән күп күрше телләргә таралган, татар теленә исә төрек теленнән кергән булса кирәк. Бу сүзнен дә *чылбырга* дөхеле юк.

ЧЫЛГЫЙ «маховые перья птиц» — диал. *чылгый* «чылгый, мыек очы», башк. *салгый* «итәк очы», бор. тк. *чалгай* «кош канаты очы» (МК) — бор. тк. *чалга-г* «канат жилпәзәсе» сүзеннән; *чалга-*, *чалгы-* «жилпенү» фигыленнән; гом. тк. *чал-* (к. *Чал-у*) фигыль нигезеннән (*чалга-*); к. кк. *шалгы* «канат кагуы», тув. *чалгын* «канат», *чалгыг* «дулкын».

ЧЫН «настоящий; правда» — гом. тк. *чын* «чын, чынлык, чама», госм. *чың* «чын, ныклы», гом. тк. (тат. диал.) *тың* «ныкты, көчле, бик тө, чын», тув. *дың*, *ның* «көчәнешле, тыгылган», бор. монг. *чиң* «каты, чын, дәрәс» — барысы бер **таң*, **тың* тамырыннан булса кирәк. Шулай ук тамырдан (яки шуның тәэсирендә) к. *дыңыч*, *нык*, *тык-у*, *тыгыз*, *тыкрык*, *чынык-у* сүзләре ясалган. Чаг. ш. ук **Чыда-у**, **Тун**, **Тың**, **Чыныкый**.

ЧЫНАЯК «фарфор» — бор. тат. *чини аяк* «кытай савыты» сүзеннән (к. чыгт., бор. тк. *Чин* «кытай», *чини* «кытайдан килгән», *аяк* «савыт»); к. диал. (себ. тат.) *чене табак* «фарфор тәлинкә», кырг., алт. *чынд*, *чыны* «чынаяк».

ЧЫНЫКЫЙ «настоящий; в самом деле; ей-богу» — к. кырг. *чыныгы* «чын», якут. *чыңча*, *чаңка* «нәкъ, туп-туры, дәрәс», бурят. *шанга* «көчле дыңгычланган», монг. *чыңга*, *чаңга* «дыңгычланган, көчле көчәнешле».

ЧЫПТА «рогожа» — уйг., үзб. *чипта*, кум. *чипта*, н., ккк. *шынпта*, чув. *чәпта*, чыгт. *чифтә* «чыпта; мунчала; кап» — фарсы теленнән булса кирәк.

ЧЫПЧЫК «воробей» — кечкенә кошлар авазына охшатудан килеп чыккан *чип*, *чип* «кечкенә кош, чеби, чыпчык» сүзеннән (*чип-чык*), бор. тк. *чипчук*, *чупчук*, чыгт. *чимчик* «чыпчык»; к. ш. ук кар. *чипчә* «чеби», якут. *чичаг*, *чычаг*, монг. *чечигэ*, маньчж.

чэчикэ «кечкенә кош», эвен. *чибалан-дай*, *чибарта-дай* «чырылдау»; чаг. бор. ирани сүс «чыпчык», сугди *čwz'kk* «чеби, чыпчык», ягноб. (таж. диал.) *чирда* «чыпчык».

ЧЫР «навар; жир на лице» — *чыр* id. Чаг. бор. тк. *чырзуй* «ярлы».

ЧЫРА «лучина» — *чырак* (к.) сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан.

ЧЫРАК «светильник; факел; костер, зажигаемый на специальной подставке на носу лодки во время ночного лова рыбы острогой» — фарсы. *чирағ*, *чарағ* «факел, яктырткыч чыра» сүзеннән. Күп телләргә таралган.

ЧЫРАЙ «лицо» — иск. әд. *чәһра* «йөз, чырай» сүзеннән үзгәрәп килеп чыккан (*чәһра* > *чәйра* > *чырай*), асылда, фарсы. *чәһра* «йөз, чырай», бор. ирани. *čithra* «якты, якты йөз» дигәннән.

ЧЫРЫШЫ «ель» — башк., н. *шырышы*, чув., мар. *чәйши*, ккк. *шырышы*, кк. *шырышы* «чырышы», кк. *шырышы*, тат. диал., кум. *чырышы* «сумала, жилем» (*чырышы агачы* «жилем агачы, сумалалы агач») сүзеннән. Сонгысы исә фарсы теленнән санала. (А. Курышжанов).

ЧЫТЫК «хмурый» — диал. *сытык* «чытык» — *сыт-у* (к.) фигыленнән һәм гом. тк. *чыт-у* «йөзне бозу» сүзеннән; к. диал. *йөз сыту* «кәефсезләнү чырае чыгару», *сытыл-у*, *чытыл-у* «слап жибәрү (*балалар турында*)». Шунысы кызык, уйгур, монгол телләрендә *чытук* «усал кыяфәтле химаяче рух; шайтан», *чәти*, *чиди* «иблис» (Тибет теленнән).

ЧЫТЫР «хворост» — вак-төяк ботаклар, чыбык-чабыклар сынгалау авазын белдерә торган *чытыр* (*чырт-ыр*) сүзеннән (*чырт-* бер генә чыбыкның сыну авазын белдерә); к. ш. ук тат. диал. *чытырман* «чытырлык, кызу холыклы, чытырдап ябышучан», хакас. *сыдырбан*, кырг. *чытырбан* «чытырлык» (чаг. **Урман**). **К. Четерек**.

-Ш-

ШАБАЛА «отвал плуга» — гом. диал. *шабала* «калак, карлау, кашык», чув. *шабала*, *сапала*, алт. *чабала*, *самнак*, хакас. диал. *самалак*, *санмак*, тув. *шопулак*, *шамлак*, госм. *сапылак* «калак, кашык, озын саплы чүмеч» — үзб., бор. тк. *сапал* (үзб. *сопол*) «чүмеч» сүзеннән (*сапал-ак*), сүзнен нигезе бор. тк. *сап*, *сапы-* «чүмеч яки көрәк белән ыргытып эшлөү» булса кирәк.

ШАБЫР «холщовый плащ» — мар. *шавыр*, *шабыр*, удм. *шабур*, *шобыр*, чув. *шопәр*, *шупәр*, рус. диал. *шабур*, *шибур*, *шабура*, *шубур* ~ иске тат. («Жөмигыль-хикәят») *чабыр* «плащ, жилән» *чапрак* белән нигездәш булса кирәк. Кавказ телләрендә (кб.) *чабыр* «каеш чабата».

ШАДРА «рябой» — башк. *шазра*, чув. *шатра*, мар., удм. *шадра*, *шедра* «рябой», тат. диал., н. *шадра* «вафлясыман тукума; чадра тукумасы» << азәрб., фарсы. *чадира*, *чатира* «вуаль, чадра; чатыр өчен тукума» бор. һинд. *śātra* «зонт» сүзенә кайтып кала; к. **Чатыр**. К. Әхмәтъянов, 1989: 144.

ШАЙТАН «черт, сатана» — гар. *шайтан-ун* «шайтан» сүзеннөн («сатана белән бер нигездән»). Төптә семит теллөрдә «суд полициясе» дигән сүз булган.

Шайтан ашыгы «шиколотка» — «ашык уены»на шайтан уйлап чыгарган уен дип караудан.

ШАЙ: моңың шае «вот столько» — диал. *шай, шэй* «кыяфәт, жиһаз; өслек» — бор. тат., себ. тат. *шай, шайман* «хәрби киём (панцирь)» сүзеннөн.

ШАККАТУ «удивляться» — бор. *шах кату* «шаккату, таш булып кату» — фарсы. *шах шудан* «гажәпләнен кату» сүзеннөн калька (*шах, шәх* «кыя, тау, таш; каты, катып калган», *шудан* «булу, тору»); чаг. тат. диал. *шақ* «тормоз ташы, кран».

ШАКАЛ «шакал» — бор. тк. *чакал* «шакал» — фарсы. *чакал, шағал, шағар*, скр. *śakhar* «шакал» сүзеннөн таралган (рус. *шакал* — төрки теллөрдән; англиз. *jackal* һинд теллөреннән).

ШАКМАК «квадрат; куб; куски дерева для самовара» — бор. *чакмак* «ярып ясалган нөрсә» сүзеннөн, *чак-* (к. **Чак-у**) «яру, яргалау» фигыленнән; к. үзб. *чақмақ* «шакмак», *чақ-* «яру, ваклау», тат. диал. (себ. тат.) *цак-* «яру, яргалау», рус. диал. *сакъ* «шляк, обрубок дерева, чурбанчик для городков» (Даль) — төрки теллөрдән.

ШАКШЫ «грязный, зловонный» — төбөндә тире илөгөндә тирене йомшарту өчен кулланылган сенәл — состав: ана куйларның койрыгына ябышып каткан тизәге — *шақ, шақмара* салынган. Элекке тире эшкәртү ысулы бик сасы измәләр, сенәлләр илә башкарылган (һ. Салиховның шуңа бағлы бик гүзәл тәмсиле бар).

Шакшы *шак суы* яки *шакча* дигәннән сүз төрки теллөрдән рус һәм бүтән күрше теллөргә дә таралган (рус. *шакша* «шакшы сенәле», *шакшевание* тирене шундый сенәлдә йомшарту процессы һ.б.).

ШАЛ «цветная кожа для аппликации» — к. уйг., алт., үзб. *шал*, калм. *шал*, монг. *шал*, *сила*, кырг. *шалы*, тат., башк. *шәлийә, шәлийә* «төсле күн, сәхтиян» — фарсы *шәл, шәли, шәләи* «шал» сүзеннөн.

ШАЛАШ «шалаш» — диал. *салаш* «ағач башына корылган куыш» (Х. Госман), госм. *салаш* «сайгау (накат), вакытлы кибет, балаган», себ. тат. *сала* «ботаклар, ботаклар өстендәге тезмә», чыгт. *салача*, госм. *салажак* «колаша», бурят. *шала* «сайгау» — бор. тк. *сай-ла-ш* яки *сала-ча* «тезмә, сәке, сайгау» сүзеннөн булса кирәк. (к. **Сал**). Рус. *шалаш*, болгар. *салаш*, чех. *solaš, salas'* «шалаш, будка, лапас» — төрки теллөрдән. Венгр телчесе Л. Киш бу сүзне венгр теленнән дип аңлата (к.: Этимологические исследования по русскому языку. — МГУ, 1963).

ШАЛКАН «репа» — кк., алт. *шалкан, чалкан*, хакас. *салган*, тув. *шалган* «шалкан» — фарсы теленнән дип хисапланыла; к. фарсы, таж. *шалгам, шәлгәм* «шалкан»; к. ш. ук кет теленең борынғы диалектында *чалгана* «шалкан».

ШАМА «чайные выварки» — чыгт., үзб., бор. тк., уйг.,

кум., кк. *шама*, тат. диал. (пенза), кырг. *чама* «шама» — кытайча *ча ма* «чәй калдыгы» сүзеннөн.

ШАМАКАЙ «клоун» — диал. *шамакый, шамакы* «шамакай, шәмәкә», бор. *шамахаи* «Шәмәхә шәһәрәннән килгән сүздөгәр» — барысы да фарсы «Шәмәхәдән килгән» дигәннән. Шәмәхәдән атаклы әрмән циркы безнең якларга килеп йөргән. К. **Шәмәхә**.

ШАМБЫ «налим» — тат. диал. *шумба*, чув. *шампә*, мар. *шомбы* «шамбы» — фин-угор теллөреннән; к. фин. *sampri*, ханты. *sorri* «шамбы».

ШАПШАК «неряха; неряшливый» — диал. *шана, шава* «шапшак», мар. *шапшак* «шапшак», *шаны, шопо* «әчегән, черегән»; димәк, *шапшак* < *шаны-шак*; чаг. ш. ук. чув. *лапсак, лапша, лапшака* «шапшак, сәләмә», тат. диал. *лаштыр* «сәләмә, салынкы, пычрак, шапшак». К. **Шакшы**.

ШАР I «шар» — рус теленнән дип хисапланыла; к. ш. ук диал. *шара* «шар (уен шары)» < рус. *шары*.

ШАР II диал. «побелка, краска» — себ. тат., бор. тат. *шағыр* «буяу, ак буяу» сүзеннән, бор. рус. *шарь* «буяу», *шарьчи* «буяучы, бизәкче» бор. тат. теленнән. К. **Чагыр, Акшар**.

ШАТ «веселый» — фарсы. *шад* «шат» (һинд-евр. **koye-t*) сүзеннән. Бор. рус. *кой* «тыныч яту, тыныч булу» сүзе белән (к. рус. *покой, кой-ка*) тамырдаш.

ШАШ-У «сходить с ума; буйствовать» — гом. тк. *шаш-*, тат. диал., үзб. *чаш-* id.

ШАЯН «шалун; шаловливый» — *шаяр-у* «шалить» сүзе шая варианты да булганлыгын күрсәтә; к. диал. *чай-ан* «шаян, чая» — н. теле аша конч. тк. теллөрдән килә. К. **Чая**. К. Әхмәтъянов, 1981:25.

ШАЯТЬ «наверно, вероятно» — фарсы. *шайәд* «шаять, яхшы булу көтелгән» сүзеннән.

ШӘЙ «вещь, предмет» — гар. *шәй-үн* «өйбәр, предмет» сүзеннән. Диал. *шәй(е), шай(ы)* «охшаш, тиң» ~ бор. тк. *чаг-ы*. К. **Чак**.

ШӘЙШЕ «обрешетка для кладки снопов, сена и т.п. на просушку» — диал. *шәлче, чәче, чәрче*, чув. *шәлча, шәлса*, башк. *сәйсе* «жердә на столбах» — тат. диал. *шәлче*, башк. *сәнче* «каты сабаклы үлән төрө», *шәлче* «салам түбә бастырыгы» белән тамырдаш булуы ихтимал.

ШӘКЕРТ «шакирд, ученик» — фарсы. *шагир-д* «шәкерт, хезмәткәр» сүзеннән.

ШӘЛ «шаль» — күпчелек төрки теллөрдә һәм барлык Европа теллөрдә таралган сүз. Татар телендә ул рус теленнән дә, фарсы теленнән дә булырга мөмкин (сүзнен төп чыганагы да фарсы теле).

ШӘЛКЕМ «гроздь, кисть; веточка с листьями» — кырг. *чәлкем*, госм., кырым., бор. чыгт. *салқын* «асылынып торган төлгөш» сүзеннән, бор. тк. *салкы* (к. **Салмы**).

ШӘЛТӘУ «чехол, скоба на ремне для ношения топора и т.п.» — бу кызыклы сүзнен чыгышы ачык түгел; к. башк. диал. *шалтау*, мар. диал. *шалтау, шалтал* «шәлтәу» — тк. *шәлтә* «бил-

бау» нигезеннән. К. ш. ук чув. *шулкеме*, мар. *шюлкама*, *шалкама*, морд. *сюлемс* «чулпы, күкрәкчә».

ШӘЛПЕК «отвислый» — *шәлт*-, *сәлт*- төкъледи тамырыннан, шуннан ук *сәлтәй*-ү, *шәлтәй*-ү, *сәлтәрә*-ү, башк. *шалтай*-у, бурят. *шалнай*- «шәлперәү; шәлперәгән, сәлкәү» (шуннан — бор. монг. теленнән — рус. *шалопай* > тат. *шаланай* «юньсез; жилкуар»). К. Салты.

ШӘМ «свеча» — гар. *шәм* (тат. диал. *шәмек*) «шәм, яктырткыч» сүзеннән.

ШӘМӘЙ «вид игры в альчики» — диал. *чәмәй*, *чәбәй*, *чабай* «ашык, кузна» ~ тув. *шаңай*, *шаний*, бурят. *шагай*, монг. *шага* > бор. рус. *шега* id. бор. монг. *šijaj* «ашык сөяге» сүзеннән булса кирәк. Чаг. Сака.

ШӘМӘХӘ «фиолетовый» — Азәрбайжандагы Шәмәхә шәһәре исемнән: шәмәхә бизәклә ефәкләр элек шуннан китерелгән. К. Шамакай.

ШӘМДӘЛ «подсвечник» — фарсы. *шәмдан*, *шәмегдан* «шәм савыты» сүзеннән (к. диал. *шәмгәдән* «шәмдәл») киң таралган.

ШӘП «хорошо, замечательно» — диал., иске өд. *шәпле* ~ чув. *шәп*, *шәплә*, мар., удм. *шәп*, *шәплә* id. гар. *шәбб* «яшь; егетләрчә» нигезеннән шәкертләр телендә килеп чыккан.

ШӘРАБ «вино» — гар. *шәраб* «эчемлек» тамырыннан, шуннан ук *ширбәт* һәм *шула* (грек теле аша) *сироп* сүзе килә.

ШӘРӘ «голый» — Идел-Чулман регионнда ясалган сүз; к. мар. *чәрә*, *чәрә*, чув. *чара*, *чарә* «шәрә, тиренең (кайбер хайваннарның корсагындагы) йонсыз урыны», удм. диал. *чап-чара* «шәп-шәрә», асылда, тат., кырг., кар. *чара* «ашъяулык итеп кулланылган каткан йонсыз тире, тире табак» сүзе белән бердәй булса кирәк. К. Чара II.

ШӘҮЛЕГӘН «иволга» — тат. диал. *шәүлегән* «оляпка» (су астына төшөп корт чүпли ала торган кош) — тат. диал., башк. *шәүлгән* «су асты патшасы», рус. *шуликун*, *шулейкун*, мар. *шулейкин*, якут. *сүлүүкүн* «Яна ел төнөндә су астыннан чыга торган явыз рух» << кытай. *шуй-луң-хуан* «су аждаһалары патшасы» сүзеннән булса кирәк (ул аждаһа кайчак кошка өверелеп күккә аша имеш). **Шүлгән** — башкорт эпосында еш очрый торган персонаж. «Заятүлөк» дастанының бер вариантында ул — Сусылуның атасы. Шуна охшаш әкияти каһарман Тувада **Шулу-гун** дип атал. Бу вариант тат. *шолган*, *шуылган*, *шыулыган* «су күсесе» сүзен дә өлеге аждаһалар патшасы исемнән дип уйларга нигез бирә. К. Әхмәтьянов, 1981: 59 — 60.

ШӘҮЛӘ «облик; отражение чего-л.» — гар. *шәүлә-т-ун* «шәүлә, нур көлтәсе» сүзеннән таралган (күп телләрдә очрый).

ШӘКӘ, ШӨКӘ «гном» — бор. тат. *чәкә*, *чикә* «үлчәү сөяге, терсәк (үлчәме)» сүзеннән; к. чув. *чике* «үлчәү берәмлеге — пары; беләк», мар. *шика*, *шига* «шәкә; беләк буйлыгы кеше». К. Әхмәтьянов, 1981: 48.

ШӘЛТӘ «выговор» — госм., бор. тк., бор. монг. *шылтәк* «яла, шәлтә», үзб., ткм. *силтә*- «шәлтәләү, сылтау, тезген тару»

бор. тк. *сылта-Ғ*-, *салт-аҒ*- «башкаларга күрсәтү, сылтау, сәлтәү» сүзеннән. К. Сәлтә-ү.

ШӘШ I «стожар (*шесть в середине стога*), вертел» — тат. диал. *чош* «колга», ткм. диал. *чыш*, госм., алт., тув. *шиш*, бор. тк. *шаи*, *чиш*, кб. *тиш* «казык, кадак» — бор. гом. тк. *шал/сал* «оч, үткән нәрсә» сүзеннән хисапланыла (Рясянен чув. *шәл* «теш» сүзе белән чагыштыра). К. ш. ук бор. тк. *шашлык* > рус. *шашлык* «шештә пешерелгән ит (шешлек)».

ШӘШ II «опухоль» — гом. диал. *шешек* «шеш», куман., чыгт. *шиш*, ткм. *чиш*, алт. диал. (телеут.) *тиш* «шеш» — *шеш* «кадак» белән бәйлә (кадак кәргәч шешү). *Шеш*-ү фигуряле — конверсия.

ШӘШБҮРӘК «пирожок, испеченный на вертеле» — *шеш I* һәм *бүрәк* (к.) сүзләреннән. *Шешбәрәк* — борынгы болгар. **шеш бүрәк*, *шеш пүрәк* вариантынан. Чаг. сөб. тат. *шеш палык* «шештә пешерелгән балык».

ШӘШӘ «бутылка» — диал. *шиша* «шешә», фарсы. *шиша*, *шуша* «шешә, стакан, пыяла» сүзеннән таралган сүз.

ШӘШӘК «овца (коза, реже корова) после второго окота (отела)» — тат. диал. *чешәк*, *тешәк*, үзб., бор. тк. *шешәк* «ике яшьлек сарык, ике тапкыр бәрәнләгән сарык» — бор. тк. *тишәг* «тешен алмаштыра торган мал» сүзеннән (сарыклар ике мәртәбә бәрәнләгәч теш алмаштыралар).

ШИГЫРЬ «стих, стихотворение» — гар. *шиғр-үн* «шигырь» сүзеннән (*шагырь*, *шиғри*, *шиғрия* сүзләре дә гарәпчәдән).

ШИК «сомнение» — иске өд. *шәк* «шик» — гар. *шәкк-үн* «шик» сүзеннән.

ШИКӘР «сахар» — фарсы. *шәкәр* «шикәр» сүзеннән; сүзен төп чыганагы — бор. һинд (пракрит.) *sarkara* «комлы шикәр, шикәр комы»; күп телләргә таралган (гар. *сәккар*, грек. *сакхар* > рус. *сахар*, немец. *Zucker*).

ШИКЕЛЛЕ «вроде, подобно» — гар. *шәкл-үн* «шикел (вид, образ, рисунок, схема)» сүзеннән; к. иск. өд. *шәкел* «схема, форма (металл кою эшендә)».

ШИКМӘ «обрешетка крыши, каркас забора» — к. чув. *шикме*, *чикмә* «баскыч, койма шикмәсе» — бор. тат., чув. *чик*- «багана утырту, кадау, беркетү, тегү» фигуряленнән (*чик-мә*). К. Тек-ү. К. Әхмәтьянов, 1989: 61.

ШИМБӘ «суббота» — фарсы. *шәмбә*, *шәнбә* «шимбә» сүзеннән (асылда, «жиде көнлек атна ахыры» дигәнне белдерә) — барлык мәселманнарда, христианнарда һәм яһүдләрдә таралган уртақ нигездән; к. рус. *суббота* < бор. славян. *самбата*, румын. *šambata*, венг. *szombat*, латин. *sabbatum* ~ грек. *сәббатон*, гар. *сәбтүн*, бор. яһүди. *шаббат* «шимбә, шабаш, жиде көнлек атна ахыры». Сүзен тамыры — семит. *смг* «жидедән тору» сүзе булса кирәк (к. гар. *самга-т-ун* «жиделек»). Икенче яктан, бу сүзне борынгы Вавилондагы *шамаш* «кояш алласы» (к. гар. *шәмс* «кояш») сүзенә кайтарып калдыру да күзәтелә (*шимбә* «Кояш алласына табыну көне»).

ШИФА «исцеление» — гар. *шифа* «шифа» сүзеннән.

ШОБАГА «жребий» — удм., башк. *шыбага*, кк., ккк. *сыбага* «шобага, өлеш, пропорция», чув. *шәпа* «шобага», калм. *шавг* «шобага шакмагы» — бор. монг. *шибагай*, *сибагай* «өлеш, шобага» сүзеннән, сүзеннән тамыры — кытай. *шо* < **шоб* «юрау шакмагы» сүзе булса кирәк. К. Әхмәтьянов, 1989: 154.

ШОМ «опасение» — гом. тк. *шум* «ялмавыз, явыз рух, шайтан; явызлык» ~ фарсы-таж. *шум* «явызлык иясе» сүзеннән булса кирәк.

Бу нигездән тат. *шомлан-у*, *шомлык* һәм *Шомбай* сүзләре ясала.

ШОМА «гладкий» — *шу-ма* «шуа торган» татар-башкортка гына хас *шу-у* сүзеннән. Чув. *шәма*, мар., удм. диал. *шыма* «шома» — татарчадан.

ШОМЫРТ «черемуха» — чув. *шәмәрта*, *сәмәрта*, *сәмерт*, башк. *шәмбөрт*, *шәмбөрт*, алт. *йымырыт*, *д'ымырыт*, хакас., тув. алт. диал. *нымырт*, *намырт* «шомырт, муел», себ. тат. *чумурт* «кыргый чия», хакас. диал. *ымырт*, *йумурт* «шомырт» — бор. гом. тк. *уймуру-т* «йомыры жимеш» сүзеннән. Үзб. *шумурт*, кк. *шомырт* «шомырт» татар теленнән, татар теленә исә бу сүз шул яңгырашта борынгы болгар яки чуваш теленнән кергән (сүз башында [й > ч > ш]).

ШОҢКАР «кречет» — гом. тк. *шункар*, *шонкур*, *сонкур*, монг. *синхур* «шонкар, ханлык кошы» < бор. хинд. *śanukart* «әкияти кош» булса кирәк. Тат. әкиятләрендә *Сонгур хан* «кошлар патшасы».

Шонкар, *шункар* сүзен алт. диал. *шуну-* «аска ташлану» (кошлар турында) сүзеннән дә чыгаралар. Ләкин ул чагында сүзеннән кайбер фонетик һәм мәгънәви вариантлары аңлатылмый кала.

ШӨКЕРАНА «в благодарность» — фарсы. *шукрана* «шөкерана, шөкерләр» сүзеннән (гар. *шүкр* «шөкер» сүзенә ирани. -ана кушымчасы ялганып ясалган).

ШӨЛДЕР «колокольчик» — диал. *шөлдәр*, *шылдыр* «шөлдер» — кечкенә кыңгырау яки чылбыр тавышын белдерә торган *шылдыр* // *чылдыр* тасвирий яңгырашлы сүзеннән булса кирәк.

ШӨПШӘ «оса» — диал. *шытша*, *шытшы* (мишәр), шүпшә (башк.) «шөпшә» — болгар яки чуваш теленнән; к. чув. *сәвәса*, *сәпса*, *шәпша* «шөпшә, сагызак»; чуваш һәм болгар телендә *сагызак*, *сауызак* (к. **Сагызак**) закончалыклы рәвештә *сәвәса*, *сәуыса*, *сытса* яңгырашын бирә. Шулай итеп, *шөпшә* һәм *сагызак* — лексикологик дублетлар.

ШӨҺРӘТ «слава» — гар. *шүһрә-т-ун* «шөһрәт, дан» сүзеннән.

ШӨШЛЕ «кочедык» — диал. *чөшле*, чув. *шешле*, мар. *сузлө* «чөшле» — ясалышы һәм тамыры ачык түгел; чаг. мар. *шужыль* «чөшле», *шуж* «тишек».

ШУК «озорной» — алт. *шок* «усал, усаллык», кк. *шок* «мактау ирон., явыз көлү», хакас. *сох* «шук», төрекм. *шох* «шук, шаян» һ.б. фарсы-таж. *шох*, *шух* «шук, шаян, уйнак» сүзеннән булса кирәк.

ШУЛ «тот; этот; сей» — уйг., госм. *шол*, кк. *сол*, бор. тк. *ошал*, *ошол*, бор. чыгт. *ошул* «шул, шул үзе» — бор. тк. *уша ол* «шушы

ул» кушма сүзеннән килеп чыккан (Радлов); чаг. *дшбу*, *уша бу* «шушы бу» (к. ш. ук *шау*); чаг. ш. ук чыгт., бор. тк. *ушанча* «шунча», *ушандаг* «шундый». К. Шулай, Шушы.

ШУЛАЙ «итак, так» — бор. тат. *шу* «шушы» сүзеннән (*шулай*; чаг. *теге-ләй*, *бәлай* < *бу-лай*), бор. тат., госм., кар. *шу* «шушы, бу» сүзе исә бор. тк. *уша* (башк. *дшб*) «шушы» сүзеннән кыскарган. К. Шушы.

ШУНДЫЙ «такой» — диал. *шундай* < *шун-дай* «шунның кебек» сүзеннән. К. Шул.

ШУЛПА «суп, бульон» — диал. *шурпа*, гом. көнб. тк. *шорба*, госм. *чорба* «шулпа» — фарсы-таж. *шурбо* «шулпа» сүзеннән. Сүзеннән тамыры — тат. диал. *шур*, *шур* < фарсы. *шур*, *шор* «тоз; тозлак».

ШУ-У «скользить; кататься на коньках или на лыжах, санях» — башк. *шыу-*, чув. *шу-*, тув. *со-* «шуу, шуып төшү» — бор. тк. *шоғ-* «шуу» сүзеннән.

ШҮРӘЛӘ «леший» — чув. диал. *шүреллә* «шүрәле, рух (название божества)», *шүрекей* «жен, шайтан», *шүр* «хулиган, мошенник, жен», мар. *шурали*, удм., кырг. *шурали*, *урали* «урман рухы; шүрәле», кк. *сорель* «чүл рухы» (кыргыз һәм казах сүзләре татар теленнән булса кирәк).

Бу сүз турында фаразлар бик күп (шуларның берсе — рус. *чурило*, *чурилья* «бичура» сүзеннән дип раслау). Иң ышанычлы нигез — тат. *чүрәле* «тискөрәле»: тат. *чүрә* «тискөрә як», *чүрәкә* «көшәкә, көкрә мөгез» > чув. *шурекке* «мөгезле жен». Жен-пәринен аягы, йөзе һ.б. тирескә, тискөрөгә караган дип уйланыла. Мар. *шурали* «аягы кирегә беткән нәмәстә»; чаг. ш. ук тат., башк. *тирес аяк*, *тирес бит* — сүгү сүзе һәм бу сүзләр асылда «жен, иблис» дигәннән (*жен*, *шайтан* сүзләрен әйтмәс өчен *тирес аяк* яисә *тирес бит* диләр).

ШҮРӘ «цевка» — диал. *шүрә* «кечкенә трубка, папирос, кадак, шеш, кадама, орчык», себ. тат. *чүр* «шеш, шүрә», чув. *шүрә*, *шүр* «шүрә, трубка, очлы нәрсә», монг. *шүүр* «шүрә»; к. мишәр. *шүр* «жеп чорнау» (*шүргә* «шүрә»); хакас. *сөргә-* «урак», бор. тк. *шөр* «урау, чорнау» *шүрә* сүзенә контаминация тәэсире ясаган.

ШҮРЛӘ-Ү «испугаться» — к. диал. *шүр жибәру*, башк. *шөр* (*шөбер*) *йөбәрү* «курку, шүрләү» ниндидер *шүр* сүзеннән. Чаг. ш. ук диал. *шүрәлә-ү*, *чүпер-ү* «куркудан сасы ис чыгару» (*кайбер кыргый хайваннар турында*). К. Чүпрә.

ШҮРЛӘК «полка» — чув. *сүллек*, *шүрлөк* «почмактагы шүрлөк» (өчпочмаклы мәйданчык рәвешендә булып, почмакка беркетелә), төре шүрлөгә — чув. *шевәрлөк* «өчпочмаклы мәйданчык» сүзеннән (*шевер* «очлы, оч, очлы почмак» нигезеннән; к. бор. тк. *сүбүр* «очлы нәрсә»). Икенче версия буенча, *шүрелек* «шүрә куела торган урын» сүзеннән. К. Шүрә.

ШЫГРЫМ: **шыгрым тулы** «полно людей» — тат. диал., чув. *лыгрым* «шыгрым» сүзеннән (тасвирий яңгырашлы *лагрым*, *лагыр*, *лагыр*, *лыгыр-лыгыр*, *лыгыр-лагыр* сүзләре белән тамырдаш). Сүз башында [л > ш] күчеше ш. ук *лап* > *шап*, *лап-шак* > *шапшак* сүзләрендә дә күзәтелә.

ШЫК «нормальный, пригожий вид» — < тк. *шык*, *ышык* «нур», *ышы-* «яктыру».

ШЫЛ- «соскользнуть; улизнуть» — чув. *шӓл-* «сөртү; шылу» сүзеннән.

ШЫЙЛЫК «торжественный пир на открытом воздухе» — Урта Идел регионндагы махсус сүз: чув. *шалӓк*, *шилӓк*, *шӓрӓк*, мар. *шелык*, *сӓлык* «ачык һавада туй ясау өчен амфитеатр сыман корылма, сәхнә, изге потлар өчен өстәл». Бор. тк. *шыр* «хан тәхетә алдындагы киез» сүзеннән булса кирәк. К. Әхмәтьянов, 1981: 100.

ШЫРАЗ «вид узора, который обычно применяется при расшивке вырезов» — к. тат. диал. *сыраж* «бизәк; кызыл чөчәклә үсемлек», чув. *шӓрас*, *шӓрас*, *шӓрса* «кисточка, бисер, узор».

Шыраз яңгырашы бор. болгар теленнән булса кирәк; к. чув. *шӓр*, рус. *ширязь* «жете ачык кызыл төс, шундый чөчәк».

Шыраз, *чыраз*, *сыраж*, *тыраз* — борынгы төрки гаскәриләрнен ранг билгесе булган, ягъни төсенә, чачагына карап (погон шикеллә) төрки хәрби дәрәжәне белдергән.

ШЫРПЫ «спичка; заноза» — диал. *шырпык*, *чырпы* «шырпы, кадалгы», чув. *шӓрпӓк* «шырпы, балык кылчыгы (сөяге)», кк., ккк. *шырпы* «чыбык, чабык, куак, шырпы», куман. *чирпи*, *цырпы* «чыбык-чабык» — бор. тк. тасвирий яңгырашлы **тырп* «тырпа-еп торган» сүзеннән; к. **Тырпа**. Чаг. **Шырт**.

ШЫРТ «щетина» — диал. *шыт* «шырт», *шырт* «кискеч», бор. тк. *сырт* «шырт, калын кыл» (МК) — бор. тк. тасвирий яңгырашлы *тырт* «тырпайган, кадарга торган» сүзеннән, к. тат. диал., алт., шор. *тыртай-* «тырпаю, кадарга тору». Чаг. **Тырпа**.

-Ы-

ЫЗАН «межа» — диал. *азан* «ызан» — бор. тк. **ыргы-* (тат. диал., көнч. тк. *ыз-*) «зигзаг ясап йөрү» сүзеннән; к. чув. *йӓран*, мар. *йыраң* «ызан»; тат. диал. *ыз-у* «ызан яру» — *ызан* нигезендә соңрак килеп чыккан сүз булса кирәк. К. **Ызма**. К. Әхмәтьянов, 1989: 64—65.

ЫЗБА «изба» — рус теленнән борынгы заманда ук кергән (к. «Коман мәжмугасында» *isba* «өй, йорт»).

ЫЗМА «шнуровка сбри, подпруга» — тат., башк. диал. *ыз-* «шнур белән беркетү, зигзаг ясау», кк., ккк. *из-* «тоташтырып тегү» сүзеннән (к. **Изү**). К. бисермән телендә *измә* «шнурлаган сыман жөй» (Тепляшкина Т. Н. Язык бесермян. — М.: Наука, 1970. — С.46) > чув. *исме* «изү бавы, ялау». К. **Ызан**. Сүзнен тамыры — бор. тк. **йырг-* «тупас жеп белән зигзаг ясап юлөү».

ЫК-ЗЫК: **ыгы-зыгы** «шум и суета» — *ык* һәм *зык* сүзләрненнән, *ык*, *ыгы* өлеше гом. тк. *агы*, *ыгы* «елау тавышы» сүзеннән, шуннан ук *агыла-*, *агла-*, *йыгла-* > тат. *йыла-у*; *зык*, *зыгы* өлеше исә тат. *зык* (*зык кубу* «шау-гөр килү»), башк. *зык*, *зыуы*, тат. диал. *суы* ~ чув. *сӓвӓ* «хор белән жырлау; жыр сүзләре» дигәннән. К. Әхмәтьянов, 1981: 108.

ЫКЧАМ «аккуратный» — гар. *иктам* сүзеннән: гар. *иктамат* «Ыкчамлык» сүзенә тат. диал. *тымат*, чув. *тӓмат*, мар. *тымат* «Ыкчам, жыйнак» сүзә дә кайтып кала.

ЫЛКЫМ «самое узкое место сапог, горловина» — < гар. *һалкум* «бугаз».

ЫЛЫКТЫР-у «вовлекать, вовлечь (в движение)» — тат. диал. *ылык-у* «хәрәкәткә иярәп, кушылып китү» фигураленә йөкләтү юнәлеше; ул сүз исә *ылык-у* «су агымы белән алып кителү» дигәннән, *ык-у* «тоташ масса булып агу» (исем коррелянты *ык* «агызып китә торган агым»). Себер-Урал регионнда берничә елга *ык* дип атала (ул елгалар буйлап элек сал агызганнар).

Ылык-у > *ылык-у* фигуралә интенсивлык кушымчасы — *лык-ялганып* ясалган, чаг. *житү-житлегү*, *йоту-йотлыгу*, *өзү-өзлегү*, *сөрү-сөрлегү*, *таю-тайлыгу* һ.б.ш.

ЫЛЫС «хвоя» — чув. *лӓс*, кк. *алыс* id., асылда, фин-угор сүзә; к. удм., коми. *лыс* «ылыс».

ЫМ «знак, сделанный рукой; мимика» — кк., ккк. *ым*, тув., бор. тк. *им* «кабиләләшләр генә белә торган махсус билгә». Мәхмүт Кашгарый өйтүенчә, *Им билсә эр өлмәс* мәкалә күп кабиләләреннән ымын белгән кеше турында. К. **Им**.

ЫНДЫР «ток; гумно» — тат. диал., башк. *ырдың*, *йырдың*, гом. кыпчак. *ырдын*, *ырдаң*, *ындыр*, себ. тат. *иртин* «ындыр», н. *ыдан* «тирән баз», күрәсен; тат. диал. (Паасонен) *идәм*, чув. *итем*, *йетем*, мар. *идым*, *йыдым* «ындыр, идән» сүзә белән бердәй; к. ш. ук морд. *утом* «ындыр» — алт. *уртуң* < бор. тк. *ортгүн* «ындыр, ашлык сугу», *орт-* «балчык сылап тигез жир мәйданы ясау» фигураленән. К. **Идән**.

ЫНГЫРАШ-У «стонать» — чув. *ӓнӓраш-* гом. тк. *ын-кыр-а-* «ынгырашу авазын чыгару» фигураленән; к. якут. *ың* «мөгрәү авазы». К. **Иңрәү**.

ЫНГЫРЧАК «седелка, вьючное седло» — гом. тк. *ынгырчак*, *йынгырчак*, *йынар-чак* көнч. тк., бор. тк. *йыңгар* «ияр» сүзенә кечерәйтү формасы; бу сүзләрнен палаталы вариантлары *ияр* сүзенә якынлаша; чув. *йенер* «ияр», *йенерчек* «ынгырчак», алт. ээр «ияр», *ээрчик* «ынгырчак»; бор. рус. *арчак* «ынгырчак» << алт. диал. *аарчак*.

ЫРАЙ «настроение; характер» — кырг., кк. *ырай-* гар. *ра'и* «караш» сүзеннән.

ЫРА-У «спориться (о работе)» — мар., удм. *ыра-* << алт., тув., хакас. *ыра-* «ерагаю», себ. тат. *ыра-* «ераклашу». К. **Ерак**.

ЫРГАК «крюк» — чув. *йӓрхах* «агач ыргак», тув. *ыргақ* «кәкрә», бор. тк. *арғағ*, *ырқақ* «ыргак» — бор. тк. *ырығ* «кәкрә» сүзеннән; к. алт., тув. *ыргай-* «кәкрәю». *Ыр-у* фигураленән дә чыгаралар.

ЫРГЫ-У «прыгать вперед или вверх» — гом. тк. *ыргы-*, *ырга-* (к. Севортян, I:662 — 663); шуннан ук тат., башк. *ыргыл-у* һәм *ыргыт-у* > удм. *ыргыт-*, миш., мар. *выргыт-*, чув. *вӓркӓт-* «ташлау, ыргыту» сүзләре ясалган.

ЫР-У «делать пазы» — башк. *ыры-*, чув., мар. *ыр-*, *ыра-*, тат.

диал., алт., хакас. *ар-* «бәж алу»: *ырмау-* *ыруның* интенсивлык формасыннан.

ЫРУ «род» — гом. тк., бор. тк. *уруғ* «ыру, нәсел, орлык», бор. тк. *ур*, *ор* «орлык, нәсел тамыры» сүзеннән; шуннан ук *орлык*, *үр-ү*, *үр-че-ү*.

ЫРЫМ «заклинание; колдовство» — гом. тк. *ырым* бор. тк. *ыры-*, *ыру-* «күрәзәләү, яхшыга юрау» сүзеннән (Севортян, I: 665 — 667).

ЫСПАЙ «опрятный, аккуратный» — чув. *әспай*, мар., удм. *испай*, тат. диал., башк. *ыспайы*, чув. *сәпай*, иске тат. *сипаһи*, тк., таж. *сипаһи* «атлы гаскәри, солдат; тыйнак, ыспай» — бор. фарсы. *spada* «атлы гаскәри» сүзеннән. К. **Сыбай**.

ЫСУЛ «способ» — гом. кыпчак. *усул* ← гарәпчә *усл* «ысул, асыл».

ЫЧКЫН-У «вырваться» — гом. тк. *ычкын-* < *ыкчын-* (чаг. ш. ук тат. диал. *ычкыт-* «ычындыру»); бор. *ыкчы-* «ихтыярсыз атылуу» фигыленең кайтым юнәлеше, тамыры — *ык-* «атылу, атылып агу» (чаг. себ. тат. *ык-* «агым уңаена йөзү», *ык* «көчле агым»).

ЫЧКЫР «очкур» — гом. тк. *учқур*, бор. тк. *ич қор* «эчке билбау» сүзеннән (*ич* «эч», *қур*, *қор* «билбау»; к. **Кушак**).

ЫШ-, ИЫШ- «скоблить» — алт. *йыш-*, хакас. *йыс-*, н. *ыс-* id. Бу фигыльдән татар телендә *ышкы*, *ышкы-у*, *ышна* сүзләре ясалган.

ЫШАН- «верить» — чув. *шан-*, мар. *ишан-*, *ушан-*, гом. кыпчак. *ышан-*, чыгт. *ишан-*, *ишен-* еш кына *иш ан-* «иш (дус) дип бел» сүзеннән дип аңлатыла. К. төрек. *ан-* «искә алу».

ЫШТАН «штаны» — удм. *ыштань*, *иштон*, мар. *иштан*, чув. *аштан* — бор. тк. *ич тон* «эчке тун (кием)» сүзеннән: рус. *штаны* — төрки телләрдән: [ч>ш] мәсьәләсендә к. **Ыштыр**.

ЫШТЫР «онуча, обмотка, портянка» — тат. диал. *иштыр*, удм. *иштыр*, мар. *ыштыр*, *иштер* чув. *йиш тир* «эч тире, чолгау эченнән аякка урый торган тире» сүзеннән булса кирәк; к. башк. *куйтыр* «куй тиресе»; *ыштыр* сүзен фин-угор сүзе дигән караш та бар.

ЫШЫК «прикрытие, укрытие» — мар. *ышык*, *ушык*, *ушук*, тув. *ыжык* id.; чув. *йышак* «сайлык» (!), төрек. *ышык* «нур, кояш төшкән жир», *ыш* «яктылык», *ышыл-* «ялтырау; яшьнәү»; чаг. шумер. *иш* «тау, битләү»; сүзенң морфологиясенә караганда, *ышы-*, *ыш-* «ышык-лау» фигыле булган. Бу тамырны *яшен* ~ *ялтырау* белән дә бәйләләр (*л~ш* күчеше булган).

-Э-

ЭЗ «след» — гом. тк. *из*, *ис*, бор. гом. тк. **ирг'* > чув. *ёр*, *йер*; татар телендә бу тамырдан *эзәк*, *эзәрлә-ү*, *эзлә-ү*, *эстәү* («теләү») сүзләре килә.

ЭЛӘ-ТАНАГЫ «прийти в полную негодность» — тат. диал. *элә*, *алә*, *әнә*, *әнәү* бор. тк. *анагу*, *аңагу* «күренеш, сурәт» сүзеннән

булса кирәк; *әнә* «сурәт» тамырыннан тат., башк. *әнәчә*, *әнәсә* «токмачлык камыр кисәге, киндераштан төрле фигуралар рөвешендә ясала торган ашамлык» (татарларда камырдан кошчык, ат һ.б.ш. *әнәчәләр* ясау гадәте булганлыгы тур. Г. Тукай да яза) ~ кк. *анаши* (< *анача*) ~ үзб., уйг. *нәшә*, *наша* «киндер орлыгынан ясалган наркотик» > рус. *анаши* һ.б. ясалган. *Танак* ~ чув. *туна* «кәүсә, сабак».

ЭЛЕК «прежде, раньше» — гом. тк. *илк*, *илик*, бор. тк. *ил* «алдагы»; шуннан ук тат. *элгәр* «предшественник» < бор. тк., чыгт. *илгәр* «алдынгы отряд, авангард»; тат. *элгәре* < бор. тк. *илгәру* «алга, көнчыгышка». Чаг. ш. ук себ. тат. *элик* «күптәнге», *элэй*, *элэй* «ишек төбе; ишек төбөндөгә урындык».

ЭЛМӘ «ильм» — рус теленнән (асылда һинд-евр. сүзе; к. немец. *Elm*, латин. *ilmus*, бор. рус. *илемь* «элмә»).

ЭЛМӘК «петля» — *эл-ү* < гом. тк. *ил-* «элү, эләктерү» сүзеннән.

ЭЛПӘ «эмаль; перепонка» — ~ мар. *әлта*, *йәлта*. Ачык түгел.

ЭНӘ «иголка» — диал. *инә*, чыгт., кк., ккк. *ыйнә*, куман., бор. чыгт. *игна*, госм. *игнә*, бор. тк. *эгинә*, *йигнә*, бор. монг. *жэз-үн* «энә» — бор. гом. тк. *ик-*, *йэк-* «тегү» тамырыннан. К. **Жөй**.

Тат. диал. (каратай) *эзнә* «энә» < уйг. *иснә* «энә». Чаг рус. *игла* ~ гом. славян. *йыгъла* < *йыгъ-ло* (?) - *йыг-* «тегү» тамырыннан.

ЭНДӘШ-Ү «окликать; обратиться со словами» — *өндәш-ү* сүзеннән. К. **Өн**, **Өндә-ү**.

ЭНЕ «младший брат» — гом. тк. *ини*, *эни* «эне, кече туган (эне һәм сенел)» сүзеннән, *ана* (к.) белән бер төптән булса кирәк; к. бор. тк. *ини* «кече кардәш, ана, апа», тув. диал. *аныйак* «эне», алт. *ины* «эне», эвен. *эмде* «эне».

ЭНЖЕ «жемчуг» — гом. тк. *инчи*, *инчу*, бор. тк. *йинчу*, алт. *д'инд'и* «энже» — кытай. *чөн чу* «чын энже» сүзеннән. Рус. *жемчуг* — бор. тк. телләрдән.

ЭНГЕР «сумерки» — диал. (себ. тат.) *эңерт*, *ымырт* «энгер», көнч. тк. *әңир*, *иңир*, бор. тк. (МК) *иңгир* «энгер» — чак-чак кына жемелдәп күренүне, жем-жем итүне белдерә торган бор. тк. *йем* // *д'ем* тасвирий янгырашлы сүзеннән; к. тув. *имиртин* «энгер», *имирәңнэр* «жемелдәү», кк. *имирт-* «чак кына жемелдәп күренүче», якут. *имил-жумил* «чак кына күренүче, тын, энгер-меңгер», *им* «шәфәкь».

ЭРГӘ «земляная насыпь вдоль наружных стен дома» — тат. диал. *өргә*, *иргә* «фундамент; нигез яны», бор. тат. *йәркә*, *йәркә-сурәт* «закон, устав» (Туктамыш ярлыгы; Утыз-Имәни), башк. *эргә* «кыр, ян, янәшә», кырг., н., кк., ккк. *ирге* «стена; нигез; тирмә нигезе», алт. *эрге*, хакас. *иркен*, тув. *эргин* «бусага; йола; закон», кк. диал. *ерке* «киндер буйлыгы, рәт, тезем», кум. *жэрге*, *ерге* «рәт, чират; түтәлләр», чув. *йерке* «тәртип, рәт; тезем; кагыйдә», кырг. *жэрге* «рәт, тезем; биләмә, килеп утырган жир; ырулар, кабиләләр союзы», мокша *ирьгя* «көч, куәт; берлек» — бор. гом. Урал-Алтай *йәркә*, *нәркә* «тезмә, сайгау; нигез; стена»

сүзеннән; к. фин., эстон. *järk, järkä* «нигез; кагыйдә, йола», эвенк., монг. *нэргэ* «нигез; кагыйдә». К. **Ниргә**.

ЭРГӘЗЕМБИ «подснежник» — тат. диал. *эргәжелбай* «кечкенә батыр», башк. *иргәйеп, илгәйер* «әкияттөгә бармак буе батыр: кечкенә гәүдәле, ләкин бик булдыклы кеше», тат. диал. *Илкә-батыр* (М.Гафури), башк. *Иргәнәк* «көрлә батыр», кк. *ергәжәй, ергәжәйли*, н. *эргәжәй* «карлик», Себ. тат. *Ирбеел, Ирбей* «Эрбет елгасы һәм шөһөрә; бу елга буенда көрлә батыр яшәгән» (К.: Географический словарь Российского государства. — М., 1804: 786), алт., тув. *эргекту* «бөтен көчә баш бармагында булган батыр», *эргек* «баш бармак» — бу сүз барлык алтай телләрендә бар: уйгур. *әрчәк*, якут. *эрбэх*, монг. *эрекей, һерегей*, эвенк. *хэрбэк* «баш бармак». Борынгы төрки телләрдә: *Ирник* Атилланын бер улының исеме, «баш бармактай егет» дигән мәгънәне белдерсә кирәк.

ЭРЕ «крупный; гордый» — диал. *ире*, госм., азәрб., кырым. *ири*, үзб. *иририк* «эре, зур, калын, юан» — бор. тк. *эриг* «зур, көчле» сүзеннән; к. тат. диал. *ирәбә* «эре сөякле», *ирәй-ү* «төкөбберләнү», *ирәмсе-ү* «үзен эрегә санау, масаю». Чаг. **Ир, Ирек.**

ЭРЕМЧЕК «творог» — *эре-ү* (<гом. тк. *ири-*, *эри-*) «эрү» сүзеннән (аның борынгы «өчү» мәгънәсеннән); чаг. диал. *эрек, эркет* «эремчек, өчөгән катык».

ЭРЕН «гной» — чыгт., госм. *эрин*, алт. *ирэн*, хакас. *ирән*, тув. *ириң* «эрен» гом. тк. *ири-* «эр-ү» сүзеннән.

ЭРЛӘ-Ү «прясть» — диал. *жәрлә-ү, жәгерлә-ү, йегерлә-ү* id. диал. *иер-ү, жәгер-ү, йегер-ү* «эрләү, жеп кату» сүзенен интенсивлык формасыннан; гом. тк. *эгир-*, *эгир-* «эрләү» (к. Радлов, I: 706) исә көнч. тк. бор. тк. *иг, йиг* > чув. *йекә* (*йеге*) «орчык» сүзеннән. К. **Эпә.**

ЭСКӘНЖӘ «пресс» — фарсы. *искәнжә, ишкәнжә* «эскәнжә» сүзеннән.

ЭСКЕРТ «скирда» — рус. теленнән.

ЭТ I «собака» — гом. тк. *ит, ыт*, чув. *йытә*, ккк. *ийт, ийит*, тат. диал., *эст.*, уйгы диал. *ишт*, тунгус. *инта, инда*, япон. *ину* «эт» сүзләре белән дә чагыштырыла. Ин бор. янгырашын **инь-ыт* дип чамалап була.

ЭТ II «толкнуть» — гом. тк. *ит-*, *ыт-* id.

ЭЧ «внутренность, нутро» — гом. тк. *ич, ыч*, чув. *ыш* «эч» сүзеннән. Шуңа нигездән (к.) *эчәк, эч-ү* сүзләре дә ясалган. К. ш. ук бор. тат. өд. *эчрә* «эчтөгә, эчендә». К. **Ычкыр, Ыштан, Читек, Эчмәк.**

ЭЧӨК «кишка» — гом. диал. *эчәге*, алт. *ичәгэ*, уйг. *ичәгү*, бор. тк. *ичәгу* «эчтөгә органнар, кабырга асты» (МК) сүзеннән кыскарган. Сүзнен тамыры — *ич*. К. **Эч.**

ЭЧЕК «мех» — иске татар сүзлекләрендә *ичек, чек* «тунның эчке ягы, йомшак мех, хатын-кыз туны» — әлбәттә, *эч* сүзеннән.

ЭЧМӘК «внутренняя сторона одежды; пододеяльник» — удм. *исъмек* «киез» гом. тк. *ичмәк* «эчке ябу (ул киездән гыйбарәт

булган), эчлек» сүзеннән. Шуңа ук мәгънәләрдә себ. тат. *эчек*, иске тат. *ичек, чек* «тунның эчке ягы, тун эчлегә, йомшак мех, хатын-кыз туны», тат. диал. *эчеге* < гом. тк. *ичирги* «эчлек, эчке киез, чапрак» сүзләре билгеле.

ЭШ «работа, дело» — чув. *еҫ*, гом. тк. *иш, ыш* id. < бор. гом. тк. *il* (Севортян, I:395 — 396). Чаг. шумер. *il* «күтөрөп ташу».

ЭШЕР-Ү «завдвигать; запирасть» — *ишер-ү* сүзеннән (*иш-ү* фигыленең йөкләтү юнәлеше формасыннан).

-Ю-

ЮА «дикий лук (чеснок)» — диал. *юа суган* «кыргый суган» дигәннән кыскарган, башк. *йыуа*, н. *юа*, кк., кырг. *жуа* «кыргый сарымсак», уйг. *йауа* «кыргый», тат. диал. *йуа, йыуа, йауа* «кыргый» — фарсы. *йауауи* «кыргый» сүзеннән (шуннан ук себ. тат. *йабайы* «одичалые; растущие самосевом культурные растения», кырг. *жапайы* «кыргый», башк. *йабай* «гади, садә». К. удм. *юатурын* «юа» («дикий лук»: *юа* «кыргый», *турын* «кыяклы үлән»). К. **Ябай.**

ЮАН «толстый» — кк., ккк. *жуан*, кырг. *жоон*, алт. *д'оон*, уйг., куман. *йоған*, угуз., бор. тк. *йогун* «юан, зур, калын» бор. тк. *йог-*, *йоқ-* «юан, биек, югары; югарылану, үсү» сүзеннән.

ЮАН-У «утешаться, утешиться» — тат. диал. *йобан-, йобат-* ~ чув. *йәпан-, йәпат-*, удм. *йыван-, йыват-* < гом. тк. *йубан-, йубат-* id. бор. тк. *йуба-* «тынычлау, тыныч итү» фигыленнән. Семантик күчешләр нәтижәсендә бу сүзнең капма-каршы мәгънәләре дә килеп чыккан; к. тат. диал. (себ. тат., урал) *йоба* «арык, ябыккан, боек» ~ чув. *йәнас* «юаныч», *йәнар* «арык», кум. *йыбав* «күңеллелек»; кырг. *жобо-* «баш әйләндерү; кайгыру, кайгырту» ~ хакас., тув. *чобағ* «арыган, боек», *чоба-* «ару, тынычсызлану» ~ якут. *собо-* «арыклану, ябыгу». Бер яктан «арыклану, кайгыру, боегу», икенче яктан «юану, шатлану» мәгънәләре «тып-тыныч булу» мәгънәсеннән генә килеп чыга алалар. Шуңа күрә сүзнең борынгы тамыры **йон//йоғ* (~ чув. *йәп*) «тыныч, сүзсез» дигән мәгънәдә булган булса кирәк. Чаг. ш. ук мар. *юван-* «өкрәнәю, тынычлану»; себ. тат. *йуак* «юаныч, шатлык».

Монг. *жога-*, тув. *чога-* «юату, сыйлау, тынычландыру; әкиятләр, кыйссалар сөйләү» (шуннан монг. *жогагул* > тув. *чогаал* «хикәя, кыйсса, әкият ~ юаткыч») сүзә дә *йоба-* фигыле белән бер булса кирәк.

Тат. диал. *юбалгы* «ялкау» сүзә дә *йоба-* фигыленнән.

ЮАЧА «пряженец» — Егоров буенча, чув. *йәва, йәввача* «юача, кош оясы сыман камыр ашы» — чув. *йәва* «кош оясы, оя» сүзеннән. Әмма бу этимология ясалмарак. Безнеңчә чув. *йәвача*, мар. *уяча*, удм. *юача*, башк. *йыуаса* «өчөгән камырдан пешерелгән күмөч», бор. тат., болгар. **йыуа, *жыуа* «өчөгән (камыр)» сүзеннән; к. чув. *йәвак, севек* «өчөгән, өчә исле», *сөвө* «оеткы, остырга куелган катык».

ЮАШ «смирный, тихий» — бор. тат. *йубаш*, бор. тк. *йоба-«тынычлану»* (к. ш. ук *юан-у, юат-у*) *йоп* «тыныч» сүзеннән.

ЮГАРЫ «верхний, верх» — чыгт. *йокқари* «югары» — бор. тк. (МК) *йок* «биеклек, биек жир» сүзеннән (*йок-кары* «биеккәрәк, биеккә»); к. ш. ук бор. чыгт. *йокла-* «күтәрелү, менү» (Боровков). К. **Юан**.

ЮЕШ «мокрый, мокрое место» — гом. диал. *жүеш*, башк. *йеүеш* — бор. тат. *жебеш, йебеш* «жебегән» сүзеннән (к. *жепшек < жебеш-ек*), *жебе-ү* (к.) *фигыленнән*.

ЮК «нет» — гом. тк. *йок* «юк, ярлы» — бор. тк. *йоғук, йауғ* «юк, югалган» сүзеннән, госм., бор. тк. *йа-, йағ-ы* «югалу, юк булу» *фигыленнән* (шуннан ук к. **Жуй-у**), сүзенң тамыры — бор. тк. *йағ, жағ, д'аг* «юк» (шуннан бор. тк. *даг ол* «түгел» дигән фикер бар).

Бор. тк. *йок* сүзе күбрәк исем мәгънәсендә («кытлык, ярлылык») кулланылган. Шуң нигездә гом. тк. *йоксул* > тат. *юксыл* сүзе килеп чыккан.

ЮКА «тонкий; худощавый» — гом. диал. башк. *йока*, алт., госм. *йувқа*, уйг. диал. *йупка*, бор. тк. *йуфка* «юка», кк. *жука* «ябык», тат. диал. *жокак* «какча, ябык» — ихтимал, бор. *йабук-ак* «ябык, нечкә» сүзеннәндер (к. **Ябык**); к. ш. ук бор. тк. (МК) *йуғға* «катлы, катмарлы», тат. диал. *йуқа*, госм. *йуфқа* «катланган төбикмәк, катлама». Чаг. **Юкә**.

ЮКӘ «липа; лыко» — кум. *йөгэ*, кк., кб. *жөкэ*, азәрб. *чөкэ*, чув. *сәка* «юкә», кк., ккк. *жөкэ* «юкә мунчала, сүс, кап», бор. тк. *йуфка* «катлы-катлы» (к. **Юка**) сүзеннән булса кирәк, алт. диал. (шор.) *чуға* «юка (тонкий), юкә (липа)», кк. *жөкэ киндер* «киндер», тат. диал. *юкә кабык* «юкагач яки карама кабыгы». К. **Юкәр**.

ЮКӘР «луб» — *юкә* (к.) сүзе белән бәйләнешле.

ЮЛ «дорога, путь» — гом. тк. *йол*, алт., якут., бор. гом. тк. *д'ол* «юл, бәхет» сүзеннән (к. тат. *Юлга чыккан кешегә юл булсын* дип уныш телләнү); к. ш. ук диал. (себ. тат.) *йулақ* «буй-буй», *юла-у* «выслеживать, выискивать», *юлан-у* «направиться». Сүзен беренчел мәгънәсе «сәфәр, берәр йомыш белән (чаг. *йомыш* «юл») йөрү» булган булса кирәк; к. якут. *суол* «юл, урам, рәт, эш, очрак, мәртәбә», бурят. *зол*, монг. *жол*, тув. *чол* «уныш, бәхет, өлеш, чират». К. **Юлык-у**.

ЮЛӘР «дурак; глупый» — алт., бор. тк. *д'үүл-, йүүл-* «акылдан язү» *фигыленнән* (*йүл-әр, йүүл-әр*); сүзенң тамыры — **йүг-* «женси теләк».

ЮЛБАРЫС «тигр» — гом. тк. *йолбарс* «юлбарыс» — *юллы барыс* «полосатый барс» сүзеннән.

ЮМА: **юма телле** «льстивый» — асылда диал. *уйма* «өч, биш жәпле яссы бау» < бор. *йаума* id.; *йау-* > чув. *яв-* «күп жәптән ишү» сүзеннән.

ЮМАРТ «щедрый» — иске өд. *жәванмард* < фарсы. *жәван-мард* «ир-егет; юмарт» сүзеннән (*жәван* «яшь», *мард* «ир кеше, чын ир»).

ЮНЬ «толк, способность; недорогой» — гом. тк., бор. тк. *йөн* «юнь; халык; чират» сүзеннән. К. Әхмәтьянов, 1989: 109 — 110.

ЮРГА: **юрга ат** «иноходец» — гом. тк. *йорға*, алт. *д'орға* «юрга» — бор. тк. *йоғур-(а)-ға* «юыртчы» сүзеннән; к. бурят. *жороо, жорого* «юрга». К. **Юырт-у**.

ЮРГАН «одеяло (стеганое)» — тат. диал. *юырган*, алт. *д'ууркан*, чыгт. *йаууркан*, бор. тк. (МК) *йоғуркан* «юрган, иләнгән тиредән торган ябынча» — бор. тк., уйг. *йоғур-* «иләү, йомшарту» сүзеннән. Чув. диал. *юркан*, мар. *йорган*, удм. диал. *зурган* «юрган» — татарчадан.

ЮРИ «нарочно» — *юра-у* *фигыленең* адвербиаль *юрый* формасыннан; к. диал. *йурамалы* «юри», *йурап әйтү* «сынап әйтү», *йуралата* «юри». Тат., башк. *йура-* < гом. тк. *йора-*, бор. *йор* «ырым, хикмәтле билге».

ЮСЫК «закон, обычай (церемония на приеме у хана); направление» — тат. диал. *жусық-журық, йусын-йурын, журын* (эчкен, урал) «рәт, юнь, тәртип», башк. *йусық, уйцсық* (!), *йурық*, н. *йосық*, алт., хакас. *йозоқ, йозақ* «тәртип, үрнәк, кагыйдә» — бор. монг. *йоз, йор* «гадәт, йола» сүзеннән. Бор. тк. *йоруқ* «закон» сүзен *йөр-у* *фигыле* белән дә аңлаталар, әмма бу шикле. К. ш. ук кытай. *ю* «закон, кагыйдә» < *юп**.

ЮТӘЛ «кашель» — ачык түгел, кар. *өтэл* «ютәл», үзб. диал. *йүтәл-* «ютәлләү». Чаг. *йөт-кер-у*. Тамыры — *йүт*.

ЮХА миф. «многоголовая змея» — башк. *йуха*, чув. *йухха* «юха слан» — удм. *юхо*, мар. *юка* «юха, ялагай». *Юха, йувха* образы төрекмәннәрдә очрый. Риваять буенча, мең ел яшәгән елан аждаһага, тагын мең ел яшәгән аждаһа, һавага күтәрелеп, юхага әверелә, имеш. Нәкъ шушы риваять кытайларның «Шуцзин» китабында китерелә: мең ел яшәгән елан аждаһага, ә биш йөз ел яшәгәч, канатлы аждаһага (*лунга*) әверелә (к.: Иванов С. В. Мамонт в искусстве народов Сибири. Сборник музея антропологии и этнографии. 16-е изд. М., 1949. — С. 136 — 137). *Люнхуа* «аждаһа кыз, аждаһа гүзәл» сүзе борынғы төрки телләрдә *люха* булып, аннары *юха* яңгырашын алган булса кирәк. Кытайча *люн* һәм *люэ* «аждаһа» сүзләре татар телендә *ләу* яңгырашын да яши. К. Ләү. К. Әхмәтьянов, 1981: 56 — 57.

ЮШ: **юраган юш килү** «исполнение желаний» — кк. *жош*, ккк. *йош* «илһам», уйг. *йуш, йус* «начар юрау, начар билге» — фарсы. *жош* «кайнау, илһам, дәрт» бор. тк. *йош* «шаман юравы» сүзеннән. Чаг. **юшкын**.

ЮШКӘ «вьюшка» — рус теленнән.

ЮШКЫН «накипь; осадок» — диал. *д'ушкын* «ләм, юшкын», чув. *юшкән* «ләм (ил), юшкын», госм., бор. тк. *жуш-, йуш-* «кайнау» бор. тк. (МК) *жууша-, жаууш-* «кайнап күбекләну» *фигыленнән*; к. тат. диал. (себ. тат.) *йауышкын* «юшкын», үзб. *жушкын* «кайнап торган», *жуш ур-* «кайнап, пар бәрәп тору», уйг., кк. *жушкун* «кайнау»; фарсы-таж. *жош, жуш-* «кайнау» сүзе дә төрки телләрдән булса кирәк; сүзенң (бор. *жаууш-* *фигыленең*) тамыры ачык түгел. К. **Юш**.

ЮЫРТ-У «бежать рысью» — диал. *юыр-у, югыр-у* «юырту» бор. тк. *йоғур-* «чабу, йөгерү» сүзеннән булса кирәк. К. **Йөгерү, Юрга.**

-Я-

Я I *межд.* «о!» (*я, хода!* — «о боже!» — ~ госм., алт. *йа* «я» — *ай* (к.) кебек үк килеп чыккан булса кирәк, ләкин татар теленә гарәп-фарсы тәгъбирләре аркылы (гар., фарсы. *йа* «я!») керткән. Чаг. рус. **О!**

Я II *союз* «или... или» — гом. көнб. тк. *йә* (*йә... йә*) — фарсы. *йа* (*йа... йа*) теркәгеченнән.

Я III «ладно, хорошо» (диал. жә, алт., якут. *чә*, монг. *йа* «я (согласен, ну что, ладно)» — **Я I** кебек үк килеп чыккан сүз булса кирәк; чаг. гар. *ийә* «я (ну)», немец. *ја* «әйе».

ЯБАГА «шерсть-линька (*весенняя*)» — ~ башк. *йабаға*, кк., ккк. *жабағы*, госм., чыгт. *йапақ, йапағы*, бор. тк. *йабаку, йапағу* «ябага йон» — бор. тк. *йап* «ябага».

ЯБАГАЙ «бедняк» — монг. *йабу-гай* «атсыз, жәяүле» дигән сүздән (монг. *йабу-* «жәяү йөрү»); чаг. алт. *йокту-йойу* «ярлы-ябагай».

ЯБАЙ *диал.* «дикий; одинокий; дикорастущий» — ~ себ. тат. *йабайы* «кыргый арыш», башк. *йабай* «кыргый, садә; кечкенә буйлы ат токымы», кк. *жап, жаба, жабайы, жәбә*, кум., н. *йабу, йәбә* «кечкенә ат токымы; кыргыйлашкан ат, кыргый ат». Борынгы кыпчак далаларындагы кыргый атлар, күрәсен, кечкенә буйлы, кечкенә колаклы (к. **Ябалак**), бик зур яллы, көлтә койрыклы булганнар (к. ш. ук хакас. *чаба*, бурят. *жаа* «ябык»). Чыгышы бунча *йабай, йабайы-* фарсы. *йаваи* «кыргый» сүзеннән; к. кырг. *жапайы, жабай* «кыргый, кыргыйлашкан». К. Юа, Япан. К. Әхмәтиянов, 1975: 73.

ЯБАЛАК I: ябалак кар «снег хлопьями» — к. кк., ккк. *жапалак, жалпалак*, кум. *йапалак* «ялпак, юка, йомшак (*кар турында*)», мар. *явалак* «юка, юка гөмбә», бор. тат. *ябалак, ялбалак* «юка, ялпак» сүзеннән. К. **Ялпак.**

ЯБАЛАК II «сова» — тат. диал. (себ. тат.) *йапқулак, йапқылак*, кк. *жәбә колак*, хакас. *чаба хулах*, бор. тк. (МК) *йабақулак* «ябалак» — *йаба кулак* «ябай ат колагы шикелле колаклы» сүзеннән (к. **Ябай**). Ябалаксыман кошларның кечкенә каурый колактары була. Бу кошларны *йаба колак* дип атау, ихтимал, «Табу» йола-сыннан килеп чыгадыр.

ЯБАЛДАШ «крона (*дерева*)» — диал. *йабалдак, жабалдаш, йабалгы, йәбәлдәш* «таралып, жәеләп үсә торган; тәбәнәк; юан» (тау ягы, керәшен.), кырг. *чапалдаш* «тәбәнәк юан; лапакай», тув. *чарба* «ялы ике яклы (ат)», алт., монг. *сарбагал, сарбагар* «ябалдашлы». Сүзеннән тамыры — тат., гом. тк. *ярпа / ялта* «кинчә, кинчәйгән»; шуннан тат. *ялтай-у, ярпай-у* «кинчә; шәпләнү; мактану».

ЯБӘЛӘ, ЯБӘЛКӘ «толк; роскошь» — чув. *япала*, мар. *явала, ләвәла, лавала* «мебель; кирәк-ярак» — чыгт. *йәбәлкәр*, кырг. *жә-*

билге, монг. *жәбәлкү* «сугыш атының көбәсе, парад атының бизәлү дирбиясе» сүзеннән булса кирәк; чыгышы монголчадан.

ЯБЫК «худой; закрытый» — бор. тк. *йабы-ғ* «ябыккан». Бу сүз төрки телләрдә сирәк очрый. Мар. *йавык*, чув. *йанәх*, удм. *жабык* «ябык; начар» — татарчадан. Сүзеннән тамыры — алт. *йабы* «начар»; чаг. ш. ук бор. тк. *йаблақ* «яман, начар, явыз». К. **Явыз.**

ЯВЫЗ «злойный» — уйг. *йабус* «явыз, усал», бор. тк. *йафуз* (МК), *йабыз* «начар, өшкө» — бор. тк. *йан* // *д'ан* «начар, усал, чирле, кечкенә» сүзеннән (к. **Ябык, Ябырыл-у**); к. ш. ук алт. *д'абыс* «түбән; усал, явыз», тув. *чавыс*, хакас. *чабык* «түбән, тәбәнәк, ябык», алт. *дабыза-*, тув. *чавыза-* «түбәнәю, төшү».

ЯЗ «весна» — гом. тк. *йаз* «яз; жәй» — бор. гом. тк. *даар* «язгы, жәйге мизгел» сүзеннән; к. якут. *саас* ~ чув. *сур* «яз». Монг. *нар* «яш; яшеллек» сүзе белән чагыштырыла.

ЯЗЫ *диал.* «большое поле, долина, степь» — гом. тк. *йазы* кк., ккк. *жазык* id. бор. гом. тк. *йаз-ыг* «жәелгән, язылган» — гом. тк. *йаз-* «жәю, язу» (вариантлары — *йай-, йат-, йад-, йар-* (чаг. чув. *сыр-* < *йар-* «язу»)).

ЯЗЫК «грех; проступок» — көнч. тк., госм., азәрб. *йазык*, хакас. *чазых*, бор. чыгт. *йазук*, алт. *д'азык* «язык, жинаять, ялгышлык, бәла-каза» — бор. гом. тк. *даз-* «язу, ялгышу, югалту» сүзеннән (*йаз-ыг* «ялгышлык, хата»); к. ш. ук чув. *сылэх* «язык, гөнаһ» < **жар-лык* ~ **йазлык* «язык, хата» ~ тат. диал. *йазлык-у* «ялгышу».

ЯК «сторона» — уйг., чыгт., бор. тк. *йак* «як, кабырга, тыш, вакыт юнәлеше» — төрлечә аңлатыла. Бор. тк. *йағы* (к. **Яу**) «дошман; чит, ят» сүзе белән тамырдаш дип тә, бор. тк. *йак-*, *йагу-* «якынлашу» (к. **Якын**) сүзенә тамырдаш һәм тат. *йага*, гом. диал. *йақа*, алт., чыгт., үзб. *йака*, бурят. *заха*, монг. *жака* «кырый, яр, як, ян» сүзеннән дип һәм, ниһаять, *яңак* (к.) сүзеннән кыскарган дип тә аңлатыла. Чаг. ш. ук шумер. аг «як, чик; чүл».

ЯКА «воротник» — гом. диал. *йақа, йаға* «сторона, край, чужбина», гом. тк. *йақа, йаға* «яна, кырый, чит, яр», хакас. *чаға* «билбау, кырый, яка», алт. *д'ака, д'аха* «яка, кырый, як, доха (*йоны тышка калдырып тегелгән тун*)», якут. *саға* «яка, як, кыр», монг. *жака*, бурят. *заха* «кырый, яр, яка».

ЯКТЫ «светло; светлый» — башк. *йакты*, кк., ккк. *жақты*, ткм. *йақты*, бор. чыгт. *йақты* «якты» — бор. *йагыт-ыг* «яктыртылган» сүзеннән, бор. тк. *йагыт-, йақ-ыт-* «чырага ут ягу» фигыленнән, *йак-* (к. **Як-у**) нигезеннән; к. чув. *сутә* «якты», *сут-* «ягу, яндырып жибәрү» (<**жагыт-*), бор. тк. *йавды* // *йағды* «якты».

ЯКЫН «близкий» — башк., госм. *йакын* «якын», кк. *жакын* «якындагы» — гом. тк. *йавуғ* «якындагы» нигезеннән (*йавуқын*); к. себ. тат. *йуық, йавық*, мишәр. *жымык*, чув. *сывәх*, ккк. *жауық, жуук*, азәрб., чыгт., бор. тк. *йавуқ* «якын» бор. тк. *йакуғ* «якынлашкан, якынайган» сүзеннән, бор. *йақ-, йағ-* «якынаю» (чаг. *як-у* «ошау») фигыленнән булса кирәк.

ЯЛ I «грива» — гом. тк. *йал*, алт. *д'ал*, тув. *чәл*, хакас. *чилен*,

якут. *сиэл* «ял, жилкэ тамыры, жилкэ» — бор. гом. тк. *д'ал* «ят ялы» сүзеннөн, к. ш. ук монг. *дэл* «ял», уйг. диал. *йайл* «ял». К. **Жилкэ**.

ЯЛ II «чаевые; плата» — алт. (диал.), кар. *йал*, алт. *д'уал*, тув., хакас. *чал* «түлөү, ял» — бор. гом. тк. *д'ал* «ял» сүзеннөн.

ЯЛ III «отдых» — чув. *йул* < *йал*, мар., удм., н., кум. *ял* «ял; хөл», бор. монг. *жали* id. бор. тк. **йал-* (*йа-л-*) «ял итү» сүзеннөн. К. **Ялык-у**.

ЯЛА «клевета; донос» — гом. тк. *йала*, *жала* «яла», алт. (диал.), куман., тув. *йала* «гаеп, жэза», алт. *д'ала*, монг. *жала* «штраф» — бор. гом. тк. *дал-аг* «штраф, түлөү, гаеп» сүзеннөн. *Ялган*, *ялгыш* сүзлөрө белән тамырдаш булса кирәк.

Бу сүзлөрнөн тамыры **йаң* «ялгышу, ялгыш» булса, *йала* < *йаңлаг*, *йаңган* < *йаңылап*, *йалгыш* < *йаңылыш*.

ЯЛАГАЙ «льстивый» — башк. *йалагай*, кк., ккк. *жалагай*, алт. *йалаккай* «ялагай», монг. *залхай* «ялкау, ялагай» — *ялкау* (к.) һәм *ялын-у* (к.) сүзлөрө белән бөйлөнгөн сүз; к. ш. ук тат. диал. *жалак* «өрсез, ялагай», мар. *йолагай*, *йалакай* «ялкау», бурят. *чалахай* «иркә, юаш, күндөм, ялагай».

ЯЛАН «поле; степь; луг» — тат. диал. (себ. тат.), гом. тк. *йалаң* «ялан, ялангач; ялгыз», бор. тк. *йалың* «ялан, ялангач», чув. *йалам* «болын», алт. *д'алаң* «ялан, басу, кыр» — бор. гом. тк. *далаң* «киң бушлык, буш дала» сүзеннөн; к. **Ялангач**, **Ялгыз**. К. Әхмәтъянов, 1989: 28.

ЯЛАНГАЧ «голый» — угр., кк., үзб. *йалаңач*, кырг. *талаңаш*, алт. (диал.) *д'алаш*, хакас. (диал.) *чалас* — гом. тк. *йалаң* «ялан, ялангач» сүзенә кечерәйткеч *-гач* элементы ялганып ясалган сүз; к. ш. ук уйг., бор. тк. *йалың*, госм., уйг. *йалан*, *йалын* «ялангач», эвен. *нулаки*, *жулакин* «ялангач». К. **Ялан**, **Ялгыз**.

ЯЛАУ «повязка; флаг; петличка для пуговиц» — чув., чыгт. *йалау* «флаг, бүреккә беркетелгән ефәк тасма», *йәләү* «сөнгө очындагы байрак», тат. диал. (себ. тат.) *йалау* «байрак, флаг, байрак сабындагы чук», монг. *жалага*, бурят. *залаа* «бүрек очындагы чук (еш кына ат ялыннан эшләнә), серкә (тычинка)»; *жиле* (к.) сүзе белән тамырдаш булса кирәк; к. чув. *йәлә* «ялау, жиле», алт. (диал.) *йалаға* «бүрек бавы, бантик», *йәлә* «бау, тозак, ат бөйләү арканы», бор. тк. *йалаба* «чачак, чук»; мар. *йалба* «чук» — төрки теллөрдән. К. Әхмәтъянов, 1989: 146.

ЯЛБЫР «лохматый; мохнатый» — гом. тк. *йалп* // *далп* «жилфердөгән нөрсә» тасвирий янгырашлы сүздән (*йалтыр*); к. кк., ккк. *жалбыр* «ялбыр», *жалба*, *жалба-жолба* «ялбыр, иске-москы», алт. *дәлбәр* «ялбыр», бурят. *далбагар* «ялбыр, салпы», *далбы-* «ялбырдау» сүзенә тамыры гом. тк. *сал* // *тал* // *дал* // *йал* (к. **Жил**); чаг. кырг. *салбыр* «ялбыр».

ЯЛГАН «ложь; лживый» — бор. *яңгыл-ган* «ялгышлык булган» сүзеннөн; к. диал. (мишәр.) *яңгал*, *яңгалан* «ялган»; к. ш. ук чыгт., уйг., бор. тк. *йалган* «ялган сүз». К. **Яла**.

ЯЛГЫЗ «одинокий» — чыгт. *йалгыз*, башк. *йаңгыз*, бор.

чыгт. *йалгуз*, кк. *жаңгыз*, тув. *чаңгыс*, бор. тк. (МК) *йалынус*, *йалыңгук* «ялгыз, бер генә, гел, бердәм» (бор. **йалуң-ург* «ялгыз, берүзе») сүзеннөн, гом. тк. *йалаң*, *йалың* «буш жир» нигезеннөн; к. кырг. *чалкы* «бердәнбер, так», тув. (диал.) *д'алаң* «өйлөнмөгән, ялгыз», калм. *йалың* «ялгыз», чаг., тат. диал. *йалгыз* һәм *йалан* «гел бер төрлө» мөгһнәсендә. Төрки фольклорда *йалгыз* «бермө-бер көрөшкә чыккан герой». К. Әхмәтъянов, 1981: 55—56.

ЯЛКЫН «пламя» — гом. тк. *йалкын*, алт. *д'алкын*, тув., хакас. *чалын* «ялкын, яшен» — алт., гом. тк. *йал(ы)-*, *йалкы-*, *дал(ы)-* «ялкынлану, яну, дөрлөү» фигыленнөн (*д'алы-кын*). К. тат. диал. *йалкы-* «ялкынлану». К. шумер. *zal* «ялтырау, яктыру».

ЯЛПАК «плоский» — диал. *жалтак* «жәенке», кк. *жалтак*, үзб. *чалтак*, хакас. *чалбах*, алт. *далтак* «ялпак, киң, жәенке, жөйгөн» — бор. гом. тк. *дали* «жилферди торган, яссы» тасвирий янгырашлы сүзеннөн; гом. тк. *сал* // *тал* // *дал* // *йал* (к. **Жил**) тамырыннан булса кирәк; к. ш. ук бурят. *жалбагар*, *далбагар* «ялпак, киң».

ЯЛМАВЫЗ «чудовище» — диал. (себ. тат.) *йалмауыз* «убыр», *йалмау-ыц* «ындыр себеркесе», алт. *чулумус* «убыр, хөйлөкәр», *шулумус* «циклоп» — бор. тк. *йалмагур* «ашап туймас, убыр, өрәк» *йалма-у* «ялап кабу» сүзеннөн; к. себ. тат., алт. *йалмауыр*, *йалмуур* «себерке», *йалма-* «себерү». К. Әхмәтъянов, 1981: 57.

ЯЛЫГ-У (ЯЛЫК-, ЯЛК-) «уоставать от чего-л.» — гом. кыпчак., алт. *йалк-*, *жалык-* id. бор. *йал-* «ял итү» фигыленең интенсивлык формасыннан булса кирәк. Чаг. *ялкау* «лентяй» ~ кк., ккк., тат. диал. *жалкау*, кырг. *жалкоо*, тув. *чалгаа* id.

ЯЛЫН- «умолять» — чув. *юлан-* < *йолан-*, гом. кыпчак. *йалын-*, *жалын-*.

ЯМАН «плохой, скверный, ужасный» — диал. *жаман*, гом. тк. *йаман* «яман, әшәке». Ышандыргыч этимологиясе юк. Чаг. бор. һинд-иран. уата «жир асты алласы; шайтан».

ЯМАУ «пришить заплату; штопать; чинить» — гом. тк. *яма-*, алт. *д'ама-*, монг. *жама-*, эвен. *нама-* «ямау, төзөтү» — тамыр бөйлөнөшлөрө ачык түгел.

ЯМЬ «красота, краса» — диал. *ийәм*, *жәйәм* (касыым.), башк. *эйәм*, тат. диал. *иләм*, *иеләм*, чув. *илем* «матурлык, ямь», кк. диал. *жам*, мар., удм. *йам* «матурлык; шатлык».

ЯН- I «гореть» — гом. тк. *йан-*, кырг., тат. диал. *жан-* > чув. *сун-*.

ЯН II «бок; сторона» — гом. тк. *йан* «ян, бер як, кыек», алт. *д'ан* «ян» — «ностратик» *йаң* // *аң* (к. **Янак**) тамыры белән бөйлөнөшлө булса кирәк. Төрки *йан* үзе дә бик продуктив нигез; к. тат. диал. *йанбыз* «янбаш, арт утыргыч», *йанта-у* «тигезләп юну», *йантай-у* «бер якка авышу», *йантық-* «бер як чит, кыеклык»; *янәшә* < *янаша* «рәттән» — *янаш-* «янга утыру» фигыленнөн.

ЯНЧЫК «кошелек» — алт. *йанчык*, *д'анчык* «янчык, кесә», госм. *янжык* «ат сыртына ябу, ияргә тагылган сумка», бор. тк. (МК) *йанлык* «көгүчеләр сумкасы» — гом. тк. *йән* «ян; кесә»

сүзеннән (к. **Ян**). Удм. *янчик*, мар. *йәнзыйк*, чув. *енчөк* < тат. диал. *йәнчек* id.

ЯНӘ «снова, опять» — тат. диал. *жәнәтән*, госм., чыгт. *йәнә*, бор. тат., чыгт., куман., *йана*, бор. тк. (МК, Орхон) *йана* «янә, тагы, кирегә, кайтадан» — гом. тк., бор. тк. *йан-* «әйләнәп кайту» фигыленен адвербиаль формасыннан (*йан-а*); чаг. тат. диал., башк. *кайта* (*кайтадан*) «янә, янадан». *Янәсе* < *янә-се*.

ЯНА «новый» — гом. тк. *йаңы*, *йаңгы*, алт. *д'аңы* ~ якут. *саңа*, чув. *сенә* «яна», монг. *жаңги* «яна хәбәр», калм. *зәңги* «яналыклар» — чыгт., уйг., бор. тк. *йаңгу* «янгырау (эхо)» сүзеннән булса кирәк; бу сүз исә алт., уйг., бор. тк. *йан-* «кайту, әйләнәп кайту» фигыленнән; «әйләнәп кайту → яна булу» мәгънә күчешә төрки телләрдә еш очрый. К. **Янә**.

ЯНАК «щека; косяк» — диал. *йанақ*, госм. *йанак*, гом. тк. *йанақ*, алт. *д'аак*, *д'аңак*, тув. *чаақ*, *чаңак*, тув. (диал.) *наақ*, якут. *сыңах* «янак», уйг., ткм. *йаңак* «янак, ияк», чув. *йанах* «ияк», бор. тк. *эңгәк* «ияк», госм. *эңәк* «аскы янак», уйг. диал. *иңәк* «челюсть; подбородок», тат. диал. (мишәр.) *жәйәк* «янак», *йайак* «ияк» (кум. *йайак* «янак»), бурят. *шанага* «янак; чүмеч» — күп телләрдә очрый торган *аң* // *йаң* «янак, урт, аскы янак, ян, авыз» тамырыннан; к. бор. тк. *әң* «йөз, янак», госм. *аң* «янак», удм. *ан* «урт, янак», ханты. *аңэн* «ияк», венг. *эң* «анкау, урт», монг. *жак*, үзб. *жағ*, кк., ккк. *жақ*, *жаң* «янак», бор. тк. (МК) *аң* «янак», гар. *жаниг* «ян». Чаг. **Аңкау**, **Аяк II**, **Ияк**, **Чана**. **Канат**, **Саңак**, **Ян**.

ЯНГЫР «дождь» — диал., башк. *йамғыр*, уйг., куман. *йаңғур*, чыгт. *йағмур* «янгыр, явым» — бор. тк. *йағ-* «яву» сүзеннән (*йағмур* «ява торган нәрсә, явым-төшем»). К. **Яу-у**.

ЯНГЫРА-У «раздаваться (о звуках)» — гом. тк., гом. монг. янгырауны белдерә торган *саң* // *таң* // *даң* // *йаң* тасвирый янгырашлы тамырыннан (*йаң-ғыр-а-ғ* «звон»); к. башк. *шаң* «янгыравык», монг. *хаңира-* «янгырау». К. **Чан**, **Кыңгырау**.

ЯПАН «степь; долина» — кырг. *жапан*, бор. кыпчак. *йабан* «япан» — фарсы. *йаввайин* яки *бийабан* «кыргый дала» сүзеннән. К. **Ябай**.

ЯПЬ «развилка; развилина (напр., у вил)» — чув. *йупа*, *йуп* «япь», *йуп-* «бер якка жибәрү» — ниндидер *йап-* фигыленнән; чаг. чыгт. *йап*, кк. *жап* «каналдан тармакланган арык», бор. монг. *жаб* «ара (промежуток)»; к. ш. ук тат. *жәпләшкә* «ике япье сәнәк; ухват», кк. *жаба*, чыгт., госм. *йана* «ике жәпле сәнәк».

ЯР I «берег; обрыв» — гом. тк. *йар* «яр» сүзеннән; к. ш. ук диал. (себ. тат.) *йарлау* «бөке». Чаг. *яр-у* «разрывать».

ЯР II «возлюбленный; милый» — фарсы. *йар* «дус, яраткан кеше» сүзеннән; иске әд. *йаран* «сопровождающее лицо» — фарсы. *йаран* «дуслар» дигәннән (*йар* сүзенәң фарсыча күплек формасы); шуннан ук тат. диал. *жәрән* «өшнә, дус».

ЯРА «рана» — гом. көнб. тк. *йара* «яра, жәрәхәт» — фарсы. *йара* «яра, жәрәхәт», бор. фарсы. *јага* «беләзек; богау» сүзеннән

(ягъни, *йара-* «богау кискән урын»). *Яр-у* фигыленнән дә чыгаралар.

ЯРЛЫ «бедный» — гом. кыпчак. *йарлы* «ярлы, мескен» — бор. уйг. *йарлыг* «ярлы, мескен, ярлыканмыш кеше (МК)», кк. *жарылы*, алт. диал. *йарылыг* «ярлы» бор. тк. *йар* «чакрыру, сөрән, тревога» сүзе белән бәйлә; бор. тк. *йарлыг* «ярлы» — ниндидер бер закон буенча кимсетелгән кеше булган булса кирәк. Чаг. ш. ук чыгт., бор. тк. *йары* «ярдәм» яки бор. *йаргы* «суд». К. **Ярлык**.

ЯРЛЫК «ярлык, письменный указ» — гом. тк. *йарлык*, монг. *жарлык*, *зарлиг* «ярлык, игълан, белдерү» — гом. тк., монг. *йар*, *жар* «кычкырып әйтелгән белдерү, сөрән». Шуннан ук бор. тат. *йаргы* «суд». К. Әхмәтьянов, 1981:103.

ЯРМА «крупа» — чыгт. *йарма*, алт. *д'арма* «ярма» — *яр-у* (*йар-*) сүзеннән (*йар-ма*).

ЯРТЫ «половина» — кар. *йарты*, кк., ккк. *жарты* «ярты» — *яр-у* (*йар-*) фигыленнән (*йар-ын-ты* формасыннан булса кирәк).

ЯРЧЫК «осколок» — кк. *жаркын*, *жаркынчак*, *жаркынчык* «ярчык», алт. *д'арчага* «ярка, пүлән» — бор. тк. *йарын-чык* «ярлыган кисәкчек» сүзеннән булса кирәк; чаг. ш. ук бор. тк. *йарту* «ярчык, йомычка» (МК). К. тат., гом. тк. *яр-у* «икегә бүлү; жәзалау».

ЯРЫ I «плевра, перепонка» — бор. тк. (МК) *йағры*, *йакры* «эч мае» сүзеннән, сүзенә тамыры — гом. тк. *йағ* «май». К. **Жау**.

ЯРЫ II: бер яры киткәндер «он, наверно, ушел куда-нибудь» — бор. *йак-кары* (к. **Як**) сүзеннән.

ЯРЫЙ «ладно; согласен» — тат., гом. тк. *яра-у* фигыленнән. Шуннан ук *ярат-у*, *яраш-у* > *йәрәш-у*. К. Әхмәтьянов, 1981: 100 — 101.

ЯРЫМ «половина» — гом. тк. *йарым* «ярым», гом. тк. *яр-у* «расколоть» фигыленнән (*йар-ым*).

ЯСМЫК «чечевица» — чув. *йасмык*, кк., ккк., кырг. *жаспык*, н. *йасмык*, үзб. *есмик*, уйг. диал. *йесимуқ* «ясмык»; ясалышы һәм чыгышы ачык түгел, ихтимал, гом. тк. *ясы* (к.) сүзеннән-дер (Егоров); к. ш. ук бор. рус. *ячьмыкь* «арпа (ячмень)».

ЯССЫ «плоский» — тат. диал. *йасты*, *йасту*, *ятсы* «ясы, ясылтык» (*кул йатсысы* «кул ясыллыгы») — бор. тк. *йастығ*, *йастуғ* «жәелгән, язылган нәрсә» сүзеннән, бор. тк. *йаста-* < *йасла-* < *йаз-ығ-ла-* «жәю, язу» фигыленнән (тамыры — *йаз-*; к. **Яз-у II**). К. **Ястык**.

ЯСТАУ диал. «воспитанность» — чув. *юстав* id. — иске. тат. *яста-* «тәрбияләү» сүзеннән; шуннан ук тат. диал. *ястанлау* «әдәп белән сөйләп, үзеннекен итү» ~ якут. *сыстаң* id. К. **Ястык**.

ЯСТЫК «пуховая подушка» — госм., кырым., куман. *йастык* «ястык, мөндәр, колонна, төплек» — алт. (диал.), чыгт., госм., бор. тк. *йаста-*, алт. *д'аста-* «таяну, ясы итү, жәю, кешегә якынлаша белү» фигыленнән; к. ш. ук тат. диал. (себ. тат.) *ястан-у* «терәлеп яту, нигезләнү; нигезлөү (*фикерне*)»; сүзенә тамыры — гом. тк. *йаз-* «жәю; жәнке булу». К. **Ясы**.

ЯТ «чужой, посторонний» — гом. тк. *йат*, алт. *д'ат*, хакас.,

тув. *чат* «ят» — бор. тк. *йағы-т* «дошманнар» сүзеннән (к. **Яу**) булса кирәк.

ЯТИМ «сирота» — гар. *йәтим-үн* «ятим, үксез» сүзеннән.

ЯТЛА-У «выучить наизусть» — иске өд. *йадла-* «хәтерләү, хәтердә калдыру» — фарсы. *йад* «хәтер» (шуннан ук *ядәч, яд-карь*) нигезендә ясалган (*йад-ла-*); к. ш. ук диал. (мишәр.) *йад, йат* «хәтер», *йәтле* «хәтерле», өд. *яттан* «хәтердән».

ЯТЬМӨ «бредень (*сеть*)» — диал. *жәтмә* «челтәр», *йәтмә* «рәшәткә, текмә, читән, барьер», *әтмәлә-ү* «ятымә үрү», чув. диал. *йәтмә* «изү, изү бавы», тат. диал. *әтмә* «баудан үрелгән әйбер»; *әтмәләү* «баудан үрү», мар. *әтмә, атма* «соскы, үрелгән чүмеч, сөкә» — чуваш телчәсе Н.П.Петров буенча, чув. *ат-үрү, чорнау* сүзеннән. Чаг. ш. ук госм., бор. чыгт. (Рабгузи) *читмә* «челтәр», гагауз. *чатма* «жөй, типчу», *чат-* «типчу, үрү». Чаг. ш. ук украин. *ять* «ятымә».

ЯУ «противник; войско» — чыгт. *йау, йағы* «дошман ягы, сугыш, яу» — бор. тк. *йағы* «дошман» сүзеннән. Шуннан ук *яула-у*.

ЯУЛЫК «платок» — кк., ккк. *жаулык*, кырг. *жоолук*, ткм., госм., уйг. *йағлык* «яулык», кырым. *йағлык* «май сөрткеч» — гом. тк. *йаг* «май» сүзеннән булса кирәк.

ЯУРЫН «ширина спины, расстояние между лопатками» — иске өд., чыгт. *йағын* «яурын» — тат. диал. *жауыр* «жилкә иңе», госм., уйг. *йағыр, йағы* «атның савыры (*ат аркасында чиләнгән урын*), калак сөяге» сүзеннән. Борынгы яңгырашы *д'агыр-ын* булса кирәк. Чаг. *çäwäp*; к. ш. ук бор. монг. *йагура* «аралык, ара».

ЯУ-У «падать (о дожде и снеге)» — гом. тк. *йағ- id*.

ЯУЧЫ «сват» — бор. тк. *йупчы* «яучы» ~ монг. *жабучи* сүзеннән дип уйланыла. К. Әхмәтьянов, 1981: 102.

ЯФРАК «лист, листок» — бор. тат. *йапрак*, кырг., кк. *жап-рак*, бор. тк. *йапырғак, йабурғак* «яфрак, китап бите» (МК), кырг. *йалбырык*, алт. *йалбырак* «яфрак» — бор. тк. *йалбурғак* «яфрак, жилфердәп торучы нәрсә» сүзеннән; к. тат. диал., башк. кк. *йалбыра-, йалбырда-* «жилдә жилфердәү, йалбыр-йалбыр килү». К. **Ялбыр**.

ЯХШЫ «хороший» — гом. тк. *йақшы, йағшы* «яхшы, әйбәт, ягымлы» — бор. тк. *йақыш-ығ* «ялгышлы, ягымлы» сүзеннән, *яқ-у* фигыленнән (Рамстедт).

ЯШЕЛ «зеленый» — гом. тк. *йәшел, йашыл* «яшел, яшь үлән төсендөгә» — *йаш* (к. **Яшь**) сүзеннән (*йәш-ел*; чаг. *қыз-ыл*).

ЯШЕЛЧӘ «овощ» — к. кк. *ясылша*, кырг. *жашылча*, кум. *яшылча* — *йашыл, йәшел* сүзеннән (к. тат. *акча, карача, кызылча*).

ЯШЕН «молния» — чыгт., үзб. *йашин*, кк., ккк. *жасын* «яшен», бор. тк. *йасқын* «яшен, ялтырау». Сүзнен тамыры — *йаш-* < **йалч* «ялтырау, ялқын» булса кирәк. К. **Ялқын, Ялт**.

ЯШЕР-Ү «скрыть, скрывать» — чыгт., бор. тк. *йашыр-, йашур-* «яшерү» — бор. тк. *йаш-* «яшеренгән булу» фигыленен йөкләтү юнөлешә формасыннан (*йашыр-, йаш-тыр*) булса кирәк;

к. тат. диал. *йәшен-*, чыгт., бор. тк. *йашун-* «яшеренү», уйг. *йашут* «яшеренлек», чыгт. *йаш* «тыныч, яшерен».

ЯШЬ I «молодой; возраст» — гом. тк. *йаш* «яшь, яшел, сутлы; яшь (год, возраст)» — бор. гом. тк. **йаль* «яз, жөй, ел» сүзеннән (чаг. рус. *лето* «жөй» һәм *ему пять лет* «аңа биш яшь», *пять лет* «биш ел»). К. **Ел, Яшь II, Яшел**.

Яшь сүзенен «яшел» мәгънәсендә булуы караимча *йәш* «яшел; яшь» сүзә белән дә, тат. *яшәр-ү* «яшелләнү» һәм «яшь булып китү» дә ачык күренә. Бу сүзнен (*йаш ~ йал*) төптә «үлән» дигән мәгънәдә булуы күпсанлы изосемантик аналоглар ярдәмендә раслана. Күрәсен, борынгы төркиләрдән яшәү урыннарында яшь үлән елның билгелә бер чорында гына мул булган.

ЯШЬ II «слеза» — *яшь I* белән бөйлә булса кирәк, чөнки һәр төрки телдә бу сүз *йәш* < *йаш* «молодой» сүзенә омоним булып килә (хәтта чувашчада да *сул* «ел, яшь» һәм «күз яше»).

ТАТАР ЭТИМОЛОГИЯСЕНӘ КАРАГАН ТӨП ӘДӘБИЯТ

(ике телле сүзлекләрден һәм лингвистик журналлардан тыш)

- Абаев В.И. Историко-этимологический словарь осетинского языка. I.— М.; Л., 1958; II.— М., 1973.
- Алатырев В.И. Именные деривационные аффиксы: этимология некоторых слов//Вопросы удмуртского языкознания. Вып. IV.— Ижевск, 1976.
- Алпаров Г. Сайланма хезмәтләр.— Казан, 1945.
- Аманжолов С. Вопросы диалектологии и истории казахского языка.— Алма-Ата, 1959.
- Ахметьянов Р.Г. Сравнительное исследование татарского и чувашского языков.— М., 1978.
- Ахметьянов Р.Г. Общая лексика духовной культуры народов Среднего Поволжья.— М., 1978.
- Ахметьянов Р.Г. Этимология некоторых служебных слов, распространенных в языках Среднего Поволжья. Историко-лингвистический анализ старописьменных памятников.— Казань, 1983.— С.127 — 132.
- Ахметьянов Р.Г. Общая лексика материальной культуры народов Среднего Поволжья.— М., 1989.
- Ахметьянов Р.Г. Слова кузы < goju и термины игры в алычки в татарском и русском языках// Материалы по татарской диалектологии.— Казань, 1988.
- Ахметьянов Р.Г. Семантическая структура и происхождение терминов вокальной музыки в татарском языке// Традиционная музыка народов Поволжья и Приуралья.— Казань, 1982.— С.71 — 77.
- Ахметьянов Р.Г. Музыкальные термины в поэме «Хусрав и Ширин» Кутба// Страницы истории татарской музыкальной культуры.— Казань, 1991.— С.109 — 115.
- Ахметьянов Р.Г. О калькировании в языках Волго-Камского языкового союза// Проблемы лексикологии и лексикографии татарского языка.— Казань, 1992.— С.31 — 39.
- Ахунзянов Э. Русские заимствования в татарском языке.— Казань: изд-во КГУ, 1968.
- Ашмарин Н.И. Словарь чувашского языка.— Казань—Чебоксары, 1910 — 1952.
- Бартольд В.В. Избранные сочинения.— М., 1963, 1968.— Т.I—V.
- Баскаков Н.А. Русские фамилии тюркского происхождения.— М., 1971.
- Бимаев Р. Монгольско-русский словарь.— Иркутск, 1914.
- Будагов Л.З. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий.— Сибирь, 1869, I; Сибирь, 1871, II. (Стереотипное переиздание). М.: Изд. вост. лит., 1960.
- Вельяминов-Зернов В.В. Исследование о касимовских царях и царевичах.— Сибирь, 1863.
- Вәлиди Ж. Татар теленең тулы аңлатмалы сүзлеге.— Казан, 1928, 1929, I—II.

- Гордлевский В.А. Избранные сочинения. 1959 — 1968.— Т.I — III.
- Даль В. Толковый словарь живого великорусского языка.
- Дмитриев Н.Н. Строй тюркских языков.— М., 1962.
- Егоров В.Г. Этимологический словарь чувашского языка.— Чебоксары, 1964.
- Историческое развитие лексики тюркских языков.— М., 1961.
- Казак тілінің қысқаша этимологиялық сөздігі.— Алматы, 1966.
- МК — «Мәхмүт Кашғари сүзлеге»ндә.
- Мусаев К. Лексика тюркских языков в сравнительном освещении.— М.: Наука, 1975.
- Мухамедова З.Б. Исследования по истории туркменского языка// Этимологический (сопоставления) словарь.— Ашхабад, 1973.
- Насыри К. Ләһжәи татари.— Казан, 1985, I; 1896, II.
- Номинханов Ц.Д. Материалы к изучению истории калмыцкого языка.— М.: Наука, 1975.
- Пекарский Э.К. Словарь якутского языка.— Будапешт, 1959, I—III.
- Поппе Н. Монгольский словарь мукаддима ал-адаб.— М.; Л., 1938 — 1939, I—II.
- Преображенский А.Г. Этимологический словарь русского языка.— Сибирь, 1913; Харбин, 1959.
- Проблема общности алтайских языков.— М.: Наука, 1971.
- Радлов В.В. Опыт словаря тюркских наречий.— Сибирь, 1888 — 1910, I—IV.
- Сабдуков Г.С. Очерк внутреннего состояния кыпчакского государства.— ИОАИЭ, XIII.— Казань, 1895 (Борынғы кыпчакларда үлчәүләр, календарь һәм хәрби терминнар).— 105 — 142 б.
- Саттаров Г.Ф. Татар топонимиясе.— Казан, 1998.
- Севортян Э.В. Этимологический словарь тюркских языков.— М.: Наука, 1974, т.I; М., 1978, т.II; М., 1980, т.III; М., 1989, т.IV.
- Срезневский И.И. Материалы для словаря древнерусского языка по письменным памятникам.— М., 1958 — 1959.— Т.I — III.
- Татары Среднего Поволжья и Приуралья.— М.: Наука, 1967.
- Татар теленең диалектологик сүзлеге.— Казан, 1969, 1993.
- Троянский А. Словарь татарского языка.— Л., 1833 — 1835.— Т.I — II.
- Трубачев О.Н. Происхождение названий домашних животных в славянских языках.— М., 1960.
- Фазылов Э. Хорезмские памятники XIV века.— Ташкент, 1969, 1971, I — II фан.
- Фасмер М. Этимологический словарь русского языка.— М.: Изд-во «Прогресс», 1964, т.I; 1967, т.II; 1971, т.III; 1973, т.IV.
- Федоров-Давыдов Г.А. Общественный строй Золотой Орды.— М.: Изд-во МГУ, 1973.
- Шанский Н.М. Краткий этимологический словарь русского языка.— М., 1961.
- Шпилевский С.М. Древние города и другие болгарско-татарские памятники Казанской губернии.— Казань, 1877.

СХЕМА I

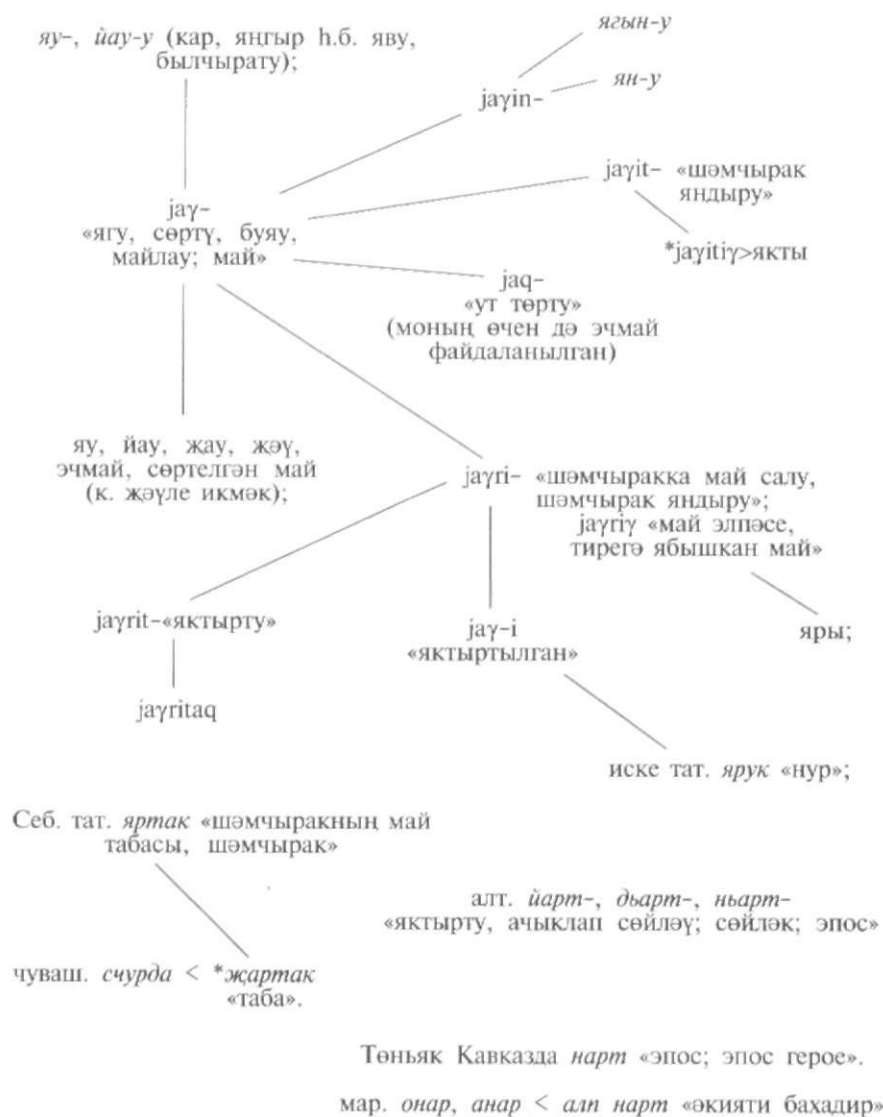
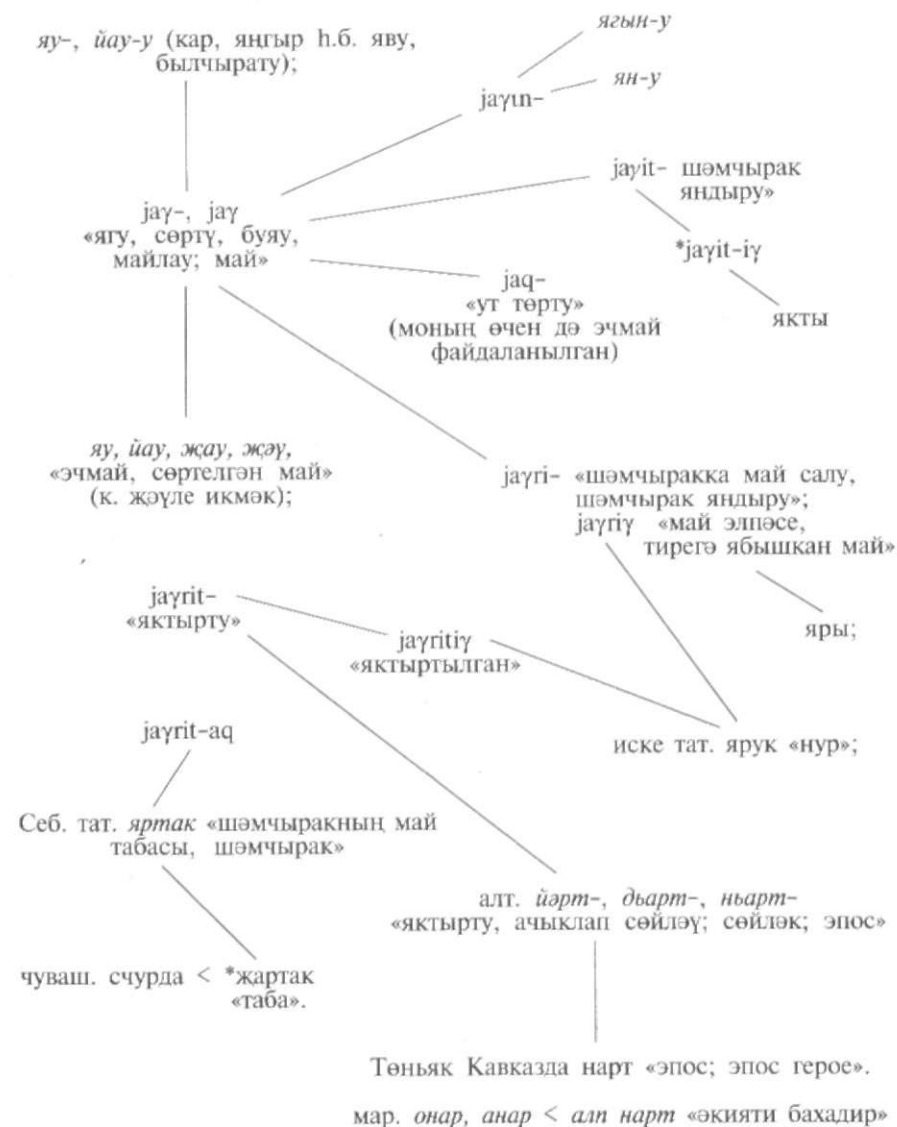

СХЕМА II

Clauson G. An etymological Dictionary of pre-thirteenth century Turkish.— Oxford, 1972

CC—Das türkische Sprachmaterial des Codex Cumanicus von W. Radloff — СПб., 1887.

Çagatay Z. Die Bezeichnungen für Frau im Türkischen. UJ XXXIII, I—2.— Wiesbaden, 1961—S. 17—134.

Doerfer G. Türkische und mongolische Elemente im Neupersischen. Bd. I. Mongolische Elemente im Neupersischen. Wiesbaden, 1963.

Bd. II—IV. Türkische Elemente im Neupersischen. Wiesbaden, 1965, 1967, 1975.

EJ—The encyclopaedia of Islam. New Edition, VI — 5.— Leiden — London, 1960—1986.

Horn P. Grundriss der neupersischen Etymologie. — Strassburg, 1893.

Gabain A. Die Leben im uigurischen Konigreich von Qoço. V.—II.— Wiesbaden, 1973.

Çolden P. Khazar Studies. An historico — philological inquiry into the origins of the khazars.— Budapest, 1980.

Çombos Z. Die bulgarisch-türkischen Zehnörter in der ungarischen Sprache. MSFOu XXX.— Helsinki, 1912.

Joki A. Die Zehnörter des Sajansamojedischen. MSFOu 103.— Helsinki, 1952.

Joki A. Uralier und indogermanen. MSFOu 151.— Helsinki, 1973.

Latt A.J. A dictionary of urdu, classical Hindi and English VI—II.— M., 1949.

Pokorny J. Indogermanisches etymologisches Wörterbuch.— Bern und München, 1951—1959.

Ramstedt G.J. Studies in Korean etymologi. MSFOu XCV.— Helsinki, 1949.

Ramstedt G.J. Kalmückisches Wörterbuch. LSFU III.— Helsinki, 1976(1935).

Räsänen M. Die tschuwassische Lehnwörter in Tscheremissischen MSFOu XLVIII.— Helsinki, 1920.

Räsänen M. Die tatarische Lehnwörter in Tscheremissischen MSFOu L.— Helsinki, 1923.

Räsänen M. Versuch eines etymologischen Wörterbuchs der Türkischen Sprachen.— Helsinki, 1969.

Rona-Tas A. Loan-words of ultimate Middle mongolian origin in Chuvash. Studies in Chuvash etymology I.— Szeged, 1982. Pp66—135.

Zenker J.T. Dictionnaire turk-arabo-persan.— Leipzig, 1866—1876. T. I—II.

РИФКАТЬ
ӘХМӘТЬЯНОВ

ТАТАР ТЕЛЕНЕН КЫСКАЧА
ТАРИХИ - ЭТИМОЛОГИК СҮЗЛЕГЕ